

EUSEBII PAMPHILI

CÆSARIENSIS EPISCOPI

CHRONICORUM LIBER PRIMUS.

PROEMIUM (1).

1. (2) Complura volumina veterum historiarum perlegi, sive quæ apud Chaldaeos Assyriosque narrantur, sive quas minute Ægyptii perscribunt, sive denique quas Græci referunt, nulla (siquidem fieri posset) interposita dubitatione: quibus in scriptis tempora regum et olympiadum, qui sunt athletici

A ludi, continentur: nec non si qua præclara facinora a Barbaris et a Græcis, tamque a fortibus (3) quam ab imbecillibus gesta sunt: tum et horum cujusque mirandi exercitus, duces, sapientes, viri strenui, poetæ, historiographi et philosophi recensentur. Porro opportunum duxi, imo perutile et necessarium, breviter hæc omnia disponere: præterea-

ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΣ ΛΟΓΟΣ.

(1) Σύνοψιν σπουδάτω ποιῆσαι, συναφείας ἅμα καὶ ἀληθείας ἐν πᾶσι φρονέειν, καὶ τῆς καταλλήλου τῶν πραγμάτων ἀκολουθίας· διαφορὰς φημι βασιλείων, καὶ ἐπέων ἀριθμῶν, προφητῶν τε καὶ διδασκάλων, καὶ τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἢ ἄλλοις ἔθνεσιν ἐπὶ σοφίᾳ βεβοημένων, ἢ ἄλλῃ τινὶ τέχνῃ ἢ ἀριστερίᾳ πολεμικῇ, καὶ ἐπὶ

(1) Ab Armeniaco codice abest auctoris nomen et operis titulus, qui mira varietate a Græcis et Latinis auctoribus recitatur. Hac super re satis nos disputavimus in prævia dissertatione. Qui a nobis ponitur titulus, is evidentibus firmisque testimoniis innititur. Vocabulum item *proemium* in codice Armeniaco desideratur. Denique libri capita in eodem codice re quidem vera distinguuntur, non tamen diserte appelluntur.

(2) Integrum Eusebii *Chronicon* (quod Græce utinam aliquando emergat!) legebat, ut opinor, excerpebatque recentior quidam Græcus chronographus, cujus parva digestio temporum, ab orbe condito ad captam a Turcis Constantinopolim, exstat Romæ in codice 175 nobilissimæ gentis Barberiniorum. En porro opusculi exordium, concessu amici præsidis a me descriptum, quo auctor evidenter compilat Eusebii (uti eum nunc habemus ab interprete Armenio) præfationem primumque operis caput. Licebit itaque futuris Eusebii editoribus Græcas aliquot pericopas ex hoc anonymo ad famigeratum illud *Chronicon* jure postliminii revocare: Ἡ περὶ τῶν χρόνων ἀκριβεία πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις ἐπέξεργάσθη, καὶ ὁ φίλον ἐκάστω, τέλος τῆς ἐπιστήμης γεγένηται: ἐγὼ δὲ περὶ πολλοῦ τὸν ἀληθῆ λόγον τιθέμενος, τὰ ἐκάστω πονηθέντα συναγροῶς, καὶ τὴν ἐκ τῶν ἐπεὶ Βίβλων φερομένην Ἑβραϊκὴν ἀρχαιολογίαν καὶ χρονογραφίαν μετὰ χειρᾶς θέμενος, τὸ ἀκριβὲς ἀνιχνεύσαι διὰ σπουδῆς προθύμην· ὡς ἂν εἰδῆμεν, ὅπόσοις πρόσθεν χρόνοις τῆς σωτηρίου Θεοφανείας Μωσῆς καὶ οἱ μετ' αὐτὸν γενόμενοι προφήται, τὰ κατ' αὐτὸν σὺν θεῷ Πνεύματι προσεφώνησαν· καὶ ὡς ἂν ἔχομεν ἐκ προχείρου διαγιγνώσκειν, τίσιν Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων οἱ παρ' ἐκάστω ἔθνεσι γενόμενοι σοφοὶ ἢ ποιηταὶ ἢ λογογράφοι, καὶ ὅσοι ἄλλοι γεγονῆσιν διαφανεῖς, συνήχμασαν· καὶ ποίους τε χρόνους ἀπεδείχθησαν πρώται βασιλείαι, καὶ τῶν ἐπιστημοτάτων πόλειον ἀνδρώσεις. Ἀρχτέον οὖν ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἀρχὴν ἢ τῶν χρόνων σύστασις ἐλήφθη, καθ' ἣν ὁ πρῶτος ἀνθρώπος Ἀδὰμ γεγονώς, ἐπὶ τοὺς ἑξῆς ἀπογόνους τὴν φύσιν προήγαγεν. Ἀλλὰ περὶ μὲν

τούτων ἐν ἐπιτόμῳ λέξομεν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν· νῦν δὲ πρῶτον περὶ τῶν βασιλείων. Πρώτην πασῶν ἀναγράφουσι τὴν Χαλδαίων βασιλείαν ἄνδρες ἐν παιδείᾳσι γνῶριμοι, Ἀλέξανδρος ὁ Πολύτωρ, Βηρωσοῦς, καὶ Ἀβυθὴνός, καὶ Ἀπολλόδωρος, οἱ πρῶτον μὲν ἱστοροῦσιν ἀβασίλευτα ἐτὴ ἀνῆ· φασὶ γὰρ Ἀδὰμ τὸν πρῶτον ἀνθρώπον ἡγήσασθαι τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον ἐτὴ 36· μετὰ τε τούτου Σὴθ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐτὴ 96· ὡς εἶναι ὅλα τὰ ἀβασίλευτα ἐτὴ ἀνῆ, ἐν οἷς βασιλεῖον οὐδέπω ἐν τῇ Γραφῇ ὀνομάσθη. Ἐν δὲ τῷ ἀνῆ, πρῶτος ἐν τῷ βορείῳ κλίματι, τῷ καλουμένῳ κάτω χωρὶ, ἀπόγονοι Σὴθ Χαλδαῖοι ἠγειραν ἐαυτοὺς βασιλεῖς Ἀλῶρον ἀπὸ Βαβυλῶνος Χαλδαίων, ὃν βασιλεύσαι φασὶ σάρους δέκα· μετὰ δὲ τούτου βασιλεύσαι ἑτέρους βασιλεῖας 9 εἰς κατακλισμοῦ· ὡς εἶναι βασιλεῖς τοὺς πάντας 1, ὧν τοὺς τῆς βασιλείας χρόνους ἐψηφίσαντο Χαλδαῖοι τότε κατὰ τὸ ἐγγώριον καὶ πατριον τῶν ψήφων καὶ χρόνων ὀνομασίας, διὰ τε σάρων καὶ νήρων καὶ σόσων, ὡς οἱ παρ' αὐτοῖς ἱστοριογράφοι μαρτυροῦσιν· οἱ καὶ ἐγένοντο σάρου 96· καὶ τὸν μὲν σάρων εἰρήκασιν εἶναι ἐτὴ 96· τὸν δὲ νήρον ἐτὴ 9· τὸν δὲ σόσων ἐτὴ 9· ἀριθμείσθαι δὲ ταῦτα ἀρχαιοτέρῳ τινὶ μεθόδῳ. Ἀπὸ δὲ Ἀλῶρου τοῦ πρώτου παρ' αὐτοῖς βασιλεύσαντος, μέχρι Σισοῦρου τοῦ κατὰ τὸν κατακλισμὸν βασιλεύσαντος, ἱστοροῦσι βασιλεῖς 1· βασιλεύσαι δὲ αὐτοὺς σάρους 96· οὗς σάρους φασὶ ποιεῖν ἐτῶν μυριάδας 96, καὶ χρόνους δύο χιλιάδας· ἦσαν δὲ οὗτοι· Ἀλῶρος ἐβασίλευσε, ὡς εἴρηται, σάρους 1· Ἀλάπαρος σάρους 9· Ἀμῆλων σάρους 9· Ἀμμένων σάρους 9, κ. τ. λ. Exim, aliquot interjectis, loquitur auctor de sarorum, nerorum, sossorumque significatione (uti est apud Syncellum ed. parisiensis, p. 52). Deinde, multis interpositis, occurrit notabilis locus de Romano ante Trojana tempo: (a) annis (ccxxv, cæpto regno (b), quod deinceps regis plus triginta tenuerint annis mille usque ad consulatus

(3) Vocabulum Armeniacum *ARIK* valet *fortes*, derivaturque ab *AR* vir, opponitur τῷ *EK*, *semina*. *hinc*

(a) Opinionem hanc suadet Antiochus Syracusanus apud Dionysium Halic. i. 73. (b) Nemphe Mosis ætate. Legesis Euseb. Chron., lib. i, ubi a Mosis ducatu ad Trojam captam excurrunt anni cccxxv, a Troja capta ad consules, anni ferme dccxxv.

que sanctis Hebræorum litteris contentas Hebraicas antiquitates atque chronologiam sermone meo adjungere : scilicet ut possimus apprime intelligere, quanto tempore ante salutarem Dei manifestationem Moses exstiterit (1), nec non qui post eum Hebræorum prophete divino Spiritu afflati vaticinati sunt : atque ut facile cognoscamus, Græcorum vel Barbarorum insignes homines, qui in singulis gentibus florere visi sunt, quo tempore occurrerint celebribus illis veteribus apud Hebræos, prophetis videlicet, iisque singulis qui eidem genti cum imperio præfuerunt .

2. Sed enim jam inde ab exordio palam cupitis edico, ne quis unquam arroganter contendat, quasi fieri possit ut temporum certissima cognitio acquiratur. Quod sane quisque sibi persuadebit, si primo veracem M. gistrum cogitet familiaribus suis dicentem : « Non est vestrum nosse horas et tempora, quæ Pater posuit in sua potestate. » Etenim is Dei Dominique more non de ultima tantum consumptione, sed de cunctis temporibus eam præcisam sententiam protulisse mihi videtur ; videlicet ut eos comperceret, qui nimis audacter inanibus ejusmodi scrutationibus mentem attendunt. Deinde et noster hic sermo vehementi testimonio eandem magistri sententiam probabilem faciet : videlicet neque Græcorum neque Barbarorum neque aliarum

A quarumvis gentium neque ipsorum Hebræorum (2) universalem chronologiam nos posse evidenter addiscere. Porro autem contenti erimus, si præsens noster tractatus ad duo statuenda nos adjuvet : nempe primo, ut nemo sibi persuadeat (quod hæcenus a quibusdam factitatum est) fieri posse ut accurata scientia ratio temporum comprehendatur, quæ profecto hallucinatio est ; deinde ut quisque probe sciat, id tantummodo curatum a nobis, ut aliquo pacto quinam sit hujus controversiæ status percipiatur, ne prorsus in ambiguitate nutemus (3).

3. Et Græcos quidem non est mirum diu admodum omni memoria caruisse (4) : quippe qui variis malisque exterminiiis obnoxii fuerunt ; diuque, nempe usque ad Cadmi ætatem, nullis prorsus litteris usi sunt : primus enim dicitur Cadmus litterarum elementa e Phœnicum regione eis attulisse. Sane et in Platonis libro jure castigat Ægyptius ille Solonem : « O Solon ... », inquit, Græci semper pueri estis, neque senex Græcus unquam invenitur . ideoque priscorum temporum doctrinam nemo a vobis discere queat (5)... Porro et Ægyptiorum multæ feruntur insanæ historiæ, itemque Chaldæorum. Et quidem hi plus quam quadraginta annorum myriades temporibus suis continere se putant (6) ; Ægyptii **** autem deorum, semideorum, prætereaque manium et mortalium aliorum regum mul-

μοθηρία προδήλω· πάντα, ὡς οἶός τε ὄν (7), ἀναλεξάμενος ἐκ τῶν προειρημένων ἱστορικῶν ἀνδρῶν. *Incipit ex Synccello, p. 6, B, sed aliquantum interpolata.*

(1) Ἐγὼ περὶ πολλοῦ τὸν ἀληθῆ λόγον τιθέμενος, τὰ ἐκάστην ποιηθέντα συναγαγὼς, καὶ τὴν ἐκ τῶν ἱερῶν Βίβλων φερομένην Ἑβραϊκὴν ἀρχαιολογίαν καὶ χρονολογίαν μετὰ χειρᾶς θέμενος, τὸ ἀκριβὲς ἀνιχνεύσαι διὰ σπουδῆς προὔθεμην· ὡς ἂν εἰδείημεν ὅποσους πρόσθεν χρόνους τῆς σωτηρίου θεοφανείας Μωσῆς καὶ οἱ μετ' αὐτὸν γενόμενοι προφήται, τὰ κατ' αὐτὸν σὺν τῷ Πνεύματι προσεφωνήασαι· καὶ ὡς ἂν ἔχοιμεν ἐκ προχείρου διαγνώσκων, τίσιν Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων οἱ παρ' ἐκάστη ἔθνει γενόμενοι σοφοὶ ἢ ποιηταὶ ἢ λογογράφοι, καὶ ὅσοι ἄλλοι γεγονῆαι διαφανεῖς, συνήμασαν· καὶ τοιοῦς τε χρόνους ἀπεδέχθησαν πρῶται βασιλεῖται, καὶ τῶν ἐπισημοτάτων πόλεων ἀνιδρῦσεις. *Ex chronographo inedito bibliothecæ Romanæ Barberiniorum.*

(2) Οὗχ ὁμῶν ἐστὶ γῶναι χρόνους ἢ καιροὺς, οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. *Ex Act. apost. 1, 7.*

(3) Ὁ Σόλων, φησὶ, Ἕλληνας αἰεὶ παῖδές ἐστε, γέρον δὲ Ἕλλήνων οὐδεὶς, οὐδὲ ἐστὶ παρ' ὑμῖν χρόνος πολλὸν μάθημα. *Ex Platonis Timæo, non procul initio.*

(4) Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου μνησθεὶς ἐν τοῖς Χρονικοῖς αὐτοῦ, φησὶν οὕτως· Αἰγύπτιοι δὲ θεῶν καὶ ἡμιθέων, καὶ παρὰ τούτους νεκῶν καὶ θνητῶν ἐτέρων βασιλέων πολλὴν καὶ φάραρον συνέρουσι μυθολογίαν. *Ex Synccello, p. 40, D.*

latus initia : Τὸ παλαιὸν πρὸ πάντων καὶ εἰκοσι καὶ τριακοσίων ἐτῶν τῶν Τρωϊκῶν, βασιλέας φασὶ γενέσθαι Ῥώμης τὸν ἀριθμὸν πλέον ἢ λ'. ἔτη δὲ αὐτοὺς κατάρξαι χίλια· μετὰ δὲ ταῦτα ὑπατοὶ προσιστήκεισαν τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς· ἔπειτα δὴμαργοὶ καὶ οἱ δικτάτωρες, καὶ πάλιν ὑπατοὶ ἐπὶ χρόνον· καὶ οὗτοι ὑς (a) αὐθις δὲ Γάϊος καταλύσας τὴν τῶν ὑπάτων ἀρχὴν ἐμονάρχησε Ῥωμαίων, x. τ. λ.

Hinc ANABIK, imbecilles. Hæc duo vocabula poterant etiam converti (quod in specimine olim fecimus) Persæ et non Persæ (nempe aliæ gentes). Certe antiquitus Persæ dicebantur ab Armeniis ANIK ex provincia maxima Aria, de qua vide Mosis Chorenensis Geographiam, cap. 91. Ita eos appellat idem Chorenensis, Hist. II, 40, 71, 81, nec non Elisæus alique historici ; non Persas autem ANABIK.

(1) Nempe Eusebius vel maxime curat, ut vetustatem Judaicæ gentis, veræque adeo religionis,

hoc opere ostendat : quod studium in præmio quoque posterioris Chronicorum canonum libri aperte prodit. Id autem diu ante Eusebium factitaverat Josephus in Antiquitatibus Judaicis et in libris Adversus Apionem.

(2) Hic locus in Armeniaca interpretatione paulo obscurior incertiorque est.

(3) Eandem fere modestiam præ se fert Eusebius etiam in Ecclesiastica historia I. 1.

(4) Eadem sententia est Josephi, Contra Ap. I, 2-4, quo Josephi loco utitur Eusebius Præp. ev., x, 7.

(5) Paulo aliter se habet Græci textus sententia, quod et de aliis aliquot locis dictum est.

(6) Hæc Babyloniorum commenta disertè condemnat aut stultitiæ aut vanitatis aut impudentiæ Cicero, De divin. I, 19, cujus auctoritas minime præjudicata instar omnium sit. Item legatur Diodorus Siculus, Hist. II, 51.

(7) Corrige ὡς οἶόν τε ἦ.

(a) Hæc quoque annorum CCLX supputatio a primis consulibus ad Julii principatum probe congruit cum Eusebii Canone.

tas delirantium more fabulas nectunt. Quid ergo mea interest, qui veritatem in primis colo, res ejusmodi minutius perscrutari? Quin adeo vel apud mihi dilectos Hebræos dubia quædam occurrunt, quæ suo tempore proferam. Interim hæc ad incremandam vanorum chronographorum jactantiam dicta sint.

4. Ego igitur ejus negotii causa, quod præ manibus habeo, antiquorum libros pervolutans, primum Chaldæorum chronographiam ponam, tum Assyriorum: deinde reges Medorum, post Lydororum, juxtaque Persarum. Hinc alio me transferens universum Hebræorum chronicon ascribam ex ordine. Rursus tertio loco Ægyptiacarum opum tempora, additis etiam Ptolemæis, qui post Alexandrum Macedonem Ægypti regnum Alexandriaeque tenuerunt. Rursus ex alio capite exordiens, qua ratione Græci suas historias digerant, diligenter exponam: primoque dicam eos qui Sicyone regnarunt, tum qui in Argivorum regione, et qui in ipsa urbe Athenarum, a primo recensens usque ad ultimum præsidem: itemque eos qui Lacedæmone, et qui Corinthi dominati sunt: tum et eos qui quavis in plaga imperium maris tenuerunt: addam his denique et Olympiadum librum, qui a Græcis confectus est. Postquam hæc singula in comparativam seriem coegero, tum et primos Macedonum reges ac Thessalorum, deinde Syrorum (1) atque Asianorum, qui post Alexandrum rerum gubernacula tenuerunt, singillatim scribam. Ubi de hisce omnibus dixero, singillatim distincteque collocabo eos, qui ducto initio ab Ænea, post captum Ilium, Latinis imperitaverunt, qui et Romani deinceps appellati sunt: hinc ex ordine eos qui Romulum Romanæ urbis conditorem consecuti sunt: tum et eos qui post Julium Cæsarem atque Augustum recta serie fuerunt imperatores: denique et annuos consules qui his impliciti sunt.

5. Mox mihi materia ex hisce omnibus comparata, ad chronicos canones pergam: incipiensque ab iis hominibus qui jam inde a primordiis in unaquaque

A gente regnarunt, tempora distincte singulis pro rata portione attribuam, atque annos cujusque e regione alterutrorum exponam, ut facile et illico cognoscamus quinam quo tempore fuerint. Porro et cujusque regni præclara facinora, cujusmodi in cunctis gentibus passim narrantur, breviter in ipsum regnum inseram. Sed enim hæc libri secundi lucubratio posterior erit. Interim proximo libro age jam ad chronologiam Chaldæorum videndam veniamus, quam videlicet de suis majoribus tradunt.

CAPUT I (2).

Qua ratione Chaldæi chronographiam conficiant; ex Alexandro Polyhistore (3). Et de Chaldæorum libris, deque primo ipsorum regno.

1. Hæc quidem Berosus in primo libro narravit: B secundo autem reges singillatim recensuit. Ut ipso inquit, Nabonassarus erat eo tempore rex. Et regum quidem nomina diligenter æcervat; nullum tamen eorum opus peculiariter recitat, fortasse quia nihil memorandum esse arbitratur. Ex eo igitur regum tantummodo seriem depromere licet. Ilac vero ratione narrationem exorditur, ut Apollodorus (4) ait: nempe primum exstitisse regem Alorum (5), ex urbe Babylone Chaldæum: hunc saris decem regno potitum. Porro is sarum ex annis ter mille ac sexcentis conflatur. Addit etiam nescio quos neros et sossos: nerum ait sexcentis annis constare, sossuum annis sexaginta. Sic ille de veterum more annos supputat.

2. His dictis, pergit porro; regesque Assyriorum singillatim atque ex ordine enumerat: de reum videlicet ab Aloro primo regis usque ad Xisuthrum, sub quo magnum illud primumque diluvium contigisse ait, quod Moses quoque commemorat. Jam summam temporum, quibus hi reges imperitaverunt, ait esse saros centum viginti, nempe quadraginta tres annorum myriades annosque bis mille (6). Tum et disertis verbis ita scribit: De functo, inquit, Aloro, regnavit ejus filius Alaparus saris tribus. Post Alaparum Almelon (7) ex

(*) Ταῦτα Βηρωσῶδες ἐν τῇ πρώτῃ φάσκει, ἐν δὲ δευτέρῃ τοὺς βασιλεῖς. E Scaligero Euseb. Chron. ed., an. 1658, part. Gr., p. 6.

(**) Ἀπολλόδορος οὕτω λέγει. Ταῦτα μὲν ὁ Βηρωσῶδες ἱστορίας πρώτον γενέσθαι βασιλέων Ἄλωρον ἐκ Βαβυλῶνος Χαλδαίων βασιλεύσαι δὲ σάρους δέκα. Ex Syncello, p. 39 B.

(***) Βηρωσῶδες διὰ σάρων καὶ νήρων καὶ σώσων ἀνεγράφατο ὧν ὁ μὲν σάρος τρισχιλίων καὶ ἑξακοσίων ἐτῶν χρόνον σημαίνει, νήρος ἐτῶν ἑξακοσίων, ὁ δὲ σώσος ἑξήκοντα. Ex Syncello, p. 17 A.

(****) Καὶ συνῆξε (Βηρωσῶδες) σάρους ἑκατὸν εἰκοσι διὰ βασιλέων δέκα, ἧτοι χρόνον ἐτῶν μυριάδων τεσσαράκοντα τριῶν καὶ δύο χιλιάδων. Ex Syncello, p. 17 B.

(*****) Καὶ καθεξῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμῆλων τὸν ἐκ Παντιβίβλων. Ἔτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαίων, ἐφ' οὗ φησὶ φανῆναι τὸν μισαρὸν Ὠάννην τὸν Ἀνήδοτον ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς. Ἔτα Μεγάλαρον ἐκ Παντιβίβλων πό-

(1) Codex Arm. Assyriorum, quæ confusio in aliis quoque ejusdem codicis locis occurrit. Vide Justinum 1, 2, in fine, cum notis variorum.

(2) Capita hæc Eusebii videtur satis aperte explare Cyrillus contra Julianum, lib. 1.

(3) Alexander Polyhistor, quem L. Sylla civitate donavit. Serv. ad Æn. ix, 388.

(4) Num Apollodorus Berosum, Apollodorum Polyhistor, ideoque ipsum Berosum, inducit loquentem? Sane locus in codice Arm. ambiguitate laborare videtur.

(5) Non est hic prætermittendum præclarum Chorenensis Hist. 1, 5, testimonium et judicium

D de Aloro: Scriptores veteres seu voluntatis arbitrio seu quavis alia de causa narrationes, nomina ac tempora immutaverunt, deque rerum origine partim vere, partim falso, locuti sunt; veluti et de prima re creata, quam non hominem sed regem vocitant, eique barbarum nomen faciunt ac significatus expertem, atque annos vita triginta sex mille ascribunt.

(6) Ita etiam Græcus textus Syncelli, nec non Barberinianus infra ponendus. Sed Suidas voc. Σάρου scribit MCCCXXI.

(7) Græce Ἀμῆλων. Hujusmodi varietates deinceps lector per se ipse notabit.

urbe Pantibiblis (1) Chaldaeus saris tredecim. Al-
 meloni successit Ammenon item ex Pantibiblis
 Chaldaeus saris duodecim. Hujus ætate bellua quæ-
 dam, cui nomen Idotioni, e Rubro mari emersit,
 forma ex homine et pisce mista. Hinc Amegala-
 rus (2) Pantibiblicus octodecim saris regnavit.
 Deinde pastor Daonus Pantibiblicus, qui et ipse
 saris decem regno politus est. Hoc imperante, rur-
 sus e Rubro mari emerterunt, eadem hominis
 itemque piscis figura, monstra (3) quatuor. Postea
 regnavit Eodoranchus Pantibiblicus saris octodecim.
 Eo tempore item apparuit e Rubro mari aliud quid-
 dam simile piscis et hominis, cui nomen Odaconi.
 Hos, inquit, omnes ea, quæ ab Oanne summamini
 dicta erant, accurate exposuisse. Exin imperavisse
 Amempsinum e Lancharis Chaldaum saris decem.
 Tum regnum tenuisse Otiartem e Lancharis
 Chaldaum saris octo. Defuncto denique Otiarte,
 filium ejus Xisuthrum rexisse imperium saris octo-
 decim : sub eoque evenisse magnum diluvium.
 Conflatur igitur summa decem regum et sarorum
 centum viginti. Hæc est porro regum series.

I. Alorus saris x.

II. Alaparus saris xiii.

λεως βασιλευσαι δ' αὐτὸν σάρους ὀκτωκαίδεκα. Καὶ μετὰ τούτων Δάωνος ποιμένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλευσαι
 σάρους δέκα. Κατὰ τοῦτον πάλιν φησὶ φανῆναι: ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀνήδοτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω
 ἔχοντα διάθεσιν, καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μίξιν. Ἔτα ἄρξαι Εὐδωρῆστον ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασι-
 λεύσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὅμοιον κατὰ τὴν
 ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπων μίξιν, ὃ ὄνομα Ὀδάκων. Τούτους δὲ, φησὶν, πάντας τὰ ὑπὸ Ἰάννου κεφαλαιωδῶς
 δηθέντα κατὰ μέρος ἐξηγήσασθαι. Ἔτα ἄρξαι Ἀμεψινὸν Χάλδαϊον ἐκ Λαράγγων· βασιλευσαι δὲ αὐτὸν ὀγδοὺς
 σάρους δέκα. Ἔτα ἄρξαι Ὀτιάρτην Χάλδαϊον ἐκ Λαράγγων, βασιλευσαι δὲ σάρους η'. Ὀτιάρτου δὲ τελευτή-
 σαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἐισουθρον βασιλευσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τούτου τὸν μέγαν κατακλυσμὸν φησὶ
 γενησθαι· ὡς γίνεσθαι ὅμοιο πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ ἑκατὸν εἴκοσι. *Ex Syncello, p. 39 B sqq.*
 (1) Πρώτην πασῶν ἀναγράφουσι τὴν Χάλδαϊων βασιλείαν ἄνδρες ἐν παιδείᾳ γινώσκοι, Ἀλέξανδρος ὁ Πο-
 λυίστωρ, Βηρωσὸς καὶ Ἀβυθὴνδός καὶ Ἀπολλόδωρος, οἱ πρῶτον μὲν ἱστοροῦσιν ἀβασίλευτα ἔτη ἀνή· φασὶ
 γὰρ Ἀδᾶμ τὸν πρῶτον ἀνθρώπων ἠγήσασθαι τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον ἔτη ταίλ· μετὰ δὲ τούτου Σῆθ τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ ἔτη ρκη· ὡς εἶναι ὅλα τὰ ἀβασίλευτα ἔτη ἀνή, ἐν οἷς βασιλεῖον οὐδέπω ἐν τῇ γραφῇ ὀνομάσθη·
 ἐν δὲ τῷ ἀνή πρώτος ἐν τῷ βορείῳ κλίματι, τῷ καλουμένῳ κάτω χώρα, ἀπόντοιο Σῆθ Χάλδαϊοι ἤγειραν
 ἑαυτοῖς βασιλέα Ἀλωρον ἀπὸ Βαβυλώνης Χάλδαϊον, ὃν βασιλευσαι φασὶ σάρους δέκα· μετὰ δὲ τούτον βασι-
 λεύσαι ἐτέρους βασιλεῖς θ' ἕως κατακλυσμῷ· ὡς εἶναι βασιλεῖς τοὺς πάντας ἰ, ὧν τοὺς τῆς βασιλείας χρό-
 νους ἐψηφίσαντο Χάλδαϊοι τότε κατὰ τὸ ἐγγύχρον καὶ πάτριον τῶν ψήφων καὶ χρόνων ὀνομασίας, διὰ τε σάρων
 καὶ νῆρων καὶ σώσων, ὡς οἱ παρ' αὐτοῖς ἱστοριογράφοι μαρτυροῦσιν· οἱ καὶ ἐγένοντο σάρους ρκ'· καὶ τὸν μὲν
 σάρον εἰρήκατιν εἶναι ἔτη γγ'· τὸν δὲ νῆρον ἔτη χ'· τὸν δὲ σώσων ἔτη ε'· ἀριθμεῖσθαι δὲ ταῦτα ἀρχαιοτέρῃ
 τινὶ μεθόδῳ. Ἀπὸ δὲ Ἀλωρον τοῦ πρώτου παρ' αὐτοῖς βασιλεύσαντος, μέχρι Ἐισουθρου τοῦ κατὰ τὸν κατα-
 κλυσμὸν βασιλεύσαντος, ἱστοροῦσι βασιλεῖς ἰ' βασιλευσαι δὲ αὐτοὺς σάρους ρκ'· οὗς σάρους φασὶ ποιεῖν ἐτῶν
 μυριάδας μγ', καὶ χρόνους δύο χιλιάδας· ἦσαν δὲ οὗτοι. Ἄλωρος ἐβασίλευσε, ὡς εἰρηται, σάρους ἰ', Ἀλάπαρος
 σάρους γ', Ἀμμένων σάρους ιθ', κ. τ. λ. *Ex chronographo inedito Barberiniorum.*

Χάλδαϊων ἐβασίλευσαν

α' Ἄλωρος σάρους δέκα.
 β' Ἀλάπαρος σάρους τρεῖς.
 γ' Ἀμηνων σάρους δεκατρεῖς.
 δ' Ἀμμένων σάρους δύοδεκα.
 ε' Μεγάλαρος σάρους ὀκτωκαίδεκα.
 ς' Εὐδωράχος σάρους ὀκτωκαίδεκα.

ζ' Δάωνος ἔτη ἐννενηκοντα ἐννέα.
 η' Ἀμφίς σάρους δέκα.
 θ' Ὀτιάρτης σάρους ὀκτώ.
 ι' Ἐισουθρος σάρους ὀκτωκαίδεκα.
Syncell. p. 18 A sqq.

(1) I. Βηρωσὸς δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βαβυλωνιακῶν φησὶ γενέσθαι μὲν αὐτὸν κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλ-

(1) Codex Arm. modo *Pantibiblis*, ut hic; modo *Armenii* scribunt *IVSGHABARIGH*. Denique Eznichius
Pantibiblis: quæ varietas in Græco quoque textu
 visitur.

(2) Cod. hic *Amelagarus*, sed mox *Amegalarus*,
 quod cum Græco textu magis congruit.

(3) Vox Armeniaca (quam interpretatur *mon-
 stra*) est *IVSGHABARIGH* eaque derivatur ex *IVSICH*, *le-
 nis*, et *BARIGH* quod est a verbo *BAREM*, *choreas agi-
 tare*: quasi igitur dicas *lenem saltatorem*. Tamen
 Armeniorum antiqua glossaria hanc vocem expli-
 cant *formam partim muliebrem, partim volatilem*. Sed
 enim in divinis Bibliis Isai. xiii, 22; xxiv, 14,
 quo loco Græci habent *ὄνοχενταυροι*, interpret-

(4) Repetitio hæc plane exstat in codice Arme-
 niaco.

(5) Sapienter hoc ponit Eusebius adversus eos
 qui cum barbaricarum historiarum fabulas uti par-
 est irrideant, earumdem tamen absurdas æμυ-
 chronologias haud aspernari videntur.

nicarum Herim libro, se coetaneum fuisse Alexandro Philippi, compluriumque auctorum codices exscripsisse (1) qui magna cura Babylone asservabantur. Jam inde ab annorum myriadibus ducentis (2) et quindecim: quibus codicibus continebantur rationes temporum, iidemque scriptæ erant historiæ cœli terræque et maris, primæque rerum originis, nec non regum facinororumque ab his patratum.

2. Et primum quidem dicit regionem Babyloniourum sitam esse ad amnem Tigrim; Euphratem (3) autem eandem influere (4). Ibidem silvestre triticum nasci et hordeum et lentem et ervum et sesamum: tum in paludibus et arundinetis ejus fluminis radices quasdam occurrere esui aptas, quibus nomen est gongis, easque panis bordeacci vim habere: denique ibi esse palmas et mala aliaque multi generis poma, piscesque et volatilia silvestria atque palustria. Porro regionis ejus partem, quæ Arabiam spectat, aridam esse fructibusque carentem; quæ vero contra Arabiam sita est, eam montibus et fructibus abundare. Jam in ipsa urbe Babylone ingentem alienigenarum hominum, qui videlicet Chaldæam incolunt, colluviem versari, eademque luxuriosam et belluini prorsus ritus vitam agitare.

3. Atque primo anno e Rubro mari emersisse ait intra eosdem terminos Babyloniourum horrendam quamdam belluam, cui nomen Oanni, quod et Apollodorus in *Historia* narrat: eamque toto quidem corpore piscem fuisse, verum sub capite piscis

A aliud caput appositum, et in cauda pedes ad instar hominis, et loquelam humanæ similem: ejusque imaginem ad hunc usque diem delineatam superesse. Hanc belluam, inquit, interdium cum hominibus versari solitam, nullumque cibum capere: docuisse homines litteras, et varia genera artium, descriptiones urbium, templorum structuras, juris prudentiam, finium regnandorum doctrinam: semina præterea et fructuum collectionem demonstravisse, atque omnia prorsus quæ mundanæ societati conducunt hominibus tradidisse: ita ut ex eo tempore nemo aliquid frugi invenerit. Tum sub solis occasum eam belluam Oannem denuo mergi solitam mari, noctuque in immenso pelago collocari, atque ita ancipitem quamdam vitam degere. Deinceps et alias superiori similes belluas semet prodidisse, de quibus in regum historia dicturum se pollicetur. Rursusque ab Oanne ait scriptum de rerum origine, et de publico regimine, impertitamque ab eadem bellua hominibus loquelam et industriam.

4. Tempus, inquit, aliquando fuit cum universus orbis tenebris et aquis occupabatur: erantque ibi et aliæ belluæ, quarum quædam ex se ipsis ortæ erant, figuris tamen utebantur nascentium ex ante viventibus. Erant et homines, partim quidem duabus partim quaternis alis instructi duabusque faciebus; et corpore in uno geminum caput habentes, mixtebre videlicet et virile, cum duobus item genitalibus femineo et masculino (5). Erant et alii homines caprinis femoribus, capite cornigero: alii

ἴππου· τὴν ἡλικίαν· ἀναγραφὰς δὲ πολλῶν ἐν Βαβυλῶνι φυλάσσεσθαι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἀπὸ ἐπῶν που ὑπὲρ μυριάδιον δεκαπέντε περιχοῦσας χρόνον· περιχεῖν δὲ τὰς ἀναγραφὰς ἱστορίας περὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης καὶ πρωτογονίας καὶ βασιλείων καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς πράξεων.

2. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν Βαβυλωνίαν γῆν φησὶ κεῖσθαι ἐπὶ τοῦ Τίγριδος καὶ Εὐφράτου ποταμοῦ μέτρῃ· φύειν δὲ αὐτὴν πυροῦς· ἀγρίους καὶ κριθὰς καὶ ἔχρον καὶ σήσαμον καὶ τὰς ἐν ἔλεισι φουμένας ρίζας ἐσθίεσθαι, ὀνομάζεσθαι αὐτὰς γόγγας· ἰσοδυναμεῖν δὲ τὰς ρίζας ταύτας κριθαίς· γίνεσθαι δὲ φοίνικας καὶ μῆλα καὶ τὰ λοιπὰ ἀκρόβρωα καὶ ἰχθύας· καὶ βρωεὰ χειρσατὰ τε καὶ λιμναία. εἶναι δὲ αὐτῆς καὶ μετὰ τῆς Ἀραβίας μέρη ἀνυδρὰ τε καὶ ἄκαρπα, τὰ δὲ ἀντικείμενα τῇ Ἀραβίᾳ, ὄρεϊνά τε καὶ εὐφορα. Ἐν δὲ τῇ Βαβυλῶνι πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων γενέσθαι ἀλλοθηνῶν κατοικήσάντων τὴν Χαλδαίαν· ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως, ὡσπερ τὰ θηρία.

3. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης κατὰ τὸν ὁμοροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶον ἀφρονον (6) ὀνόματι· ὠάνην, καθῶς καὶ Ἀπολλόδωρος ἱστορήσῃ, τὸ μὲν ὅλον σῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τῆν κεφαλὴν παραπεφυκυῖαν ἄλλην κεφαλὴν ὑπὸκάτω τῆς τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως ἀνθρώπου, παραπεφυκότας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος· εἶναι δὲ αὐτῷ φωνὴν ἀνθρώπου· τὴν δὲ εἰκόνα αὐτοῦ ἔτι καὶ νῦν διαφυλάσσεσθαι. Τοῦτο δὲ, φησὶν, τὸ ζῶον τὴν μὲν ἡμέραν διατρίβειν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, μηδεμίαν τροφήν προσφερόμενον· παραδίδόναι τε τοῖς ἀνθρώποις γραμμάτων καὶ μαθημάτων καὶ τεχνῶν παντοδαπῶν ἐμπειρίαν καὶ πόλεων συνοικισμοὺς καὶ ἱερῶν ἰδρύσεις καὶ νόμων εἰσηγήσεις, καὶ γεωμετρίαν διδάσκειν, καὶ σπέρματα καὶ καρπῶν συναγωγὰς ὑποδεικνύειν, καὶ συνόλους πάντα τὰ πρὸς ἡμέρωσιν ἀνήκοντα τοῦ βίου παραδίδόναι τοῖς ἀνθρώποις· ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου ἐκείνου οὐδὲν ἄλλο περισσὸν εὐρεθῆναι. Τοῦ δὲ ἡλίου δύναντος τὸ ζῶον τουτονὶ δύναται ἰχθύν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὰς νύκτας ἐκεῖ διατρίβειν· εἶναι γὰρ αὐτὸν ἀμφίβιον. Ὑστερον δὲ φανῆναι καὶ ἕτερα ζῶα ὁμοία τούτων, περὶ ὧν ἐν τῇ τῶν βασιλείων ἀναγραφῇ φησὶν δηλώσειν. Τὸν δὲ ὠάνην περὶ γενεὰς καὶ πολιτείας γράψαι, καὶ παραδόναι τόνδε τὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις.

4. Γενέσθαι φησὶ χρόνον ἐν ᾧ τὸ πᾶν σκότος καὶ ὕδωρ εἶναι, καὶ ἐν τούτοις ζῶα τερατώδη, καὶ εἰδικεῖς (7) τὰς ἰδέας ἔχοντα ζωογονεῖσθαι· ἀνθρώπους γὰρ διπτέρους γεννηθῆναι, ἐπίους δὲ καὶ τετραπτέρους καὶ διπροσώπους· καὶ σῶμα μὲν ἔχοντας ἐν, κεφαλὰς δὲ δύο, ἀνδρείαν τε καὶ γυναικείαν, καὶ αἰδοῖά τε διττά, ἄφρον καὶ ἡλίαν· καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους τοὺς μὲν αἰγῶν σκέλη καὶ κέρατα ἔχοντας, τοὺς δὲ ἰππόποδας, τοὺς δὲ τὰ ὄπισθεν μὲν μέτρῃ ἴππων, τὰ δὲ ἐμπροσθεν ἀνθρώπων, οὓς ἰπποκενταύρους τὴν ἰδέαν εἶναι. Ζωογονηθῆναι δὲ καὶ

(1) Codex Arm. recedit aliarum a Græco, uti nunc se habet, exemplari: nec raro et alibi.

(2) Ita codex Arm. At Græcus textus tantummodo quindecim.

(3) Armenii Tigrim dicunt Deylathium, Euphratem vero Arazanem.

(4) Textus Gr. mediam (potius) inter Tigrim et Euphratem, id est Mesopotamiam.

(5) De antiquissimis androgynis lege etiam Pla-

tonem apud Eusebium *Præp. ev. xii, 12.*

(6) Ex Armeniaco interprete arbitror corrigendum φοιχτόν. Monuit tamen postea doctissimus editor, in *Emendandis*, legendum ἀφρωνον, e quod vocabulum, inquit, occurrit apud Nysseum in oratione contra Macedonianos, § 4, a me nuper edita.

(7) Videtur ascendum αὐτοφρεῖς, præterea aliquid desse Græco textui.

rarsus equinis pedibus : alii denique posteriore parte equina, anteriore autem humana, cujusmodi hippocentauris (1) figura est: Tauros quoque humanis cum capitibus procreatos esse ait : et caebes cum quadruplici corpore, quibus caudæ ad instar piscium e clunibus proeminerent : equos præterea cynocephalos ; et homines aliasque belluas hippocentauras et humana forma cum piscium caudis : alia insuper multiplicia animalia draconum formam referentia : denique pisces sirenum similes, et reptilia et serpentes aliasque feras mira varietate inter se differentes, quarum imagines accurate depictæ in Beli fano asservabantur (2). Porro iis omnibus dominatam esse mulierem quamdam, cui nomen Marciæ : eamque Chaldæorum lingua dici Thalath, Græce vero converti *θάλαττα* (nempe, mare (3)).

5. Cumque ea omnia ante mista fuissent, supervenientem ait Belum mediam dissecavisse mulierem, ex ejusque dimidio altero terram, ex altero cælum fecisse, universis, quæ in ipsa erant, belluis internecione deletis. Ait autem, de harum rerum naturis allegorice sic fuisse dictum : nimirum quo tempore humidum et aqua omnia tenebant, nihilque ibi præter belluas erat, idolum illud caput suum præcidisse, sanguinemque inde manantem humo ab

allis idolis esse commistum, et sic homines procreatos : qui idcirco et intelligentia præditi sunt et divinæ mentis participes.

6. Age vero Belum (4) aiunt, quem Græci interpretantur *Δία* (Armenii vero *Aramazdem* (5)) scissis tenebris terram a cælo separavisse, pulchreque mundum disposuisse : belluas autem non sustinentes lucis vim exanimatas esse. Tunc Belum, qui regionem desertam, attamen feracem, cernere, cuidam e diis imperavisse ut cum sanguine, qui e suo capite abscisso deflueret, terram subigeret atque hominesingeret, cum cæteris brutis et belluis quæ hunc aerem pati possent. Belum item stellas et solem et lunam et quinque sidera errantia condidisse. Hæc, Polyhistore teste, Berosus (6) primo libro narrat. Secundo autem idem reges singillatim perscribit : tempora quoque regum decem, quæ ante diximus, ad annorum myriades plus quadraginta protendit.

7. Verumtamen si quis sibi persuadeat tantum annorum numerum, quantum Chaldæi scripserunt, eum jure oportebit et aliis fallacibus narraturis fidem adhibere. Si ergo hic numerus naturam rerum excedit, et omnino absurdus est, etiamsi forte aliter intelligatur (7), si quis, inquam, hoc sibi persuadeat, sequitur ut quæ traditur doctrina tem-

παύρους ἀνθρώπων κεφαλὰς ἔχοντας· καὶ κύνας τετρασωμάτων, οὐράς ἰχθύος ἐκ τῶν ὀπισθεν μερῶν ἔχοντας, καὶ ἵππους κυνοκεφάλους, καὶ ἀνθρώπους, καὶ ἕτερα ζῶα κεφαλὰς μὲν καὶ σώματα ἵππων ἔχοντα, οὐράς δὲ ἰχθύων· καὶ ἄλλα δὲ ζῶα παντοδαπῶν θηρίων μορφὰς ἔχοντα. Πρὸς δὲ τοῦτοις ἰχθύας καὶ ἔρπετά καὶ ὄρεα καὶ ἄλλα ζῶα πλείονα θαυμαστά καὶ παρηλλαγμένα τὰς ὄψεις ἀλλήλων ἔχοντα· ὧν καὶ τὰς εἰκόνας ἐν τῷ τοῦ Βήλου ναφ̄ ἀνάκειται. Ἀρχεῖν δὲ τούτων πάντων γυναῖκα ἢ ὄνομα Ὑμορώκα· εἶναι δὲ τούτη Χαλδαῖστὶ μὲν θαλάτθ, Ἑλληνιστὶ δὲ μεθερμηνεύεσθαι θάλασσαν.

5. Οὕτως δὲ τῶν ὄλων συνεστηκότων, ἐπανελθόντα Βῆλον σχίσαι τὴν γυναῖκα μέσην, καὶ τὸ μὲν ἡμισὶ αὐτῆς ποιῆσαι γῆν, τὸ δὲ ἄλλο ἡμισὶ οὐρανὸν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ζῶα ἀφανίσαι. Ἀλληγορικῶς δὲ θησὶν τούτο μὲν φυσιολογεῖσθαι· ὕρου γὰρ ὄντος τοῦ παντός καὶ ζῶων ἐν αὐτῷ γεγεννημένων, τούτων τὸν θεὸν ἀφελεῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν, καὶ τὸ βυῖν αἷμα (8) τοὺς ἄλλους θεοὺς φυράσαι τῇ γῆ, καὶ διαπλάσαι τοὺς ἀνθρώπους· διὰ νεορῶς τε εἶναι καὶ φρονήσεως θέλας μετέχειν.

6. Τὸν δὲ Βῆλον, ὃν Δία μεθερμηνεύουσι, μέσον τεμνάτα τὸ σκότος χωρίζεται γῆν καὶ οὐρανὸν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ διατάζει τὸν κόσμον. Τὰ δὲ ζῶα οὐκ ἐνεγκόντα τὴν τοῦ φωτὸς δύναμιν φθαρήναι. Ἰδόντα δὲ τὸν Βῆλον χῶραν ἔρημον καὶ καρποφόρον, κελύσαι ἐν τῶν θεῶν τὴν κεφαλὴν ἀφελόντι· ἑαυτοῦ τῷ ἀποβρῦνεντι αἷματι φυράσαι τὴν γῆν, καὶ διαπλάσαι ἀνθρώπους, καὶ θηρία τὰ δυνάμενα τὸν ἀέρα φέρειν. Ἀποτελέσεται δὲ τὸν Βῆλον καὶ ἄστρα καὶ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τοὺς πέντε πλανήτας. Ταῦτα ὁ Πόλυιστωρ Ἀλέξανδρος, (κατὰ) τὸν Βηρωσσὸν ἐν τῇ πρώτῃ, φάσκει. *Ex Syncello, p. 28 A sqq.*

(*) Ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ τοὺς δέκα βασιλεῖς τῶν Χαλδαίων, καὶ τὸν χρόνον τῆς βασιλείας αὐτῶν, σάρους ἑκατὸν εἰκοσι, ἦτοι ἐτῶν μυριάδας τεσσαράκοντα τρεῖς καὶ δύο χιλιάδας. *Ex Syncello, p. 30, A.*

(1) Codex Arm. IUSCHABARIGN, de quo vocabulo C vide dicta superius eol. 194, n. 3.

(2) Ne quis horum prodigiorum absurditatem exosus, Eusebio qui hæc retulerit subirascatur, is meminerit vetustissimos plerosque historicos in ejusmodi vanitate fuisse versatos, teste Dionysio Halicarnasæo (In *judicio de Thucydide* cap. 6), qui primum Thucydidem ait nugari desivisse : Ἐπειτα κατὰ τὸ μῦθον αὐτῆ μυθώδες προσάψαι, μηδ' εἰς ἀπάτην καὶ γοητείαν τῶν πολλῶν ἐπιτρέψαι τὴν γραφὴν, ὡς οἱ πρὸ αὐτοῦ πάντες ἐποίησαν, λαμίας τινὰς ἰσοροῦντας ἐν ὕλαις καὶ νάπαις ἐκ γῆς ἀνεμείνας, καὶ Ναλῶς ἀμφιβίους ἐκ ταρτάρων ἐξούσας, καὶ διὰ πελάγους νηχομένας καὶ μεξέθηρας, κ. τ. λ., καὶ ἄλλας τινὰς ἀπίστους τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ καὶ πολὺ τῷ ἀνόητον ἔχειν δοκούσας ἱστορίας. *Deinde : quod fabulosum in suos libros nihil intulit, neque vulgo fraudem et tanquam imposturam fecit, quo in genere superiores omnino peccaverant : qui lamias commemoraverunt nescio quas in silvis et salibus e terra prodemites, et Naidas in terra atque aqua degentes, ab*

inferis profectas, pelago innatantes, semiferas, etc., et alia quædam quæ nostra ætas ut incredibilia pleneque delira contemnit.

(3) Hæc est glossa Armeniaci interpretis.

(4) Jovem dictum esse *Belum* a Persis, testatur Agathias lib. II, 24.

(5) De Aramazde vide Chorenensem *Hist.* I, 30; II, 74; III, 76, 55. Et quidem reges in epistolis semet Aramazde satos dictitabant, quos inter et Julianus imperator. Videsis eundem Chorenensem *Hist.* III, 15, 17, 51. Id nomen veteribus significabat bonum genus.

(6) Codex Arm. secundum Polyhistorem Berosum primo libro narrat. Palet autem scriptum fuisse mendose Berosum pro Berosus. E Græco item textu excidit particula κατὰ.

(7) Nempe, etiamsi anni breviores existimentur, uti explicatur inferius.

(8) Gr. σῶμα. Sed αἷμα legebat interpres Arm. Et sic ipse Græcus textus paulo infra.

porum, ea non sine inquisitione recipienda esse videatur. Jam si cum tot annorum millibus, quot secundum illorum chronologiam conficiuntur, successiones quoque principatuum in gentibus pro rata portione ejus longævitatis proferrent, rosque item aliquas et opera, quæ eo intervallo pro temporum spatiositate acta essent; merito quis suspicaretur, aliquid fortasse veritatis apud eos delitescere. Verum enimvero quod a decem tantum hominibus tot annorum myriades comprehensas existimaverint, quis demum ejusmodi fabulationes non insaniam esse pulet? Fortasse tamen qui dicuntur sari, si non eum annorum numerum quem nos existimamus, sed aliud quid brevis temporis intervallum significant (1). Namque etiam apud præscos Ægyptios * lunares dicebantur anni: nempe summa triginta dierum, qui singulis mensibus continentur, annus vocitabatur. Alii ὥρας nuncupabant trimestre spatium: ita ut conversiones trimestres temporum, quotannis contingentes, pro anno haberent. Fieri ergo potest ut Chaldæorum etiam qui dicuntur sari, ejusmodi aliquid demonstrarent.

8. Decem ergo tantummodo ætates ab Alooro, qui primus fertur rex eorum, usque ad Xisuthrum supputantur, sub quo aiunt magnum illud accidisse diluvium. In Hebraicis pariter libris ætates tantum decem a Mose recitantur antediluvium: scilicet et ab Hebræis totidem successiones hominum singillatim scribuntur, a primo, qui apud eos fertur, homine usque ad diluvium (2). Sed enim Hebræorum historia decem ætatum annos intra numerum duorum fere millium cogit; Assyrii vero dum minutatim consequenterque ætates perscribunt, harum quidem numerum similem ejus, qui apud Mosem est, habent; sed tempora non item: nam decem ætates centum viginti saros compl. cti aiunt; tum ab his

A quæraginta tres myriades et duo millia annorum conflari dicitant.

9. Tandem ex prædictis, plane tibi exploratum fiet, si modo veram doctrinam consideraveris, Xisuthrum eundem esse hominem qui ab Hebræis Noachus vocatur (3), in cujus ætatem incidit magnum illud diluvium: cujus sane diluvii Polyhistoris quoque historia notionem præbet. Is enim hoc pacto de illo scribit.

CAPUT III.

** Alexandri Polyhistoris de diluvio. Ex eodem, de quo dictum est, libro.

4. Defuncto, inquit, Otiarte, filium hujus Xisuthrum tenuisse regnum saris octodecim, sub eoque magnum diluvium esse conflatum. Sic autem accuratius narrationem scripto persequitur. Κρόνον (Saturnum) ait, illi in somnio prædixisse (qui Saturnus Jovis genitor fertur, et ab aliis dicitur Χρόνος (tempus) die quinta decima mensis Daesii (qui est mareri (4) Maius) fore ut homines a diluvio perirent. Mandavisse itaque ut libros omnes, primos nimirum medios et ultimos, terræ infossos in solis urbe Sipparis poneret: tum navim strueret, eamque cum consanguineis charisque familiaribus conscenderet: congestisque illuc esculentis atque poculentis, inductis etiam belluis et volatilibus ac quadrupedibus cunctaque suppellectile, paratus esset ad navigandum. Querenti autem quonam cursu dirigendus esset? respondisse, ad deos, ad orandum quo hominibus bene esset. Eum vero haud recusasse quominus navigium compingeret, longum stadia quinque (5), latum duo: cuncta, quæ mandata sibi fuerant, efficienda curasse: uxorem, filios charosque familiares eodem introduxisse.

2. Ingruente demum diluvio et mox decrescente, misisse Xisuthrum quædam volatilia, quæ cum

(1) Οἱ γὰρ παρ' αὐτοῖς παλαιότατοι σηγηλαῖος ἔφασκον εἶναι, ἦγον μνηστῆρας τοὺς ἐνιαυτοὺς ἐξ ἡμερῶν τριάκοντα συνεστῶτας· οἱ δὲ μετὰ τούτους ἡμίθειος ὥρας ἐκάλουν τοὺς ἐνιαυτοὺς τοὺς τριμηναίους. Καὶ ταῦτα μὲν Εὐσέβιος. Ex Syncello, p. 40 D.

(2) Λέγει ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος, ὡς ἀπὸ τῆς γραφῆς τῶν Χαλδαίων, οὕτως.

1. Ἀρδάτου τελευτήσαντος, τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξισουθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα· ἐπὶ τούτῳ μέγα κατακλυσμὸν γενέσθαι· ἀναγεγράφθαι δὲ τὸν λόγον οὕτως. Τὸν Κρόνον αὐτῷ κατὰ τὸν ὕπνον ἐπιστάνα φάναί, μὴδὲ δαισίῳ πέμπτη καὶ δεκάτῃ τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ φθαρήσεσθαι. Κελεύσαι οὖν διαγράμματων πάντων ἀρχὰς καὶ μέσα καὶ τελευτὰς ὀρύξαντα θεῖναι ἐν πόλει ἡλίου Σιππάρῳ, καὶ ναυπηγησάμενον σκάφος ἐμβῆναι μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων φίλων· ἐνθῆσθαι δὲ βρώματα καὶ πόματα, ἐμβαλεῖν δὲ καὶ ζῶα πτηνὰ καὶ τετράποδα, καὶ πάντα εὐτρεπισάμενον πλεῖν. Ἐρωτώμενον δὲ ποῦ πλεῖ; φάναί, πρὸς τοὺς θεοὺς, εὐζάμενον ἀνθρώποις ἀγαθὰ γενέσθαι. Τὸν δὲ οὐ παρακούσαντα, ναυπηγήσαντα σκάφος, τὸ μὲν μῆκος σταδίων πέντε, τὸ δὲ πλάτος σταδίων δύο· τὰ δὲ συνταχθέντα πάντα συνθέσθαι, καὶ γυκαῖκα καὶ τέκνα, καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους ἐμβιβάσαι.

2. Γενομένου δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ εὐθὺς λήξαντος, τῶν ὀρνέων τινὰ τὸν Ξισουθρον ἀφιέναι· τὰ δὲ οὐ φροφῆν εὐρόντα οὐτε τόπον ὅπου καθῆσαι, πάλιν ἐλθεῖν εἰς τὸ πλοῖον. Τὸν δὲ Ξισουθρον πάλιν μετὰ τινὰς ἡμέ-

(1) Juvat hic audire Syncellum, p. 17: Ταῦτα δὲ ἔτη τινὲς τῶν καθ' ἡμᾶς ἱστορικῶν ἡμέρας ἐλογίσαντο στοιχειωτικῶς, μεμψάμενοι τὸν Παμφίλου Εὐσέβιον, ὡς μὴ νοήσαντα τὰ ἔτη τῶν σάρων, ἡμέρας μάλιστα δὲ αὐτῶν ἐν τούτῳ μέμνονται: πῶς γὰρ τὸ μὴ ἂν εἶχε νοῆσαι πολυμαθὴς ὢν, κ. τ. λ. *Hocce autem annos historici aliquot recentiores opinantur esse dies, ideoque Eusebium Pamphilum reprehendunt, qui sarorum annos haud senserit esse dies. Sed stulte hominem in hoc accusant. Qui enim fieri potest ut rei veritatem is, qui tanta doctrina abundavit, non noverit?* &c.

(2) Vide inferius cap. 16, 8.

(3) Id confirmat etiam Chorenensis Hist. 1, 3.

(4) Glossa hæc est Armeniaci interpretis. Suidas ait Junium apud Macedones fuisse Δαίσιον. Hoc pacto MARERI, qui est Armeniorum mensis decimus, Junio responderet. Cum tamen Armeniaci menses in veteri Calendario constant triginta omnino diebus, ideoque quotannis quinque aut sex supersint dies, prætereaque sex horæ; rationes mensium Armeniacorum et Romanorum processu temporis immutari necesse est.

(5) Cod. Arm., quindecim.

neque escam neque locum, in quo considerent, invenissent, reversa in navim recepta sunt. Rursus diebus aliquot post, emisisse aves alias, quæ item ad navim regressæ sunt pedibus luto infectis. Tertio denique demissæ aves cum ad navim non reverterentur, cognovisse Xisuthrum terram prorsus esse patefactam. Tunc navis tecto partim effracto, navim ipsam monti cuidam innitentem vidisse: moxque ipsum cum uxore siliæque una et navis architecto excensisse, ac pronum terram esse veneratum, structaque ara diis sacrum obtulisse: quo facto, cum iis qui secum navi exierant nusquam comparuisse. Reliquos autem qui in navi substiterant, neque cum Xisuthri comitatu egressi erant (1), facta mox excensione eum quæritasse, eundemque oberrantes nomine inclamasse. At vero Xisuthrum haud ultra se conspiciendum dedisse; voce tantum ex aere missa, deos ut colerent mandavisse: nam et se religiosæ pietatis ergo ad deorum venisse habitacula, eodemque honore uxorem quoque suam et filiam et navis architectum frui. Tum iisdem imperasse, ut Babylonem redirent, et ex deorum mandato, qui in Sipparis urbe conditi fuerant, libros effoderent atque hominibus traderent. Locum autem, in quo nave egressi tunc insisterent, Armeniorum esse regionem. Hæc omnia edoctos, celebrato diis sacrificio, Babylonem pedestri itinere contendisse.

3. Ejus navigii, quod demum substitit in Armenia, fragmentum aliquod in Cordiarum (2) Armeniaco monte nostra adhuc ætate reliquum esse aiunt. Quin et erasum bitumen quidam inde referunt remedii amuletique causa ad infausta quæque averruncanda. Illi autem Babylonem profecti, libros ex urbe Sipparis effodisse, oppida multa condidisse, fana deorum struxisse, Babylonemque restituisse ferunt. Quæ hactenus dicta sunt, prætereaque turris ædificium memorat Polyhistor pene ad litteram cum libris Mosis hoc pacto consentiens.

CAPUT IV.

Alexandri Polyhistoris de turris ædificio.

1. Sibylla ait, omnes homines una lingua utentes (3) turrim celsissimam exstruxisse, ut in cælum conscenderent: Deum vero fortissimum vento afflato eandem turrim dejecisse, peculiaremque singulis sermonem tribuisse, ideoque et urbem Babylonem esse appellatam. Mox post diluvium Titanum atque Prometheum exstitisse: tum etiam a Titano bello Saturnum esse appetitum (4). De turris ædificio hactenus.

2. Prædictis autem hæc addit idem Polyhistor: post diluvium imperitasse regioni Chaldæorum Euxium (5) neris quatuor: inde imperium exceptum

ῥας ἀφίεναί· τὰ θρῆνα· ταῦτα δὲ πάλιν εἰς τὴν ναῦν ἐλθεῖν τοὺς πόδας πεπηλωμένους ἔχοντα. Τὸ δὲ τρίτον ἀφεθέντα οὐκ ἔτι ἐλθεῖν εἰς τὸ πλοῖον. Τὸν δὲ Ἐἰσουθρον ἐννοηθῆναι γῆν ἀναπεφηνέαι· διελόντα τε τῶν τῶν πλοίου ῥαφῶν μέρος τι, καὶ ἰδόντα προσωκεῖλαν τὸ πλοῖον θρεῖ τι, ἐκβῆναι μετὰ τῆς γυναίκος καὶ τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ κυβερνήτου, προσκυνήσαντα τὴν γῆν, καὶ βωμὸν ἱδρυσάμενον, καὶ θυσιάσαντα τοῖς θεοῖς, γενέσθαι μετὰ τῶν ἐκβάντων τοῦ πλοίου ἀφανῆ. Τοὺς δὲ ὑπομείναντας ἐν τῷ πλοίῳ, μὴ εἰσπορευομένων τῶν περὶ τὸν Ἐἰσουθρον, ἐκβάντας ζητεῖν αὐτὸν ἐπὶ ὀνόματος βωώντας· τὸν δὲ Ἐἰσουθρον αὐτὸν μὲν αὐτοῖς οὐκ ἔτι ὀφθῆναι, φωνὴν δὲ ἐκ τοῦ ἀέρος γενέσθαι κελεύουσαν, ὡς δέον αὐτοὺς εἶναι θεοσεβεῖς· καὶ γὰρ αὐτὸν διὰ τὴν εὐσέβειαν πορεύεσθαι μετὰ τῶν θεῶν οἰκήσαντα· τῆς δὲ αὐτῆς τιμῆς καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα καὶ τὸν κυβερνήτην μετεσχηκέναι. Εἰπὲν τε αὐτοῖς ὅτι ἐλεύσονται· πάλιν εἰς Βαβυλῶνα· καὶ ὡς εἰμαρται αὐτοῖς, ἐκ Σιππάρων ἀνελομένοις τὰ γράμματα διαδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις· καὶ ὅτι ὅπου εἰσὶν, ἡ χώρα Ἀρμενίας ἐστίν. Τοὺς δὲ ἀκούσαντας ταῦτα θύσαι τε τοῖς θεοῖς, καὶ περὶ (6) προεῦθῆναι εἰς Βαβυλῶνα.

3. Τοῦ δὲ πλοίου τούτου κατακλιθέντος ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ ἔτι μέρος τι αὐτοῦ ἐν τοῖς Κορδαίαιον θρεσι τῆς Ἀρμενίας διαμένειν, καὶ τινὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου κομίζειν ἀποξύοντας ἀσφαλτον, χρᾶσθαι δὲ αὐτὴν πρὸς τοὺς ἀποτροπιασμούς. Ἐλθόντας οὖν τούτους εἰς Βαβυλῶνα, τὰ τε ἐκ Σιππάρων γράμματα ἀνορύξαι, καὶ πόλεις πολλὰς κτίζοντας, καὶ ἱερὰ ἀνιδρυσάμενους πάλιν ἐπικτίσαι τὴν Βαβυλῶνα. Ex Syncello, p. 30 A seqq.

Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυῆστορος περὶ τῆς πυργοποιίας.

1. Σίβυλλα δὲ φησι· ὁμοφῶνων δυντων πάντων ἀνθρώπων τινὰς τούτων πύργον ὑψηλότατον οἰκοδομῆσαι, ὅπως εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβῶσιν· τοῦ δὲ Θεοῦ ἀνέμους ἐμφυσήσαντος ἀνατρέψαι τὸν πύργον, καὶ ἰδίαν ἐκάστῳ φωνὴν δούσαι· διὸ δὴ Βαβυλῶνα τὴν πόλιν κληθῆναι. Μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν Τιτᾶνα καὶ Προμηθεῖα γενέσθαι. Ex Syncello, p. 44 C et Eusebio, Præp. ev., ix, 15.

2. Ἀλέξανδρος Πολυῆστος βούλεται πάλιν τὴν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῶν Χαλδαίων βασιλείαν κατάρξασθαι, μυθολογῶν διὰ σάρων καὶ νήρων καὶ σώσων βεβασιλευκέναι Χαλδαίων καὶ Μήδων βασιλεῖς πς' ἐν

(1) Melius habet Græcus textus: haud redeuntibus D Xisuthri comitibus.

(2) De Cordiæ, sive Gordyæis, vel Cordyenis, aut Corduenis, passim loquuntur antiqui geographi, quibus addendi Sallustius Fragm. incert. cap. 18, et Chorenensis Hist. i, 13; ii, 33, 71, et Geogr. 71. Porro vocabula Armeniaca κορτανζικ vel κορτικ significant locorum arduorum incolas; est enim κορτ arduus, incultus. Hinc fortasse nomen hodiernæ gentis Curdorum, quorum præcipua sedes in provincia Armeniaca Cordiarum est. Hinc etiam, ut videtur, appellatio regionis Curdistan. Jam et de arca, quæ in Cordiarum monte substitit, Josephus Antiq. i, 3, cum pluribus barbaricarum rerum scriptoribus, tum et Epiphanius hæres. xviii, alii que loquuntur.

(3) Interpres Arm. utitur hic et cap. 8 voce composita ΜΙΑΡΑΝΕΑΙ, cujus significatus si ad etymologiam exigatur, est consentiens, conspirans, nec fere usurpatur de consensu in eundem sermonem, ut sonat Græca vox ὁμόφωνος.

(4) Consonant huic loco Josephus Antiq. i, 4; Eusebius Præp. ev. ix, 14; Epiphanius hæres. i; Cyrillus, i in Julian., ed. Lips., p. 9; Cedrenus ed. Paris. an. 1647, p. 11, aliique scriptores, quos inter Chorenensis Hist. i, 8; Sibyll. lib. ii, v. 35 sqq.

(5) Hic est Nembrotus, teste Cedreno p. 11, ἐκλεῖτο δὲ ὁ Νεβρόδ καὶ Εὐφύχιος. Idem fere ait Syncellus, cui p. 79 B est Εὐφύχιος, at p. 90 C est Εὐφύχιος, manifestis codicum mendis.

(6) Textus Gr., περιεῖ.

a filio ejus Chomasbelo (1) neris quatuor cum sossis quinque. A Xisuthro et a diluvio, donec Medi Babylonem occuparunt, summam regum sex supra octoginta supputat Polyhistor, singulosque nominatum e Berosi libro recenset. Ex horum autem omnium ætatibus tres myriades annorum conficit, prætereaque annos ter mille et unum supra nonaginta (2). Post hos, qui successione inconcussa regnum obtinuerant, derepente Medos collectis copiis Babylonem cepisse ait, ibique de suis tyrannos constituisse. Hinc nomina quoque tyrannorum Medorum elisserit octo, annosque eorum viginti quatuor supra ducentos (3): ac rursus undecim reges, et annos octo supra quadraginta (4): tum et Chaldæos reges quadraginta novem, annosque quadringentos et octo supra quinquaginta: postea et Arabes novem reges, annosque ducentos quadraginta quinque. Horum annorum recensione perscripta, de Semiramide quoque narrat quæ imperavit Assyriis. Rursumque distincte admodum nomina regum quadraginta quinque enumerat, iisque annos tribuit viginti sex supra quingentos. Post hos ait exstitisse Chaldæorum regem, cui nomen Phulus erat: quem Hebræorum quoque historia memorat, quemque item Phulum appellat (5). Hic Judæam invasisse dicitur. Deinde Polyhistor Senecherimum (6) regno potitum esse ait: quem quidem Hebræorum libri regnantem referunt imperante Ezechia et propheta Isaia (7). Ait autem diserte divinus liber (8): «anno quatuordecimo Ezechia regis ascendisse Senecherimum ad urbes Judææ munitas, easque cepisse.» Cujus rei peracta historia, subdit: «Et regnavit Asordanes filius ejus pro eo (9).» Rursusque pergens, ea tempestate ait ægrotasse Ezechiam (10). Tum etiam ordinatim eodem tempore Marudachum Baldanem Babyloniorum regem misisse oratores cum litteris et muneribus ad Ezechiam (11). Hæc tradunt Hebræorum Scripturæ. Et quidem Senecherimum, cum ejus filio Asordane nec non Marudacho Baldane, Chaldæorum quoque historiographus memorat: cum quibus etiam Nabuchodonosorum, uti mox dicitur. Hac autem ratione de iis scribit.

τρισημυριοις ετεσιν και διπ, τουτ' εστιν εν σαροις θ', και νηροις β', και σωσσις γ'. Απὸ δὲ τούτου τοῦ χρόνου τῶν πε' δύο μὲν Χαλδαίων βασιλέων Εὐτυχίου και Χωμασθήλου· πρὸ δὲ Μήδων Ζωρόαστριν· και τοὺς μετ' αὐτὸν ἑπ' Χαλδαίων βασιλεῖς εἰσάγει. Ἐτη κρατήσαντας ἡλιακὰ ροι' ὁ αὐτὸς Πολυίστωρ, οὐκ ἐτι διὰ σάρων και νήρων και σώσων και τῆς λοιπῆς ἀλόγου μυθικῆς ἱστορίας, ἀλλὰ διὰ ἡλιακῶν ἐτῶν. *Hæc ex Syncello, p. 78 B, sed valde interpolata.*

(*) Διεδέξαντο τὴν Χαλδαίων βασιλείαν Ἀραβες ἐπὶ ἑτη σι'. *Ex eodem, p. 90 D.*

Ἡ τῶν Ἀράβων βασιλεία διαδεξαμένη τὴν τῶν Χαλδαίων διεήρκεσεν ἑτη σι'. Ταύτην Ἀσσυρίων μὲν διεδέξαντο Ἀραβες βασιλεῖς. *Ex eodem, p. 92 B.*

(1) Syncellus p. 90 C scribit Χωμάσβολον, eundemque ait regnavisse annis non plus septem cum dimidio.

(2) Græcus textus 34080.

(3) In margine CCXXXIV.

(4) Hunc numerum XLVIII supplevit amanuensis in margine, sed fortasse perperam. Idem amanuensis retro pro CCXXIV scripserat in margine xxxiv. **UCCERUS.**

(5) IV Reg. xv, 49, quo loco Vaticanum exemplar Græcum Bibliorum nec non eorundem interpretatio Armeniaca habent *Phua*.

(6) Cod. Arm. modo *Sencheribum*, modo *Senche-*

CAPUT V.

Ejusdem Alexandri de Senecherimo deque Nabuchodonosoro eorumque rebus gestis et strenuis facinoribus.

1. Postquam regno defunctus est Senecherim frater, et post Hagisæ in Babylonios dominationem, qui quidem nondum expleto trigesimo imperii die a Marudacho Baldane interemptus est; Marudachus ipse Baldane tyrannidem invasit mensibus sex; donec eum sustulit vir quidam nomine Elibus, qui et in regnum successit. Hoc postremo tertium jam annum regnante, Senecherimus rex Assyriorum copias adversum Babylonios contrahabat, prælioque cum his conserto, superior evadebat: captumque Elibum cum familiaribus ejus in Assyriam transferri jubebat. Is igitur, Babyloniorum potitus, filium suum Asordanem eis regem imponebat, ipse autem in Assyriam reditum, maturabat. Mox cum ad ejus aures rumor esset perlatus, Græcos in Ciliciam coactis copiis bellum transtulisse, eos protinus aggressus est, prælioque inuito, multis suorum amissis, hostes nihilominus profligavit: suamque imaginem, ut esset victoriae monumentum, eo loco erectam reliquit: cui Chaldaicis litteris res a se gestas insculpi mandavit ad memoriam temporum sempiternam. Tarsum quoque urbem ab eo structam ait ad Babylonis exemplar, eidemque nomen inditum Tharsin. Jam et reliquis Senecherimi gestis perscriptis, subdit eum annis vixisse regnantem octodecim, donec eidem structis a filio Ardumuzane (12) insidiis exstinctus est. Hæc Polyhistor.

2. Sane etiam tempora cum narratione divinorum librorum congruunt. Sub Ezechia enim Senecherimus regnavit, uti Polyhistor innuit, annis octodecim: post quem ejusdem filius annis octo: tum annis viginti et uno Samuges, itemque hujus frater viginti et uno: deinde Nabupalasarus annis viginti: denique Nabucodrossorus (13) tribus annis supra quadraginta: ita ut a Senecherimo ad Nabucodrossorum octoginta et octo anni excurrant. Jam si quis Hebræorum libros scrutetur, paria dictis in-

Drimum habet.

(7) IV Reg. xviii et xix.

(8) IV Reg. xviii, 43.

(9) Cap. xix, 37.

(10) IV Reg. xx, 1.

(11) Cap. xx, 12.

(12) In margine *Ardumuzane*; et quidem apud IV Reg. xix, 57, et Josephum, *Antiq. x, 4*, Senecherimus interficitur a filiis *Adremelacho* et *Sarusaro*, qui a Chorenensis *Hist. i, 22*, dicuntur *Adramelus* et *Sanasurus*.

(13) Ita sæpe *Nabucodrossorus*, alias tamen *Nabucodonosorus*.

veniet. Namque post Ezechiam residuis Judæis Manasses imperat Ezechia filius quinque annis et quinquaginta (1) : deinde Amosus (2) annis duodecim (3) : tum Josias triginta annis et uno (4) : postea (5) Joachimus, sub cuius regni primordiis occupaturus Hierosolyma Nabuchodonosorus supervenit, captivosque Judæos Babylonein transtulit (6). Atqui ab Ezechia ad Nabuchodonosorum anni octo excurrunt et octoginta, quot nimirum Polyhistor ex historia Chaldaica supputavit.

3. His omnibus absolutis, pergit denuo Polyhistor res aliquot etiam a Senecherib gestas exponere : deque hujus filio (7) eadem plane ratione scribit qua libri Hebræorum, accurateque admodum cuncta edisserit. Pythagoras sapiens fertur ea tempestate sub his regibus exstitisse (?). Jam post Samugem imperavit Chaldæis Sardanapallus (9) viginti annis et uno. Is ad Astyagem (10), qui erat Medicæ gentis præses et satrapa, legationem misit, ut filio suo Nabuchodonosoro desponderet Amuliam (11) e filibus Astyagis unam. Deinde Nabuchodonosorus dominatus est tribus annis supra quadraginta, qui et collecto exercitu impressionem faciens Ju-

dæos, Phœnices et Syros in servitutem redegit. Neque sane opus est me pluribus confirmare, Polyhistorum item in his cum Hebraica Historia congruere. Post Nabuchodonosorum regnat ejus filius Amilmarudochus annis duodecim, quem Hebræorum litteræ Ilmarudochum (12) appellant. Mox Polyhistor ait imperavisse Chaldæis Neglisarum annis quatuor : deinde Nabodenum annis septemdecim. Hæc regnante Cyrus Cambysis filius Babyloniam regionem copiis invasit, quicum Nabodenum certamine inuito, victus se fuga proripuit. Regnavit autem Babylone Cyrus annis novem, donec in planitie Dabartan (13) a Iudæis consorto periiit. Tum imperium tenuit Cambyses annis octo : exin Darius annis sex et triginta : deinde Xerxes cæterique Persarum reges.

4. Jam vero de Chaldæorum regno uti breviter distincteque tractat Berosus, ita prorsus loquitur et Polyhistor : ex quibus manifestum est, Nabuchodonosorum armata manu cepisse Judæos. Ab hoc autem ad Cyrum Persarum regem anni septuaginta conflantur (14) : quare et Hebræorum historia consonat, nempe quod hi septuaginta annis in ca-

(*) Χαλδαίων ἱστορία ἐκασίλευσεν Ναβουχοδονόσορος ἔτη κα', ὁ πατήρ τοῦ Ναβουχοδονόσορος. Τοῦτον ὁ Πολύτηνος Ἀλέξανδρος Σαρδανάπαλον καλεῖ, πέμψαντα πρὸς Ἀστυάγην σατράπην Μηδίας, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀμουίτην λαβόντα νύμφην εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ναβουχοδονόσορος. Ex Syncello, p. 210 A.

(1) IV Reg. xxi, 1.

(2) Armeniaca Biblia mss. omnia pro Ammonē habent Amosum, quæ lectio Græce etiam occurrit in codicibus apud Biblia Breitingeri IV Reg. xxi, 18, 19.

(3) Sic codex Armeniacus, non, ut vulgo, duobus. Reapse ita sensisse Eusebium, testis est luculentus Syncellus p. 214 C his verbis : 13' ἔτη Εὐσέβιος λέγει βασιλεύσαι (τὸν Ἀμὼς) κατὰ τοὺς 0' ψευδέται δέ. Duodecim annis ait Eusebius dominatum esse (Amosum) ex LXX virorum sententia ; quod falso ab eis dicitur. Jam in ipso LXX virorum (IV Reg. xxi, 19) textu Alexandrino legitur δύο ; sed in Vaticano δώδεκα, quam sententiam Armeniacus quoque Bibliorum interpres secutus est : at contra Clemens Alexandrinus Strom. 1, 21, ed. Oxon. p. 390 (quem super horum regum temporibus conferre juvabit) lectionem codicis Alexandrini retinet. Ipse tamen se mox emendat Eusebius cum annos LXXXVIII supputat. Quare veteris scribæ mendam id dicerem nisi in tabulis quoque regum Judæe deinceps addendis legeretur duodecim.

(4) Cap. xxii, 1.

(5) Cap. xxiii, 34.

(6) Cap. xxiv, 1.

(7) Asordane, de quo legesis IV Reg. xix 57 ; Tob. 1, 21. Tum I Esd. iv, 2, 10 ; Syncellum p. 205 A. Quanquam nomen hoc sæpe corruptum est.

(8) De Pythagora rursus dicit Eusebius cap. 9.

(9) Ita constanter cum duabus II Sardanapallus, quam scripturam perpetuam in Eusebio jam pridem notavit Scaliger (Animad. ad Euseb. ed. Amstelod. p. 63, 64) et ex nominis etymologia sapienter asseruit. De duobus Sardanapallis Photius in Lexico. Duos Sardanapallos, quorum unum virum fortem, memorat etiam Callisthenes apud Suidam voc Σαρδανάπαλος. Porro Chorenensis Hist. 1, 21, ait, quosdam existimasse Nabuchodonosorum vixisse imperante Armeniis Rhacis, successore Paraeri, æqualis Arbacis Medi. Igitur pater Nabuchodonosori Nabopataassarus, qui a Polyhistore dicitur Sardanapallus, incidisset in Arbacis ætatem. Sed enim hanc temporum rationem quis probet? Syncellum

p. 359 C ait Medos regnasse annis xxx. Id videtur ex Polyhistore dicere. Quare tempus valde contraheretur.

(10) De Astyage æquale Nabuchodonosori loquitur Eusebius, apud Syncellum p. 226 D. Interim juvat hic errorem Wistonorum Chorenensis interpretum obiter coarguere. Ait Chorenensis (Hist. 1, 29) a Golthamiensibus (quæ est Armeniaca provincia cantilenis dedita) in carmine Artaxeris filiorumque ejus figurata dictione memorari etiam stirpem Astyagis, quam VISABAZENOS (nempe draconum genus) appellant : quia nimirum ASDANACH in Persarum lingua significat idem quod apud Armenios VISAB, nempe draconem. Ea re non bene intellecta Wistoni aiunt in notis, nusquam sibi occurrisset in Armeniaca lingua vocem ASDANACH, quæ vim notionemque draconis subjectam haberet.

(11) Ita etiam inferius cap. 9, quanquam hic textus Græcus habet Ἀμουίτην.

(12) IV Reg. xxv, 27 ; Hierem. lvi, 31 ; sed paulo aliter.

(13) Cod. in campo Daas. Jam Daharum seu Masagetarum planitiem Cyrique ibidem interitum describit Herodotus 1, 204 seqq.

(14) Consonat apprime Clemens Alex. Strom. 1, 21, p. 391 : Ναβουχοδονόσορος πρὸ τῶν Περσῶν ἡγεμονίας ἔτεσιν ἑβδομήκοντα ἐπὶ Φοίνικας καὶ Ἰουδαίους ἐστράτευσεν, ὡς φησὶ Βηρωσσὸς ἐν ταῖς Χαλδαϊκαῖς ἱστορίαις : Nabuchodonosorus lxx annis ante principatum Persarum adversus Phœnices et Judæos expeditionem suscepit, ut Berosus tradit in Chaldaicis historiis. Item Tatianus Orat. cap. 36 : Βηρωσσὸς τὴν Χαλδαίων ἱστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις κατατάξας καὶ τὰ περὶ τῶν βασιλέων ἐκθέμενος, ἀφηγεῖται τινος αὐτῶν ὄνομα Ναβουχοδονόσορος τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ Φοίνικας καὶ Ἰουδαίους, ἅτινα ἴσμεν γεγονέντα πρὸ τῆς Περσῶν ἡγεμονίας ἔτεσιν ἑβδομήκοντα. Berosus qui Chaldæorum historiam tribus libris complexus est, ac res gestas regnum exposuit, quemdam ex iis commemorat nomine Nabuchodonosorum, a quo Phœnicibus et Judæis bellum illatum est. Id autem contigisse ante Persarum imperium annis lxx nobis exloatum est.

ptivitate versati sint, si quidem Judaicæ captivitatis A tempus a primo Nabuchodonosori anno ad Cyrum Persarum regem putemus.

Quæ hactenus dicta sunt, Abydenus etiam satis consentaneus in *Chaldaeorum Historia* recitat : nanique et ipse non absimilem Polyhistori narrationem ingreditur.

CAPUT VI.

Abydeni de primo Chaldaeorum regno
De Chaldaeorum sapienter
ejusdem regionis dominium quod attinet, primum quidem Alorum regnavisse
hæc tradita fama est, quod eum
Deus populorum pastorem creaverit. Is saris decem dominatum tenuit. Constat autem sarus annis ter mille sexcentis, nerus sexcentis, fossus sexaginta. Deinde Alaparus dominatus est : tum Almelon ex urbe Pantibiblis, sub quo secundus Annotus mari emersit Oamni similis (1), cujus figura erat semi-ei (nempe progeniti ex Deo [2]). Tum Ammenon, tum Amegalarus, tum Daonus pastor, quo regnante quatuor bifformes e mari in siccum semet ejecerunt, Iodocus, Eneugamus, Enebulus et Anementus (3) : et sub Edorescho (4), qui postea regnavit, Anodaphus (5) : deinde et alii dominati sunt, demumque Xisuthrus. Qua narratione historicus hic Polyhistori consonat. Tum etiam de diluvio hac ratione scribit.

CAPUT VII.

Abydeni de diluvio

1. Deinde alii quidam dominati sunt, tandemque

(*) Χαλδαίων μὲν τῆς σοφίης περί τσαῦτα. Βασιλεῦσαι δὲ τῆς χώρας πρώτων λέγει "Αλωρον· τὸν δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ λόγον διαδοῦναι, ὅτι μιν τοῦ λεῦ ποιμένα ὁ Θεὸς ἀποδείξει· βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα· σάρους δὲ ἐστὶ ἑξακόσια καὶ τρισχίλια ἔτσα, νῆρος δὲ ἑξακόσια, σῶσος δὲ ἑξήκοντα. Μετὰ δὲ τούτων, Ἄλαπαρον ἄρξαι σάρους τρεῖς· μεθ' ὧν Ἀμύλλαρος ἐκ πόλεως Παντιβίθλων ἐβασίλευσε σάρους ἑφ'· ἑφ' οὐ δεύτερον Ἀννῆδοτον τὴν θάλασσαν ἀναδύναι παραπλήσιον Ἄαννη τὴν ἰδέαν ἡμιδαίμονα· μεθ' ὧν Ἀμμενων ἐκ Παντιβίθλων ἤρξε σάρους ἑφ'· μεθ' ὧν Μεγάλαρος ἐκ Παντιβίθλων ἤρξε σάρους ὀκτωκαίδεκα· εἶτα Δαῶς ποιμὴν ἐκ Παντιβίθλων ἐβασίλευσεν σάρους δέκα, ἑφ' οὐ ὄ διφυεῖς εἰς γῆν ἐκ θαλάσσης ἀνέδυσαν, ὧν τὰ ὀνόματα ταῦτα, Εὐέδωκος, Ἐνεύταμος, Ἐνεύθουλος, Ἀνήμεντος· ἐπὶ δὲ τοῦ μετὰ ταῦτα Εὐεδωρέσχου Ἀνώδαφος· μεθ' ὧν ἄλλοι τε ἤρξαν καὶ Σίσουθρος ἐπὶ τούτοις. *Ex Syncello, p. 38 C.*

(**) Λέγει ὁ Ἀβυδηνὸς συνάδων τῷ Ἀλεξάνδρῳ·

Μετὰ Εὐεδωρέσχου ἄλλοι τινὲς ἤρξαν καὶ Σείσιθρος· τῷ δὲ Κρόνος προσημαίνει μὲν ἔσσεσθαι πλῆθος δμῶν Δεσίου πέμπτη ἐπὶ δέκα· κελεύει δὲ πᾶν ὃ τι γραμμάτων ἦν ἐχόμενον ἐν Ἡλίου πόλει τῇ ἐν Σιππάρουσι ἀποκρύψαι. Σείσιθρος δὲ ταῦτα ἐπιτελέα ποιήσας, εὐθέως ἐπ' Ἀρμενίης ἀνέπλωσε, καὶ παραντίκα μὲν καταλάμβανε τὰ ἐκ τοῦ Θεοῦ. Τρίτη δὲ ἡμερῆ, ἔπειτα ὧν ἐκόπασε, μετῆει τῶν ὀρνίθων, πείρην ποιούμενος εἰ ποῦ γῆν ἴδοιεν τοῦ ὕδατος ἐκδύσαν· αἱ δὲ ἐκδεχομένου σφέας πελάγους ἀμφιγάνεος, ἀπορεύουσαι ὄκη καθορμήσονται, παρὰ τὸν Σείσιθρον ὀπίσω κομίζονται, καὶ ἐπ' αὐτῆσιν ἑτεροι. Ὡς δὲ τῆσι τριτῆσιν ἐτύχεν (ἀπίκατο γὰρ δὲ πηλοῦ κατάπλεοι τοὺς ταρσοὺς) Θεοὶ μιν ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζουσι· τὸ δὲ πλοῖον ἐν Ἀρμενίῃ περιπτα ξύλων ἀλεξιφάρμακα τοῖσιν ἐπιχωρίοις παρείχετο. *Ex Syncello, p. 37 D, et Eusebio, Præp. ev. ix, 12.*

(***) Ταῦτα μὲν οὕτως. *Ex Eusebio, Præp. ev. ix, 12.*

(1) In textu simul, at in margine similis.

(2) Hæc est glossa Armenii interpretis.

(3) Ita in margine codicis; quæ nomina in textu paulo corruptiora exhibentur, *Jodocus et Damosnes et Bolus et Anementus.*

(4) Post *Edorescho* lacuna est in codice unius vocabuli.

(5) *Anodaphus* bellua est; *Goarus* autem *Syncelli* interpres regem existimavit *Edoreschi* seu *Evedoreschi* successorem.

(6) Ita codex Arm.; at Græcus textus quinta decima, uti et Polyhistor superius cap. 5.

(7) Recole cap. 3, n. 1.

Xisuthrus; cui prædixit Saturnus futuram esse imbrium copiam die quinta (6) (decima) mensis Daesii (qui est Maius [7]) : mandavitque ut libros omnes in Solis urbe Sipparis conderet. Id ubi Sisithrus (8) præstitit, pansisque velis in Armeniam cursum direxit, statim Deo favente navim illuc apulit. Mox tertio die cum imbrium vis quiesceret, misit aves aliquot explorandi causa num tellus undis emergeret. Illæ immensum tranantes continuè et fluctuans pelagus, nulla inventa scde qua pes substiteret, ad Sisithrum flexo cursu reversæ sunt. Tres deinde dies moratus, denuo reversæ (9) : quæ pedes (10) limo oblitos reversæ retulerunt. Continuoque illum dii ex hominum conspectu eripiebant : navis autem in Armenia consistebat, lignoque suo salutarem medelam regionis ejus incolis exhibebat.

2. Atque his, quæ dicta sunt, Abydenum, ad diluvium quod attinet, cum historia Hebræorum adamussim congruere, cunctis esse exploratum confido. Jam quod hi historici, gente Græci aut Chaldaei, Noachum alio nomine, id est Xisuthrum appellerint, id quidem ne quæso miremur : itemque quod Deo more suo deorum nomen appinxerint, et columbam silentio presserint, proque ea indefinite aves dixerint; hæc, inquam, magnopere non sunt miranda (11). Sic de diluvio Abydenus in *Chaldaeorum Historia*. Idem homo et de turris ædificio congruentia cum Mosis narratione hoc pacto scribit.

C

(8) Ita cod. hoc capite *Sisithrus*, uti est in Gr. exempli.

(9) Duo tantum memorantur hic in codice Arm., avium missus, at in Græco exemplari tres.

(10) Vox ταρσοί male convertitur αλα ab interprete Eusebii *De præp. ev. ix, 12*. Sane et vox Armeniaca μαχου, quæ hic usurpatur, significat avium pedes unguibus armatos, ut in Armeniaca Bibliorum interpretatione Sap. v, 11. Quin etiam ferarum immanium pedes Dan. vii, 19.

(11) Eusebii verba atque his... *Abydenum* usque ad hunc locum tanquam parenthesis includenda sunt, propterea quod sequitur sic *Abydenus*, etc.

CAPUT VIII.

* *Abydeni de turris edificio.*

Et tempestate primi homines adeo viribus et proceritate sua tumuisse feruntur, ut etiam deos aspernarentur, floccique facerent, celsissimamque eam turrim niterentur exstruere quæ nunc Babylon appellatur. Cumque jam illam proxime ad deos coslo æquassent, diis venti opem ferentes machinosum opus imbecillium impellebant, humique prosternebant: eaque rudera Babelis nomen contraxerunt. Quippe eatenus unius sermonis usura freti homines erant; tunc autem a diis confusio varia et dissona linguarum in eos qui una lingua utebantur (1) immissa est. Deinde et Saturnus cum Titano prælio certabat. Præterea idem vir Senecherimi quoque mentionem facit his verbis.

CAPUT IX.

Abydeni de Senecherimo.

1. His temporibus quintus denique et vicesimus rex fuit Senecherimus, qui Babylonem sibi subdidit, et in Cilicii maris littore classem Græcorum profligatam disjecit. Hic etiam templum Athenarum (2) struxit: ærea quoque signa facienda curavit, in quibus sua facinora traditur inscripsisse. Tarsum denique ea forma, qua Babylon utitur, condidit, ita ut media Tarso Cydnus amnis transiret. prorsus uti Babylonem dividit Euphrates. Proximus huic regnavit Nergilus, quem Adrameles filius cecidit. Rursus hunc frater suus Axerdis interfecit, patre eodem alia tamen matre genitus, atque ejus exercitum eatenus persecutus est donec Byzantii C mœnibus conclusit. Hic primus mercenarias copias

A contraxit, in quibus miles (3) erat Pythagoras Chaldææ sapientiæ assecla. Ægyptum præterea partesque inferiores Syriæ acquirebat Axerdis. Hinc Sardanapallus (4) exortus est.

Post quem (5) Saracus imperabat Assyrii: qui quidem certior factus turmarum vulgi collectitiarum quæ a mari adversus se adventarent, continuo Bussalussorum (6) militiæ ducem Babylonem mittebat. Sed enim hic capto rebellandi consilio, Amuhiam Astygis Medorum principis filiam nato suo Nabuchodrossoro despondebat; moxque raptim contra Ninum (7) seu Ninivein, urbem impetum faciebat. Re omni cognita, rex Saracus regiam Evoritam (8) inflammat. Tum vero Nabuchodrossorus summæ rerum potitus firmis mœnibus Babylonem cingebat. Hisce narratis, reliqua etiam Nabuchodrossori gesta ita persequitur Abydenus, ut a libris Hebræorum prorsus non abhorreat.

CAPUT X.

Abydeni de Nabuchodonosoro.

1. Nabuchodrossorus (9) suscepto imperio Babylonem intra quindecim ferme dies cingebat mœnibus et triplici aggere, fluviumque Armacalem ab Euphrate promebat: puteum item excelso loco apud Sippara urbem fodiebat, quadraginta parasangas (10) latum, et ulnas viginti profundum. Huic autem claustra apponenda curavit, quibus reclusis universa planities rigaretur. Claustrorum nomen ἐχετογνώμονας (11) vocant, quasi ea voluntate quadam ingenitaque inclinatione sint prædita. Littus præterea Rubri maris adversus impetum fluctuum communivit: tum in limine Arabicæ regionis (12)

(*) Ἀβυδηνοῦ περὶ τῆς τοῦ πύργου κατασκευῆς.

Ἐντὶ δ' οἱ λέγουσι τοὺς πρώτους ἀνασχόντας ῥώμῃ τε καὶ μεγέθει χανυθέντας, καὶ δὴ θεῶν καταφρονήσαντας ἀμεινομαί εἶναι, τύρανιν ἡλίβατον ἀείρειν, ἢ νῦν Βαβυλῶν ἐστίν, ἥδη τε ἄσπον εἶναι τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ τοὺς ἀνέμους θεοῖσι βυθέοντας ἀνατρέψαι περὶ αὐτοῖσι τὸ μηχανήμα· τοῦ δὴ τὰ ἑρπίτια λέγεσθαι Βαβυλῶνα. Τέως δὲ ὄντας ὁμογλώσσους ἐκ θεῶν πολυθύρον φωνῆν ἐνέγκασθαι. Μετὰ δὲ Κρόνῳ τε καὶ Τιτῆνι συστῆναι πόλεμον. *Ex Syncello, p. 44 D, et Eusebio, Præp. ev. ix, 14.*

(**) Οὗτος στρατηγὸς ὑπὸ Σαράκου τοῦ Χαλδαίων βασιλέως σταλεῖς, κατὰ τοῦ αὐτοῦ Σαράκου εἰς Νίνον ἐπιστρατεύει· οὐ τὴν ἑφορὴν ποιεῖται δὲ Σάρακος, καὶ αὐτὸν σὺν τοῖς βασιλεῦσι ἐνέπηρσε· καὶ τὴν ἀρχὴν Χαλδαίων καὶ Βαβυλῶνος παρέλαβεν ὁ αὐτὸς Ναβοπαλάσσαρος ὁ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ πατῆρ. *Ex Syncello, p. 210 B, sed interpolata.*

(***) 1. Ναβουχοδονόσωρ δὲ διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν, Βαβυλῶνα μὲν ἐτείχεσε τριπλῶ περιδὼν ἐν πεντεκαίδεκα ἡμέρησι, τὸν τε Ἀρμακάλην ποταμὸν ἐξῆγαγεν, ἔοντα κέρασ Εὐφρητέω. Ὑπὲρ δὲ τῆς Σιππαρηνῶν πύλου λάκκον ὀρυζάμενος, περιμετρον μὲν τεσσαράκοντα παρασαγγέων, βάθος δ' ὀργυτίων εἶκοσι, πύλας

(1) De voce Armenia ΜΙΑΡΑΝΕΑΛ, quæ hoc in loco D rursus occurrit, recole dicta superius cap 4, n. 1.

(2) Ita prorsus codex Arm.; sed error est interpretis qui legit Ἀθῶνῶν pro Ἀθῶνᾶς. Scribe igitur templum Minervæ.

(3) Armeniaca locutio ejusmodi est, ut plane videatur Pythagoras in eo exercitu militavisse.

(4) De Sardanapallo diximus cap. 5, n. 10. Discrepat tamen hic locus a nuper laudato.

(5) In margine codicis Arm. pro post quem scribitur post quos.

(6) Hic Syncello p. 210 A, B (seu potius Alexandro Polyhistori) est Nabopolassar pater Nabuchodonosori.

(7) Ninus profanis scriptoribus est ea quæ sacris Ninive.

(8) In Armeniaco textu est ΕΒΟΡ ΑΒΝΕΣ ΖΑΡΧΟΝΙΣ ΕΒΟΡΙΔΑ. Jam vero ΡΗΟΚ vox est hæc nobis inaudita, cujus etymologiam vestigantibus occurrebat

D HUR, ignis. Dicendum est ergo incendio tradebat regiam Evoritam vel Evorita. Tum de postremo hoc vocabulo Evorita dum cogitabamus, veniebat nobis in mentem Aroita nominis pro Amuhia, quod vidiemus in textu Græco cap. 5. Græcus locus longe hic apertior, inflammata regia, se ipsum incendio absumebat.

(9) Ita nomen legebat hoc loco, et alibi, Armenius interpres, pro veriore lectione Nabuchodonosorus.

(10) Parasanga a Chorenensi, *Geograph.* cap. 6, dicitur ter mille passuum spatium.

(11) Cl. Leopardus primum corrigebat ἐχεγνώμονας, deinde malebat ὀγετογνώμονας. Utrunque melius quam ἐχετογνώμονας.

(12) Ita prorsus codex Arm. Græcus tamen textus rectius explicatur ab interprete Eusebii (*Præp. ev. ix, 41*) adversus Arabum irruptiones.

Teredonem urbem fundavit : regia palatia recentibus arborum surculis exornavit, nomenque his fecit viridaria pensilia. Mox accurate etiam edisserit quænam dicta sint viridaria pensilia, eademque ait a Græcis quoque in septem speciosissimis miraculis numerari.

2. Rursus alio loco idem homo sic loquitur. Cuncta, inquit, olim aquis tenebantur; idque mare dicebatur : quod quidem Belus compevit, et suum cuique rei locum tribuit. Idem Babylonem mœnibus ambiens communivit, quæ diuturnitate temporis diruta Nabuchodrossorus demum restituit : eaque supererant usque ad imperium Macedonum non sine valvis aere conditis. Omnia Abydenus Danieli consona narrat, apud quem Nabuchodonosorus superbia tumidus ita inducitur loquens (1) : « Nonne hæc est Babylon magna, quam ego ædificavi ut sit regni sedes, virtute fortitudinis meæ, in honorem gloriæ meæ? »

3. Jam quod imperii ejus felicitatem testetur Daniel his verbis, quibus de Nabuchodonosoro loquitur (2), audi Abydenum : Hercule, inquit, fortior erat ; idque exponit hac ratione sermonis Megasthenes (3) ait : Nabuchodrossorus, qui ipsi Herculi fortitudine præstitit, in Libyam atque Iberiam magnis copiis expeditionem suscepit : quibus regionibus debellatis, incolarum partem in Ponti dexteram (4) oram transtulit. Deinde Chaldæi tradunt, mentem ejus ad regiam reducis deorum quorundam afflatu fuisse occupatam, ita ut in hæc verba erumperet. Ego Nabuchodrossorus, o strenui Babylonii, superventuras vobis ærumnas prædicam. Tum alia

id genus accurate narrat. Rursusque idem scriptor addit : eum, qui tanto elatus fastu imperabat, e conspectu repente creptum evanuisse. Hinc filius ejus Amilnarodachus regnavit, quem brevi Nighsares levir (5) occidit, filium habens unicum superstitem Labosoracum ; qui violento item fato cum sublatus fuisset, Nabonedochus nullo jure fretus ad regni sedem accedere jussus est (6) : is nempe cui Cyrus, capta dein Babylone, Carmanis præfecturam concessit : a Dario autem rege eadem provincia pulsus est.

4. Atque hæc omnia cum Hebraicis litteris congruunt : namque in Danielis historia traditur quare quare ratione Nabuchodonosorus mente exciderit (7). Græci autem Chaldæive scriptores vitium illud ad bonum sensum trahunt, illumque a Deo obsessum aiunt, Deumque appellant furorem quo correptus est : vel genium (8) quemdam arbitrantur in eum irruisse. Neque id mirum : cuncta enim ejusmodi solent in Deum conferre, geniorumque nomine deos designare. Hæc omnia Abydenus. Sed et Flavius Josephus Judæorum historicus in priore priscorum historia (9) congruentia bis memorans ita scribit.

CAPUT XI.

Ex Josephi priore priscorum Historia. De Nabuchodonosoro.

1. Age vero, inquit, nunc ea dicam quæ de nobis in Chaldæorum historiis perquam accurate feruntur, quarum cum nostris litteris in aliis quoque multa est conspiratio. Testis equidem hujusce rei

ἐπίστησεν, τὰς ἀνοίγοντες ἀρδεσκον τὸ πεδίον· καλέουσι δ' αὐτὰς ἐξαγογνῶμονας. Ἐπετείχισε δὲ καὶ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης τὴν ἐπίκλισιν, καὶ Τερηδόνα πόλιν ἔκτισεν κατὰ τὰς Ἀράβων εἰσβολὰς· τὰ τε βασιλεία δένδροις ἤσκησε, κρεματτοὺς παραδείσους ὀνομάσας.

2. Ὁ αὐτὸς ταῦτα γράφει· λέγεται δὲ πάντα μὲν ἐξ ἀρχῆς ὕδωρ εἶναι, θάλασσαν καλεομένην· Βῆλον δὲ σφία παῦσαι, χώρην ἐκάστῳ ἀπονεύμαντα, καὶ Βαβυλῶνα τεῖχος περιβαλεῖν· τὸ δὲ χρόνῳ τῷ ἰκνευμένῳ ἀφανισθῆναι· τεῖχιστα δὲ αὐτὸς Ναβουχοδονόσορον τὸ μέχρι τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς διαμείναν ἐὼν χαλκόπυλον. Καὶ ταῦτα δὲ μοι ἀπὸ τῆς δηλωθείσης κείῳ γραφῆς, διὰ τὸ φέρεσθαι ἐν τῇ τοῦ Δανιὴλ προφητεῖᾳ, ὡς ἄρα Ναβουχοδονόσωρ ἐν τῷ ναφ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τῷ ἐν Βαβυλῶνι, περιπατῶν, μεγαφρονήσας, ἀπτιυθαδίσατο εἰπὼν· Ὅχι αὐτῆ ἐστὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ψυχοδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας, ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου, εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου ; »

3. Εὐρον δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀδυθηνῶν περὶ Ἀσσυρίων γραφῆ, περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσου ταῦτα. Μεγασθένης δὲ φησι, Ναβουχοδρόσορον Ἡρακλέως ἀλκιμώτερον γεγονότα, ἐπὶ τε Λιβύην καὶ Ἰβηρίην στρατεύσαι· ταῦτα δὲ χειρωσάμενον, ἀποδασμὸν αὐτέων εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Πόντου κατοικίσει. Μετὰ δὲ λέγεται πρὸς Χαλδαίων ὡς ἀναβὰς ἐπὶ τὰ βασιλεία κατασχεθεῖθαι θεῶν, ὅτε ὧδε φθεγγόμενος δὴ εἶπεν· Ὅστος ἐγὼ Ναβουχοδρόσωρ, ὁ Βαβυλώνιοι, τὴν μέλλουσαν ὑμῖν προαγγέλλω συμφορὴν, κ. τ. λ. Ὁ μὲν θεοσπίσας, παραχρημα ἠφάνιστο. Ὁ δὲ οἱ παῖς Εὐιμαλοῦροχος ἐδασίλευσε· τὸν δὲ ὁ κηδεστής ἀποκτείνας Νηριγλισάρης, λέειπε παῖδα Λαβασσοδρασκον· τούτου δὲ ἀποθανόντος βιαίω μόρω, Ναβαννίδοχον ἀποδεικνύσι βασιλεῦτα, προσήκοντά οἱ οὐδὲν· τῷ δὲ Κύρος, ἐλὼν Βαβυλῶνα, Καρμανίης ἡγεμονίην δωρέεται. *Ex Eusebio, Præp. ev. iv, 41.*

4. Λέξω δὲ νῦν ἤδη τὰ παρὰ Χαλδαίους ἀναγεγραμμένα καὶ ἱστορούμενα περὶ ἡμῶν, ἕπερ ἔχει πολλὴν ὁμολογίαν καὶ περὶ τῶν ἄλλων τοῖς ἡμετέροις γράμμασι. Μάρτυς δὲ τούτων Βηρωσός, ἀνὴρ Χαλδαῖος μὲν

(1) Cap. iv, 27.

(2) Locus videbatur perplexus in codice Arm.

(3) Locum ex Abydeno laudat etiam Chorenensis *Hist.* II, 7, his verbis : *Potentissimus ille Nabuchodonosorus Hercule Libyco fortior erat. Exercitu coacto in Iberiam venit, quam profligatam afflictamque sibi subdidit, partemque populi ad oram Pontici maris dexteram, nempe occidentalem, transtulit collocavitque. Scilicet Chorenensis vocabulum ΜΕΓΑΣΘΕΝΗΣ haud proprium viri nomen, sed adjectivum putavit, et potentissimus interpretatus est.*

(4) In codice Eusebii Arm. ΙΑΡΑΚΙΑΓΟΜΕΝ, *anteriorum*, sed mendum est pro ΑΓΙΑΓΟΜΕΝ, *dexteram*.

D (5) Cod. Arm. *gener*, sed corrigitur infra a Josepho.

(6) Ita Armeniacus interpres *jussit*, nempe Neglissares, quia legit ἀποδεικνύσι singulari numero.

(7) Dan. iv, 28 seqq.

(8) Codex Arm. ΤΕΥ, *dæmonem*; sed intelligo *genium*.

(9) Nempe libro I, cap. 19, *contra Apionem*, quod opus appellatur Ἀρχαιοδότης vel Ἀρχαιολογία Ἰουδαίων, *De antiquitate Judæorum*, apud eundem Eusebium *Præp. ev. x, 15*, nec nou in Josephi codicibus.

Berosus est, vir gente Chaldaeus, atque nobilis inter eos qui scientiarum disciplinas coluerunt. Quippe is et astronomiae libros, et quidquid Chaldaeorum ingenia philosophata sunt, ad Graecam linguam transtulit. Hic ergo Berosus priscorum scripturas presse secutus, de diluvio et de hominum supremo exterminio, eadem ratione qua Moses, historiam contexuit: itemque de arca instar capsaē adornata, in qua Noachus generis nostri auctor servatus est, quoque ad cacumen Armeniaci montis adhæsit. Deinde Noachi posteros singillatim enumerans, et sua cuique tempora tribuens, ad Nabupalassarum Babylonis et Chaldaeorum regem delabitur, resque ab eo fortiter gestas persequens, ait quo pacto quoque consilio filium suum (1) Nabuchodrossorum cum innumeris copiis ingentique apparatu in Ægyptum nostramque regionem miserit, postquam fama ad ejus aures venit, provinciarum harum incolas seditionem moliri. Jam hic eo profectus omnes ditione sua pressit, Hierosolymitanum templum inflammavit, universumque gentis nostrae populum laribus eversum ad Babylonicum agrum traduxit. Atque ita contigit urbi destrui, temploque in ruinis considere septuaginta annis ad Cyrum usque Persarum regem primum. Ait autem, Babylonium hunc regem dominatum esse Ægypto, Syriæ, Phœniciae et Arabiæ, præcellentem omnibus vi et strenuitate qui aute eum Chaldaeis et Babyloniis imperaverant.

2. Ipsa vero Berosi verba attexam, cujusmodi ea se mihi obtulerant. Ut pater istius Nabupalassar edoctus est, summum satrapam, quem procuratorem Ægypto, Syriæ Phœniciaeque præfecerat, conversis armis fidem mutasse, cum ipse per se jam ad pœnas expectandas (2) non valeret, partem copiarum quamdam filio suo Nabuchodrossoro, valida tunc ætate juveni, tradidit, eumque satrapam bello persequi jussit. Nabuchodrossorus (3) statim ac eo venit manusque conseruit, superior rebellis evasis, illasque denuo regiones imperio suo subjunxit. Accidit autem ut pater ejus Nabupalassar per id tempus in morbum implicitus mortem cum vita Babylone commutaret, postquam anno uno supra viginti regnasset. At Nabuchodrossorus, cognitio non (4) diu post parentis obitu, res Ægypti cæterarumque regionum rite composuit: tum captivos Judæos, Phœnices, Syros, et Ægyptios jussit cum gravis armaturæ exercitu ab aliquot amicis suis, itaque reliquas manubias et suppellectilem, Babylone deduci, quo et ipse reversus est (5).

3. Ibi vero rem publicam in Chaldaeorum potestate esse offendit, sibi que regnum ab optimato quodam asservari. Universæ igitur ditionis patriæ potius, captivos in Babylonicis agri partibus opportunissimis collocari jussit; tum belli manubiis Belli templum et reliqua æffluenter exornavit, atque in ipsam urbem extra vagantes adduxit aquas (6), C munivitque locos, ne in posterum obsessores am-

τὸ γένος, γνώριμος δὲ τοῖς περὶ παιδείαν ἀναστραφομένοις, ἐπειδὴ περὶ τὴν ἀστρονομίαν, καὶ περὶ τῶν παρὰ Καλδαίους φιλοσοφούμενων αὐτὸς εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξηγεῖται τὰς συγγραμμάς. Οὗτος τοίνυν ὁ Βηρωσσὸς ταῖς ἀρχαιτάταις ἐπακολουθῶν ἀναγραφαῖς, περὶ τοῦ γενομένου κατακλισμοῦ καὶ τῆς ἐν αὐτῷ φθορᾶς τῶν ἀνθρώπων, καθάπερ Μωϋσῆς οὕτως ἱστορήσας, καὶ περὶ τῆς λάρνακος, ἐν ἣ Νῶχος ὁ τοῦ γένους ἡμῶν ἀρχηγὸς διεσώθη, προσενχθείσης αὐτῆς ταῖς ἀκρορειαῖς τῶν Ἀρμενίων ὄρων. Εἶτα τοὺς ἀπὸ Νώχου καταλέγων, καὶ τοὺς χθόνους ἀστὸς προσθεῖς, ἐπὶ Ναβολάσσαρον παραγίνεται, τὸν Βαβυλῶνα καὶ Καλδαίαν βασιλείαν, καὶ τὰς ἐκείνου πράξεις ἀφηγηόμενος λέγει, τίνα τρόπον πέμψας ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ τὴν ἡμετέραν γῆν τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ Ναβουχοδονόσορον μετὰ πολλῆς δυνάμεως, ἐπειδὴ περὶ ἀφροσύνης αὐτοῦ ἐπίθετο, πάντων ἐκράτησε, καὶ τὸν ναὸν ἐνέπηρεσε τὸν ἐν Ἱερουσόλοις, ὅπως τε πάντα τὸν παρ' ἡμῶν λαὸν ἀναστήσας, εἰς Βαβυλῶνα μετακίσειεν· συνέδη δὲ καὶ τὴν πόλιν ἐρημωθῆναι χρόνον ἐτῶν ἑξοκτὼν, μέχρι Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως κρατῆσαι δὲ φησὶ τὸν Βαβυλῶνιον Αἴγυπτον, Συρίαν, Φοινίκην, Ἀραβίαν, πάντα δὲ ὑπερβαλλόμενον ταῖς πράξεσι τοὺς πρὸ αὐτοῦ Καλδαίων καὶ Βαβυλωνίων βεβασιλευκότας.

2. Εἰθ' ἐξῆς ὑποκαταβάς ἄλιγον ὁ Βηρωσσὸς, πάλιν παρατίθεται ἐν τῇ τῆς ἀρχαιότητος ἱστοριογραφίᾳ· αὐτὰ δὲ παραθήσομαι τὰ τοῦ Βηρωσσου τοῦτου ἔχοντα τὸν τρόπον· Ἀκούσας δ' ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ναβολάσσαρος, ὅτι ἔταταγμένος σατράπης ἐν τῇ Αἴγυπτῳ καὶ τοῖς περὶ τὴν Συρίαν τὴν Κοίλην καὶ τὴν Φοινίκην τόποις ἀποστάτης γέγονεν, οὐ δυνάμενος αὐτὸς εἰς κακοπαθεῖν, συστήσας τῷ υἱῷ Ναβουχοδονόσορῳ ὄνει ἐπὶ ἐν ἡλικίᾳ μέρη τινὰ τῆς δυνάμεως, ἐξέπεμψεν ἐπ' αὐτόν. Συμμίξας δὲ Ναβουχοδονόσορος τῷ ἀποστάτῃ, καὶ παραταξάμενος, αὐτοῦ τε ἐκυρίευσεν, καὶ τὴν χώραν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν ἐποίησεν. Τῷ δὲ πατρὶ αὐτοῦ συνέδη Ναβολάσσαρον, κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀβρωστήσαντι, ἐν τῇ Βαβυλωνίῳ πόλει μεταλλάξαι τὸν βίον, εἰς βεβασιλευκὸν εἰκοσιέν (7). Αἰσθόμενος δὲ μετ' οὐ πολὺ τὴν τοῦ πατρὸς τελευταίην Ναβουχοδονόσορος, καταστήσας τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον πράγματα καὶ τὴν λοιπὴν χώραν, καὶ τοὺς αἰγυπτίους ἰουδαίους τε καὶ φοινίκους καὶ Σύρων καὶ τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐθνῶν συντάξας τισὶ τῶν φίλων μετὰ βαρυτάτης δυνάμεως καὶ τῆς λοιπῆς ὠφέλειας ἀνακομίζειν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, αὐτὸς ὁμήσας ὀλιγοστούς περιεγένετο διὰ τῆς ἐρήμου εἰς Βαβυλῶνα.

3. Καταλαβὼν δὲ τὰ πράγματα διοικούμενα ὑπὸ Καλδαίων, καὶ διατηρουμένην τὴν βασιλείαν ὑπὸ τοῦ βελτίστου αὐτῶν, κυριεύσας ἐξ ὀλοκλήρου τῆς πατρικῆς ἀρχῆς, τοῖς μὲν αἰγυπτίοις παραγενομένοις συνέταξεν αὐτοῖς ἀποικίας ἐν τοῖς ἐπιτηδαιοτάτοις τῆς Βαβυλωνίας τόποις ἀποδείξαι· αὐτὸς δὲ ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου λαφύρων τὸ τε Βῆλου ἱερὸν καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήσας φιλοτιμῶς, τὴν τε ὑπάρχουσαν ἐξ ἀρχῆς πόλιν, καὶ ἑτέραν ἐξώθεν προσχαρισάμενος καὶ ἀνακαινίσας, πρὸς τὸ μηκέτι δύνασθαι τοὺς πολιορκούντας τὸν ποταμὸν ἀναστρέφοντας ἐπὶ τὴν πόλιν κατασκευάζειν, ὑπερέβαλετο τρεῖς μὲν τῆς ἐκδοῦ πόλεως περιβόλους, τρεῖς δὲ τῆς

(1) Codex arm. ZNBURVIN ORTIN, quod significat D quodammodo unicum suum filium.

(2) Patet Armenium interpretem legisse κακοπαθεῖν pro κακοπαθεῖν.

(3) His, quæ sequuntur, utitur Eusebius etiam in *Præp. ev.* 11, 40.

(4) Particula non excidit ab Armenio codice.

(5) Paulo aliter Gr. textus.

(6) Nihil de aquis textus Græcus Josephi, qui et paulo aliter se habet.

(7) Hoc loco Josephus habet εἰκοσι ἐννέα, sed in *Antiq.* x, 11, εἰκοσιέν, cui lectioni suffragatur Syncellus, p. 210 A.

nean contra urbem immittere possent. Excitavit et triplicem murorum ambitum internæ urbi, triplicem item externæ: et partim quidem cocto latere ac bitumine, partim latere solo conficiebat. Jam egregie vallata urbe portisque divinitus exornatis, paternæ regis aliam proxime addidit, cujus rationem, pulchritudinem variumque apparatus vix narrare quis possit. Tantummodo dixerim, cum adeo elaboratum mirificum et modum excedens fuerit opus, id tamen intra quindecim dies esse absolutum. Præterea in palatio lapideos obeliscos altissimos statusque decoros eduxit, speciemque montium simillimam exhibuit. Consevit et varias arbores, et ea quæ dicuntur pensilia viridaria construxit, montani instar ventosique loci, ad uxoris suæ iuventiam, qua ventosæ Medorum regioni consueverat.

6. Atque hæc omnia adamussim Berossus de prædicto rege scripsit. Sed et alia plurima tertio Chaldaicarum rerum libro, in quo Græcos historicos reprehendit, qui in cassum opinati sunt, a Semiramide Assyria conditam esse Babylonem; ab eademque miranda illa opera exstructa falso scripserunt. Atque in his Chaldæorum historis fidem adjungere par est. Præsertim cum in Phœnicum quoque tabularis suffragantia Berossi dictis scripta existant, quibus disertè Babyloniorum rex universam Syriam atque Phœniciam perdomuisse traditur. Sed et Philostrati historia consentit, quo loco Tyri obsidionem memorat: tum denique quarto *Indicarum rerum* libro Megasthenes, ubi ostendere nititur, a prædicto Babyloniorum rege Herculem ipsum fortitudine rerumque gestarum magnitudine

fuisse superatum, magnamque Libyæ partem atque Iberiæ (1) internecive debellatam,

5. Jam quod supra memoratum Hierosolymorum templum bello Babyloniorum inflammatum fuerit, quodque idem instaurari cœptum sit quo tempore Cyrus Asiæ imperium obtinuit, ex *Historia* item Berossi perspicue constabit. Tertio enim libro hæc recitat: Nabuchodrossorus, cœpto ante dictorum mœnium ædificio, morbo correptus vita excessit, cum tribus annis et quadraginta regnasset: regnumque obtinebat filius ejus Evilmarudochus. Hic intemperanter injusteque regia auctoritate uti visus, a marito sororis suæ Neriglassare insidiis appetitus interiit altero regni anno. Eo sublato, exceptum est imperium a Neriglassare insidiatore, quatuorque annis administratum. Deinde filius Labesorachus puerili ætate dominatus est mensibus novem: moxque a familiaribus, propter pravi ingenii specimina, excruciatu interiit. Hoc necato, regnum insidiatores ejus communi consilio ad Nabonnedum quemdam Babylonium detulerunt, qui in eadem fuerat inimica conjuratione. Sub hoc Babylonis mœnia ad annis ripam coctis lateribus et bitumine condita sunt. Cumque ejus regnum decimo jam et septimo anno vigeret, Cyrus e Perside cum maximis copiis irruens, post cætera regna subversa, Babylonem aggressus est. Nabonnedus ubi adventantem sensit, aciem in eum eduxit, prælioque superatus fugit, seque cum paucis in Borsippenorum urbe conclusit. Capta Babylone, Cyrus externa urbis mœnia funditus subfodi jussit, quia nimirum videbatur ei nimis valida urbs captique difficilis: tum Borsippum ad obsidendum Nabon-

ἔξω τούτων, τοὺς μὲν ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, τοὺς δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς πλίνθου. Καὶ τειχίσας ἀξιολόγως τὴν πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας κοσμησας ἱεροπρεπῶς, προσκατεσκευάσκει τοὺς πατρικοὺς βασιλεῖς ἑτέρα βασιλεία ἐχόμενα ἐκείνων, ὑπεραίροντα ἀνάστημα καὶ τὴν πολλὴν πολυτέλειαν μακρὰ ὁ ἴσως ἔσται εἰάν τις ἐξηγήται, πλὴν ὅσα γε εἰς ὑπερβολὴν ὡς μεγάλα καὶ ὑπερῆφανα, συντελέσθη ἡμέραις δεκαπέντε· ἐν δὲ τοῖς βασιλεῖσι τούτοις ἀναλήμματα λίθινα ὑψηλὰ ἀνοικοδομήσας, καὶ τὴν ὕψιν ἀποδοὺς ὁμοιοτάτην τοῖς ὄρεσι, καταφυτεύσας δένδρεσι παντοδαποῖς ἐξειργάσατο, καὶ κατασκευάσας τὸν καλούμενον χρεμαστὸν παράδεισον, διὰ τὸ τὴν γυναικὰ αὐτοῦ ἐπιθυμῆσαι τῆς ὄρειας διαθέσεως, τεθραμμένην ἐν τοῖς κατὰ τὴν Μῆδαν τόποις.

4. Ταῦτα μὲν οὕτως ἱστορήσῃ περὶ τοῦ προειρημένου βασιλέως, καὶ πολλὰ πρὸς τοὺς ἐν τῇ τρίτῃ βίβλῳ τῶν Χαλδαίων, ἐν ἣ μέρηται τοῖς Ἑλληνικοῖς συγγραφεῦσιν, ὡς μάτην οἰομένους ὑπὸ Σεμιράμειως τῆς Ἀσσυρίας κτισθῆναι τὴν Βαβυλῶνα, καὶ τὰ θαυμάσια κατασκευασθῆναι περὶ αὐτὴν ὑπ' ἐκείνης ἔργα ψευδῶς γεγραφόσι. Καὶ κατὰ ταῦτα τὴν μὲν τῶν Χαλδαίων γραφὴν ἀξιώπιστον ἡγήτηον. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀρχαίοις τῶν Φοινίκων σύμφωνα τοῖς ὑπὸ Βηρωσσῶ λεγομένοις ἀναγέγραπται περὶ τοῦ τῶν Βαβυλωνίων βασιλέως, ὅτι καὶ τὴν Συρίαν καὶ τὴν Φοινικὴν ἄπασαν ἐκείνος κατεστρέψατο. Περὶ τούτων γοῦν συμφωνεῖ καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς ἱστορίαις μεμνημένος τῆς Τύρου πολιουρίας καὶ Μεγασθένης ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν *Ἰνδικῶν*, δι' ἧς ἀποφαίνει περιῶσαι τὸν προειρημένον βασιλέα τῶν Βαβυλωνίων, Ἡρακλέους ἀνδρείου καὶ μεγέθους πράξιων διηγησάμενος· καταστρέψασθαι γὰρ αὐτὸν φησὶ καὶ Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰθρίαν.

5. Τὰ δὲ περὶ τοῦ ναοῦ προειρημένα τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις, ὅτι κατεπρήσθη μὲν ὑπὸ τῶν Βαβυλωνίων ἐπιστρατευσάντων, ἤφατο δὲ πάλιν ἀνοικοδομῆσθαι, Κύρου τῆς Ἀσίας τὴν βασιλείαν παρελιγηφότος, ἐκ τῶν Βηρωσσῶ σαφῶς ἐπιδεικνύσθαι παρατεθέντων. Λέγει γὰρ οὕτω διὰ τῆς τρίτης· Ναβουχοδονόσορος μὲν οὖν μετὰ τὸ ἀρξασθαι τοῦ προειρημένου τείχους, ἐμπεσὼν εἰς ἀρρώστίαν, μετελλάξατο τὸν βίον, βεβασιλευκὸς ἔτη τεσσαράκοντα τρία· τῆς δὲ βασιλείας κύριος ἐγένετο ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εὐεϊλμαράδουχος· οὗτος προστάς τῶν πραγμάτων ἀνώμωσ καὶ ἀσελγῶς, ἐπιβουλεύθεις ὑπὸ τοῦ τῆν ἀδελφὸν ἔχοντος αὐτοῦ Νηριγλιζσοόρου ἀνῆρηθη, βασιλεύσας ἔτη δύο μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τούτου, διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν ὁ ἐπιβουλεύσας αὐτῷ Νηριγλιζσοόρος, ἐβασίλευσεν ἔτη τέσσαρα· τούτου υἱὸς Λαβοροσοόρχοδος ἐκυρίευσεν μὲν τῆς βασιλείας κατὰ τὸν μῆνα ἐννέα· ἐπιβουλεύθει δὲ διὰ τὸ πολλὰ ἐμφαίνειν κακοήθη, ὑπὸ τῶν φίλων ἀπετυμπανίσθη. Ἀπολομένου δὲ τούτου, συνελθόντες οἱ ἐπιβουλεύσαντες αὐτῷ, κοινή τὴν βασιλείαν περιέβησαν Βαβυλωνίων τινῶν ἐκ Βαβυλώνας, ὄντι ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπισυστάσεως. Ἐπὶ τούτου τὰ περὶ τὸν ποταμὸν τεῖχη τῆς Βαβυλωνίων πόλεως, ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου κατεκοσμήθη. Οὕσης δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ ἔτει, προσεξηλυθὼς Κύρος ἐκ τῆς Περσίδος μετὰ δυνάμειος πολλῆς, καὶ καταστρεφάμενος τὴν λοιπὴν Ἀσίαν πᾶσαν, ὤρμησεν ἐπὶ τῆς Βαβυλωνίας. Αἰσθημένος δὲ Ναβοννήδος τὴν ἐφοδὸν αὐτοῦ, ἀπαντήσας

(1) Cod. Arm., *Zybeorum pro Iberia*, quod manifestum mendum explodere placuit.

nedum contendit. Is vero obsidionem non sustinens, manus dedit; quo Cyrus perquam clementer usus est; concessa enim ad incolendum Carmania, Babylone eum emisit. Reliqua ætate Nabonnedus illic exacta supremum diem obiit. Hæc omnia consentientem præferunt cum nostris libris veritatem. Nempe Nabuchodonosorus decimo octavo regni sui anno templum nostrum diruit: idque excidium annis quinquaginta mansit. Deinde annum alterum regnante Cyro facta sunt fundamenta templi resurgentis; idemque anno Darii imperantis sexto (4) absolutum.

6. Addam etiam Phœnicum scriptores; neque enim sunt inepti ad veritatem magnopere confirmandam (2); hique ita tempora explicant. Sub Ethibalo sacerdote obsedit Nabuchodonosorus Tyrum annis tredecim. Post illum regnavit Balla Jecem annis. Hinc iudices constituti sunt magistratuque functi Ethnibalus Basechi mensibus duobus, Chelbes Abdæi mensibus decem, Abalus pontifex maximus mensibus tribus. Cumque Sibunesthus, et Gerastartas Abdelimi filius, judicia exercuissent annis sex, Balatorus hujus filius anno uno regnavit (5). Quo obeunte, evocatus est e Babylone Merbalus, qui regnavit annis quatuor. Hoc item mortuo ascitus est frater Hiromus, qui regnavit annis viginti. Sub eo Cyrus Persa dynastes factus est. Quæ cum ita sint, summa temporum, anni quinquaginta quatuor sunt cum mensibus tribus, prout ipsi supputant (4). Nimirum septimo regni sui anno Nabuchodonosorus obsidere Tyrum

coepit: tum quarto (5) anno ex quo regnabat Hiromus, imperium Cyrus Persa occupavit. Atque ita consentanea nostris litteris Chaldaeorum Tyriorumque libri recitant.

De his hoc pacto Josephus. Sed enim et Abydenus Chaldaici regni rationem Polyhistori concordem evolvit, regesque Assyriorum singillatim diligenterque ita recenset.

CAPUT XII.

Abydeni de regno Assyriorum.

Chaldaei regionis suæ reges ab Aloro usque ad Alexandrum hoc pacto enumerant. Nini quidem et Semiramidis nullam rationem habent. Illis autem dictis, ita historiam suam exorditur. Fuit, inquit, Ninus qui Arbeli, qui Chaali, qui Arbeli, qui Anebi, qui Babii, qui Beli regis Assyriorum (6). Deinde accurate reges enumerat a Nino et a Semiramide ad Sardanapallum, qui omnium extremus fuit: a quo ad primam olympiadem sexaginta et septem anni putantur (7). De Assyriorum regno hac diligentia scripsit Abydenus. Nihilominus et Castor primo libro *Summarii chronicorum* (8) eadem plane ad litteram narrat de regno Assyricum.

CAPUT XIII.

E Castoris summario. De regno Assyriorum.

Belus erat, inquit, Assyriorum rex, et sub eo Cyclopes fulguribus fulminibusque micantibus Jovi cum Titanis prælianti opem ferebant. Reges quoque Titanorum eo tempore cognoscebantur, quorum e numero erat Ogygus rex. Mox paucis interjectis,

μετὰ τῆς δυνάμεως καὶ παραταξάμενος, ἡττηθείς τῇ μάχῃ καὶ φυγῶν ὀλιγοστούς, συνεκλείσθη εἰς τὴν Βοροπιπηνὸν πόλιν. Κύρος δὲ Βαβυλῶνα καταλαβόμενος, καὶ συντάξας τὰ ἐξω τῆς πόλεως τεῖχη κατασκάψαι, διὰ τὸ λίαν αὐτῷ πραγματικὴν καὶ δυσάλωτον φανῆναι τὴν πόλιν, ἀνέστρεψεν ἐπὶ Βόροπιπτον, ἐκπολιορκήσων τὸν Ναβόννηδον. Τοῦ δὲ Ναβόννηδου οὐχ ὑπομείναντος τὴν πολιορκίαν, ἀλλ' ἐγγισθῆσαντος αὐτὸν, πρότερον χρησάμενος Κύρος φιλανθρώπως, καὶ δοὺς οἰκητήριον αὐτῷ Καρμανίαν, ἐξέπεμψεν ἐκ τῆς Βαβυλωνίας. Ναβόννηδος μὲν οὖν, τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διαγενομένος ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ, κατέστρεψε τὸν βίον. Ταῦτα σύμφωνον ἔχει ταῖς ἡμετέραις βίβλοις τὴν ἀλήθειαν γέγραπται. γὰρ ἐν αὐταῖς ὅτι Ναβουχοδονόσορος ὀκτωκαίδεκάτῃ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπει τὸν παρ' ἡμῖν ναὸν ἡρῆμασε, καὶ ἦν ἀφανὴς ἐπὶ ἑτῆ πεντήκοντα· δευτέρῃ δὲ τῆς Δαρείου βασιλείας ἀπετελέσθη.

6. Προσθήσω δὲ καὶ τὰς τῶν Φοινίκων ἀναγραφάς· οὐ γὰρ παραλείπτειν τῶν ἀποδείξεων τὴν περιουσίαν ἔπει δὲ τοιαύτῃ τῶν χρόνων ἡ καταριθμησις. Ἐπὶ Εἰθωβάλου τοῦ βασιλέως ἐπολιορκήσων Ναβουχοδονόσορος τὴν Τύρον ἐπ' ἑτῆ δεκατρία. Μετὰ τούτων ἐβασίλευσε Βαλὰ ἑτῆ δέκα. Μετὰ τούτων δικασταὶ κατεστάθησαν καὶ ἐδίκασαν. Ἐκνήβαλος Βασίλαχος μῆνας δύο, Χέλβης Ἀβδαίου μῆνας δέκα, Ἀβδαρος ἀρχιερεὺς μῆνας τρεῖς, Μύτγνος καὶ Γεράστρατος τοῦ Ἀβδηλέμου δικασταὶ ἑτῆ ἑξή. Ἐν μεταξὺ ἐβασίλευσε Βαλάτορος ἑνιαυτὸν ἕνα. Τούτου τελευτήσαντος, ἀποστείλαντες μετεπέμψαντο Μέρβαλον ἐκ τῆς Βαβυλωνίας, καὶ ἐβασίλευσεν ἑτῆ τέσσαρα. Τούτου τελευτήσαντος, μετεπέμψαντο τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Εἰρωμον, ὃς ἐβασίλευσεν ἑτῆ ἑκοσίαν. Ἐπὶ τούτου Κύρος Περσῶν ἐδυνάστευσεν. Οὐκοῦν ὁ σύμπας χρόνος ἑτῆ πενήκοντα τέσσαρα καὶ τρεῖς μῆνας πρὸς αὐτοῖς. Ἐβδόμῃ μὲν γὰρ περὶ τῆς Ναβουχοδονοσοῦ βασιλείας ἡρῆατο πολιορκεῖν Τύρον τεσσαρεσκαίδεκάτῃ 5' ἔπει τῆς Εἰρωμού Κυρος ὁ Πέρσης τὸ κράτος παρέλαβεν. Καὶ σύμφωνον μὲν ἐπὶ τοῦ ναοῦ τοῖς ἡμετέροις γράμμασι τὰ Χαλδαίων καὶ Τυρίων. *Ex Josepho contra Apionem, i. 19-21.*

(1) Ἀσσυρίων ἐβασίλευσαν Ἀραβήλαος, Χάλαος, Ἀνεβος, Βάβιος. *Ex Syncello, p. 151 B; 154 D, 155 A.*

(1) Notemus præclaram lectionem codicis Armeniaci *sexto pro secundo*, quam nunc præferunt vitata Josephi exemplaria. Sane dicendum esse *sexto* constat evidenter e libro primo divini Esdræ vi, 15, idque confirmat etiam Syncellus p. 245 A. At Eusebii *Præp. ev. ix, 40*, vitata item exemplaria habent *δεκάτῃ, decimo*.

(2) Ita codex Arm. aliquantulum differt a Græco textu.

(3) Locus in Armeniaco codice videbatur perplexus.

(4) Ita interpret Arm. Sed revera πρὸς αὐτοῖς nihil aliud significat quàm *insuper*, nempe *anni* LIV,

insuperque menses III.

(5) Textus Græcus, *quarto decimo*.

(6) Locum exscripsit etiam Chorenensis. *Hist. i, 4: Abydenus, auctor certus, ita dicit: Ninus ortus Arbeolo, Chaalus Arbeolo, is Anebo, is Babio, is Belo.*

(7) Infra cap. 15, 7 putantur *quadraginta*.

(8) Hoc *Summarium* Castoris idem est atque ejusdem *Canon*, de quo in sequenti capite sermo sit. Sane et Eusebii nostri liber posterior, qui vulgo dicitur *Canon*, ab Hieronymo *De viris ill.* cap. 81, dicitur *epitome*.

nein contra urbem immittere possent. Excitavit et triplicem murorum ambitum internæ urbi, triplicem item externæ: et partim quidem cocto latere ac bitumine, partim latere solo conficiebat. Jam egregie vallata urbe portisque divinitus exornatis, paternæ regis aliam proxime addidit, cujus rationem, pulchritudinem variumque apparatus vix narrare quis possit. Tantummodo dixerim, cum adeo elaboratum mirificum et modum excedens fuerit opus, id tamen intra quindecim dies esse absolutum. Præterea in palatio lapideos obeliscos altissimos statuisque deceros eduxit, speciemque montium simillimam exhibuit. Consevit et varias arbores, et ea quæ dicuntur pensilia viridaria construxit, montani instar ventosique loci, ad uxoris suæ lubentiam, qua ventosæ Medorum regioni consueverat.

6. Atque hæc omnia adamussim Berossus de prædicto rege scripsit. Sed et alia plurima tertio Chaldaicarum rerum libro, in quo Græcos historicos reprehendit, qui in cassum opinati sunt, a Semiramide Assyria conditam esse Babylonem; ab eademque miranda illa opera exstructa falso scripserunt. Atque in his Chaldæorum historici fidem adungere par est. Præsertim cum in Phœnicum quoque tabulariis suffragantia Berosi dictis scripta exstent, quibus discrete Babyloniorum rex universam Syriam atque Phœniciam perdomuisse traditur. Sed et Philostrati historia consentit, quo loco Tyri obsidionem memorat: tum denique quarto *Indicarum rerum* libro Megasthenes, ubi ostendere nititur, a prædicto Babyloniorum rege Herculem ipsum fortitudine rerumque gestarum magnitudine

fuisse superatum, magnanisque Libyæ partem atque Iberiæ (1) internecive debellatam,

5. Jam quod supra memoratum Hierosolymorum templum bello Babyloniorum inflammatum fuerit, quodque idem instaurari cœptum sit quo tempore Cyrus Asiæ imperium obtinuit, ex *Historia* item Berosi perspicue constabit. Tertio enim libro hæc recitat: Nabuchodrossorus, cœpto ante dictorum mœnium ædificio, morbo correptus vita excessit, cum tribus annis et quadraginta regnasset: regnumque obtinebat filius ejus Evilmarudochus. Hic intemperanter injusteque regia auctoritate uti visus, a marito sororis suæ Neriglassare insidiis appetitus interiit altero regni anno. Eo sublato, exceptum est imperium a Neriglassare insidiatore, quatuorque annis administratum. Deinde filius Labesorachus puerili ætate dominatus est mensibus novem: moxque a familiaribus, propter pravi ingenii specimina, excruciatu interiit. Hoc necato, regnum insidiatores ejus communi consilio ad Nabonnedum quemdam Babylonium detulerunt, qui in eadem fuerat inimica conjuratione. Sub hoc Babylonis mœnia ad amnis ripam coctis lateribus et bitumine condita sunt. Cumque ejus regnum decimo jam et septimo anno vigeret, Cyrus e Perside cum maximis copiis irruens, post cætera regna subversa, Babylonem aggressus est. Nabonnedus ubi adventantem sensit, aciem in eum eduxit, prælioque superatus fugit, seque cum paucis in Borsippenorum urbe conclusit. Capta Babylone, Cyrus externa urbis mœnia funditus subfodi jussit, quia nimirum videbatur ei nimis valida urbs captuque difficilis: tum Borsippum ad obsidendum Nabon-

ἔξω τούτων, τοὺς μὲν ἐξ ὀπτιῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, τοὺς δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς πλίνθου. Καὶ τειχίσας ἀξιολόγως τὴν πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας κοσμήσας ἱεροπρεπῶς, προσκατεσκευάσκειν τοῖς πατρικοῖς βασιλείοις ἕτερα βασιλεία ἐχόμενα ἐκείνων, ὑπεραίροντα ἀνάστημα καὶ τὴν πολλὴν πολυτέλειαν· μακρὰ δ' ἴσως ἔσται ἐάν τις ἐξηγήται, πλὴν ὅσα γε εἰς ὑπερβολὴν ὡς μεγάλα καὶ ὑπερήφανα, συνετελέσθη ἡμέρας δεκαπέντε· ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τούτοις ἀναλήμματα λίθινα ὑψηλὰ ἀνοικοδομήσας, καὶ τὴν ὕψιν ἀποδοὺς ὁμοιοτάτην τοῖς ὄρεσι, καταφυτεύσας δένδρσι παντοδαποῖς ἐξεργάσατο, καὶ κατασκευάσας τὸν καλούμενον κρημαστὸν παράδεισον, διὰ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐπιθυμῆσαι τῆς ὄρεας διαθέσεως, τεθραμμένην ἐν τοῖς κατὰ τὴν Μηδῖαν τόποις.

4. Ταῦτα μὲν οὕτως ἰσθόρησε περὶ τοῦ προειρημένου βασιλέως, καὶ πολλὰ πρὸς τοὺτο ἐν τῇ τρίτῃ βίβλῳ τῶν Χαλδαίων, ἐν ἣ μὲν φέρεται τοῖς Ἑλληνικοῖς συγγραφεῦσιν, ὡς μάτην οἰομένους ὑπὸ Σεμίραμειος τῆς Ἀσσυρίας κτισθῆναι τὴν Βαβυλῶνα, καὶ τὰ θαυμάσια κατασκευασθῆναι περὶ αὐτὴν ὑπ' ἐκείνης ἐργα ψευδῶς γεγραφόσι. Καὶ κατὰ ταῦτα τὴν μὲν τῶν Χαλδαίων γραφὴν ἀξίπιστον ἠγήσαντο. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀρχείοις τῶν Φοινίκων σύμφωνα τοῖς ὑπὸ Βηρωσσοῦ λεγομένοις ἀναγέγραπται περὶ τοῦ τῶν Βαβυλωνίων βασιλέως, ὅτι καὶ τὴν Συρίαν καὶ τὴν Φοινικὴν ἅπασαν ἐπεινος κατεστρέψατο. Περὶ τούτων γούν συμφωνεῖ καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς ἱστορίαις μεμνημένος τῆς Τύρου πολιορκίας· καὶ Μεγασθένης ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν, δι' ἧς ἀποφαίνεται πειράται τὸν προειρημένον βασιλέα τῶν Βαβυλωνίων, Ἡρακλέους ἀντὶρεῖν καὶ μεγέθει πράξεων διενηνοχῆναι· καταστρέψασθαι γὰρ αὐτὸν φησι καὶ Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰθρίαν.

5. Τὰ δὲ περὶ τοῦ ναοῦ προειρημένα τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις, ὅτι κατεπρήσθη μὲν ὑπὸ τῶν Βαβυλωνίων ἐπιστρατευσάντων, ἤρατο δὲ πάλιν ἀνοικοδομῆσθαι, Κύριος τῆς Ἀσίας τὴν βασιλείαν παρεληφότος, ἐκ τῶν Βηρωσσοῦ σαφῶς ἐπιδειχθήσεται παρατεθέντων. Λέγει γὰρ οὕτω διὰ τῆς τρίτης· Ναβουχοδονόσορος μὲν οὖν μετὰ τὸ ἀρξασθαι τοῦ προειρημένου τείχους, ἐμπέσων εἰς ἀμβυστίαν, μετῆλλάξατο τὸν βίον, βεβασιλευκῶς ἔτη τεσσαράκοντα τρία· τῆς δὲ βασιλείας κύριος ἐγένετο ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εὐειλμαράδοχος· οὗτος πρῶτος τῶν πραγμάτων ἀνόμως καὶ ἀσελγῶς, ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τοῦ τὴν ἀδελφὴν ἔχοντος αὐτοῦ Νηριγλισσοῦ ἀνηρέθη, βασιλεύσας ἔτη δύο· μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τούτον, διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν ὁ ἐπιβουλευσας αὐτῷ Νηριγλισσοῦρος, ἐβασίλευσεν ἔτη τέσσαρα· τούτου υἱὸς Λαβοροσοῦρχος ἐκυρίευσεν μὲν τῆς βασιλείας πάλιν ὡν μηνῶν ἐννέα· ἐπιβουλευθεὶς δὲ διὰ τὸ πολλὰ ἐμφαίνειν κακοήθη, ὑπὸ τῶν φίλων ἀπετυμανίσθη. Απολομένου δὲ τούτου, συναλλόντες οἱ ἐπιβουλεύσαντες αὐτῷ, κοινῇ τὴν βασιλείαν περιέβηκαν Ναβοννήδῳ τινὶ τῶν ἐκ Βαβυλώνας, ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπισυστάσεως. Ἐπὶ τούτου τὰ περὶ τὸν ποταμὸν τεῖχῃ τῆς Βαβυλωνίων πόλεως, ἐξ ὀπτιῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου κατεκοσμήθη. Οὕσης δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ ἑπτακαίδεκάτῳ ἔτει, προσεξηλυθὼς Κύριος ἐκ τῆς Περσίδος μετὰ δυνάμειος πολλῆς, καὶ καταστρεφάμενος τὴν λοιπὴν Ἀσίαν πᾶσαν, ὠρμήσεν ἐπὶ τῆς Βαβυλωνίας. Αἰσθόμενος δὲ Ναβοννήδος τὴν ἐφοδὸν αὐτοῦ, ἀπαντήσας

(1) Cod. Arm., Zylbearum pro Iberie, quod manifestum mendum explodere placuit.

nedum contendit. Is vero obsidionem non sustinens, manus dedit; quo Cyrus perquam clementer usus est; concessa enim ad incolendum Carmania, Babylone eum emisit. Reliqua ætate Nabonnedus illic exacta supremum diem obiit. Hæc omnia consentientem præferunt cum nostris libris veritatem. Nempe Nabuchodonosorus decimo octavo regni sui anno templum nostrum diruit: idque excidium annis quinquaginta mansit. Deinde annum alterum regnante Cyro facta sunt fundamenta templi resurgenti; idemque anno Darii imperantis sexto (1) absolutum.

6. Addam etiam Phœnicum scriptores; neque enim sunt inepti ad veritatem magnopere confirmandam (2); hique ita tempora explicant. Sub Ethobalo sacerdote obsedit Nabuchodonosorus Tyrum annis tredecim. Post illum regnavit Balla Iecem annis. Hinc iudices constituti sunt magistratque functi Ethnibalus Basechi mensibus duobus, Chelbes Abdæi mensibus decem, Abalus pontifex maximus mensibus tribus. Cumque Sibnosthus, et Gerastartas Abdelimi filius, judicia exercuissent annis sex, Balatorus hujus filius anno uno regnavit (3). Quo obeunte, evocatus est e Babylone Merbalus, qui regnavit annis quatuor. Hoc item mortuo ascitus est frater Hiromus, qui regnavit annis viginti. Sub eo Cyrus Persa dynastes factus est. Quæ cum ita sint, summa temporum, anni quinquaginta quatuor sunt cum mensibus tribus, prout ipsi supputant (4). Nimirum septimo regni sui anno Nabuchodonosorus obsidere Tyrum

cepit: tum quarto (5) anno ex quo regnabat Hiromus, imperium Cyrus Persa occupavit. Atque ita consentanea nostris litteris Chaldæorum Tyriorumque libri recitant.

De his hoc pacto Josephus. Sed enim et Abydenus Chaldaici regni rationem Polyhistori concordem evolvit, regesque Assyriorum singillatim diligenterque ita recenset.

CAPUT XII.

Abydeni de regno Assyriorum.

Chaldæi regionis suæ reges ab Aloro usque ad Alexandrum hoc pacto enumerant. Nini quidem et Semiramidis nullam rationem habent. His autem dictis, ita historiam suam exorditur. Fuit, inquit, Ninus qui Arbeli, qui Chaali, qui Arbeli, qui Anebi, qui Babii, qui Beli regis Assyriorum (6). Deinde accurate reges enumerat a Nino et a Semiramide ad Sardanapallum, qui omnium extremus fuit: a quo ad primam olympiadem sexaginta et septem anni putantur (7). De Assyriorum regno hac diligentia scripsit Abydenus. Nihilominus et Castor primo libro *Summarii chronicorum* (8) eadem plane ad litteram narrat de regno Assyriorum.

CAPUT XIII.

E Castoris summario. De regno Assyriorum.

Belus erat, inquit, Assyriorum rex, et sub eo Cyclopes fulguribus fulminibusque micantibus Jovi cum Titanis prælianti opem ferebant. Reges quoque Titanorum eo tempore cognoscebantur, quorum e numero erat Ogygus rex. Mox paucis interjectis,

μετὰ τῆς δυνάμεως καὶ παραταξάμενος, ἠτήθη εἰς τὴν μάχην καὶ φυγῶν ὀλιγοσθὲς, συνεκλείσθη εἰς τὴν Βορσιπητῶν πόλιν. Κύρος δὲ Βαβυλωνίαν καταλαβόμενος, καὶ συντάξας τὰ ἐξω τῆς πόλεως τεῖχη κατασκάψαι, διὰ τὸ λίαν αὐτῷ πραγματικὴν καὶ δυσόλωτον φανῆναι τὴν πόλιν, ἀνέστρεψεν ἐπὶ Βόρσιππον, ἐκπολιορκήσαν τὸν Ναβόννηδον. Τοῦ δὲ Ναβόννηδου οὐκ ὑπομείναντος τὴν πολιορκίαν, ἀλλ' ἐγγχειρήσαντος αὐτὸν, πρότερον χρησάμενος Κύρος φιλανθρωπίως, καὶ δοὺς οἰκητήριον αὐτῷ Καρμανίαν, ἐξέπεμψεν ἐκ τῆς Βαβυλωνίας. Ναβόννηδος μὲν οὖν, τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διαγενόμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ, κατέστρεψε τὸν βίον. Ταῦτα σύμφωνον ἔχει ταῖς ἡμετέροις βίβλοις τὴν ἀλήθειαν γέγραπται. γὰρ ἐν αὐταῖς ὅτι Ναβουχοδονόσορος ὀκτωκαιδεκάτῃ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔπει τὸν παρ' ἡμῶν ναὸν ἠρόημωσε, καὶ ἦν ἀφανὴς ἐπὶ ἔτη πενήκοντα· δευτέρῃ δὲ τῆς Δαρειοῦ βασιλείας ἀπετελέσθη.

6. Προσθήσω δὲ καὶ τὰς τῶν Φοινίκων ἀναγραφάς· οὐ γὰρ παραλείπτει τῶν ἀποδείξεων τὴν περιουσίαν· ἔστι δὲ τοιαύτη τῶν χρόνων ἡ καταριθμησις. Ἐπὶ Εἰθωβάλου τοῦ βασιλέως ἐπολιορκήσθη Ναβουχοδονόσορος τὴν Τύρον ἐπ' ἔτη δεκατρία. Μετὰ τοῦτον ἐβασίλευσε Βαδλ ἔτη δέκα. Μετὰ τοῦτον δικασταὶ κατεστάθησαν καὶ ἐδίκασαν. Ἐκνίβαλος Βασιλέου μηνῶς δύο, Χέλδης Ἀβδαίου μηνῶς δέκα, Ἀββαρος ἀρχιερεὺς μηνῶς τρεῖς, Μύτρονος καὶ Γεράστρατος τοῦ Ἀδδηλέμου δικασταὶ ἔτη ἕξ. Ὡν μετὰ τὴν ἐβασίλευσε Βαδάτορος ἐνιαυτὸν ἕνα. Τοῦτου τελευτήσαντος, ἀποστειλάντες μετεπέμψαντο Μέρβαλον ἐκ τῆς Βαβυλωνίας, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη τέσσαρα. Τοῦτου τελευτήσαντος, μετεπέμψαντο τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Εἰρωμον, ὃς ἐβασίλευσεν ἔτη εἴκοσι. Ἐπὶ τοῦτου Κύρος Περσῶν ἐδυνάστευσεν. Οὐκοῦν ὁ σύμπασις χρόνος ἔτη πενήκοντα τέσσαρα καὶ τρεῖς μηνῶς πρὸς αὐτοῖς. Ἐβδόμῃ μὲν γὰρ περὶ τῆς Ναβουχοδονοσόρου βασιλείας ἤρξατο πολιορκεῖν Τύρον τεσσαρεσκαίδεκάτῃ 5 ἔτει τῆς Εἰρωμον Κύρος ὁ Πέρσης τὸ κράτος παρέλαβεν. Καὶ σύμφωνον μὲν ἐπὶ τοῦ ναοῦ τοῖς ἡμετέροις γράμμασι τὰ Χαλδαίων καὶ Τυρίων. *Ex Josepho contra Apionem, i, 19-21.*

(1) Ἀσσυρίων ἐβασίλευσαν Ἀραβήλος, Χάλαος, Ἄνεβος, Βάβιος. *Ex Syncello, p. 151 B; 154 D, 155 A.*

(1) Notemus præclaram lectionem codicis Armeniaci *sexto pro secundo*, quam nunc præferunt vitia Josephi exemplaria. Sane dicendum esse *sexto* constat evidenter e libro primo divini Esdræ vi, 15, idque confirmat etiam Syncellus p. 245 A. At Eusebii *Præp. ev. ix, 40*, vitia ita exemplaria habent *δεκάτῃ, decimo*.

(2) Ita codex Arm. aliquantulum differt a Græco textu.

(3) Locus in Armeniaco codice videbatur perplexus.

(4) Ita interpret. Arm. Sed revera πρὸς αὐτοῖς nihil aliud significat quàm *insuper*, nempe *anni liv,*

D insuperque menses 111.

(5) Textus Græcus, *quarto decimo*.

(6) Locum exscriptis etiam Chorenensis. *Hist. i, 4: Abydenus, auctor certus, ita dicit: Ninus ortus Arbelo, Chaalus Arbeelo, is Anebo, is Babio, is Belo.*

(7) Infra cap. 15, 7 putantur *quadraginta*.

(8) Hoc *Summarium* Castoris idem est atque ejusdem *Canon*, de quo in sequenti capite sermo sit. Sane et Eusebii nostri liber posterior, qui vulgo dicitur *Canon*, ab Hieronymo *De viris ill.* cap. 81, dicitur *epitome*.

subdit gigantes bellum diis intulisse atque occisione esse casos : strenuos deorum adjuutores fuisse Herculem et Bacchum (1), qui et ipsi erant Titani : Bellum, de quo antea diximus, mortem obiisse, qui etiam Deus existimatus sit. Post hunc Assyriis dominatum esse Ninum annis quinquaginta duobus, qui uxorem duxit Semiramidem. Post eum, Semiramidem rexisse Assyrios annis quadraginta duobus. Zamem, qui et Ninyas, successisse. Deinceps Assyriorum, qui consecuti sunt, reges singillatim ordinatimque numerat usque ad Sardanapallum, nominatim quemque compellans : quorum etiam nos paulo post et nomina et tempora dominationis ponemus. Profecto et ille in eo, quem digessit, canone sic de his loquitur : Primo Assyriorum reges disposuimus, exordiumque a Belo duximus : et quoniam haud traditum certo est quot hic annis regnaverit (2), nihil præter nomen ascripsimus. A Nino autem principium chronologiæ fecimus, et in alterum Ninum qui Sardanapallo successit, desivimus : prorsus ut perspicue definiteque tum summa temporum, tum singulorum regum anni patefierent. Sic videlicet annorum mille octoginta supra ducentum summa exurgit. Hæc Castor. Caterum et Siculus Diodorus, qui *Bibliothecam* coacervavit, eadem fere narratione utitur.

CAPUT XIV.

E Diodori libro. De regno Assyriorum.

1. Principio Asiae imperio tenere reges indi-

(1) Κάστωρ ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ φησὶν ὅδε· Πρώτους μὲν εἶναι τοὺς Ἀσσυρίους βασιλεῖς κατετάξαμεν, τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Βήλου πεποιημένους. Τῷ δὲ, τὰ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτη μὴ παραδεδοῦσθαι σαφῶς, τοῦ μὲν ὀνόματος μνημονεύομεν, τὴν δὲ ἀρχὴν τῆς χρονογραφίας ἀπὸ Νίνου πεποιημένα, καὶ καταλήγομεν ἐπὶ Νίνου τὸν διαδεχόμενον τὴν βασιλείαν ἀπὸ Σαρδαναπάλλου. *Ex Syncello*, p. 255 D sqq.

(2) Ἐτεροὶ φασὶ μετὰ Σαρδαναπάλλον κρατῆσαι τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς Νίνου, ὡς ποὺ καὶ Κάστωρ. *Ex eodem*, p. 205 D.

(3) Ὁ Σικελιώτης Διδώροσ ὁ συναγγοχῶς τὴν βιβλιοθήκην. *Ex Eusebio*, *Præp.* ev. 1, 6.

(4) Τὸ παλαιὸν κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπῆρχον ἐγχώριαι βασιλεῖς, ὧν οὔτε πρᾶξις ἐπίσημος, οὔτε ὄνομα μνημονεύεται. Πρώτος δὲ τῶν εἰς ἱστορίαν καὶ μνήμην παραδεδομένων Νίνος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων μεγάλας πράξεις ἐπετελέσατο· περὶ οὗ τὰ κατὰ μέρος ἀναγράφειν πειρασόμεθα. *Ex Diodoro*, 11, 1.

(5) Μετὰ δὲ ταῦτα γεννήσας ἐκ Σεμιράμειος υἱὸν Νινύαν ἐτελεύτησε, τὴν γυναῖκα ἀπολιπὼν βασίλισσαν. Τὸν δὲ Νίνου ἡ Σεμιράμειος ἔθαψεν ἐν τοῖς βασιλείοις. *Ex eodem Diodoro*, 11, 7.

(6) Αὕτη μὲν οὖν βασιλεύσασα τῆς Ἀσίας ἀπάσης, πλὴν Ἰνδῶν, ἐτελεύτησε τὸν προεπιρημένον τρέπον, βιώσασα μὲν ἔτη ἐξήκοντα καὶ δύο, βασιλεύσασα δὲ δύο πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα. *Ex eodem*, 11, 20.

(7) Μετὰ δὲ τὸν ταύτης θάνατον Νινύας ὁ Νίνου καὶ Σεμιράμειος υἱὸς παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν ἤρχον εἰρηνικῶς, τὸ φιλοπολεμον καὶ κενιδυνευμένον τῆς μητρὸς οὐδαμῶς ἠγλώσας. *Ex eodem*, 11, 21.

(8) Παραπλησίον δὲ τούτῳ καὶ οἱ λοιποὶ βασιλεῖς, παῖς πατρὸς διαδεχόμενος τὴν ἀρχὴν, ἐπὶ γενεῶν τριακόντα ἐβασίλευσαν, μέχρι Σαρδαναπάλλου. Ἐπὶ τούτου γὰρ ἡ τῶν Ἀσσυρίων ἡγεμονία μετέπεσεν εἰς Μήδους, ἔτη διαμείνας πλείω τῶν χιλίων καὶ τριακοσίων, ἔτι δ' ἐξήκοντα, καθάπερ φησὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος ἐν τῇ δευτέρῃ βίβλῳ. *Ex eodem*, 11, 21.

(9) Τὰ δ' ὀνόματα πάντων τῶν βασιλέων, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν, ὧν ἕκαστος ἐβασίλευσεν, οὐ κατεπαίγει

(1) De Bacchi et Herculis pugna cum gigantibus legantur Apollodorus *Biblioth.* 1, 6 ; 11, 7 ; itemque Nonnus *Dionys.* xxv et xlviii.

(2) Id tamen diserte tradit Augustinus *De civ. D.* xvi, 17 : *Babylone jam Ninus regnabat post mortem patris sui Beli, qui primus illic regnaverat sexaginta quinque annos.*

(3) Semiramidis tamen stirpem ante Sardanapallum defecisse tradunt quidam historici apud Syncellum p. 359 C, et Agathiam p. 63 C : Ἐβασίλευσαν Ἀσσύριοι ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμειος μέχρι Βελουὸν τὸν Δελκετάδου. Εἰς τοῦτον χρόνον τοῦ Σεμιράμειος γένους Ἀλέξαντος, Βελιταρῶν κηπουροῦ ἐβασίλευσαν, καὶ τὸ ἐκείνου γένος ἐξῆς μέχρι Σαρδαναπάλλου, καθὰ Βίωνι καὶ Ἀλεξάνδρῳ δοκεῖ τῷ Πολυίτορι. Ἐβασίλευσαν οὖν Ἀσσύριοι ἔτη αὐτῶν· Ἀ Νίνου καὶ Σεμιράμειου ἀδελφῶν ἕως Δελκετάδου ἕως

A genæ quorum nec illustre aliquod factum nec nomina memorantur. Primus autem historiae commendatione et memoria dignus, Ninus fuit rex Assyriorum, maximorum insigniumque facinorum auctor, de quo nos particulatim scribere aggredimur. Mox pluribus interpositis, ait " eum suscepisse de Semiramide filium Ninyam : cumque mortem obiret, uxorem reliquisset imperantem. Ninus a Semiramide in sua regia fuisse sepultum. Rursus paucis aliis narratis addit " Semiramidem omnibus Asiaticis, exceptis Indis, præfuisse reginam, atque obiisse eo, qui prædictus est, mælo, annos natam duos et sexaginta, regni anno secundo supra quadragesimum. Deinceps ex ordine narrat " post illius obitum a Ninyam filio Nini et Semiramidis occupatum esse imperium et pacifice administratum : quippe qui martium indefessumque matris suæ animum haud æmulatus sit. Denique aliis intermediis addit " prorsus ut Ninyam alios quoque reges, filios videlicet a patre, excepisse imperium, successivosque (3) regnavisse usque ad Sardanapallum : sub hoc enim ad Medos imperium Assyriorum devolutum est, quod quidem manserat annis plus mille et trecentis (4), uti Ctesias Cnidius secundo libro tradit.

2. Age vero " regum nomina, numerumque annorum quibus regnaverunt, perscribere, nihil iuterest ; quandoquidem nil memoria dignum ab his actum est : excepta illa auxiliari vi Trojanis sup-

C actum est : excepta illa auxiliari vi Trojanis sup-

lium : regnum tenuerunt Assyrii : in eo quippe deficiente Semiramidis genere Belitarum quidam ejusque posterii dominati sunt usque ad Sardanapallum, promi Bionis et Alexandri Polyhistoris sententia est. Regnaverunt itaque Assyrii annis mcccvi.

(4) Græcus textus Diodori editus et tres codices Ambrosiani habent mcccix. Hæc est autem illa celeberrima tantoque opere apud veteres recentioresque criticos ventilata controversia de Assyrii imperii diuturnitate. Herodotus 1, 95, quingentis et viginti annis id imperium mansisse docet. Ctesias apud Diodorum 11, 21, annis mille et trecentis cum sexaginta ; vel, ut cap. 28, plus mille et trecentis ; vel, ut apud Syncellum, p. 559, sex et trecentis supra mille ; vel etiam paulo amplius, uti apud Agathiam p. 63 (sane et Justinus 1, 2, omnino mille trecentis). Hæc criticorum facta divortia.

peditatis ab Assyriis, quæ quidem historiam pro- A meruit, duce exercitus Memnone Tithoni (1) filio. Namque Asiæ regnum tenente Tautano (2), qui erat vigesimus sextus (3) a Ninya Semiramidis filio, feruntur Græci cum Agamemnone adversus Trojam expeditionem suscepisse, cum jam Assyrii plus mille annis Asiæ præfuisent. Priamus vero Trojanorum rex bello graviter pressus regi Assyriorum semel commendabat (4), missisque oratoribus opem rogabat: qui ei concessit Æthiopus decem mille totidemque Susianos (5) cum ducentis curribus et Memnone Tithoni filio copiarum duce. His dictis, mox addit: has Memnonis strenuitates barbaros in regis codicibus narratas affirmare (6).

3. Sardanapallus * tricesimus quintus (7) a Nino fundatore imperii fuit, et Assyriorum regum extre- B mus, cunctosque, qui eum præcesserant, mollitia ignaviaque superavit. Et paulo post ait **, eum adeo in luxuriam fuisse projectum, ut non solum ipse turpiter vitam amiserit, verum etiam universum Assyriorum imperium everterit, cujus incolumitas, præ cæteris, quæ memorantur, diutissime manserit. Arbaces quidam genere Medus, vir insignis virtute et strenuus, dux Mediæ militiæ, quæ in

urbem Ninum quotannis submittebatur, ea occa- sione amicitiam inivit cum exercitus Babylonici duce, ab eoque rogatus imperium sustulit Assyriorum. Hæc Diodorus secundo *Bibliothecæ historicæ* libro. De Assyriorum imperio eadem quoque Cephalion his verbis refert (8).

CAPUT XV.

*** *Cephalionis historici. — De regno Assyriorum.*

1. Ea scribere aggredior, quorum alii quoque meminerunt, in primis Hellenicus Lesbius et Ctesias Cnidius (9) nec non Herodotus Halicarnassensis (10). Principio Assyrii dominati sunt Asiæ, ex quibus (11) erat Ninus Belides: quo regnante multæ res et facinora maxima contigerunt. Deinde loquitur de Semiramidis natalibus, nec non Zoroastri (12) magni Bactrianorum regis, et de bello quo hic a Semiramide superatus est (13); de annis denique quibus Ninus regnavit, duobus videlicet supra quinquaginta, nec non de ejus obitu. Postea regnantem Semiramidem Babylonis mœnia excita- visse ait ea ratione, quæ a multis dicta est, nempe a Ctesia, a Zenone, ab Herodoto, aliisque deinceps. Præterea Semiramidis narrat expeditionem in In- diam, ejusque cladem et fugam: cædem etiam

γράφειν, διὰ τὸ μὴδὲν ὑπ' αὐτῶν κε-ράσθαι μνήμης ὄξιον. Μόνη γὰρ τετύχηκεν ἀναγραφῆς ἡ πεμφθεῖσα συμμαχία τοῖς Τρωσίν ὑπ' Ἀσσυρίων, ἣς ἐστρατήγει Μέμνων ὁ Τιθωνοῦ. Τεῦτάμου γὰρ βασιλευόντος τῆς Ἀσίας, ὃς ἦν εἰκοστὸς ἀπὸ Νίνου τοῦ Σεμιράμειως, φασὶ τοὺς μετ' Ἀγαμέμνονος Ἕλληνας ἐπὶ Τροίαν στρα- τεύσαι, τὴν ἡγεμονίαν ἐχόντων τῆς Ἀσίας τῶν Ἀσσυρίων ἐτη πλείων τῶν γιλιων. Καὶ τὸν μὲν Πρίαμον βα- ρυνόμενον τῷ πολέμῳ καὶ βασιλεύοντα τῆς Τρωάδος, ὑπήκοον δ' ὄντα τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων, πέμψαι πρὸς αὐτὸν πρεσβευτὰς περὶ βοηθείας: τὸν δὲ Τεῦτάμον μυρίους μὲν Ἀθίοπας, ἄλλους δὲ τοσοῦτους Σου- σιανούς, σὺν ἄρμασι διακοσίους ἐξαποστείλαι, στρατηγὸν καταστήσαντα Μέμνονα τὸν Τιθωνοῦ. Περὶ μὲν οὖν τοῦ Μέμνωνος τοιαῦτ' ἐν ταῖς βασιλικαῖς ἀναγραφαῖς ἱστορεῖσθαι φασὶ οἱ βάρβαροι. *Ex eodem Diodoro, II, 22.*

(*) Σαρδανάπαλος δὲ, τριακοστὸς μὲν ὢν ἀπὸ Νίνου τοῦ συστηταμένου τὴν ἡγεμονίαν, ἔσχατος δὲ γενό- μενος Ἀσσυρίων βασιλεὺς, ὑπερῆρεν ἅπαντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ τρυφῆ καὶ βαθυμίᾳ. *Ex eodem Diodoro, II, 23.*

(**) Τοιοῦτος δ' ὢν τὸν τρόπον, οὐ μόνον αὐτὸς αἰσχυρῶς κατέστρεψε τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀσσυρίων ἡγεμονίαν ἄρδην ἀνέστρεψε, πολυχρονιωτάτην γενομένην τῶν μνημονευομένων. Ἀρδάκης γὰρ τις, Μῆδος μὲν τὸ γένος, ἀνδρεία δὲ καὶ ψυχῆς λαμπρότητι διαφέρων, ἐστρατήγει Μήδων τῶν κατ' ἐνιαυτὸν ἐκπεπομένων εἰς τὴν Νίνον. Κατὰ δὲ τὴν στρατείαν, γενόμενος συνήθεος τῷ στρατηγῷ τῶν Βαβυλωνίων, ὑπ' ἐκείνου παρ- εκλήθη καταλῆσαι τὴν τῶν Ἀσσυρίων ἡγεμονίαν. *Ex eodem Diodoro, II, 23, 24.*

(***) Παρέστω Κεφαλίων ἐπίσημος εἰς, οὐχ ὁ τυχῶν, οὕτω φάσκων: Ἄρχομαι: γράφειν ἀφ' ὧν ἄλλοι τε ἐμνημόνευσαν, καὶ τὰ πρῶτα Ἑλλάνικὸς τε ὁ Λέσσιος, καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος, ἔπειτα Ἡρόδοτος ὁ Ἰλικαρ- νασσεύς. Τὸ παλαιὸν τῆς Ἀσίας ἐβασίλευσαν οἱ Ἀσσύριοι, τῶν δὲ ὁ Βήλου Νίνος. Εἶτ' ἐπάγει γένεσιν Σεμι- ράμειως καὶ Ζωροάστρου μάγου, ἐτη τε νθ' τῆς Νίνου βασιλείας. Μεθ' ὃν Βαβυλώνα, φησὶν, ἡ Σεμιράμις ἐτείχισε τρόπον, ὡς πολλοὶσι λέλεκται, Κτησίᾳ, Ζήνωνι, Ἡροδότῳ, καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦς, στρατεῖν τε αὐτῆς κατὰ

(1) Hunc Tithonum Memnonis patrem, eundem C esse atque Babium regem Assyriorum putat Syn- cellus, p. 153 A.

(2) Ita scribit hoc nomen etiam Syncellus, p. 168 A.

(3) In Diodori textu edito est *vicesimus*, eamque lectionem confirmant tres Diodori codices Ambrosiani. Ab Eusebio tamen scribitur *vicesimus sextus*, etiam sequente capite in tabulis: necnon a Syn- cello, p. 168 B.

(4) Ita codex Arm. paulo aliter atque est in Græco.

(5) Cod. Arm., perperam, *Nusianus*.

(6) Memnonis expeditio resque apud Trojam gestæ narrantur prolixè apud Quintum Calabrum, II, v. 99 sqq.

(7) Ita legebat Eusebius apud Diodorum, nunc autem in Græco Diodori textu edito legitur *tricesimus*, necnon in codicibus tribus Ambrosianis. In tabulis mox addendis Sardanapallus *tricesimus sextum* locum obtinet.

(8) Hoc in capitulo non semel erravit Armenius

interpres, quem nos ex Græcis reliquiis corrigendum esse putavimus.

(9) Apud Diodorum Sic., lib. II. Recole superius caput.

(10) Lib. I.

(11) Ita codex Arm.; non ut Græcus textus *his autem*.

(12) In Chorenensis *Historia* I, 5, 16, itemque apud Eznichium cap. 33, scribitur *Zeradastes*. Apud Agathiam autem, p. 62 B, etiam *Zωροάδος* et *Zα- ράδης*. Diodorus II, 6, appellat *Oxyarten*: tum et stratagema narrat quo hic magus Bactrianus a Semiramide (Nino adhuc regnante) superatus est.

(13) Nihil de hoc bello est in Græco textu, uti nunc se habet, Cephalionis. Verumtamen Chorenensis quoque *Hist.* I, 17, eundem hunc Cephalionis locum refert dicentis, a Semiramide jam regnante Zoroastrum fuisse superatum. Quanquam idem Chorenensis tum hoc tum priore laudati libri capite contrariam item sententiam inuuit, secundum quam Semiramis cladem a Zoroastro passa traditur.

illorum suorum ab ipsamet patratam : utque a eadem a filio item suo Ninya interempta sit postquam annis duobus supra quadraginta regnasset. Hic vero, qui in imperium successit, a Cephalione dicitur nihil dignum memoria gessisse.

2. Tum reges alios singillatim recenset, quorum dominationem mille annis mansisse docet (1), potestate a patre ad filium manante : neminemque eorum minus viginti annis *sceptrum* tenuisse (2). Nam imbellis et quieta et feminea eorum indoles tutos cautosque servabat : quippe qui penetrabilibus se continebant, nihilque agebant, atque a nemine, præterquam a pellicibus et a viris effeminatis conspiciantur. Si quis tamen avet hos reges cognoscere, Ctesias disertè eos nominatimque recenset, quod ego quidem sciam, tres supra viginti. Sed enim qua ego voluptate vel animi jucunditate barbara nomina appellem, cassa omnino gestis præclaris, tyrannorum, inquam, illorum imbecillium et mollium et prope silvestrium?

3. Deinde addit: anno istius dominationis quadra-

τῶν Ἰνδῶν, καὶ ἤτταν, καὶ ὅτι τοὺς ἰδίους ἀνέβλεν υἱοὺς, καὶ ὑπὸ Νίνου τῶν παίδων ἐνὸς ἀνθρώπου τοῦ ἐιαδε-
ξαμένου τὴν ἀρχήν.

2. Καὶ μεθ' ἑτέρα. Καὶ τῶν λοιπῶν εἰς α' ἐτῶν ἀριθμὸν ἤρχον, καὶς παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενος τὴν ἀρχήν, καὶ ἔχων ἤττον αὐτῶν οὐδὲ εἰς ἐτελεύτησεν ἐτῶν κ'· τὸ γὰρ ἀπόλεμόν τε καὶ ἀφιλοκίνδυνον καὶ γυναικώδεις ἦν αὐτοῖς ἀσφαλές· ἐνδόν γὰρ ἔμενον, οὐδὲ αὐτοῖς ἐν ἔργον ἐπρήσσεται, οὐδὲ ἔώρα τις αὐτοῦς, πλὴν αἱ τε παλλακίδες καὶ τῶν ἀνδρῶν οἱ γυναικώδεις. Τοὺς δὲ βασιλεῖς τούτους, εἰς εἰδήσαι βούλεται, Κτησίας ἐστὶν ὁ λέγων ὀνόματα αὐτῶν κ', οἶμαι, καὶ γ'. Ἐμοὶ δὲ ἡ γραφὴ τί τερπνὸν ἢ τί χαρίεν ἤμελλον εἶξαι, ὀνομακλήδην ἀναυ πράξεων βαρβάρους φωνέοντι τυράννους δειλοὺς καὶ μαλακοὺς;

3. Πρὸς οἷς ἐπάγει τὰ περὶ τῶν ἐτῶν αὐτῶν. Ἐτέρων δὲ ὄντων ἀπὸ Νίνου τεσσαράκοντά που καὶ χ', Βέλμιος ἐθασίλευσεν Ἀσσυρίων· καὶ ἀφικνεῖται Περσεὺς ὁ Δανάης εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, ναὺς ἄγων ρ'· ἐφυγε δὲ Περσεὺς τὴν Διώνυσον τὴν Σεμέλης υἷα. Καὶ μετέπειτα· Ὑστέρη δὲ γενεῇ κατὰ Πανύαν ἄρχοντα ὁ τῶν Ἀργοναυτῶν στόλος ἐπλευσεν ἐπὶ τὴ Φάειν καὶ Μηδεῖην τὴν Κολχίδα, καὶ Ἡρακλέα πλανηθέντα ἀπὸ τῆς νεῦς διὰ τὴν ἔρωτα τοῦ Ὑλα, λέγουσι περὶ τοὺς Καππαδόκας ἀληθῆναι. Καὶ αὐτῆς, α' δὲ ἐτῶν ἀπὸ Σεμίρ-
μωως εἰς Μητραῖον βασιλεῖα ἀν ἀριθμοὶ τὸ περιτελλόμενον.

4. Μῆδεια Κολχίς ἀνεχώρησεν Αἰγέως· ἧς υἱὸς Μῆδος, ἐξ οὗ Μῆδοι, καὶ ἡ χώρα ἐκλήθη Μῆδεια. Εἰτά φησιν· Μητραῖον δὲ τὴν ἀρχὴν διαδέχεται Ταύτανος, ζῶν καὶ αὐτὸς κατὰ εἶθι τὰ Ἀσσυρίων καὶ νόμους· καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐγένετο οὐδὲ ἐπὶ τούτου καινὸν ἔργον. Ἀγαμέμνων δὲ καὶ Μενέλαος οἱ Μυκηναῖοι ἐστρατεύσαντο σὺν Ἀργείοισι καὶ τοῖσι ἄλλοισιν Ἀχαιοῖς εἰς Ἴλιον πόλιν, τῆς Πριάμου τοῦ Φρυγῆς στρατηγίης. *Ex Lucellio p. 167-168.*

(1) Lege ad cap. x.v, num. 1, notam 4.

(2) Locum Græcūm, qui vel corruptus vel ambiguus est, Goarrius Syncelli interpret, p. 167 C, convertit, adeo ut vicennalis obiret nullus. Sed enim ex xxiii regibus (quot mox dicuntur) quorum nemo obierit vicennalis, quoniam pacto conlabitur mille annorum summa? Vox etiam ἐτελεύτησεν ejienda videtur a Græco textu. Locum igitur egregie intellexit intusque test Armenius noster interpret.

(3) Hic in tabulis mox subdenidit dicitur *Belochus*.

(4) Bacchi certamen cum Perseo innuit Nonnus *Dionys. xxv*, prolixè autem canit *xlvii*.

(5) Apud Armenios scriptores *Cappadocia* plerumque dicitur *καμικ*, uti etiam hoc loco, et in Bibliorum interpretatione Deut. ii, 23; Amos ix, 7; Jerem. *xlvii*, 4; Act. apost. ii, 9. Chorenensis tamen in *Geographia* utitur nomine *Cappadocia*.

(6) *Locus* hic percommodat nobis ansam præbet edicendi cujusdam summarii Euripideæ tragœdiæ *Peliades*, quod (deperdita apud Græcos tragœdia) Armenii incoluine servaverunt. Mosis Chorenensis, qui non historica solum, verum etiam rhetorica laude claruit, decem libri *Progymnasmatum* exstant. Jam vero tertio ejus *rhetoricæ* libro, qui est *De consutatione*, prædictam Euripidis fabulam Moses ad exemplum sibi proponit oratoricæ consutationis. En autem ejus verba :

gesimo supra sexcentesimo, rege Assyriorum Belimo (3), Perseum Danaes *filium* centum naves ad illorum regionem appulisse. Fugam scilicet arripuerat Perseus a Baccho victus Semele filio (4). Deinde omisso Perseo Bacchique triumpho, ait, sequiore ætate, imperante apud Assyrios Panya, classem Argonautarum venisse ad Phasim amnem et ad Colchicam *Μετ'εαμ*: tum et Herculem insano Hylæ amore correptum, navi relicta Cappadociam (5) versus, ut aiunt, errandum contēdisse. Dicit præterea: si quis mille annos a Semiramide ad *Μ.θραῦμ* numeret, eum rationes constare deprehensurum.

4. Ab Ægeο rege discessit Medea Colchis, femina saga (6). Hujus filius erat Medus, unde Medi (id est Mari) (7); et regio Media dicta (nempe Marastan). Mithraei, inquit, imperium excipiebat successor Teutamus, qui ad mores legesque Assyriorum vitam suam exigebat; nihilque novi sub hoc rege accidebat, nisi quod Agamemnon atque Menelaus Mycenæi expeditionem cum Argivis fecerunt adver-

C

Medeæ consutatio.

Si cuiquam liceret fructum victoriæ ex mendacio adipisci, aut laudis honorem apud omnes consequi; cunctis equidem Euripides tragicus antecelleret, qui *fabulosæ orationis copia classem universam poctarum superavit*. Hic tamen in iis, quæ de Medea refert, extremos mentiendi fines attingit.

Ait enim ipsam, societate cum Jasonē quodam inita, e Scythia in Thesaliam navigavisse, atque magicas hic professam, regem, qui terræ imperabat, dolosis consiliis perdere decrevisse. Idcirco apud ejusdem filias commemorata diu patris devera senectute masculæque prolis defectu, quæ in paternum regnum succederet, ultro opem suam obtulisse qua illum, siquidem ipsæ vellent, in juvenilem aetatem denovo restitueret. His dictis, pergit porro singillatim narrare qua ratione res patrata fuerit: nempe ut Medea laniatum arietem in lebetem conjecerit, ignemque subdidit: utque fervente cum motibus lebetē viventis arietis speciem ostenderit: eoque modo illius filibus Pe'iam laniandū curaverit. Eratque, inquit, in lebetē; et præterea nihil addit.

Exin Moses Euripideæ fabulæ capita singula diligenter refutat, eaque prorsus incredibilia coarguit (quanquam alibi Moses Euripidem vehementer admiratur). Jam hoc Medeæ facinus nemo fere copiosius narrat Diodoro Siculo iv, 50-52.

(7) *Medos* nimirum Armenii dicunt *MARI*, Mediam *MARASTAN*.

sus Ilium urbem, in qua Priamus Phryx militarem A XV. Sparæthus annis XL. præfecturam gerebat.

5. Priami exemplar quoque litterarum ad Teutamum circumfertur ejusmodi (1). « Militari vi, inquit, in regione tua (2) a Græcis irruentibus appetitus sum, belloque certatum est varia fortuna. Nunc vero et filius meus Hector extinctus est, et aliorum multa proles ac strenua. Copiarum igitur valido sub duce nobis suppetias mitte. » Hinc diserte ait, missum esse a Teutamo auxilium, duccemque exercitus Memnonem Tithoni filium, quem insidiis exceptum Thessali interemerunt. Ait postea diserte, Sardanapallum anno tertio decimo supra millesimum Assyriorum regem esse creatum (3) : cujus et exitum memorat. Tum sublato Sardanapallo, Assyriorum imperium ab Arbace eversum et ad Medos esse translatum. Hæc omnia Cephalion.

6. Qui vero in libris feruntur Assyriorum reges, secundum emendata exemplaria, hi sunt.

ASSYRIORUM REGES (4).

- I. Ninus, quem primum aiunt universæ Asiæ, denoptis Indis, imperavisse annis LII. Sub hoc constat vixisse Abrahamum Hebrææ gentis patriarcham.
- II. Semiramis annis XLII.
- III. Zames idemque Ninyas annis XXXVIII.
- IV. Arius annis XXX.
- V. Aralius, qui Amyrus, annis LX.
- VI. Xerxes, qui et Balæus, annis XXX.
- VII. Anramithes (5) annis XXXVIII.
- VIII. Belochus annis XXXV.
- IX. Balæus annis XII (6).
- X. Aladas (7) annis XXXII.
- XI. Mamythus annis XXX.
- XII. Macchaleus (8) annis XXX.
- XIII. Sphærus annis XXII (9).
- XIV. Mamylius annis XXX.

(1) Φέρεται καὶ ἀντίγραφος τῆς Πριάμου ἐπιστολῆς. Ex Syncello, p. 1, 55, A.

(2) Ἐπὶ Τευτάμου Ἴλιον Εὐσέβιος φησὶν ἀλῶναι. Syncellus, p. 151 B.

(1) Lacunam codicis Armeniaci sic explet Syncellus, apud quem tamen ipsa epistola desideratur.

(2) In Græcis fragmentis supra dicitur Priamus Assyriorum regi subditus.

(3) Errorem Cephalionis, qui reges Assyrios tantummodo XXIII dixerit, et quidem Teutami successorem Sardanapallum, tum universam imperii ejus ætatem intra mille annos concluderit, merito eoarguit Syncellus, p. 163 B, his verbis : Ὁ δὲ Κεφαλίων τοὺς πάντας καὶ ἀπὸ Βήλου, καὶ τὴν Τροίας ἄλωσιν, καὶ μετὰ ταῦτα α ἔτη ὑπὲρ ἀδύνατον ἵνα γὰρ καὶ ἀπὸ Βήλου τις ὑπολάβοι τὸν Ταύτανον πρὸ τοῦ ἐσχάτου Σαρδαναπάλλου... Cephalion a Beli exordii spatium omne (etiam eo, quod Trojæ cladem secutum est, incluso) annis mille duntaxat, quod a ratione alienum est, sub regibus tantum XXIII metitur. Teutami quippe regem secundum et vigesimum a Belo numeraturus, ante Sardanapallum Assyriis postremo loco imperantem locandum putavit.

(4) Operæ pretium erit conferre Assyriorum regum quæ sequuntur nomina et numerum cum Chorenensis tabula satis discrepante eorumdem regum Hist. 1. 18, qui reges tantum XXIX post Semiramini

XV. Sparæthus annis XL.

XVI. Ascatales annis XL.

Sub hoc fuit Moses Hebræorum legislator.

XVII. Amyntas annis XLV.

XVIII. Belochus annis XLV.

Hujus filia Trates (10), quæ Achurardista vocitata est, regnavit cum eo annis XVII. Bacchus et Perscus hac ætate fuerunt.

XX. Balatores annis XXX.

XX. Lamprides annis XXXII.

XXI. Sosares (11) annis VIII (12).

XXII Lampares, annis XXX.

XXIII. Panyas annis XLII (13).

Sub hoc Argonautarum (14) classis atque Hercules cognoscebantur.

B XXIV. Sosarmus annis XIX.

XXV. Mithræus annis XXVII.

XXVI. Teutamus annis XXXII.

Sub quo Ilium captum est.

XXVII. Teutæus annis XL.

XXVIII. Tainæus annis XXX.

XXIX. Dercylus (15) annis XL.

XXX. Eupalmeus annis XXXVIII.

Sub hoc Hebræorum illustris rex David vixit, cujus filius Salomon Hierosolymis templum fundavit.

XXXI. Laosthenes annis XLV.

XXXII. Peritiades annis XXX.

XXXIII. Ophratæus annis XXI.

C XXXIV. Ophratanes annis L.

XXXV. Acrazanes annis XLII.

XXXVI. Sardanapallus annis XX.

Sub hoc Lycurgus (16) leges Lacedæmoniis ferebat.

7. Hæc finis fuit regum Assyriorum, imperante Athenis Tespico Ariphronis filio. Tempus imperii Assyriorum, secundum accuratos scriptores, anni mille ducenti quadraginta (17) : secundum vero alios

ponit in editione (at ms. XXXII), ita tamen ut et ipse desinat in Sardanapallum.

(5) Choren. ms. *Armamithris*.

(6) Lege XLII, ut habet Samuel Aniensis.

(7) In secundo libro *Altadas*, uti etiam hic habet Chorenensis.

(8) Choren. ms., *Aschaleus*.

(9) In secundo Eusebii libro multa annorum discrepantia est ab hoc catalogo.

(10) Recte suspicatur cl. Aucherus *Trates* videri corruptum ex Græco θυγάτηρ. Hæc enim in secundo libro dicitur *Badossa* vel *Atossa*.

(11) Codex hic *Sumares*. Sed *Sosares* in secundo libro, et in Syncello atque Chorenensi.

(12) Samuel XX.

(13) Samuel XLV.

(14) Codex Arm. *Argivorum*.

(15) Codex hic *Derusus*, sed emendatur in secundo libro et in Chorenensi.

(16) Codex Arm. *Lacoriges*.

(17) Ita prorsus apud Augustinum *De civ. Dei*, IV, 6 : *Sicut scribunt qui chronicam historiam persecuti sunt, mille ducentos et quadraginta annos ab arna*

mille trecenti. Thonius Concolerus, qui Græce dicitur Sardanapallus, ab Arbace et Belesi victus, se ipsum igni tradidit. Ab eo ad primam olympiadem anni sunt quadraginta. A Sardanapallo autem Assyriorum imperium * Arbaces auferens, Belesim quidem constituit regem Babyloniorum; ipse vero ad Medos transtulit Assyriorum imperium, cujus longævitæ hæc.

MEDORUM REGES.

- I. Arbaces annis xxviii.
- II. Maudaces (1) annis xx.
- III. Sosarmus annis xxx.
- IV. Artycas annis xxx.
- V. Dejoces (2) annis liv.
- VI. Phraortes (3) annis xxiv.
- VII. Cyaxares annis xxxii.
- VIII. Astyages (4) annis xxxviii.

Sub hoc Cyrus Persis dominabatur, qui, dejecto Astyage, Medorum imperium exstinxit, quod quidem annis ducentis nonaginta octo viguerat (5). Nonnulli tamen alios reges Medorum in codicibus scribunt (6).

LYDORUM REGES.

- I. Ardysus Alyatæ annis xxxvi.
- II. Alyates annis xiv.
- III. Meles (7) annis xii.
- IV. Candaules annis xvii.
- V. Gyges annis xxxv (8).

(*) Ἀρδάκης τὴν βασιλικὴν προσηγορίαν καὶ τὸν πλοῦτον εἰς Μήδους μετήγαγεν. Ἀσσυρίων δὲ βασιλεὺς κατέστησε Βέλεσιν. *Ex Syncello*, p. 205 D.

(**) Εὐσέβιος Κύρου ἕστοιχείωσα, Καμβύσου ἔτη η', Μάγων ἀδελφῶν μῆνας ζ'. *Ex Syncello*, p. 217 A.

primo quo Ninus regnare cepit permansit Assyriorum regnum, donec transferretur ad Medos. Ita Eusebius etiam in secundo libro, teste Hieronymo, ubi de obitu Sardanapali. Sed enim Syncellus, p. 168 C, paulo diversam ipsius Eusebii sententiam refert: Ὁ μέντοι Εὐσέβιος καίπερ πραγματεῖαν οὐ τὴν τυχοῦσαν συλλεξάμενος φιλοπόνως, καὶ ταύτην τὴν ταυτοῦ χρονικὴν συγγραφὴν κατασεμύνας, τὰς τε προκαίμενας χρήσεις Διοδώρου καὶ Κεφαλῶνος προβέβηκε, ἐν ἧς βασιλεῦσιν τὴν Ἀσσυρίων ἀρχὴν περιέλαβεν, ἔπειτα δὲ, αὐτῷ Καστορί, μᾶλλον ἀκολουθήσας, οὐ καὶ μαρτυρίαν προήγαγεν, ἀλλ' ἔτη φάσκουσιν τοὺς Ἀσσυρίων βασιλεῖς ἄρξαι: Eusebius pretiosam licet materiam studioso conatu collegerit, eaque Chronicon suum dilaverit, prædictasque et Diodori Cephalionis sententias protulerit; tamen Assyriorum imperio reges xxxvi, annosque mccc attribuit, ad sententiam inclinans Castoris, cujus et testimonium protulit (cap. 13, in quo tamen Eusebius ad Castorem non inclinavit) annos mcccxxx Assyriorum imperio tribuentis. Denique Alexander Magnus, teste Augustino *De civ. Dei* xii, 10, in epistola ad Olympiadem matrem ex fabulosis Ægyptiorum narrationibus aiebat, regnum Assyriorum quinque millia excessisse annorum.

(1) Chorenensis *Hist.* i, 21, *Maudaces*.

(2) Codex hic *Dejoces*; sed *Dejoces* Chorenensis, et secundus Eusebii liber. Vide Diodori *Excerpta* p. Lat. 231.

(3) Consonat Chorenensis in ms.

(4) *Asdahagis* seu *Astyagis* alia etiam nomina recitantur a Syncello, p. 205 D et 226 D, nempe *Darius*, *Nabonnidus*, *Assuerus*.

(5) Atqui hæc summa ex prædictis numeris non exurgit. Sed parum ablutit sententia Agathie di-

VI. Ardys annis xxxvii (9).

VII. Sadyates (10) annis v (11).

VIII. Otiartes annis li.

IX. Croesus annis xv.

Croeso interfecto, Cyrus Lydorum imperio finem imposuit.

PERSARUM REGES.

I. Cyrus annis xxxi **.

II. Cambyses annis viii.

III. Zmerdis Magus mensibus vii.

IV. Darius Hystaspis annis xxxvi.

Sub hoc instaurabatur templum Hierosolymis, postquam Babylonii priscum inflammaverant.

V. Xerxes Darii annis xx.

B VI. Artaxerxes, cognomento Longimanus, an. xli.

Sub hoc Ezdras et Nehemias Hebræorum duces cognoscebantur.

VII. Darius annis vii (12).

VIII. Artaxerxes annis xl.

IX. Ochus annis xxvi.

X. Arses annis iv.

XI. Darius annis vi (13).

8. Hunc interfecit (14) Alexander Philippi, qui in Persas simul et Assyrios annis duodecim dominatus est. Hinc sequuntur Macedones annis ducentis nonaginta quatuordecim (15) usque ad feminæ cujusdam Cleopatæ interitum, quæ centesima et septima olympiade supra octogesimam regnum tenebat. Ea

centis p. 63 64: Ἐτη Μήδων ἐν τῇ ἀρχῇ διανυσάντων οὐ μόνον ἢ τριακόσια, *Medi rerum potiti sunt annis haud minus trecentis*. Apud Syncellum p. 235 C in margine scribuntur anni cclxxvi, tum p. 359 C mendose anni xxx. Medici imperii diuturnitas et Ctesia etiam apud Diodorum mox laudandum cognoscitur.

(6) Et quidem apud Diodorum ii, 32-34 (ut alios auctores mittamus) reges Medorum hi ponuntur a Ctesia: *Arbaces* annis xxviii, *Madauces* annis l, *Sosarmus* annis xxx, *Artycas* annis l, *Arbians* annis xii, *Articus* annis xl, *Artynus* annis xxii, *Asiobaras* annis xl. Denique *Aspadas* seu *Astyages*. Moses item Chorenensis novem Medorum reges enumerat: namque inter *Artycam* et *Dejocem* interponit regem *Cardiceam*.

(7) Codex, mendose, *Seles*. Sed *Meles* est in secundo libro: tum et in Syncello p. 259 D, *Miles*.

(8) Syncell. xxxvi.

(9) Syncell., xxxviii.

(10) Codex *Sardiartes*.

(11) Secundus Eusebii liber et Syncellus xv.

(12) In secundo libro annis xix.

(13) Aliter Clemens Alex. (ut hujus unius compatione utamur) *Strom.* i, 21, p. 595 *Cyrus* annis xxx, *Cambyses* annis xix, *Darius* annis xlvi, *Xerxes* annis xxvi, *Artaxerxes* annis xli, *Darius* annis viii, *Artaxerxes* annis xlii, *Ochus* vel *Arses* annis li.

(14) Etiam Agathias p. 64 A, disertè ait: Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου Δαρῶν ἀποκτείνων, *Alexander Philippi filius, Darium interficiens*; quanquam reapse Darius a suis percussus est.

(15) Clemens Alex. *Strom.* i, 21, p. 596, alia ratione inita scribit cccxii.

atate imperavit Romanis Augustus (cognomento A
Sebastus (1), quæ vox sonat *adorabilem*); isque
tunc anno jam quinto decimo Romanum imperium
regebat. A quo anno ad ducesimam secundam
olympiadem, in quam Tiberii decimus quintus an-
nus incidit, conflantur anni duo supra quinquaginta.
Hinc ad Constantini vicennalia sunt anni trecenti.
De his hactenus. Nunc ad Hebræorum chronologia
pergendum est.

CAPUT XVI.

Qua ratione ab Hebræis chronologia tradatur.

1. Res Hebraicas consequenter en addimus ex
Mose, et ex iis, qui post eum apud Hebræos feruntur,
libris: tum ex Flavii Josephi Judaica priscorum
historia: tum denique ex Africani *Chronicis*.

Chaldæorum, Assyriorum, Medorum Persarum-
que tempora, itemque regum historia, ea prorsus
ratione se habent quam nos præcedente sectione
diximus. Quin adeo Hebræorum progeniem ab origine
manare Chaldaica satis exploratum est: namque
Chaldæum fuisse Abrahamum, ejusque majores
Chaldæam incoluisse liquido constat (2). Id etiam
Moses scripto commendans narrat: « Tulitque,
ait, Thara Abramum filium suum, et Lotum filium
Arani nepotem suum, et Saram nurum suam uxorem
Abrami filii sui, eduxitque eos e terra Chaldæorum
(3). » Itaque juxta chronica Chaldæorum
opportunissime ascribitur Hebræorum priscorum
historia. Quæ tamen ab istis de diluvio traduntur,

(*) Καὶ ἔλαθε Θάρα τὸν Ἀβραμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Λὼτ υἱὸν Ἀρράν υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν
Σάραν τὴν νύμφην αὐτοῦ, γυναῖκα Ἀβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐκ τῆς χώρας τῶν
Χαλδαίων. Ex *Genesis*, xi, 31.

(**) Χωρὸς δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς· οὗτος ἦν γίγας κωνηγὸς ἐναντίον
Κυρίου τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ἐρούσαν, ὡς Νεβρώδ γίγας κωνηγὸς ἐναντίον Κυρίου. Καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ Βαβυλῶν καὶ Ὀρχ καὶ Ἀρχάδ καὶ Χαλάννη ἐν τῇ γῆ Σενναάρ. Ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν
Ἄσσοῦρ. Ex *Gen.* x, 8-11.

(1) Scribendum erat: *Græcis dictus Σεβαστός*,
quæ vox, etc. Hæc autem videtur glossa. Sed *Augustinus*
idem sonare ac *Σεβαστόν* fatetur ipse Græcus
Pausanias Lacon. cap. 11.

(2) Rem ex Philone, Josepho ac Polyhistore con-
firmat ipse *Eusebius Præp. ev.* viii, 6, ix, 16, 17.

(3) Sic quidem scribit *Eusebius* ex vulgato LXX
Interpretum textu, sed in Bibliis Armeniacis *Nachorus*
quoque additur: *Tulitque Thara Abramum*
filium suum, et Nachorum filium suum, et Lotum
filium Arani filii sui, etc. Ergo jam licet feliciter
expedire quaestionem, quam aliter solvebat *Augustinus*
De civ. Dei xvi, 13: *Narratur quemadmodum*
Thara cum suis regionem reliquerit Chaldæorum, et
venerit in Mesopotamiam, et habitaverit in Charra.
Tacetur autem de uno ejus filio Nachor, tanquam
eum non duxerit secum. Sed invenimus postea, cum
servum suum mitteret Abraham ad accipiendam uxorem
filio suo Isaac, ita scriptum: « Et accepit puer,
etc., et profectus est in Mesopotamiam in civitatem
Nachor. » Isto et aliis sacræ historiæ testimoniis
ostenditur, etiam Nachor frater Abraham exisse de re-
gione Chaldæorum, sedesque constituisse in Mesopo-
tamia. Cur ergo Scriptura eum non commemoravit?
Cur, utamus, nisi forte quod a paterna et fraterna
pietate desciverat, et superstitioni adhæserat Chal-
dæorum, et postea inde, sive pœnitendo, sive persecu-
tionem passus, quod suspectus haberetur, et ipse emi-
gravit? Nihil tamen de protectione Nachori est in
textibus sive Hebraico sive Samaritano.

(4) A diluvio Noachico ad Abrahami ortum pu-

ca abs Græcis fabulationibus vehementer abhor-
rent, quod quidem atinet ad diluvium quod hæc
sub Deucalione contigisse aiunt. Imo et illud grande
diluvium, quod Græci in Ogygi ætatem incidisse
tradunt, procul abest ab ejus diluvii temporibus,
cujus notitia apud Hebræos vulgata est: nimirum
hoc accidit mille fere et ducentis annis ante Ogygi
tempora (4); quamvis Ogygeum diluvium quinquaginta
et ducentis annis (5) Deucalioneo vetustius
sit. Porro Assyriorum chronicorum, quibus diluvii
historia continetur, non modica est affinitas cum He-
bræorum oraculis, quibus denæ ante diluvium succes-
siones procreationum diligenter expensæ traduntur.

2. Post diluvium vero a tribus viris toto orbe
genus humanum disseminatum est. Namque a Ja-
pheto cunctam Europam, et regionem ab Amiano
monte usque ad occidentalem oceanum aiunt inco-
lis frequentatam: a Chamo Ægyptium, Libyam uni-
versamque ultra ad occidentem solem plagam: a
Semo denique fratrum natu maximo Assyriam et
reliquas Orientis partes. Primi quoque Babylonis
conditus *Nebrodum* aiunt auctorem litteræ Hebræo-
rum his verbis: « *Chus Nebrodum genuit* (6), qui,
ut ait Scriptura, cœpit esse gigas in terra. Is erat
gigas venator coram Deo. Unde dictum illud man-
avit: *Quasi Nebrodus gigas coram Deo.* Fuit autem
principium regni ejus *Babylon* et *Ored* et *Achad*:
Chalane in terra *Senaar*. Ex eadem regione egres-
sus est *Assur* qui *Ninivem* condidit. » *Ninives*

taturus est infra *Eusebius* noster annos DCCCXLIIII.
Nunc dicit, inter *Noachicum* et *Ogygeum* diluvium
interpositos esse annos mille circiter et ducentos.
Hinc est colligendum in quem fere *Abrahami* an-
num ab *Eusebio Ogygeum* diluvium collatum sit:
is enim locus secundi *Eusebiani* libri desideratur
in mutilo codice Armeniaco. Sed enim quid *Euse-*
bius in *Chronicis* tradiderit de *Ogygei Deucalionei-*
que diluvii temporibus commode docet *Augustinus*
De civ. Dei xviii, 8 et 10: *Nostri qui chronica scri-*
pserunt, prius Eusebius, post Hieronymus, qui uti-
que præcedentes aliquos historicos in hac opinione se-
culi sunt, post annos amplius quam trecentos, jam se-
cundo Argivorum Phoroneo rege regnante, Ogygis
diluvium fuisse commemorant... Ut nostri Eusebius
et Hieronymus scribunt, adhuc Cecrope permanente,
diluvium fuit quod appellatum est Deucalionis, eo
quod ipse regnabat in earum terrarum partibus ubi
maxime factum est.

(5) In codicis Arm. margine ccx. Retinemus au-
tem textus lectionem; nam et *Cedrenus* p. 14, B,
ait: « *Ὅτι δύο κατακλυσμοὶ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γῆν*
διαβεβοημένοι γεγονάσι· πρῶτος ἐπὶ Ἀγύγου ἐν τῇ
Ἀττικῇ· χρόνους δὲ ὑστερον σμῆν' ἐς τετταλίαι ἐπὶ
Δευκαλίωνος. Duo diluvia in Græcia celebri fama
fuertunt: prius sub Ogygo; alterum post annos
CCXLVIII sub Deucalione in Thessalia.

(6) Hoc loco scribitur in codice Arm. glossa quæ-
dam seu nota quæ ita se habet: *Chus est Æthiops*
a quo procreatus creditur Nebrodus.

nomine Ninum appellatam aiunt, quæ erat prima Assyriorum urbs regia, quæque Assurum auctorem agnoscit. Erat autem hic de filiis Semi, a quo diximus occupatas omnes plagas Orientis. Nati ex Semo feruntur (1) etiam Elamus et Assurus et Arphaxades et Aramus et Ludus. At ex Elamo orti sunt Elamitæ, gens prima Persarum (2) : ab his Elymais urbs condebat. Assuro Assyrii *progeniti* : unt : condebatque Assurum urbem Ninum, quæ mox Ninive dicta est. Ex Arphaxade Arphaxadæi, qui et Chaldæi vocitati sunt (3). Ex Aramo Aramæi, quibus est nomen etiam Syri. Ex Ludo denique Lydi (4). Arphaxadis autem filius fuit Sala; huius Heberus, a quo Hebræorum nomen et gens propagabatur. Hebero successit sexto loco Abrahamus Judaicæ gentis patriarcha, decima post diluivium generatione. Hæc hactenus. Quippe multa paucis diximus ad demonstrandam Hebræorum cum Chaldæis et Assyriis affinitatem. Nunc operæ pretium est, re paulo altius repetita, principium facere chronologiæ Hebræorum.

3. Jam huius initio statim ea narrat *Moses* quæ primigeniam nostram creationem spectant : post bonitatem autem amissam, primam humanarum stirpium evoluit historiam, quarum patriarcham prædicat Adamum, qui quidem generi universo homonymus est : namque Adam in Hebræorum loquela cunctos homines universim significat. Ævum igitur, quo hic paradiso pulsus vitam protelavit, divinus per Mosem Spiritus edisserit : tum recta ærie posterorum ejus successionem enumerat, itemque tempora pro singulorum ætatibus : prorsus ut jam inde ab Adamo contexere nobis liceat atque ordinarè Hebræorum chronologiam.

4. Nam tempora, quibus habitatum est in illo, qui Dei dictus est, paradiso, nemo est qui effari queat. Imo mihi videtur mirabilis ille Moses, divino Spiritu usus, nescio quod diversorium orbe nostro melius, et beatissimum aliquem Deo dilectæ vitæ incolatum innuere, cum primas humani generis sedes paradisum appellat (5) : nempe Adamum in paradiso suaviorem dulcioremque vitam agita-

A visse, quam hominis est : quod prorsus de universa hominum stirpe designavisse exploratum est (6).

5. Sed enim nostra hæc chronologia nullam ejus incolatus rationem habebit : neque *ordietur* a cælo terraque conditis, uti nonnulli *sibi faciendum* existimaverunt; sed ab eo tempore quo natura nostra coepit esse, uti nunc se habet, mortalis; atque ejusmodi vitæ conditio a prisco illo parente nobis oborta est : illo, inquam, qui paradiso excidit, dulcique ac feliciore vita depulsus est, et nomine dictus Adamus. Hujus ego annos, quibus fatalem mortalemque vitam conclusit, ex Hebraicis quodammodo colligam, sequentique sermone recitabo. Id videlicet Hebraicæ chronologiæ caput est, unde etiam Mosai-
cus liber hoc pacto auspicatur.

B 6. « Et emisit eum, inquit, scilicet primum hominem, Dominus Deus e paradiso deliciarum, ut terram excoleret de qua sumptus erat. Et ejecit Adamum, eumque e regione paradisi deliciarum collocavit. » Tum addit : « Ingressus Adamus ad Evam uxorem suam est, quæ concepit peperitque Cainum. » Atque hinc omnino nostra hæc chronologia exordium capiat : superioris autem temporis, si qua est, historia, ea prorsus ut ineffabilis a posteris temporibus sejuncta habeatur. Age vero ipsi Hebræi in suis temporibus supputandis valde dissident inter se : quare operæ pretium est textuum apud ipsos exstantium notitiam habere, ut ex instituta rite comparatione veritas elucescat. Porro Mosaiici quinque libri orbis opificium, ætates tum viventium ante diluivium tum priscorum hominum post illud, nec non Hebraicas propagines, et denique Mosis ex hac vita excessum recitant.

7. Sed enim Legis Volumen apud Judæorum successores aliter se habet, atque apud Samaritanos qui fuerunt Judæorum proselyti. Quin adeo ipsæ litteræ alia forma præditæ sunt apud Hebræos, alia apud Samaritanos : atqui Samaritanas genuinas et primigenias habendas esse, ne Judæorum quidem hæredes infitias ibunt. Igitur ante mutatas litteras nullum inter eos discidium fuit. Rursus quod attinet ad chronologiam, manifestus est partium dis-

(*) Τὴν μὲν ποσότητα τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ διαγωγῆς τῶν πρωτοπλάστων ἀνθρώπων ἡμῖν ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς καταλέλοιπε. *Ex Synkello, p. 4 B.*

(**) Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη. Καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ, καὶ κατήκτισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς. *Ex Gen. iii, 23, 24.*

(***) Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὐάν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκε τὸν Κάιν. *Ex Gen. iv, 1.*

(****) Διαφωνοῦσι τὰ Ἑβραϊκὰ ἀντίγραφα πρὸς τὸ Σαμαριτῶν ἀρχαιότατον καὶ τοῖς χαρακτηῆσι διαλλάτων, ὁ καὶ ἀληθὲς εἶναι καὶ πρῶτον Ἑβραῖοι καθομολογοῦσι. *Ex Synkello, p. 83 C.*

(1) Gen. i, 22.

(2) Suffragatur diserte Josephus *Antiq. 1, 6* : Ἑλαμος Ἑλαμαίους, Περσῶν ὄντας ἀρχηγέτας, κατέλιπεν Ἑλαμὸς Ἑλαμαίους, οἱ οὖν Περσῶν προγενεῖται, προεγένοντο.

(3) Idem plane trailit Josephus loco prædicto : Ἀρφαξάδης τοὺς νῦν Χαλδαίους καλουμένους Ἀρφαξάδους ὠνόμασεν, ἀρχὴς αὐτῶν Ἀρφαξάδης τὸν ὄνομα. *Arphaxades nomen Arphaxadæi fecit, quorum princeps (vel pater) fuit.*

D (4) Imo hi *Ludi* olim dicebantur teste Josepho loco nuper laudato : Λουδοὺς νῦν καλοῦσι, Λουδοὺς δὲ τότε, Λουδάς ἔκτισας.

(5) De paradiso, in quo Moses collocatum Adamum narrat, haud absimili modo loquitur Eusebius *Præp. ev. xii, 11, 13*, qui et Mosaicam narrationem opportunis Platonis locis confirmat.

(6) Subobscurus vel perplexus et ambiguus in Arinensiaco textu locus.

sensus, quem mox comparatio a nobis instituta vel apprime coarguet. Verumtamen Græcæ interpretationis editio quibusdam in locis Judaica quidem vehementer abludit, ab Hebraico - Samaritana autem non æque: ita ut ad diluuium usque cum hac non congruat; inde tamen usque ad tempora Abrahami consentientem habeat traditionem. Qui apud nos fertur textus Septuaginta Virorum, is sub Phi'adelpho Ptolemæo in Græcicum sermonem, *Ægypti* vernaculum, ex Hebræo conversus, miroque

verborum ac sententiarum consensu in Alexandria urbe elaboratus est (1); idemque in bibliotheca conditus et diligentissime conservatus. Nunc vero accurate perscribam singulorum textuum tenorem, ut quivis facile prædictæ historiæ differentias intelligere queat.

8. Ergo primo " videamus, Septuaginta Virorum interpretatio ab Adamo ad ortum Abrahami cuiusmodi habeat chronologiam.

SEPTUAGINTA VIROURUM.

I. " Primus homo Adamus anno ætatis cccxx genuit Sethum: vixitque adhuc annis dcc usque ad cxxxv annum Malalaelis.

II. Sethus annos natus ccv genuit Enosum: vixitque adhuc annis dccvii usque ad xx annum Enochii.

III. Enosus annos natus cxc genuit Cainanum: vixitque adhuc annis dccxv usque ad xiii annum Mathusalæ.

IV. Cainanus annos natus clxx genuit Malalaelem: vixitque adhuc annis dccxv usque ad lxxxv annum Lamechi.

V. Malalael annos natus clxv genuit Jaredum: vixitque adhuc annis dccxxx usque ad xlviij annum Noachi.

VI. Jaredus annos natus clxii genuit Enochum: vixitque adhuc annis dccc usque ad cclxxxv annum Noachi.

VII. Enochus annos natus clxv genuit Mathusalam: vixitque adhuc annis cc, translatusque est anno trigesimo tertio Lamechi.

VIII. Mathusala annos natus clxvii genuit Lamechum: vixitque adhuc annis dcccii. Sub eo contigit diluuium annis ante obitum viginti duobus (2), unde et summa reliquæ ejus vitæ cognoscitur. Secundum vero alia exemplaria vixit *genito Lamecho* adhuc annis dcccxxxii (3) et ingruente diluuiio obiit.

IX. Lamechus annos natus clxxxviii genuit Noachum: vixitque adhuc annis dxxxv. Ante patrem suum Mathusalam Lamechus obiit, producta vitæ usque ad dxxxv annum Noachi.

(1) Εἶθ' οὕτω καὶ τὰ παρὰ Εὐσεβίου πρῶτως ἐκτεθέντα, ὡς ἐκεῖνός φησι, κατὰ τε τοὺς ἐδομηκόντα σφούς ἑρμηνείας, καὶ κατὰ τὸ παρ' Ἑβραίων, καὶ ἔτι κατὰ τὸ παρὰ Σαμαρείταις ἀντίγραφον. *Ex eodem*, p. 80 C.

(2) Εἶδωμεν οὖν πρώτῳ πῶς ἡ τῶν Ἱ' ἑρμηνεία τὴν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς τοῦ Ἀβραὰμ γενέσεως χρονολογίαν παρείληφεν. *Ex Syncello*, p. 81 C.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΠΡὸς ΛΕΞΙΝ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

(*) Πρώτος ἀνθρώπων Ἀδάμ γενόμενος ἐτῶν σλ' γεννᾷ τὸν Σῆθ' καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψ' μέχρις ρλε' ἔτους Μαλαλεῖλ.

Σῆθ' γενόμενος ἐτῶν σε' γεννᾷ τὸν Ἐνὼς· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψζ' μέχρις εἰκοστού ἔτους Ἐνώχ.

Ἐνὼς γενόμενος ἐτῶν ρς' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψιε' μέχρις νγ' ἔτους Μαθουσαλα.

Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν ρ' γεννᾷ τὸν Μαλαλεῖλ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψμ' μέχρις πα' ἔτους Λάμεχ.

Μαλαλεῖλ γενόμενος ἐτῶν ρξε' γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ'· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψλ' μέχρις μη' ἔτους Νῶε.

Ἰάρεδ' γενόμενος ἐτῶν ρξδ' γεννᾷ τὸν Ἐνώχ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω' μέχρι σπ' ἔτους Νῶε.

Ἐνώχ γενόμενος ἔτῶν ρξβ' γεννᾷ τὸν Μαθουσαλα· καὶ ἐπέζησεν ἔτη σ', καὶ μετετέθη ἐν ἔτει λγ' τοῦ Λάμεχ.

Μαθουσαλα γενόμενος ἐτῶν ρξζ' γεννᾷ τὸν Λάμεχ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωδ'.

Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν ρπη' γεννᾷ τὸν Νῶε· καὶ ἐπέζησεν ἔτη φλε'. Πρώτος Λάμεχ πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς τελευτᾷ τοῦ Μαθουσαλα· ἐπέζησε δὲ μέχρις φλε' ἔτους Νῶε. *Ex Syncello*, p. 81, 82.

(1) Rem notissimam notis illustrari quis ferat? B est summa annorum dcccclv. Vixit autem Mathusala annis dcccclxix; ergo annis xiv diluuium excessit. Atque hæc est famosa quæstio, ut verbis Hieronymi *Quæst. in Gen.* v, 25, utamur, et disputatione omnium Ecclesiarum ventilata, quod nimirum juxta diligentem supputationem quatuordecim annos post diluuium Mathusala vixisse referatur. Sed enim Augustinus *De civ. Dei*, xv, 13, et *Quæst. ii in Gen.*, itemque *De peccato orig.* ii, 27, ait, in quibusdam Græcis LXX Virorum codicibus nec non in uno Latino et uno Syro inveniri Mathusalam sex annis ante diluuium fuisse defunctum.

(2) Dicendum est *quatuordecim*. Erant enim gigantes Mathusalæ anni clxvii; quibus addendi sunt clxxxviii Lamechi gignentis Noachum. His rursus addendi dc Noachi usque ad diluuium, quæ

X. Noachus annos natus D genuit Semum, Chamum et Japhethum: vixit adhuc usque ad diluvium annis c. Sexcentesimo Noachi anno supervenit diluvium. Vixitque Noachus post diluvium cum filiis suis annis cccL usque ad annum octogessimum tertium (1) Heberi.

Summa annorum MCCCXLI. Hæc secundum Septuaginta Virorum interpretationem.

9. HEBRAICUM VERO JUDÆORUM EYEMPLAR ITA SE HABET.

I. Adamus anno ætatis cxxx genuit Sethum: vixitque adhuc annis DCCC usque ad LVI annum Lamechi.

II. Sethus annos natus CV genuit Enosum: vixitque adhuc annis DCCCVII usque ad CLXVIII annum Lamechi.

III. Enosus annos natus XC genuit Cainanum: vixitque adhuc annis DCCCXV usque ad LXXXIV annum Noachi.

IV. Cainanus annos natus LXX genuit Malalaelem: vixitque adhuc annis DCCCXL usque ad CLXXIX annum Noachi.

V. Malalael annos natus LXV genuit Jaredum: vixitque adhuc annis DCCCXXX usque ad CCXXXIV annum Noachi.

VI. Jaredus annos natus CLXII (2) genuit Enochum: vixitque annis DCCC usque ad CCCLXVI (3) annum Noachi.

VII. Enochus annos natus LXV genuit Mathusalam: vixitque adhuc annis CCC, translatusque est anno centesimo decimo tertio Lamechi.

VIII. Mathusala annos natus CLXXXVII (4) genuit Lamechum: vixitque adhuc annis DCCLXXXII usque ad ipsum diluvium (5).

IX. Lamechus (6) annos natus CLXXXII genuit Noachum: vixitque adhuc annis DCXV. Is obiit quinquennio ante diluvium.

X. Noachus annos natus D genuit Semum, Chamum et Japhethum: vixitque adhuc annis C usque ad diluvium. Anno sexcentesimo Noachi diluvium fuit. Vixitque adhuc post diluvium annis cccL usque ad annum LVIII Abrahami.

Summa annorum MDCLVI. Dissentit a Septuaginta Virorum interpretatione annis octoginta sex supra quingentos.

10. Hoc annorum numero, aliorum quidem patriarcharum ab Adamo ad Noachum tempora, autem consentiunt Jaredi, Mathusalæ et Lamechi tempora (7). Jam ex trium horum concordia primum est conjicere, lectionem nostram etiam in præcedentibus melius se habere. Namque e copia tem-

Νῶε γενόμενος ἐτῶν ρ' γεννᾷ τὸν Σημ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ· καὶ ἐπέζησεν μέχρι τοῦ κατακλισμοῦ ἔτη ρ'. Ἐν ἔτει γ' τοῦ Νῶε ὁ κατακλισμὸς ἐγένετο· καὶ ἐπέζησεν Νῶε μετὰ τὸν κατακλισμὸν ἔτη τν' μέχρι· πγ' ἔτους Εβερ.

Ὅμοι τὰ πάντα βρομί'. Ταῦτα μὲν κατὰ τὴν Ὁ ἑρμηνείαν. Ex Syncello, p. 83 D.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΠΡΟΣ ΛΕΞΙΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΒΡΑΙΚΟΥ.

Ἄδὰμ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Σηθ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω' ἕως νς' ἔτους Λάμεχ.
 Σηθ γενόμενος ἐτῶν ρε' γεννᾷ τὸν Ἐνὼς· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ως' μέχρι ρθ' ἔτους Λάμεχ.
 Ἐνὼς γενόμενος ἐτῶν υ' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωιε' μέχρις πθ' ἔτους Νῶε.
 Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν σ' γεννᾷ τὸν Μαλαλεήλ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωμ' μέχρις ρσ' ἔτους Νῶε.
 Μαλαλεήλ γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Ἰάφεθ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωλ' μέχρις σδδ' ἔτους Νῶε.
 Ἰάφεθ γενόμενος ἐτῶν ρθς' γεννᾷ τὸν Ἐνώχ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω' μέχρις τξς' ἔτους Νῶε.
 Ἐνώχ γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα· καὶ ἐπέζησεν ἔτη τ', καὶ μετετέθη ἐν ἔτει ριγ' Λάμεχ.
 Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ρπς' γεννᾷ τὸν Λάμεχ· καὶ ἐπέζησεν ψπθ' ἕως αὐτοῦ τοῦ κατακλισμοῦ.
 Νῶε γενόμενος ἐτῶν ρ' γεννᾷ τὸν Σημ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρ' μέχρι τοῦ κατακλισμοῦ.
 Ἐν ἔτει γ' τοῦ Νῶε ὁ κατακλισμὸς ἐγενήθη· καὶ ἐπέζησεν Νῶε μετὰ τὸν κατακλισμὸν ἔτη τν' μέχρι νη' ἔτους Ἀβραάμ.

Ὅμοι τὰ πάντα ἔτη αχγς'. Διαφωνεῖ πρὸς τὴν τῶν Ὁ ἑρμηνείαν ἐν ἔτεσι φπς'.

Ἐν τούτοις οἱ μὲν τῶν ἄλλων τῶν ἀπὸ Ἄδὰμ καὶ ἐπὶ Νῶε χρόνοι πρὸ τῆς ἐκάστου παιδοποιίας διεστηχασί πρὸς τὴν τῶν Ὁ ἑρμηνείαν· συμφωνοῦσι δὲ αὐτῇ οἱ τοῦ Ἰάφεθ καὶ τοῦ Μαθουσάλα καὶ τοῦ Λάμεχ· ἐκ δὲ τῆς τούτων συμφωνίας πάρεστι λογισμῶ λαβεῖν, ὅτι καὶ τὰ πρὸ τούτων βέλτιον ἢ παρ' ἡμῖν ἀνάγκηως ἔχει. Ἀπὸ

(1) Codex Arm. LXXX, sed mendum tollitur tum a Græco textu, tum supputatis annis cccL Noachi, qui pertingunt ad annum LXXXIII Heberi.

(2) Codex Arm. tantum LXII; sed contra est inferius. Veram lectionem uictur etiam Augustinus *De civ. Dei*, xv, 10, qui ait: *In sexta generatione nusquam utriusque codices (Græcus et Hebraicus) discrepant.*

(3) Codex Arm. tantum LXVI.

(4) Hinc corrigendus Augustini locus *De civ. Dei* xv, 13, in quo mendose scribitur CLXXXII.

(5) Etiam in Hebraicis codicibus exhiberi Ma-

thusalam diluvio superstitem, ait diserte Hieronymus *Quæst. in Gen.* v, 25. At Augustinus *De civ. Dei* xv, 11, et *Quæst. II in Gen.*, existimabat in Hebraicis dici Mathusalam præmortuum diluvio. Num ergo Augustinus designat potius codices Hebraico-Samaritanos?

(6) Lamechi generatio desideratur nunc in Eusebii textu Græco apud Syncellum.

(7) Recole superiores locos, tum Latinos ex Armeniacis, tum Græcos cum notis. Neque enim tantas componere lites nostrum est.

poris Jaredi aliorumque duorum, palam sit, præcedentium quoque tempora cum Septuaginta Virorum editione consentire debere. Sane si juniorum natuque minorum tempora (4), propter auctas annorum centurias, in Hebraico textu respondent Septuaginta Virorum interpretationi; multo magis oportet velustiores illos et progenitores copia temporis posteris suis antecelluisse. Nunc cum videam, facta summa temporum cujusque viri, tempus ante nuptias cum illo post nuptias copulatum, eundem numerum conficere tum in Hebraico textu tum in

A Græco LXX Virorum; tempus autem tantummodo ante nuptias in Hebraico textu contractum; ego equidem suspicione percutior, id Judæorum opera curatum esse, qui ausi sint tempora nuptias præcedentia mutilare atque subtrahere, ob studium accelerandi sibi conjugii liberosque gignendi. Quippe si ii velustissimi et longævi et annosi adeo præmature ad nuptias gignendumque accesserunt, uti lectio Judæorum demonstrat, quis eum morem præcoecium nuptiarum sedulo imitari nolle?

11. SECUNDUM HEBRAICUM SAMARITANORUM EXEMPLAR.

I. Adamus anno ætatis cxxx (2) genuit Sethum : vixitque adhuc annis dccc usque ad ccxxiii annum Noachi.

II. Sethus annos natus cv genuit Enosum : vixitque adhuc annis dcccvii usque ad cccxxv annum Noachi.

III. Enosus annos natus xc genuit Cainanum : vixitque adhuc annis dcccxv usque ad ccccxxxiii annum Noachi.

IV. Cainanus annos natus lxx genuit Malalaelem : vixitque adhuc annis dcccxl usque ad dxxviii annum Noachi.

V. Malalael annos natus lxxv genuit Jaredum : vixitque adhuc annis dcccxxx usque ad dlxxxiii annum Noachi.

VI Jaredus annos natus lxxii genuit Enochum : vixitque adhuc annis dclxxxv usque ad ipsum diluuium.

VII. Enochus annos natus lxxv genuit Mathusalam : vixitque adhuc annis ccc, translatusque est anno centesimo octogesimo Noachi.

VIII. Mathusala annos natus lxxvii genuit Lamechum : vixitque adhuc annis dclvii (3) usque ad diluuium.

IX. Lamechus annos natus lxxii genuit Noachum : vixitque adhuc annis dc usque ad ipsum diluuium.

γὰρ τοῦ πλείονος χρόνου τοῦ περὶ τὸν Ἰάρεδ ὁπλὸς ἂν γένοιτο καὶ ὁ τῶν προαγόντων συντρέγειν ὀφείλων τῇ τῶν Ὁ ἐκδόσει. Εἰ γὰρ οἱ νεώτεροι καὶ μεταγενέστεροι τοῖς χρόνοις ταῖς τῶν ἑκατοντάδων προσθήκαις εὐρηται· κατὰ τὴν τοῦ Ἑβραϊκοῦ γραφῆν σύμφωνοι τῇ τῶν Ὁ ἑρμηνείᾳ, πόσω πλέον εἰκόξ ἦν τοὺς ἀρχαιότερους καὶ αὐτῶν ἐκείνων προπάτορας, μᾶλλον τῶν μετέπειτα, πολυχρονιωτέρους γενέσθαι; Ὅρων δὲ ἐν τῇ συγκεκριταλίᾳ τῆς ἐκάστου ἀνδρὸς ζωῆς, τὸν πρὸ τῆς παιδοποιίας χρόνον, καὶ τὸν μετὰ τὴν παιδοποιίαν ἅμα συναγόμενον τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν αἰώνων, κατὰ τε τὴν τῶν Ἑβραίων ἀνάγνωσιν, καὶ κατὰ τὴν τῶν Ὁ ἑρμηνείαν, μόνα δὲ τὰ πρὸ τῆς τεκνογονίας ἔτη παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἀντιγράφων συνεσταλμένα, κινουμαι μήποτε Ἰουδαίων ἔργον ἦν τοῦτο τολμησάντων συστειλαὶ καὶ ἐπιταχῦναι τοὺς πρὸ τῆς παιδοποιίας χρόνους ἐπιτροπῇ ταχυγαμίας. Τῶν γὰρ παλαιωτάτων ἀνδρῶν μακροβίων ὄντων καὶ πολυχρονίων, οὕτω δὲ κατὰ τοὺτους ἕατον ἐπὶ τοὺς γάμους καὶ παιδοποιίας ἐλθόντων, ὡς ἡ παρ' αὐτοῖς ἀνάγνωσις δηλοῖ, τίς οὐκ ἂν αὐτῶν τῆς ταχυγαμίας τὸν ὁμοιον τρόπον ἐξήλυσεν;

EUSEBIOY ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΙΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΡΑ ΣΑΜΑΡΕΙΤΗΣ ΕΒΡΑΙΚΟΝ.

Ἀδὴμ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Σῆθ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω' μέχρι σxy' ἔτους Νῶε.

Σῆθ γενόμενος ἐτῶν ρε' γεννᾷ τὸν Ἐνῶς· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωζ' ἕως τλε' ἔτους Νῶε.

Ἐνῶς γενόμενος ἐτῶν υ' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωιε' μέχρι υλγ' ἔτους Νῶε.

Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν σ' γεννᾷ τὸν Μαλαλεῆλ· καὶ ἐπέζησεν ωμ' μέχρι φxy' ἔτους Νῶε.

Μαλαλεῆλ γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωλ' μέχρι φpy' (4) ἔτους Νῶε.

Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν εβ' γεννᾷ τὸν Ἐνῶγ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψπε' μέχρις αὐτοῦ τοῦ κατακλισμοῦ.

Ἐνῶγ γενόμενος ἐτῶν ξε' (5) γεννᾷ τὸν Μαθουάλα· καὶ ἐπέζησεν ἔτη τ' μετετέθη ἐν ετει ρπ' τοῦ Νῶε.

Μαθουάλα γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Λάμεχ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη χγγ' ἕως τοῦ κατακλισμοῦ.

Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν γγ' γεννᾷ τὸν Νῶε· καὶ ἐπέζησεν ἔτη χ' μέχρις αὐτοῦ τοῦ κατακλισμοῦ.

(1) Nempe post diluuium.

(2) Codex Arm. cxc.

(3) Mirari subit quod Hieronymus *Quæst. in Gen. v. 25*, dicat: *In Hebræis et Samaritanorum libris ita scriptum reperi: s Et vixit Mathusala centum octoginta septem annis et genuit Lamech. Et vixit Mathusala postquam genuit Lamech septingentos octoginta duos annos*, etc. Atqui textus editus Samaritanus ita se habet uti scribit Eusebius. Est autem in Ambrosiana satis vetus et pretiosissimus Pentateuchi Samaritani codex membranceus, quem in urbe Sichem invenit olim Frater ille Thomas Novariensis, cujus in Arabicis studiis non obscura laus est. Jam et hic codex, quantum in detritis pagellis legere nobis licuit, edito textui Samaritano suffragatur. Certe ab Eusebio τῶν LXX sententiæ adhaerente existimatum esse Mathusalam diluuium su-

B perstitem confirmat Syncellus p. 20 C: Ὁ Εὐσέβιος περὶ τοῦ Μαθουάλα φησὶν ὅτι, τοῦτον ὑπερβῆκε τὸν κατακλισμὸν. Quot autem annis Mathusala diluuium de Eusebii sententiâ excesserit, vide superius col. 147. Denique cum ibidem dicat Eusebius Mathusalam in aliquot exemplaribus tradi superstitem post gignendum annis dclxxxii, notandum est egregium testimonium Syncelli p. 114 A, qui id apud Eusebium legerat: Τινὲς δὲ φασὶν, ὧν εἰς ἃ Εὐσέβιος, ἔχειν τινὰ τῶν ἀντιγράφων ὅτι ψπδ' ἐπέζησεν Μαθουάλα μετὰ τὸ γεννησαὶ αὐτόν.

(4) Mendose Syncellus in eod. φλγ'.

(5) Græcus textus Eusebii apud Syncellum habet lx; sed sunt lxxv in Biblicis exemplaribus: idque confirmatur a summa, quæ subditur, annorum mcccvii. Nunc autem Armenius interpretes demonstrat, ab ipso quoque Eusebio scriptos fuisse lxxv.

X. Noachus annos natus D genuit Semum, Chamum et Japhethum: vixit adhuc usque ad diluvium annis C. Sexcentesimo Noachi anno supervenit diluvium. Vixitque Noachus post diluvium cum filiis suis annis CCCL usque ad annum octogesimum tertium (1) Heberi.

Summa aunorum MCCCXII. Hæc secundum Septuaginta Virorum interpretationem.

9. HEBRAICUM VERO JUDÆORUM EXEMPLAR ITA SE HABET.

I. Adamus anno ætatis CXXX genuit Sethum: vixitque adhuc annis DCCC usque ad LVI annum Lamechi.

II. Sethus annos natus CV genuit Euosum: vixitque adhuc annis DCCCVII usque ad CLXVIII annum Lamechi.

III. Enosus annos natus XC genuit Cainanum: vixitque adhuc annis DCCCXV usque ad LXXXIV annum Noachi.

IV. Cainanus annos natus LXX genuit Malalælem: vixitque adhuc annis DCCCXL usque ad CLXXIX annum Noachi.

V. Malalæel annos natus LXV genuit Jaredum: vixitque adhuc annis DCCCXXX usque ad CCXXXIV annum Noachi.

VI. Jaredus annos natus CLXII (2) genuit Enochum: vixitque annis DCCC usque ad CCCLXVI (3) annum Noachi.

VII. Enochus annos natus LXV genuit Mathusalam: vixitque adhuc annis CCC, translatusque est anno centesimo decimo tertio Lamechi.

VIII. Mathusala annos natus CLXXXVII (4) genuit Lamechum: vixitque adhuc annis DCCCLXXXII usque ad ipsum diluvium (5).

IX. Lamechus (6) annos natus CLXXXII genuit Noachum: vixitque adhuc annis DXC. Is obiit quinquennio ante diluvium.

X. Noachus annos natus D genuit Semum, Chamum et Japhethum: vixitque adhuc annis C usque ad diluvium. Anno sexcentesimo Noachi diluvium fuit. Vixitque adhuc post diluvium annis CCCL usque ad annum LVIII Abrahami.

Summa annorum MDCLVI. Dissentit a Septuaginta Virorum interpretatione annis octoginta sex supra quingentos.

10. Hoc annorum numero, aliorum quidem patriarcharum ab Adamo ad Noachum tempora, autem consentiunt Jaredi, Mathusalæ et Lamechi tempora (7). Jam ex trium horum concordia primum est conjicere, lectionem nostram etiam in præcedentibus melius, se habere. Namque e copia tem-

Νῶε γενόμενος ἐτῶν ρ' γεννᾷ τὸν Σημ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ· καὶ ἐπέζησεν μέχρι τοῦ κατακλισμοῦ ἑτη ρ'. Ἐν ἔτει γ' τοῦ Νῶε ὁ κατακλισμὸς ἐγένετο· καὶ ἐπέζησεν Νῶε μετὰ τὸν κατακλισμὸν ἑτη τν' μέχρις πγ' ἔτους Ἑβερ.

Ὅμοῦ τὰ πάντα βραβ'. Ταῦτα μὲν κατὰ τὴν Ὁ ἑρμηνείαν. Ex Syncello, p. 83 D.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΠΡΟΣ ΑΕΙΝ ΠΑΠΑ ΤΟΥ ΕΒΡΑΙΚΟΥ.

Ἄδὰμ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Σηθ· καὶ ἐπέζησεν ἑτη ω' ἕως νς' ἔτους Λάμεχ.
 Σηθ γενόμενος ἐτῶν ρε' γεννᾷ τὸν Ἐνώξ· καὶ ἐπέζησεν ἑτη ως' μέχρι ρη' ἔτους Λάμεχ.
 Ἐνώξ γενόμενος ἐτῶν υί' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν· καὶ ἐπέζησεν ἑτη ιωίς' μέχρις πθ' ἔτους Νῶε.
 Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν σ' γεννᾷ τὸν Μαλαλεήλ· καὶ ἐπέζησεν ἑτη ωμ' μέχρις ρθ' ἔτους Νῶε.
 Μαλαλεήλ γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Ἰάρεθ· καὶ ἐπέζησεν ἑτη ωλ' μέχρις σδδ' ἔτους Νῶε.
 Ἰάρεθ γενόμενος ἐτῶν ρξθ' γεννᾷ τὸν Ἐνώχ· καὶ ἐπέζησεν ἑτη ω' μέχρις τξς' ἔτους Νῶε.
 Ἐνώχ γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Μαθουσαάλα· καὶ ἐπέζησεν ἑτη τ', καὶ μετετέθη ἐν ἔτει ριγ' Λάμεχ.
 Μαθουσαάλα γενόμενος ἐτῶν ρπζ' γεννᾷ τὸν Λάμεχ· καὶ ἐπέζησεν ψπθ' ἕως αὐτοῦ τοῦ κατακλισμοῦ.
 Νῶε γενόμενος ἐτῶν ρ' γεννᾷ τὸν Σημ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ· καὶ ἐπέζησεν ἑτη ρ' μέχρι τοῦ κατακλισμοῦ.
 Ἐν ἔτει γ' τοῦ Νῶε ὁ κατακλισμὸς ἐγενήθη· καὶ ἐπέζησεν Νῶε μετὰ τὸν κατακλισμὸν ἑτη τν' μέχρι νη' ἔτους Ἀβραάμ.

Ὅμοῦ τὰ πάντα ἑτη αγνς'. Διαφωνεῖ πρὸς τὴν τῶν Ὁ ἑρμηνείαν ἐν ἔτεσι φπς'.
 Ἐν τούτοις οἱ μὲν τῶν ἄλλων τῶν ἀπὸ Ἄδὰμ καὶ ἐπὶ Νῶε χρόνοι πρὸ τῆς ἐκάστου παιδοποιίας διεστηχασί πρὸς τὴν τῶν Ὁ ἑρμηνείαν· συμφωνοῦσι δὲ αὐτῇ οἱ τοῦ Ἰάρεθ καὶ τοῦ Μαθουσαάλα καὶ τοῦ Λάμεχ· ἐκ δὲ τῆς τούτων συμφωνίας πάρεστι λογισμῶ λαβεῖν, ὅτι καὶ τὰ πρὸ τούτων βέλτιον ἢ παρ' ἡμῖν ἀνάγκη εἶχει. Ἀπὸ

(1) Codex Arm. LXXX, sed mendum tollitur tum a Græco textu, tum supputatis annis ccccl Noachi, qui pertingunt ad annum LXXXIII Heberi.

(2) Codex Arm. tantum LXII; sed contra est inferius. Veram lectionem tunc etiam Augustinus De civ. Dei, xv, 10, qui ait: In sexta generatione nusquam utrique codices (Græcus et Hebraicus) discrepant.

(3) Codex Arm. tantum LXVI.

(4) Hinc corrigendus Augustini locus De civ. Dei xv, 13, in quo mendose scribitur CLXXXII.

(5) Etiam in Hebraicis codicibus exhiberi Ma-

thusalam diluvio superstitem, ait disertè Hieronymus Quæst. in Gen. v, 25. At Augustinus De civ. Dei xv, 11, et Quæst. II in Gen., existimabat in Hebraicis dici Mathusalam præmortuum diluvio. Num ergo Augustinus designat potius codices Hebraico-Samaritanos?

(6) Lamechi generatio desideratur nunc in Eusebii textu Græco apud Syncellum.

(7) Recole superiores locos, tum Latinos ex Armeniacis, tum Græcos cum notis. Neque enim tantas componere lites nostrum est.

poris Jaredi aliorumque duorum, palam sit, præcedentium quoque tempora cum Septuaginta Virorum editione consentire debere. Sane si juniorum naturæ minorum tempora (1), propter auctas annorum centurias, in Hebraico textu respondent Septuaginta Virorum interpretationi; multo magis oportet vetustiores illos et progenitores copia temporis posteris suis antecelluisse. Nunc cum videam, facta summa temporum cujusque viri, tempus ante nuptias cum illo post nuptias copulatum, eundem numerum conficere tum in Hebraico textu tum in

A Græco LXX Virorum; tempus autem tantummodo ante nuptias in Hebraico textu contractum; ego equidem suspicione percutior, id Judæorum opera curatum esse, qui ausi sint tempora nuptias præcedentia mutilare atque subtrahere, ob studium accelerandi sibi conjugii liberosque gignendi. Quippe si ii vetustissimi et longævi et annosi a deo præmature ad nuptias gignendumque accesserunt, uti lectio Judæorum demonstrat, quis eum morem præcocium nuptiarum sedulo imitari nolle?

11. SECUNDUM HEBRAICUM SAMARITANORUM EXEMPLAR.

I. Adamus anno ætatis cxx (2) genuit Sethum : vixitque adhuc annis dccc usque ad ccxxiii annum Noachi.

II. Sethus annos natus cv genuit Enosum : vixitque adhuc annis dcccvii usque ad cccxxv annum Noachi.

III. Enosus annos natus xc genuit Cainanum : vixitque adhuc annis dcccxv usque ad ccccxxxiii annum Noachi.

IV. Cainanus annos natus lxx genuit Malalaelem : vixitque adhuc annis dcccxl usque ad dxxviii annum Noachi.

V. Malalael annos natus lxxv genuit Jaredum : vixitque adhuc annis dcccxxx usque ad dlxxxiii annum Noachi.

VI. Jaredus annos natus lxxii genuit Enochum : vixitque adhuc annis dcccxxxv usque ad ipsum diluivium.

VII. Enochus annos natus lxxv genuit Mathusalam : vixitque adhuc annis ccc, translatusque est anno centesimo octogesimo Noachi.

VIII. Mathusala annos natus lxxvii genuit Lamechum : vixitque adhuc annis dclvii (3) usque ad diluivium.

IX. Lamechus annos natus lxxii genuit Noachum : vixitque adhuc annis dc usque ad ipsum diluivium.

γὰρ τῷ πλείονος χρόνου τοῦ περὶ τὸν Ἰάρεδ ὄηλος ἂν γένοιτο καὶ ὁ τῶν προαγόντων συντρέχειν ὁρεῖται τῇ τῶν Ὁ ἐκδόσει. Εἰ γὰρ οἱ νεώτεροι καὶ μεταγενέστεροι τοῖς χρόνοις ταῖς τῶν ἑκατοντάδων προσθήκαις εὐρηται· κατὰ τὴν τοῦ Ἑβραϊκοῦ γραφῆν σύμφωνοι τῇ τῶν Ὁ ἑρμηνείᾳ, πόσῃ πλέον εἰκόξ ἦν τοὺς ἀρχαιότερους καὶ αὐτῶν ἐκείνων προπάτορας, μάλλον τῶν μετέπειτα, πολυχρονιωτέρους γενέσθαι; Ὅρων δὲ ἐν τῇ συγκεφαλαίωσει τῆς ἐκάστου ἀνδρὸς ζωῆς, τὸν πρὸ τῆς παιδοποιίας χρόνον, καὶ τὸν μετὰ τὴν παιδοποιίαν ἅμα συναγόμενον τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν σώζοντα, κατὰ τε τὴν τῶν Ἑβραίων ἀνάγνωσιν, καὶ κατὰ τὴν τῶν Ὁ ἑρμηνείαν, μόνα δὲ τὰ πρὸ τῆς τεκνογονίας ἔτη παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἀντιγράφων συνεσταλμένα, κινουμαι μήποτε Ἰουδαίων ἔργον ἦν τοῦτο τολμησάντων συστειλαὶ καὶ ἐπιταχῦναι τοὺς πρὸ τῆς παιδοποιίας χρόνους ἐπιτροπῇ ταχυγαμίας. Τῶν γὰρ παλαιοτάτων ἀνδρῶν μακροβίων ὄντων καὶ πολυχρονίων, οὕτω δὲ κατὰ τοὺτους ἔδωκεν ἐπὶ τοὺς γάμους καὶ παιδοποιίας ἐλθόντων, ὡς ἡ παρ' αὐτοῖς ἀνάγνωσις δηλοῖ, τίς οὐκ ἂν αὐτῶν τῆς ταχυγαμίας τὸν ὁμοῖον τρόπον ἐξήλωσεν;

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΠΡΟΣ ΑΕΣΙΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΡΑ ΣΑΜΑΡΕΙΤΗΣ ΕΒΡΑΙΚΟΝ.

Ἀδὰμ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Σῆθ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω' μέχρι σκγ' ἔτους Νῶε.

Σῆθ γενόμενος ἐτῶν ρε' γεννᾷ τὸν Ἐνῶς· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωζ' ἕως τλε' ἔτους Νῶε.

Ἐνῶς γενόμενος ἐτῶν υ' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωιε' μέχρι υλγ' ἔτους Νῶε.

Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν σ' γεννᾷ τὸν Μαλαλεὴλ· καὶ ἐπέζησεν ὡμ' μέχρι φκγ' ἔτους Νῶε.

Μαλαλεὴλ γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωλ' μέχρι φπγ' (4) ἔτους Νῶε.

Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν εβ' γεννᾷ τὸν Ἐνῶς· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψπε' μέχρις αὐτοῦ τοῦ κατακλισμοῦ.

Ἐνῶς γενόμενος ἐτῶν ξε' (5) γεννᾷ τὸν Μαθουάλα· καὶ ἐπέζησεν ἔτη τ' μετετέθη ἐν ἔτει ρπ' τοῦ Νῶε.

Μαθουάλα γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Λάμεχ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη χγγ' ἕως τοῦ κατακλισμοῦ.

Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν γγ' γεννᾷ τὸν Νῶε· καὶ ἐπέζησεν ἔτη χ' μέχρις αὐτοῦ τοῦ κατακλισμοῦ.

(1) Nempe post diluivium.

(2) Codex Arm. exc.

(3) Mirari subit quod Hieronymus *Quæst. in Gen. v. 25.* dicat: *In Hebræis et Samaritanorum libris ita scriptum reperit: s Et vixit Mathusala centum octoginta septem annis et genuit Lamech. Et vixit Mathusala postquam genuit Lamech septingentos octoginta duos annos,* etc. Atqui textus editus Samaritanus ita se habet uti scribit Eusebius. Est autem in Ambrosiana satis vetus et pretiosissimus Pentateuchi Samaritani codex membranceus, quem in urbe Sichem invenit olim Frater ille Thomas Novariensis, cujus in Arabicis studiis non obscura laus est. Jam et hic codex, quantum in detritis pagellis legere nobis licuit, edito textui Samaritano suffragatur. Certe ab Eusebio τῶν LXX sententiæ adherente existimatum esse Mathusalam diluivio su-

B perstitem confirmat Syncellus p. 20 C: Ὁ Εὐσέβιος περὶ τοῦ Μαθουάλα φησὶν ὅτι, τοῦτον ὑπερβῆναι τὸν κατακλισμὸν. Quot autem annis Mathusala diluivium de Eusebii sententia excesserit, vide superius col. 147. Denique cum ibidem dicat Eusebius: Mathusalam in aliquot exemplaribus tradi superstitem post gignendum annis dclxxxii, notandum est egregium testimonium Syncelli p. 114 A. qui ita apud Eusebium legerat: Τινὲς δὲ φασὶν, ὧν εἰς ἃ Εὐσέβιος, ἔχειν τινὰ τῶν ἀντιγράφων ὅτι ψπθ' ἐπέζησεν Μαθουάλα μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτόν.

(4) Mendose Syncellus in edd. φλγ'.

(5) Græcus textus Eusebii apud Syncellum habet lx; sed sunt lxxv in Biblicis exemplaribus: idque confirmatur a summa, quæ subditur, annorum mcccvii. Nunc autem Armenius interpretes demonstrat, ab ipso quoque Eusebio scriptos fuisse lxxv.

X. Noachus annos natus 9 genuit Semum : vixitque adhuc annis c usque ad diluuium. Anno Noachi sexcentesimo accidit diluuium : vixitque adhuc Noachus post diluuium annis ccccl usque ad octogesimum tertium annum Heberi.

Summa annorum mcccvii. Differt ab Hebraico Judæorum exemplari annis cccclix; 2 Septuaginta autem Virorum interpretatione annis dccccxxv. Atque hæc ante diluuium.

12. Nunc age ad tempora quæ consecuta sunt, A in excelsis Libani montis fastigiis reperti sunt. accedamus. Atque illud in primis menti nostræ consignatum habeamus, quod nimirum Hebraicæ de diluuiio narrationi Chaldæorum quoque codices adsonent, itemque de arca a Noacho condita. Equidem post commemoratam a me diligenter Chaldæorum historiam, superfluum duco eosdem denuo sermones oggerere. Cæterum quod illa aquarum altavies celsissimum quemque montem excesserit, nos ipsi, qui hæc scribimus, rei veritatem oculis speculati sumus. Nostra enim ætate pisces aliquot

Nam cum lapides ædificiorum causa e summis jugorum latomis exciderentur, varia maritimorum piscium genera in montanis cavernis petasonum instar deprehensa sunt, ad hanc usque diem utcumque incolumia : atque adeo nobis contigit antiquæ illius historię perspicuum testimonium oculis contemplari. Sed hæc qui audiunt pro suo quisque libito comprobent; nos instituta persequamur.

13. Post diluuium anno altero

SECUNDUM SEPTUAGINTA VIRORUM INTERPRETATIONEM.

I. Semus Noachi filius genuit Arphaxadem : vixitque adhuc annis d usque ad ci annum Phaleci.

II. Arphaxades annos natus cxxv genuit Salam : vixitque adhuc annis ccciii usque ad ix annum Ragavi.

III. Sala (1) annos natus cxxx genuit Heberum : vixitque adhuc annis cccvii, usque ad vii annum Seruchi.

IV. Heberus annos natus cxxiv genuit Phalecum : vixitque adhuc annis cccxxxiii usque ad xxxviii annum Nachori.

V. Phalecus annos natus cxxx genuit Ragavum : vixitque adhuc annis ccix usque lxxv annum Seruchi.

Illius (2) ætate terra divisa est : ideoque Phalecus in Hebræorum sermone significat divisionem. Is patri suo præmortuus est. Sub eodem consurrexit turris ædificium : tum ex una catenus lingua plurimi sermones propagati sunt, et suum cuique genti idioma tributum. Rem divini libri memorant,

β eidemque sententiæ suffragantur exterarum etiam gentium scripta, nempe ita tradit Polyhistor Alexander in *Chaldaicarum rerum* volumine, itidemque Abydenus : quorum verba superius in Chaldaicis monumentis protuli (3). Jam post Phalecum

Νῶε γενόμενος ἐτῶν ϑ' γεννᾷ τὸν Σήμ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρ' μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ. Ἐν ἔτει τοῦ Νῶε χ' δ κατακλυσμὸς ἐγενήθη· καὶ ἐπέζησεν Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν' μέχρις πγ' ἔτους Ἔβερ.

Ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη ατζ'. Διαφωνεῖ πρὸς μὲν τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔτσι τμθ' πρὸς δὲ τὴν τῶν Ὑ' ἑρμηνείαν ἔτσιεν ἔλε'. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Ἐπίωμεν δὲ καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους, πρῶτον ἐκεῖνο σημειωσάμενοι, τὸ συμφώνως τοῦ παρ' Ἑβραίων ἱστορουμένου κατακλυσμοῦ, καὶ τὴν Χαλδαίων μνημονεῦσαι γραφὴν τῆς τε κατασκευασθείσης ὑπὸ τοῦ Νῶε κτιούτου. Τὸ δὲ τὸν κατακλυσμὸν ἀρθῆναι ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα τῶν ὀρέων, καὶ ἡμῖν τοῖς μετὰ ταῦτα γράφουσιν ἀλήθειαν ἐπιστάσατο αὐτοψία τινῶν ἰχθύων καθ' ἡμᾶς εὐρημένων ἔνω πρὸς αὐταῖς τοῦ Λιβάνου ταῖς ὑψηλοτάταις ἀκρωτείαις· λίθους γὰρ ἐνθρόνδε εἰς οἰκοδομὰς τινὰς ἀπὸ τῶν ὀρέων ἐκτέμνοντες, θαλαττίων ἰχθύων εὖρον διάφορα γένη, 2 δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ βρη κοιλωμάτων συναποπαγῆναι τῇ ἰλύϊ, καὶ τεταριγευμένων δίκην εἰς δεῦρο διαμεῖναι συνέθη, ὥστε ἡμῖν, δι' αὐτῆς τῆς ὀψεως, τὴν τοῦ παλαιοῦ λόγου σωθῆναι μαρτυρίαν.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΩΝ Ὑ' ΕΡΜΗΝΕΙΑΝ.

Μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτους δευτέρου.

Σήμ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Ἀρφαξάδ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ϑ' μέχρι ρα' ἔτους Φαλέκ.

Ἀρφαξάδ γενόμενος ἐτῶν ρλε' γεννᾷ τὸν Σαλά· καὶ ἐπέζησεν ἔτη υγ' μέχρις θ' ἔτους Ραγαῦ.

Σαλά γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ἔβερ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη υς' μέχρις ζ' ἔτους Σερούχ.

Ἔβερ γενόμενος ἐτῶν ρδ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη υλγ' μέχρις λη' ἔτους Ναχώρ.

Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ραγάμ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη σθ' μέχρις ος' ἔτους Σερούχ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Φαλέκ διμερισθῆ ἡ γῆ· δι' 2 καὶ σημαίνει τὸ Φαλέκ τῇ Ἑβραίων φωνῇ *μερισμόν*· καὶ οὗτος πρὸ τοῦ πατρὸς τελευτᾷ· κατὰ τοῦτον ἡ πυργοποιία συνέστη, καὶ ἀπὸ μιᾶς τῆς πάλαι διαλέκτου πολυφωνία γέγονε καὶ ἡ καθ' ἕκαστον ἔθνος τῶν γλωσσῶν διαφορά. Μετὰ δὲ τὸν Φαλέκ

(1) Salam filium Cainani, non autem Arphaxadis, tradit Lucas iii, 36. Jam hunc Cainanum ab omnibus chronographis in ordinem procreationum fuisse relatum, dicit Moses Chorenensis *Hist.*, 4. At Eusebius omisit; ergo Chorenensis Eusebii *Chronicon* ignorabat, cum aliqui ejus *Historiam ecclesiasticam* in Armeniacam linguam translata legeret ii, 9. Ob Cainanum prætermissum sæpe reprehendit Euse-

bium Syncellus pp. 36, 42, 79, 92, 115, 168. Hac super re disputat etiam Samuel in *Chronologia*.

(2) Nempe *Phaleci*. In textu Arm. est *Seruchi*, quod mendum tollitur in margine codicis scribendo *illius*. Id autem mendum similitudine vocum Armeniacarum sora *illius* et *SERUCA Seruchi* generatum fuerat.

(3) Capp. 4 et 8.

VI. Ragavus annos natus cxxx genuit Seruchum : vixitque adhuc annis ccvii usque ad lxxvii (1) annum Nachori.

VII. Seruchus annos natus cxxx genuit Nachorum : vixitque adhuc annis cc usque ad l annum Abrahami.

VIII. Nachorus annos natus lxxx genuit Tharam : vixitque adhuc annis cxix usque ad xlix annum Abrahami.

IX. Thara annos natus lxx genuit Abrahamum : vixitque adhuc annis cxxxv usque ad xxv annum Isaaci.

X. Abrahami annus primus. Is est Judææ gentis progenitor. Ejus ætate Assyrii cunctisque Asiaticis dominati sunt Ninus atque Semiramis. A diluvio ad primum annum Abrahami congeruntur anni mccccxlii. Erant autem ab Adamo ad diluvium anni mccccxlii (2); summa igitur est annorum mmmclxxxix (3).

14. Attamen anno post diluvium altero

SECUNDUM HEBRAICUM JUDÆORUM EXEMPLAR

I. Semus Noachi filius genuit Arphaxadem : vixitque adhuc annis d usque ad l annum Jacobi.

II. Arphaxades annos natus xxxv genuit Salam, vixitque adhuc annis cccvii usque ad xlviii annum Isaaci.

III. Sala annos natus xxx genuit Heberum : vixitque adhuc annis cccvii usque ad xviii annum Jacobi.

IV. Heberus annos natus xxiv genuit Phalecum : vixitque adhuc annis ccccxix usque ad lxxix annum Jacobi.

V. Phalecus annos natus xxx genuit Ragavum : vixitque adhuc annis ccix usque ad xlviii annum Abrahami.

VI. Ragavus annos natus xxxii genuit Seruchum : vixitque adhuc annis ccvii usque ad lxxviii annum Abrahami.

VII. Seruchus annos natus xxx genuit Nachorum : vixitque adhuc annis cc usque ad primum annum Isaaci.

VIII. Nachorus annos natus xxix genuit Tharam : vixitque adhuc annis cxix usque ad xlix annum Abrahami.

IX. Thara annos natus lxx genuit Abrahamum : vixitque adhuc annis cxxxv (4) usque ad xxxv annum Isaaci.

X. Abrahami annus primus. A diluvio ad primum annum Abrahami conficiuntur anni cclxxxix. Ab Adamo autem summa est annorum mccccxxxviii. Differt a Septuaginta Virorum interpretatione annis mccccxxv.

15. Attamen anno post diluvium altero

Ῥαγαῦ γενόμενος ρλε' γεννᾷ τὸν Σερούχ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη σζ' μέχρις ος' ἔτους Ναχώρ.
 Σερούχ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ναχώρ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη σ' μέχρι να' ἔτους Ἀβραάμ.
 Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν οθ' γεννᾷ τὸν Θάρρα· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ριθ' μέχρις ος' (5) ἔτους Ἀβραάμ.
 Θάρρα γενόμενος ἐτῶν σ' γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρλε' μέχρις λε' ἔτους Ἰσαάκ.
 Ἀβραάμ ἔτος πρῶτον. Οὗτος ἦν ὁ τοῦ Ἰουδαίου ἔθνους προπάτωρ. Κατὰ τοῦτον Ἀσσυρίας καὶ τῆς Ἀσίας πάσης ἐβασίλευσεν Νίνος καὶ Σεμίραμις. Ὁμοῦ ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ ἔτη ρμδ'. Ἦν δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλισμὸν ἔτη βσμδ'· τὰ πάντα συνάγεται ἔτη γρπδ'.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΡΑ ΙΟΥΔΑΙΟΙΣ ΕΒΡΑΙΚΟΝ.

Ἐτους δευτέρου μετὰ τὸν κατακλισμὸν
 Σημ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Ἀρραξᾶδ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη φ' μέχρις νε' (6) ἔτους Ἰακώβ.
 Ἀρραξᾶδ γενόμενος ἐτῶν λε' γεννᾷ τὸν Σαλά· καὶ ἐπέζησεν ἔτη υγ' μέχρις μη' ἔτους Ἰσαάκ.
 Σαλά γενόμενος ἐτῶν λ' γεννᾷ τὸν Ἐβερ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη υγ' μέχρις ιη' ἔτους Ἰακώβ.
 Ἐβερ γενόμενος ἐτῶν λδ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη υλ' μέχρις οθ' ἔτους Ἰακώβ.
 Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν λθ' γεννᾷ τὸν Ῥαγαῦ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη σθ' μέχρις μη' ἔτους Ἀβραάμ.
 Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν λβ' γεννᾷ τὸν Σερούχ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη σζ' μέχρις ση' ἔτους Ἀβραάμ.
 Σερούχ γενόμενος ἐτῶν λ' γεννᾷ τὸν Ναχώρ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη σ' μέχρις πρῶτου ἔτους Ἰσαάκ.
 Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν κθ' γεννᾷ τὸν Θάρρα· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ριθ' μέχρις μθ' ἔτους Ἀβραάμ.
 Θάρρα γενόμενος ἐτῶν σ' γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρλε' μέχρις λε' ἔτους Ἰσαάκ.
 Ἀβραάμ ἔτος πρῶτον. Ὁμοῦ ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ ἕως τοῦ α' ἔτους Ἀβραάμ ἔτη σιθ'. Τὰ δὲ πάντα ἀπὸ Ἀδάμ ἔτη ρζημη. Διαφωνεῖ πρὸς τὴν τῶν Ὁ ἑρμηνεῖαν ἔτσι, ἀσλε'.

(1) Textus Arm. Lxx, sed ibidem in margine Lxxvii.

(2) Hanc summam recte definitam ab Eusebio censet Syncelus p. 54 A : Εὐσέβιος βσμδ' ὄγιως ἔθετο καὶ ὁμοφώνως τῇ Γραφῇ. Idem ait p. 83 C.

(3) Hunc disertè annorum numerum definitum fuisse apud Eusebium ab Adamo ad Abrahamum docet Syncelius pp. 35, 54, 92, 111.

(4) Codex Arm. cγ, quem numerum aliosque

deinceps nonnullos putatis annorum rationibus emendandos censuimus.

(5) Ita nunc se habet Græcus textus; sed mendum corrigitur ab Armenio interprete, qui meliore lectione usus est.

(6) Ita nunc textus; sed veram lectionem exhibet Armenius interpres, L. Sic enim colliguntur anni reliqui Semi quingenti, quandoquidem Jacobus natus est anno Isaaci Lx (Gen. xxv, 26).

SECUNDUM HEBRAICUM SAMARITANORUM EXEMPLAR.

I. Semus Noachi filius genuit Arphaxadem : vixitque adhuc annis D usque ad CI annum Phaleci.

II. Arphaxades annos natus CXXX genuit Salam : vixitque adhuc annis CCCIII (1) usque ad CXXXIX annum Phaleci.

III. Sala annos natus CXXX genuit Heberum : vixitque adhuc annis CCCIII (2) usque ad CXXXIX annum Ragavi.

IV. Heberus annos natus CXXXIV genuit Phalecum : vixitque adhuc annis CCLXX (3) usque ad CXL annum Ragavi.

V. Phalecus annos natus CXXX genuit Ragavum : vixitque adhuc annis CIX usque ad CIX annum Ragavi.

VI. Ragavus annos natus CXXXII genuit Seruchum : vixitque adhuc annis CCVII usque ad LXXVII annum Nachori.

VII. Seruchus annos natus CXXX genuit Nachorum : vixitque adhuc annis C usque ad XXI annum Abrahami.

VIII. Nachorus annos natus LXXIX genuit Tharam : vixitque adhuc annis LXIX usque ad LXIX annum Tharae.

IX. Thara annos natus LXX genuit Abrahamum : vixitque adhuc annis LXXV usque ad LXXV annum Abrahami.

X. Abrahami primus annus. A diluvio ad primum annum Abrahami conficiuntur anni DCCCCXLII, quot videlicet etiam in Septuaginta Virorum editione habentur (4).

Ergo cum nostra lectione congruunt Hebraicae, quae apud Samaritanos feruntur, litterae, quod attinet ad priorum annorum ante gignendum designationes : differuntque ab Hebraico Judaeorum exemplari annis DCL. Namque a diluvio ad primum annum Abrahami in libris Judaeorum anni sunt CCLXXXII.

16. Quandoquidem igitur antiquissimus Hebraeorum textus, qui apud Samaritanos ad hanc usque diem incolumis superest, cum LXX Virorum interpretatione congruens, patriarchas exhibet a diluvio ad Abrahamum generantes post praedictas annorum centurias, et quod supra est ; quonam pacto dicere

licet, majores illos natu multoque longiore vita, quam ipsorum posteris usvenit, utentes, tam cito ad procreandum accessisse, et non potius eo tempore quod Septuaginta Viri designant? Prudens (5) praeterea ratiocinium suadet, ut prorsus fateamur, Judaicum scriptum peccare in recensendis ab Adamo ad Abrahamum temporibus, tribus exceptis quae circa Jaredum vertuntur (6) ; scriptum autem Samaritanum tantummodo usque ad diluvium in errore versari ; namque a diluvio ad Abrahamum consensus est cum annorum perscriptio a Septuaginta Viris catalogo. Evidentissime. (7) igitur Judaicum Hebraeorum exemplar in mendo cubat : quippe quod

EUSEBIOY KATA TO SAMARITON EBPAIKON.

*Ετους β' μετὰ τὸν κατακλυσμὸν

Σημ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Ἀρφαξᾶδ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη φ' μέχρι ρα' ἔτους Φαλέκ.

Ἀρφαξᾶδ γενόμενος ἐτῶν ρλε' γεννᾷ τὸν Σαλά· καὶ ἐπέζησεν ἔτη τγ' μέχρι λθ' ἔτους Φαλέκ.

Σαλᾶ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ἑβερ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη τγ' μέχρι ρθ' ἔτους Ραγαῦ.

Ἑβερ γενόμενος ἐτῶν ρλθ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη σδ' μέχρι ρμ' ἔτους Ραγαῦ.

Φαλέκ· γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ραγαῦ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρθ' μέχρι ρς' ἔτους Ραγαῦ.

Ραγαῦ γενόμενος ἐτῶν ρλθ' γεννᾷ τὸν Σερούχ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη σς' μέχρι ρς' ἔτους Ναχώρ.

Σερούχ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ναχώρ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρ' μέχρι κα' ἔτους Ἀβραάμ.

Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν οθ' γεννᾷ τὸν Θάρρα· καὶ ἐπέζησεν ἔτη εθ' μέχρι εθ' ἔτους Θάρρα.

Θάρρα γενόμενος ἐτῶν ο' γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ος' μέχρι ος' ἔτους Ἀβραάμ.

*Ἀβραάμ ἔτος πρῶτον. Ὅμοι ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ ἔτη ζ' μβ', ὅπως ἦν καὶ κατὰ τῶν Ο' ἑρμηνείαν.

Συνίδει τοίνυν τῆ παρ' ἡμῖν ἀναγνώσει ἡ παρὰ Σαμαρείταις φερομένη Ἑβραϊκὴ γραφὴ κατὰ τὰς πρώτας τῶν ἐτῶν ἀποδόσεις τὰς πρὸ τῆς παιδοποιίας διαφωνεῖ δὲ πρὸς τὸ Ἰουδαίων Ἑβραϊκὸν ἔτεσι χγ' ἦν γὰρ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ κατὰ τὴν τῶν Ἰουδαίων γραφὴν ἔτη σιβ'.

Ἐπεὶ τοίνυν φαίνονται κατὰ τὸ παλαιότατον Ἑβραϊκὸν, ὃ δὴ παρὰ Σαμαρείταις ἐστὶ καὶ νῦν σώζεται, τῆ τῶν Ο' ἑρμηνείᾳ συμφώνως οἱ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπὶ Ἀβραάμ μετὰ τὰς προκειμένους τῶν ἐτῶν ἑκατοντάδας καὶ τὸν ἐπὶ τούτοις ἀριθμὸν παῖδας ποιησάμενοι, πῶς εἶρη λόγος τοῦς τούτων πρεσβυτέρους, καίτερον ἔτεσι πολλὴ πλείοσι τῶν μετὰ ταῦτα βεβιωκότας, τάχιστα ἐπὶ τὴν παιδοποιίαν ἔλθειν, καὶ μὴ μᾶλλον κατὰ τοὺς παρὰ τοῖς Ο' σεσημειωμένους χρόνους ; Τοῦτο δ' οὐκ οὐκ ὁ σώφρων λογισμὸς ἐπιβάλλει νοεῖν, ὥστε ἀνάγκη διημαρτηθῆαι ὁμολογεῖν τὴν μὲν παρὰ Ἰουδαίους γραφὴν ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδάμ καὶ ἐπὶ Ἀβραάμ χρόνοις, ἐκτὸς τριῶν περὶ τὸν Ἴάρεθ· τὴν δὲ παρὰ Σαμαρείταις ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδάμ καὶ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν μόνοις ; τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ ἔτη σύμφωνα εὑρηται τῆ παρὰ τοῖς Ο' φερομένη τῶν ἐτῶν σημειώσει. Ἄντικρυς δὲ φαίνεται διημαρτημένως ἔχειν τὸ παρὰ Ἰουδαίους Ἑβραϊκὸν συναγεῖ γὰρ κατὰ τὸ

(1) Codex Arm., LXXX.

(2) Codex Arm., LXXX.

(3) Codex Arm., cc.

(4) Vide superius col. 155.

(5) Armenius interpres pro prudens habet demissum, nimirum quia σώφρων interdum est demissus, modestus, qui sensus Armeniacae interpretationis

hauud nobis hoc loco placebat.

(6) Lege col. 59.

(7) Vocabulum ἀντικρυς, quod hoc loco in Graeco textu occurrit, Goarus Syncelli interpres veritū oppositum ; sed melius Armenius interpres evidentissime ; neque enim hic induci oppositio videtur.

sub unum idemque tempus ætates Abrahami Noachique cogit, quam rem nulla historia confirmat. Reapse si, ut est in Judæorum scripto, a diluvio ad Abrahamum excurrunt anni CCXCII, quoniam Noachus, prout ipsi tradunt, diluvio annis CCL superstes fuit; plane constat, ab eo usque ad Abrahami LVIII annum vitam esse protractam.

17. Sed enim et alio ex capite Judaicorum exemplarium absurditatem cognoscere licet; quod ibi nimirum homines ante Abrahamum dicantur genuisse tricenarii, cum contra vel Abrahami posteros nonnisi post annum trigessimum dedisse operam liberis relatum sit. Ergo quaquaversus manifestum est, Septuaginta Virorum interpretationem ab antiquioribus nulloque errore vitiatas Hebræorum exemplaribus fluere. Ideoque et nos merito ad hanc chronologiam construendam eadem utimur præsertim cum Ecclesia quoque Christi toto orbe diffusa huic uni adhæreat, cujus usus a Servatoris nostri tum apostolis tum discipulis nobis commendatus est.

18. Itaque, secundum Septuaginta Interpretes, ab Adamo ad diluvium anni numerantur MCCCXLII. A diluvio ad primum annum Abrahami anni CMXLII; quorum summa anni MMCLXXXIV. Secundum autem Hebraicam Judæorum scripturam ab Adamo ad diluvium anni sunt MCLVI: tum a diluvio ad primum annum Abrahami anni CCLXXXII; quorum summa anni MCCCCLVIII. Denique secundum Hebraicum Samaritanorum textum ab Adamo ad diluvium anni sunt MCCCVI; deinde a diluvio ad primum annum Abrahami anni DCCCCXII; quorum summa anni MCCCXLIX.

19. Jam a primo anno Abrahami ad Mosem

αὐτὸ τοῖς χρόνοις τὴν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Νῶε, ὅπερ οὐδεμία παρίστησιν ἱστορία. Εἰ γὰρ κατὰ τὴν Ἰουδαίων γραφὴν ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ καὶ ἐπὶ Ἀβραὰμ ἔτη τυγχάνει σιθ', ἐξῆσε δὲ Νῶε κατὰ τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὸν κατακλισμὸν ἔτη τν', ὁπλὸς ἔστι παρατείνας τὴν ζωὴν μέχρι νῆ' ἔτους Ἀβραὰμ.

"Ἔστι δὲ καὶ ἄλλως τὴν ἀτοπίαν συνιδεῖν τῶν παρ' Ἰουδαίους ἀντιγραφῶν, ἀπὸ τοῦ τριακονταετῆς ἀναγράψαι τοὺς πρὸ τοῦ Ἀβραὰμ πεπαιδοποιημένους· ὅποτε οἱ μετὰ τὸν Ἀβραὰμ ἱστοροῦνται πρεσβύτεροι τῶν ἁ' ἔτων ἐπὶ τὴν παιδοποιίαν ἔλθειν. Πανταχόθεν τοιγαροῦν τῆς τῶν Ὁ' ἐρημνείας ἐκ παλαιάς, ὡς εἶοικε, καὶ ἀδαστρήφου Ἐβραίων γραφῆς μεταβεβλήσθαι συνισταμένης, εἰκότως ταύτη καὶ ἡμεῖς κεχρήμεθα κατὰ τὴν κερῶσαν χρονογραφίαν· ὅτε μάλιστα καὶ ἡ καθ' ἑλῆς τῆς οἰκουμένης ἠπλωμένη Χριστοῦ Ἐκκλησία ταύτη μόνη προσέχει, τῶν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀποστόλων τε καὶ μαθητῶν ἀρχῆθεν ταύτη χρῆσθαι παραδειδωκότων.

"Ἔστι τοίνυν κατὰ τοὺς Ὁ' τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλισμὸν ἔτη βσμθ'· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ ἕως τοῦ πρώτου ἔτους Ἀβραὰμ ἔτη θμθ'· τὰ πάντα ἔτη γρπθ'. Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Ἰουδαίους Ἐβραϊκὸν ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλισμὸν ἔτη αγς· ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλισμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ ἔτη σθ'· τὰ πάντα ἔτη αθμη'. Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Σαμαρειταῖς Ἐβραϊκὸν ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλισμὸν ἔτη ατγ'· ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλισμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ ἔτη θμθ'· ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη βσμθ'. Ex Syncello p. 89 D.

(1) Καὶ ἔλαθεν Ἀβραμ τὴν Σάρα γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὸν Λὼτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ex Genesi, x, 5.

(2) Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τῷ σπέρματί σου δώσω γῆν ταύτην. Ex Genesi, x, 7.

(3) Εὐστέβιος τὰ υλ' ἀπὸ τοῦ ε' καὶ ο' ἔτους Ἀβραὰμ, ἦτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς παροικίας αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, ἕως τοῦ πα' ἔτους Μωϋσέως καὶ ἀπ' Αἰγύπτου πορείας τοῦ Ἰσραὴλ ἀπαριθμεῖ. Ex Syncello, p. 99 D, sed interpolata.

(4) Τοῦτο δὲ λέγου, διαθήκην προκεχωρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ μετ' ἔτη τετρακλῶσια καὶ τριάκοντα γεγονὸς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. Ad Galatas, iii, 17.

(5) Τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός. Ibidem 18.

(6) Καὶ ἐβρόθη πρὸς Ἀβραμ· Γινώσκων γνώση ὅτι πάροικον ἔσαι τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδίῃ, καὶ δουλώσουσιν αὐτοῦ, καὶ καχίωσουσιν αὐτοὺς, καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακλῶσια ἔτη. Ex Gen. xv, 13, et Act. Apost. vii, 6.

(7) Ἡ δὲ παροίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦν παρόικησαν ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῆ Χαναάν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, ἔτη τετρακλῶσια τριάκοντα. Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ τετρακλῶσια τριάκοντα ἔτη, ἐξῆλθες πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτός. Ab Exodo, xii, 40, 41.

(1) Conferatur Scaliger Euseb. Chron. Gr., ed. Amstelod., p. 23.

annis cōxxx : tum denique contigisse ut post annum tricesimum supra quadragesimum exercitus Domini ex Ægypto noctu discederet. » Age vero cum anni cumulentur cōxxx post Dei repositionem, quæ anno Abrahami septuagesimo quinto facta est; prorsus sequitur, ut a primo Abrahami anno ad Mosem exitumque ab Ægypto numerentur anni dv. Quos quidem nonnulli minutatim ita percensent. Scilicet Abrahamus, aini, annos natus c genuit Isaacum. Isaacus annos natus lx genuit Jacobum. Jacobus annos natus lxxvi genuit Levinum (1). Levinus annos natus xlvi genuit Cahathum. Cahathus annos natus lxxiii genuit Amramum. Amramus annos natus lxx genuit Mosem. Moses annos natus lxxx populum eduxit ex Ægypto. Consciuntur a primo anno Abrahami ad egressum ex Ægypto anni dv. Summa autem ab Adamo ad egressum ex Ægypto, secundum Septuaginta Viros, annorum est m̄m̄d̄cl̄lxxxix (2); secundum Judæos annorum m̄m̄cd̄l̄iii; secundum denique Samaritanos annorum m̄m̄d̄cl̄l̄iii.

21. Verumtamen ab obitu Mosis ad Salomonem templique ædificium liber quidem Judicum (quicum etiam præco (3) apostolus Paulus in apostolicis Actis consentit) doctrinam temporum traditaliter ac Regnorum historia (4) et Hebræorum traditio discrepans. Operæ pretium erit monumenta hæc sigillatim percurrere, et, quæ recta videbitur, sententiam amplecti.

22. Atque interim inconsulte non est præmittendum, ab Africano item *Chronologiæ* quinque libros esse confectos, qui, meo quidem iudicio, in his de quibus nunc agimus, crasso errore vagatur.

(*) Καὶ κατὰ μέρος δὲ οὕτως ἔχει· Ἀβραὰμ γενόμενος ἐτῶν ρ' γεννᾷ τὸν Ἰσαὰκ. Ἰσαὰκ γενόμενος ἐτῶν β' γεννᾷ τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ γενόμενος ἐτῶν πζ' γεννᾷ Λευί. Λευὶ γενόμενος ἐτῶν μθ' γεννᾷ τὸν Καὰθ. Καὰθ γενόμενος ἐτῶν β' γεννᾷ τὸν Ἀμράμ. Ἀμράμ γενόμενος ἐτῶν οε' γεννᾷ τὸν Μωϋσῆν. Μωϋσῆς γενόμενος ἐτῶν π' ἐξάγει τὸν λαὸν ἐξ Αἰγύπτου. Συναγεται οὖν τὰ πάντα ἀπὸ μὲν πρώτου ἔτους Ἀβραὰμ ἐπὶ τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν ἔτη φθ'· ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλισμοῦ ἀπ'· ἀπὸ δὲ Ἀδάμ κατὰ τοὺς Ο' ἔτη αχθ', κατὰ δὲ ἄλλους. . . . Ex Nicephori Chronographia, p. 396-397.

(**) Ὁ δὲ Εὐσέβιος τὰ παρὰ τῷ θεῷ ἀποστόλῳ ἐν ταῖς Πράξεσι, τῶν Κριτῶν ἔτη υν' συστήσει βουλευθεὶς, συνεχρήσατο τούτων τισίν· διαπορεῖ μέντοι λέγων τὰ μετὰ τοῦ Μωϋσέως τελευτηῖν ἄλλως κείσθαι μέχρι Σολομῶνος καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ ἐπισκευῆς ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Βασιλειῶν. Ex Syncello, p. 174 D, sed interpolata.

(***) Εὐσέβιος δὲ μόνος ὁ Καισαρεύς τὰ τῶν πρεσβυτέρων οὐ παρέλαβεν. Ὁ δὲ Ἀφρικανὸς ἔτη λ' αὐτοῖς ἀπένειμεν, ᾧ πλεῖστα κατεγκαλεῖ ὁ Εὐσέβιος ὡς μεγάλα, φησί, διαμαρτόντι, καὶ τοιμηροτάτῳ πράγματι ἐπιχειρησῶτι, πρὸς τοῦτοις ἄλλα ο' ἔτη, μ' μὲν τὰ τῆς ἀναρχίας, λ' δὲ τὰ τῆς εἰρήνης οἰκοῦεν παρεμβάλλοντι, τὰ ὅλα ρ'. Ex Syncello, p. 174 C, sed interpolata.

(1) Syncellus, p. 116 C, reapse docet, apud Eusebium tradi Levinum genitum anno Jacobi lxxxvi. Est autem mendosa le: tio ejusdem Syncelli p. 106 A; quo loco, tanquam ex ipso Eusebio, scribitur anni lxxxvii, quæ fuit potius sententia Africani.

(2) In margine codicis, m̄d̄cl̄lxxxix.

(3) In Armenio textu NUIRAGAN, quod vocabulum cl. Zohrabus, linguae suæ Armeniacæ perit ssmius ac veteranus magister, mihi interpretabatur *nuntius*, sed cl. Aucherus in adnotationibus explicabat *sacratu*s. Interpretationem *nuntius* vituperabat cl. Leopardus, propterea quod *nuntius* idem sit fere atque consequens *apostolus*. Sed enim Ephræmius chronographus a me editus v. 2653, ait: κήρυκες ἀπόστολοι, *nuntii* vel potius *præcnes apostoli*. Et sic haud raro loquuntur Græci, qui epithetis mire abundant ac delectantur. Ergo vocabulum Arm.

A Namque ab exitu Mosis ad Salomonem templique Hierosolymitani ædificium suis quidem peculiaribus calculis supputat annos dcccxliv: cuius temporis magnam partem siue testimonio statuens, peccat; non eo solum nomine quod divini sermonis libro adversatur, verum etiam quod a se temere fictos centum annos obtrudit. Quippe auget annos seniorum, qui post Josuam fuerunt, quos annos scribit xxx: deinde post Samsonem popularis potestatis (5) annos xl rursusque pacis annos xxx. Atque tot annorum excessum sine debita confirmatione tacite constituens, multorum annorum vim Marte proprio inter Mosis tempora regnumque Salomonis inserit, quod spatium annis plus septingentis et quadraginta definit. Sed enim quot antea procreationes exstiterint inspiciendum est, atque indidem cognoscendum, quam infirmo verborum artificio Africanus utatur. Enimvero (6) quoniam ab Abrahamo ad Davidem xiv numerantur procreationes (7); sub Mose autem nona jam procreatio agebatur (8), sub quo videlicet Naason filius Amiradabi cognoscebatur, tribus Judæ princeps, qui et in deserto obiit: erat enim ex iis qui Ægypto excesserant, atque in primum numerorum censum relati sunt (9); satis constat ne a reliquis quidem quinque post Naasonem usque ad Davidem procreationibus eum numerum annorum expleri. Naason enim genuit Salmonem; hic Boosum; hic Obedum; hic Jessem; hic Davidem (10). Qui ergo fieri potest, ut intra quinque procreationum lines post Mosem septingentorum annorum spatium contineatur? Si enim aliquis æquis partibus tempus in singulas procreationes dispartiat, anni hominum

D NUIRAGAN recte nos olim explicavisse videmur *nuntius*, vel certe, ut nunc scribo, *præco*.

(4) Lib. iii.

(5) Vox Armeniaca ENGERASDUTHIUN componitur ex ENGER, *socius*, et HASDUTHIUN, *conciliatio*; sed *anarchia* vel *δημοκρατία* intelligenda est. En autem Clementis *Strom.* 1, 21, p. 385, hac eadem de re verba: Καὶ μετὰ τούτου ἀναρχίας οὐσης, διέκρινε τὸν λαὸν Ἴηλ ὁ ἱερεὺς τεσσαράκοντα ἔτη. *Et post eum (Samsonem) cum nullus esset qui præsideret, jus populo dixit Heli sacerdos quadraginta annis.*

(6) Confer, in his quæ sequuntur, Syncellum p. 175 B-D.

(7) Luc. iii, 31-34.

(8) Luc. iii, 35.

(9) Num. i, 7.

(10) Luc. iii, 31, 32.

singulorum ante nuptias cxi emergent, cui rei nemo sapiens fidem adjungit. Quippe et ipse Moses anno ætatis cxx obiit (1), itemque ejus successor Josua anno centesimo decimo naturæ concessit (2) : ante quos Josephus vitam suam omnino intra cx annos conclusit (3). Adde his antiquiorem quoque illum Jacobum, alio nomine Israelen, Judæorum omnium patriarcham, qui et ipse plus annis cxlv non vixit (4). Ergo absurde dicitur quisquam sequiore tempore, nempe post Mosem, tam longævus fuisse, quam superior inuimus : adeoque Africanus hac in re hallucinatus est (5).

23. At Clemens a Josua successore Mosis ad templi ædificium (6) annos congerit clxxiv, quod e primo licet ejus libro (7) cognoscere. Divus autem apostolus Paulus in apostolorum Actis Judæos publice alloquens ait : « Septem gentes in Chanaanorum regione delevit Deus (8), illosque (9) in terræ possessionem immisit. Deinde annis quadringentis et quinquaginta sub Judicum potestate continuavit usque ad Samuelem prophetam. Cuique ex eo tempore regem sibi præfici postulassent, concessit eis Saulem filium Cisi, Benjamiticæ tribus hominem, annis quadraginta : quo amoto, Davidem apud eos exaltavit. » Hæc Apostolus, de cujus sententia anni sunt post Josuam dxxxiv. Nempe Judicum anni omnino cxi sunt usque ad Samuelis, ut ipse ait, ætatem : ad hos cum Samuelianis impliciti adjungantur anni xl Saulis : itidem et xl

Davidis; denique Salomonis quatuor usque ad templi ædificium. Summa annorum est dxxxiv, secundum Apostolum, a Josua Mosis successore ad Salomonem. Quod si his addas Mosis quoque in deserto exactos xi. annos; tum et Josuæ filii Navi xxvii, summa consurgit ad Apostoli calculos annorum dc.

24. Quin adeo Judicum quoque liber Apostolo suffragatur : namque et ibi anni Judicum usque ad Samuelem cxi. comperiuntur singillatim hac ratione prescripti (10).

EX LIBRO JUDICUM.

Post Josuam dominati sunt

Alienigenæ annis viii.

Gothoniel annis lx (11).

Alienigenæ annis xviii.

Aodus et Samegerus annis lxxx.

Alienigenæ annis xx.

Barachus et Debora annis xl.

Alienigenæ annis vii.

Gedeon annis xl.

Abimelechus annis iii.

Thola annis xxiii.

Jairus annis xxii (12).

Alienigenæ annis xviii.

Jephthæus annis vi.

Esebon annis vii.

Æglon annis x (13).

Labdon annis xxx (14).

Alienigenæ annis xx (15).

(*) Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῆ Χαναάν κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν. Καὶ μετὰ ταῦτα, ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πενήκοντα, ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Κάκειθεν ἤρτησαντο βασιλεῖα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ἔτη τσεσραράκοντα. *Ex Act. apost. iii, 19-21.*

(1) Deut. xxiv, 7.

(2) Jos. xxiv, 29.

(3) Gen. I, 26.

(4) Gen. xlvii, 28.

(5) Ab Eusebio reprehensum magnopere Africanum propter annos plures justo inductos, narrat Syncellus etiam p. 79 D.

(6) Vel potius ad Salomonis obitum. LEOPARETS.

(7) Lib. I, cap. 24, p. 386, *Stromatum*; ubi tamen paulo aliter legitur. Theophilus vero ad *Autol.* III, 22, ex Tyriorum memoriis ait ædificatum templum anno post exitum ab Ægypto dxxvi.

(8) In textu Armeniaco pro *Deus* est *Josua*, manifesto mendo. In biblico textu nihil est, sed plane subintelligitur *Deus*.

(9) Nempe *Hebræos*.

(10) Sequentem temporum tabulam Græce paucis mutatis exhibet Eusebius *Præp. ev. x, 14* : Μετὰ Μωσῆα προέστη τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους Ἰησοῦς, ὡς τινες, ἔτεσι λ' εἰθ', ὡς φησὶν ἡ Γραφή, ἐκράτησαν ἀλλόφυλοι ἔτεσι ὀκτώ· ἔπειτα Γοθονιὴλ ἔτεσι πενήκοντα· μεθ' ὃν Ἐγλωμ βασιλεὺς Μωῦθ ἔτη η'· μεθ' ὃν Ἀῶθ ἔτη π'· μεθ' ὃν πάλιν ἀλλόφυλοι ἔτη κ'· ἔπειτα Δεθώρα καὶ Βαράχ ἔτη μ'· ἔπειτα Μαδιηναῖοι ἔτη ζ'· ἔπειτα Γεδεὼν ἔτη μ'· Ἀβιμέλεχ ἔτη γ'· Θωλὰ χγ'· Ἰαεθρ χθ'· Ἀμμωνίται η'· Ἰεφθάε ἔτη ς'· Ἐσθῶν ἔτη ζ'· Αἰαλῶν ἔτη ι'· Λαβδῶν ἔτη η'· ἀλλόφυλοι, ἔτη μ'· Σαμφῶν ἔτη κ'· ἔπειτα Ἴλλ ἱερεὺς, ὡς τὸ Ἑβραϊκὸν, ἔτη μ'. *Post Mosem Judaicæ genti præfuit Josua annis, ut quidam aiunt, xxx. Deinde, uti docent sacræ Litteræ, dominati sunt alienigenæ annis viii. Tum Gothoniel annis l. Postea Æglon rex Moab annis xviii. Exin Aodus annis lxxx.*

C *Rursus alienigenæ annis xx. Hinc Debora et Baracus annis xl. Mox Medianitæ annis vii. Gedeon annis xl. Abimelechus annis iii. Thola annis xxiii. Jairus annis xxii. Ammanitæ annis xviii. Jephthæus annis vi. Esebon annis vii. Æalon annis x. Labdon annis viii. Alienigenæ annis xl. Sampson annis xx. Denique Heli sacerdos annis, uti est in Hebraico exemplari, xl.*

(11) Græcus Eusebii Clementisque textus, *quinquaginta*.

(12) Jairi magistratus prætermittitur a Clemente; est tamen in libro Judicum x, 3.

(13) Clemens, *octo* : qui etiam inter hunc et Esebonem collocat Ebronis cujusdam annos *octo*. Sane et Eusebio putamus scriptos *octo*; sic enim consurgit summa infra dicenda ccccl.

(14) Eusebius in *Præp. ev.*, itemque in tabulis et in canone ponit viii. Ita se habet textus quoque Armeniacus Aucherii. Mea vero editio Mediolanensis xxx, dictante ut puto Zohrabo. Recapse nisi xxx p. viii ponamus, summa annorum ccccl. confici nequit. Labdonis magistratus omittitur a Clemente.

(15) In textu codicis Arm., xl, sed in ejusdem margine xx. Sane et Eusebius in *Præp. ev.* nec non Clemens scribunt xl. Sed Eusebium hoc loco scripsisse annos xx alienigenarum, totidemque Sampsonis, præclare testatur Syncellus, p. 165 B, his verbis : Εὐσέβιος τοῦ Παμφίλου τὰ μ' ἔτη ταῦτα τῶν ἀλλοφύλων τοῖς τοῦ Σαμφῶν συναριθμηθεὶς ἀλόγως καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ κριτῶν ἔτεσι, μὴ στοιχειώσας αὐτὰ ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ, μηδὲ τῶν λοιπῶν ἀλλοφύλων, κατὰ τινα, φησὶν, Ἑβραίων παράδοσιν· Eusebium Pamphili inmerito annos Sampsonis Judicumque post cum

Sampson annis xx (1).

Heli, sub quo Samuel, annis xl

25. Summa temporis, quo iudices magistratum gesserunt, anni omnino cōl usque ad Samuelem, suffragante etiam præcone nostro Apostolo. Sunt tamen extra hunc censum ætates Mosis, itemque Josuæ successoris, nec non Samuelis et Saulis. Age vero Samuelis et Saulis et Josuæ tempora apponamus. Ex testimonio, inquam, Apostoli anni Saulis xl accenseantur Judicum annis cōl : cui numero additis xl annis Davidis, et iv annis Solomonis, consurgit annorum summa dxxxiv, quæ videlicet apostolica traditio est. Jam additis xl annis quos Moses in deserto traduxit, rursusque annis xxvii Josuæ filii Navi, astipulantibus ipsis Hebræis, congeruntur anni dc.

26. Nunc si hæc tempora in quinque procreationes, quæ fuerunt a Naasone ad Davidem, conferas; ita ut singulis hominibus ratam temporis partem impertias, profecto antequam quisque ad nuptias accesserit, annos plus centum ac quindecim (2) unieuique attributum iri constat : quod a fide prorsus abhorret. Cum enim in comperto sit, Mosem ultra annum cxx non vixisse, nunquid ejus posterius illa ferme ætate nuptias celebraverint?

27. Quid ergo jam superest, nisi ut ad testimonium, quod e libris Regnorum (3) petitur, progrediamur? Jam vero Regnorum libri vehementer affirmant spatium temporis universum, ab excessu filiorum Israelis ex Ægypto ad Salomonem templique ædificium, annis constare cōxl; quanquam Hebraica exemplaria habent cōlxxx. Ait enim tertius liber Regnorum (4) anno quadragesimo supra quadragesimum, post discessum ab Ægypto, cœptam esse a Salomone divinæ domus structuram: in Hebraicis autem anno octogesimo supra quadragesimum legitur. Id vero ævum annorum cōlxxx doctores Judæorum accurate colligi afir-

A mant (5), si anni quibus alienigenæ potiti sunt Hebræorum haud separatim æstimentur, sed dominatio tantummodo Judicum populi supputetur, in quam tempora quoque externæ tyrannidis conferantur: quo facto, quadringentos diserte et octoginta annos conflare aiunt. Porro præco Apostolus haud mihi videtur aliquam chronologiam voluisse proponere, neque definita sententia supputationem aliquam tradere prædictorum annorum, neque, seposita salutaris verbi doctrina, dare operam tractationibus temporum; verum communi videtur usus libri lectione Judicum qui jus dixerunt. Sed tamen Regnorum liber evidenter tradit ab exitu ad Salomonem annorum cōlxl vel cōlxxx congeriem. Atqui nihilominus si tempora Judicum singillatim ponamus, rursusque singillatim annos quos liber Judicum dominationi alienigenarum concedit, summa temporis a Mose ad Salomonem in sexcentos annos consurget. Nimirum Mosis in deserto agentis sunt anni xl; tum Josuæ xxvii; postea Judicum et alienigenarum cōl, teste Apostolo, Judicumque libro in idem conspirante; deinceps Samuelis et Saulis anni xl; demum Davidis xl, ac Salomonis iv usque ad templum constructum; summa annorum dc est. Si enimvero sententia illa, in qua prædictarum quinque procreationum singuli homines annos cxx nati nuptias demum faciunt, ea, inquam, toto cœlo a veritate fideque aberrat.

28. Sed enim quanquam nos in libro Regnorum insistimus, secundum quem anni congeruntur cōlxxx sepositis cxx annis servitutis Hebræorum (tanto enim temporis spatio hi fuerunt in alienigenarum potestate); quanquam præterea populi libertatem servitutemque indiscretim supputamus, uti Hebræorum calculus tradit (quem nos quoque in his nostris rationibus secuturi sumus, quibus tempora alienigenarum in annis judicum claudemus [6]); nondum tamen persuaderi nobis potest intervallum

(*) Λέγει γάρ (Εὐσέβιος ἐκ τοῦ τρίτου τῶν Βασιλειῶν). Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ υμ' ἔτει τῆς ἐξόδου τῆ; ἀπ' Αἰγύπτου ἤρξατο οἰκοδομεῖν Σολομὼν τὴν ναόν. Τὸ δὲ Ἑβραϊκόν, καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ υ' καὶ π' ἔτει. Ταῦτα δὲ φησὶν, οἱ τῶν Ἰουδαίων διδάσκαλοι ἀκριβῶς συνάγεσθαι ἔλεγον μόνης τῆς τῶν ἐξ Ἰσραὴλ Κριτῶν γρονθοκρατίας ἀριθμουμένης, καὶ μὴ λογιζομένης ἰδίως τῆς τῶν ἀλλοφύλων, ἀλλὰ τῆς τῶν Κριτῶν συννοουμένης. Τὸν γὰρ μὴνιερὸν Ἀπόστολον, φησὶν, ὑ' ἔτη τῶν Κριτῶν οὐκ ἀπακριβολογοῦμενον εἰπεῖν, ἀλλ' ἐκδοχῆ κοινότερα. Ἐάν οὖν κατὰ τὸν Ἀπόστολον τὰ τῶν Κριτῶν ὑ' ἔτη, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐρήμου ἢ ἔτη Μωϋσέως, Ἰησοῦ τε κ' ἢ, καὶ τῶν μετὰ Ἰησοῦν πρεσβυτέρων ἦ', καὶ εἰ Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως κ', Σαμουὴλ κ', καὶ Σαουλ μ', Δαβὶδ τε μ', καὶ Σολομῶνος δ' συναριθμῶμεν, ἔσται ὁ πᾶς ἀπὸ τῆς ἐξόδου χρόνος ἐπὶ τὴν τοῦ ναῶ κατασκευὴν ἐτίον γνθ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον γ', κατὰ Ἀφρικανὸν ὑπὲρ τὰ ψμ'. Καθ' ἕκαστον δὲ τῶν τριῶν τούτων ἀριθμῶν, αἶ τε ἐκ φυλῆς Ἰούδα, αἶ τε ἐκ φυλῆς Λευὶ διαγεγῶμεναι γενεαί, ἧ καὶ μερισθόμεναι, ἀπίθωνον ἐξουσι τὴν παιδοποιίαν. Ἀπὸ γὰρ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ γενεαὶ ἰδ' τούτων ἐνάτη ἦν ἐπὶ Μωϋσέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθ' ἣν ἐγνωρίζετο Ναασῶν υἱὸς Ἀμναδάδ ἀρχὸν φυλῆς Ἰούδα, ὃς ἐν τῇ ἐρήμῳ τελευτᾷ. Ἀπὸ Ναασῶν δὲ ἕως Δαβὶδ γενεαὶ ε' οὗτως. Σαλμῶν υἱὸς Ναασῶν ἐγέννησε τὸν Βοδζ, Βοδζ δὲ τὸν Ὀβὴδ, Ὀβὴδ δὲ τὸν Ἰεσσαὶ, καὶ Ἰεσσαὶ τὸν Δαβὶδ. Πῶς οὖν δυνατὸν τὰς ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Μωϋσέως ὁ διαγενέσθαι γενεάς ἐν υ' ἔτεσιν, πέντε δὲ μόνας ἀπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἐν γ' ἔτεσιν ἕως Δαβὶδ; ἔσται γὰρ ἕκαστος ρκ' ἐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς παιδοποιίας, ἵνα τὰ χ' τυχὸν ἐξ ἐπίσης μερισθῶμεν. Ex Syncello, p. 175 A seqq., sed valde interpolata.

eisdem censet qui alienigenarum; ideoque et e suo canone exclusit cum reliquis item alienigenarum annis, Hebræorum quamdam, ut ait, traditionem secutus.

(1) In textu codicis xl, sed in margine xx.

(2) Syncellus p. 175 C habet centum viginti: atque ita dicit mox ipse Eusebium § 27.

(3) Ita etiam Armeni cum Græcis dicunt libros Regnorum quos Latini Libros Regum.

(4) Cap. vi, 1.

(5) Præter textum Græcum hic subjectum, recolle etiam col. 73, not. 10.

(6) Locum hunc Eusebii lectum a se testatur Syncellus p. 36 C: Εὐσέβιος τὰ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἐν τοῖς Κριταῖς σποράδῳ βασιλευσάντων ἐξ ἀλλοφύλων ἔτη ρα' (dic ρκ') οὐκ ἐψηφίσατο, λογισάμενος ἐν τοῖς Κριταῖς λελογισθαι αὐτὰ. Eusebius tempora alienigenarum qui ex intervallo potiti rerum sunt annis cxi (dic cxx) non supputavit, sed cum Judicum temporibus conjuncta esse censuit.

illud quinque procreationum, quod a Naasone ad Davidem pertinet, nisi ab annis cdlxxx detrahantur anni xl. Mosis in deserto degentis; tum et quatuor Salomonis, ita ut reliqui sint cdxviii usque ad Davidis obitum; hique in quinque procreationes ita tribuantur, ut cuique viro cum gigneret, annus ætatis lxxxv (1) assignetur: quam si quis paulo perspicacior consideret, doctrinam veram agnoscat; præsertim si ad Davidis etiam natalia respiciat. Seni quippe Jessæ natus est octavo loco David, post septem fratres natu majores (2). Hinc quoque, iniquinus, ratio ætatis præcedentium æstimanda est. Igitur de sententiâ nostri Regnorum libri a relicta Ægypto ad Salomonem templumque constructum anni labuntur cdlxxx: ita tamen ut tempora quoque alienigenarum in his comprehendantur, seriei B interposita Judicium qui rerum ex ordine potiti sunt.

29. Sedenim et alio modo ex ipso libro Judicium res lucidius innotescit. Jus populo reddebat Jephthæus, contraque eum Amorrhæorum bellum conflatum est Jordanis fluvii incolarum. Is autem nuntium ad hostem misit his verbis: « Num tu melior Balaco, filio Saphoris (3), rege Moabitarum? Hic autem num forte cum Israele rixatus est manusve conseruit quo tempore Israel incolebat Ezebonem ejusque suburbana, Azerum cum suis pagis ad amnem Jordanem ab annis trecentis? Quidni eos per id tempus in libertatem vindicaverunt? » Atqui his docet Jephthæus, a Mosis temporibus Balacoque Saphoris filio usque ad suam ætatem annos interjacere trecentos. Id autem ævi spatium nullo pacto conficitur, nisi tempora alienigenarum, ut diximus, eadem esse putentur quæ Judicium potestate fungentium. Revera si annos, quibus populus alienigenarum vi pressus servivit, seorsim supputes, tempora mehercule trecentissimi anni fines satis excedent. Contra si annos dominantium Judicium tantummodo numeres, a definito Mosis tempore ad Jephthæum anni tibi

trecenti consurgunt (4), quod ipsius Jephthæi testimonio firmatur.

30. Nostra igitur chronologia hac ratione explicetur.

A MOSE USQUE AD SALOMONEM.

Mosis anni xl.

Josue anni xxvii.

Alienigenarum et

Gothonielis judicis anni lxxx (5).

Alienigenarum nec non

Deboræ et Baraci anni xl.

Gedeonis anni xl.

Abimelechi anni iii.

Tholæ anni xxii.

Jairi anni xxii.

Alienigenarum et

Jephthæ judicis anni vi.

Sebegonis (6) anni vii.

Labdonis (7) anni viii.

Alienigenarum et

Samsonis anni xx (8).

Eo tempore gestum est bellum Iliacum.

Heli anni xl.

Samuelis et Saulis anni xl.

Davidis anni xl.

Salomonis anni iv usque ad templi ædificium.

Summa a Mose egressuque ab Ægypto usque ad templi structuram, anni cdlxxx (9).

31. De Josua Mosis successore liber illius homonymus nihil narrat, præterquam quod anno ætatis centesimo decimo obiit. Hebræi tamen annis septem supra viginti ducatum ab eo gestum confirmant, adeo ut ipse annum agens ætatis quadragesimum tertium ex Ægypto cum Mose discesserit. Jam vel ipsius Samuelis tempora quandoquidem sacri libri perspicue non tradunt, ego quidem quod a divo apostolo de Saule dictum est, id Sauli æque et Samueli communem esse putem. Certe Samuelis plurimis annis præfuisse populo apparet: Saulis vero

(*) Καὶ οὖν μὴ κρείσσων εἶ σὺ τοῦ Βαλὰκ υἱοῦ Σεπφὼρ βασιλέως Μωάβ; μὴ μάχῃ ἐμαχῆσατο μετὰ Ἰσραὴλ, ἢ πολεμῶν ἐπολέμησεν ἐν αὐτοῖς; ἐν τῷ οἰκῆσαι Ἰσραὴλ ἐν Ἐσεβῶ καὶ ἐν ταῖς θυγατρῶσιν αὐτῆς· καὶ ἐν Ἀροὴρ καὶ ἐν ταῖς θυγατρῶσιν αὐτῆς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς παρὰ τὸν Ἰορδάνην, τριακόσια ἔτη; τί σοι οὐκ ἐρύσαντο αὐτοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ; Ex *Judic.* xi, 25, 26.

(1) Corrigit lxxxvii Aucherus.

(2) I Reg. xvi, 10, 11.

(3) In codicis Arm. textu *Soporis*, in margine *Beoris*.

(4) Atqui non nisi cdlxxx, uti nunc se habent apud codicem Arm. numeri in tabula proxime addenda. Jam in hac universa quæstione constituenda magnopere laborasse Eusebium tradit Syncellus p. 174 D.

(5) Prætermissum posthinc ab Eusebio Aodum, decem annis judicem, criminatur Syncellus p. 26 B: Εὐσέβιος Ἄωδ τὸν κριτὴν οὐκ ἔστοιχεῖσεν κρινεῖν τὸν Ἰσραὴλ ἔτη δέκα.

(6) Idem ac *Ezephon* vel *Ezebon*. Deinde omittitur *Æglon* vel *Ælon*, qui Eusebio omittitur etiam in tabulis infra addendis judicum, et in secundo libro dicitur abesse a textu τῶν LXX, quod testatur etiam Samuel historicus. Nunc autem plane occur-

D rit hic *Æglon* apud τὸς LXX, non apud Biblia Arm. ex eorundem fonte deducta.

(7) Ita Eusebius constanter *Labdon* toto hoc opere et *Præp. ev.* x, 14, uti etiam Græca Biblia: quanquam Armeniaca ab his derivata habent *Abdon*, uti et Latina Vulgata.

(8) Audiendus hic rursus Syncellus, p. 36: Εὐσέβιος μετὰ τὴν τελευταίην τοῦ Σαμψῶν τοῦ κριτοῦ, τῆς ἀναρχίας, ἤτοι εἰρήνης τοῦ λαοῦ μ' ἔτη ἐν τῷ κατὰ πλάτος οὐκ ἔθηκεν. Eusebius post *Samponis* judicis obitum annos xl libertatis, seu publicæ pacis in diffusiore chronographiæ parte non recensuit. Rursus Eusebius quod annos *Samponis* cum annis alienigenarum permiscuit reprehenditur a Syncello, p. 165 B.

(9) Atqui hæc summa e prædictis numeris non conflatur. Videbatur tamen esse lacuna in codicibus Arm. inter *Labdonem* et *Samponem*.

biennium tantummodo *sacer* sermo confirmat. Namque primo capite Regui sic ait Scriptura : « Filius, inquit, anniculus erat Saul cum regnum iniiit; et duobus præterea annis dominatus est Israeli. » Quamquam Symmachus eum locum illuminat, quem ita interpretatur : « Filius, inquit, tanquam anniculus erat Saul cum regni habenas accepit. » Quibus verbis hominem simplicem vitique expertem significat sub regni primordiis, qui tamen in eorum habitu ultra biennium non manserit; posteaque depravatam, et a Deo rejectam, adeo ut a dæmone suffocaretur. Hinc et illius reliqui anni in Samuelis ætate censentur, ita ut quadraginta anni scribantur Samuelis et Saulis.

32. Sed tamen non apostolico solum testimonio tempora Saulis in tot annos excrescunt, sed diligenti atque accurata etiam Librorum *sacrorum* consideratione. Saule quippe mortuo, ait historia **, Jebusthem Saulis filium quadraginta annos natum Israelis regno positum esse, idque biennio retinuisse, dempta Judæ domo quæ partes Davidis sequebatur. Jam hunc Jebusthem Saule receter ad regnum profecto natum esse vel inde constat, quod *sacri* libri, filiis tribus Saulis regnum non ita pridem exorsi commemoratis (1), hunc, de quo sermo est, *Jebusthem* silentio premunt : quæ res natum postea coarguit : tantumque Saulis regnum, quanta post ejus obitum ætas filii deprehenditur.

33. Post hæc dicta, id omnino tenendum est quod tertio Regnorum (2) scribitur, nempe ab egressu ex Ægypto usque ad Salomonem templique ædificium annos effluxisse *CDLXXX*. Jam ab Abrahamo ad exitum duce Moyse anni erant *DV*. Et a diluvio ad primum annum Abrahami anni *CMXLII*. Denique ab Adam ad diluuium anni *MCCCXLII*. Summa autem ab Adam ad Salomonem templumque conditum, annorum est *MMMMCLXX* (3).

(*) Υἱὸς ἐνιαυτοῦ ἦν Σαοὺλ ἐν τῷ βασιλευεῖν αὐτόν, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ. *I Reg.* xiiii, 1.

(**) Υἱὸς ὡς ἐνιαύσιος Σαοὺλ ἐν τῷ βασιλευεῖν αὐτόν. *Ab Hexaplis.*

(***) Τεσσαράκοντα ἔτων Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ, ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσε, πληρὸν τοῦ οἴκου Ἰουδα, οἱ ἦσαν ὅπισθω Δαυὶδ. *Ex II Reg.* ii, 10.

1. Βούλομαι τοίνυν ἀπὸ τούτων ἐτι μετελθεῖν ἐπὶ τὰ παρὰ τοῖς Φοίνιξιν ἀναγεγραμμένα περὶ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ τὰς ἐξ ἐκεῖνων μαρτυρίας παρασχεῖν. Ἐστὶ τοίνυν παρὰ Τυρίοις πολλῶν ἐτῶν γράμματα, δημοσιὰ γεγραμμένα, καὶ πεφυλαγμένα λίαν ἐπιμελῶς, περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς γενομένων καὶ πρὸς ἀλλήλους (7) πραχθέντων μνήμης ἀξίων. Ἐν τούτοις γέγραπται, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ψυχοδομήθη ναὸς ὑπὸ Σολομῶνος τοῦ βασιλέως, ἔπειθ' ἠθάρτων ἑκατὸν τεσσαράκοντα καὶ τρισὶν καὶ μισθὶν ὀκτώ τοῦ κτίσαι Τυρίους Καρχηδόνα· ἀνεγράφη δὲ παρ' ἐκεῖνοις ἡ τοῦ ναοῦ κατασκευὴ τοῦ παρ' ἡμῖν. Εἴρωμος γὰρ ὁ τῶν Τυρίων βασιλεὺς φίλος ἦν τοῦ βασιλέως ἡμῶν Σολομῶνος, πατριχὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν διαδεδεγμένος· αὐτὸς οὖν συμφιλιτομούμενος· εἰς τὴν τοῦ κατασκευάσματος τῷ Σολομῶνι λαμπρότητα, χρυσοῦ μὲν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἔδοικε τάλαντα· τεμῶν δὲ καλλίστην ὕλην ἐκ τοῦ δρυος, ὃ καλεῖται Λίβανος, εἰς τὴν δροφον ἀπέστειλεν. Ἀντεδωρήσατο δὲ αὐτῷ ὁ Σολομῶν ἄλλοις τε πολλοῖς, καὶ γῆ κατὰ χώραν τῆς Γαλιλαίας τῇ Χαβουλίαν λεγομένη. Μάλιστα δὲ αὐτοῖς εἰς φιλίαν τῆς σοφίας συνήγεν ἐπιθυμία· προβλήματα γὰρ ἀλλήλοις ἀντεπέστελλον λύειν κελεύοντες, καὶ κρείττων ἐν τούτοις ἦν ὁ Σολομῶν, καὶ τάλλα σοφώτερος. Σώζονται δὲ μέχρι νῦν παρὰ τοῖς Τυρίοις πολλὰ τῶν ἐπιστολῶν, ἃς ἐκεῖνοι πρὸς ἀλλήλους ἐγραψάν.

(1) *I Reg.* ii, xiv, 49.

(2) *Cap.* vi, 1.

(3) *Codex Arm.* *MMMMCL*; sed *Eusebius*, apud *Syn-cellum* p. 161 D, habet, ut hic, *MMMMCLXX*; et hæc summam, uno dempto, prædicti numeri conflant.

(4) Qui hic dicitur *Hiram*, is scribitur *Hiram II Reg.* v, 11, in Latina Vulgata; *Χειράμ* apud *LXX* et apud *Biblia Armeniaca*; *Σούρων* apud *Eusebium Præp. ev.* ix, 35 et 34; *Ἰέρωμος* denique apud *Theophilum ad Autolyc.* iii, 22.

(5) Vel potius *rogabant*. Sic enim in disputatione

De temporibus Salomonis, ejusque ad condendum templum collatis curis, *Josephus historiographus* primo *Judæorum priscorum libro Phœnicios* homines testes invocat. Haud inutile mihi videtur memoratorum ab eo virorum suffragium. In laudata igitur *Historia* sic ille scribit.

CAPUT XVII.

Josephi, ex Phœnicum testimonio de templo Hierosolymis condito.

1. Nunc juvat hinc progredi ad Phœnicum de gente nostra scripturas, atque ex his testimonia proferre. Quippe apud Tyrios ex omni antiquitate supersunt præteritorum annorum monumenta regis scriptis commendata diligentissimeque servata, in quibus res ab ipsis sive secum sive cum aliis populis gestæ, quæcunque memoria dignæ sunt, continentur. In his perscriptum est templum Hierosolymis a Salomone rege fuisse constructum antiquitus, nempe annis *CCXII* cum mensibus octo antequam Tyrii Carthagine conderent. Quin adeo templi nostri stru tura non obscuris verbis a Phœnicibus historiæ commendata est. Namque *Hieromus* (4), Tyriorum rex, regis nostri Salomonis familiaris, patriæque amicitia hæres, munifico studio ductus Salomonis in eo ædificio juvandi, talenta auri *CXX* ad templi ornatum contulit, materiamque optimam in monte, cui nomen Libano, cæsam ad tecti contignationem submisit. Huic autem Salomon remunerandi causa tum alia multa, tum loca aliquot in provincia Galilæa possidenda concessit, nomine Chabula. Maxime vero amicitiam eorum auxit sapientiæ studium. Nam problemata inter se misistabant solvique jubebant (5) : porro in his eminebat Salomon, et in aliis etiam plurimis sapientia præstabat. Multæ adhuc apud Tyrios supersunt epistolæ, quas illi mutuo scripserunt (6).

Theoriani a me edita, et κελεύεις, et κελεύετε, significat si tibi, si vobis placet.

(6) Ex his epistolis supersunt binæ *III Reg.* v, tum apud *Josephum Antiq.* viii, 2, quas verbis sæpe immutatis recitat etiam *Eusebius Præp. ev.* ix, 33-34. Easdem epistolâs commemorat *Theophilus* quoque ad *Autolyc.* iii, 22. *Clemens* autem *Strom.* i, 21, p. 396, easdem exstitisse ait apud *Polyhistorum*, quam rem innuit ipse *Eusebius. Præp. ev.* ix, 37.

(7) Perperam *Armenius* interpres vel legit vel intellexit ἄλλους pro ἀλλήλους.

2. Jam quæ hæcenus de Tyrionum commentariis dixi, hæc a me non esse conflictata, testem gravissimum excitabo hominem, qui Phœnicum historiam summa fide scripsisse putatur; Dium, inquam, qui in Phœnicia Historia sic ait: — Mortuo Abibalo, regnum filius ejus Hiromus obtinuit. Hic orientalem urbis regionem circumvallavit, ipsamque urbem ampliorem effecit, et Olympici Jovis fanum, quod erat sejunctum in insula, interjectis locis aggere oppletis, urbi admiscuit, oblatiæque ex auro signis ornavit. Tum et in Libanum montem cedris abundantem conscendens, ligna per operarios cadebat ad fanorum ædificium. Salomon autem Hierosolymorum tyrannus misisse ad Hiromum ænigmata fertur, vicissimque ab hoc scripta ejusmodi repoposcisse (1): ea lege ut qui minus ænigma, pecuniam certe solveret. Ei conditioni cum acquievisset Hiromus, moxque ænigmata haud potuisset exsolvere, magnas opes multe nomine pendebat. Postremo autem eruditus quidam vir sagax, Abdemonus dictus, et ænigmata a Salomone proposita explicuit, et alia invicem exhibuit; quæ cum Salomon non expeditisset, multas opes Hiromo persolvit. — Atque ita Dii testimonio suo dicta nostra comprobant.

3. Ei tamen et Menandrum Ephesium addam: nam et hic singulorum regnorum res præclare gestas apud Græcos et Barbaros scripsit, adhibito studio ad historiam e jusque regionis monumentis cognoscendam. Scribens autem de Tyri regibus, C

ubi devenit ad Hiromum, hæc ait: — Mortuo Abibalo regnum excepit filius ejus Hiromus, qui annis vixit LIII, regnavitque XXXIV. Is humo opplevit spatium quod inter urbem fanumque Jovis interjacebat: in eodemque Jovis fano auream columnam dicavit: pergensque in cedrinam montis, qui Libanus dicitur, silvam ligna per operarios cadebat, quibus fanorum tecta construerentur. Tum antiquis delubris sublatis, nova ædificavit (2), templa scilicet Herculis Astartæque dedicavit. Primum Herculi condidit mense Peritio (3); bello moto adversus Tityos, qui tributum mutata fide non solvebant. Hos quidem ille perdomitos ad obedientiam revocavit. Eo tempore inclaruit puer quidam Abdemonus, qui in cunctis abs Hierosolymorum rege Salomone propositis sibi problematibus superior evadebat.

4. Ac tempus ab hoc rege ad Carthaginem conditam hæc ratione supputatur. Extincto Hiromo, potitus est regno filius ejus Bahabazerus, qui vixit annis XLIII, regnavit XVII (4). Post hunc Aldastartus ejus filius, qui vixit annis XXXIX (5), regnavitque IX. Hunc quatuor nutritis filii (6) insidiis exceptum interemerunt, quorum natu maxime regnum occupavit annis XII (7). Deinde Astartus Ekæstarti filius, qui vixit annis LIV, regnavitque XII. Postea frater ejus Astharimus, qui vixit annis LVIII, regnavitque IX. Hic a fratre suo Phelitte occisus est, qui et dominationem obtinuit mensibus octo, et ad quinquagesimum (8) annum vitam pro-

2. Ὅτι δ' οὐ λόγος ἐστὶν ὑπ' ἐμοῦ συγκείμενος, ὁ περὶ τῶν παρὰ τοῖς Τυρίοις γραμμάτων, παραθήσονται μάρτυρα Δίον, ἄνδρα περὶ τὴν Φοινικὴν Ἱστορίαν ἀκριβῆ γεγενημένην πεπιστευμένον. Οὗτος τοίνυν ἐν ταῖς περὶ Φοινικῶν Ἱστορίαις γράφει τὸν τρόπον τοῦτον· Ἀβιδάλου τελευτήσαντος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εἰρωμὸς ἐβασίλευσεν. Οὗτος τὰ πρὸς ἀνατολὰς μέρη τῆς πόλεως προσέχυσεν, καὶ μείζον τὸ ἄστυ πεποίηκεν, καὶ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς τὴν ἱερὴν καθ' ἑαυτὸν ἐν νήσῳ, χώσας τὸν μεταξὺ τόπον, συνῆψε τῇ πόλει, καὶ χρυσῶς ἀναθήμασιν ἐπέστησεν. Ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν Λίβανον ὑλοτόμησε πρὸς τὴν τῶν ναῶν κατασκευὴν. Τὸν δὲ τυραννοῦντα Ἱεροσολύμων Σολομῶνα πέμψαι φασὶ πρὸς τὸν Εἰρωμὸν αἰνίγματα, καὶ παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἀξιοῦν. Τὸν δὲ μὴ δυνήσασθαι διακρίνειν, τῶν λύσαντι χρήματα ἀποτίνειν· ὁμολογήσαντα δὲ τὸν Εἰρωμὸν, καὶ μὴ δυνήσασθαι λύσαι τὰ αἰνίγματα, πολλὰ τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἐπιζημιῶν ἀνάλωσαι. Ἐτα δὴ Ἀβδημόνον τινα Τύριον ἄνδρα τὰ προτεθέντα λύσαι· καὶ αὐτὸν ἄλλα προβαλεῖν, ἃ μὴ λύσαντα τὸν Σολομῶνα, πολλὰ τῶν Εἰρωμῶν προσαποτίσαι χρήματα. Δίος μὲν οὕτω περὶ προειρημένων ἡμῖν μεμαρτύρηκεν.

3. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτοι παραθήσονται Μένανδρον τὸν Ἐφέσιον· γέγραφε δὲ οὗτος τὰς ἐφ' ἐκάστου τῶν βασιλέων πράξεις παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ Βαβυλῶνι γενόμενας, ἐκ τῶν παρ' ἐκείνοις ἐπιχωρίων γραμμάτων σπουδαίας τὴν Ἱστορίαν μαθεῖν. Γράφων δὲ περὶ τῶν βασιλευσάντων ἐν Τύρῳ, ἔπειτα γενόμενος κατὰ τὸν Εἰρωμὸν ταῦτά φησι· Τελευτήσαντος δὲ Ἀβιδάλου, διεδέξατο τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εἰρωμὸς, ὃς βιώσας ἐτη πενήκοντα τρία, ἐβασίλευσεν ἐτη τριάκοντα τέσσαρα. Οὗτος ἔχουσε τὸν εὐρύχωρον, τὸν τε χρυσοῦν κίονα τὸν ἐν τοῖς τοῦ Διὸς ἀνάθηκεν, ἐτι τε ὑψηλὴν ἐπέλιον ἔκοψεν ἀπὸ τοῦ λεγομένου δρους Λιβάνου, κέδρινα ξύλα εἰς τὰς τῶν ἱερῶν στέγας· καθελὼν τε τὰ ἀρχαῖα ἱερὰ καινοῦς ναοῦς ὑποδόμησε, τὸ τε τοῦ Ἡρακλέους καὶ τῆς Ἀστάρτης, ὅπως Τυριοὶς ἐπιστράτευσεν μὴ ἀποδοῦσι τοὺς φόρους, οὓς καὶ ὑποτάξας ἑαυτῷ πάλιν ἀπέστρεψεν. Ἐπὶ τούτου δὲ τις ἦν Ἀβδημόνος (9) παῖς νεώτερος, ὃς ἐνίκα τὰ προβλήματα ἃ ἐπέτασσε Σολομῶν ὁ Ἱεροσολύμων βασιλεὺς.

4. Ψηφίζεται δὲ ὁ χρόνος ἀπὸ τούτου τοῦ βασιλέως ἄχρι τῆς Καρχηδόνος κτίσεως οὕτως· Τελευτήσαντος

(1) Interpretis Arm. explicat verbum ἀξιοῦν, *dig-* D
natum esse; nobis tamen paulo aliter interpretandum videbatur.

(2) Nova ædificavit deest apud interpretem Arm.

(3) Nempe Februario, ut docet Suidas.

(4) Græce VII. Sed etiam Theophilus (III, 24) habet XVII; et, quod pluris est, idem Josephus apud Syncellum p. 183 C.

(5) Græce XXXIX.

(6) Interpretis Arm. utitur hic voce ΤΑΙΙΑΓΟΡΤΙ, quæ componitur ex ΤΑΙΑΓ nutritis, et ΟΡΤΙ filius. In Actis autem apost. XIII, 4, quo loco Græce est σύντροφος et Latine *collactaneus*, Armenii scribunt

ΤΑΙΑΓΟΡΤΙ. Ita etiam I Machab. I, 6 et II Machab. IX, 29. Videtur igitur Abdastartus occisus a pueris cum eo nutritis. Sed enim Græce quoque est, uti nos scripsimus, nutritis filii.

(7) Annis XII deest apud Arm. interpretem.

(8) Ita Græce *quinquagesimum*, quæ est vera lectio, confirmaturque a Theophilo. At codex Arm. habet *decimum* mendose propter numeralium harum notarum in ea lingua levem differentiam.

(9) Textus Arm., *Abdemonis minor natu filius*, quia Ἀβδημόνος hoc loco visus est Armenio interpreti casus genitivus, sed inusitato.

ēxit. Hunc interfecit Ithobalus Astartæ sacerdos A (1), qui annis xxxii regnavit, vixitque xlviii (2). Huic Balezorus filius successit, qui annis vixit xlv, et regnavit viii (3). Hunc excepit Metenus filius, qui annis xxxii vixit, et xxix imperavit. Successit in hujus locum Physmanon (4), qui annis lviii vixit, et xlvii dominatus est. Septimo ejus regni anno soror ejusdem, fuga arrepta, Carthaginem in Libya condidit.

5. Summa temporis ab Hiromi regno ad Carthaginem conditam, anni sunt clv mensesque viii. Anno Hiromi duodecimo templum Hierosolymis fundatum est. Igitur a templi conditione ad Carthaginis ædificium anni cxliiii mensesque octo elapsi sunt. Jam vero Phœnicum testimonio plura aggerere quid interest? Porro patrum nostrorum in eam regionem adventus ædificio templi antiquior est. Quippe hi regione universa in potestatem suam redacta, tum demum templo condendo operam dederunt. Id autem ego e sacris libris perspicue, ut arbitror, in *Antiquitatibus* (5) ostendi.

6. Hactenus Josephus. Nostra vero chronologia, quam subteximus, a quarto Salomonis anno videlicet temploque condito usque ad eum locum a Babyloniiis eversum, annos colligit ccccxxxii, qui ita recensentur.

I. Salomon reliquis, post tres prædictos, annis xxlvii.

II. Roboamus annis xvi.

III. Abias annis iii.

IV. Asa annis xli.

V. Josaphatus annis xxv (6).

VI. Joram annis viii.

VII. Ochozias anno i.

VIII. Gotholia mater annis vii.

IX. Joasus annis xl.

X. Amesias annis xviii.

XI. Ozias annis lvi.

Sub hoc prima olympias Græcorum instituta est.

XII. Joatham annis xvi.

XIII. Achazus annis xvi.

XIV. Ezechias annis xxxix.

XV. Manasses annis lv.

XVI. Amosus annis ii (7)

XVII. Josias annis xxxi.

XVIII. Joachazus mensibus iii.

XIX. Joachimus annis xi.

B XX. Joachimus filius ejus, idem qui Jechonias, mensibus iii.

XXI. Mathanias, idem qui Sedechias, annis xiv (8).

Summa annorum cdxviii (9).

CAPUT XVIII.

De Babylonica captivitate Judæorum reliquisque eorumdem temporibus (10).

1. Subsecuta est Judæorum captivitas Babylonica, locique *sancti* vastitas annis lxx, qui circa alterum annum Darii Persarum et sexagesima quinta olympiade expliciunt, cujus rei testes sunt divinæ Scripturæ. Nobiscum de his sentit etiam Clemens, qui primo *Stromatum* hæc scribit. et captivitas quidem ad lxx usque annum protracta est, C alteroque demum anno Darii Hystaspis quæ Persis, Assyriis et Ægyptiis regia auctoritate imperavit,

Εἰρώμου διεδέξατο τὴν βασιλείαν Βαλεάζαρος ὁ υἱὸς, ὃς βίωσας ἔτη τεσσαράκοντα τρία, ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτὰ. Μετὰ τοῦτον Ἀδδάστартος, ὁ αὐτοῦ υἱὸς, βίωσας ἔτη εἰκοσι ἑννέα, ἐβασίλευσεν ἔτη ἑννέα. Τοῦτον οἱ τῆς τροφῆς αὐτοῦ υἱοὶ τέσσαρες ἐπιβουλεύσαντες ἀπέκτεσαν, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐβασίλευσεν ἔτη δεκαδύο. Μεθ' οὗς Ἀσταρτος ὁ Δελαιαστάρτου, ὃς βίωσας ἔτη πενήκοντα τέσσαρα, ἐβασίλευσεν ἔτη δώδεκα. Μετὰ τοῦτον ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσέρυμος, βίωσας ἔτη τέσσαρα καὶ πενήκοντα, ἐβασίλευσεν ἔτη ἑννέα. Οὗτος ἀπέκτετο ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Φέλητος, ὃς λαβὼν τὴν βασιλείαν ἤρξεν μῆνας ὀκτώ, βίωσας ἔτη πενήκοντα. Τοῦτον ἀνείλεν Εἰθώβαλος ὁ τῆς Ἀστάρτης ἱερέως, ὃς βίωσας ἔτη τεσσαράκοντα δύο, ἐβασίλευσεν ἔτη ἐξήκοντα ὀκτώ. Τοῦτον διεδέξατο Βαδέζωρος υἱὸς, ὃς βίωσας ἔτη τεσσαράκοντα πέντε, ἐβασίλευσεν ἔτη ἕξ. Τοῦτου διάδοχος γέγονε Μάτρηγνος ὁ υἱὸς, ὃς βίωσας ἔτη τριάκοντα δύο, ἐβασίλευσεν ἔτη ἑννέα. Τοῦτου διάδοχος γέγονε Φυγμαλίω, βίωσας δ' ἔτη πενήκοντα ἕξ, ἐβασίλευσεν ἔτη τεσσαράκοντα ἑπτὰ. Ἐν δὲ τῷ ἐπ' αὐτοῦ ἐβδόμῳ εἶται ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ φυγοῦσα, ἐν τῇ Λιβύῃ πόλιν ἠκοδόμησε Καρχηδόνα.

5. Συνάγεται δὴ πᾶς ὁ χρόνος ἀπὸ τῆς Εἰρώμου βασιλείας ἄχρι Καρχηδόνας κτίσεως, ἔτη ρνς', μῆνες η'. Ἐπὶ δὲ δωδεκάτῳ εἶται τῆς Εἰρώμου βασιλείας, ἐν Ἱερουσόλοις ἠκοδομήθη ὁ ναὸς. Γέγονεν οὖν ἀπὸ τῆς οἰκοδομήσεως τοῦ ναοῦ ἄχρι Καρχηδόνας κτίσεως, ἔτη ἑκατὸν τεσσαράκοντα τρία, μῆνες ὀκτώ. Τῆς μὲν οὖν παρὰ Φοινίκων μαρτυρίας τί δεῖ προσθεῖναι πλείω; Βλέπεται γὰρ τάλθηθες ἰσχυρῶς ὠμολογημένον. Καὶ πολὺ δῆπου προᾶγει τῆς τοῦ νεοῦ κατασκευῆς ἡ τῶν προγόνων ἡμῶν εἰς τὴν χώραν ἀφίξις. Ὅτε γὰρ αὐτὴν πᾶσαν πολέμῳ παρέλαβον, τότε τὸν νεὸν κατεσκεύασαν· καὶ ταῦτα σαφῶς ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ὑπ' ἐμοῦ διδῶνται διὰ τῆς ἀρχαιολογίας. *Ex opere contra Apionem*, i, 47 48.

(1) Καὶ ἔμεινεν ἡ αἰχμαλωσία ἐπὶ ἔτη ἐβδομήκοντα, καταλήξασα εἰς τὸ δευτέρον ἔτος τοῦ Δαρξίου τοῦ Ἰωσάπου, τοῦ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων γεγεννημένου βασιλέως· ἐφ' οὗ Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας, καὶ ὁ ἐκ τῶν δώδεκα Ἄγγελος, προφητεύουσι· καὶ ἦν ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ. *Ex Clemente, Strom.* i, 21, p. 395.

(1) Codex Arm., *Astartorum rex pro Astartæ sacerdos*.

(2) Græce lxxviii.

(3) Ita Josephus etiam apud Syncellum p. 183 C. At hic Græce vi; Theophilus autem vii. In sequentibus etiam a Græco textu discrepat Armenius.

(4) Scilicet *Pygmalion*.

(5) Lib. viii, 2-5. Jam vero hic Armenius interpret dicit in *priscorum oraculo*, quasi ἀρχαιολογία componatur ex ἀρχαίων, *priscorum* et λόγιον *oraculorum*; quod secus est.

(6) Codex Arm. xlv, sed error est propter notarum similitudinem. Confer tabulas et posteriorem librum.

(7) De annis quibus regnavit Amosus recole cap. 5, n. 5.

(8) Horum regum anni sæpe aliter se habent in tabulis deinceps addendis, et in posteriore libro.

(9) Ita se habet numerus in codice Arm., quem nos intactum relinquimus.

(10) Hunc capituli titulum nos supplemus. Nam in codice Arm., nihil aliud scribitur nisi vox ΚΛΕΜΕΝΤΙΣ, quam nos omittendam putavimus.

antiqua est. Tunc Aggaeus et Zacharias e prophetarum duodecim ordine vaticinia cænebant, itemque Angelus, nimirum Malachias, qui explicatur *nuntius*: pontificatum autem Jesus Josedechi filius gerebat. Hæc prædictus vir ait. Sed enim, quod usque ad alterum Darii annum septuagenarium illud templi exitium manserit, testis contemporalis adest Zacharias propheta, qui anno Darii secundo in hæc verba erumpebat: « Quousque te, Domine omnipotens, Hierosolymorum non miseret cæterarumque Judææ urbium, quas abhinc annis septuaginta contemnis? » Quæ tu reputans, regabis, cur nam initio librorum Esdra dictum sit: « Anno primo Cyri Persarum regis, ut Dei verba, Jeremiæ ore prolata, in rem conferrentur, excitavit Dominus Cyri regis Persarum spiritum, qui jussa ejusmodi scriptis litteris universo regno proposuit? » Jam et ea, quæ ibi sequuntur, liberationem Judæorum declarant, et Cyri de instaurando templo mandat. Atqui hæc nonne persuadeant, septuagenariam captivitatis periodum sub Cyro potius quam sub Dario fuisse conclusam?

2. His ego occurrens aio: duo tempora septuagenaria prophetico sermone esse prænuntiata. quorum primum a templo everso exordians, desinit in annum secundum Darii, quod diserte dicitur a Zacharia; alterum a Judæis in servitatem redactis usque ad captam Babylonem Chaldæorumque regnum sublatum, cujus temporis periodus ab ipso vaticinio initium capit, et sub Cyro concluditur, secundum Jeremiæ dictum, qui futura præsagens aiebat: « Hæc inquit Dominus: Postquam annos septuaginta Babylone exegeritis, ego quidem vos invisam, meique oraculi tenax ad hunc locum reducam. » Rursusque vaticinans: « Universa, inquit, regio hæc ad excidium vastitatemque voca-

bitur, ejusque incolæ inter ethnicos Babyloniæ regni servient. Tum et illam gentem, inquit Dominus, et Chaldæorum regionem subvertam. » Quæ omnia sub Cyro evenerunt. Captivitatis tamen tempus haudquaquam a templo everso percensendum est, sed paulo altius repetendum, nempe ab altero Joachimi Judæorum regis anno (1), quo regnante prima captivitas a Nabuchodonosoro rege Babyloniurum invecata est; imo vero ab eo tempore, quo Jeremias vaticinandi initium fecit. Inde enim usque ad urbem obsessam templumque inflammatum, anni XL excurrunt; ad primum vero Cyri annum, septuaginta. Ex eo spatio quod abs Jeremia vaticinium exorso ad Cyrum interjacet, prior periodus septuagenaria conflatur. Rursus a templo sublato ad Cyrum anni sunt xxx, ita ut altero Darii anno septuaginta item anni existant (2). Denique sexto Darii anno templum restitutum est.

3. Deinceps Judæis nullus indigena rex fuit: pontificibus suis tanquam principibus ducibusve utebantur: cæterum Persarum regibus obtemperabant, quandiu Persidis regnum mansit (4). Exin in Macedonum potestate fuerunt, qui post Alexandrum regia auctoritate præfulserunt, usque ad Antiochum Epiphanem, qui Syriæ regno potitus Judæam gentem vexare cœpit ut ad ethnicam superstitionem traduceret. Sub hoc videlicet Malthias Asamonis filius Hierosolymitanus sacerdos, ejusdemque filius Judas, cognomento Machabæus, tum et horum successores principatum Judaicum redintegrarunt, eundemque ad Augustum usque retinuerunt; cujus ætate regnum alienigena, Romanorum jussu, obtinuit Herodes. Atque eo demum tempore Servatoris nostri Jesu Christi natalia fuerunt, relatæque a Moysæ prophetiæ finis impositus, « Nunquam scilicet desideratum iri prin-

(1) Κύριε παντοκράτωρ, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλθῆσῃς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερέδωξ τοῦτο ἑβδομηκοντὸν ἔτος; *Ex Zacharia* 1, 12.

(2) Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, τοῦ τελεσθῆναι λόγον Κυρίου ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε φωνὴν ἐν πάσῃ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ γὰρ ἐν γραπτῷ λέγων. *Ex Esdra* 1, 1.

(3) Ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἑβδομηκοντα ἔτη, ἐπισκέψομαι ὑμᾶς, καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς τοῦ ἀποστρέψαι τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον. *Ex Jeremia* xxxiii seu xxxix, 10.

(4) Καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς ἐρήμωσιν, καὶ δουλεύουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι τῷ βασιλεὶ Βαβυλῶνος. Ἐκδικήσω καὶ ἐπὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, φησὶ Κύριος, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν Χαλδαίων, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν αἰώνιον. *Ex Jeremia* xxv, 11, 12.

(5) Διέμεινάν τε ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου Ἰουδαῖοι ἀβασίλευτοι, ὅσα ἐπὶ ἰδίῳ βασιλεῦσιν, ἄρχουσι μὲν καὶ ἡγεμόσι χρώμενοι τοῖς οἰκείοις ἀρχιερεῦσι, τοῖς δὲ Ἀσσυρίων βασιλεῦσι τὸ πρῶτον ἢ τοῖς Περσῶν ὑπακούοντες, καὶ μετ' ἐκείνους τοῖς μετ' Ἀλέξανδρον ἄρξασι Μακεδόσι, μέχρις Ἀντιόχου Ἐπιφανοῦς, ὃς τῆς Συρίας βασιλεύσας ἐλληνίζειν ἐξηγάχασε τὸ Ἰουδαῖον ἔθνος. *Ab excerptis Scaligeri, ed. Amstel., p. 51.*

(6) Οὐκ ἐκλείπει ἀρχὼν ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μητρῶν αὐτοῦ, ἕως ἀν' ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἔθνῶν. *Ex Genesi* xlix, 10.

(1) Ita codex Arm. anno; sed confer posteriorem librum. De hebdomadis septuaginta Eusebius apud Syncellum p. 249 D.

(2) Audiendum Syncellus p. 217 B-C, apud quem Eusebius paulo aliter loquitur: Ἀπὸ τῷ ἔτους Ἰωσίου τινὲς τῶν ἐξηγητῶν, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, τὸ ἑβδομηκονταετηρικὸν τῆς αἰχμαλωσίας χρόνον βούλονται μετρεῖσθαι ἕως τοῦ πρώτου ἔτους Κύρου γενόμενον ἔτη ἑβδομηκοντα. Κατὰ δὲ δεύτερον τρόπον, ὁ αὐτὸς ἑβδομηκονταετῆς χρόνος συνάγεται ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος δ' ἔτους Ἰωακίμ, ἀπ' οὗ καὶ θεὸς διὰ προφήτου ἐγκάλει τὸν λαὸν τοῦ Ἰούδα περὶ τῆς ἀπει-

θείας, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ αὐτοῦ Κύρου. Κατὰ δὲ γ' καὶ τελευταῖον ἀπὸ τοῦ α' ἔτους Σεδεκίου, ἕως τοῦ δευτέρου ἔτους Δαρείου. Τισὶν δὲ ἀκριβέστερον δοκεῖ ἀπὸ τοῦ ε' ἔτους τῆς προφητείας Ἱερεμίου, ὡς φησιν Εὐσέβιος, τὰ ὅτι ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου ἀοιθμεῖν. Sed enim hoc loco Syncellus præ oculis habebat prætius Eusebii nostri verba libri II, ad annum Abrahami 1457.

(3) Atqui cap. 11, n. 5, dictum est sexto.

(4) Textus Græcus, *Assyriis primo regibus seu Persis obtemperant; exim, etc.*

cipem ex Juda, ducemque e femore ejus, donec is adventaret cui servatum est, in quo gentes spem suam collocaverunt. » Atque hæc ita se habent.

4. Summa vero temporis a Salomone templique primordiis usque ad annum Darii Persæ secundum templique instaurationem, anni sunt **DLII**. Tum a Moysæ egressuque ex Ægypto ad Salomonem et conditum templum, anni sunt **CCCCXXX**. A primo autem anno Abrahami ad exitum anni **LV**. Et a diluvio ad primum annum Abrahami, anni **DCCCXLII**. Et ab Adamo ad diluvium anni **MCCCXLII**. Denique ab Adamo ad Darii alterum annum secundumque Hierosolymitani templi ædificium cumulantur anni **MMMDCCLXXX** (1). Reliqua tempora post alterum Darii annum, qui fuit sexagesimæ quintæ olympiadis annus primus, efficiunt olympiadas **CXXXVII**, annos **DXLVIII**. Quæ tempora singillatim ita supputantur.

5. Post Cyrum regem primum Persarum, diadema ad Cambysem recidit; ab hoc ad Darium, qui annis omnino regnavit **VI** supra **XXX**. Hujus anno altero templum Hierosolymis instauratum est (2). Reliqui sunt Darii **XXXIV**. Teneantur igitur Darii anni **XXXIV**. Tum Xerxis anni **XX** (3), sub quo Estheris res agebantur. Deinde Artaxerxis anni **XL**. Sub hoc Esdras sacrorum apud Judæos librorum peritus scriba florebat. Is etiam fertur cunctas a Deo dictas Scripturas in mentem sibi revocasse, easque Judæis tradidisse novis Hebraicarum litterarum formis expressas (4): idque post bella quæ regionem illam vastaverant. Præterea et Nehemias pincerna cognoscebatur, qui mandante rege in Judæam progressus Hierosolyma excitabat, urbemque mœnibus ambiebat: eatenus enim urbs in ruinis consederat, templo excepto, quod sub Dario revixerat. Post Artaxerxi dominati sunt Persis hi: Darius annis **XIX** (5). Artaxerxes Mnemon annis **XL**. Ochus annis **XVI**. Arses annis **IV**. Darius annis **VI**. Post hos Alexander Macedo Persarum imperium delevit, regnavitque ipse annis **VI**; qui qui-

dem et antequam Darium interimeret jam regnaverat annis **VI**. Summa temporis ab altero Darii anno ad Alexandri obitum, qui in primum annum incidit olympiadis centesimæ quartæ decimæ, anni sunt **CXCVII**.

6. Post Alexandri obitum, Ægypti et Alexandriæ urbis imperium tenuerunt hi:

I. Ptolemæus Lagi annis **XI**.

II. Ptolemæus Philadelphus annis **XXXVIII** (6)

Sub hoc Hebræorum sacri Libri ad Græcæm linguam translati sunt, et in Alexandriæ urbis bibliothecam recepti.

III. Ptolemæus Evergetes annis **XXIV**.

IV. Ptolemæus Philopator annis **XXI**.

V. Ptolemæus Epiphanes annis **XXXII**.

VI. Ptolemæus Philometor annis **XXXIV**.

7. Hujus ætate regnavit in Syria Antiochus, cognomento Epiphanes, sub quo ea contigerunt quæ in libro (7) Machabæorum narrantur; nempe, quod Antiochus Judæam gentem ad superstitiones ethnicas relabi coegerit, templumque dedicatis ibi signis temeraverit, tum et sacram supellectilem olympiade centesima quinquagesima prima (8) diripuerit. Interfacent autem inter Macedonis Alexandri obitum primumque annum Epiphanis Antiochi anni **CL** (9): et inter alterum Darii annum atque ipsum Antiochum anni **CCCXLVII** (10). Hujus Antiochi temporibus Matthias, Asamonæi filius, patriorum sacrorum zelum præ se ferens, dux gentilis exercitus exstitit. Huic successit Judas filius, cognomento Machabæus. Post hunc rursus frater Jonathas: post quem frater item Simon, in quo liber (11) Machabæorum finem facit, annorum quadraginta (12) res complexus, nempe usque ad olympiadem centesimam sexagesimam primam expletam: a qua ad Augustum Romanorum imperatorem anni **LXXXVIII** supersunt.

8. Post Simonem, testibus Africano et Josepho (13), Judæorum ductavit exercitum Jonathas (14), qui et

(*) Κατὰ δὲ Ἀντίοχον τοῦτον Ματθαίας Ἀσαμοναίου παῖς ἤρην τὸν ὑπερ τῆς πατρῆου θρησκείας ἀναλαβὼν, τὴν Ἰουδαίαν ἀρχὴν ἀνεκτήσατο, καὶ ἠγήσατο τοῦ λαοῦ. Μεθ' οὗ ἐ οὐδὲς αὐτοῦ Ἰούδας ὁ ἐπικληθεὶς Μαχχαβαίος. Ἰωνάθης μετὰ τοῦτον. Σίμων τοῦτον ὁ ἀδελφεὸς αὐτοῦ διαδέχεται. Εἰς τοῦτον ἡ βίβλος τῶν Μαχχαβαίων περαιούται περιέχουσα χρόνον ἐτῶν τεσσαράκοντα μέχρι τέλους ρεῖα' Ὀλυμπιάδος.

Μετὰ δὲ Σίμωνα Ἰουδαίων ἡγεῖται, καθὼς Ἀφρικανὸς καὶ Ἰωσήπος ἱστοροῦσιν, Ἰωνάθης, ὁ καὶ Ὑγκανὸς,

(1) Syncellus p. 181 D ait: Εἰσὶν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως ἡ' εἰς τοὺς Σολομῶνος κατὰ Εὐσέβιον, ἰδρὸ· Ab Adamo ad octavam Salomonis annum Eusebius annos **MMMLCLXX** ponit. Templum conditum est anno **IV** Salomonis. Ergo a **MMMDCLXXX**, subductis **DCII** et **IV**, supersunt anni **MMMLXXIV**.

(2) Nempe anno altero instaurari cœptum, octavo vel potius sexto absolutum est.

(3) In codicis textu **XI**, et in margine **XX**.

(4) Rem hanc celeberrimam rursus attingit Eusebius in secundo libro, quod facit etiam in præfatione Psalmorum, itemque in *Commentario ad psalmum LXXII*. Et quidem de Esdræ librorum sacrorum instauratore, itemque de litterarum apud Hebræos mutatione, judicium veterum Patrum nec non Judæorum commode conaceravit Calmetus in perdoctis dissertationibus Esdræ præpositis, ad quas lectores ablegamus.

(5) Ita etiam in tabulis et in posteriore libro. At superius cap. 15 scribuntur anni **VII**.

(6) Codex Arm. **XXVIII**, sed inferius **XXXVIII**.

(7) Nempe primo.

(8) In secundo libro dicuntur hæc ab Eusebio contigisse olympiade **CLIII**.

(9) Vide posteriorem librum.

(10) Vide rursus posteriorem librum.

(11) Scilicet primus.

(12) Ergo mendose scribitur apud Syncellum *triginta*. En autem ejus verba p. 288 A. Ὁ ἀπὸ Ματθαίου τοῦ πατρὸς τῶν Μαχχαβαίων Ἰούδα γὰρ Ἰωνάθου καὶ Σίμωνος χρόνος κατὰ Εὐσέβιον ἐτῶν ἐστὶ **X**. Summa temporis, quo *Mattathias Machabæorum pater, nec non filii Judas, Jonathas et Simon rem publicam administrarunt, anni sunt xxx ad Eusebii rationes*. Dicendum erat igitur *quadraginta*, uti est in Græco textu, utque a posteriore Eusebii libro confirmari videtur.

(13) *Antiq.* **xiii**, 8.

(14) Ita *Jonathas* in textu Armenio et Græco; quin etiam in Armeniacis Bibliis I Machab. **xiii**,

Hyrcanus, annis xxvi. Deinde Aristobulus anno uno. A
 is regum primus diadema gestavit, regem una
 pontificemque Judææ genti se præbens (1) post
 Babylonicam captivitatem anno cdxlxxiv. Post eum
 Alexander, qui et Jannæus, Judæorum regnum tenuit
 annis xxv (2). Deinde uxor ejus Alexandra, quæ et
 Messalina (3) annis ix. Denique Aristobulus atque
 Hyrcanus (4). Hac ætate Pompeius Romani exercitus
 dux Judæos stipendiarios fecit Romanorum; Hyrcanoque
 imposito eis rege, vinctum Aristobulum Romam transtulit.
 Tunc Romanorum principatum invadit olympiade centesima
 octogesima quarta (5) Julius Cæsar solus imperans annis
 iv et mensibus v. Post eum Augustus, qui et Sebastus (6),
 annis lvi et mensibus vi. Sub hoc Herodes primus ex
 alienigenis, cui, homini scilicet genere Ascalonico, jus
 nullum in Judaicum regnum erat, a Romanis potestate
 insignitus est. Sub eo Unctus Dei nascitur Bethlehem
 in Judæa (7). Post Augustum Romanorum imperator fuit Tibe-

rius. Hujus anno quinto decimo Dominus noster
 Jesus unctus Dei in humana vita manifestatus
 est (8) olympiadis ducentesimæ primæ anno quarto.

9. Quare sunt ab Epiphane Antiocho ad quintum
 decimum annum Tiberii, anni cci. Tum ab Alexandro
 Macedone ad eundem annum Tiberii, anni ccclii. Et
 ab altero anno Darii, anni dxlviii. Rursus a quinto
 decimo anno Tiberii ad supremam Hierosolymorum
 obsidionem, quæ in alterum Vespasiani annum incidit,
 conficiuntur anni xlii. Erant autem ab Adamo ad
 alterum annum Darii, anni mmmcdclxxx (9): tum
 ab altero Darii anno ad quintum decimum Tiberii,
 anni dxlviii; ergo ab Adamo ad quintum decimum
 Tiberii annum, summa annorum mmmcccxxviii (10)
 est. Jamvero a quinto decimo Tiberii anno ad
 Constantini victoris Augusti vicennalia anni excurrunt
 ccc. Summa ergo temporum Hebraicorum consurgit
 in annos mmmmdxxviii (11), secundum Septuaginta
 virosum interpretationem: nam secundum quidem Hebraica

ἐτη κς'. Μεθ' ὃν Ἀριστόβουλος ἔτος α' οὗτος πρῶτος διάδημα περιέθετο, ὁμοῦ καὶ βασιλεὺς καὶ ἀρχιερεὺς
 γενονὼς τῶν Ἰουδαίων ἔθνους, μετὰ ἐτη πη' τῆς εἰς Βαβυλῶνα ἀγματολογίας. Μεθ' ὃν Ἀλέξανδρος, ὁ καὶ
 Ἰανναῖος, ἐτη κβ'. Μεθ' ὃν Ἀλεξάνδρα, ἡ καὶ Σακλίνα, γυνὴ αὐτοῦ, ἐτη θ'. Μεθ' ὃν Ἀριστόβουλος καὶ Ἰρκα-
 νὸς καθ' οὓς Πομπηίος Ῥωμαίων στρατηγὸς ὑποφόρος Ῥωμαίους ἐποικῆσατο Ἰουδαίους, Ἰρκανὸν μὲν
 ἐπιστῆσας αὐτῶν βασιλέα, τὸν δὲ Ἀριστόβουλον ἐς μίον εἰς Ῥώμην ἀγαγών. Κατὰ τοῦτον τὸν Ἰρκανὸν,
 Ῥωμαίων βασιλεύει ἐπὶ τῆς ρπθ' ὀλυμπιάδος Ἰούλιος Καῖσαρ ἐτη θ', μῆνας ζ'. Μεθ' ὃν Ἀβγούστος, ὁ καὶ
 Σεβαστὸς, ἐτη κς', μῆνας ε', καθ' ὃν Ἡρώδης πρῶτος ἀλλόφυλος οὐδὲν προσήκουσαν αἰσῶ τὴν Ἰουδαίων
 βασιλείαν ὑπὸ Ῥωμαίων χειρίζεται, γένος ὢν Ἀσκαλωνίτης. Ἐπὶ τοῦτῃ καὶ ὁ Χριστὸς ὁ Ὑῖος (12) τοῦ Θεοῦ
 ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται τῆς Ἰουδαίας. Μετὰ δὲ Ἀβγούστον Ῥωμαίων ἐβασίλευσε Τιθέριος· τοῦτου ἔτος ἦν
 πεντεκαίδεκατον, ἐν ᾧ Σωτὴρ καὶ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς (13) ἀνεφάνη ἐν τῷ τῶν ἀνθρώπων
 βίῳ. Ad excerptis Scaligeri, p. 51-52.

(1) Ἦν δὲ ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως δευτέρου ἔτους Δαρείου ἐτη δγπ. Καὶ τὰ ἀπὸ δευτέρου ἔτους Δαρείου ἐτη φμγ'.
 Ὅμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ ἐπὶ τὸ πεντεκαίδεκατον ἔτος Τιβερίου ἐτη (εσκη'). Ἀπὸ δὲ πεντεκαίδεκάτου ἔτους

53. Ab Eusebio tamen in posteriore libro scribitur
 Joannes, quæ est longe communior lectio, occurrit
 que etiam in Bibliis Arm. I Machab. xvi, 1 et 2.

(1) Confer Josephum Antiq. xiii, 41.

(2) Ita codex Arm.; sed idem in posteriore libro
 xviii.

(3) Hæc dicitur Messalina etiam a Chorenensi
 Hist. ii, 13. Armenius tamen Samuel scribit Sa-
 lina. Epiphanius hæc. xxi, cap. 3, Saalina.

(4) Codex Arm., mendose, qui et Hyrcanus.

(5) Lib. ii, olymp. 185.

(6) Recole cap. 15, n. 8, col. 53, not. 1.

(7) Hæc Hebraicorum tempora a soluta captivitate
 usque ad Christum perspicue exponit, præter alios
 historicos, etiam Augustinus De civ. Dei, xviii, 45.

(8) Hæc est illa Theophania, seu publica Christi
 vita (Luc. c p. iii) quam Eusebius noster quinque
 voluminibus narraverat; cujus deperditi operis
 fragmenta xviii ego edidi in hac collectione Scri-
 ptorum veterum tomo I repetitæ editionis. Nuper
 vero aliud fragmentum in Vaticano quodam codice
 repcri, quod ita se habet.

Εὐσεβίου β' τῆς θεοφανείας.

Ἐβδομήκοντα δὲ ἀνεδείκνυ μαθητὰς, ὅποσα λέγε-
 ται καθ' ἑλθς τῆς οἰκουμένης ἔθνη τυγχάνειν· τοῦτο
 δὲ καὶ ἡ Μωσαῖος· δηλοῖ Γραφή τὸν κατάλογον ποιου-
 μένη τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τοῦ Νῶε γενομέ-
 νων παίδων· ἐξ ὧν τοὺς πάντας ἐβδομήκοντα φῦναι,
 οὓς προπάτορας τῶν καθ' ἑλθς τῆς οἰκουμένης ἐθνῶν
 λόγος ἀληθῆς γεγονέναι κατέχει.

(9) Ita codex Arm. in textu; at in margine
 mmmcdclxxx.

(10) Pressius sic conficitur summa secundum Sep-
 tuaginta interpretes: ab Adamo ad diluivum anni
 mcccxlvi; a diluvio ad Abrahamum anni dcccxlvi;

ab Abrahamo ad Tiberii decimum quintum, ut vi-
 dere est in posteriore libro, anni mxxliii; quæ est
 summa annorum vmcccxxviii.

(11) Codex Arm. hic mmmmdxxviii. Jam opere pre-
 tium est huic loco verba Syncelli, p. 35 B, subijungere:
 Μέμφονται τὸν Εὐτέβιον Ἀνανὸς καὶ Πανόδωρος
 εὐλόγως, ὅτι ἐν τῇ ἀνακεφαλαίωσει τοῦ χρονογραφίου
 οὐ ἐτῆ ἐσφάλη· ἀντὶ γὰρ εἰσι ἔγραψε· φκς'. Ἐστοι-
 χεῖται δὲ ὁσῶς· ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς γεννήσεως
 Ἀβραὰμ συνῆξεν ἐτῆ ρρθ'· καὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως
 τῆς εἰκοσατηρίδος Κωνσταντίνου ἐν τῷ κατὰ πλάτος
 συνῆξε χρόνον ἐτῶν βετμ', ἃ γίνεται ἐτῆ φκς'.
 Anianus et Panodorus (chronographi) Eusebium
 merito incusant, quod in temporum definienda
 summa, nonaginta annos et ducentos omi rit. Pro
 annis enim vmcccxxviii, scripsit annos vmdxxvi (dic
 xxviii). Sic autem rationes duxit: ab Adamo ad
 Abrahami natalia confecit annos mmmclxxxiv; ab
 Abrahamo autem ad Constantini vicennalia in am-
 pliore historia (primo Chronicorum libro) annos nu-
 meravit mcccxlvi; unde summa consurgit annorum
 mmmmdxxviii. Pergit autem ibidem Syncellus expo-
 nere, quo pacto ab Eusebio anni ccxc (seu ccxc)
 prætermissi sint, nempe quia non scripsit Cai-
 nani Arphaxadei annos ante procreandum cxxx,
 deinde Aodi judicis annos x, tum alienigenarum
 ex intervallo dominantium annos cxi, denique post
 Samsonis obitum annos libertatis seu pacis xl.
 Conferatur Syncellus etiam pp. 92 C, 11 B, 169
 B. Jam de Syncelli ipsius rationibus et de ejusdem
 sæpe iniquo judicio super Eusebii calculis nihil nos
 disserendum putamus.

(12) Ὁ υἱός, filius, abest hic a codice Arm. Est ta-
 men in Eusebii posteriore libro.

(13) Armenius interpres legebat Χριστὸς Θεοῦ.

Judæorum exemplaria detraxuntur anni mcccxxvii A (1); secundum autem Hebraica item exemplaria Samaritanorum detrahuntur anni cxxxv (2). Atque apud Hebræos ratio temporum prædicto modo se habet (3).

CAPUT XIX.

Quomodo in Ægyptiorum chronologia tempora quoque Æthiopiae contineantur. Quomodo item Ptolemæi Ægyptum Alexandriamque tenuerint. De ratione chronologiæ apud Ægyptios.

Peractis Chaldæorum et Assyriorum atque Hebræorum chronologiis, res postulat, ut ad fastorum Ægyptiacorum tractationem accedamus. Diodorus primo *historicæ Bibliothecæ* suæ libro hæc verba scribit. Fabulantur apud eos quidam, initio deos et heroes dominatos esse in Ægypto annis paulo minus sexdecim millibus (4): postremum autem deorum regnavisse Isidis filium Orum. Aiunt deinde politos esse regionis homines, ducto initio a Myride, annis paulo minus quinque millibus usque ad olympiadem, octogesimam supra centesimam (5), qua ætate nos in Ægyptum venimus, potente regni Ptolemæo, qui novus Dionysus appellabatur. Cæterum eorum qui regioni cum imperio præfuerunt, plurimi numerantur indigenæ; minima pars Æthiopia, Persarum atque Macedonum. Æthiopes dominati sunt quatuor, et hi quidem haud continua serie sed ex intervallo, annis paulo minus xxxvi. Persæ autem nationi huic Cambysis regis armis subactæ imperaverunt annis cxxxv, computatis etiam temporibus, quibus Ægypti rebellaverunt, propter gravissimæ tyrannidis impatientiam, Persarumque impietatem in indigenas deos. Extremi Macedones gubernacula tenuerunt, eorumque successores annis cclxxvi. Reliquo omni tempore regibus indigenis usi sunt, viris quidem cclxx, feminis autem v.

Horum omnium consignatas litteris memorias sacerdotes tenebant in templis (6), ab ultima ætate perpetuo ordine traditas, quantum nimirum quisque rex fuisset viribus, strenuitate, indole, victoriis, rebusque cæteris sua ætate perpetratis. Sed enim singulorum actus scribi a nobis plane nullius usus est atque supervacaneum, præsertim cum nulli ex his nihil admodum utile sua ætate aggressi sint. Hactenus Diodorus. Opportunum commodumque est etiam ex Manethone res Ægyptiacas hic subnectere, in quo præsertim auctore historia ista nititur videtur.

CAPUT XX.

Ex Ægyptiacis Manethonis monumentis, qui in tres libros historiam suam tribuit. De diis et de heroibus, de manibus et de mortalibus regibus qui Ægypto præfuerunt usque ad regem Persarum Darium.

1. Primus Ægyptiorum deus (7) Vulcanus fuit, qui etiam ignis repertor apud eos celebratur. Ex eo Sol (8); postea Agathodæmon; deinde Saturnus; tum Osiris; exin Osiridis frater Typhon; ad extremum Orus Osiridis et Isidis filius. Hi primi inter Ægyptios rerum polito sunt. Deinceps continuata successione delapsa est regia auctoritas usque ad Bytin per annos tredecim mille ac nongentos. Lunarem tamen annum intelligo, videlicet triginta diebus constantem: quem enim nunc mensem dicimus, Ægyptii olim anni nomine indigitabant. Post deos regnaverunt heroes annis mclv: rursusque alii reges dominati sunt annis mccccxvi: tum alii triginta reges Memphisæ annis mccccxv: deinde alii Thynitæ decem reges annis ccl. Secuta est manium heroumque dominatio annis mmmmbccccxiii. Summa temporum in undecim millia consurgit annorum (9), qui tamen lunares, nempe menstrui, sunt. Sed revera dominatio, quam narrant Ægy-

Τιβερίου ἐπὶ τὴν εἰκοσαετηρίδα Κωνσταντίνου τοῦ νικητοῦ σεβαστοῦ ἔτη τ. Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος εἰς ἔτη (εφφεῖ) κατὰ τὴν τῶν ἑβδομηκοντα ἔρμηνείαν. Ab excerptis Scaligeri p. 52.

(1) Μυθολογοῦσι δ' αὐτῶν τινες τὸ μὲν πρῶτον ἄρχει τῆς Αἰγύπτου θεοῦ τε καὶ ἤρωας ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων, καὶ θεῶν ἔσχατον βασιλεῦσαι τὸν Ἰσίδος Ἰερον ὑπ' ἀνθρώπων δὲ τὴν χώραν βεβασιλευσθαι φασὶν ἀπὸ Μύριδος (10) ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν πεντακισχιλίων, μέχρι τῆς ἑκαστοῦ καὶ ὀδοηχοῦστος ὀλυμπιάδος, καὶ ἦν ἡμεῖς μὲν παρεβάλομεν εἰς Αἴγυπτον, ἐβασίλευε δὲ Πτολεμαῖος, ὁ νέος Διόνυσος χρηματίζων. Τούτων δὲ τὰ μὲν πλείστα κατασχέειν τὴν ἀρχὴν ἐγγυρῶν βασιλεῖς, ὀλίγα δὲ Αἰθιοπίας καὶ Πέρσας καὶ Μακεδόνας. Αἰθιοπίας μὲν οὖν ἄρχει τέσσαρας, οὐ κατὰ τὸ ἕξῃς, ἀλλ' ἐκ διαστήματος, ἔτη τὰ πάντα βραχὺ λείποντα τῶν ἑξ καὶ τριάκοντα. Πέρσας δ' ἠγήσασθαι, Καμβύσου τοῦ βασιλέως τοῖς ὄπλοις καταστρεφάμενον τὸ ἔθνος, πέντε πρὸς τοὺς ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἔτεσι, σὺν ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἀποστάσεσιν, ἃς ἐποίησαντο, φέρειν οὐ δυνάμενοι τὴν τραχύτητα τῆς ἐπιστάσεως καὶ τὴν εἰς τοὺς ἐγγυρῶν θεοῦ ἀπέθειαν. Ἐσχάτους δὲ Μακεδόνας ἄρχει καὶ τοὺς ἀπὸ Μακεδόνων ἑξ ἔτη πρὸς τοὺς διακοσίους καὶ ἑβδομηκοντα. Τοὺς δὲ λοιποὺς χρόνους ἅπαντας διατελέσαι βασιλεύοντας τῆς χώρας ἐγγυρῶν, ἄνδρας μὲν ἑβδομηκοντα πρὸς τοὺς τετρακοσίους, γυναῖκας δὲ πέντε. Περὶ ὧν ἀπάντων οἱ μὲν ἱερεῖς εἶχον ἀναγραφὰς ἐν ταῖς ἱερῶν βίβλοις ἐκ παλαιῶν χρόνων ἀεὶ τοὺς διαδοχοὺς παραδεδομένας, ὀπλήκων ἑκάστος τῶν βασιλευσάντων ἐγένετο τῷ μεγέθει, καὶ ὁμοίως τις τῇ φύσει, καὶ τὰ κατὰ τοὺς ἰδίους χρόνους ἐκάστου παραχθέντα. Ἡμῖν δὲ περὶ ἐκάστου τὰ κατὰ μέρος μακρὸν ἂν εἴη καὶ περιεργὸν γράφειν, ὡς ἂν τῶν πλείστων ἀρχήστων περιειλημμένον. Ex Diodoro Sic., 1, 44.

(1) Confer cap. 16, n. 14. Sed hic textus Arm., D xxxvii pro xxxv.

(2) Confer cap. 16, n. 11.

(3) Lege etiam Suidæ calculum voc. Ἀδάμ.

(4) Græce xviii.

(5) Codex Arm. cxxx.

(6) Ergo Armenius interpret, seu potius Eusebii, legebat in Diodoro ἱεροῖς templis. non ἱερῶν βίβλοις. LEOPARDUS.

(7) Codex Arm., homo; et sic etiam Chorenensis

Hist. 1, 6. Sed deus apud Syncellum, p. 18. Reapse hic agitur de Ægyptiaca deorum dynastia. Id.

(8) Confer Syncellum pp. 49, 51, et Suidam voc. ἤλιος.

(9) De his immanibus Ægyptiorum antiquitatibus confer Syncellum p. 51-52 apud quem Sol Vulcani filius myriadibus tribus annorum regnat.

(10) Græcus textus vulgo corruptus, ἀπὸ μυριάδος; sed restituitur a codice Vaticano annis cccccxvi. Codex Arm., sub Myride.

ptii, deorum, heroum et manium tenuisse putatur lunares annos omnino viginti quatuor mille et nongentos, ex quibus fiunt solares anni **MCCCVI**.

2. Atque hæc quidem si cum Hebræorum chronologia conferre volueris, in eandem plane conspirare sententiam videbis. Namque *Ægyptus* ab Hebræis *Mezraimus* appellatur: *Mezraimus* autem multis post diluuium annis exstitit (1). Quippe e Chamo Noachi filio post diluuium ortus est *Ægyptus* sive *Mezraimus*, qui primus ad *Ægypti* incolatum profectus est, qua tempestate gentes hac illac spargi cœperunt. Erat autem summa temporis ab Adamo ad diluuium, secundum Hebræos, annorum **MCCCLII** (2).

3. Cæterum cum *Ægyptii* prærogativa antiquitatis quadam seriem ante diluuium tenere se jactent deorum, heroum et manium annis plus viginti mille *regnantium*; plane æquum est, ut hi anni in menses tot convertantur quot ab Hebræis memorantur anni: nempe ut qui menses continentur in memoratis apud Hebræos annis, ii totidem intelligantur *Ægyptiorum* lunares anni (3), pro ea temporum summa quæ a primo condito homine ad *Mezraimum* usque colligitur. Etenim *Mezraimus* generis *Ægyptiaci* auctor fuit, ab eoque prima *Ægyptiorum* dynastia credenda est. Quod si temporum copia adhuc exuberet, reputandum sedulo est plures fortasse *Ægyptiorum* reges una eademque ætate exstitisse: namque et *Thynitas* regnauisse aiunt et *Memphitas* et *Saitas* et *Æthiopes* eodemque tempore alios. Videntur præterea alii quoque alibi imperium tenuisse, atque hæc dynastiæ suo quæque in nomo (4) semet continuisse: ita ut haud singuli

reges successivam potestatem acceperint, sed alius alio loco eadem ætate regnaverit. Atque hinc contigit, ut tantus cumulus annorum conseret. Nos vero his omissis, persequamur singillatim *Ægyptiorum* chronologia.

4. Post manes atque heroas, primam dynastiam numerant **viii** regum, quorum primus fuit *Menes* (5), gloria regni administrandi præpollens: a quo exorsi singulas regnantium familias diligenter scribemus, quarum successiva series ita contextitur.

Menes *Thynites* ejusque posterii septem (quem *Herodotus* *Minam* (6) nuncupavit). Hic annis **xxx** (7) regnavit. Idem et extra regionis suæ fines cum exercitu progressus est, et gloria rerum gestarum inclaruit (8). Ab hippopotamo raptus est.

Athothis hujus filius regno politus est annis **xvii** (9). Is regia sibi palatia *Memphi* construxit, et medicam item artem coluit, quin et libros de ratione secandorum corporum scripsit.

Cencenes ejus filius annis **xxxix**.

Vavenephis annis **xlvi**, cujus ætate famem regionem corripuit. Is pyramides prope *Cho* oppidum excitavit.

Usaphaennis **xx**.

Niebaes annis **xvii**.

Mempses annis **xviii**. Sub hoc multa prodigia itemque maxima lues acciderunt.

Vibesthes annis **xxvi**.

Summa dominationis annorum **cclii**.

Secunda dynastia regum **ix**.

(1) Περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Αἰγυπτίων δυναστειῶν, ὡς Εὐσέβιος.

Μετὰ νέκυας καὶ τοὺς ἡμιθέους πρώτην δυναστείαν καταριθμοῦσι βασιλέων ὀκτώ· ὃν γέγονε ἁ Μήνης, ὃς εἰσαπέμωσεν αὐτῶν ἡγήσατο· ἀπ' οὗ τοὺς ἐξ ἐκάστου γένους βασιλεύσαντας ἀναγράφομεν· ὃν ἡ διαδοχὴ τούτων ἔχει τὸν τρόπον.

Α'. Μήνης Θενίτης, καὶ οἱ τοῦτον ἀπόγονοι ζ', ὃν Ἡρόδοτος Μήνα ἀνώμασεν, ἐβασίλευσεν ἔτεσιν ξ'· οὗτος ὑπερόριον στρατείαν ἐποίησατο, καὶ ἐνδοξὸς ἐκρίθη· ὑπὸ δὲ ἰπποποτάμου ἡρπάσθη.

Β'. Ἀθωθὶς ὁ τοῦτου υἱὸς ἤρξεν ἔτεσιν κζ', καὶ τὰ ἐν Μέμφει βασίλεια ψυχοδόμησεν, ἰατρικὴν τε ἐξήσκησε, καὶ βίβλους ἀνατομικὰς συνέγραψε.

Γ'. Κενκένης ὁ τοῦτου υἱὸς ἔτη λθ'.

Οἱ δὲ πάντες ἐβασίλευσαν ἔτη σθ'.

Δευτέρα δυναστεία βασιλέων ἑννέα.

(1) *Mezraimus* dicitur quartus a Noacho et tertius a Chano, filius nempe Chusi, apud *Chorenensem* *Hist.* 1, 4, qui eam notitiam ex eruditi ejusdam *Syri* scriptis hausisse se ait. Sane ita *Mezraimus* multo post diluuium tempore exstitisset, ut hic ait *Eusebius* (nisi forte locus corruptus est). Sed enim *Mezraimus* dicitur *Chami* filius a *divinis Bibliis* *Gen.* x, 6, et ab ipso mox *Eusebio*.

(2) Intellige apud Hebræos in **lxx** *Virorum* interpretatione; et recole *cap.* 16, n. 8.

(3) Confer de his annorum *Ægyptiacorum* rationibus *Syneellum* p. 18 v. *Suidas* quidem voc. ἡλιος ait dies aliquando numeratos pro annis. *Censorinus* *cap.* 19 annum *Ægyptiorum* antiquissimum dicit *bimestrem*; imo *menstruum* *Plutarchus* in *Numa* *cap.* 18, et *Varro*, apud *Lactantium* *Inst.* 11, 12; *quadrimestrem* *Augustinus* *De civ. Dei*, 12, 10. Le-

Δ'. Οὐενέφης ἔτη μδ', ἐφ' οὗ λιμὸς κατέσχε τὴν χώραν, ὃς καὶ τὰς πυραμίδας τὰς περὶ Κωχώμην ἤγειρε.

Ε'. Οὐσαφαῆς ἔτη κ'.

Ζ'. Νιεβαῆς ἔτη κς'.

Ζ'. Σεμέψης ἔτη ιη', ἐφ' οὗ πολλὰ παράστημα ἐγένετο, καὶ μεγίστη φθορά.

Η'. Οὐδιένθης ἔτη κς'.

genesis alias varietates apud *Plinium* *Hist.* vii, sect. 49, et apud *Macrobiolum* *Saturn.* 1, 12.

(4) Aliter *Armenius* interpretis, qui crasso errore νομὸν *legem*, et περιγεγράφθαι *scriptum esse* intellexit. Atqui νομὸς est *Ægyptiaca regio* seu *praefectura*; περιγράφεσθαι *circumscribi*. Νομὸν etiam in sequentibus *Armenius* interpretis perperam *legem* vertit.

(5) In textu codicis hic et inferius *Menes*, at in margine *Menes*.

(6) *Lib.* 11, *cap.* 4, n. 99, quo altero loco legitur in variis lectionibus *Herodoti* *Μήνα*, uti reapse. legisse videtur *Armenius* interpretis, et est item in variis lectionibus *Diodori* 1, 45.

(7) Græce **lx**.

(8) *Menis* utique subtractiones ad Nilum *αυρετendum* commemorat *Herodotus* 11, 99.

(9) Ita in codicis margine; at in textu, **xxv**.

Primus Pochus. Sub eo specus ingens Bubasti A
subsedit multosque mortales hausit.

Post eum Ceehous; quo tempore (1) Apis, et
Mnevis atque Mendesius hircus (2) dii esse puta-
bantur.

Deinde Biophis, sub quo lege statutum est ut
feminæ quoque regiam dignitatem obtinerent.

Tum alii tres quorum ætate nullum insigne fa-
cinus patratum est. Sub septimo Mythici aiunt flu-
men Nilum melle simul et aqua fluxisse undecim
diebus.

Postea Sesochris annis xlviii, quem aiunt quin-
que cubitos altum, tres vero palmos latum fuisse.

Sub nono tandem nihil memoria dignum actum
est. Hi regnaverunt annis ccxcvii (3).

Tertia dynastia Memphitarum viii regum.

Neherochis, sub quo Libes ab Ægyptiis defece-
runt: mox immaniter crescente luna territi ad ob-
sequium reversi sunt. Deinde Sesorthus, qui ob
medicam artem Æsculapius ab Ægyptiis vocitatus
est. Is etiam sectis lapidibus ædificiorum struen-
dorum auctor fuit: litteris insuper exarandis cu-
ram impendit. Sex reliqui nihil commemorandum
gesserunt. Regnatum est annis cxcvii (4).

Quarta dynastia Memphitarum regum xvii ex
alia regia familia, quorum tertius Suphis, maximæ

A'. Βῶχος ἐφ' οὐ χάσμα κατὰ Βούδαστον ἐγένετο, C
καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο.

B'. Μεθ' οὗ καὶ δευτέρως Μῆος, ὅτε καὶ ὁ Ἄπις,
καὶ ὁ Μνεῦις, ἀλλὰ καὶ ὁ Μενδήσιος τράγος θεοὶ
ἐνομισθῆσαν.

Γ'. Βίοφις ἐφ' οὐ ἐκρίθη καὶ τὰς γυναῖκας βασι-
λείας γέρας ἔχειν.

Καὶ μετὰ τούτους ἄλλοι τρεῖς, ἐφ' ὧν οὐδὲν παρά-

Τρίτη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων ὀκτώ.

Νεχέρωις, ἐφ' οὐ Αἴθως ἀπίσθησαν Αἰγυπτίων, καὶ τῆς σελήνης παρὰ λόγον αὐξηθείσης, διὰ θεὸς ἐαυ-
τοὺς παρέδωσαν. Μεθ' οὗ Σέσορθος ὃς Ἀσκληπίδης παρὰ Αἰγυπτίους ἐκλήθη διὰ τὴν ἰατρικὴν· οὗτος καὶ τῆ
διὰ ξεστών λίθων οἰκοδομὴν εὐράτο, ἀλλὰ καὶ γραφῆς ἐπεμελήθη. Οἱ δὲ λοιποὶ ἕξ οὐδὲν ἀξιωμαθμόνευτον
ἐπραξαν· οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἐτη ρήη'.

Τετάρτη δυναστεία βασιλέων ἑξέ Μεμφιτῶν συγγενείας ἐτέρας βασιλείας, ὧν τρίτος Σούφις, ὁ τὴν με-
γίστην πυραμίδα ἐγείρας, ἦν φησὶν Ἡρόδοτος ὑπὸ Χέπος γεγονέναι. ὃς καὶ ὑπερόπτης εἰς θεοὺς γέγονεν,
ὡς μετανοήσαντα αὐτὸν τὴν ἱερὰν συγγραφαί βίβλον, ἦν ὡς μέγα γρήμη Αἰγύπτου περιέπουσι. Τῶν δὲ λοι-
πῶν οὐδὲν ἀξιωμαθμόνευτον ἀνεγράφη· οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἐτη υμῆ'.

Πέμπτη δυναστεία βασιλέων τριάκοντα ἐνδὲ ἕξ Ἐλεφαντίνης, ὧν πρῶτος Ὀθόθης· οὗτος ἀπὸ τῶν δορυφό-
ρων ἀνηρέθη. Ὁ δὲ δ' Φίωφ ἐξαετῆς ἀρξάμενος ἐβασίλευσεν μέχρις ἐτῶν ἑκατῶν.

Ἑκτὴ δυναστεία. Γυνὴ Νίτωχρις ἐβασίλευσεν τῶν κατ' αὐτὴν γεννηκωτάτη καὶ εὐμορφωτάτη, ξανθὴ τε
τὴν χροιάν ὑπάρξασα, ἣ καὶ λέγεται τὴν τρίτην πυραμίδα οἰκοδομηκέναι· οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἐτη σγ'.

Ἑβδόμη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων πέντε, οἱ ἐβασίλευσαν ἡμέρας οε'.

Ὀγδὼν δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων πέντε, οἱ ἐβασίλευσαν ἐτη ἑκατῶν.

Ἐνάτη δυναστεία Ἡρακλεωπολιτῶν βασιλέων τεσσάρων, οἱ ἐβασίλευσαν ἐτη ἑκατῶν· ὧν πρῶτος Ἀχθόθης
δαινότατος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενος, τοῖς ἐν πάσῃ Αἰγύπτῳ κακὰ εἰργάσατο· ὕστερον δὲ μανία περιέπεσε,
καὶ ὑπὸ χροκοδείλου διεφθάρη.

(1) Arm. interpres, qui et Apis, etc., perperam D
Intellecto ὅτε. LEOPARDUS.

(2) In codice Arm. est vox CAURIT, quasi caper;
Armenii autem hircum dicunt NOCHAZ aut CAUSCH.
De hircu Mendesio videndus certe Herodotus II, 46.

(3) Noni regis Cheneris sicut nomen Eusebii,
vel potius Armenius interpres.

(4) Græce, cxcviii.

(5) Lib. II, 124 seqq., ubi late Cheopis facinora
commemorantur.

(6) Memorans pyramides Arm. interpres in prima
quidem dynastia scribit ΙΑΥΡΑΝ, hoc autem loco etiam
ZURAN; quæ vocabula ab amanuensibus fortasse
corrupta sunt, neque nobis adhuc satis conside-

A pyramidis auctor; quam quidem Herodotus (5) a
Cheope structam ait qui in deos ipsos superbie-
bat: tum facti pœnitens sacrum librum conscribe-
bat, quem Ægyptii instar magni thesauri habere
se putabant. De reliquis regibus nihil memorabile
litteris mandatum est. Regnatum est annis cdxlviii.

Quinta dynastia regum xxxi Elephantinorum,
quorum primus Othius qui a satellitibus suis occi-
sus est. Quartus Phiope, qui regiam dignitatem a
sexto ætatis anno ad centesimum usque tenuit.

Sexta dynastia. Femina quædam nomine Nito-
cris regnavit, omnium ætatis suæ virorum fortis-
sima et mulierum formosissima, flava rubris genis.
Ab hac tertia pyramis excitata dicitur (6), speciem
collis præ se ferens. Ab his quoque regnatum est
annis cciii.

Septima dynastia Memphitarum quinque regum,
qui annis (7) lxxv dominati sunt.

Octava dynastia Memphitarum ix (8) regum, quo-
rum dominatio annos c occupavit.

Nona dynastia Heracleopolitarum iv regum, an-
nis c. Horum primus Ochthois sævissimus regum
fuit qui sibi præcesserant, universamque Ægyptu n
diris calamitatibus affecit. Idem denique vesania
correptus est, et a erocodilo preemptus.

σημον ἐγένετο.

Z'. Ἐπὶ τοῦ ἑβδόμου μυθεύεται τὸν Νεῖλον μέλιτι
κεκραμένον ἡμέρας ἑνδεκα ῥῆναι. Μεθ' οὗ.

H'. Σέσωχρις ἐτη μῆ', ὃς λέγεται γεγονέναι ὕψος
πηγῶν ε', πλάτος (παλαιστῶν) γ'. Ἐπὶ δὲ τῷ ἐνάτῳ
οὐδὲν ἀξιωμαθμόνευτον ὑπήρχε.

Θ'. Χενερός ἐτη λ'. Ἐβασίλευσαν ἐτη σῆζ'.

rata. De hac autem tertia pyramide loqui videtur
Strabo lib. xvii, ed. Oxon. p. 1145: Ἐστὶν ἐν ὕψει
μεζζονι τῆς ὀρεινῆς ἡ τρίτη πολὺ ἐλάττων ταῖν δυοῖν,
πολύ δὲ μεζζονος δαπάνης κατασκευασμένη· *Est in
majore montis altitudine tertia* (pyramis), *cæteris
quidem duabus minor, valde tamen graviore impen-
dio constructa.* Hanc autem tertiam pyramidum
Strabo dicit sepulcrum feminæ cujusdam, quæ regi
Ægyptio in matrimonium convenierit.

(7) Græce diebus, manifeste mendo.

(8) Ita in textu Arm., at in margine xix, Scaliger
quoque legebat xix, at Eusebius Græce nunc certe
habet v.; Sync. p. 58 C, scribit xxvii. Hæc jamdiu
notavit etiam Marshamus Chron. ed. Londin., p. 90.

Decima dynastia Heracleopolitarum XIX regum, A fecit. Regnaverunt successores ejus annis XLII (2).
annis CLXXXV.

Undecima dynastia Diospolitarum XVI regum, annis XLIII. Post quos Ammenemes annis XVI.

Hactenus primum librum Manetho produxit. Sunt autem reges CXCII, anni MCCC.

B. E. MANETHONIS LIBRO SECUNDO.

Duodecima dynastia Diospolitarum VII regum quorum primus

Sesonchosis Ammenemis filius annis XLVI.

Ammenemes annis XXVIII, qui a suis eunuchis interemptus est.

Sesostris annis XLVIII, cujus mensura fertur cubitorum quatuor palmorumque trium cum digitis duobus. Is universam Asiam annorum novem spatio sibi subdidit, itemque Europæ partes usque ad Thraciam. Idem et suæ in singulas gentes dominationis monumenta ubique constituit; apud gentes quidem strenuas virilia, apud vero imbelles femineæ pudenda ignominie causa columnis insculpens. Quare is ab Ægyptiis proximos post Osirim honores tulit.

Secutus est Lampares, annis VIII. Hic in Arsi-noite (1) labyrinthum cavernosum sibi tumulum

Summa universæ dominationis annorum CCLXV.

Tertia decima dynastia Diospolitarum LX regum, qui regnaverunt annis CDLIII.

Quarta decima dynastia Xoitarum LXXVI regum, qui regnaverunt annis CDLXXXIV.

Quinta decima dynastia Diospolitarum regum, qui regnaverunt annis CCL.

Sexta decima dynastia Thebæorum V regum, qui regnaverunt annis CXC.

Decima septima dynastia Pastorum, qui fratres erant Phœnices exterique reges, qui Memphim quoque occupaverunt. Ex his primus

Saites imperavit annis XIX, a quo Saitarum quoque nomos nomen traxit. Idem in Sethroite nomo urbem condiderunt, unde incursione facta Ægyptios perdomuerunt.

Secundus Non (3) annis XL.

Deinde Archles (4) annis XXX.

Aphophis annis XIV.

Summa annorum CIII. Horum ætate regnavisse in Ægypto Josephus videtur (5).

Decima octava dynastia Diospolitarum XIV regum, quorum primus

Δεκάτη δυναστεία Ἡρακλεωπολιτῶν βασιλέων ιθ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρπε'.

Ἐνδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ις', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη μγ' μεθ' οὗς Ἀμμενέμης ἔτη ις'. Μέχρι τούτου τὸν πρῶτον τόμον καταγέροεν ὁ Μανεθῶ. Ὁμοῦ βασιλεῖς ριθ', ἔτη θ', ἡμέραι οθ' (6).

ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ ΜΑΝΕΘΩ.

Δωδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ἐπτὰ, ὧν πρῶτος

Σεσόγχιωσις Ἀμμενέμου υἱὸς ἔτη μς'.

Β'. Ἀμμενέμης ἔτη λη', ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων εὐνοῦχων ἀνήρθη.

Γ'. Σέσωστρις ἔτη μη', ὃς λέγεται γεγενῆσθαι πηχῶν δ', παλαιστῶν γ', δακτύλων β' ὃς πάντα ἐχειρώσατο τὴν Ἀσίαν ἐν ἐνιαυτοῖς ἐννέα, καὶ τῆς Εὐρώ-

πείας δὲ τούτου διάδοχοι ἔτη μδ' οἱ πάντες ἐβασίλευσαν σμε'.

Τρισκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ξ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη υνγ'.

Τεσσαρεσκαιδεκάτη δυναστεία Σοῖτων βασιλέων ος', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη υπδ'.

Πεντακαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων, οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη σν'.

Ἑκτακαιδεκάτη δυναστεία Θεβαῖοι βασιλεῖς ε', οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτη ρη'.

Ἐπτακαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἦσαν ἀδελφοὶ φοίνικες ξένοι βασιλεῖς, οἱ καὶ Μέμφιν εἶλον, ὧν πρῶτος

Σαῖτης ἐβασίλευσεν ἔτη ιθ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαῖτης νομὸς ἐκλήθη· οἱ καὶ ἐν τῷ Σεθροῖτῃ νομῷ πόλιν ἐκτίσαν, ἀφ' ἧς ὀρμώμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρώσαντο.

Ὁμοῦ ἔτη ργ'. Κατὰ τούτους Αἰγυπτίων βασιλεῦς Ἰωσήφ δείκνυται.

Ὁκτωκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ιδ' (7), ὧν πρῶτος

Β'. Βνὸν ἔτη μ'.

Γ'. Ἀφωφίς ἔτη ιδ'.

Μεθ' οὗ Ἀρχλῆς ἔτη λ'.

(1) Scilicet natio.

(2) Videlicet tres postremi dynastie hujus reges annis simul XLII regnaverunt. Sed tamen summa non constat.

(3) In codicis Arm. margine Anon.

(4) Archles quartus est in textu Græco.

(5) Neque ingratus neque inutilis rem nos facturos esse opinamur, si huic loco attememus animadversionem Syncelli p. 62 A : Σημειωτέον πῶς ὁ Εὐσέβιος πρὸς τὸν οἰκεῖον σκοπὸν τοὺς τῆς πεντακαιδεκάτης δυναστείας παρὰ τῶν Ἀφρικανῶν φερομένους κατὰ τὴν ις' δυναστείαν γεγενῆσθαι λέγει· ἐπεὶ γὰρ πᾶσι συμπεφρονῆται, ὅτι ἐπὶ Ἀφωφίως ἤρξεν Ἰωσήφ τῆς Αἰγύπτου, μὴ ἔχων ὀπισθοῦν ἐπὶ ἄλλου τινὸς αὐτὸν παραθέσθαι, μετήγαγε τὸν Ἀφωφιν ἀπὸ τῆς ιε' δυναστείας, εἰς τὴν ις', κολοβώσας τὰ ἔτη αὐτοῦ

C. Ἐὰν ὑπάρχοντα εἰς ιδ' τὰ δὲ τῆς ὀκτῆς δυναστείας ρνα', ργ' παραθεῖς, καὶ ἀντὶ τῶν ἑξ βασιλέων, δ' μό-
νους· *Animaadvertendum est Eusebium instituti sui studio ductum, quos reges Africanus in quinta decima dynastia collocat, eos in decimam septimam transtulisse. Quippe quum omnium una vox sit, sub Aphophi Josephum Ægypto præfuisse; is quidem hunc sub alio quorvis non collocavit; verum ipsum Aphophim a quinta decima dynastia in decimam septimam submovit, annis ejus LXI redactis ad XIV; totiusque dynastie annis CLI contractis in CIII; neque sex regibus, sed quatuor tantummodo scriptis. Eadem fere oggerit Syncellus etiam p. 69 C-D.*

(6) Hi dies LXXIX non memorantur in codice Arm.

(7) In Græco textu Moses exit Ægypto sub undecimo rege. Tum et aliæ varietates ibidem occurrunt :

Amoses annis xxv.
 Chebron annis xliii.
 Amophis annis xxi.
 Memphres annis xii.
 Mispharmuthosis annis xxvi (1).
 Tutmosis annis ix.
 Amenophis annis xxxi. Hic est qui Memnon putabatur, petra loquens.
 Orus annis xxviii (2).
 Achencheres annis xvi. Hujus ætate Moses ducem se præbuit Hebræis ab Ægypto excedentibus (3).
 Acherres annis viii.
 Cherres annis xv.
 Armais, qui et Danaus, annis v, quibus peractis, Ægyptorum regione pulsus Ægyptumque fratrem suum fugiens evasit in Græciam, Argisque captis, imperitavit Argivis.
 Ramesses, qui et Ægyptus, annis lxxviii.
 Amenophis annis xl.
 Summa dominationis anni cccxlvi (4).

Α. Αμοσις ἔτη κε'.
 Β'. Χεβρών ἔτη ιγ'.
 Γ'. Ἀμμενώφης ἔτη κα'.
 Δ'. Μίφρης ἔτη ιδ'.
 Ε'. Μισφραγμουθώσις ἔτη κς'.
 Ϛ'. Τούθμοσις ἔτη θ'.
 Ζ'. Ἀμμενώφης ἔτη λα'. Οὗτος ὁ Μέμνων εἶναι νομίζομενος καὶ φεγγρόμενος λίθος.
 Η'. Ὀρος ἔτη λη'.
 Θ'. Ἀχενχέρης ἔτη ις'.
 Ι'. Ἀθωρις ἔτη λθ'.

Ἐνθακαίδεκάτῃ δυναστείᾳ βασιλέων ε' Διοσπολιτῶν.

Α'. Σέθως ἔτη νε'.
 Β'. Ραμφίης ἔτη ξς'.
 Γ'. Ἀμμενεφθίς ἔτη μ'.
 Δ'. Ἀμμενέμης ἔτη κς'.

ΤΡΙΤΟΥ ΤΟΜΟΥ ΜΑΝΕΘΩ.

Εἰκοσθὴ δυναστεία βασιλέων Διοσπολιτῶν ιδ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ροη'.
 Πρώτῃ καὶ εἰκοσθῇ δυναστείᾳ βασιλέων Τανιτῶν ἐπτά.

Α'. Σμένδις ἔτη κς'.
 Β'. Ψουσέννης ἔτη μα'.

et quidem sexdecim scribuntur reges, quum ab Eusebio quatuordecim tantum numerati sint, teste Syncello p. 62 C, quem locum paulo ante recitavimus. Rursus adnotat hic Syncellus p. 72 D: Μόνος Εὐσέβιος ἐπὶ τούτου λέγει τὴν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ Μωϋσεως ἔξοδον, μηδεὸς αὐτῷ λόγου μαρτυροῦντο, ἀλλὰ καὶ πάντων ἐναντιουμένων τῶν πρὸ αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ. Unus Eusebius sub hoc rege egressum ex Ægypto Israellem duce Moyse narrat, nulla historia sibi suffragante, imo sibi adversantibus, ut ipse testatur, cunctis ætate superioribus. Sed vide omnino animadversiones Scaligeri ad suam *Chronici Eusebiani* editionem, p. 32-33.

(1) Ait hic Syncellus p. 71 D: Ὁμοῦ ἀπὸ Ἀμώσεως τοῦ πρώτου τῆς προκειμένης ἡ' δυναστείας, εἰως Μισφραγμουθώσεως ἀρχῆς κατὰ Εὐσέβιον ἔτη γίνονται οα' βασιλεῖς πέντε ἀντὶ τῶν ἐξ· τὸν γὰρ τέταρτον Ἀμένσην παραδραμῶν, ὃν ὁ Ἀφρικανὸς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μέμνηται, ἔτη κθ' αὐτοῦ ἐκολόθωσεν. Ad Amosi rege hujus dynastiae primo ad Mispharmuthosis regnum anni congeruntur lxxi de Eusebii sententia, et reges quinque, quum sex scribendi forent: quartum enim Amensem, quem Africanus et ceteri posuerunt, Eusebius cum ejusdem annis xxii subtraxit.

A Decima nona dynastia Diospolitarum v regum.
 Sethos annis lv.
 Rampses annis lxxvi.
 Amenephtis annis xl (5).
 Ammenemes annis xxvi.
 Thuoris Homero dictus Polybus, vir strenuus atque fortissimus (6), cujus ætate Ilium captum est, annis vii.

Summa annorum cxciv. Manethonis secundo libro conflaturo summa xcii regum, annorum mxcxxi.

6. E MANETHONIS TERTIO LIBRO.

Vicesima dynastia Diospolitianorum xii regum, qui imperaverunt annis clxxii (7).
 Vicesima prima dynastia Tanitarum vii regum.
 Smendis annis xxvi.
 Psusennes annis xli.
 Nephercheres annis iv.
 Amenophthbis annis ix.

ΙΑ'. Χενχέρης ἔτη ις'.
 Κατὰ τοῦτον Μωϋσῆς τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας τῶν Ἰουδαίων ἡγήσατο.

ΙΒ'. Ἀγερόθης ἔτη η'.

ΙΓ'. Χερόθης ἔτη ιε'.

ΙΔ'. Ἀρμαίς, ὁ καὶ Δαναὸς, ἔτη ε'· μεθ' αὐτοῦ ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐκπεσῶν καὶ φεύγων τὸν ἀδελφὸν Αἰγύπτου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφικνεῖται· κρατήσας τε τοῦ Ἀργούου βασιλεύει Ἀργείων.

ΙΕ'. Ραμεσσης, ὁ καὶ Αἰγύπτος, ἔτη ξη'.

Κ. ΙϚ'. Ἀμένωφης ἔτη μ'.

Ὁμοῦ ἔτη τμη'.

Ε'. Θούωρις, ὁ παρ' Ὀμήρῳ καλούμενος Πολύβος, ἀλκανδρὸς ἀνὴρ, ἐφ' οὗ τὸ Ἴλιον ἐάλω, ἔτη ζ'.

Ὁμοῦ ἔτη ριθ'. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ β' τόμου Μανεθῶ βασιλέων ιθ', ἔτη βρκα'.

Γ'. Νεφερχέρης ἔτη θ'.
 Δ'. Ἀμμενεφθίς ἔτη θ'.

(2) Græce xxxviii.

(3) Adnotat Syncellus p. 62 C: Κάνταῦθα δύο βασιλεῖς ὁ Εὐσέβιος παρέκρυψεν· ἔτη δὲ προσέθηκεν πέ', τμη' παραθεῖς, ἀντὶ σξγ' τῶν παρ' Ἀφρικανῶ. Hic quoque duos reges omisit Eusebius (namque Africanus scripserat xvi); addidit autem annos lxxxv; quandoquidem scripsit cccxlvi, cum Africanus cclxiii scripsisset.

(4) Hujus decimæ octavæ dynastiae reges non sine varietate recenset etiam Theophilus ad Autolyt. iii, 20. Adnotat autem hic Syncellus p. 73 A: Προσέθηκεν ἐπὶ τὸν Ἀφρικανὸν ἔτη πε' Εὐσέβιος κατὰ τὴν ἡ' δυναστείαν· Dynastiae decimæ octavæ annos lxxxv addidit Eusebius præter definitos ab Africano (qui nimirum apud Syncellum p. 72 B scribit cclxiii).

(5) Cod. Arm. viii hic et in tabulis pro xl. Sed locum corrigunt et summa quæ subjicitur annorum et posterior Eusebii liber et textus Græcus.

(6) Dicendum potius Alcandæ maritus, Ἀλκάνδρας ἀνὴρ, uti est apud Homerum *Odys.* iv, 126. Argemius autem interpres adjectivum putavit ex ἀλχη et ἀνὴρ.

(7) Græce clxxviii.

Osochor annis vi.
 Psinnaches annis ix.
 Psusennes annis xxxv.
 Summa annorum est cxxx.
 Vicesima secunda dynastia Bubastitarum iii regum.
 Sesonchosis annis xxi.
 Osorthon annis xv.
 Tacelothis annis xiiii.
 Summa annorum xlix.
 Vicesima tertia dynastia Tanitarum iii regum.
 Petubastis annis xxv.
 Deinde Osorthon annis ix, quem Ægyptii Herculem nuncupaverunt.
 Psammutus annis x.
 Summa annorum xliiv.
 Vicesima quarta dynastia.
 Bocchoris Saites annis xliiv, sub quo agnus locutus est (1).
 Vicesima quinta dynastia Æthiopum iii regum.
 Sabacon, qui captum Bocchorum vinum combussit, regnavitque annis xii.
 Sebichos filius ejus annis xii.
 Taracus (2) annis xx.

Ε'. Όσοχώρ ἔτη ζ' .
 Ϛ'. Ψινάχης ἔτη θ' .
 Ζ'. Ψουσέννης ἔτη λε' .
 Όμοῦ ἔτη ρλ' .

Εικοστή δευτέρα δυναστεία Βουβαστιτῶν βασιλέων τριῶν.

Α'. Σεσόγγωσις ἔτη κα' .
 Β'. Όσωρθίων ἔτη ιε' .
 Γ'. Τακέλωθις ἔτη ιγ' .
 Όμοῦ ἔτη μθ' .

Εικοστή τρίτη δυναστεία Τανιτῶν βασιλέων τριῶν.

Α'. Πετουθάσις ἔτη κε' .
 Β'. Μ:θ' ὃν Όσωρθίων ἔτη θ' , ὃν Ἡρακλέα Αἰγύπτιοι ἐκάλεσαν.
 Γ'. Ψαμμουῦς ἔτη δέκα.
 Όμοῦ ἔτη μδ' .

Εικοστή τετάρτη δυναστεία.

Βόκχωρις Σαίτης ἔτη μδ' , ἐφ' οὗ ἀρνίον ἐφθέγγατο.
 Όμοῦ ἔτη μδ' .

Εικοστή πέμπτη δυναστεία Αἰθιοπῶν βασιλέων τριῶν

Α'. Σαβάκων, ὃς Βόκχωριν αἰχμάλωτον ἐλὼν ἔκαυσε ζῶντα, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ιθ' .

Ἐκτη καὶ εικοστή δυναστεία Σαίτων βασιλέων θ' .

Α'. Ἀμμερις Αἰθίοψ ἔτη ιθ' .
 Β'. Στεφινάθης ἔτη ζ' .
 Γ'. Νεγέφωσις ἔτη ζ' .
 Δ'. Νεχαῶ ἔτη η' .
 Ε'. Ψαμμήτιχος ἔτη με' .
 Ϛ'. Νεχαῶ δευτερός ἔτη ζ' . Οὗτος εἶπεν τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἰωαχὰς τὸν βασιλέα αἰχμάλωτον εἰς Αἴ-

Εικοστή ἐβδόμη δυναστεία Περσῶν βασιλέων τῆ' .

Α'. Καμβύσης ἔπει πέμπτῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου ἔτη γ' .
 Β'. Μάγοι μῆνας ζ' .

(1) *Pecudesque locuta; infandum!*

VIRGIL. *Georg.* 1, 475.

Vide Ælianum *Hist. anim.* xii, 5.

(2) Ita in Græco, et in margine codicis Arm. At in textu, *Saracus*.

(3) Ita in margine codicis Arm. et in Græco

A Summa annorum xliiv.
 Vicesima sexta dynastia Saitarum ix regum.
 Ammeres Æthiops annis xii (3).
 Stephinathis annis vii.
 Nechepsos annis vi.
 Nechaus annis viii (4).
 Psammetichus annis xliiv (5).

Nechaus alter annis vi. Ab hoc Hierosolyma capta sunt, Joachasusque rex in Ægyptium captivus abductus.

Psammuthes alter, qui et Psammetichus, annis xvii.

Vaphres annis xxv, ad quem reliquæ Judæorum, Hierosolymis in Assyriorum potestatem redactis, confugerunt.

B Amosis annis xlii.

Summa annorum cxlvii.

Vicesima septima dynastia Persarum viii regum.
 Cambyses, qui regni sui quinto (6) anno Ægyptiorum potitus est, annis iii.

Magi mensibus vii.

Darius annis xxxvi.

Xerxes Darii annis xxi.

Artaxerxes annis xl.

Β'. Σεθιχὸς υἱὸς ἔτη ιθ' . Γ'. Ταρακὸς ἔτη κ' .
 Όμοῦ μδ' .

Ϛ γυπτον ἀπήγαγε.

Ζ'. Ψάμμουθις ἕτερος, ὃ καὶ Ψαμμήτιχος, ἔτη ιζ' .
 Η'. Όσαφρις ἔτη κε' , ὃ προσέφυγον ἀλούσης ἐπὶ Ἀσσυρίων τῆς Ἱερουσαλήμ οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι.

Θ'. Ἀμωσις ἔτη μθ' .
 Όμοῦ ἔτη ρξγ' (7).

Γ'. Δαρειὸς ἔτη λς' .

Δ'. Ξέρξης ὁ Δαρειὸς ἔτη κα' .

Ε'. Ἀρταξέρξης ὁ Μακρόχειρ ἔτη μ' .

textu : at in textu codicis xviii.

(4) In margine codicis Arm. vi.

(5) Græco xliiv.

(6) Ita in Græco textu et in margine codicis Arm.

At in textu codicis xv.

(7) Scribe ρξγ'.

Xerxes alter mensibus II.
 Sogdianus mensibus VII.
 Darius Xerxis annis XIX.
 Summa annorum CXX, mensiumque IV.
 Vicesima octava dynastia.
 Amyrtaeus Saites annis (1) VI.
 Vicesima nona dynastia Mendesium IV (3) regum.
 Nepherites annis VI.
 Achoris annis XIII.
 Psammuthes anno I.
 Muthes anno I (3).
 Nepherites mensibus IV.
 Summa annorum XXI, mensiumque IV.
 Tricesima dynastia Sebennytarum III regum.
 Nectanebes annis X.
 Teos annis II.
 Nectanebus annis VIII.
 Summa annorum XX.
 Tricesima prima dynastia Persarum.
 Ochus vicesimo jam anno Persis imperitans,
 Ægyptum occupavit, tenuitque annis VI (4).
 Postea Arses Ochi annis IV.
 Tum Darius annis VI, quem Macedo Alexander
 Interfecit.

Γ'. Ξέρξης ὁ δεύτερος μῆνας β'.

Z'. Σογδιανὸς μῆνας ζ'.

H'. Δαρείος ὁ Ξέρξου ἔτη ιθ'.

Ὀμοῦ ἔτη ρκ', μῆνας δ'.

Εἰκοστὴ ὀγδόη δυναστεία.

Ἄμυρταῖος Σαίτης ἔτη ζ'.

Εἰκοστὴ ἐνάτη δυναστεία. Μενδήσιοι βασιλεῖς δ'.

A'. Νεφερίτης ἔτη ζ'.

B'. Ἀχωρίς ἔτη ιγ'.

Γ'. Ψάμμουθις ἔτη α'.

Δ'. Νεφερίτης μῆνας δ'.

E'. Μούθις ἔτος α'.

Ὀμοῦ ἔτη κα', καὶ μῆνας δ'.

Τριακοστὴ δυναστεία Σεβεννυτῶν βασιλέων τριῶν.

A'. Νεκτανέβος ἔτη ι'.

B'. Τεὼς ἔτη β'.

Γ'. Νεκτανέβος ἔτη η'.

Ὀμοῦ ἔτη κ'.

Τριακοστὴ πρώτη δυναστεία Περσῶν βασιλέων τριῶν.

A'. Ὅχις εἰκοσῶ ἔται τῆς αὐτοῦ βασιλείας κρατεῖ τῆς Αἰγύπτου ἔτη β'.

B'. Μεθ' ὃν Ἀρσης Ὀχου ἔτη θ'.

Γ'. Μεθ' ὃν Δαρείος ἔτη ξξ. ὃν Ἀλέξανδρος Μακεδὼν καθέλει. Ταῦτα τοῦ τρίτου Μανεθῶ. Μέχρι τῶνδε Μανεθῶς. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξ Ἑλληνικῶν περισταται συγγραφῶν. Ex Syncello, pp. 55-78.

1. (') Ἀρξομαι δὴ πρῶτον ἀπὸ τῶν παρ' Αἰγυπτίους γραμμάτων· αὐτὰ μὲν οὖν οὐχ οἶόν τε παρατίθεσθαι τὰ κείνων· Μανεθῶν δ' ἦν τὸ γένος ἀπὸ Αἰγύπτου, τῆς Ἑλληνικῆς μετασηχῶς παιδείας, ὡς δηλὸς ἐστὶ γέγραφε γὰρ Ἑλλάδι φωνῆ τὴν πάτριον ἱστορίαν, ἐκ τε τῶν ἱερῶν, ὡς φησὶν αὐτὸς, μεταφράσας, καὶ πολλὰ τὸν Ἡρόδοτον ἐλέγχει τῶν Αἰγυπτιακῶν ὑπ' ἀγνοίας ἐψευσμένον. Αὐτὸς δὲ τοῖνονδ' Μανεθῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Αἰγυπτιακῶν ταῦτα περὶ ἡμῶν γράφει· παραθήσομαι δὲ τὴν λέξιν αὐτοῦ, καθάπερ αὐτὸν ἐκεῖνον παραγαγὼν μάρτυρα· Ἐγένετο βασιλεὺς ἡμῖν, Τίμαιος ὄνομα· ἐπὶ τούτου οὐκ οἶδ' ὅπως ὁ θεὸς ἀντέπνευσεν, καὶ παραδόξως ἐκ τῶν περὶ ἀνατολὴν μερῶν ἀνθρώποι τὸ γένος ἀσημοί, καταθαρήσαντες ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν, καὶ ῥάβδιος ἀμαχητὶ ταύτην κατὰ κράτος εἶλον· καὶ τοὺς ἡγεμονεύσαντας ἐν αὐτῇ χειρωσάμενοι, τὸ λοιπὸν τὰς τε πόλεις ὡμῶς ἐνέπρησαν, καὶ τὰ ἱερὰ τῶν θεῶν κατέσκαψαν. Πᾶσι δὲ τοῖς ἐπιχωρίοις ἐχθρότατά πως

(1) Ita in margine codicis Arm., et in Græco textu codicis secundo.

(2) Ita etiam in Græco; sed revera sunt quinque.

(3) Græce Muthes est quintus. Nepherites quartus in ordine.

(4) Græce apud Syncellum, duobus, verum apud Scaligerum sex.

(5) Codex Arm. addit cuncta.

(6) Ita Græce et in margine codicis Arm. At textus

A Cuncta (5) hæc ex Manethonis tertio (6) lib. ro.

Quæ consecuta sunt, ea petere oportet e Græcis libris (7). Hactenus enim vetus regnum Ægyptiorum pertingit. Quoniam vero et Flavius Josephus de Hebræorum majoribus disserens, e Manethonis libris testimonia excitavit, operæ pretium est ejusdem quoque verba in medium afferre, quæ in prioribus de veteribus Hebræis libro ejusmodi sunt.

CAPUT XXI.

Josephi e Manethonis libris (8).

De Hebræis Ægyptum incolentibus.

1. Age vero initium capiam ab Ægyptiorum litteris, quas quidem ipsas per se in medium afferre non licet: verum Manetho genere Ægyptius, vir Græca eruditione imbutus, uti vel inde apparet quod patriam historiam Græca lingua conscripsit, e templorum, ut ipse ait, interpretatus monumentis, quique etiam Herodotum sæpe arguit in Ægyptiacis rebus ob inscitiam mentitum; hic, inquam, Manetho primo (9) Ægyptiacarum rerum ita de nobis scribit. Utar autem ejus verbis, quippe qui ipsamet testem produco. Regem, inquit, habuimus (10)

(7) Dicendum erat scriptoribus vel historicis.

(8) Hunc titulum nos supplemus.

(9) Textus Græcus in Josephi operibus et apud Eusebium Præp. ev. x, 13, habet secundo; et quidem superius dynastia pastorum occurrit in secundo Manethonis libro.

(10) Hæc verba absunt ab exemplari nostro Arm., itemque aliquot alia inferius.

Timæum (1) nomine. Sub hoc Deus nescio quo pacto iratus est, præterque opinionem ab orientali tractu homines obscuro genere, audacia tamen pleni, in hanc regionem impetum fecerunt, universamque armis nemine resistente occupaverunt. Tum principes capiebant, et deorum fana evertabant, cunctisque incolis crudelissime abutebantur, quorumdam etiam liberos et uxores in servitutem abducebant. Denique et quemdam ex suis regem creabant nomine Silitin. Hic vero Memphim profectus, superiorem provinciam ab inferiore secernebat (2), atque orientalem maxime plagam munitabat, nimirum prospiciens, fore ut Assyrios, ea tempestate viribus pollentes, cupiditas arriperet ejusmodi regnum incurrandi (3). Tum nactus in Melbraite nomo commodissimam urbem in orientali Bubastitæ fluminis ripa sitam, atque ex antiqua quadam theologia Avarin appellatam, ipsam denus construebat, mœnibusque amplioribus augebat, collocatis item inibi militum myriadibus viginti quatuor ad ejusdem custodiam. Illuc autem æstivo tantum tempore ventilabat, ad stipendia nimirum et munera vulgo largienda, atque armatos sedulo exercendos, quo terrorem extraneis iacuteret. Is annis xv (4) dominatus vita excessit.

2. Deinde alius regnavit annis xliii (5) nomine Banon. Deinde alius quidam, Anachnas nomine, annis xxxvi cum mensibus vii. Deinde Aphosis annis lxi. Tum Anan annis l cum mense uno. Postremus omnium Assethus annis xlix cum mensibus duobus. Atque hi sex primi ex eorum generi

A principes regionem assidue vexabant, imo et stirpem Ægyptiæ gentis nitentur excindere. Hæc universa gens appellabatur nycosus (6), id est reges pastores: namque nyc sacratiore Ægyptiorum lingua regem significat, usos autem pastorem, et pastores quoque vulgari loquela. Tum facta copula consurgit nycosus. Nonnulli eos Arabes fuisse aiunt. Porro in alio exemplari (7) vox nyc non reges, sed captivos potius denotat: adeoque nyc Ægyptiaca lingua et nax cum alpha et aspiratione captivos diserte significat: idque mihi verisimilius videtur priscaque historiæ consentaneum. Jam prædictos singillatim reges, qui pastores vocitati sunt, eorumque posteros ait Ægypto imperasse annis undecim supra quingentos.

B 3. Deinde a Thebæis aliisque Ægyptiis regibus bello atroci diuturnoque appetitis pastores ait: sub rege autem cui nomen Mispthagmuthosis, victos pastores, amissa omni Ægypto, confugisse quemdam in locum, cujus ambitus decem millia jugerum, et nomen Avaris. Hunc Manetho (8) ait totum magnis validisque mœnibus a pastoribus cinctum fuisse, ut rem suam universam et prædam in eo munitamento asservarent. Tum Mispthagmuthosis filium Thutmosim conatum quidem summa vi eos expugnare, octo et quadraginta myriadibus militum ad obsidionem murorum adductis: sed, obsidionis successu desperato, per internuntios transgisse, ut ii, relicta Ægypto, indemnes abirent: eosdemque fœdere fretos cum armentis et familiis omnique re sua excessisse Ægypto, militum nempe myriadas

ἐχρήσαντο, τοὺς μὲν σφάζοντες, τῶν δὲ καὶ τὰ τέκνα καὶ γυναῖκας εἰς δουλείαν ἀγοντες. Πέρασ δὲ καὶ βασιλεῖς ἕνα ἐξ αὐτῶν ἐποίησαν, ᾧ ὄνομα ἦν Σάλαις. Καὶ οὗτος ἐν τῇ Μέμφιδι κατεγίνετο, τὴν τε ἀνω καὶ κάτω χώραν δασμολογῶν, καὶ φρουρᾶν ἐν τοῖς ἐπισηδαιοτάτοις καταλείπων τόποις, μάλιστα δὲ καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὴν ἠσφαλισσατο μέρη, προουρώμενος Ἀσσυρίων, τότε μείζον ἰσχυρότων, ἐσομένην ἐπιθυμίαν τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐφόδου. Εὐρὸν δὲ ἐν νομῷ τῷ Σαίτη πόλιν ἐπικαιροτάτην, κειμένην μὲν πρὸς ἀνατολὴν τοῦ Βουβαστίτου ποταμοῦ, καλουμένην δ' ἀπὸ τινος ἀρχαίας θεολογίας Ἀβριν, ταύτην ἔκτισεν τε, καὶ τοῖς τειχεῖν ὀχυρωτάτην ἐποίησεν, ἐνοικίσας αὐτῇ καὶ πλῆθος ὀπλιτῶν εἰς εἴκοσι καὶ τέσσαρας μυριάδας ἀνδρῶν πρὸς φυλακὴν. Ἐνθάδε κατὰ θέραιαν ἤρχετο, τὰ μὲν σιτομετρῶν καὶ μισθοφορίας παρεχόμενος, τὰ δὲ καὶ τὰς ἐξοπλισίας πρὸς φόβον τῶν ἔξωθεν ἐπιμελῶς γυμνάζων. Ἀρξας δ' ἐννεακαίδεκα ἔτη τὸν βίον ἐτελεύτησεν.

2. Μετὰ τούτων δὲ ἕτερος ἐβασίλευσεν τέσσαρα καὶ τετταράκοντα ἔτη, καλούμενος Βηῶν. Μεθ' οὗ ἄλλος Ἀπαχνῆς ἐξ καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ μῆνας ἑπτὰ. Ἐπειτα δὲ καὶ Ἀπωφίς ἐν καὶ ἐξήκοντα, καὶ Ἰανίας πενήτηκοντα καὶ μῆνα ἕνα. Ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ Ἄσσις ἐννεα καὶ τεσσαράκοντα καὶ μῆνας δύο. Καὶ οὗτοι μὲν ἐξ ἐν αὐτοῖς ἐγενήθησαν πρῶτοι ἀρχοντες, πολεμοῦντες ἀεὶ καὶ ποθοῦντες μᾶλλον τῆς Αἰγύπτου ἐξῆραι τὴν ῥίζαν. Ἐκαλεῖτο δὲ τὸ σύμπαν αὐτῶν ἔθνος ΥΚΣΩΣ, τοῦτο δὲ ἐστὶ βασιλεῖς ποιμένες· τὸ γὰρ ΥΚ καθ' ἱερᾶν γλώσσαν βασιλεῦ σημαίνει, τὸ δὲ ΣΩΣ ποιμὴν ἐστὶ, καὶ ποιμένες κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον, καὶ οὕτω συντιθέμενον γίνεταὶ ΥΚΣΩΣ. Τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτοὺς Ἀραβας εἶναι· ἐν δ' ἄλλῳ ἀντιγράφῳ, οὐ βασιλεῖς σημαίνεσθαι διὰ τῆς τοῦ ΥΚ προσηγορίας, ἀλλὰ τούναντιον αἰχμαλώτους δηλοῦσθαι. Τὸ γὰρ ΥΚ πάλιν Αἰγυπτιαστὶ καὶ τὸ ἈΚ δασυόμενον, αἰχμαλώτους ῥητικῶς μὲνυει. Καὶ τοῦτο μᾶλλον πιθανώτερον μοι φαίνεται, καὶ παλαιᾷ ἱστορίας ἐχόμενον. Τούτους δὲ τοὺς προκατανομασμένους βασιλεῖς τοὺς τῶν ποιμένων καλουμένων, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν γενομένους, κρατῆσαι τῆς Αἰγύπτου φησὶν ἔτη πρὸς τοὺς πεντάκισσις ἑνδεκα.

3. Μετὰ ταῦτα δὲ, τῶν ἐκ τῆς Θηβαίδος καὶ τῆς ἄλλης Αἰγύπτου βασιλέων γενέσθαι φησὶν ἐπὶ τοῖς ποιμένας ἐπανάστασιν, καὶ πόλεμον αὐτοῖς συρράγηναι μέγαν καὶ πολυχρόνιον. Ἐπὶ δὲ βασιλέως, ᾧ ὄνομα εἶναι Ἀλισφραγμουθωσις, ἠττωμένους φησὶ τοὺς ποιμένας ὑπ' αὐτοῦ, ἐκ μὲν τῆς ἄλλης Αἰγύπτου πάσης ἐκπεσεῖν, κατακλεισθῆναι δ' εἰς τόπον, ἀρουρῶν ἔχοντα μυρίων τὴν περίμετρον· Ἀβριν ὄνομα τῶν τόπων. Τούτων φησὶ ὁ Μανεθὼν ἅπαντα τείχει τε μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῳ περιβάλεῖν τοὺς ποιμένας, ὅπως τὴν τε κτήσιν ἅπασαν φυλάσιν ἐν ὀχυρῳ καὶ τὴν λεῖαν τὴν ἑαυτῶν. Τῶν δὲ Ἀλισφραγμουθωσέως υἱὸς Θούμωσις ἐπιχειρήσας μὲν αὐτοὺς διὰ πολιορκίας ἐλεῖν κατὰ κράτος, ὅκτω καὶ τεσσαράκοντα μυριάσι προσεδρεύσαντα τοῖς τείχεσιν· ἐπεὶ δὲ τῆς πολιορκίας ἀπέγνω, ποιήσασθαι συμβάσεις, ἵνα τὴν Αἰγύπτου ἐκλιπτόντες ὅπαι βούλονται πάντες

(1) Codex Arm., pretiosum pro Timæum, quia nimirum interpret nomen proprium non agnovit, legitque τίμιον, uti est in variis Josephi lectionibus.

(2) Græce aliter se habet hic locus.

(3) Ab hac sententia videtur aberrare Arm. int.

(4) Græce xix.

(5) Græce xliii.

(6) Cod. Arm. nycos usin.

(7) Intellige Manethosis L.

(8) Codex Arm. Avaris. Hunc totum Emanciosus, etc.

haud minus viginti quatuor, atque itinere per desertam habito in Syriam venisse. Mox a copiosissimis Assyriorum viribus sibi metuentes, qui ea tempestate Asiam imperio tenebant, in regione, cui nunc Judææ nomen est, condidisse urbem, quæ tot hominum myriadas caperet, eamque Hierosolyma nuncupavisse. Alio autem Ægyptiacarum rerum libro ait Manetho, gentem hæc, qui *pastores* vocantur, in sacris quidem litteris dici *captivos*. Et ille equidem recte narravit: majorum quippe nostrorum patria reapse conditio fuit vita pastoralis, cumque in gregibus pascendis occuparentur, idcirco dicebantur *pastores*. Rursus libri Ægyptiorum haud inepte sic loquuntur: progenitor enim noster Josephus captivum se coram rege Ægyptio testatus est, tum et fratres suos rege annuente in Ægyptum accersivit. Verumtamen de his rebus alio in loco diligentius inquiram.

4. Interim hujusce priscorum nostrorum historie testes validos sistam Ægyptios, atque ad Manethonem revolvar, et quoniam is pacto tempora digerat, hoc meo Commentario perscribam. Sic ergo ait: — Postquam ex Ægypto *pastorum* gens se contulit Hierosolyma, is qui Ægypto pepulerat illam Thutmosis (1), postea regnavit annis xiv cum mensibus iv, ac dein obiit. Successitque in imperium filius ejus Chebron annis xiii. Deinde Amenophis annis xx et mensibus vii. Tum et ejusdem soror Amenses annis xxi et mensibus ix. Deinde hujus *Amenis* filius Mephres annis xii et mensibus ix.

ἐλάβαίς ἀπέλθωσι. Τοὺς δὲ ἐπὶ ταῖς ὁμολογίαις πανοικιστὰ μετὰ τῶν κτήσεων οὐκ ἐλάττους μυριάδων δυτὰς εἰκοσι καὶ τεσσάρων ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου τὴν ἔρημον εἰς Συρίαν ὁδοιορῆσαι. Φοβουμένους δὲ τὴν Ἀσσυρίων θυναστέλειαν, τότε γὰρ ἐκείνους τῆς Ἀσίας κρατεῖν, ἐν τῇ νῦν Ἰουδαίᾳ καλουμένη πόλιν οἰκοδομησαμένους τοσαύταις μυριάσιν ἀνθρώπων ἀρκέσουσιν, Ἱεροσόλυμα ταύτην ὀνομάσαι. Ἐν ἄλλῃ δὲ τινὶ βίβλῳ τῶν Αἰγυπτιακῶν Μανεθὼν τοῦτο φησὶν ἔθνος τοὺς καλουμένους *ποιμένες*, *αἰχμάλωτους* ἐν ταῖς ἱεραῖς αὐτῶν βιβλίοις γεγράφαι, λέγων ὀρθῶς καὶ γὰρ τοῖς ἀνωτάτω προγόνοις ἡμῶν τὸ ποιμαίνειν πάτριον ἦν, καὶ νομαδικῶν ἔχοντες τὸν βίον, οὕτως ἐκαλοῦντο *ποιμένες*. Αἰχμάλωτοί τε πάλιν οὐκ ἀλόγως ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἀνεγράφησαν. ἐπειδὴ περὶ ὁ πρόγονος ἡμῶν Ἰωσήφος ταυτὸν ἔφη πρὸς τὸν βασιλεῦα τῶν Αἰγυπτίων αἰχμάλωτος εἶναι, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τὴν Αἰγύπτου ὑστερον μετεπέμψατο, τοῦ βασιλέως ἐπιτρέψαντος. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν ἄλλοις ποιήσονται τὴν ἐξέτασιν ἀκριβεστέραν.

5. Νῦν δὲ τῆς ἀρχαιότητος ταύτης παρατίθεμαι τοὺς Αἰγυπτίους μάρτυρας. Πάλιν οὖν τὰ τοῦ Μανεθῶνος, πῶς ἔχει πρὸς τὴν τῶν χρόνων τάξιν, ὑπογράφω. Φησὶ δὲ οὕτω. Μετὰ τὸ ἐξελεθῆναι ἐξ Αἰγύπτου τὸν λαὸν τῶν *ποιμένων* εἰς Ἱεροσόλυμα, ὁ ἐκβαλὼν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου βασιλεὺς Τέθμωσις, ἐβασίλευσεν μετὰ ταῦτα ἔτη εἰκοσι πέντε καὶ μῆνας τέσσαρας, καὶ ἐτελεύτησεν. Καὶ παρέλαβε τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ υἱὸς Χέθρων ἔτη δεκάτρια. Μεθ' οὗ Ἀμένωφις εἰκοσι καὶ μῆνας ἑπτὰ. Τοῦ δὲ ἀδελφῆ Ἀμεσῆς εἰκοσι καὶ μῆνας ἑνέα. Τῆς δὲ Μήφρης δώδεκα καὶ μῆνας ἑνέα. Τοῦ δὲ Μεφραμούθωσις εἰκοσι πέντε καὶ μῆνας δέκα. Τοῦ δὲ Θμώσις ἑνέα καὶ μῆνας ὀκτώ. Τοῦ δ' Ἀμένωφις τριάκοντα καὶ μῆνας δέκα. Τοῦ δὲ Ἄρος τριακονταεξὶ καὶ μῆνας πέντε. Τοῦ δὲ θυγάτηρ Ἀκεγχήρης δώδεκα καὶ μῆνας ἑνα. Τῆς δὲ Ράθωσις ἀδελφῆς ἑνέα. Τοῦ δὲ Ἀκεγχήρης δώδεκα καὶ μῆνας πέντε. Τοῦ δὲ Ἀκεγχήρης ἕτερος δώδεκα καὶ μῆνας τρεῖς. Τοῦ δὲ Ἀρμαῖς τέσσαρα καὶ μῆνας ἑνα. Τοῦ δὲ Ῥαμέσσης (4) ἑν καὶ μῆνας τέσσαρας. Τοῦ δὲ Ἀρμέσσης Μιαμμῶ ἐξηκονταεξὶ καὶ μῆνας δυο. Τοῦ δὲ Ἀμένωφις, δέκα καὶ ἑνέα καὶ μῆνας ἕξ. Τοῦ δὲ Σέθωσις, [ὁ (5)] καὶ Ῥαμέσσης, ἰπτικῆ καὶ ναυτικῆν ἔχων δύναμιν.

5. Οὕτως τὸν μὲν ἀδελφὸν Ῥαμαῖν ἐπίτροπον τῆς Αἰγύπτου κατέστησεν, καὶ πᾶσαν μὲν αὐτῷ τὴν ἄλλην βασιλικὴν περιέβλεπεν ἔξουσιαν, μόνον δὲ ἐνετέλλετο διάδοχον μὴ φορεῖν, μηδὲ τὴν βασιλίδαν μητέρα τε τῶν τέκνων ἀδικεῖν, ἀπέχεσθαι δὲ καὶ τῶν ἄλλων βασιλικῶν παλλακίδων. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ Κύπρον καὶ Φοινικὴν καὶ πάλιν Ἀσσυρίους τε καὶ Μήδους στρατεύσας, ἀπαντας, τοὺς μὲν δόρατι τοὺς δὲ ἀμαρτη, φόβῳ δὲ τῆς πολλῆς δυνάμεως, ὑποχειρίους ἔλαβε· καὶ μέγα φρονήσας ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις, ἔτι καὶ θαρσαλευτέρον ἐπορεύετο, τὰς πρὸς ἀνατολὰς πόλεις τε καὶ χώρας καταστρεφόμενος. Χρόνου τε ἱκανοῦ γεγονότος, Ῥαμαῖς ὁ καταλειφθεὶς ἐν Αἰγύπτῳ, πάντα τοῦμπαλιν, οἷς ἀδελφὸς παρήγει μὴ ποιεῖν, ἀδείως ἔπραττεν. Καὶ γὰρ τὴν βασιλίδαν

(1) Codex Arm. hic *Sethmosis*.

(2) Græce x.

(3) Græce, annis xxxvi et mensibus v.

(4) Hic locus d. sideratur in exemplari Arm.

(5) Ita se legisse demonstrat Armenius interpres.

Ceteroquin apud Josephum, ed. Havercamp., t. II, p. 447, lit. z, fratres duo sunt Sethosis atque Ra-

A Deinde hujus filius Mephramuthosis annis xv et mensibus ix (2). Deinde hujus filius Thutmosis annis ix et mensibus viii. Deinde hujus filius Amenophis annis xxx et mensibus x. Deinde hujus filius Orus annis xxxviii et mensibus vii (3). Deinde hujus filia Chencheres annis xii et mense i. Deinde hujus frater Athosis annis ix. Deinde hujus filius Chencheres annis xii et mensibus v. Deinde hujus filius Achencheres annis xii et mensibus iii. Deinde hujus filius Armais annis iv et mense i. Deinde Rameses Miammi filius annis lxxvi et mensibus ii. Deinde hujus filius Amenophis annis xix et mensibus vi. Deinde hujus filius Sethosis idemque Rameses equestribus et navalibus copiis polleas.

B 5. Hic fratrem suum Armaim Ægypto procuratorem præfecit, ad eumque etiam reliquam potentatem regiam contulit, ita tamen ut ei diademate interdiceret, et regina ex qua jam susceperat liberos abuti vetaret, ac reliquis etiam concubinis regis abstinere juberet. Ipse vero in Cyprum atque in Phœnicem profectus est, rursusque Assyrios et Medes dititione complexus est, universitatisque positus est partim quidem armis, partim etiam sine certamine atque uno virium terrore. Exin res sue gestæ spiritus tumidiores illi attulerunt, ita ut audacius progredetur, Orientis urbes pagosque subvertens. Multoque tempore post Armais qui in Ægypto substiterat, omnia secus ac frater jussorat gerere ausus est: nam et reginæ stuprum intulit, et

menses: Εὐρηται ἐν ἐτέρῳ ἀντιγράφῳ οὕτως· Μεθ' οὗ Σέθωσις καὶ Ῥαμέσσης δύο ἀδελφοί, ὧν ὁ μὲν ναυτικῆν ἔχων δύναμιν τοὺς κατὰ θάλατταν ἀπαντώντας διεχειροῦτο πολιόρκων· μετ' οὗ πολὺ δὲ καὶ τὸν Ῥαμέσσην ἀνελὼν, Ῥαμαῖν ἄλλον αὐτοῦ ἀδελφὸν ἐπίτροπον τῆς Αἰγύπτου κατέστησεν. L.

cum reliquis concubinis intemperanter rem habuit; tum etiam amicorum instinctu diadema usurpavit, seque fratri adversarium professus est. Tunc qui apud Ægyptios rebus sacris præerat, Sethosim per litteras de omnibus certiore faciebat, quodque frater Armais palam ab eo defecisset. Ergo ille prope Pelusium reversus est, suamque regnum obtinuit. Regio autem ex ejus nomine audivit Ægyptus, quia Sethosi ipsi, ut ait, nomen erat Ægyptius, fratri autem Armai Danaus. Hæc quidem Manetho.

6. Igitur si tempus ad prædictorum annorum rationem exigatur, prorsus constabit eos qui pastores vocabantur, majores nempe nostros, ex Ægypto clapsos ad hanc regionem contendisse trecentis ante ac nonaginta tribus annis quam Danaus Argum iret, quem tamen Argivi antiquissimum putant. Atque ita Manetho testimonia duo maxima nobis suppeditat ex Ægyptiorum libris; primum quidem quod aliunde in Ægyptum majores nostri ingressi sint; deinde quod ex eadem recesserint tam vetusta ætate, quæ ferme mille annis Iliacum bellum præcesserit. Jam quæ Manetho haud ex Ægyptiacis libris, verum, ut ipse fatetur, ex incertis quibusdam fabulosisque chronicis addidit, ea deinceps eoragum.

7. Universa hæc e Josephi libris desumpta est dissertatio de Ægyptiacis antiquitatibus, deque eorum chronographia usque ad ipsorum regem quemdam Nectanebum, quem ego jam superioribus accensui. Post Nectanebum Ochus Persarum rex obtinuit Ægyptum, regnavitque annis vi. Post hæc Arses Ochi annis iv. Deinde Darius annis vi. Ad extremum Alexander Macedo Darium Persam interfecit, atque una Asiaticis Ægyptiisque impera-

vit, sextoque regni sui anno Alexandriam in Ægypto condidit. Deinceps multi partes imperii sibi vindicaverunt. Ægyptum quidem et Alexandriam insederunt Ptolemæi, quorum imperantium tempora ejusmodi sunt.

CAPUT XXII.

• *Quinam post Alexandrum Macedonem Ægypti Alexandrinæque urbis regnum tenuerint. E Porphyrii libro.*

1. Hunc Alexandrum Macedonem, centesimæ et quartæ decimæ olympiadis anno secundo, regni successor excepit Aridæus, qui Philippus dictus est, frater quidem Alexandri, haud ex eadem tamen matre: nam de Philinna Larissæa (1) suscepit eum Philippus. Is regnavit annis vii, douc a Polysperchonte Antipatri filio in Macedonia interemptus est.

Ptolemæus Arsinoes et Lagi filius post annum ex quo Philippus imperium obtinuerat, ad præfecturam Ægypti mittitur, eaque primum potestate fungitur annis xvii: deinde supremam regis dignitatem invadit annis xxiii, ita ut usque ad ejus obitum anni omnino effluerint xl. Illic tamen adhuc superates in filium suum Ptolemæum, cognomento Philadelphum, transulit imperium, biennioque vitam produxit cum filio regnante: quare jam haud quadraginta, sed octo supra triginta, putabantur anni Ptolemæi primi cognomento Soteris.

Hunc successor consecutus est Ptolemæus filius, cognomento, ut diximus, Philadelphus, qui parente superatite regnum biennio administravit, eoque mortuo, annis xxxvi (2): prorsus ut ipse, non secus atque parens, octo ac triginta annis regnasse dicendus sit.

βασιλεὺς Ἰσχυρὸν, καὶ ταῖς ἄλλαις παλλακίσιν ἀφειδῶς διετέλει χρώμενος. Πειθόμενος δὲ ὑπὸ τῶν φίλων διάδογμα ἐφόρει, καὶ ἀντίρρῳ τῷ ἀδελφῷ. Ὁ δὲ τεταγμένος ἐπὶ τῶν ἱερῶν τῆς Αἰγύπτου, γράφας βιβλίον ἐπέμψε τῷ Σεθώσει, ὅλων αὐτῷ πάντα, καὶ οὗ ἀντήρην ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀρμαίς. Παραγορήμα ὄν ὑπέστρεψεν εἰς Πηλούσιον, καὶ ἐκράτησεν τῆς ἰδίας βασιλείας. Ἡ δὲ χώρα ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος Αἰγύπτου. Λέγει γὰρ οὗτος ὁ μὲν Σεθώσις ἐκαλεῖτο Αἴγυπτος, Ἀρμαίς δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Δαναὸς. Ταῦτα μὲν ὁ Μανευθῶν.

6. Ἀφῆλον δὲ ἐστὶν ἐκ τῶν εἰρημένων ἐτῶν, τοῦ χρόνου συλλογισθέντος, οὗτοι οἱ καλούμενοι ποιμένες, ἡμέτεροι δὲ πρόγονοι, τρεῖς καὶ ἑννεήκοντα καὶ τριακοσίαι πρόσθεν ἔτεσιν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀπαλλαγέντες τὴν χώραν ταύτην ἀπέκλιον, ἢ Δαναὸν εἰς Ἄργος ἀφικέσθαι· καί τοι τοῦτον ἀρχαιότατον Ἀργεῖοι νομίζουσι. Ἀπο τοίνυν ὁ Μανευθῶν ἡμῖν τὰ μέγιστα μεμαρτύρησεν ἐκ τῶν παρ' Αἰγυπτίους γραμμάτων· πρῶτον μὲν τὴν ἐπέσθην ἐφίξιν εἰς Αἴγυπτον, ἔπειτα δὲ τὴν ἐκεῖθεν ἀπαλλαγὴν οὕτως ἀρχαίαν τοῖς χρόνοις, ὡς ἐγγύς που προτερεῖν αὐτὴν τῶν Ἰλιακῶν ἔτεσι χιλίοις. Ὑπὲρ ὧν δ' ὁ Μανευθῶν οὐκ ἐκ τῶν παρ' Αἰγυπτίους γραμμάτων, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ὑπολόγησεν, ἐκ τῶν ἀθεσπῶν μυθολογούμενων προσέθηκεν, ὑστέρων ἐξελείψω κατὰ μέρος, ἀποδεικνύς τὴν ἀπίθανον αὐτοῦ ψευδολογίαν. *Ex opere contra Ariasum, 1, 14-16.*

(*) Ὁ μὲν ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τῶν Μακεδόνων Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρίας βασιλεύσαντες. Ἀπὸ τῆς Πορφυρίου γραφῆς.

1. Τελουτῆ μὲν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἐπὶ τῆς ἑκατοστῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ὀλυμπιάδος, ἄρχας ἔτη τὴ σύμπαντα δωδεκά. Διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν Ἀριδαῖος ὁ μετονομασθεὶς Φίλιππος, ἀδελφὸς ὧν Ἀλεξάνδρου οὐχ ὁμομήτριος· γέγονε γὰρ ἐκ Φιλίνης τῆς Λαρισσαίας τῷ Φιλίππῳ. Βασιλεύει δὲ ἐπὶ ἔτεσι ζ', καὶ ἀναίρειται ἐν τῇ Μακεδονίᾳ διὰ Πάυσπερχοντος τοῦ Ἀντικατρῶν υἱοῦ.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀρσινόης καὶ Λάγου υἱὸς μετ' ἐναυτῶν τῆς εἰς Φίλιππον ἀναγεγραμμένης ἡγεμονίας· σατραπείας εἰς Αἴγυπτον κέμπεται· καὶ σατραπεύει μὲν τὰ πρῶτα ἔτη ζ' καὶ ὀκτώ, βασιλεύει δὲ ἔτη τρία καὶ εἰκοσι· ὥστε πάντα μ' λογιέσθαι αὐτῷ ἄχρι τῆς τελευτῆς· ἐπεὶ δὲ ζῶν ἐστὶ τῆς ἀρχῆς παρεχώρησε τῷ υἱῷ Πτολεμαίῳ τῷ παιδὶ τὴν ἀρχὴν διαδεξαμένῳ, οὐκ ἐτι δὴ τεσσαράκοντα, τριάκοντα δὲ καὶ ὀκτώ τὰ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου, ὃν Σωτήρα ἐπεκάλεον, λογίζονται.

Τούτων διαδέχεται Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς ὁ ἐπικληθεὶς, ὡς ἔφαμεν, Φιλάδελφος. Καὶ ζῶντος μὲν ἐτι τοῦ πατρὸς ὄσο πληρῶς τῆς βασιλείας ἔτη ἀποθανόντος δὲ, ὀκτώ καὶ τριάκοντα. Ὡς καὶ τούτῳ ὀκτώ καὶ τριάκοντα τοῖς τῆς βασιλείας ἐναυτοῦς ἴσους τοῖς τοῦ πατρὸς ἀποδιδούσθαι.

(1) In codice Arm., corrupte, lacirissa.

(2) Græce xxviii. Clemens Strom. 1, 2, p. 396, scribit x.viii.

Tertius ei successit Ptolemæus, cognomento A
Evergetes, qui mansit in potestate annis xxv (4).

Hunc quartus Ptolemæus excepit, cognomento
Philopator, qui regnavit annis xvii (5).

Mox quintus Ptolemæus, cognomento Epiphanes,
regnum tenuit annis xxiv (3).

2. Hujus duo filii Ptolemæi in imperium deinde
succedunt, quorum major natu Philometor, minor
autem Evergetes secundus dicebatur. Utriusque
simul anni numerantur lxi (4). Nos enim horum
annos in unam seriem contulimus, propterea quod
ipsis bello inter se decertantibus, seque regno vicis-
sim pellentibus, temporum permistio consecuta
est. Primus regnat Philometor annis xi. Mox An-
tiochus, oppressa armis Ægypto, eundem diade-
mate spoliabat. Tum Alexandrini regiam potesta-
tem ad minorem fratrem deferebant, pulsoque An-
tiocho, ipsum Philometorem expediebant: diceba-
tur autem eis Philometoris annus duodecimus (5),
Evergetæ primus. Hinc potestate æquata usque ad
decimum septimumque annum perrectum est. Mox
ab octavo decimo unius Philometoris nomen scri-
bebatur. Cum enim minor natu frater majorem

imperio deduxisset, hic a Romanis reductus est:
qui Ægypti quidem dominationem capessit, fratri
autem Libyam regendam concedit (6). Solus igitur
regnum obtinet, in eoque manet annis xviii. Post
hunc denique in Syria exstinctum (is enim eam
quoque regionem ditio tenuit), Cyrene accessit
Evergetes rexque appellatus annos suos inde putare
incipit ex quo rex habitus fuerat: ita ut, fratre
moriente, videretur ipse regnavisse jam annis xxv,
ejusdemque anni censeantur liv (7). Namque an-
num Philometoris tricesimum sextum, qui dicen-
dus erat sui regnantis primus, ipse vicesimum
quintum scribi jussit. Ita sunt utriusque simul an-
ni lxi (8); Philometoris quidem xxxv (9), reliqui
Evergetæ: quod si hi segregentur separatimque
B putentur, error in rationes incurret.

3. Ptolemæo Evergetæ secundo nati sunt filii
duo ex Cleopatra, uterque nomine Ptolemæus, sed
major natu cognomento Soter, minor Alexander.
Major natu primus imperat, matris præsidio re-
gnum adeptus: cui cum obsequens esse videretur,
aliquandiu certe matre benevolente usus est (10).
Decimo (11) tamen regni anno cum patris matris-

Τούτον διαδέχεται τρίτος Πτολεμαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Ἐυεργέτης, καὶ βασιλεύει ἔτησι πέντε καὶ εἴκοσι.

Ὁν ὁ τέταρτος διαδέχεται Πτολεμαῖος, ὁ κληθεὶς Φιλοπάτωρ, καὶ βασιλεύει ἔτησι ὀκτώ καὶ δέκα.

Ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πέμπτος Πτολεμαῖος Ἐπιφανὴς μὲν ἐπεκλήθη, βασιλεύει δὲ τέσσαροι καὶ εἴκοσι ἔτησι.

2. Τούτου παῖδες δύο Πτολεμαῖοι μετ' αὐτὸν τὴν ἀρχὴν διαδεξάμενοι, ὃ τε πρεσβύτερος ὁ κατ' ἐπικλησὶν Φιλομήτωρ, καὶ ὁ νεώτερος ὁ ἐπικαλούμενος Ἐυεργέτης δεύτερος. Ἀμφοῖν δὲ ἔτη τέσσαρα καὶ ἐξήκοντα λογίζονται. Ὅφ' ἐν γὰρ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐτάξαμεν, ὅτι διαστασιαζόντων πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐναλλάξ βασιλεύοντων, σύγχυσις περὶ τούτους χρόνους γέγονεν. Ἀρχεὶ μὲν γὰρ ὁ Φιλομήτωρ πρότερος ἔτησι ἕνδεκα μόνος. Ἀντίχου δ' ἐπιστρατεύσαντος Αἰγύπτῳ καὶ περιελόντος αὐτοῦ τὸ διαδῆμα, οἱ Ἀλεξανδρεῖς τῷ νεωτέρῳ ἐπέτρεψαν τὰ πράγματα, καὶ διώξαντες Ἀντίχον ἐρύσαντο τὸν Φιλομήτωρ καὶ ἐχηρμάτισαν αὐτοῖς Φιλομήτωρ ἰς Ἐυεργέτου δὲ ἐν Ὀμονοῦσι δὲ ἄχρι τοῦ ἑπτακαίδεκάτου. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὀκτωκαίδεκάτου μόνου χρηματίζει τοῦ Φιλομήτωρ. Ἀφαιρεθέντα γὰρ τῆς ἀρχῆς τὸν πρεσβύτερον ὑπὸ τοῦ νεωτέρου κατὰγοισι Ῥωμαῖοι. Καὶ ἄρχεσι μὲν αὐτὸς τῆς Αἰγύπτου, τῷ δὲ ἀδελφῷ τῆς Λιβύης τὴν ἀρχὴν ἐγγειρίζει· καὶ μόνος ἄρχε δεκαοκτὼ. Ἀποθανόντος δὲ ἐν Συρίᾳ (καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνων ἐγκρατῆς ἦν τῶν τόπων) μετακληθεὶς ἐκ Κυρήνης ὁ Ἐυεργέτης καὶ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἀναγράφει ἀφ' οὗ πρῶτον βασιλεὺς ἐνομιθῆ, ὡς δοκεῖν μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ τελευτὴν ἄρξαντα αὐτὸν ἔτησι εἴκοσι πέντε ἀνατιθέναι ἑαυτῷ τέσσαρα καὶ πενήκοντα. Τὸ γὰρ τριακοστὸν ἔκτον Φιλομήτωρ, θεόν προσαγορεύεσθαι τῆς τούτου βασιλείας πρῶτον, αὐτὸς εἰκοστὸν πέμπτον προσέταξε γράφεσθαι. Καὶ οὕτως ἀμφοτέρους μὲν ἐξήκοντα τέσσαρα, τοῦ μὲν Φιλομήτωρ ἑ', τὰ δ' ὑπολειπόμενα τοῦ Ἐυεργέτου· ἡ δὲ ὑποδιαίρεσις ἐν τοῖς κατὰ μέρος ποιεῖ πλάνην.

3. Πτολεμαίου δὲ τοῦ δευτέρου Ἐυεργέτου ἐκ Κλεοπάτρας γίνονται υἱοὶ δύο Πτολεμαῖοι καλούμενοι· ὧν ὁ μὲν πρεσβύτερος Σωτὴρ ἐπεκαλεῖτο, ὁ δὲ νεώτερος Ἀλεξάνδρος. Ὁ πρεσβύτερος ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀναδειχθεὶς, δοκῶν δὲ αὐτῇ εἶναι πειθῆνιος, ἄχρι μὲν τινος ἡγαπάτο. Ἐπει δὲ κατὰ τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἀρχῆς τοῦ φίλου τῶν γονέων ἀπέσφαξεν, ὑπὸ τῆς μητρὸς, διὰ τὴν ὠμότητα, τῆς ἀρχῆς κληροῦσθαι, καὶ εἰς Κύπρον ἐφυγαδευθῆ. Τὸν δὲ νεώτερον ἡ μήτηρ ἐκ Πηλουσίου μεταπεμφαμένη βασιλεῖα ἀπέδειξε· σὺν ἑαυτῇ. Συνεβασίλευεν οὖν ὁ νεώτερος τῇ μητρὶ τῶν χρηματισμῶν ἀναφερομένων εἰς ἀμφοτέρους· καὶ ἑνδέκατον μὲν Κλεοπάτρας ἀνηγορευθῆ, ὄγδοον δὲ Πτολεμαίου Ἀλεξάνδρου. Συνανέλαβε γὰρ ἀπὸ τοῦ τέταρτου ἔτους τῆς

(1) Mox xxiv, in posteriore libro xxvi.

(2) Ita etiam in posteriore libro, et apud Tertulianum *adv. Jud.* cap. 8.

(3) Codex hic xxiii; sed Græce itemque Clemens xxiv. Ita Eusebius in posteriore libro, et mox n. 11, saltem in margine.

(4) Ita hic codex Arm. Sed mox Eusebii calculus dat lxi, uti est in Græco textu.

(5) Ita textus codicis Arm. At in margine ejusdem codicis et in textu Græco xvi.

(6) Confer Diodorum ed. Vessel. t. II, p. 588.

(7) Nempe annis vi regnaverant Alexandriae cum fratre: tum annis xvii solus in Cyrenaica; denique annis xxx (scu xxix cum mensibus aliquot) Alexandriae solus post fratris obitum. Verum Diodorus apud Syncellum p. 234 A. tradit annos xv post fratris obitum.

(8) Græce lxi. Vide supra notam 4.

(9) Anni Philometoris hi: solus regnat annis xi; cum fratre annis vi; solus iterum xviii; summa

C xxxv. Nam tricesimum sextum Philometoris inceptum Evergetes sibi scribi jussit.

(10) Codex Arm. mendose, dixerat, *dominabatur*, pro *siber*, *amabatur*. Prior enim littera utriusque vocis præ se fert quamdam similitudinem in Arm. scriptura. Legesis autem de his et sequentibus cl. Leironnium *Recherches pour servir à l'histoire de l'Égypte*, p. 108 seqq.

(11) Armenius interpres, perperam, sexto. Sane hic Ptolemæus Soter decem annis ante exsilium regnavit, septem vero cum dimidio post exsilium, omnino annis xvii cum dimidio. Hinc corrigendus Eusebius noster in Ptolemæorum summa, quæ extremo hoc capite scribitur, ubi Soterem hunc ab exsilio reducem appellat mendosissime *Philadelphum*, ita ut a'ius homo videatur. Corrigendus rursus Eusebius in regum tabulis secundo libro præpositis, et in ipso Canone ad Abrahami annum 1902. LEOPARDUS.

que suæ familiares occidisset, ob hanc animi crudelitate[m] matris jussu dejectus imperio est, fugaque in Cyprum evasit. Minorem natu accivit mater Pelusio urbe, secumque regem constituit. Regnavit ergo cum matre minor, communicato utrique imperii nomine : et Cleopat[ra]e quidem dictus est annus xi (1). Ptolemæi vero Alexandri octavus : namque et hic fratris quoque tempora sibi sumpsit, a quarto illius regnantis anno, quo tempore ipsemet (2) Cypriis dominari cœperat. Atque hæc consuetudo viguit vivente Cleopatra : qua extincta, ad unum Alexandrum signa honoris deferri cœperunt. Hic annis omnino octodecim, postquam Alexandriam venerat, imperium retinuit : dicebatur tamen annum jam sextum supra vicesimum imperare. Decimo nono anno adversus milites suos ira concepta, vires contra eos contraherebat in Ægypto ; hi vero cum persecuti sunt, duce Tyrro regum consanguin[is]. Mox navali quoque prælio conserto, ipse summo discrimine elapsus cum uxore et filia in Lyciorum urbem Myram fuga se proripuit. Inde etiam cum Cyprum aufugeret, bello appetitus a Cherea navarcho periiit.

4. Interim post hujus fugam Alexandrini, missis oratoribus, seniori ejusdem fratri Ptolemæo Soteri deo[]no regnum offerebant, qui Cypro reversus est. Hinc septem anni sexque menses labuntur : totidem enim is superfoit post reditum. Tempus autem universum post patris obitum in ipsum confertur,

τοῦ ἀδελφοῦ βασιλείας εἰς αὐτὸν τοὺς χρόνους, ἀφ' οὗ τῆς Κύπρου ἐβασίλευσε. Καὶ τοῦτο ζώσης Κλεοπάτρας τὸ ἔθος περιῆν· εἰς μόνον δὲ ἤρξατο μετατίθεσθαι τὸν Ἀλέξανδρον μετὰ τὴν ἐκείνου θάνατον τὰ συμβόλαια· [οὗτος] δὲκτωκαίδεκα τοὺς πάντας ἀντιλαβόμενος τῶν σκήπτρων ἐνιαυτούς, ἀφ' οὗ κατήλθεν εἰς Ἀλέξανδρον, ἕξ καὶ εἴκοσι βεβασιλευσὺς ἐχρημάτισε. Τῷ δὲ ἐνεακακῆκατῶ τοῖς στρατεύμασιν (8) ὀργισθεὶς, ἐξήλθε συλλέξων ἐπ' αὐτοὺς δύναμιν εἰς Ἀίγυπτον. Οἱ δ' ἐπιδιώξαντες, ἡγουμένου Τύρρου συγγενούς τῶν βασιλέων, κατεναυμαχησαν αὐτὴν, καὶ φεύγειν ἠνάγκασαν, μετὰ γυναῖκα, καὶ θυγατρὸς, τῆς Λυκίας ; καὶ πάλιν Μύρας. Ὅθεν εἰς Κύπρον μεταπηδήσας, καὶ καταπολεμηθεὶς ὑπὸ ναυάρχου Χαίρετος, θύσασκε.

4. Μετὰ δὲ τὴν τούτου φυγὴν, πρὸς τὸν πρεσβύτερον Πτολεμαῖον τὸν Σωτήρα οἱ Ἀλεξανδρεῖς προσθέντες παραδίδασιν πάλιν τὴν βασιλείαν αὐτῷ ἐκ Κύπρου καταπλεύσαντι. Διαγενομένων δὲ ἄλλων ἐτῶν ἑπτὰ, πρὸς μῆσιν ἕξ (τοσαῦτα γὰρ ἐπέζησε μετὰ τὴν κάθοδον) ὁ πᾶς χρόνος ὁ μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς ἀμφοτέρων θάνατον εἰς τοῦτον ἀναφέρεται, τὸν μὲν ἀριμὴν αἰῶνων δεκά ἑνιαυτῶν πρὸς μῆσιν ἕξ, διμνητικῶς δὲ κατὰ τὴν ἀληθειαν εἰς μὲν τὸν Σωτήρα Πτολεμαῖον κατὰ διαφόρους χρόνους δεκαεπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ, εἰς δὲ τὸν δευτέρου, τὸν καὶ Ἀλέξανδρον, τοὺς μέσους, ὧν ἤρξεν ὁ πρεσβύτερος, ἐνιαυτούς δεκαοκτώ, οὓς καίτοι μὴ δυνηθέντες ἐκ τῆς ἀναγραφῆς ἀφανίσαι, τὸ ὅσον ἐφ' αὐτοὺς ἀπαλείφουσι· προσέχρουσε γὰρ αὐτοῖς διὰ τινας ἐπικουρίας Ἰουδαϊκᾶς· οὐ γὰρ ἀριθμοῦσι τούτους τοὺς χρόνους, τοὺς δὲ πάντας τὰ ἕξ καὶ τριάκοντα ἔτη τῶν πρεσβυτέρου προσέμουσι.

5. Πάλιν τοὺς ἕξ μῆνας τοὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρεσβυτέρου, οἱ συνπλήρουν τὰ τριάκοντα ἕξ ἔτη, μὴ ἀποδόντες Κλεοπάτρᾳ τῇ θυγατρὶ μὲν τοῦ πρεσβυτέρου, γυναίκα δὲ τοῦ νεωτέρου, ἥτις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς ἀνελάβετο τὸν πραγμάτων· οὐδὲ γὰρ Ἀλέξανδρον τῷ μετ' αὐτῆς ἡμέρας ἀρξάντι ἰθὺς ἰθὺς ἡμέρας ἀποδιδόασιν. Οὗτος δὲ υἱὸς μὲν ἦν τοῦ νεωτέρου Πτολεμαίου, τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου, πρόγονος δὲ Κλεοπάτρας, καταμένων δὲ ἐν Πύρῳ, τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δυναστείας ἀνδρῶν ἐρήμου γενομένης, μετὰ κλητὸς ἦλθεν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ γίμνας τὴν προσηρμημένην Κλεοπάτραν, παραλαβὼν τε παρ' ἐκούσης τὴν ἐξουσίαν, ἐνεακακῆκατα διαγενομένων ἡμερῶν ἀνείλεν αὐτὴν, καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν ἐνόπλων ἐν τῷ γυμνασίῳ διὰ τὴν μαιφρονίαν συνεχόμενος ἀπόλωτο.

6. Τούτων τὸν Ἀλέξανδρον διαδέχεται Πτολεμαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς νέος Διόνυσος, υἱὸς μὲν ὢν Πτολεμαίου

(1) Quia decem annis regnaverat cum filio Philo- C
melore.

(2) Nempe Alexander.

(3) Malim Græcum προσέχρουσε interpretari in-
visus erat. L.

(4) Nota res ex Joseph. Antiq. Jud. lib. xiii, 12. L.

(5) Armenius interpres legit ἀκούσης pro ἐκού-
σης. L.

(6) Rem perspicue narrant Appianus Bell. civ. i, 192, etiamque Cicero in fragmentis orationis De rege Alexandrino a me editis inter classicos auctores t. II, p. 255, quo in loco satis super hac re disputavi.

(7) Hunc Ptolemæum dictum esse novum Diony-

A ascripto integro numero annorum xxxv, mensium-
que vi. Sane Ptolemæo Soteri tribuendi essent ex
intervallo anni xvii mensesque vi; alteri autem,
scilicet Alexandro, anni octodecim, iis videlicet in-
terjecti quibus major natu regnavit : quos etsi de
albo Ægyptii tollere non poterant, pro viribus ta-
men debebant; propterea quod ipsis Alexander ob-
stiterat (3), Judæorum quibusdam fretus auxiliis (4).
Idcirco temporum Alexandri rationem non habent,
cunctosque annos xxxvi de majore fratre recitant.

5. Sex præterea menses ab obitu senioris fratris
reliquos, quibus annus tricesimus sextus absolvi-
tur, hæc conferunt in senioris filiam Cleopatram,
uxorem minoris, quæ patre extincto regia negotia
procuravit : neque item Alexandro, qui regnavit
cum ea diebus xix, hos ipsos dies xix tribuunt.
Porro hic Alexander filius erat minoris Ptolemæi
sive Alexandri, privignus autem Cleopat[ra]e, atque
in urbe Roma habitabat : cumque ea tempestate
stirps regia virilis in Ægypto deflueret, accitus ve-
nit Alexandriam, sibi que uxorem copulavit quam
antea dixi Cleopatram, invita que (5) muliere im-
perium sibi vindicavit. Mox et illam post novem-
decim dies interfecit : tum ipse quoque turbæ ar-
matorum in gymnasio implicitus propter nefandum
suum parricidium interemptus est (6).

6. Huic Alexandro successit Ptolemæus, cui cogno-
mentum fuit novus Dionysus (7), Ptolemæi Soteris
filius, prædictæ Cleopat[ra]e frater. Hujus imperantis

(8) Videtur abscondum στρατηγός.

numerantur anni xxix (1). Filia ejusdem Cleopatra Lagidarum generis postrema fuit; ejusque imperantis recitatur anni xxii. Neque tamen hæc dominationes continentem temporis seriem ab initio ad finem per se seorsimque descriptæ tenent; verum inter se implicitæ aliæ alias vicissim occupant. Nam sub novo Dionyso, filiius ejus Cleopatraz, quæ et Tryphæna (2), atque Berenici regni triennium attributum est; duabus quidem annis unus; post obitum vero Cleopatraz seu Tryphænaz biennium uni Berenici. Nimirum accidit, ut Ptolemæus Romam proficisceretur, ibique aliquandiu subsisteret; filiaz autem, cum pater rediturus non videretur, regni gubernaculum sibi vindicaret; tum aliquot consanguinei Berenici opem ferentes (3), cum ea rebus præessent: donec Ptolemæus Roma reversus est, qui mox pietatis affectumque erga filiam oblitus, eosque ab ea gestas exesus, eandem morte multavit.

7. Regnante Cleopatra, primos quidem imperii annos ipsi fratrisque ejus natu maximo Ptolemæo tribuebant: deinceps aliis ob ejusmodi causam. Novus videlicet Dionysus vita excessit, quatuor liberis

relictis Ptolemæis, nempe duobus, et Cleopatra atque Arsinoe. Idem majoribus natu. (4) liberis imperium legavit Ptolemæo atque Cleopatraz: quibus conjunctim regnantibus quadriennium exactum est. Id vero institutum mansisset, nisi Ptolemæum, qui, neglecto patris mandato, uni sibi regnum asserere nisus est, fatalis necessitas vita orbasset navali prælio implicitum in Ægypto adversus Julium Cæsarem qui Cleopatraz suppetias tulit.

8. Post necem Ptolemæi, minor frater, dictus item Ptolemæus, cum Cleopatra sorore consors regni fuit, jussu Cæsaris. Scribatur autem quintus annus Cleopatraz et primus Ptolemæi. Hinc alii consecuti sunt usque ad hujus necem anni duo.

9. Qua Cleopatraz insidiis perempto quarto sui anno et Cleopatraz octavo, reliquum tempus Cleopatraz uni ascriptum est ad quintum decimum usque annum. Sextus autem decimus nuncupabatur simul primus. Namque in Syria mortuo Lysimacho rege Chalcidias (5), Marcus Antonius imperator Chalcidem cum adjacentibus provinciis Cleopatraz attribuit (6). Exin anni quoque reliqui usque ad vicesi-

του Σωτήρος, ἀδελφός δὲ τῆς εἰρημένης Κλεοπάτρας, οὗ τῆς ἀρχῆς ἔτη χθ' λογίζονται. Τούτου θυγάτηρ Κλεοπάτρα ὑστάτη τῆς Λαγιδῶν γενεᾶς, ἧς ἔτη ἀριθμεῖται τῆς ἀρχῆς δύο εἴκοσι. Οὐδ' αὐτὰ ἀπὸ αἱ βασιλείαι τὸν εἰρημὸν τῶν χρόνων ἀπ' ἀρχῆς ἀκριτέλους, κατὰ τὸ ἐξῆς ἀναγραφόμενον ἔσχον, ἀλλ' ἐγένετό τις αὐτῶν ἐν ἑκατέρῳ διὰ μέσου παρενόσεις εἰς ἄλλους. Ἐπὶ γὰρ τοῦ νέου Διονύσου εἰς τὰς αὐτοῦ θυγατέρας Κλεοπάτραν, τὴν καὶ Τρύφαιναν, καὶ Βερενίκην, τριετὴς ὡς βεβασιλευκυίας ἀνεγράφω χρόνος, εἰς μὲν ἀμφοτέρας ἐνιαυτὸς εἰς, ἡ δ' ἐξῆς μετὰ τὸν Κλεοπάτρας, τῆς καὶ Τρυφαινῆς, θάνατον διετέτα εἰς μόνην Βερενίκην, ἕνεκα τοῦ τὸν μὲν Πτολεμαῖον εἰς Ῥώμην ἀπηρκεῖναι, καὶ τοῦτον ἑκαὶ διατετριπῆναι τὸν χρόνον, τὰς δὲ θυγατέρας ὡς οὐκέτι ἐπανήζοντος τοῦ πατρὸς, ἀντειληφθαι τῶν πραγμάτων, συνεπισπωμένης ἑαυτῇ κατὰ (τούτους) χρόνους τῆς Βερενίκης ἀνδράς τινὰς συγγενεῖς τοὺς συνάραξαντας· μέχρι οὗτο παραγενόμενος δὲ Πτολεμαῖος ἀπὸ Ῥώμης τῆς μὲν πρὸς τὴν θυγατέρα διαθέσεως ἐπελάθετο, στυγῆσας δ' αὐτὴν διὰ τὰ πράχθέντα, τοῦ ζῆν ἐστέθησεν.

7. Ἐπὶ γὰρ τῆς Κλεοπάτρας τὰ πρῶτα τῆς δυναστείας ἔτη εἰς ἔκεινθη τε καὶ τὸν προσβύτερον αὐτῆς ἀδελφὸν ἀνεγένθη Πτολεμαῖον, τὰ δ' ἐξῆς εἰς ἑτέρας (7), διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Τελευταῖον δὲ νέος Διόνυσος ἐπὶ πασι τέτρασι, Πτολεμαῖοις δυσὶ, καὶ Κλεοπάτρῃ καὶ Ἀρσινόῃ, διέταξε τοῖς προγενεστέροις αὐτοῦ πασι Πτολεμαῖω καὶ Κλεοπάτρῃ τὴν ἀρχήν. Ἐν συμβασιλευσάντων τετραετῆς διεγένετο χρόνος. Καὶ τοῦτο διέμεινε ἂν καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς τὸ ἔθος, εἰ μὴ Πτολεμαῖον παραβάντα τὰς τοῦ πατρὸς ἐντολάς, καὶ μόνον τῆς ἡγεμονίας ἀντιποιεῖσθαι βουλόμενον, ἡ μοῖρα τοῦ ζῆν μετέστησεν ἐν Αἰγύπτῳ καταναυμαχηθέντα ὑπὸ Ἰουλοῦ Καίσαρος Κλεοπάτρα σὺλλαμβανόμενον.

8. Μετὰ δὲ τὴν ἀπώλειαν Πτολεμαῖου, ὁ νεώτερος ἀδελφός Κλεοπάτρας συνεθρονίσθη τῇ ἀδελφῇ, Πτολεμαῖος καλούμενος, γυνὴν Καίσαρος, καὶ ἐχρημάτισε τὸ πέμπτον ἔτος Κλεοπάτρας τὸ καὶ πρῶτον Πτολεμαίου, καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα, μέχρι τῆς ἀναίρέσεως αὐτοῦ, ἄλλα δύο.

9. Τελευτήσαντος δὲ καὶ τούτου ταῖς Κλεοπάτρας ἀπάταις τῶν τετάρτων μὲν αὐτῶν, τῆς δὲ Κλεοπάτρας ἀγῶδης, ὁ μεταγενέστερος εἰς μόνην Κλεοπάτραν ἀνεγράφω χρόνος, ἕως ἐπὶ τὸν πεντεκαίδεκα. Τὸ δ' ἐκκαίδεκατον ὠνομάσθη τὸ καὶ πρῶτον, ἐπειδὴ τελευτήσαντος Λυσιμάχου τῆς ἐν Συρίᾳ Χαλκίδος βασιλείας, Μάρκος Ἀντώνιος ὁ αὐτοκράτωρ τὴν τε Χαλκίδα καὶ τοὺς περὶ αὐτὴν τόπους παρέδωκε τῇ Κλεοπάτρῃ. Καὶ ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὰ τούτων ἑτέρα ἔτη μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου, δὲ καὶ τελευταῖον ἐγένετο Κλεοπάτρας, κατὰ

(1) Cod. Arm. hic xxix, sed inferius c. 208, xxx. C

(2) Interpres Arm. hic et infra atque Tryphæna, quia non agnovit Tryphænam, id est luxuriosam, cognomen tum fuisse Cleopatraz. Locum hunc sive Eusebii a me anno 1818 editi, sive excerptorum Scaligeri multo ante typis impressorum præ oculis non habebat vir clarissimus F. Champollionius cum in catalogo Ægyptiacorum monumentorum, quem Parisiis anse 1826 impressit, p. 6, duas memoraret syngraphas demoticis litteris linguaque scriptas, in quibus Cleopatraz cognomen tum Tryphæna tribuitur. Scribit namque vir clarissimus: deux contrats de l'an VIII du règne de Ptolémée et de Cléopâtre, surnommés Tryphæne, et le surnom de cette dernière reine d'Égypte est un fait nouveau et à expliquer dans les annales des Ptolémées. Hoc autem ego verba non idcirco volui ut doctissimum mihi que amicissimum reprehenderem virum, sed ut ejus potius Ægyptiæ litteraturæ peritiam summam novo documento de-

monstrarem, qui Tryphæna vocabulum in demotica scriptura verissime legit, etiamsi loci Eusebiani non meminerat. Illud denique corrigendum est apud Champollionium, quod nempe Cleopatra Tryphæna non fuit ultima Lagidarum regina, sed postremæ Cleopatraz soror natu major, quæ quidem ante Dionysum patrem et ante ipsam Bereniceem sororum aliam obiit. Neque Cleopatra illa postrema patri sociæ in imperio fuit sed successit.

(3) Paulo aliter in Græco textu: Berenice por id tempus consanguineos aliquot sibi copulante, qui eorum rebus præessent.

(4) In textu Arm., tribus liberis pro majoribus liberis. Est autem mendum amariensis qui scripsit κεντς, tribus, pro κεντς, majoribus natu.

(5) Intellige Chalcidem ad Libanum.

(6) Conferendus Josephus Antiq. xv, 4.

(7) Μάλιν ἑτέρας.

mum secundam, qui fuit postremus Cleopatraz, eadem ratione aucto numero scribebantur, uti Cleopatraz annus secundus supra vicesimum idem esset et septimus.

10. Porro autem Octavianus Cæsar, qui et Augustus, Actiaco prælio Ægypti regnum a Cleopatra abstulit anno altero olympiadis octogesimæ quartæ supra centesimam. Nunc inter centesimæ undecimæ olympiadis annum primum, quo Aridæus idemque Philippus successit in imperium (1), et centesimæ octogesimæ quartæ olympiadis annum alterum, septuaginta tres olympiades annusque unus interjacent, nempe anni CCXCIII (2). Totidem vero supputantur anni regum urbis Alexandriæ usque ad Cleopatraz excessum.

11. Tempora igitur Ptolemæorum sic omnino se habent. Alexander Macedo primo anno olympiadis centesimæ undecimæ regnum auspicatur. Is Alexandriam in Ægypto condidit. Diuturnitas imperii

A ejus anni XII, mensesque VII. Post eum Alexandriæ totique Ægypto dominati sunt hi :

- Ptolemæus Lagi annis XL ;
- Ptolemæus Philadelphus annis XXXVIII ;
- Ptolemæus Evergetes annis XXIV ;
- Ptolemæus Philopator annis XXI ;
- Ptolemæus Epiphanes ann's XXIV (3) ;
- Ptolemæus Philometor annis XXX (4) ;
- Ptolemæus junior, cognomento item Evergetes, annis XXIIX ;
- Ptolemæus Physcon, cognomento Soter, annis XVII (5) cum mensibus VI ;
- Ptolemæus, idemque Alexander, qui a patris sui matre (6) expulsus fuit, annis III (7) ;
- Ptolemæus Philadelphus, ab exsilio redux, post Alexandrum ejectum, annis VIII (8) ;
- Ptolemæus Dionysus, idemque Philadelphus (9), annis XXX ;
- Ptolemæi filia Cleopatra annis XX (10).

τὴν αὐτὸν τρόπον προστιθεμένου τοῦ ἀριθμοῦ, ἐγράφετο, ὡς γενέσθαι τὸ δεύτερον καὶ εἰκοστὸν αὐτῆς τὸ καὶ ἑβδόμῳ.

10. Ἀπὸ δὲ Κλεοπάτρας Ὀκτάβουιος Καίσαρ, ὁ καὶ Αὐγουστος, τὴν ἀρχὴν ἠμαρτύνεται κρατήσας Αἰγύπτου τῇ ἐκ' Ἀκτίῳ μάχῃ, κατὰ τὴν ἑκατοστὴν ὀγδοηκοστὴν τετάρτην ὀλυμπιάδα, ἐν ἑταί δευτέρῳ. Ἀπὸ τῆς ἑκατοστῆς ἑνδεκάτης ὀλυμπιάδος ἔτους πρώτου, ἀφ' οὗ Ἀριδαίος, ὁ καὶ Φίλιππος, διεδέξατο τὴν ἀρχὴν, ἐπὶ τὴν ἑκατοστὴν ὀγδοηκοστὴν τετάρτην ὀλυμπιάδα, καὶ ταύτης ἔτος δεύτερον, ὀλυμπιάδες γίνονται ἑβδομήκοντα τρεῖς, καὶ ἑνιαυτὸς τούτων, ἔτη αλγ'. Τοσαῦτα δὲ καὶ ἀριθμῶνται ἐὰν ἔτη τῶν ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ βασιλευσάντων ἐπὶ τῆς Κλεοπάτρας τελευταίης.

11. Οἱ Πτολεμαίων χρόνοι τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον βασιλευσάντων Αἰγύπτου. Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἑκατοστῆς ἑνδεκάτης ὀλυμπιάδος βασιλεύει, κτίζει τε τὴν Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Αἰγύπτῳ· ὁ δὲ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ χρόνος ἔτη εβ', μῆνας ζ'.

- Πτολεμαῖος ὁ Αἰγύψου ἔτη μ'.
- Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ἔτη λη'.
- Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἔτη κδ'.
- Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἔτη κα'.
- Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανῆς ἔτη κθ'.
- Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ ἔτη λα'.
- Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος Εὐεργέτης ἔτη κθ'.

- Πτολεμαῖος ὁ Φύσκων, ὁ καὶ Σωτήρ, ἔτη ις', μῆνας ε'.
- Πτολεμαῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, ἐξωσθέντος μὴν τοῦ πρὸ αὐτοῦ. . . .
- Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος κατελθὼν ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐξωσθέντος τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἔτη η'.
- Πτολεμαῖος ὁ Διονύσιος ἔτη λ'.
- Πτολεμαῖου θυγατρὸς Κλεοπάτρα ἔτη κθ'.

(1) Magnus auctoris error; etenim hoc anno non Aridæus Alexandro fratri, sed ipse Alexander Philippo patri successit, teste ipso mox Eusebio § 11. Tum in aliis Chronicorum Eusebii locis Aridæus regnare incipit anno II olympiadis CXIV : L.

(2) Aliter Epiphanius De mens. et pond. cap. 12, ait : Ὁμοῦ ἀπὸ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου τοῦ υἱοῦ Λάγου, μέχρι Κλεοπάτρας, ἔτη τριακόσια εἴξ. A primo Ptolemæo Lagi filio ad Cleopatram anni sunt CCCVI.

(3) Ita in margine codicis Arm. et Græcæ. At in textu codicis Arm. XXXI.

(4) Græcæ, XXXI.

(5) Græcæ, XVI.

(6) Hæc erat Cleopatra, uxor Epiphanis; nam Alexander filius erat Evergetæ, hic autem frater Philometoris et filius Epiphanis. Sed locus fortasse mendosus.

(7) Dicendum videtur : Ptolemæus, idemque Alexander, majore fratre pulso matris jussu, etc. Numerum quidem annorum trium regnantis Alexandri quis probet? Recole superius, col. 112-113 Huic Epiphanius tribuit annos XII.

(8) Ita scribit Eusebius etiam in tabulis regum et in Canone seu posteriore libro. Sed enim paulo ante dixit idem Eusebius Ptolemæo Alexandro successisse Sotrem ab exsilio reducem; huic autem filium Alexandri primi Alexandrum secundum, qui ob occisam matrem uxorem, ipse quoque patricidii

C ejus causa trucidatus sit : isti autem Alexandro successisse novum Dionysum. Ipse igitur aliam quodammodo rationem nunc inire videtur Eusebius; et fortasse merito. Cum enim satis constet, regem qui Novum Dionysum præcessit mortuum esse in exsilio Tyri, legato Romanis regno (Cic. n. in Rull. 16) qui fieri potest ut Novus Dionysus Alexandro II, qui Alexandriæ interfectus est, successerit? Profecto hæc est iha in Lagidarum successione famigerata quæstio in qua tantopere critici æstuant, quamque nuper sapientissimus quoque Vicecomes denique sibi versandam putavit (Iconogr. Gr. t. III, p. 600). Alexandrum tertium quendam Manutius æculetus scribebat in albo Petavii (De doctrin. temp. lib. 3, 48), Vicecomes hunc Philadelphum existimabat eundem esse Ptolemæum octavum secundo regnantem, neque Alexandrum II occisum Alexandriæ, sed exsilio tantummodo multatum. Jam quod in hoc catalogo Eusebius Alexandrum II omittat, non est mirum, quandoquidem superius col. 204 dixit ejusdem regnum XIX dierum ab Ægyptiis in seriem non fuisse relatum.

(9) Inauditum videtur hoc Philadelphi cognomen, et certe in Græco textu non legitur. L.

(10) Scribendi sunt prorsus XXII, uti est in margine codicis Arm. et in Græco textu : quanquam etiam Tertullianus, adv. Jud. cap. 8, scribit annos Cleopatraz XX, tum alios ejusdem annos XIII narrat congruente Augusto.

Ea regnante Caius Julius Cæsar summum principatum Romanorum invasit. Post hunc Cæsar Sebastus Octavianus, qui et Augustus (1), interfecta (2) Cleopatra, Ptolemæorum Imperium sustulit, qui annis cxcv (3) regnaverant.

CAPUT XXIII.

GRÆCORUM.

Qua ratione Græci antiquitates suas scribant.

Atheniensium reges; Argivorum reges; Sicyoniorum reges; Lacedæmonum reges; Corinthiorum reges; quinam et quandiu maris imperium tenuerint; olympiades quoque Græcorum prout singillatim scribuntur; tum Macedonum priores reges, et qui post Alexandrum Macedonem; Thessalorum, Syrorum et Asianorum reges.

CAPUT XXIV.

Græcorum tempora.

1. Omnium Græcorum antiquissima prorsus feruntur Sicyoniorum tempora, et reges qui Sicyoni præfuerunt, quorum dominationem primus auspicatus est Nini Belique ætate (qui primi Assyriorum in Asia regnavisse memorantur) Ægialeus; a quo Ægialea vocitata olim est, quæ nunc dicitur Peloponnesus. Argivorum primus rex scribitur Inachus, Sicyoniorum imperio junior annis cxcv. Atheniensibus primus imperitat Cecrops, cognomente Biphyes, Argivorum imperio trecentis fere annis posterior, Sicyoniorum autem junior triginta tribus supra quingentos

2. Age jam ab antiquioribus nostra hæc chronologia exordiat, Sicyonios primum reges singilla-

tim recensens. Et quoniam multa est ambiguitas apud veteres qui Græcicæ historiæ tempora con-gesserunt, nos quidem pro viribus ex illo cinno ea deligemus in quibus auctores sibi invicem consonant. Sicyoniorum quoque regum tempora chroni-cis libris non sine recto ordine explicavit Castor, eaque brevi scripto hisce ipsis verbis complexus est. — Sicyonios reges adjungimus, quorum princeps Ægialeus, postremus Zeuxippus. Et reges quidem dominati sunt annis cmlx (4); post reges autem præfuerunt Carnii (5) sacerdotes sex, qui pontificatum gesserunt annis xxxii: quorum postremus Charidemus sacerdos lectus, cum impensæ ferendæ impar esset, fugam arripuit. Hæc ad verbum Castor. Est autem Sicyoniorum regum albus ejusmodi.

CAPUT XXV.

Sicyoniorum reges.

1. Primus Ægialeus annis lxx, ex quo etiam Ægialea, quæ nunc est Peloponnesus, vocabatur. Initium regnandi Sicyone ab hoc factum ajunt circa decimum quintum annum Belli, ejus qui primus regnum Assyriæ tenuit Neptunique et Libyæ filius dietitur (6).

Secundus Europs annis xlv. Hic Nino Beli filio coætaneus regnat.

Tertius Telchin annis xx. Is ætate Semiramidis regnat.

Quartus Apis annis xv, ex quo Apia, quæ nunc dicitur Peloponnesus.

Quintus Thelxion annis lxx.

Κατὰ ταύτην Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ πρῶτος ἐμονάρχησε Ῥωμαίων. Μεθ' ὃν Καίσαρ Σεβαστὸς Ὀκταύσιος, ὁ καὶ Αὐγουστος, Κλεοπάτραν ἐλὼν, καθέειλε τὴν τῶν Πτολεμαίων ἀρχὴν, οἱ ἐβασίλευσαν ἐτη σιγ'. Ταῦτα καὶ τὰ παρ' Αἰγυπτίοις. *E Scaligeri excerptis p. 59-61.*

1. (*) Πάντων μὲν Ἑλλήνων παλαιότατοι τοῖς χρόνοις ἀναγράφονται Σικυώνιοι βασιλεῖς, οἱ Σικυῶνος ἡγήσαμενοι, ὧν πρῶτος ἦρξεν Αἰγιαλεὺς κατὰ Βῆλον καὶ Νίνον γεγονὼς, τοὺς πρῶτον Ἀσσυρίων βασιλεύσαι καὶ τῆς Ἀσίας μνημονευομένους, ἐξ οὗ Αἰγιαλεῖα τὸ πρῖν, ἢ νῦν Πελοπόννησος, ἐκαλεῖτο. *Ex Syncello, p. 97. D.*

2. (**) Κάστωρος περὶ τῆς βασιλείας τῶν Σικυωνίων.

Παρατίθεμεν δὲ καὶ τοὺς Σικυῶνος βασιλεύσαντας, ἀρχομένους μὲν ἀπὸ Αἰγιαλεῶς τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος, λήγοντας δὲ ἐπὶ Ζεύξειππον. Οἱ μὲν οὖν βασιλεῖς κατέσχον ἐτῶν χρόνον θ'νθ'. Μετὰ δὲ τοὺς βασιλεῖς κατεστάθησαν ἱερεῖς τοῦ Καρνίου ἐξ· οὗτοι δ' ἱεράτευσαν ἐτη λγ'. μεθ' οὗς κατεστάθη ἱερεὺς Χαρίδημος, ὃς καὶ οὐχ ὑπομείνας τὴν δαπάνην ἐφυγεν. *Ex Syncello, p. 97. C.*

Εἰσὶ Σικυῶνος βασιλεῖς κατὰ τὴν τοῦ χρονογράφου Κάστωρος ἐκθεσιν ὧδε·

1. Πρῶτος Αἰγιαλεὺς ἐτη νθ', ἀπ' οὗ καὶ Αἰγιαλεῖα, ἢ νῦν Πελοπόννησος, τὸ πρῖν ἐκαλεῖτο. Οὗτος λέγεται βασιλεύσαι Σικυῶνος κατὰ τὸ ἐ' ἔτος Βῆλου τοῦ πρώτου τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς ἡγησαμένου, ὃν Ποσειδῶνος υἱὸν εἶναι καὶ Αἰθύης μυθεύουσι.

Δεύτερος Εὐρωψ ἐτη με'.

Τρίτος. . . . (7).

Τέταρτος Πέλοψ (8) ἐτη κε' [ἀπ' οὗ] Πελοπόννησος ἐκλήθη.

Πέμπτος Θελέων ἐτη νθ'.

cuntur anni cmlviii.

(5) Nempe *Apollinis* ita appellati. Jam adversus hanc Eusebii de Sicyoniorum dynastia doctrinam disputat Marshamus in *Chronico*, pp. 16 et 336. Rectene an secus, alii dispciant.

(6) Apollodorus *Bibl.* II, 1, ait: Αἰθύης καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀθήων καὶ Βῆλος. *E Libya et Neptuno nati sunt gemini, Agenor et Belus.*

(7) Scaliger tantum τρίτος. . . cum lacuna. Syncello p. 102 B huic regi Telchini tribuit annos xxx.

(8) Ita apud Scaligerum, *Pelous*. Sed etiam

(1) Vide cap. 15, n. 8, cum nota.

(2) Græce, *capta*.

(3) Ita etiam cap. 15, n. 8. Neque tamen hæc adamussim summa e prædictis numeris exsurgit. Superius dicuntur anni cxcviii, itemque hic in margine codicis Arm., et Græce. Ergo locus universus cubare in mendis videtur. De Ptolemæorum temporibus consulendi Clemens Alex. *Strom.* I, 21, Tertullianus *adv. Jud.*, cap. 8; Epiphanius *De mens. et pond.*, cap. 12, atque alii, qui satis differunt ab Eusebio. Tum et Joannis Malalæ Antiocheni hac de re lucubratio (*Chronogr.* p. 250-251) non mediocribus mendis laborat.

(4) In posteriore libro ad an. DCCCLXXXVIII di-

Sextus Ægydrus annis xxxiv.
 Septimus Thurimachus annis xlv. Hujus ætate primus Argivis imperat Inachus.
 Octavus Leucippus annis lviii.
 Nonus Messappus annis xlvii. Hujus ætate contigit (1) ut in Ægypto dominaretur Josephus, de quo Hebræi loquuntur.
 Decimus Eratus annis xlvi.
 Undecimus Plemnæus annis xlviii.
 Duodecimus Orithopolis annis lxiii.
 Decimus tertius Marathionius annis xxx, quo tempore in Attica primus regnavit Cecrops diphyes.
 Decimus quartus Marathion annis xx. Ea tempestate Hebræis Ægypto excedentibus dux Moses fuit, uti suo tempore comprobabitur.
 Decimus quintus Chyreus (2) annis lv. Eo tempore Argivis imperabat Danaus.
 Decimus sextus Corax annis xxx.
 Decimus septimus Epopeus annis xxxv.
 Decimus octavus Laomedon annis xl.
 Decimus nonus Sicyon annis xlv. Hujus ætate desiverunt Argivorum reges, qui annis dxl permanserant.
 Vicesimus Polybus annis xl.
 Vicesimus primus Inachus annis xl.
 Vicesimus secundus Phæstus (3) annis viii.
 Vicesimus tertius Adrastus annis iv.
 Vicesimus quartus Polyphides annis xxxi. Hujus ætate Ilium captum est.
 Vicesimus quintus Pelasgus annis xi. Hujus ætate Æneas Latiporum regnum tenuit.

Ἐκτος Ἀγυδρος ἔτη λδ'.
 Ἐβδομος Θουρίμαχος ἔτη με'. Κατὰ τοῦτον πρῶτος βασιλεῦσι [Ἀργείων] Ἰναχος.
 Ὀγδοος Λευκιππος ἔτη νγ'.
 Ἐννατος Μέσαππος ἔτη μζ'. Κατὰ τοῦτον συνίσταται ἄρξας τῆς Αἰγύπτου Ἰωσήφ ὁ παρ' Ἑβραίοις μνημονούμενος.
 Δέκατος Ἐρατὸς ἔτη μς'.
 Ἐνδέκατος Πλημναῖος ἔτη μη'.
 Δωδέκατος Ὀρθόπολις ἔτη ξγ'.
 Τρισκαίδέκατος Μαραθίωνιος ἔτη λ'. Κατὰ τοῦτον πρῶτος τῆς Ἀττικῆς ἑβασίλευσε Κέκροψ ὁ διφυῆς.
 Τεσσαρσκαίδέκατος Μαραθίος (7) ἔτη κ'. Κατὰ τοῦτον συνίσταται τῆς ἀπ' Αἰγύπτου πορείας τῶν Ἑβραίων ἠγησάμενος Μωϋσῆς, ὡς κατὰ καιρὸν δειθίσεται.
 Πεντεκαίδέκατος Ἐχυρεὺς ἔτη νε'. Κατὰ τοῦτον Ἀργείων βασιλεῦσι Δαναός.
 Ἑκκαίδέκατος Κόραξ ἔτη λ'.
 Ἑπτακαίδέκατος Ἐποπεύς ἔτη λε'.
 Ὀκτωκαίδέκατος Λαομέδων ἔτη μ'.
 Ἐννεκαίδέκατος Σικυῶν ἔτη με'. Κατὰ τοῦτον οἱ Ἀργείων βασιλεῖς ἐπαύσαντο διαρκέσαντες ἔτη φμ'.

(1) Μετὰ τοὺς Σικυῶνας ἠγησάμενους, εὖ ἂν ἔγοι καὶ τοὺς Ἀργείων βασιλεῖς ἐν ἐπιτομῇ διελθεῖν, καθὼς τὰ ἀκριβῆ τῶν παλαιῶν περιέχει. Μνημονεύει δὲ καὶ τούτων ὁ Κάκτωρ ὡδὲ πως γράφων.

Syncellus p. 102 B habet *Apin* ut hoc loco Eusebiius. *Apin* omnino scribit quartum Sicyoniorum regem etiam Pausanias II, 5. quem auctorem pretium est consulere super cæteris quoque regibus Sicyoniorum.

(1) Græce demonstratur L.
 (2) *Chyreus* sive *Echyreus* est tertius decimus apud Syncellum p. 100 C.

A Vicesimus sextus Zenippus annis xxxi.
 Summa regum Sicyoniorum xxvi, a quibus regnatum est annis cmlx.
 2. Exin jam non reges, sed Carnii sacerdotes, quorum
 Primus pontificatu functus est Archelaus anno 1.
 Secundus Automedon anno 2.
 Tertius Theoclytus annis iv.
 Quartus Euneus annis vi.
 Quintus Theonomus annis ix.
 Sextus Amphichyes annis xii (4).
 Septimus denique Charidemus, qui impensis exhaustus fugit. Ab hoc ad primam olympiadem anni labuntur cclxii (5). Sicyoniorum regum et sacerdotum temporibus anni conflantur cxxxviii (6).
 B Post Sicyoniorum præsidēs, par est et reges Argivorum presse percurrere, prout hi in certioribus veterum historiis occurrunt. Castor quoque hos commemorat, ejusmodi ratione scribendi utens.

CAPUT XXVI.

Castoris de Argivorum regno.

His addamus ordinatim etiam Argivorum reges, qui orsi ab Inacho in Sthenelum Crotopi filium desiverunt, quorum temporibus conflant anni cclxxxii. Pulso Sthenelo, Danaus Argos ipse obtinuit, ejusque posteri usque ad Eurystheum Stheneli qui Perseo natus erat. Exin Pelopidæ regno potiti sunt. Cæterum tempora Danaidarum annos cxxii conficiunt; Pelopidarum autem, qui ducto

Εἰκοστὸς Πόλυβος ἔτη μ'.
 Εἰκοστὸς πρῶτος Ἰναχος ἔτη μ'.
 Εἰκοστὸς δεῦτερος Φαίστος ἔτη η'.
 Εἰκοστὸς τρίτος Ἀδραστός ἔτη θ'.
 Εἰκοστὸς τέταρτος Πολυφείδης ἔτη λα'. Κατὰ τοῦτον Ἰλιον ἦλω.
 Εἰκοστὸς πέμπτος Πελασγὸς ἔτη κ'. Κατὰ τοῦτον Αἰνείας Λατίνων ἑβασίλευσεν.
 Εἰκοστὸς ἕκτος Ζεῦξιππος ἔτη λα'.
 Ὅμοῦ γίνονται Σικυῶνος βασιλεῖς οἱ πάντες κς- βασιλεύουσι δὲ χρόνον ἐτῶν θνθ'.
 2. Μετὰ Ζεῦξιππον βασιλεῖς μὲν οὐκέτι, ἱερεῖς δὲ τοῦ Καρνίου.
 Ὦν πρῶτος ἱερεύτατο Ἀρχέλαος ἔτος α'.
 Δεύτερος Αὐτομέδων ἔτος α'.
 Τρίτος Θεόκλυτος ἔτη θ'.
 Τέταρτος Εὔνεος ἔτη ς'.
 Πέμπτος Θεδόμος ἔτη θ'.
 D Ἐκτος Ἀμφιγύης ἔτη ιη'.
 Ἐβδομος Χαροίδης τελευταῖος. Οὗτος οὐχ ὑπομείνας τὴν δαπάνην ἐφυγεν ἄφ' οὗ ἐπὶ πρώτῃν ὀλυμπιάδα ἔτη τνα'. Ὅμοῦ Σικυωνίων βασιλείων τε καὶ ἱερέων ἔτη θλη'. Ab excerptis Scaligeri, p. 19-20.

(3) Apud Syncellum p. 148 A est Ἡφαίστος, nempe *Vulcanus*.

(4) Græce xviii, nisi est mendum τη' pro ιθ'.

(5) Græce cclxii.

(6) Eundem fere numerum tradit Eusebius etiam apud Syncellum p. 97 B.

(7) Ita Syncellus, at Scaliger, *Μάρατος*.

initio ab Atreo regnaverunt (1), quique dignitatem A usque ad Penthilum et Tisamenum et Cometem Orestis filium retinuerunt (sub quo Heraclidarum descensus (2) accidit) feruntur anni cv. Age vero singulorum regum Argivorum tempora hæc sunt (3).

CAPUT XXVII.

Argivorum reges.

1. Primus Inachus, a quo nomen regioni Inachiae, annis l. Inachus Argivum imperium auspicatus est imperante septimo loco Thurimacho apud Sicyonios (4).

Secundus Phoroneus annis lx. Hujus ætate Ogygus Eleusin condidit.

Tertius Apis, de quo regio illa Apia dicta est, B annis xxxv. Ea tempestate apud Ægyptios dominatum tenuit Iosephus, quem Hebræi memorant.

Quartus Argus Jovis (5) et Niobes filius; ex qua regionis nomen mutatum est, dictaque Argia, annis lxx.

Quintus Criasus annis lrv.

Sextus Phorbas annis xxv (6). Hujus ætate Cecrops Diphyes imperabat Atheniensibus.

Septimus Triopas annis xlvi. Eo regnante Moses Hebræis eximitibus ab Ægypto dux erat.

Octavus Crotopus annis xxi.

Nonus Sthenelus annis xi.

Summa annorum cclxxxii.

2. Sthenelum Danaus pepulit, Argosque ipse tenuit, et ejusdem deinceps posterī: quorum et successio et regnantium tempora ita se habent.

Decimus Danaus annis l (7).

Undecimus Lynceus xli.

Duodecimus Abas annis xxiii,

Decimus tertius Prætus annis xvii.

Decimus quartus Acrisius annis xxxi.

Argivorum imperii summa annorum dxliiv (8). Hucusque Danaidæ.

3. Post Acrisium (9), Mycenæ translatum est Argivorum imperium sub Eurystheo Stheneli filio, Pelopidæque dominium obtinuerunt: primus autem regnavit in Peloponneso Pelops, qui olympiorum curator fuit. Translato Mycenæ Argivorum imperio, post Acrisium regnavit

Eurystheus annis xlv.

Deinde Pelopidæ Atreus et Thyestes annis lxxv,

Post hos Agamemnon annis xxx, cujus anno octavo decimo Ilium captum est,

Ægisthus annis xvii (10).

Orestes, Tisamenus, Penthilus et Camotes annis lviii, usque ad Heraclidarum descensum qui Peloponnesum occupaverunt; a qua usque ad Ionum e suis terris migrationem (11) anni

Ἐπὶ τῶν Ἀργείων βασιλέων ὡς ἐν ἐπιτομῇ.

1. Πρῶτος Ἰναχος Ἀργείων, κατὰ Θουρίμαχον δε

ἑβδομος ἦν τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς.

Δεύτερος Φορωνεύς ἐτη ζ'. Κατὰ τοῦτον Ὀγυγὸς

Ἐλευσίνα ἔκτισε.

Τρίτος Ἄπις ἐτη λε'.

Τέταρτος Ἄργος ὁ Αἰῶς καὶ Νιόβης, ἀφ' οὗ ἡ χώρα

2. Τοῦτον δὲ Δαναὸς ἐκβαλὼν ἐκράτησεν Ἄργους καὶ οἱ τοῦτου ἀπόγονοι.

Δέκατος Δαναὸς ἐτη ν'.

Ἐνδέκατος Λυγκεύς ἐτη μα'.

Δωδέκατος Ἄβας ἐτη κγ'

Ὅμοῦ τὰ πάντα τῆς Ἀργείων ἀρχῆς ἐτη φμ'. Μέχρι τούτων οἱ Δαναΐδαι.

3. Μετὰ δὲ Ἀκρίσιον, εἰς Μυκήνας μεταθεσίσης τῆς Ἀργείων ἀρχῆς κατὰ Εὐρυσθέα τοῦ Σθενέλου, οἱ Πελοπίδαι διεδέξαντο. Βασιλεύει δὲ πρῶτος Πελοποννήσου Πέλοψ. Πέλοψ ὀλυμπίων πρόστη. Εἰς

Μυκήνας μεταθεσίσης τῆς Ἀργείων ἀρχῆς, μετὰ Ἀκρίσιον ἐβασίλευσεν.

Εὐρυσθεὺς ἐτη με'.

Ἐπειτα οἱ Πελοπίδαι Ἄτρεὺς καὶ Θυέστης ἐτη ἑς'.

Ἄγαμέμνων μετὰ τούτους ἐτη λ'.

Ἄγισθος ἐτη ιζ'.

Ὀρέστης καὶ Τισαμένος καὶ Πένθος καὶ Κομήτης

μετωνομάσθη Ἀργεῖα, ἐτη σ'.

Πέμπτος Κραταὸς ἐτη νδ'.

Ἐκτος Φόρβας ἐτη λε'.

Ἐβδομος Τριόπας ἐτη μς'.

Ὀγδοὺς Κροτωπὸς ἐτη κα'.

Ἐννατος Σθέnelος ἐτη ια'.

Τριακαδέκατος Πρῶτος ἐτη ιζ'.

Τεσσαράεκαδέκατος Ἀκρίσιος ἐτη λα'.

ἐτη νη', μέχρις Ἡρακλειδῶν καθόδου ἐπὶ Πελοπόν-

(1) Syncellus quoque p. 153 C primum e Pelopidis regem Atreum recitat.

(2) Sive potius reditus; Heraclidæ enim Peloponneso ab Eurystheo pulsi, in eandem regionem multo tempore post reversi sunt. In textu Arm. est *incursio*.

(3) Castoris hunc locum, multis partim interpositis, partim immutatis, exhibet Græce Syncellus p. 124-125.

(4) Recole col. 121. Syncellus tamen p. 124 C dicit Inachum regnavisse ætate Πλεμναί Σικυονί.

(5) Interpres Arm. Argus Odii et Niobas, etc. Nimirum ex Græco ὁ Αἰῶς hæc illi absurditas nata est. Similiter et Hieronymus in secundo libro ex παρὰ Αἰῶς fecit *Παναδίον*.

(6) Codex noster Arm. hic xxv, sed bis in posteriore libro legitur xxxv, Græce item xxxv.

(7) Syncellus, p. 155 D, scribit lviii.

(8) Græce, dxli.

(9) Eusebii hunc locum nominatim appellat Syncellus p. 156.

(10) Apud Syncellum p. 170 D scribuntur v.

(11) De hac migratione hisce verbis Velleius l. iv loquitur: *Subsequenti tempore magna vis Græcæ juventutis abundantia virum sodes quæritans, in Asiam se effudit. Nam Iones, duce Ione, profecti Athenis nobilissimam partem regionis maritimæ occupaverunt, quæ hodieque appellatur Ionia, urbesque constituerunt Ephesum, Miletum, Colophona, Prienen, Lebæum Myuntem, Erythram, Clazomenas, Phocæam, etc.*

excurreunt LXXX (1), et a migratione Ionica usque ad primam olympiadem anni sunt CCLXVII.

CAPUT XXVIII.

Summatim de Atheniensium regibus (2).

1. Hic dextrum est catalogum etiam Atheniensium regum atlexere, e certioribus veterum memoriis prælibata summatim historia. Primus ab Atheniensibus memoratur Ogygus, in cuius ætatem ingens illud et perantiquum diluuium incurrisse fertur. Nujus æqualis habetur Phoroneus, Inachi filius, Argivorum rex, quem ipse Plato in *Timæo* suo (3) commemorat his verbis : « Cum eos commovere studeret (4) ad sermonem de hujus urbis antiquitatibus, vetustissima narrare aggressus est de primo illo Phoroneo, de Niobe, deque rebus quæ diluuium consecutæ sunt. » Ogygus autem incidit in ætatem Messippi regis noni Sicyoniorum, Belochique regis octavi Assyriorum. Jam post Ogygam, quia diluuium vasta omnia fecisset, regnatum esse negant in ea regione, quæ nunc dicitur Attica, annis cxc (5) usque ad Cecropem.

2. Jam hi anni ex Argivorum quoque regno supputantur, quod ante Ogygi ætatem initium cepit. Nimirum a fine Phoronei Argivorum regis (sub quo Ogygeum diluuium contigisse relatum est) ad Phorbantem, cui coætaneus Cecrops Diphyes hodiernæ Atticæ primus præfuit, congeruntur anni cxc (6). Tum a Cecrope ad primam olympiadem numerantur reges xvii, et principes, quos mors finiebat, xii : sub quibus fabulosa portenta inter Græcos celebrantur. Hinc Græci Atticorum reges digere incipiunt : vetustiorum enim certas rationes non

tenent. Id ipsum Castor quoque in *Historiæ Epitome* narrat,

CAPUT XXIX.

Castoris de Athenarum regno.

Athenarum quoque reges ex ordine exponemus, ducto initio a Cecrope, cognomento Diphys; atque in Thymoeten desinemus. Regum quidem, qui Erechtidæ dicti sunt, tempora annis constant cccol. Deinde regnum delapsum est ad Melanthum Andropompi Pylisensem, atque ad ejus filium Codrum, quorum amborum dominatio annos occupat LII (7). Sublato regno, proxima consecuti sunt principes quos mors finiebat. Horum initium est a Medonte Codri, filii in Alcæone Achylis; tempora autem annorum cccix. Deinde qui decennales potentatem gerebant secuti sunt VII; hi que annis LXX viguerunt. Tandem annui principes a Creonte orati in Theophrimum desiverunt, sub quo penitus terræ nostræ (8) rebus et facinoribus suis est impositus. Hæc Castor. Nos autem singulorum regum catalogum persequamur.

CAPUT XXX.

Athenarum reges.

1. Primus Cecrops Diphyes annis 2 (8), sub quo Prometheus, Epimetheus et Atlas. Is quidem regnat Athenis æqualis Triopa; regia septimi Argivorum, nec non Marathonii qui decimo tertio loco Sicyone dominatus est. Sub eodem Moses quoque apud Hebræos cognoscebatur, quod opportune deinceps demonstrabimus (10). Sub eodem item, nempe Deucalionæ ætate, Thessalia diluio obruta traditur : tum sub Phaethonte Æthiopia ardentis iguia furore correpta est,

νησον εἶλον· ἀρ' οὐ ἐπὶ τὴν Ἰώνων ἀποικίαν ἐτη ζ' ἀπὸ δὲ τῶς Ἰώνων ἀποικίας ἐπὶ Ὀλυμπιάδα πρώτην ἐτη σξξ'. *Ab excerptis Scaligeri p. 24.*

Περὶ τῶν Ἀθηναίων βασιλέων ὡς ἐν ἐπιτομῇ.

1. Ἐξῆς δ' ἂν εἴη τοῦτοις καὶ τὸν τῶν Ἀθήνησι βασιλευσάντων κατάλογον συνάγει. Πρώτος παρ' Ἀθηναίους μνημονεύεται Ὀγγυος, καθ' ὃν παρ' Ἑλλήσιν ὁ μέγας καὶ παλαιὸς ἱστορεῖται κατακλυσμός. Τοῦτω λέγεται συγχρονιστὸς Φορωνέως ὁ Ἰνάγου Ἀργείων βασιλεύς. Τοῦτων τοῦ Φορωνέως χρόνων Πλάτων ἐν *Τιμαίῳ* τῷ διαλόγῳ ἐπιμνησθῆναι, ὡς πάλω παλαιῶν, λέγων· « Καὶ ποτε παραγαγεῖν βουληθεὶς αὐτοὺς περὶ τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους τῶν τῆδε τῆ πόλεως, τὰ ἀρχαιότατα λέγειν ἐπιχειρεῖ περὶ Φορωνέως τε τοῦ πρώτου λευθέντος καὶ Νιόβης, καὶ τὰ μετὰ τὸν κατακλυσμόν. » Γίνεται δὲ Ὀγγυος κατὰ Μέσσαπτον ἔνατον Σικυῶνος βασιλεῖα, καὶ κατὰ Βήλογον Ἀσσυρίων ἑβδομῶν βασιλεῖα. Μετὰ δὲ Ὀγγυον διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν φθορὰν φασὶν ἀβασίλευτον διαμῆναι τὴν νῦν Ἀττικὴν, μέχρι Κέκροπος ἐτη ρλ'.

2. Ταῦτα δὲ διαριθμεῖται τὰ ἐτη καὶ ἀπὸ τῆς Ἀργείων βασιλείας πρὸ Ὀγγύου ἀρξαμένης. Ἀπὸ γὰρ τῶν τελευταίων Φορωνέως Ἀργείων βασιλέως (11), καθ' ὃν μνημονεύεται ὁ ἐπὶ Ὀγγύου κατακλυσμός, ἐπὶ Φόρβαντα, ἐφ' οὗ τῆς Ἀττικῆς πρῶτος ἐβασίλευσε Κέκροψ ὁ διφυῆς, συνάγεται ἐτη ρ' (12). Ἀπὸ δὲ Κέκροπος ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα καταριθμοῦνται βασιλεῖς μὲν ἑπτακαίδεκα, ἀρχόντες δὲ διὰ βίου δώδεκα, ἐφ' ὧν λέγεται γεγονέναι τὰ ἐν Ἑλλήσι θαυμάσια μυθολογούμενα. Οἱ δ' ὄν μετὰ τὸν Ὀγγυον καὶ τὸν κατακλυσμόν Ἀθηναίων βασιλεῖς εἶσιν οἷδε. *Ab excerptis Scaligeri, non sine varietate, p. 24-27.*

(*) 1. Πρώτος Κέκροψ ὁ διφυῆς, κατὰ Μαραθίωνιον βασιλεύσας ἄς ἤρξῃ Σικυῶνος τρισκαίδεκατος, ἐτη ν'. Κατὰ δὲ τούτων Μωῦσῃ παρ' Ἑβραίοις ἐγνωρίζετο,

ὡς κατὰ καιρὸν ἐπιδείξομεν, ἐφ' οὗ ὁ ἐπὶ Δευκαλιωνος κατακλυσμός ἐν Θεσσαλίᾳ, ἧ τε ἐπὶ Φαέθοντος ἐκπύρωσις ἐν Αἰθιοπία.

(1) Græce LX. De hac re videsis Marshamum D *Chron.*, pp. 354, 343, 344.

(2) Hunc titulum de Græco exemplari expressimus.

(3) Edit. Fleini p. 1043 B. Meminit Platonici hujus loci etiam Syncellus p. 196 B.

(4) Solon videlicet Ægyptios sacerdotes.

(5) Codex Arm. hic mendose centum et novem.

(6) Nimirum Apidis anni sunt xxix, Argi Lxx, Crimæ liv, Phorbantis xxxi (hoc enim Phorbantis anno regnum a Cecrope initum dicitur in posteriore Eusebii libro); summa annorum cxc.

(7) Castoris hic locus recurrit in posteriore libro ad annum 889 non sine varietate. Conferendus etiam Syncellus p. 178 B.

(8) Hinc Athenæ videntur Castoris patria; de qua varie traditur apud Vossium in *Gr. historicis*.

(9) Exemplar postquam Arm. hic v; sed t, bis in posteriore libro.

(10) In posterioris libri proœmio. Jam ob hanc de Mosis sequiore ætate sententiam sexcenties varietatibus apud Syncellum Eusebius.

(11) Ita lego pro βασιλεων.

(12) Dic ρλ'.

Secundus Cranaus indigena annis ix.

Tertius Amphictyon Deucalionis (filii), Cranaei gener, sub quo Danaidum res narrantur, annis ix (1).

Quartus Erichthonius Vulcani, qui ab Homero (2) Erechtheus appellatur, annis L. Sub hoc Idæi Dactyli (3).

Quintus Pandion Erichthonii annis XL, sub quo raptus Proserpinæ atque Triptolemus.

Sextus Erechtheus Pandionis annis L, sub quo res Persei.

Septimus Cecrops (4), frater Erecthei, annis XL (5), sub quo res Bacchi.

Octavus Pandion Erecthei annis XXV. Hic fuga arrepta Megaris regiavit. Sub eodem Europa et Cadmus et quæ de Sparti (6) narrantur.

Nonus Ægeus Pandionis annis XLVIII, sub quo Argonautæ (7), et Centauri (8). Hercules item sua certamina peragebat.

Decimus Theseus Ægei annis XXX, sub quo Micoz legislator cognoscebatur.

Undecimus Menestheus Petei, qui Ornei, qui Erecthei, annis XLIII, sub quo Ilium captum est.

Duodecimus Demophoon Thesei anpis XXXIII, sub quo res Ulyxis et Orestis, itemque Æneas Anchisæ regnat Lavinii (9).

Decimus tertius Oxyntes Demophoontis annis

Δεύτερος Κρανᾶς αὐτόχθων ἔτη θ'.
Τρίτος Ἀμφικτύων Δευκαλίωνος, γαμβρὸς Κρανᾶου (1) ἔτη ι'.

Τέταρτος Ἐριχθόνιος Ἡφαίστου, ὁ παρ' Ὀμήρῳ Ἐρεχθεύς, ἐφ' οὗ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι, ἔτη ν'.

Πέμπτος Πανδίων Ἐριχθονίου ἐφ' οὗ Κόρης ἀρπαγὴ καὶ τὰ περὶ Τριπτόλεμον ἔτη μ'.

Ἑκτὸς Ἐρεχθεύς Πανδίωνος, ἐφ' οὗ τὰ περὶ Περσέα, ἔτη ν'.

Ἑβδομὸς Κέκροψ ἀδελφὸς Ἐρεχθεύς ἐφ' οὗ τὰ περὶ Διδόνυσον, ἔτη μ'.

Ὀγδοὺς Πανδίων Ἐρεχθεύς ἔτη κα', ὃς φεύγων ἐν Μεγάρῳις ἐβασίλευσεν· ἐφ' οὗ Ἑυρώπη, Κάδμος, καὶ τὰ περὶ Σπάρτους.

Ἐννατὸς Αἰγέως Πανδίωνος ἔτη μη', ἐν ᾧ τὰ περὶ τοῦ Ἀργοναύτας καὶ Κενταύρους, Ἡρακλῆς τε τοὺς ἄθλους ἐτέλει.

Δέκατος Θησεύς Αἰγέως ἔτη λ', ἐφ' οὗ Μίνως ἐνομοθέτει.

Ἐνδέκατος Μενεσθεύς Πετῶ τοῦ Ὀρνέως (12) τοῦ Ἐρεχθεύς, ἐφ' οὗ Ἴλιον ἐάλω, ἔτη κγ'.

Δωδέκατος Δημοφών Θησεύς ἔτη λγ', ἐφ' οὗ τὰ περὶ Ὀδυσσεά καὶ Ὀρέστην, καὶ Αἰνείας ἐβασίλευσε Λαβινίου.

(1) Græce x.

(2) *Iliad.* II, 547, *Odys.* VII, 81.

(3) Dactyli Idæi traduntur ferri inventores ab Hesiodo, apud Plinium VII, sect. 57, et Clementem Alex. *Strom.* I, 16, p. 362, ne aliorum testimonia frustra innoxem.

(4) Alterum hunc Cecropem memorat etiam Clemens Alex. *Strom.* I, 21, p. 381.

(5) Exemplar nostrum Arm. xx; sed sunt XL his in posteriore Eusebii libro, et hic Græce, et apud Syncellum p. 161 A.

(6) De Sparti lege posteriorem librum in Pandionis temporibus.

(7) Græce tantum *Argonautæ*. Armenius interpres

A XII, sub quo Amazones fanum Ephesi inflammaverunt.

Decimus quartus Aphidas Oxyntæ anno I.

Decimus quintus Thymoetes frater Aphidantis annis VIII.

Decimus sextus Melanthus Andropompi Pyliensis annis XXXVII, sub quo Heraclidæ descenderunt, et Peloponnesus subacta est.

Decimus septimus Codrus Melanthi annis XXI, sub quo Iones amissa Achæia Athenas confugerunt.

2. ATHENARUM PRINCIPES QUOAD VIVERENT.

Decimus octavus Medon Codri dominatus est annis XX (10).

Decimus nonus Acastus Medontis annis XXXVI, cuius ætate migratio Ionica fuit, in qua Homerum quoque fuisse traditum est. Eodem tempore Salomon item templum Hierosolymis condebat, quod ubi res feret demonstrabimus.

Vicesimus Archippus Acasti annis XIX.

Vicesimus primus Thersippus Archippi annis XXI.

Vicesimus secundus Phorbis Thersippi annis XXX.

Vicesimus tertius Megacles Phorbantis annis XXX.

Vicesimus quartus Diognetus Megacelis annis XXVIII, (sub quo) Lycurgus cognoscebatur.

Vicesimus quintus Pherecles Diogneti annis XIX,

C Τρισκαιδέκατος Ὁξύντης Δημοφώντος ἔτη ιθ', ἐφ' οὗ τὸν ἐν Ἐφέσῳ ναὸν ἐνέπρησαν Ἀμαζόνες.

Τεσσαρεσκαιδέκατος Ἀφείδας Ὁξύντου ἔτος α'.

Πεντεκαιδέκατος Θυμοῖτης Ἀφείδαντος ἀδελφεὸς ἔτη η'.

Ἑκκαιδέκατος Μέλανθος Ἀνδροπόμπου Πυλίου ἔτη λζ', ἐφ' οὗ Ἡρακλειδῶν κάθοδος, καὶ κράτησις Πελοποννήσου.

Ἑπτακαιδέκατος Κόδρος Μελάνθου ἔτη κα', ἐφ' οὗ Ἴωνες ἐξ Ἀχαιῶν ἐκπεσόντες εἰς Ἀθήνας καταφυγον.

2. Ὀκτωκαιδέκατος Μέδων Κόδρου ἔτη η'.

Ἐννεακαιδέκατος Ἀκαστος Μέδοντος ἔτη λς', ἐφ' οὗ Ἴωνων ἀποκτῆα, ἐν οἷς Ὀμηρον ἱστοροῦσι.

Κατὰ τοῦτον παρ' Ἑβραίοις Σολομῶν τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ψυχόδμη ναὸν, ὡς κατὰ καιρὸν ἐπιτελεῖσθαι.

Εἰκοστὸς Ἀρχίππος Ἀκάστου ἔτη ιθ'.

Εἰκοστὸς πρῶτος Θέρσιππος Ἀγίππου ἔτη μα'.

Εἰκοστὸς δεῦτερος Φόρβις Θεροῖππου ἔτη. . . .

Εἰκοστὸς τρίτος Μαγακλῆς Φόρβαντος ἔτη. . .

Εἰκοστὸς τέταρτος Διόγνητος Μεγακλείου ἔτη. . . ἐφ' οὗ Λυκούργος ἐγνωρίζετο.

Εἰκοστὸς πέμπτος Φερεκλῆς Διογνήτου ἔτη ιθ'.

addit rei superflue studiosi, quibus verbis etymologiam ejus nominis rimari videtur ex ἀργόν, otiosum et fortasse αἰτάω.

(8) Interpres Arm. utitur voce JUSCHABARIGH, de qua locuti sumus supra.

(9) Interpres Arm., perperam, *Lavinii filius*.

(10) Græce VIII. Verum in margine codicis Arm. xx, uti apud Syncellum p. 178 C. Et quidem in posteriore Eusebii libro bis occurrit xx, in tabulis nempe et in Canone.

(11) Duo hæc verba ex Syncello p. 157 C supplementur.

(12) Vocem τοῦ Ὀρνέως restituiimus Græco textui Scaligeriano ex Syncello p. 172 D, et ex Armeniaca interpretatione.

Vicesimus sextus Ariphron Phereclis annis xx, A
cujus ætate imperium Assyriorum interempto Sar-
danapallo finitum est (1).

Vicesimus septimus Thespies Ariphronis annis xii
(2), cujus ætate leges scribebat Lacedæmoniis Ly-
curgus.

Vicesimus octavus Agamestor Thespici annis xvii.

Vicesimus nonus Æschylus Agamestoris annis
xxiii, cujus anno duodecimo prima olympias insti-
tuta est, qua vicit stadium Choroebus Eleus. Sum-
ma temporum Atheniensium ad primam olympia-
dem a Cecrope, cognomento Diphye, anni sunt
occlxxx, ab Ogygo anni cmlxx (3). Posthinc olym-
piades notandis temporibus observandæ sunt.

Post Æschylum (autem tricesimus) imperat Athe-
nis Alcæxon annis ii (4).

Post hunc visum est decennales esse principes.

Charops annis x.

Æsimedes annis x.

Clidicus annis x.

Hippomenes annis x.

Leocrates annis x.

Arsander annis x.

Eryxias annis x.

Εικοστὸς ἕκτος Ἀρίφρων Φερεκλέους ἔτη κ', ἐφ'
οὗ ἡ Ἀσσυρίων ἀρχὴ κατελύθη, καὶ Σαρδανάπαλλος
ἀνῆρέθη.

Εικοστὸς ἑβδόμος Θεσπιεύς Ἀρίφρωνος ἔτη κζ',
ἐφ' οὗ Λυκούργος ἐνομοθέτει Λακεδαιμονίους.

Εικοστὸς ὄγδοος Ἀγαμέστωρ Θεσπιεύς ἔτη ιζ'.

Εικοστὸς ἕννατος Αἰσχύλος Ἀγαμέστωρος ἔτη κγ',
ἐφ' οὗ εἰσι διωδεκάτη πρώτη Ὀλυμπιάς ἤχθη, ἣν ἐνέτα
Κόροιβος Ἡλείος στάδιον. Ὁμοῦ συναγεται ἐπὶ τὴν
πρώτην Ὀλυμπιάδα, ἀπὸ μὲν Κέκροπος τοῦ διφυοῦς,
ἔτη ψπ' (7), ἀπὸ δὲ Ὀγύγου ἔτη ζο'. Ἐντεῦθεν δὲ

3. Ἐδοξεν αἰρεῖσθαι ἀρχοντα κατ' ἐνιαυτόν. Καὶ πρῶτος ἠγήσατο ἐνιαυσίως ἀρχὼν Κρέων ἐπὶ τῆς εἰκοστῆς
τετάρτης Ὀλυμπιάδος. Μεθ' οὗ καὶ ἕκαστον ἔτος εἰς τις παρ' αὐτοῖς ἤρξεν, ὡν οὐκ ἀναγκαῖον νῦν τὰ ὀνόματα
παραιεῖσθαι. Οὗτοι οἱ τῆς Ἀθηναίων ἀρχαίτητος ἐν ἐπιτομῇ μνημονεύμενοι χρόνοι, καὶ οἱ (8) ἐν ταῖς
παλαιαῖς καὶ μάλλον ἀκριβεστέρας ἱστορίας ἀναφέρονται. Τούς μὲν οὖν ἐμπροσθεν χρόνους τῆς Ἰλίου
ἁλώσεως καὶ τὰς ἐν τούτοις πραγθεῖσας ἱστορίας οὐκ ἀκριβεῖς ἀναγραφὰς ἐχούσας, ὡς οἶόν τε ἦν ἐκ τῶν
διαφόρων μνημονευομένων ἐπετεμόμεθα. Τὰ δὲ ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἁλώσεως μέχρι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος
οὐδ' αὐτὰ μὲν ῥηκίῳ μνήμης ἐντέλους ὅμως δ' ὁ Πορφύριος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς φιλοσόφου ἱστορίας ὡδε πῶς
ἐπατέμνεται πρὸς λέξιν.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ.

(1) Ἀπὸ τῆς ἁλώσεως Ἰλίου, ἐπὶ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον, ἔτη π' φησὶν εἶναι ὁ Ἀπολλόδορος· ἀπὸ
δὲ τῆς καθόδου, εἰς τὴν Ἰωνίας κτίσιν, ἔτη ξ' (9)· ἐντεῦθεν εἰς Λυκούργου ἔτη θ' καὶ ἕκατον καὶ πενήκοντα·
ἀπὸ δὲ Λυκούργου εἰς τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, ὅκτω καὶ ἕκατον· τὰ δὲ πάντα ἀπὸ τῆς ἁλώσεως Ἰλίου, ἐπὶ
τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, ἔτη ἐπτὰ καὶ υ'. *Ab excerptis Scaligeri, p. 27-28.*

(1) Cap. 15, n. 7, Sardanapallus dicitur extinctus
imperante Athenis Thespies Ariphronis. In pos-
teriore tamen Eusebii libro utraque sententia refer-
tur Imperium Assyriorum deletum esse sub Ari-
phrone videbatur communis auctorum sententia
Syncello p. 185 B.

(2) Græce xxvii. Ita bis in posteriore Eusebii li-
bro, nec non apud Syncellum p. 185 C.

(3) Lege cap. 28.

(4) Græce xii; sed ii in posteriore libro bis, et
apud Syncellum p. 211 C.

(5) Heecole c. 14, n. 2. Interpretes Arm. usque ad
edificationem Ionie.

(6) Hunc annorum numerum prorsus tradiderat
Eratosthenes, cujus locum juvat hic exscribere ex
Clemente Alex. Strom. i, 21, p. 402, qui hæc scri-
bit: Ἐρατοσθένης τοὺς χρόνους ὡδε ἀναγράφει·
Ἀπὸ μὲν Τροίας ἁλώσεως ἐπὶ Ἡρακλειδῶν κάθο-

3. Mox placuit annum principem creare. Et pri-
mus quidem annuus princeps fuit Creon vicesima
quarta olympiade. Deinde singuli uno anno domi-
nati sunt, quorum nomina scribere tanti non est.
Hæc sunt tempora, quæ in antiquitatibus Athenien-
sibus recensentur, atque instar gravis historię ac
vetustate firmatæ habentur. Quanquam revera tem-
pus ante captum Ilium, et quidquid in eo memora-
bile actum est, cum diligenti historię non esset
traditum, id nos, prout licuit, e pluribus memoriis
summatim congressimus. Rursus ne tempora quidem
ab Ilio capto ad primam olympiadem certis monu-
mentis consignata fuerunt. Hæc tamen Porphyrius
primo suo philosophicæ historię libro his adamus-
sini breviterque verbis complectitur.

B

CAPUT XXXI.

Ex Porphyrii primo philosophicæ historię libro.

A capto Ilio ad Heraclidarum in Peloponnesum
descensum ait Apollodorus elapsos esse annos
lxxx: tum a descensu, ad Ioniam urbibus frequen-
tatam (5) annos lx: exinde ad Lycurgum annos
clix (a Lycurgo usque ad primam olympiadem
annos cviii): summam autem temporis a capto Ilio
ad primam olympiadem annorum esse ccccvii (6).

κατὰ τὰς Ὀλυμπιάδας ἀριθμητέον τοὺς χρόνους.

Τριακοστὸς δὲ μετὰ Αἰσχύλου Ἀθηναίων βασιλεὺς
Ἀλκμαίων ἔτη ιθ'.

Μετὰ τοῦτον ἔδοξεν εἶναι τὰς ἀρχὰς δεκαετείς.

Χάροψ ἔτη ι'.

Αἰσιμῆδης ἔτη ι'.

Κλειδίχος ἔτη ι'.

Ἴππομένης ἔτη ι'.

Λεωκράτης ἔτη ι'.

Ἀψανδρὸς ἔτη ι'.

Ἐρυξίας ἔτη ι'.

C

don, ἔτη ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Ἰωνίας
κτίσιν, ἔτη ἐξήκοντα· τὰ δὲ τούτοις ἐξῆς, ἐπὶ μὲν
ἐπιτομίαν τὴν Λυκούργου, ἔτη ἕκατον πενήκοντα-
τασνέα, ἐπὶ δὲ προηγούμενον ἔτος τῶν πρώτων
Ὀλυμπιῶν ἔτη ἕκατον ὅκτω. Eratosthenes sic tem-
pora scribit: a Troja capta ad reditum Heraclidarum,
anni sunt octoginti; hinc ad Ioniam incolis frequen-
tatam, anni sexaginta: reliqua quæ consecuta sunt
tempora usque ad Lycurgi initium, anni sunt novem
et quinquaginta supra centum; tum ad annum primæ
olympiadis primum, anni centum et octo. Jam Cen-
sorini De die nat. cap. 21 locus, in quæ Eratosthe-
nes annos

(7) Ita emendo editionem scribendo ψπ' pro ψφ'.

(8) Textus Scaligerianus, ὧν. Tum et Armeniaea
interpretatio aliquantum abuldit. L.

(9) Ed., ζ'.

Opera praestant mihi videtur facturus, si olympiades etiam, quae a Graecis celebratae sunt, libro meo complectar.

CAPUT XXXII.

Græcorum olympiades.

Prima olympias, qua vicit stadium Cotæbus Eleus. Hinc ratio temporum apud Græcos videtur certo posse constitui: nam autem quidem ex sua quisque sententia rem desinibat (1).

De institutione agonis (quæ est certantium exercitatio (2)).

1. De agone opus est disserere aliquantulum, cuius instituti qui maxime ætatem amphant, ante Herculem a quodam ex idæis Dactylis conditum affirmant; exin ab Æthiæo celebratum ob filios suos exercendos; a quo et ii, qui decertabant, nomen athletarum (3) traxerunt. Deinde huius filium Ereum, deinde Endymionem, deinde Aleximum, deinde Anomam præfectos fuisse sacrorum: tum Pelopem patræ (4) Jovis in honorem sacra vitulise: ad extremum Herculem Alcmenæ et Jovis filium: post quem alii ætates decem, alii vero tres

tantam exactas (5) esse aient usque ad Iphitum, qui agonem instauravit.

2. Hic enim patria Eleus, Græciæ juvenudæ studiosus (6), cum bella civitatum tota Peloponneso sedare cuperet, misit oratores (7) qui de urgentium beliorum compositione oraculum rogarent, atque hoc responsum a Deo editum est Peloponnesiis: « Delubrum ingredimini, sacra ferte, et votum Jussis morem gerite. » Item Eleis hoc editum est oraculum: « Eiei qui majorum instituta firmiter retinentes, patriam vestram liberastis, finem bellis imponite, commune festus cum Græcis inite, donec cum celebritate lætus annus redeat. » Hujus rei gratia Iphitus moderata pace vacationem bellorum esse jussit, et suo quæntique cibo tranquille vesci; vetitumque ab Hercule monuit, ne quis vim alii inferret. Atque ita agonem peregit Iphitus cum Lycurgo Lacedæmonio (8); etiam autem anto Heraclida: Nilil porro tum erat agon præter quam stadium. Alia deinceps certamina ex intervallo accesserunt.

3. Verumtamen Aristodemus Eleus (9) refert, exacta vicesima et septima olympiade præstquam

(1) Πρώτη Ὀλυμπιάς, ἣν ἐνίκη Κόροιβος Ἡλείος. Ἀπὸ γὰρ τούτων τὰ τῆς Ἑλλήνων χρονολογίας ἀκριβοῦς ἀναγραφῆς τετευχέναι δοκεῖ, ἅττα πρὸ αὐτῶν, ὡς ἐκάστω φίλον ἦν, ἀπεφώνησαν. Ἐ Scaligeri excerptis p. 38-39.

(2) Περὶ τῆς θύσεως τοῦ ἀγῶνος τῶν Ὀλυμπίων (10).

1. Ὀλίγα θε ἀναγκαῖον περὶ τοῦ ἀγῶνος εἰπεῖν, ὡς οἱ μὲν παρρωτάτω τοῖς χρόνοις τὴν θέσιν αὐτοῦ προσέγοντε, πρὸ Ἡρακλέους αὐτὸν τεθῆναι φασιν ὑπὸ ἐνὸς τῶν Ἰδαίων Δακτύλων· εἶτα ὑπὸ Ἀεθλίου ἐπὶ διαπείρῃ τῶν αὐτοῦ παίδων, ἀφ' οὗ καὶ οἱ ἀγωνισταὶ ἀθληταὶ ἐκλήθησαν· μεθ' οὗ ἐν ἐνὸν αὐτοῦ Ἐπειδῶν, εἶτα Ἐνδυμίωνα, ἐξῆς δὲ Ἀλεξίνον, εἶτα Οἰνύμαον προσεῖναι τῆς θύσεως, μεθ' οὗ Πέλοπα εἰς τιμὴν τῷ πατρὶ Ἀιὶ ἀγαγεῖν, εἶτα Ἡρακλέα τὸν Ἀλκμήνης καὶ Διὸς, ἀφ' οὗ γενεὰς δέκα τυγχάνειν, οἱ δὲ τὰς τελευταίας τρεῖς φασίν, ἐπὶ Ἰφίτων τὸν ἀνανεοσάμενον τὸν ἀγῶνα.

2. Τοῦτον γὰρ Ἡλείον ὄντα, καὶ προνοούμενον τῆς Ἑλλάδος, παῦσαι τε σπεύδοντα πολέμων τὰς πόλεις ἐκ πάσης Πελοποννήσου στείλαι ἀμωροῦς τοὺς πεισομένους περὶ τῆς τῶν κατεχόντων πολέμων ἀπαλλαγῆς, χρησῆμόν τε λαβεῖν Πυθικὸν τοῦτον.

Ἡ Πελοποννήσου γὰρ καὶ παρὰ θωμὸν ἰόντες θύετε, καὶ πειθεσθε τὰ κατὰ μάντεϊς ἐπέκωσιν.

Τοῖς δὲ Ἡλείοις τὰδε προαγορεύσαι:

Ἡλείοι ἀρσίοιοι πατέρων πόσιν ἰθύνοντες, τῆν αὐτῶν φύεσθε πέτρων, κολέμιον δ' ἀπέχεσθε, Κοινὸδίμου μιλίης ἠγούμενοι Ἑλλήγεσσι, Ἔστ' ἄν ἐνὶ ξυνόδοις ἔλθῃ φιλόφρων ἐπιαντός.

Τούτου χάριν Ἰφίτος κατήγγειλε τὴν ἐκεχειρίαν ἐπὶ ἡμέρῃ τροφῇ χρῆσθαι ὑπὸ Ἡρακλέους, καὶ χεῖρας ἐλλήλους οὐκ ἐπέφερον. Τὸν δὲ ἀγῶνα τετέλεκεν Ἰφίτος Ἡρακλείδης σὺν Λυκουρῆϊ συγγενεῖ· ἐπιτρεποὶ δὲ Ἡρακλείδαι. Καὶ τότε μόνον ἦν σταδίον ὁ ἀγῶν· ὕστερον δὲ τὰ ἄλλα ἄθλα κατὰ μέρος προσετέθη.

3. Ἱστοροῦσι δὲ οἱ περὶ Ἀριστόδημον τὸν Ἡλείον, ὡς ἀπὸ εἰκοστῆς καὶ ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος ἤρξαντο οἱ

tres annos cccxvii ab Inachi regno (nisi iste Inachus Sicyonius est) ad primam olympiadem tradit, jam diu a criticis corruptus habetur.

(1) Audendus Varro apud Conserinum cap. 21: Varro tria discrimina temporum esse tradit; primam ab hominum principio ad cataclysmum priorem, quod propter ignorantiam vocatur ἄθλον; secundam a cataclysmo priore ad olympiadem primam, quod quia in eo multa fabulosa referuntur, μυθικὸν nominatur; tertiam a prima olympiade ad nos, quod dicitur ιστορικόν, quia res in eo veritas veris historiis continentur. Sed contrariok Plutarchus in Ἰνυμῶς cap. 4.

(2) Extrema hæc verba videntur Armeniaci interpretis glossa. Jam de olympiadicis cum multi e veteribus, tam copiosissime omnium scripserat Philogon, Adriantæ regi auctor, cajus præcipuum eade re opus (nam plura eodem super argumento tulerat) legit Photius cod. xlvii. Videndus quoque

Suidas voc. Φέλωρ. Fragmentum proœmii olympiadum Phlegontis typis jam diu commendatum est. Denique legitur Pausanias in Elladæ.

(3) Aristæus interpres addit glossam ὀρρυνάτορμα.

(4) Interpres Arm., πατῆρ, perperam ex Græco πατρίω. L.

(5) Ita Armeniacus interpres cum Scaligeriano lectu consensit, in quo τελείας tantummodo legitur. Verumtamen Syncellus p. 196 A addit Ὀλυμπιάδας, ita ut ἀνωδέμις potius anni, quam κοσμηγία, id est ætates tres, intelligi debeant. L.

(6) Interpres Arm., Græcia procurator.

(7) Interpres Arm. θεωροῦς intellexit exploratores.

(8) Græce, cognato.

(9) Arm. Aristodemus cum sociis, perperam intellecta locutione οἱ παρ' Ἀριστόδημον.

(10) Τῶν Ὀλυμπιῶν non legebat interpres Arm.

agon ab Iphito institutus fuerat) cōptos esse scribi A victores, cum antea ob veterum incuriam nemo fuisset litteris consignatus : donec vigesima octava (4) olympiade cum vicisset stadium Corœbus Eleus, ipse primus in album relatus est, eamque primam olympiadem habitam esse, ex qua Græci sua tempora supputant. Aristodemo suffragatur et Polybius. At Callimachus ait, xiii (2) olympiades post Iphitum non esse scripto commendatas, nempe usque ad quartam decimam quam vicit Corœbus. Multi vero affirmant, inter agonem, quem Hercules Alomenæ instituerit, primamque scriptam olympiadem interfectos esse annos ccccxlx. Porro Elei (3) unoquoque quinquenniis, nempe annis quatuor interpositis, agonem peragunt.

CAPUT XXXIII.

Græcorum olympiades (4) a prima usque ad quadregesimam septimam supra ducentesimam, qua Romanis imperabat Antoninus Severi filius.

I. Olympias, qua vicit Corœbus Eleus stadium. Solius enim stadii usus fuit usque ad tertiam decimam exactam olympiadem.

H. Antimachus Eleus stadium.

Remus et Romulus nascuntur.

III. Androctus Messenius stadium.

IV. Polychares Messenius stadium.

V. Æschides (5) Eleus stadium.

VI. Œbotas Dymæus stadium.

VII. Darcles Messenius stadium.

Romulus Romam condit.

VIII. Anticles Messenius stadium.

IX. Xenocles Messenius stadium.

X. Dotades Messenius stadium.

XI. Leochares Messenius stadium.

XII. Oxythemis Coronæus stadium.

XIII. Diocles Corinthius stadium,

XIV. Desmon Corinthius stadium. Additus est recursus, quem vicit Hypenus Eleus.

B XV. Orsippus Megarensis stadium. Additus est dolichus (6) : nudi currebant, vincebatque Acanthus Laco.

XVI. Pythagoras Laco stadium.

XVII. Polus Epidaurius stadium.

XVIII. Tullus Sicyonius stadium. Addita est lucta, vicitque Hybatus Laco. Additum etiam quinquer-tium, vicitque Lampis Laco.

XIX. Menus Megarensis stadium.

XX. Atheradas Laco stadium.

ἀθλήματα ἀναγράφονται, οἱ δηλαδὴ νικηφόροι· πρὸ τοῦ γὰρ οὐδεὶς ἀνεγράφει, ἀμελησάντων τῶν προτέρων· τῇ δὲ εἰκοστῇ ὀγδόῃ τὸ στάδιον νικῶν Κόροιβος Ἥλειος, ἀνεγράφει πρῶτος. Καὶ ἡ ὀλυμπιάς αὕτη πρώτη ἐτάχθη, ἀφ' ἧς Ἕλληνας ἀριθμοῦσι τοὺς χρόνους. Τὰ δὲ αὐτὰ τῷ Ἀριστοτέλει καὶ Πολύβιου ἱστορεῖ. Καλλιμάχος δὲ δεκατρεῖς ὀλυμπιάδας ἀπὸ Ἰφίτου παρεῖσθαι φησι, μὴ ἀναγραφείσας, τῇ δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ Κόροιβον νικῶν. Πολλοὶ δὲ λέγουσιν, ἀπὸ τῆς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ Ἀλκμήνης τοῦ ἀγῶνος θέσεως ἐπὶ τὴν πρώτην ἀριθμουμένην ὀλυμπιάδα, γενέσθαι ἔτη υἱθ'. Ἄγουσι δὲ Ἥλειοὶ πεντάετηριον τὸν ἀγῶνα, τεσσαράντων ἐτῶν μεταδὸ συντελουμένων. Ἐκ Syncello, p. 195-196, et e Scaligeri excerptis, p. 39.

Ἕλληνων ὀλυμπιάδες ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπὶ τὴν σμζ', καθ' ἣν Ῥωμαίων ἐβασίλευσαν Ἀντωνίνου υἱὸς Σεβήρου.

Πρώτη ὀλυμπιάς, ἣν ἐνίκη Κόροιβος Ἥλειος στάδιον. Τοῦτο γὰρ ἠγωνίζοντο μόνον ἐπὶ ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων.

Δευτέρα. Ἀντιμαχος Ἥλειος στάδιον.

Ῥώμος καὶ Ῥωμύλος ἐγεννήθησαν.

Τρίτη. Ἀνδροκλος Μεσσήνιος στάδιον.

Τετάρτη. Πολυχάρης Μεσσήνιος στάδιον.

Πέμπτη. Αἰσχίνης Ἥλειος στάδιον.

Ἑκτὴ. Οἰβάδας Δαρναῖος στάδιον.

Ἑβδόμη. Διοκλῆς Μεσσήνιος στάδιον.

Ῥωμύλος Ῥώμην ἔκτισε.

Ὀγδόη. Ἀντικλῆς Μεσσήνιος στάδιον.

Ἐνάτη. Ἐσνοκλῆς Μεσσήνιος στάδιον.

Δεκάτη. Δωτάδης Μεσσήνιος στάδιον.

Ἐνδεκάτη. Λεωχάρης Μεσσήνιος στάδιον.

Δωδεκάτη. Ὄξυθερις Κορινθίος στάδιον.

Τρισκαίδεκάτη. Διοκλῆς Κορινθίος στάδιον.

Τεσσαρεσκαίδεκάτη. Δέσμων Κορινθίος στάδιον. Προστέθη καὶ διαυλόν, καὶ ἐνίκη Ὑπηνιος Ἥλειος.

Πεντεκαίδεκάτη. Ὀρσιππος Μεγαρεὺς στάδιον. Προστέθη δολιχός, καὶ γυμνοὶ ἔδραμον, ἐνίκη Ἀθηνῶς Λάκων.

Ἑκκαίδεκάτη. Πυθαγόρας Λάκων στάδιον.

Ἑπτακαίδεκάτη. Πάλλος Ἐπεθούριος στάδιον.

Ὀκτωκαίδεκάτη. Τέλλης Σικυώνιος στάδιον. Προστέθη πάλη, καὶ ἐνίκη Εὐρύβατος Λάκων. Προστέθη καὶ πενταθλος, καὶ ἐνίκη Λαμπίας Λάκων.

Ἐννεκαίδεκάτη. Μένος Μεγαρεὺς στάδιον.

Εἰκοστή. Ἀθηράδας Λάκων στάδιον.

(1) Vocabulum *octava* adest a codice Arm.

(2) Ita in margine codicis Arm. et Græce. At in textu mendose est.

(3) Codex Arm., *Heraclicus* pro *Stei*.

(4) Num auctor hujus operis olympiadam est ille Hippias Eleus, non admodum prisus homo, a Plutarcho in *Numa* cap. 1 memoratus? Nomina quidem *esrtaminum* variorum olympicorum exstant expli- cassurque apud Platoneum *De legibus* viii, p. 853, ed.

C Serrani. — Auctor catalogi olympiarum credendus est potius Longinus vel Philogon. Cf. caput 41. *Ex emendandis*.

(5) Græce *Æschines*. Ejusmodi multas in Olympionicarum nominibus varietates per se ipse lector deinceps notabit; quæ certe rariores sunt, quam illæ nominum in synodalibus subscriptionibus Latinorum discrepantiæ a Græcis.

(6) *Dolichus* erat plurimum stadiorum curriculum.

XXI. Pantacles Atheniensis stadium.

XXII. Idem iterum stadium.

XXIII. Icarus Hyperesius stadium. Additus est pugilatus : vicitque Onomastus Smyrnæus, qui et ejusdem pugilatus leges tulit.

XXIV. Cleoptolemus Laco stadium.

XXV. Thalpis Laco stadium. Addita est quadriga, vicitque Paoron Thebanus.

XXVI. Callisthenes Laco stadium. Philimbrotus Laco quinquertium tribus olympiadiibus vicit. Carnia primum Lacedæmone instituta sunt, quod est citharætorum certamen.

XXVII. Eurybus Atheniensis stadium.

XXVIII. Charmis Laco stadium qui aridis tantum scibus vescebatur. Hanc primo *olympiadem* egerunt Pisæi, eo quod Elei bello adversus Dynamæos (1) distinerentur.

XXIX. Chionis Laco stadium. Hujus unus saltus cubitorum xxii (2) erat.

XXX. Idem secundo. Ab Eleis defecerunt Pisæi, atque hanc et consequentes xxii egerunt.

XXXI. Chionis Laco tertio stadium.

XXXII. Cratinus Megarensis stadium : quo tempore etiam Comæus pugilatu certans tres fratres (3) vicit.

A XXXIII. Gygis Laco stadium. Additum est pancration, vicitque Hyggamis Syracusanus magno corpore præditus, qui stadium pedibus suis melitus est, idque passuum (4) tantummodo sexcentorum esse voluit. Additus est etiam celes, vicitque Craxillas Thessalus.

XXXIV. Stomus Atheniensis stadium.

XXXV. Sphærus Laco stadium; recursum autem Cylon Atheniensis, is qui etiam tyrannidem affectavit (5).

XXXVI. Phryno Atheniensis qui in Co insula (6) singulari certamine interemptus est.

XXXVII. Euryclidas Laco stadium. Additum est puerorum stadium, vicitque Polynices Eleus. Addita lucta puerorum, vicitque Hyposthenes Laco, qui, una intermissa, quinque continentibus olympiadiibus luctam virilem vicit.

XXXVIII. Olyntheus Laco stadium. Additum est puerorum quinquertium : tunc autem in agone tantum exercebantur. Vicit Deutelidas Laco.

XXXIX. Ripsolaus Laco stadium.

XL. Olyntheus Laco iterum.

XLI. Cleondas Thebanus stadium. Additus est puerorum pugilatus, vicitque Philotas Sybarita.

XLII. Lycotas Laco stadium.

Εικοστή πρώτη. Παντακλῆς Ἀθηναῖος στάδιον.

Εικοστή δευτέρα. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.

Εικοστή τρίτη. Ἰκάριος Ἰππρασσιεύς στάδιον. Προσετέθη πυγμῆ, καὶ Ὀνόμαστος Σμυρναῖος ἐνίκα, ἔ καὶ τῆ πυγμῆ νόμους θέμενος.

Εικοστή τετάρτη Κλεοπτόλεμος Λάκων στάδιον.

Εικοστή πέμπτη. Θάλπιος Λάκων στάδιον. Προσετέθη τέθριππον, καὶ ἐνίκα Πάτων Θηβαῖος.

Εικοστή ἕκτη. Καλλισθένης Λάκων στάδιον. Φιλόμβροτος δὲ Λάκων πένταθλον τρισὶν ὀλυμπιάσιν ἐνίκησέ.

Κάρνεια ἐπέθη πρῶτον ἐν Λακεδαιμονίᾳ καθαρωδῶν ἀγῶν.

Εικοστή ἑβδόμη. Εὐρυβος Ἀθηναῖος στάδιον.

Εικοστή ὀγδόη. Κάρμις Λάκων στάδιον, ὃς σύκοις ξηροῖς ἤσκει. Ταύτην ἤξαν Πισαῖοι, Ἡλείων ἀσχολουμένων, διὰ τὸν πρὸς Δυμαίους πόλεμον.

Εικοστή ἐνάτη Χιονίς Λάκων στάδιον, οὗ τὸ ἄλμα ποδῶν ἦν νθ'.

Τριακοστή. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον. Πισαῖοι Ἡλείων ἀποστάντες ταύτην τε ἤξαν, καὶ τὰς ἐξῆς κθ'.

Τριακοστή πρώτη. Χιονίς Λάκων τὸ τρίτον στάδιον.

Τριακοστή δευτέρα. Κρατίνος Μεγαρεύς στάδιον ὅτε καὶ Κομαῖος τρίτος ἀδελφῶν ἀγωνισάμενος ἐνίκα.

Τριακοστή τρίτη. Γύγισ Λάκων στάδιον. Προσετέθη παγκράτιον, καὶ ἐνίκα Λύγδαμις Συρακούσιος ὑπερμεγέθης, ὃς στάδιον ἐξεμέτρησε τοῖς ἑαυτοῦ ποσὶ, μόνος ἑξακοσίους παραθέσεις ποιησάμενος. Προσετέθη καὶ κλέης καὶ ἐνίκα Πραξίλλας Θεσσαλός.

Τριακοστή τετάρτη. Στόμας Ἀθηναῖος στάδιον.

Τριακοστή πέμπτη. Σφαιρος Λάκων στάδιον, καὶ διαυλον Κύλων ὁ Ἀθηναῖος ὁ ἐπιθέμενος τυραννίδι.

Τριακοστή ἕκτη. Φρύων Ἀθηναῖος, ὃς Πιττακῶ μονομαχῶν ἀνηρέθη.

Τριακοστή ἑβδόμη. Εὐρυκλείδας Λάκων στάδιον. Προσετέθη στάδιον παιδῶν, καὶ ἐνίκα Πολυνεΐκης Ἡλείος. Προσετέθη καὶ παῖδων πάλη, καὶ ἐνίκα Ἴπποσθένης Λάκων, ὃς διαλιπῶν μίαν τὰς ἐξῆς πέντε ὀλυμπιάδας ἀνδρῶν πάλην ἐνίκησε.

Τριακοστή ὀγδόη. Ὀλυνθεὺς Λάκων στάδιον. Προσετέθη παῖδων πένταθλος καὶ ἠγωνίσαντο τότε μόνον ἐνίκα Δευτελίδας Λάκων.

Τριακοστή ἐνάτη. Ρίψολκος (7) Λάκων στάδιον.

Τεσσαρακοστή. Ὀλυνθεὺς Λάκων τὸ δεύτερον στάδιον.

Τεσσαρακοστή πρώτη. Κλεώνδας Θηβαῖος στάδιον. Προσετέθη παῖδων πυγμῆ, καὶ ἐνίκα Φιλώτας Συβαρίτης.

Τεσσαρακοστή δευτέρα. Λυκώτας Λάκων στάδιον.

Τεσσαρακοστή τρίτη. Κλέων Ἐπιδαύριος στάδιον.

Τεσσαρακοστή τετάρτη. Γέλων Λάκων στάδιον.

(1) Interpres Arm. legit, ut putamus, πρὸς δυσμικοὺς, vel similitudine vocabulorum deceptus est, ideoque scripsit *adversus occidentales*. Sed plane dicendum est *adversus Dymæos*. Fuit autem *Dyme* urbs Achaiae in limilibus Elisidis.

(2) Graece, lxx, quæ mendosa lectio est. Item Graece *pedum* pro *cubitorum*

(3) Graece *tertius fratrum*.

(4) Ita loquitur Armenius interpres. Caeterum

Censorinus, cap. 13, Olympicum stadium dicit *pedum* bc.

(5) Rem narrant Thucydides I, 126; et Herodotus v, 71. Perperam interpres Arm., qui *etiam in tyrannum impetum fecit*.

(6) Graece. qui in singulari cum Pittaco certamine interemptus est, quæ vera lectio videtur.

(7) Mendum pro Ριψόλαος.

- XLIII. Cleo Epidaurius stadium.
 XLIV. Gelo Laco stadium.
 XLV. Anticrates Epidaurius stadium
 XLVI Chrysomachus Laco stadium. Polymnestor Milesius puerorum stadium. Illic in pascuis degens leprorem cursu assecutus est.
 XLVII. Eurycles Laco stadium.
 XLVIII. Glyco Crotoniates stadium. Pythagoras Samius despectus in puerorum pugilatu, et tanquam femina tractus, mox procedens viros (1) omnes egregie superavit.
 XLIX. Lycinus Crotoniates stadium.
 L. Epitelidas Laco stadium.
 Septem sapientes nominati sunt.
 LI. Eratosthenes Crotoniates (2) stadium.
 LII. Agis Eleus stadium.
 LIII. Agno Peparthius stadium.
 LIV. Hippostratus Crotoniates stadium. Archion Phyalensis duobus (3) jam pancratiis victor fracto cranio (4) interiit, et cadaver ejus coronatum est: namque adversarius antea victus (5) eum dimisit, quia sibi pedem frangeret (6).

- A LV. Hippostratus idem secundo.
 Cyrus hoc tempore Persis imperavit.
 LVI. Phædrus Pharsolius stadium.
 LVII. Lagramus Laco stadium.
 LVIII. Diognetus Crotoniates stadium.
 LIX. Archibolus Corcyraeus stadium.
 LX. Apellæus Eleus stadium.
 LXI. Agatharchus Corcyraeus stadium.
 LXII. Eryxias Chalcidicus stadium; luctam Milo Crotoniates, qui vicit Olympia sexies, Pythia sexies Isthmia decies, Nemea novies.
 LXIII. Parmenides Camarinæus stadium.
 LXIV. Menander Thessalus stadium.
 LXV. Anachus Tarentinus stadium. Additus est cursus armatus, vicitque Damaretus Heræus.
 B LXVI. Ischyros Himeræus stadium.
 LXVII. Phannas Pellenensis primus triplex certamen obiit, nempe stadium, recursum, et cursum armatum (7).
 LXVIII. Isomachus Crotoniates stadium.
 LXIX. Idem secundo.
 LXX. Nicias Opuntius stadium.

- Τεσσαρακοστή πέμπτη. Ἀντικράτης Ἐπιδαύριος στάδιον.
 Τεσσαρακοστή ἕκτη. Χρυσάμαχος Λάκων στάδιον, καὶ Πολυμνηστῶρ Μιλήσιος παιδῶν στάδιον, ὃς ἀπὸ-
 λων λαγῶν κατέλαβε.
 Τεσσαρακοστή ἑβδόμη. Εὐρυκλῆς Λάκων στάδιον.
 Τεσσαρακοστή ὄγδοη. Γλύκων Κροτωνιάτης στάδιον. Πυθαγόρας Σάμιος ἐκκρηθεὶς παιδῶν πυγμῆν, καὶ ὡς
 θῆλος χλευαζόμενος, προσῶς εἰς τοὺς ἄνδρας, ἅπαντας ἐξῆς (8) ἐνίκησε.
 Τεσσαρακοστή ἐνάτη. Λυκίνος Κροτωνιάτης στάδιον.
 Πεντηκοστή. Ἐπιτελίπιδας Λάκων στάδιον.
 Οἱ ἐπτὰ σοφοὶ ὠνομάσθησαν.
 Πεντηκοστή πρώτη. Ἐρατοσθένης Κροτωνιάτης στάδιον.
 Πεντηκοστή δεύτερα. Ἄγις Ἡλείος στάδιον.
 Πεντηκοστή τρίτη. Ἄγνω Πεπαρθίθιος στάδιον.
 Πεντηκοστή τέταρτη. Ἰππόστρατος Κροτωνιάτης στάδιον. Ἀρχίτων Φυγαλεὺς τὸ τρίτον νικῶν παγγρά-
 των φιλοθελῆς ἀπέθανε, καὶ νεκρὸς ἐστέρφη, φράσαντος ἀπειπασθαί ἀνταγωνιστοῦ, κλωμένου αὐτῷ τοῦ ποδὸς
 ὅπ' ἐκείνου.
 Πεντηκοστή πέμπτη. Ἰππόστρατος ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
 Ὅτε Κύρος ἐβασίλευσε Περσῶν.
 Πεντηκοστή ἕκτη. Φαίθρος Φαρσάλιος στάδιον.
 Πεντηκοστή ἑβδόμη. Λάδρομος Λάκων στάδιον.
 Πεντηκοστή ὄγδοη. Διόνγητος Κροτωνιάτης στάδιον.
 Πεντηκοστή ἐνάτη. Ἀρχιλόγος Κεκυραῖος στάδιον.
 Ἐξηκοστή. Ἀπελλᾶιος Ἡλείος στάδιον.
 Ἐξηκοστή πρώτη. Ἀγάραχος Κεκυραῖος στάδιον.
 Ἐξηκοστή δεύτερα. Ἐρυξίας Χαλκιδεὺς στάδιον. Μίλων Κροτωνιάτης πάλην, ὃς νικᾷ Ὀλύμπια ἑξάκις,
 Πύθια ἑξάκις, Ἴσθμια δεκάκις, Νέμεα ἐννεάκις.
 Ἐξηκοστή τρίτη. Παρμενίδης Καμαριναῖος στάδιον.
 Ἐξηκοστή τέταρτη. Εὐάνδρος Θεσσαλὸς στάδιον.
 Ἐξηκοστή πέμπτη. Ἀχοχᾶς Ταραντίος στάδιον. Προσετέθη ὀπίτης, καὶ ἐνίκα Δαμάρηντος Ἡραϊεύς.
 Ἐξηκοστή ἕκτη. Ἰσχυρὸς Ἱμεραῖος στάδιον.
 Ἐξηκοστή ἑβδόμη. Φανᾶς Πελληνεὺς πρῶτος ἐπίρσευσεν, στάδιον, διαυλον, ὄπλον.
 Ἐξηκοστή ὄγδοη. Ἰσόμαχος Κροτωνιάτης στάδιον.
 Ἐξηκοστή ἐνάτη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
 Ἐβδομηκοστή. Νικαίστας Ὀπουντίος στάδιον.
 Ἐβδομηκοστή πρώτη. Τισικράτης Κροτωνιάτης στάδιον.

(1) Armeniacus interpres legit προσῶς τοὺς ἄν- C ἐκαφαλαίωσαν: Latini autem, in capite vulnerave-
 δρας, uti est apud Syncellum p. 239 B, non προσῶς
 εἰς τοὺς ἄνδρας, virili ætate firmatus, uti habet
 Scaliger.

(2) Arm., Cratiniensis.

(3) Græce, tertio pancrati.

(4) Paulo aliter Græcus textus, in quo certe apud
 Pausaniam viii, 40, dicitur strangulatus Arachion
 (sive Archion). Armeniacus interpres utitur voce
 ΓΑΡΑΡΝΑΔΕΑΛ, composita ex ΓΑΡΑΡ, cranium, et ΝΑ-
 ΛΕΑΛ, scissum. Sane et in Marc. Ev. cap. xii, 4,
 utitur eodem hoc vocabulo interpres Bibliorum Ar-
 meniacus, quo loco Græci habent λεθοβολήσαντες

PATROL. XXVII.

(5) Ambigua locutio in Arm. textu, nempe victus
 adversarius vel victor adversarius.

(6) Hanc historiam luculenter tradunt Pausanias
 viii, 40, et Philostratus Imag. ii, 6.

(7) Interpres Arm. ponit hic et superius vocem
 Græcam ὄπλον, quam sic deinde explanat hoc loco:
 id est adversarium se exhibere contra armatum ad
 certamen.

(8) Armeniacus interpres videtur legisse ἐξέχως
 pro ἐξῆς.

- LXXI. Tisicrates Crotoniates stadium.
 LXXII. Idem secundo.
 LXXIII. Astyalus Crotoniates stadium.
 LXXIV. Idem secundo.
 LXXV. Idem tertio (1).
 LXXVI. Scamander Mitylenæus stadium.
 LXXVII. Dandinus Argivus stadium.
 LXXVIII. Parmenides Posidoniales stadium.
 LXXIX. Xenophon Corinthius stadium.
 LXXX. Turymmas Thessalus stadium: luctam (2)
 Amesiæus Barcæus, qui armenta pascens luctaba-
 tur cum tauro; cumque eodem (3) Pisam adducto
 decertabat.
 LXXXI. Polymnastus Cyrenæus stadium.
 LXXXII. Lycus Larissæus stadium.
 LXXXIII. Crisso Himeræus stadium.
 LXXXIV. Idem secundo.
 LXXXV. Idem tertio.
 LXXXVI. Theopompus (4) Thessalus stadium.
 LXXXVII. Eurphranor (5) Ambraciotes stadium.
 Exin bellum Peloponnesiacum.

- A LXXXVIII. Symmachus Messenius stadium.
 LXXXIX. Idem secundo.
 XC. Hyperbius Syracusanus stadium.
 XCI. Exegentus Agrigentinus stadium.
 XCII. Idem secundo.
 XCIII. Eurotas Cyrenæus stadium: pancratiū
 Polydamas Scotusæus ingenti corpore præditus,
 qui cum in Perside apud Ochum versaretur, leones
 cædebat, nudusque cum armatis certabat. Addita
 est biga, vicitque Evagrius Eleus.
 XCIV. Crocinus Larissæus stadium.
 XCV. Meno Atheniensis stadium.
 XCVI. Eupolemus Eleus stadium. Additus est
 tubicen, vicitque Timæus Eleus. Additus etiam
 præco, vicitque Acrates Eleus.
 B XCVII. Tirinæus Eleus (6) stadium.
 XCVIII. Sosippus Delphius stadium: luctam
 Aristodemus Eleus, quem nemo medium corripuit.
 XCIX. Dicon Syracusanus stadium. Additus est
 equuleorum curule certamen vicitque Eurybasus Laco.
 C. Dionysidorus Tarentinus stadium.

- Ἐβδομηκοστὴ δευτέρα. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
 Ἐβδομηκοστὴ τρίτη. Ἀπύαλος Κροτωνιάτης στάδιον.
 Ἐβδομηκοστὴ τετάρτη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
 Ἐβδομηκοστὴ πέμπτη. Ὁ αὐτὸς τρίτον.
 Ἐβδομηκοστὴ ἕκτη. Σκάμανδρος Μιτυληναῖος στάδιον.
 Ἐβδομηκοστὴ ἑβδόμη. Δάνδης Ἀργεῖος στάδιον.
 Ἐβδομηκοστὴ ὄγδοη. Παρμενίδης Ποσειδωνιάτης στάδιον.
 Ἐβδομηκοστὴ ἐνάτη. Σενοφῶν Κορινθίος στάδιον.
 Ὀγδοηκοστὴ. Τυρῦμμας Θεσσαλὸς στάδιον. Πάλην Ἀμψισινᾶ· Βαρκαῖος, ἔς βουκολῶν ταύρω ἐγυμνάζετο,
 ἐν καὶ εἰς Πίσαν ἀγαγῶν συνεγυμνάσθη.
 Ὀγδοηκοστὴ πρώτη. Πολύμναστος Κυρηναῖος στάδιον.
 Ὀγδοηκοστὴ δευτέρα. Λύκος Λαρισσαῖος στάδιον.
 Ὀγδοηκοστὴ τρίτη. Κρίσσαν Ἱμεραῖος στάδιον.
 Ὀγδοηκοστὴ τετάρτη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
 Ὀγδοηκοστὴ πέμπτη. Ὁ αὐτὸς τὸ τρίτον στάδιον.
 Ὀγδοηκοστὴ ἕκτη. Θεόπομπος Θεσσαλὸς στάδιον.
 Ὀγδοηκοστὴ ἑβδόμη. Σώφρων Ἀμβρακίωτης στάδιον.
 Ἐν ᾧ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος συνεκροτήθη.
 Ὀγδοηκοστὴ ὄγδοη. Σύμμαχος Μεσσηνίος στάδιον.
 Ὀγδοηκοστὴ ἐνάτη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
 Ἐννεηκοστὴ. Ἰπέρβιος Συρακοῦσιος στάδιον.
 Ἐννεηκοστὴ πρώτη. Ἐξάγεντος Ἀκραγαντίνος στάδιον.
 Ἐννεηκοστὴ δευτέρα. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον στάδιον.
 Ἐννεηκοστὴ τρίτη. Ἐκατος Κυρηναῖος στάδιον· παγκράτιον Πολύδαμας Σκοτουσσαῖος ὑπερμεγέθης, ἔς
 ἐν Πέρσαις παρὰ Ὀχρῶ γενόμενος λέοντας ἀνήρει, καὶ ὀπλισμένους γυμνὸς κατηγωνίσαστο, ἴσθη δὲ καὶ ἄρ-
 ματα ἐλαυνόμενα κατὰ κράτος. Προσετέθη συνωρίς, καὶ ἐνίκα Εὐαγόρας Ἥλειος.
 Ἐννεηκοστὴ τετάρτη. Κροκίνας Λαρισσαῖος στάδιον.
 Ἐννεηκοστὴ πέμπτη. Μένων Ἀθηναῖος στάδιον.
 Ἐννεηκοστὴ ἕκτη. Εὐπόλεμος Ἥλειος στάδιον. Προσετέθη σάλπιγκτης, καὶ ἐνίκα Τίμαιος Ἥλειος. Πρὸς-
 ετέθη καὶ κήρυξ, καὶ ἐνίκα Κράτης Ἥλειος.
 Ἐννεηκοστὴ ἑβδόμη. Τερριναῖος Ἥλειος στάδιον.
 Ἐννεηκοστὴ ὄγδοη. Σώσιππος ὁ Δελφὸς στάδιον, Ἀριστόδημος Ἥλειος πάλην, οὐ μέσα οὐδεὶς ἔλαβεν.
 Ἐννεηκοστὴ ἐνάτη. Δίκων Συρακοῦσιος στάδιον· Προσετέθη τέθριππον πωλικόν, καὶ ἐνίκα Εὐρυβάτας
 Λάκων στάδιον (7).
 Ἐκατοστὴ. Διονυσίδωρος Ταραντίνος στάδιον.

(1) Olympiades apud Diodorum Siculum, pro-
 pter amissos ejus libros, hactenus acephalæ, ex
 hac lxxv usque ad cxix apud eumdem auctorem
 supersunt (lib. xi-xx) quas eruditus lector non sine
 fructu cum his Eusebianis olympiadicis conferet.
 Jam quod apud Diodorum hac olympiade lxxv tra-
 ditur victor *Asylus Syracusanus*; prima quidem vox
Asylus mendum videtur pro *Astyalus*; ipse autem
Astyalus dixerat se *Syracusani* cum esset *Cro-
 toniates*, cujus mendacii causam et pœnam refert
 Pausanias vi, 13.

2) Armenæus interpres utitur vocabulo *certa-*

men generalis sensus, quo loco Græce est *lucta*.
 (3) Codex Arm. ENT AIL, cum alio; sed mendum
 videtur pro ENT AIN, cum eodem.
 (4) *Theopompus* scribitur in superiore olympiade
 post verba *idem tertio*; quo mendo Armeniaci ama-
 niensis reliquarum olympiadam in codice numeri,
 ob unum subtractum, omnes a Græco textu dissi-
 derent, nisi errorem emendavissemus.
 (5) Græce, *Sophon*.
 (6) Vocabulum *Eleus* desideratur in codice Arm.,
 indicata lacuna
 (7) Hæc vox videtur omittenda.

- CI. Damon Thurinus stadium.
 CII. Idem secundo.
 CIII. Pythostratus Ephesius stadium.
 CIV. Phocides Atheniensis stadium (1). Hæc olympias a Pysæis acta est.
 CV. Porus Cyrenæus stadium.
 CVI. Idem secundo.
 CVII. Micrinas Tarentinus stadium.
 CVIII. Polycles Cyrenæus stadium.
 CIX. Aristolochus Atheniensis stadium.
 CX. Anticles Atheniensis stadium.
 CXI. Cleomantis Clitorius stadium.
 CXII. Eurylas Chalcidicus stadium.
 Alexander Babylonem cepit, et Darium interemit.
 CXIII. Clito Macedo stadium. Ageus Argivus dolichum, qui victoriam suam eodem die Argum veniens narravit.
 CXIV. Micennas Rhodius stadium.
 Alexander obiit. Mox cum imperium ejus inter septuages diviserent, Ægypti et Alexandriæ regnum obtinuit Ptolemaus.
 CXV. Damasias Amphipolitanus stadium.
 CXVI. Demosthenes Laco stadium.

- A CXVII. Parmenides Mitylenæus stadium.
 CXVIII. Andromenes Corinthius stadium. Antenor Atheniensis, aut Milesius, in pancratio adversatus circumstantibus se (2) victor exstitit sine unctioe tribus in ætatibus.
 CXIX. Andromenes Corinthius stadium.
 CXX. Pythagoras Magnesius ad Mæandrum stadium. Luctam Ceras Argivus qui bovis ungulas crevebat.
 CXXI. Idem Pythagoras secundo.
 CXXII. Antigonus Macedo stadium.
 CXXIII. Idem secundo.
 CXXIV. Philomelus Pharsalius stadium.
 CXXV. Lagus Ægiensis stadium.
 CXXVI. Idæus, vel Nicator, Cyrenæus stadium.
 CXXVII. Perigenes Alexandrinus stadium.
 CXXVIII. Seleucus Macedo stadium.
 CXXIX. Philinus Cous stadium. Addita est equuleorum biga, vicitque Philistiachus Macedi (3).
 CXXX. Philinus idem secundo.
 CXXXI. Ammonius Alexandrinus stadium. Additus est singularis equus, vicitque Hippocrates Thessali filius.

- Ἐκατοστὴ πρώτη. Δάμων Θούριος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ δευτέρα. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον στάδιον.
 Ἐκατοστὴ τρίτη. Πυθόστρατος Ἐφέσιος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ τετάρτη. Φωκίδης Ἀθηναῖος πάλην αὐτῆ ὑπὸ Ἰουαίων ἐτέθη.
 Ἐκατοστὴ πέμπτη. Παῦρος Κυρηναῖος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἕκτη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
 Ἐκατοστὴ ἑβδόμη. Μικρίνας Ταραντίνος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ὄγδοη. Πολυκλῆς Κυρηναῖος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐνάτη. Ἀριστόλοχος Ἀθηναῖος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ δεκάτη. Ἀντικλῆς Ἀθηναῖος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἑνδεκάτη. Κλεόμαντις Κλειτόριος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ δωδεκάτη. Εὐρύλας Χαλκιδεὺς στάδιον.
 Ἀλέξανδρος Βαβυλώνα κατέσχε, Δαρεῖον καθελών.
 Ἐκατοστὴ τρισκαίδεκάτη. Κλίτων Μακεδῶν στάδιον. Ἀργεὺς Ἀργεῖος δολιχόν, ὃς ἐν Ἀργεὶ τὴν ἑαυτοῦ νῆαν αὐθημερὴν ἀνήγγειλεν.
 Ἐκατοστὴ τεσσαρεσκαίδεκάτη. Μικίννας Ῥόδιος στάδιον.
 Ἀλέξανδρος ἐτελεύτησε· μεθ' ἐν εἰς πολλοὺς διαίρησις τῆς ἀρχῆς, Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος.
 Ἐκατοστὴ πεντεκαίδεκάτη. Δαμασίας Ἀμφιπολίτης στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἑκκαίδεκάτη. Δημοσθένης Λάκων στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἑπτακαίδεκάτη. Παρμενίδης Μιτυληναῖος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ὀκτωκαίδεκάτη. Ἀνδρομένης Κορίνθιος στάδιον. Ἀντήνωρ Ἀθηναῖος ἢ Μιλήσιος, παγκράτων, ἀκοντίων, περιδονίχης, ἀθλητὸς (4) ἐν ταῖς τρισὶν ἡλικίαις.
 Ἐκατοστὴ ἑνεακαίδεκάτη. Ἀνδρομένης Κορίνθιος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ εἰκοστὴ. Πυθαγόρας Μάγνης στάδιον· πάλην Κερᾶς Ἀργεῖος, ὃς χηλὰς ἀπέσπα βόας.
 Ἐκατοστὴ εἰκοστὴ πρώτη. Πυθαγόρας τὸ δεύτερον.
 Ἐκατοστὴ εἰκοστὴ δευτέρα. Ἀντίγονος Μακεδῶν στάδιον.
 Ἐκατοστὴ εἰκοστὴ τρίτη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
 Ἐκατοστὴ εἰκοστὴ τετάρτη. Φιλόμηλος Φαρσάλιος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ εἰκοστὴ πέμπτη. Λάδας Αἰγυῖος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ εἰκοστὴ ἕκτη. Ἰδαῖος, ἢ Νικάτωρ, Κυρηναῖος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ εἰκοστὴ ἑβδόμη. Περιγένης Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
 Ἐκατοστὴ εἰκοστὴ ὄγδοη. Σέλευκος Μακεδῶν στάδιον. Βελιστίχη γυνὴ ἀπὸ τῆς Μακεδονίας τῆς ἐπὶ θάλασση συνωρίδι πωλικῇ ἐνίκησε.
 Ἐκατοστὴ εἰκοστὴ ἐνάτη. Φίλιος Κῶος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ τριακοστὴ. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
 Ἐκατοστὴ τριακοστὴ πρώτη. Ἀμμώνιος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον...

(1) Græce, luctam.

(2) Ita loquitur hoc loco Armeniacus interpres quanquam in Græco textu habetur περιδονίχης. Jam qui quatuor solemnia Græcorum certamina, Olympia, Pythia, Isthmia et Nemea vicisset, is dicebatur περιδονίχης, periodi victor. Sed hic dicendum est vicit pancratium, jaculum, fuitque periodi-

C nices invictus tribus in ætatibus.

(3) Ita codex Arm. At Græcus textus ponit in superiore olympiade Belistischen Macedonicam νυκτιερην. Itaque perversionem ordinis nominisque Armeniacus interpres fecit.

(4) Interpres Arm. videtur legisse ἀλειπτος, quod ipsum perperam intellexit sine unctioe.

- CXXXII. Xenophanes Ætolus ex Amphissa stadium. A (qui est accessus ad compiectendum (5)) vicique Phælimus Alexandrinus (4).
- CXXXIII. Simylus Neapolitanus stadium. CXLVI. Micion Bœotius stadium.
- Parthi defecerunt a Macedonibus, primusque CXLVII. Agemachus Cyzicenus stadium: luctam regnavit Arsaces, unde Arsacida. Clitostratus Rhodius, qui simul ac collum cepisset, vincebat.
- CXXXIV. Alcidas Laco stadium. CXLVIII. Arcesilaus Megalopolitanus stadium.
- CXXXV. Eraton Ætolus stadium. Pugilatam Cleoxenus Alexandrinus, in periodo illæsus. CXLIX. Hipprostratus e Seleucia Pieria stadium.
- CXXXVI. Pythocles Sicyonius stadium. CL. Onesicratus Salaminus stadium.
- CXXXVII. Menestheus Barylitanus stadium. CLI. Thymelus Apendius stadium.
- CXXXVIII. Demetrius Alexandrinus stadium. CLII. Democrates Megarensis stadium.
- CXXXIX. Jolaidas Argivus stadium. CLIII. Aristander Lesbios ex Antissa stadium.
- CXL. Zopyrus Syracusanus stadium. CLIV. Leonidas Rhodius triplici in certamine victor (5) stadium.
- CXLI. Dorotheus Rhodius stadium. CLV. Idem secundo.
- CXLII. Crates Alexandrinus stadium. Caper (4) Elens luctam (2) et pancratium vicit post Herculem, B scriptusque est secundus ab Hercule. CLVI. Idem tertio. Aristoxenus Rhodius tertius post Herculem luctam et pancratium (6).
- CXLIII. Heraclitus Samius stadium. CLVII. Idem Leonidas quarto. Solus et primus quatuor olympiadicis coronas Olympiicas duodecim retulit.
- CXLIV. Heraclides Salaminus ex insula Cypro stadium. CLVIII. Orthon Syracusanus stadium.
- CXLV. Pyrrhias Ætolus stadium. Puerilem luctam Torchus Colophonius: solus hic puerilem periodum vicit. Additum est puerorum pancration CLIX. Alcimus Cyzicenus stadium.
- CLX. Anodorus Cyzicenus stadium.

- Ἐκατοστὴ τριακοστὴ δευτέρα. Ξενοφάνης Αἰτωλὸς στάδιον.
Ἐκατοστὴ τριακοστὴ τρίτη. Σιμίλος Νεαπολίτης στάδιον.
Πάρθοι Μακεδόνων ἀπέστησαν, καὶ πρῶτος ἐβασίλευσεν Ἀρσάκης, ὅσων Ἀρσακίδαί.
Ἐκατοστὴ τριακοστὴ τετάρτη. Ἀλκίδαας Λάκων στάδιον.
Ἐκατοστὴ τριακοστὴ πέμπτη. Ἐράτων Αἰτωλὸς στάδιον. Πυγμαὴν Κλεόξενος Ἀλεξανδρεὺς, περιβολικῆς ἀτραματίστως.
Ἐκατοστὴ τριακοστὴ ἕκτη. Πυθοκλῆς Σικυώνιος στάδιον.
Ἐκατοστὴ τριακοστὴ ἑβδόμη. Μενεσθεὺς Βαρκυλίτης στάδιον.
Ἐκατοστὴ τριακοστὴ ὄγδοη. Δημήτριος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Ἐκατοστὴ τριακοστὴ ἐνάτη. Ἰωλαΐδας Ἀργεῖος στάδιον.
Ἐκατοστὴ τεσσαρακοστὴ. Ζώπυρος Συρακούσιος στάδιον.
Ἐκατοστὴ τεσσαρακοστὴ πρώτη. Δωρόθεος Ῥόδιος στάδιον.
Ἐκατοστὴ τεσσαρακοστὴ δεύτερα. Κράτης Ἀλεξανδρεὺς στάδιον. Κάπρος Ἥλειος πάλην καὶ παγκράτιον ἐνίκα μετὰ Ἡρακλῆα, καὶ ἀναγράφεται δευτέρως ἀφ' Ἡρακλέους.
Ἐκατοστὴ τεσσαρακοστὴ τρίτη. Πράκλειτος Σάμιος στάδιον.
Ἐκατοστὴ τεσσαρακοστὴ τετάρτη. Ἡρακλεΐδης Σαλαμίνιος στάδιον.
Ἐκατοστὴ τεσσαρακοστὴ πέμπτη. Πυθρίας Αἰτωλὸς στάδιον· παίδων πυγμαὴν Μόσχος Κολοφώνιος, μόνος παιδικῆν περίοδον. Προσέτεθ' παίδων παγκράτιον, καὶ ἐνίκα Φαίδιμος Ἀλεξανδρεὺς.
Ἐκατοστὴ τεσσαρακοστὴ ἕκτη. Μικίων Βοιώτιος στάδιον.
Ἐκατοστὴ τεσσαρακοστὴ ἑβδόμη. Ἀγέμαχος Κυζικηνὸς στάδιον· πάλην Κλεόστρατος Ῥόδιος, δὲ τραχηλῶν ἀπελάμβανεν.
Ἐκατοστὴ τεσσαρακοστὴ ὄγδοη· Ἀκείσθαλος Μεγαλοπολίτης στάδιον.
Ἐκατοστὴ τεσσαρακοστὴ ἐνάτη. Ἰππόστρατος Σελευκεὺς στάδιον.
Ἐκατοστὴ πενηκοστὴ. Ὀνησίκρατος Σαλαμίνιος στάδιον.
Ἐκατοστὴ πενηκοστὴ πρώτη. Θύμηλος Ἀσπένδιος στάδιον.
Ἐκατοστὴ πενηκοστὴ δεύτερα. Δημόκριτος Μεγαρεὺς στάδιον.
Ἐκατοστὴ πενηκοστὴ τρίτη. Ἀριστάνδρος Λέσβιος στάδιον.
Ἐκατοστὴ πενηκοστὴ τετάρτη. Λεωνίδαας Ῥόδιος τριασθῆς στάδιον.
Ἐκατοστὴ πενηκοστὴ πέμπτη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Ἐκατοστὴ πενηκοστὴ ἕκτη. Ὁ αὐτὸς τὸ τρίτον. [Ἀριστόβενος (7)] Ῥόδιος τρίτος ἀφ' Ἡρακλέους πόλιν ἡμοῦ καὶ παγκράτιον.
Ἐκατοστὴ πενηκοστὴ ἑβδόμη. Λεωνίδαας τὸ τέταρτον στάδιον, μόνος δὲ καὶ πρῶτος ἐπὶ τέσσαρας Ὀλυμπιάδας στεφάνους Ὀλυμπιακοὺς ἔχει δώδεκα.
Ἐκατοστὴ πενηκοστὴ ὄγδοη. Ὀρθων Συρακούσιος στάδιον.
Ἐκατοστὴ πενηκοστὴ ἐνάτη. Ἄλκιμος Κυζικηνὸς στάδιον.
Ἐκατοστὴ ἑξηκοστὴ. Ἀνώδοκος Κυζικηνὸς στάδιον.

(1) Cod. Arm., *Capus*, vel *Carus*.
(2) Cod. Arm., *stadium*, mendose tamen; etenim hujus olympiadis stadionices Crates jam scriptus est.
(3) Hæc est glossa interpretis Arm., qui ait nas en *hæc perventus et prehensio*. Fortasse hanc item pancrati definitionem adlere licet iis quas copiose

congressit H. Stephanus in *Thesouro L. G.*

(4) Codex Arm. addit mendose *stadium*.

(5) Codex Arm. tantum, *triplicans*.

(6) Interpretes Arm., *omnium virium certamen*.

(7) Restituitur hoc vocabulum ab interprete Arm.

- CLXI. Antipater Epirota stadium.
 CLXII. Damon Delphius stadium.
 CLXIII. Timotheus Trallianus stadium.
 CLXIV. Bæotus Sicyonius stadium.
 CLXV. Acusilus Cyrenæus stadium.
 CLXVI. Chrysogonus Nicæus stadium.
 CLXVII. Idem secundo.
 CLXVIII. Nicomachus Philadelphensis stadium.
 CLXIX. Nicodemus Laco stadium.
 CLXX. Simmias Seleuciensis ad Tigrim stadium.
 CLXXI. Parmeniscus Corcyræus stadium.
 CLXXII. Eudamus Cous stadium. Protophanes
 Magnesius ad Mæandrum pancratium (1), quartus
 ab Hercule.
 CLXXIII. Parmeniscus Corcyræus iterum sta-
 dium.
 CLXXIV. Demostratus Lariensis (2) stadium.
 CLXXV. Stadium puerorum, viciumque Epænetus
 Argivus. Viri enim idcirco non certaverunt, quia
 cunctos Sylla Romam accersiverat.
 CLXXVI. Dio Cyparissensis stadium.
 CLXXVII. Hecatomnus Eleus stadium.
 CLXXVIII. Diocles Hypæpenus stadium. Strato-
 nicus Coragi Alexandrinus luctam et pancratium (3),

A quintus ab Hercule : qui in Nemeis quoque eodem
 die puerorum et barbatorum (4) quatuor coronas
 cepit, et gymnica certamina sine equo peragens,
 gratia amicorum vel regum assecutus est ut in
 album referretur : quare nec egisse *cursum* puta-
 batur (5).

- CLXXIX. Andreas Laco stadium.
 CLXXX. Andromachus Laco (6) stadium.
 CLXXXI. Lamachus Tauromenitanus stadium.
 CLXXXII. Anthestion Argivus stadium. Marion
 Marionis Alexandrinus luctam et pancratium (7)
 sextus ab Hercule.

CLXXXIII. Theodorus Messenius stadium.
 Julius Cæsar dominium supremum Romanorum
 obtinuit.

- B CLXXXIV. Item Theodorus secundo.
 Augustus imperavit Romanis.
 CLXXXV. Aristo Thurinus stadium.
 CLXXXVI. Scamander ex Alexandria Treadis
 stadium.
 CLXXXVII. Aristo Thurinus secundo.
 CLXXXVIII. Sopater Argivus stadium (8).
 CLXXXIX. Asclepiades Sidonius (9) stadium.
 CXC. Auphidius Patrensis stadium.

Ἐκατοστὴ ἐξηκοστὴ πρώτη. Ἀντίπατρος Ἡπειρώτης στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐξηκοστὴ δεύτερα. Δάμων Δελφός στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐξηκοστὴ τρίτη. Τιμόθεος Τραλλιανός στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐξηκοστὴ τετάρτη. Βοιωτὸς Σικυώνιος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐξηκοστὴ πέμπτη. Ἀκουσίλαος Κυρηναῖος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐξηκοστὴ ἕκτη. Χρυσόγονος Νικαεὺς στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐξηκοστὴ ἑβδόμη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
 Ἐκατοστὴ ἐξηκοστὴ ὄγδοη. Νικόμαχος Φιλαδελφεὺς στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐξηκοστὴ ἐνάτη. Νικόδημος Λακεδαιμόνιος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ. Σιμμίας Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ πρώτη. Παρμηνίσκος Κερκυραῖος στάδιον τὸ δεύτερον.
 Ἐκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ δεύτερα. Εὐδάμος Κῶος στάδιον. Πρωτοφάνης Μάγνης πάλην καὶ παγκράτιον,
 τέταρτος ἀπ' Ἡρακλέους.
 Ἐκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ τρίτη. Παρμηνίσκος Κερκυραῖος τὸ β' στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ τετάρτη
 Ἐκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ πέμπτη. Ἐπαίνετος Ἀργεῖος στάδιον παιδῶν· ἄνδρες γὰρ οὐκ ἔγωνίσαντο,
 Σύλλα πάντας εἰς Ῥώμην μεταπεμφθέντων.
 Ἐκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ ἕκτη. Δίων Κυπαρισσεὺς στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ ἑβδόμη. Ἐκατόμνος Ἡλεῖος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ ὄγδοη. Διοκλῆς Ὑπαιτηνὸς στάδιον· Στρατόνικος Κοράγου Ἀλεξανδρεὺς πάλην
 καὶ παγκράτιον πέμπτος ἀπ' Ἡρακλέους· ὃς Νεμέα τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ παιδῶν καὶ ἀγενοῖν τέσσαρας στεφά-
 νους ἔσχεν.
 Ἐκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ ἐνάτη. Ἀνδρέας Λακεδαιμόνιος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ὄγδοηκοστὴ. Ἀνδρόμαχος Ἀμβρακιώτης στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ὄγδοηκοστὴ πρώτη. Λάμαχος Ταυρομενίτης στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ὄγδοηκοστὴ δεύτερα. Ἀνθεστίων Ἀργεῖος στάδιον· Μιρίων Μαρῖωνος Ἀλεξανδρεὺς πάλην καὶ
 παγκράτιον ἕκτος ἀπ' Ἡρακλέους.
 Ἐκατοστὴ ὄγδοηκοστὴ τρίτη. Θεόδωρος Μεσσήνιος στάδιον.
 Ἰούλιος Καίσαρ ἐμονάρχησε Ῥωμαίων.
 Ἐκατοστὴ ὄγδοηκοστὴ τετάρτη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
 Ἀγρυστος Ῥωμαῖον ἐθασίλευε.
 Ἐκατοστὴ ὄγδοηκοστὴ πέμπτη. Ἀρίστων Θούριος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ὄγδοηκοστὴ ἕκτη. Σκάμανδρος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ὄγδοηκοστὴ ἑβδόμη. Σώπατρος Ἀργεῖος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ὄγδοηκοστὴ ὄγδοη
 Ἐκατοστὴ ὄγδοηκοστὴ ἐνάτη. Ἀσκληπιάδης Σιδώνιος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐννεηκοστὴ. Αὐφίδιος Πατρέυς στάδιον.

(1) Græce, *luctam et pancratium*.

(2) *Larienses* commemorat Strabo lib. 1, p. 89
 ed. Oxon.

(3) Interpres Arm., *omnium virium certamen*, pro
luctam et pancratium, hic et alibi.

(4) Ita est in cod. Arm. At Græce, *imberbium*.

(5) Textus Armeniacus Græco copiosior est, sed
 idem aliquanta obscuritate laborat.

(6) Græce, *ambraciotes*.

(7) Interpres Arm., *omnium virium certamen*.

(8) Græce ordo perversus est.

(9) Cod. Arm., *Sicomius*.

- CXCI. Diodotus Tyaneus stadium.
- CXCII. Diophanes Æolius stadium.
- CXCIII. Artemidorus Thyatirenus stadium.
- CXCIV. Demaratus Ephesius stadium.
- CXCV. Item secundo.
- CXCVI. Pammenes Magnesius ad Mæandrum stadium.
- CXCVII. Asiaticus Halicarnasseus stadium.
- CXCVIII. Diophanes Prusensis ad Olympum stadium. Aristes Stratonicensis aut Mæandrius luctam et pancratium (1), septimus ab Hercule. Tiberius imperavit Romanis.
- CXCIX. Æschines Milesius, qui et Glaucias, stadium. Instauratus est equorum (2) cursus, vicitque Tiberii Cæsaris quadriga.
- CC. Polemon Petræus stadium.
- CCI Damas Cydonius stadium.
- CCII. Hermogenes Pergameneus stadium.
- CCIII. Apollonius Epidaurius stadium.
- CCIV. Sarapion Alexandrinus stadium. Nicostratis Argiades luctam et pancratium, octavus ab Hercule. Exin nemo ejusmodi ab Hercule ad nostra usque tempora existit, negligentibus Eleis validos quoque corona donare.
- Caius Romanis imperavit.

Ἐκατοστὴ ἐννενηχοστὴ πρώτη. Διόδωτος Τυανεύς στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐννενηχοστὴ δευτέρα. Διοφάνης Αἰολεύς στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐννενηχοστὴ τρίτη. Ἀρτεμίδωρος Θυατείριος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐννενηχοστὴ τετάρτη. Δημάρατος Ἐφέσιος στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐννενηχοστὴ πέμπτη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
 Ἐκατοστὴ ἐννενηχοστὴ ἕκτη. Παμμήνης Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρου στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐννενηχοστὴ ἑβδόμη. Ἀσιατικὸς Ἀλικαρνασσεύς στάδιον.
 Ἐκατοστὴ ἐννενηχοστὴ ὀγδόη. Διοφάνης Προυσαεὺς στάδιον. Ἀριστεὰς Στρατονικεὺς, ἢ Μαιάνδριος, πύλην καὶ παγκράτιον ἑβδομὸς ἀπ' Ἡρακλέους.
 Τιβέριος Ῥωμαίων ἐβασίλευεν.
 Ἐκατοστὴ ἐννενηχοστὴ ἐνάτη. Αἰσχίνης Μιλήσιος ὁ Γλαυκίας στάδιον.
 Ἀπέδθη τῶν ἵππων ὁ δρόμος πάλαι κωλυθεὶς, καὶ ἐνίκα Τιβερίου Καίσαρος τέτριππον.
 Διακοσιοστὴ. Πολέμων Πετραῖος στάδιον.
 Διακοσιοστὴ πρώτη. Δαμασίας Κυδωνιάτης στάδιον.
 Διακοσιοστὴ δευτέρα. Ἐρμογένης Περγαμηνὸς στάδιον.
 Διακοσιοστὴ τρίτη. Ἀπολλώνιος Ἐπιδαύριος στάδιον.
 Διακοσιοστὴ τετάρτη. Σαραπίων Ἀλεξανδρεὺς στάδιον. Στράτις Ἀργεάτης πάλην καὶ παγκράτιον ἑξῆδος ἀπ' Ἡρακλέους, ἐπὶ παραβραβευσόντων τῶν Ἡλείων τοὺς δυναμένους.
 [Γάιος Ῥωμαίων ἐβασίλευε.]
 Διακοσιοστὴ πέμπτη. Εὐβουλίδας Λαοδικεὺς στάδιον.
 Κλαύδιος Ῥωμαίων ἐβασίλευε.
 Διακοσιοστὴ ἕκτη. Οὐαλέριος Μιτυληναῖος στάδιον.
 Διακοσιοστὴ ἑβδόμη. Ἀθηνόδωρος Αἰγιδεύς στάδιον.
 Διακοσιοστὴ ὀγδόη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον στάδιον.
 Νέρων Ῥωμαίων ἐβασίλευε.
 Διακοσιοστὴ ἐνάτη. Καλλικλῆς Σιδώνιος στάδιον.
 Διακοσιοστὴ δεκάτη. Ἀθηνόδωρος Αἰγιδεύς τὸ τρίτον στάδιον.
 Διακοσιοστὴ ἑνδεκάτη. Οὐκ ἔχθη, Νέρωνος ἀναβαλλομένου εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπιδημίαν. Μετὰ δὲ ἔτη δύο ἀγέλης αὐτῆς, στάδιον μὲν Τρύφων Φιλαδέλφειος ἐνίκα, Νέρων δὲ κηρύκων ἀγῶνα ἐστραφενοῦτο, τραφηδούς, κίθραρδούς, ἄρμα πωλικόν, καὶ τὸ τέλειον, καὶ τὸ δεκάπυλον.
 Διακοσιοστὴ δωδεκάτη. Πολίτης Κεραμίτης στάδιον.
 Οὐεσπασιανὸς Ῥωμαίων ἐβασίλευε.
 Διακοσιοστὴ τρισκαίδεκάτη. Ῥόδων Κυμαῖος, ἢ Θεόδοτος, στάδιον.
 Διακοσιοστὴ τεσσαρεσκαίδεκάτη. Στράτων Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
 Τίτος Ῥωμαίων ἐβασίλευε.
 Διακοσιοστὴ πεντεκαίδεκάτη. Ἐρμογένης Σάνθιος στάδιον.
 Δομετιανὸς Ῥωμαίων ἐβασίλευε.
 Διακοσιοστὴ ἑκκαίδεκάτη. Ἀπολλοφάνης, ὁ καὶ Πάπτης, Ταρσεὺς, στάδιον.

- A CCV. Eubulidas Laodicenus stadium. Claudius Romanis imperavit.
- CCVI. Valerius Mitylenæus stadium.
- CCVII. Athenodorus Ægiensis stadium.
- CCVIII. Idem secundo.
- Nero Romanis imperavit.
- CCIX. Callicles Sidonius stadium.
- CCX. Athenodorus Ægiensis stadium.
- CCXI. Non est celebrata olympias, quia Nero illam distulit donec se illuc ipse conferret. Post bienium tamen celebrata est, vicitque stadium quidem Tryphon Philadelphensis; Nero autem in citharædorum (3) certamine coronatus est, quia cantores et lyricos (4) vicit; nec non in currus pullini et decem equuleorum certamine.
- B CCXII. Polites Ceramitanus stadium. Vespasianus Romanis imperavit.
- CCXIII. Rhodon Cumanus, vel Theodorus (5), stadium.
- CCXIV. Strato Alexandrinus stadium. Titus Romanis imperavit.
- CCXV. Hermogenes Xanthius stadium. Domitianus Romanis imperavit.
- CCXVI. Apollonophanes, qui et Patis (6), Tarsensis stadium.

(1) Interpres Arm., omnium virium certamen.
 (2) Interpres Arm. pro τριζοζ, equorum, scribit ονατριοζ, quod vocabulum cl. Acherus ponit Græce δούτριππον, quæ est biga. Atqui mox dicitur vicisse quadriga.

C (3) Græce, præconum.
 (4) Græce, tragædos et citharædos.
 (5) Græce, Theodotus.
 (6) Ita codex Arm.

- CCXVII. Hermogenes Xanthius (iterum) sta- A
dium. luctam et pancratium (2) vicisse scriptus est ab
Eleis, et a Dionysio Seleuciensi coronatus.
CCXVIII. Apollinus (4) Alexandrinus, vel Helio- CCXXXIII. Demetrius Chius stadium.
dorus, stadium. CCXXXIV. Heras Chius stadium.
CCXIX. Stephanus Cappadox stadium. CCXXXV. Mnasibulus Elateensis stadium.
Nerva Romanis imperavit, deinde Trajanus. Verus et Antoninus Romanis imperaverunt.
CCXX. Achilles Alexandrinus stadium. CCXXXVI. Aithales Alexandrinus stadium.
CCXXI. Theonas, idemque Smaragdus, Alexan- CCXXXVII. Eudæmon Alexandrinus stadium.
drinus stadium. CCXXXVIII. Agathopus Ægineta stadium.
CCXXII. Callistus Sidetes stadium. Denuo cur- CCXXXIX. Idem secundo.
sus equorum. Commodus Romanis imperavit.
CCXXIII. Fustolus Sidetes stadium. CCXL. Anubion, idemque Phidus, Alexandrinus
CCXXIV. Isarion Alexandrinus stadium. stadium.
Adrianus Romanis imperavit. CCXLI. Hero Alexandrinus stadium.
CCXXV. Aristetas Milesius stadium. CCXLII. Magnes Libys Cyronæus stadium.
CCXXVI. Dionysius Sammeus Alexandrinus sta- B
dium. CCXLIII. Isidorus, idemque Artemidorus, Alexan-
drinus stadium.
CCXXVII. Idem secundo. Pertinax et deinde Severus Romanis imperave-
runt.
CCXXVIII. Lucas Alexandrinus stadium. CCXLIV. Idem secundo.
CCXXIX. Epidaurus, idemque Ammonius, Ale- CCXLV. Alexander Alexandrinus stadium.
xandrinus stadium. CCXLVI. Epinicius Cyzicenus cognomento Cy-
Antonius Pius Romanis imperavit. nas, stadium.
CCXXX. Didymus Clideus Alexandrinus sta- CCXLVII. Saturninus Cres Gortynius stadium.
dium. Antoninus Bassianus (4) Romanis imperavit.

- Διακοσιοστή ἑπτακαίδεκάτη. Ἐρμογένης Ξάνθιος τὸ δεύτερον στάδιον.
Διακοσιοστή ὀκτωκαίδεκάτη. Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς, ἢ Ἡλιόδωρος, στάδιον.
Διακοσιοστή ἔνεακαίδεκάτη. Στέφανος Καππάδοξ στάδιον.
Νερούας Ῥωμαίων ἐβασίλευε, μεθ' ὃν [Τραϊανός].
Διακοσιοστή εἰκοστή. Ἀγίλλεος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστή εἰκοστή πρώτη. Θεωνᾶς, ὁ καὶ Σμάραγδος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστή εἰκοστή δεύτερα. Κάλλιστος Σιδήτης στάδιον.
Διακοσιοστή εἰκοστή τρίτη. Εὐπτολος Σιδήτης στάδιον.
Διακοσιοστή εἰκοστή τετάρτη. Ἰσαρίων Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Ἀδριανός Ῥωμαίων ἐβασίλευε.
Διακοσιοστή εἰκοστή πέμπτη. Ἀριστεῖας Μιλήσιος στάδιον.
Διακοσιοστή εἰκοστή ἕκτη. Διονύσιος ὁ Σαμμεὺς Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστή εἰκοστή ἑβδόμη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Διακοσιοστή εἰκοστή ὄγδοη. Λουκάς Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστή εἰκοστή ἑνάτη. Ἐπίδωρος ὁ καὶ Ἀμμώνιος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Ἀντωνίνος Εὐσεβῆς Ῥωμαίων ἐβασίλευε.
Διακοσιοστή τριακοστή. Δίδυμος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστή τριακοστή πρώτη. Κραναὸς Σικυώνιος στάδιον.
Διακοσιοστή τριακοστή δεύτερα. Ἀττικὸς Σαρδιανὸς στάδιον. Σωκράτης πάλην καὶ παγκράτιον ἀπεγραψέ-
μενος ὑπὸ Ἡλείων, παρεδραβεύθη ὑπὸ Διονυσίου Σελευκέως.
Διακοσιοστή τριακοστή τρίτη. Δεμήτριος Χίος στάδιον.
Διακοσιοστή τριακοστή τετάρτη. Ἡρας Χίος στάδιον.
Διακοσιοστή τριακοστή πέμπτη. Μνασίβουλος Ἐρατεὺς στάδιον.
Ἀντωνίνος Εὐσεβῆς (3) καὶ Λούκιος Βῆρος Ῥωμαίων ἐβασίλευον.
Διακοσιοστή τριακοστή ἕκτη. Αἰεθάλγης Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστή τριακοστή ἑβδόμη. Εὐδαίμων Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστή τριακοστή ὄγδοη. Ἀγαθόπουλος Αἰγινήτης στάδιον.
Διακοσιοστή τριακοστή ἑνάτη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Κήμοδος Ῥωμαίων ἐβασίλευε.
Διακοσιοστή τεσσαρακοστή. Ἀνουβί, ὁ καὶ Θεϊδὸς Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστή τεσσαρακοστή πρώτη. Ἦρων Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστή τεσσαρακοστή δεύτερα. Μάγνης Κυρηναῖος στάδιον.
Διακοσιοστή τεσσαρακοστή τρίτη. Ἰσίδωρος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Περτίναξ, εἶτα Σεβήρος, Ῥωμαίων ἐβασίλευσαν.
Διακοσιοστή τεσσαρακοστή τετάρτη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Διακοσιοστή τεσσαρακοστή πέμπτη. Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστή τεσσαρακοστή ἕκτη. Ἐπινίκιος Κυζικηνός, ὁ καὶ Κυνᾶς, στάδιον.
Διακοσιοστή τεσσαρακοστή ἑβδόμη. Σατορνίλος Κρής Γορτύνιος στάδιον.
Ἀντωνίνος, ὁ καὶ Καρακάλλος, Ῥωμαίων ἐβασίλευε.

(1) Græco, Apollonius.

(2) Cod. Arm., omnium virium certamen.

(3) Ita legisse Arm. interpretem censeo. In edd.

Græcis, Μάρκος Πίος.

(4) Græcus textus Καρακάλλος· sed veram for-
tasse Eusebii lectionem hic et in tabulis regum ser-

CCXLVIII Heliodorus, idemque Trosidamas, Alexander stadium.

CCXLIX. (1) Idem secundo.

Huc usque olympiadam laterculum (2) invenimus. Congruum est hic attexere reges quoque Corinthiorum et Lacedaemoniorum, nec non eos qui maris imperium tenuerunt, itemque primos Macedoniae principes. Horum ergo seriem et tempora ordinatim perscribam ex collecta a Diodoro *Bibliotheca*, in qua verissime hae historiae narrantur.

CAPUT XXXIV.

E Diodori Bibliotheca. De Corinthiorum regibus.

1. His recte constitutis, operae pretium est de Corinthiorum Sicyoniorumque regni dicere, quo illa pacto a Doriensibus incolae coepta sint. Quippe accidit ut omnes propemodum Peloponnesi populi patria extorres fierent (3), ob Heraclidarum descensum, exceptis Arcadibus. Jam Heraclidae, cum dividendo agro vacarent, Corinthiam eique adjacentem regionem, seorsum habentes (4), legatione ad Aletem missa, praedictum agrum eidem traderunt. Qui sane illustris evasit vir, auctore a se Corinthio annis xxxviii praefuit. Post ejus obitum, majores natu filii continenter dominati sunt, usque ad Cypseli tyrannidem, quae junior est Heraclidarum descensu annis cxxlvi.

2. Et primus quidem ei (*Aleti*) successit Ixion

A annis xxxviii. Mox Agelas regnavit annis xxviii. Deinde Primnes annis xxxv. Tum Bacches aulis totidem. Is majores suos gloria superavit, ideoque et posteris contigit haud jam Heraclidis sed Bacchidis appellari. Secutus est Agelas annis xxx : tum Eudennus annis xxv : itemque Aristomedes annis quinque supra triginta. Hic moriens filium reliquit tenera aetate Telesten, cujus gentile regnum usurpavit patruus ejusdem curator Agemon, qui annis xvi eodem potitus est. Exin potestatem obtinuit Alexander annis fere xxv : quem quum occidisset Telestes, regno olim orbatus, imperavit annis xii. Hoc item a consanguineis occiso, regnavit Automenes anno i. Porro Heraclidae, qui etiam Bacchidae dicti sunt, plus ducenti principalem dignitatem gesserunt : bique ex aequo omnes civitatem moderati sunt : nam de suorum numero quotannis eligebant praesidem, qui regis locum teneret : isque mos annis xc tenuit usque ad tyrannidem Cypseli, qui finem eis imposuit.

Reges itaque Corinthiorum hi sunt :

I. Aletes annis xxxv.

II. Ixion annis xxxvii.

III. Agelas annis xxxvii.

IV. Primnes annis xxxv.

V. Bacches annis xxxv.

VI. Agelas annis xxx.

VII. Eudemus annis xxv.

Διακοσιότη τεσσαρακοστή ὀγδόη. Ἡλιόδωρος, ὁ καὶ Τρωσιδάμας, Ἀλεξάνδρου, στάδιον. Διακοσιότη τεσσαρακοστή ἐνάτη. Ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.

Μέχρι τούτου τῶν ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴν εὐρομεν. *E Scaligeri excerptis p. 39-45 (3).*

1. Τούτων ἡμῶν διευκρινημένων, λείπεται περὶ τῆς Κορινθίας καὶ Σικυωνίας εἰπεῖν. ὃν τρόπον ὑπὸ Δωριέων κατεκλιθήσαν. Τὰ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον ἔθνη σχεδὸν πάντα, πλὴν Ἀρχάδων, ἀνάστατα συνέθη γενέσθαι κατὰ τὴν καθόδον τῶν Ἡρακλειδῶν. Οἱ τοίνυν Ἡρακλεῖδαι κατὰ τὴν διαίρεσιν, ἐξαιρέτων ποιησάμενοι τὴν Κορινθίαν καὶ τὴν ταύτης πλησιόχωρον, διεπέμφαντο πρὸς τὸν Ἀλήτην, παραδιδόντες αὐτῷ τὴν προσηγμένην χώραν· ἐπιφανῆς δὲ ὁ ἀνήρ γενόμενος, καὶ τὴν Κόρινθον αὐξήσας ἐβασίλευσεν ἔτη λη'. Μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν ὁ πρεσβύτατος ἀεὶ τῶν ἐγγόνων ἐβασίλευσε, μέχρι τῆς Κυψέλλου τυραννίδος, ἥτις τῆς καθόδου τῶν Ἡρακλειδῶν ὕστερεὶ ἔτεσι υμζ'.

2. Καὶ πρῶτος μὲν παρ' αὐτοῖς (5) διεδέξατο τὴν βασιλείαν Ἰξίων ἔτη λη'· μεθ' ὃν ἤρξεν Ἀγέλας ἔτη λζ', μετὰ δὲ τούτους Προῦμνης ἔτη λε'· καὶ Βάκχης ὁμοίως τὸν ἴσον χρόνον, γενόμενος ἐπιφανέστατος τῶν πρὸ αὐτοῦ· διὸ καὶ συνέθη τοὺς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντας οὐκ εἶναι Ἡρακλειδῆας, ἀλλὰ Βακχίδας προσαγορευέσθαι. Μετὰ τούτων Ἀγέλας μὲν ἔτη λ'· Εὐδήμος δὲ ἔτη κε'· Ἀριστομήδης ε' καὶ λ'. Οὗτος δὲ τελευτήσας ἀπέλιπεν υἱὸν Τελέστην παῖδα τὴν ἡλικίαν, οὗ τὴν κατὰ γένος βασιλείαν ἀφελίετο θεοὺς ὧν καὶ ἐπίτροπος Ἀγήμων, ὃς ἤρξεν ἔτη ις'. Μετὰ τούτων κατέχεν Ἀλέξανδρος ἔτη κε'. Τούτων ἀνελὸν Τελέστης ὁ στερηθεὶς τῆς πατρῆας ἀρχῆς ἤρξεν ἔτη ιθ'. Τούτου ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἀναιρεθέντος, Ἀυτομένης μὲν ἤρξεν ἐνιαυτῶν. Οἱ δ' ἀπὸ Ἡρακλειδῶν Βακχίδαι, πλείους ὄντες διακοσίων, κατέσχον τὴν ἀρχὴν (καὶ κοινῇ μὲν προσιστήκεισαν τῆς πόλεως ἅπαντες, ἐξ αὐτῶν δὲ ἓνα κατ' ἐνιαυτὸν ἤρουντο πρῶταν, ὃς τὴν τοῦ βασιλέως εἶχε τάξιν) ἐπὶ ἔτη ἐννενηκοντα, μέχρι τῆς Κυψέλλου τυραννίδος, ὅψ' ἤς κατελύθησαν. *Fragmentum sextum libri vi Diodori Siculi Graece superstes apud Syncellum, p. 179.*

Εἰσὶν οὖν οἷδε βασιλεῖς Κορινθίων·

Ἀλήτης ἔτη λη'.

Ἰξίων ἔτη λη'.

Ἀγέλας ἔτη λζ'.

Προῦμνης ἔτη λη'.

Βάκχης ἔτη λε'.

Ἀγελαστής ἔτη λ'.

Εὐδήμος ἔτη κε'.

vavit Armeniacum exemplar, in quo scribitur *BISAG*, id est, ut explicandum suspicamur, *Bassianus*. Erat autem hoc Caracalli ante imperium nonien, quod rursus interfecto adhæsit. Videtur Spartianum in *Caracallo*, et Lampridium in *Diadumeno*. Ceteroquin *BISAG* significat *discolorem*, ποικίλον, id quod ad Caracalli notæ originis vocabulum referri potest.

(1) Cod. Arn., cxxlviii. Verum ad olympiadem *LXXXVI* lectorem monuimus de Armeniaci codicis vitio.

(2) Librum hunc olympiadam cum Graece olim Scaliger in Eusebio suo edidisset, docti homines alii quidem veteris auctoris lucubrationem, alii vero ip-

sius Scaligeri fetum indicaverunt. Nunc pervetus Arn. noster interpres, qui nihil fere præter ipsum Scaligerianum libellum exhibet, scripturam hanc et ab omni *νοθελας* suspicione liberat, et sine dubio antiquam, atque operis Eusebiani partem, esse confirmat.

(3) Ita Graece. Sed enim ἀστατα γενέσθαι intellexit *εverti* seu *pessumdari* Arn. interpres, qui et legit ἔθνους pro ἔθνη, dixitque *res Peloponnesiorum*. L.

(4) Ita Graece. Sed enim Arn. interpres ἐξαιρέτων *optimam* seu *praecipuam* intellexit. lv.

(5) Corr. παρ' αὐτοῦ. lv.

VIII. Aristomedes annis xxxv.

IX. Agemon annis xvi.

X. Alexander annis xxv.

XI. Telestes annis xii.

XII. Automenes anno i.

Exin annui praesides fuerunt.

CAPUT XXXV.

Lacedaemoniorum reges e Diodori libris.

1. Quoniam a rebus Trojanis usque ad primam olympiadem difficilis temporum notatio est, propterea quod eo intervallo neque Athenis neque aliis in urbibus annui magistratus fuerunt; idcirco nos ad eam rem utemur Lacedaemoniorum regibus. A Trojae exitu ad primam olympiadem lapsi sunt, uti Atheniensis Apollodorus ait, anni cxxviii (1): quorum lxxx numerantur usque ad Heraclidarum descensum, reliqui occupantur a Lacedaemoniorum regibus, Procle, Eurystheo (2), horumque posteris. Nos vero singulos ex his familiis reges percenseamus usque ad primam olympiadem.

2. Eurystheus reguum exorsus est anno post res Trojanas octogesimo, tenuitque duobus supra quadraginta. Post eum Agis anno uno; Echestratus annis triginta et uno (3): quem excepit Labotas annis septem cum triginta; tum Dorysthus (4) annis undetriginta; his successit Agesilaus annis quatuor cum quadraginta; Archesiaus annis sexaginta; Teleclus annis quadraginta; Alcamenes denique annis octo cum triginta (5). In hujus imperantis anno decimo prima olympias comperitur, qua vicit stadium Coraeus Eleus (6). Ex altera pariter domo regnaverunt, Procles primo annis quinquaginta uno minus (7): tum Prytanis (8) annis quinquaginta uno minus: deinde Eunomius (9) annis quinque cum quadraginta: deinde Chariclus (10)

Ἀριστομήδης ἔτη λϛ'.

Ἀγήμεων ἔτη ιϛ'.

Μεθ' οὗς ἐνιαύσιοι πρυτάνεις. Ex Syncello, p. 170.

(1) Τῶν δὲ χρόνων τούτων περιειλημμένων ἐν ταύτῃ τῇ πραγματείᾳ, τοὺς μὲν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν οὐ διορίζομεθα βεβαίως, διὰ τὸ μὴδὲν παράτηγμα παρειληφέναι περὶ τούτων πιστευόμενον. Ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἀκολουθῶν Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ, τίθεμεν ὀγδοήκοντα ἔτη πρὶν τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, ὅσαί λείπονται τῶν τριακσίων καὶ τριάκοντα, συλλογίζομενοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἐν Λακεδαίμονι βασιλευσάντων. Ex Diodori praefatione § 4, sed cum varietate.

(2) Ἀυτοὶ οἱ καὶ Μαίονες ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη ηϛ'. Syncellus p. 172 C.

Πελασγοὶ β' ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη πς'. Idem p. 180 D.

(1) Codex Arm., cccviii, mendosa scriptura propter notarum similitudinem. Superius tamen cap. 31 scribuntur cccvii.

(2) Ita scribit Eusebius bis etiam in posteriore libro. Sed Eurysthenes dicitur a Pausania iii, 4, apud quem geminorum fratrum Proclis et Eurysthenis historia legenda est.

(3) Eusebius ter inferius xxxvii.

(4) Pausanias. Dorystus.

(5) Eusebius ter inferius xxxvii.

(6) Eusebius tamen in posteriore libro ad annum mcccxl primam olympiadem collocat in anno Alcamenis xxxvii.

(7) Eusebius inferius li.

(8) Pausanias iii, 7, inter Proclum et Prytanim

A annis sexaginta: postea Nicander annis duobus de quadraginta; Theopompus annis septem et quadraginta. In hujus item decimo anno prima olympias comperitur. Summa temporis a Troja capta usque ad descensum Heraclidarum anni sunt lxxx.

Subsequuntur Lacedaemoniorum reges:

I. Eurystheus annis xlii.

R. Agis anno i.

Ri. Echestratus annis xxxvii.

IV. Labotas annis xxxvii.

V. Dorysthus annis xxxix.

VI. Agesilaus annis xlii.

VII. Archelaus annis lx.

VIII. Teleclus annis xl.

IX. Alcamenes annis xxxvii, cujus decimo anno prima olympias acta est.

Summa annorum cccxxv.

Ex altera vero familia regnaverunt:

I. Procles annis li.

II. Prytanis annis xlii.

III. Eunomius annis xlii.

IV. Charicles (11) annis lx.

V. Nicander annis xxxviii.

VI. Theopompus annis xlvii, cujus decimo anno acta est prima olympias.

Summa annorum ccxc.

CAPUT XXXVI.

Ex Diodori libris breviter de temporibus maris imperio tenentium (12).

Maris imperium post Trojanum bellum tenuerunt

I. Lydi et Mæones (13) annis xcii.

II. Pelasgi annis lxxxv.

III. Thraeces annis lxxxix.

IV. Rhodii annis xxiii.

Ἀλέξανδρος ἔτη κϛ'.

Τελεστής ἔτη ιδ'.

Ἀυτομένης ἔτος ἐν.

Τρίτοι ἐθαλασσοκράτησαν Θρᾶκες ἔτη οδ'. Idem p. 181 B.

Τέταρτοι ἐθαλασσοκράτησαν Ῥόδιοι, κατὰ δὲ τινὰς πέμπτοι, ἔτη κγ'. Idem ibidem.

D collocat Soum Proclis filium, itemque Soi filium Eurypontem.

(9) Pausanias scribit Eunomum. Jam inter hunc et Chariclum Pausanias iii, 7, statuit Polydecten regem.

(10) Pausanias scribit Charillum.

(11) Ita hic codex Arm. At superius Chariclus.

(12) De iis qui maris imperium obtinuerunt, opus conscripserat etiam Castor historicus teste Suida voc. Κάστωρ.

(13) Distinguit codex Arm. Lydos a Mæonibus; Graecus textus unum populum dicit. Utramque sententiam tuentur auctores apud Cellarium Geogr. vet. lib. iii, cap. 4.

- V. Phryges annis xxv.
 VI. Cyprii annis xxxiii (1).
 VII. Phœnicæ annis xlv (2).
 VIII. Ægyptii ann. . . (3).
 IX. Milesii annis xviii (4).
 X. Cares annis lxi (5).
 XI. Lesbii annis lxxviii (6).
 XII. Phocenses annis xlv.
 XIII. Samii ann. . . (7)
 XIV. Lacedæmonii annis ii (8).
 XV. Naxii annis x.
 XVI. Eretrienses annis xv (9).
 XVII. Æginetæ annis x (10) usque ad Xerxis (11) transmissionem.

CAPUT XXXVII.

Macedonum reges [ex Diodori libris] (12).

1. Postquam Assyriorum opes corruerunt, extincto Sardanapallo rege ultimo Assyriæ, Macedonum se tempora sistunt (13). Ante primam olympiadem Caranus rei acquirendæ cupidus copias ex Argivis aliisque partibus Peloponnesi contraxit, atque in Macedonum fines expeditionem suscepit. Eadem tempestate bellum gerens Orestarum rex cum finitimis suis, nomine Eordæis (14), Carani opem imploravit ea conditione ut ei mediam regni sui partem concederet. Rebus Orestarum ita compositis, cum rex promissa fecisset, regionem illam Cara-

Φρύγες πέμπτοι ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη κε', κατὰ δὲ τινὰς ἔτη ζ'. *Idem ibidem.*

Δωδέκατοι Φωκεῖς ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη μδ'. *Idem p. 259 B.*

Λακεδαιμόνιοι εἰς ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη ιδ'. *Idem C p. 247 B. p. 238 C.*

Περδίκκας τὴν ἰδίαν βασιλείαν αὐξῆσαι βουλόμενος ἠρώτησεν εἰς Δελφοῦς. *Ab excerptis Vaticanis Diodori Siculi, p. 3, editore A. Maio. Sequitur autem prædicto in loco Delphicum ipsum oraculum, quod Eusebius prætermisit.*

(*) Οὗτος ὁ Κάρανος ἀπὸ μὲν Ἡρακλέους ια' ἦν, ἀπὸ δὲ Τημένου τοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Ἡρακλειδῶν καταλυθέντος εἰς Πελοπόννησον ἕβδομος· γενεαλογοῦσι δ' αὐτὸν οὕτως, ὡς φησι Διόδωρος καὶ οἱ πολλοὶ τῶν συγγραφέων, κ. τ. λ. *Ex Syncello, p. 262 A.*

(1) Hieronymus ad annum mcl scribit annos xxxii Cypriorum maria tenentium.

(2) Ita et Hieronymus ad annum mclxxiv.

(3) Ne apud Hieronymum quidem ad annum mcccxxii scribitur quot annis Ægyptii mari potiti sint. Est ergo lacuna vetus.

(4) Notam numeralem xviii, qua caret codex Arm., supplemus hic ex Hieronymo ad annum mclxxviii.

(5) Lacuna est in codice hoc loco, nec quidquam superfuit præter vocabulum *annis*. Supplementa sumpsimus e posteriore libro ad annum mcccxxxvi.

(6) Nota numerali caret codex Arm. quam supplemus hic ex Hieronymo ad annum mcccxliv.

(7) Ne in posteriore quidem libro ad annum mcccclxxxvi scribitur numerus annorum, quibus Samii maria tenuerunt.

(8) Ita etiam in posteriore libro ad annum mdiii. Verum Syncellus scribit *annos xii*.

(9) Sic etiam in posteriore libro ad annum mdxiv. At Syncellus scribit *annos xii*.

(10) *Decem anni* scribuntur etiam in posteriore libro ad annum mdxxxi, et a Syncello. Textus tamen Hieronymi editus habet *annos xx*.

(11) Codex Arm. hic *Alexandri*, sed idem in posteriore libro *Xerxis*, quæ vera lectio est.

A nus obtinuit, ibique annis triginta dominatus est. Huic grandi ætate confecto successit filius nomine Cænus, regnavitque annis duobus de triginta. Deinde Tyrimmas annis tribus cum quadraginta; Perdiccas annis quadraginta duobus. Illic profertendi regni studiosus, legationem Delphos misit. Tum paucis verbis interpositis, subdit (15) regnavisse Perdiccam annis octo et quadraginta, ab eoque dignitatem ad Argeum devenisse: quem regno annis triginta unoque (16) perfunctum excepit Philippus, cujus regnantis habentur anni triginta tres. Huic successit Æropas annis viginti. Mox Alcetas annis octodecim sceptro potitus est. Postea Amyntas annis novem cum quadraginta. Exin Alexander annis quatuor et quadraginta. Hinc regnavit Perdiccas annis viginti duobus; Archelaus (17) annis septemdecim; Æropas annis sex; Pausanias anno uno; Ptolemæus annis tribus; Perdiccas annis quinque; Philippus annis viginti quatuor; Alexander, is qui cum Persis certavit, annis duodecim.

2. Et Macedonum quidem regum genus hac ratione a probatæ fidei historicis ad Herulem usque refertur. Jam a Carano qui primus Macedonicum regnum conflatit ac tenuit, ad Alexandrum qui Asiam subegit, censentur reges xxiv, anni vero cclviii (18), hique singillatim ita se habent:

Νάξιοι ἐθαλασσοκράτησαν ιε', ἔτη ε'. Καὶ μετ' αὐτούς.

Ἐρετριεῖς ιε', ἔτη ζ'. *Idem p. 247 B.*

Ἐθαλασσοκράτησαν Αἰγαινηταὶ ἔτη ε'. *Idem*

p. 247 B.

(12) Reticuit hic Diodori nomen Eusebius, quia in præcedentibus id jam expresserat. Cæteroquin Diodorum reapse hic ab Eusebio expilari, perspicue nos mox docebinus. Futuri igitur editores Diodori hanc quoque partem inter eclogas collocent.

(13) Nimirum Carani tempora prope absunt a Sardanapalli obitu. Consule posteriorem librum.

(14) De his regni Macedonici primordiis legendi sunt saltem Justinus lib. vii, et Solinus cap. 9. Eordæos quidem memorat Livius lib. xlv, 30.

(15) Videlicet Diodorus; quam rem Vaticanum fragmentum luce meridiana facit evidentiorem. Conferatur autem Syncellus, p. 198 et 262.

(16) Exin hi reges eorumque anni cum sequente catalogo sæpe non consentiunt.

(17) Ad hunc Archelaum exstant aliquot Euripidis Tragicæ epistolæ. Vide Syncellum, p. 232 A-C.

(18) Attamen si inæus mox rationem, habebis usque ad Alexandrum annoscccclxxv. Est autem plane corrupta lectio Malala qui in fine libri vii scribit: Κατέσχεν ἡ βασιλεία ἦτοι τοσαύτη Μακεδόνων ἔτη χε' ἕως τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Φιλίππου, καθὼς ὁ σωφώτατος Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου χρονογραφεῖ. *Macedonum dynastia usque ad Philippi regnum annos occupavit dccii*. Jam præter quam quod Malala abundat erroribus, jandiu monuit Hodius (*prolegom. ad Malal. cap. 23*) eundem falso quodam Eusebio usum

- I. Caranus regnavit annis xxx.
 II. Cœnus annis xxviii.
 III. Tyrimmas annis xliiii.
 IV. Perdiccas annis xlviiii.
 V. Argeus annis xxxviii.
 VI. Philippus annis xxxiii.
 VII. Æropas annis xx.
 VIII. Alcetas annis xviii.
 Hujus ætate Cyrus Persis imperavit.
 IX. Amyntas annis xlii.
 X. Alexander annis xliiv.
 XI. Perdiccas annis xxiii.
 XII. Archelaus annis xxiv.
 XIII. Orestes annis iii.
 XIV. Archelaus annis iv.
 XV. Amyntas anno i.
 XVI. Pausanias anno i.
 XVII. Amyntas annis vi.
 XVIII. Argeus annis ii.
 XIX. Amyntas annis xviii.
 XX. Alexander anno i.
 XXI. Ptolemæus Alorites annis iii.
 XXII. Perdiccas annis vi.
 XXIII. Philippus annis xxvii.
 XXIV. Alexander Philippi annis xii.

CAPUT XXXVIII.

Macedonum post Alexandrum reges (1).

* Porphyrii æqualis nostri qui adversus nos philosophus erat (2).

(1) Ἡ Μακεδονικὴ βασιλεία ἀπὸ τῶν Πορφυρίου τοῦ καθ' ἡμῶν φιλοσόφου.

1. Μετὰ δὲ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, Μακεδόνων ἐβασίλευσαν οἷδε τῆς Μακεδονίας καὶ Ἑλλάδος. Ἡ τῶν Μακεδόνων ἀρχὴ, ἄχρι τῆς ὑπὸ Ῥωμαίων καταλύσεως, τοῦτον διήρκει τὸν τρόπον. Ἀριδαῖος ὁ Φιλίππου καὶ Φιλίνης τῆς Θεσσαλῆς, ὃν οἱ Μακεδόνες πῶψ τοῦ Φιλίππου γένους Φιλίππον προσαγορεύσαντες βασιλεῖα ἀνέδειξαν μετ' Ἀλέξανδρον, καίπερ ἐξ ἐταίρας γεγονότα, καὶ ἄφρονα συνειδότες εἶναι, διαδέχεται τὴν ἀρχὴν, ὡσπερ ἔφαμεν, Ὀλυμπιάδος τῆς ριδ' ἔτει δευτέρῳ. Λογίζεται δὲ αὐτῷ ἔτη ζ' ἐπέζησε γὰρ ἄχρι ἐκατοστῆς πεντεκαίδεκάτης Ὀλυμπιάδος ἔτους τετάρτου. Κατέλιπε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος παῖδας, Ἡρακλέα τε ἐκ Μαρσίνης τῆς Φαρναβάζου, Ἀλέξανδρον τε ἐκ Ῥωξάνης τῆς Ὀξυάρτου τῶν Βάκτρων βασιλέως.

2. Ἀριδαῖον μὲν οὖν Ὀλυμπιάς ἔκτεινε ἡ μήτηρ Ἀλεξάνδρου. Αὐτὴν δὲ, καὶ τοὺς δύο παῖδας Ἀλεξάνδρου Κάσσανδρος ὁ Ἀντιπάτρου ἀναιρεῖ, τὸν μὲν αὐτῆς φονεύσας, τὸν δὲ Μαρσίνης Πολυστέρχοντα πείσας, Ὀλυμπιάδα δὲ καὶ ἄταφον ἐκρίψας, ἀνείπεν ἐξυτὸν Μακεδόνων βασιλεῖα. Καὶ ἀπὸ τοῦδε καὶ τῶν ἄλλων

fuisse, uti et nonnullos præterea sequioris ætatis Græcos, qua super re lege Hieronymum de Prato *De Chron. Euseb.* Dissert. part. iii, § 5. Sane et Cedrenus p. 193 hæc scribit : 'Ο τοίνυν πολυμαθὴς καὶ πολυίστωρ Εὐσέβιος, ἐν τοῖς χρονικοῖς κανόσι, περὶ τῶν Ἀντιόχων καὶ Σελεύων καὶ Πτολεμαίων, καὶ τῶν μετὰ τὴν ἐκ τῆς Βαβυλῶνος ἐπάνοδον καθηγησαμένων ἀρχιτερέων διεξίτων ἐν ἐπιτομῇ τάδε φησίν· Ὁ γοῦν Ἀλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς, ἔκτον ἔτος ἄγων τῆς βασιλείας, Δαρεῖον τὸν Ἀρσάμου χειρωσάμενος, καθείλε τὴν Περσῶν δυναστείαν, διαρκέσασαν ἀπὸ Κύρου μέχρι Δαρείου ἔτη σλ'. Τῆς δὲ τῶν Μακεδόνων βασιλείας κατασχούσης ἀπὸ Κρανσοῦ ἕως Ἀλεξάνδρου ἔτη φη', καὶ τοῦτου τελευταίου, ἐν Βαβυλῶνι, διαδέχονται τὴν ἀρχὴν τῆς μὲν Μακεδονίας Φιλίππος, τῆς δὲ Ἀσίας Ἀντιγόνης, τῆς δὲ Αἰγύπτου Πτολεμαῖος ὁ Λάγος, τῆς δὲ Συρίας Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, κ. τ. λ. Eusebium, vir eruditissimus, multarumque rerum cognitione nobilitis, in chronicis canonibus, de Antiochis, Seleucis, Ptolemæis, nec non de pontificibus (Judeorum) post reditum Babylone ductum gerentibus, breviter disserens, hæc ait : Igitur Alexander Macedonum rex sexto regni sui anno, victo Dario Arsami filio, Persarum imperium delevit,

1. Post Alexandrum Philippi Macedonibus dominati sunt hi, Macedoniæ nimirum et Græciæ. Macedonici regni. antequam id Romani exstinguerent, hæc ratio fuit.

Aridæus Philippi et Philionæ Thessalæ, quem Macedones ob Philippicæ familiæ studium Philip-pum nuncupaverunt, regemque post Alexandrum constituerunt, licet is ex alia (3) muliere natus esset, ejusdemque dementia exploratam haberent ; hic, ut diximus, in imperium successit centesimæ ac quartæ decimæ olympiadis anno altero. Numerantur ejus anni septem (4) : regatum enim ab eo est usque ad centesimæ quintæ decimæ olympiadis annum quartum. Porro Alexander filios reliquerat, Herculem e Marsine (5) Pharnabazi filia, et Alexandrum e Roxane Oxiartæ Bactrianorum regis filia, qui obeunte Alexandro (6) Philippi, statim in regno Aridæi lucem aspexit.

2. Aridæum Olympias occidit mater Alexandri Hanc autem, quæ Macedonibus imperabat, nec non utrumque Alexandri filium, sustulit Cassander Antipatri : et alterum quidem ipse per se confecit, alterum vero, qui erat e Marsine (7), a Polysperchonte occidendum curavit : Olympiadem vero insepultam projecit, seque in Macedoniæ regno magnopere confirmavit. Ex eo tempore cæteri quoque præfecti, sublato jam Alexandri genere, regna sibi assuerunt. Cassander uxorem sibi copulavit Thes-salonicam Philippi : exegitque regnans annos xix,

quod a Cyro ad Darium annis manserat cccxx. Jam ipsum Macedonum regnum a Cranao (sive Carano) usque ad Alexandrum annos dxviii duraverat. Hoc autem Babylone mortuo, dominationem excipiunt, Macedonia quidem Philippus. Asiæ autem Antigonus, Ægypti Ptolemæus Lagi, Syriæ Seleucus Nicanor, etc.

(1) Hunc titulum nos supplemus.

(2) Eusebius *Præp. ev.* ix, 10, scribit, τοῦ Πορφυρίου τοῦ καθ' ἡμῶν, Porphyrii æqualis nostri. Hoc autem loco Græcæ est Πορφυρίων τοῦ καθ' ἡμῶν φιλοσόφου, Porphyrii philosophi adversarii nostri. Armeniacus interpres utrumque expressit. Philosophicam Porphyrii chronographiam memorat Malala sub finem libri secundi, p. 67.

(3) Interpres Arm. legisse videtur ἑτέρας, altera, pro ἐταίρας, scorto.

(4) Codex Arm. hic octo, sed deinde septem.

(5) In textu Arm. Pharsine, at in margine codicis, Marsine, uti Græcæ est. Vulgo dicitur Barsine.

(6) Codex Arm., prope obitum Alexandri, etc.

(7) Codex Arm. Pharsine.

donec tabido morbo consumptus obiit. Hujus tempora protenduntur (computato illo item anno quo post Aridaeum Olympias regnavit) ab olympiadis sextae decimae supra centesimam anno primo usque ad olympiadis centesimae et vicesimae annum tertium.

3. Huic succedunt liberi sui Philippus, Alexander, atque Antipater, qui annis tribus mensibusque sex post parentem regnaverunt. Et primus quidem Philippus, qui Elatae mortem cum vita commutavit. Tum antipater faventem Alexandro filio (1) Thessalicam matrem interemit, confugitque ad Lysimachum, a quo etsi unam e filiabus in matrimonium acceperat, nihilominus pari neci traditus est (2). Alexander autem, uxore ducta Lysandra Ptolemæi, coorto sibi bello cum minore fratre Antipatro (3), auxiliatorem invocavit Demetrium Antigoni (4), cognomento obsessorem, a quo etiam occisus est. regnavitque apud Macedones Demetrius. Igitur anni, quibus a Cassandri liberis regnatum est, numerantur ab olympiadis centesimae et vicesimae quarto anno usque ad centesimae et vicesimae primae tertium.

4. Jam Demetrius postquam regnasset annis sex a centesimae et vicesimae primae olympiadis anno quarto, usque ad olympiadis centesimae et vicesimae tertiae annum primum, Pyrrhi Epirotarum regis viribus dejectus est. Regnabat hic vicesimus tertius post Achillem Thetidis filium, censebatque a Philippi genere ad se imperium Macedoniae recidere, propter Olympiadem Alexandri matrem, quae

A Pyrrho cognomento Neoptolemo (5) oriunda erat. Is septem mensibus Macedonia potitus est, centesimae et vicesimae tertiae olympiadis anno secundo: octavo autem mense successit Lysimachus Agathoclis filius, ex Cranone Thessalus, atque olim Alexandri satellites. Hic autem cum Thraciae et Chersonesi regno jam potiretur, proximae finitimaeque regionis Macedoniae tyrannidem vi subita invasit (6). Is et Arsinoæ uxoris instinctu Agathoclem filium suum vita exiit, regnavitque a centesimae et vicesimae tertiae olympiadis anni alterius mense quinto usque ad centesimae et vicesimae quartae olympiadis annum tertium, nempe annis quinque mensibusque sex, donec in Cori-planitie praelio casus est a Seleuco Asiae rege, cognomento Nicanore.

B 5. Sed enim illico post eam victoriam Ptolemæus e-Lago et Eurydice filia Antipatri natus, cognomento Ceraunus [id est iracundia (7)], Seleucum, cujus beneficiis usus erat et ad quem extorris confugerat, de medio tollit (8), et Macedoniae sibi vindicat. Idem tamen in praelio adversus Gallos obit (9), postquam anno uno et mensibus quinque regnaverat. Ejus ergo regnantis tempora a quarto anno centesimae et vicesimae quartae olympiadis pertinent usque ad mensem quintum anni primi centesimae et vicesimae quintae olympiadis.

6. Ptolemæo successit frater ejusdem Meleager, cui tamen Macedones binis mensibus exactis potestatem, qua indignus visus est, abrogaverunt, accito rege Antipatro ex Cassandri fratre nato, filio nempe

σατραπῶν ἕκαστος ἐβασίλευσε, τῆς Ἀλεξάνδρου γενεᾶς διεσθαρμένης. Γήμας δὲ Θεσσαλονίκην τὴν Φιλίππου, βασιλευσίων ἐπεβίω ἔτη ιϛ', καὶ φθινάδι νόσω ἐπιπόνῳ (10) διελύθη.

3. Τοῦτον διαδέχονται οἱ παῖδες, Φίλιππος, [Ἀλέξανδρος], καὶ Ἀντίπατρος, οἵτινες ἔτη τρία καὶ μῆνας ς' ἐβασίλευσαν μετὰ τὸν πατέρα· πρῶτος μὲν Φίλιππος, καὶ ἐν Ἐλατεῖα ἀποθνήσκει. Ἀντίπατρος δὲ Ἀλεξάνδρου τῷ παιδί συμπράττουσαν ἀνελὼν τὴν μητέρα Θεσσαλονίκην εἰς Λυσιμάχου ἐφυγε, καὶ τὸν ἐκεῖνου θυγατέρων γήμας τινα, ὁμοίως ἀνηρέθη πρὸς αὐτοῦ Λυσιμάχου. Ἀλέξανδρος δὲ γαμει μὲν Λυσάνδραν τὴν τοῦ Πτολεμαίου, πρὸς τε τὸν νεώτερον (11) ἀδελφὸν εἰς συμμαχίαν ἐπικαλεῖται Δημήτριον τὸν Ἀντιγόνου, ὅτι Πολιερκῆτις ἦν ἐπίνομος, ἀναρείτοι τε ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ Μακεδόσιν αὐτὸς ἄρχει Δημήτριος. Τῶν οὖν παίδων Κασσάνδρου τῆς ἀρχῆς ἔτη λογίζονται ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς ἑκατοστῆς [εἰκοστῆς ἄκρι] τοῦ τρίτου ἑκατοστῆς εἰκοστῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.

4. Δημήτριον δὲ εἷς ἔτη βασιλεύσαντα Μακεδονίας Πύρρῳ ἐκβάλλει τῆς Ἡπειροῦ βασιλεὺς, τρίτος καὶ εἰκοστὸς ἀπ' Ἀχιλλέως τοῦ Θέτιδος ὄν, ὡς ἂν αὐτῷ προσχούσης τῆς ἀρχῆς μετὰ τὸ Φιλίππου γένος δι' Ὀλυμπιάδα τὴν Ἀλεξάνδρου μητέρα, κάκεινιν ἐκ Πύρρου τοῦ Νεοπτολέμου γενομένην. Ἐπτὰ δὲ μῆνας ἄρχει Μακεδόσων τῷ δὲ ὀδῶν τούτου Λυσιμάχος διαδέχεται ὁ Ἀγαθοκλῆους Θετταλὸς ὢν ἐκ Κρανῶνος, καὶ Ἀλεξάνδρου γεγῶνος δορυφόρος, Θράκης δὲ τότε καὶ Λεβρόνησου βασιλεύων, εἰς γείτονα καὶ ὄμορον τὴν Μακεδονίαν ἐπιδραμὼν, διεδέξατο. Οὗτος Ἀρσινόῃ πεισθεὶς τῇ γυναίκεϊ, Ἀγαθοκλέα τὸν υἱὸν ἐκ τοῦ ζῆν ἤρε, βασιλεύει δὲ Μακεδονίας ἔτη ε', καὶ μῆνας ς'· ἠττάται δὲ ἐν τῇ περὶ Κόρου πεδίων μάχῃ τῇ πρὸς Σέλευκον τὸν τῆς Ἀσίας βασιλέα, ὅπῃ Νικάτωρ ἐπικλησὶς ἦν, ὅτε καὶ τοῦ ζῆν ἀπαλλάττεται.

5. Εὐθὺς δ' ἐπὶ τῇ νίκῃ Σέλευκον Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Λάγου καὶ Εὐρυδικῆς παῖς τῆς Ἀντιπάτρου, ἢ Κεραυνὸς ἐπικλησὶς ἦν, εὐεργέτην τε ὄντα ἑαυτοῦ, καὶ ἐκ φυγῆς ὑποδεξάμενον ἀνελὼν, ἤρξεν αὐτὸς Μακεδόσιν ὅσπερ Γαλάταις πολεμῶν ἀνηρέθη, βασιλεύσας ἑναυτὸν καὶ μῆνας ε'.

6. Τὸν δὲ Πτολεμαῖον Μελέαγρος ὁ ἀδελφὸς διεδέξατο· Μακεδόνας δ' αὐτὸν τῆς ἀρχῆς εὐθὺς ἐκβάλλουσιν ἄρξαντα δύο μῆνας, ὡς ἀνάξιον φανέντα· καὶ ἀντ' αὐτοῦ ποιοῦνται βασιλέα Ἀντίπατρον ἀδελφιδίου μὲν ὄντα Κασσάνδρου, υἱὸν δὲ Φιλίππου, κατ' ἀπορίαν γένους βασιλικοῦ. Πέντε δ' αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας

(1) Graece παιδί, Armeniace puero. Sed filio dicendum, quia Alexander puer non erat. L.

(2) Ita etiam Justinus xvi, 2; sed Pausanias ix, 7, Antipatrum caesum ab ipso Alexandro tradit; Diodorus Ecl. xxi, a Demetrio.

(3) In textu Arm. codicis nostri nullum nomen est; at in ejus margine scribitur Ptolemæo perpetram pro Antipatro, ut rei veritas postulat, et Syncellus comprobat.

(4) Codex Arm., mendose, Antipatri.

(5) Perperam Arm. cod., filio Neoptolemi.

(6) Ita Graece se habet locus cum historia con-

sentiens. Lege et cap. 40, n. 3. At Armeniacus interpret ait hic: cum neque Thracia neque Chersonesi regno adhuc potiretur.

(7) Dic potius fulmen.

(8) Lege Appianum Syriac. 62.

(9) Ita et Diodorus Ecl. xxi, 3, nec non Memnon apud Photium cod. ccxxix, 15.

(10) Non legebat vocabulum ἐπιπόνῳ Arm. interpret. L.

(11) Graece hic additur Πτολεμαῖον, quod recte abest a codice Armeniaco.

Philippi (1) : neque enim alius e regia stirpe re-
per- A et vicisimæ sextæ olympiadis *obtinuit*. Hic est quæ
tus est. Is rerum potitur diebus quadraginta et
quinque, donec a Sosthene quodam pulsus est,
quia ductando exercitui impar videretur, Brenno
Gallo adventante hoste maximo (2). Illum (3) vero
Macedones Etesiam (4) vocitaverunt, quia nempe
etesia altero tanto temporis spatio flant. Sosthenes
Brennum quoque profligavit, rerumque summa
duobus omnino annis administrata obiit.

7. Evin Macedonia rege carebat, propterea quod
Antipater et Ptolemæus et Arideus rerum curam
gerebant, ita tamen ut nemo supremam potesta-
tem obtineret; scilicet a Ptolemæo (?) usque ad
interregni finem, nempe a centesimæ et vicisimæ
quartæ olympiadis anno quarto usque ad sextam et
vicisimam supra centesimam. Hinc cognoscimus B
regnâvisse Ptolemæum Ceraunum anno uno cum
mensibus quinque, Meleagrum mensibus duobus,
Antipatrum quinque et quadraginta diebus, So-
sthenem duobus annis, reliquum vero tempus in-
terregno esse occupatum.

8. Cum autem Antipater reipublicæ insidias
moliretur, Antigonus natus e Demetrio obsessore
Philæque Antipatri filia imperii cepit habenas. Huic
Gonis Thessalis educato, ideoque Gonatæ dicto,
ascribuntur *regni anni omnino quatuor supra qua-*
draginta. Is enim Macedonia nondum sibi asserta,
decimo jam anno regnabat, rex nimirum appellatus
anno altero olympiadis vicisimæ tertiæ supra cen-
tesimam : tum Macedoniam primo anno centesimæ

Græciam valida manu sibi subdidit. Idem vitam
prorsus ad tertium supra octogesimum annum pro-
duxit; extinctusque est centesimæ et tricesimæ
quintæ olympiadis anno primo.

9. Huic successit filius Demetrius, qui Libyam
quoque universam subegit, Cyrenemque obtinuit;
hisque patriæ ditioni additis, monarchiam fecit,
atque annis decem dominatus est, ducta uxore
captiva quadam cui nomen fecit Aurcolæ, de qua
filium suscepit Philippum, illum scilicet qui primus
cum Romanis bello certavit, et Macedonicæ calami-
tatis causa fuit.

10. Jam vero Philippi patre orbatu tutelam ges-
sit quidam ex regali genere, cognomento Phu-
scus (6), qui mox propter tutelam æquo jure admi-
nistratam rex constitutus est, Aureola quoque col-
locata eidem in matrimonium. Is tamen filios, quos
ex Aureola suscepit, haud aluit, ut imperium Phi-
lippo fraude procul asservaret, quod vita excedens
in eum transulit. Demetrius (7) cognomento Pul-
cher mortuus est anno altero olympiadis tricesimæ
sextæ supra centesimam. Regnum deinde pervenie-
bat ad Philippum, cujus curator et custos prædi-
ctus Antigonus erat, qui quidem centesimæ tricesi-
mæ nonæ olympiadis anno quarto diem supremum
obiit, postquam annis duodecim (8) curatorem egerat,
et duobus vixerat cum quadraginta. Jam Phi-
lippos custodē remoto regnum auspicatus est cen-
tesima et quadragesima olympiade, tenuitque annis

ἀρχοντα Σωσθένης τις τῶν δημοτικῶν ἐξελαύνει ὡς ἀδύνατον στρατηγεῖν, Βρέννου τοῦ Γαλάτου ἐπιόντος τοσούτου πολεμίου. Καὶ αὐτὸν οἱ Μακεδόνες Ἐτησίαν ἐκάλεισαν, ὅτι χρόνῳ τοσούτῳ οἱ ἐτησίαι πνέουσι. Σωσθένης δὲ Βρέννον ἐξελάσας, καὶ ὄλων δύο ἐτῶν προστάς τῶν πραγμάτων ἀποθνήσκει.

7. Καὶ γίνεται ἀναρχία Μακεδόνσι, διὰ τὸ τοὺς περὶ Ἀντίπατρον καὶ Πτολεμαῖον καὶ Ἀριδαίον ἀν-
τοιεῖσθαι μὲν τῶν πραγμάτων, ὀλοσχερώς δὲ μηδένα προστῆναι ἀπὸ δὲ τοῦ Πτολεμαίου ἐπὶ τὸ τέλος τῆς
ἀναρχίας, τοῦτ' ἐστὶν ἀπὸ ρκδ' ὀλυμπιάδος ἔτους τετάρτου, ἀχρι τῆς ρκς', Πτολεμαίου μὲν τοῦ Κεραυνοῦ
ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ε' ἄρξαντος, Μελεάγρου δὲ μῆνας θ', Ἀντιπάτρου δὲ ἡμέρας με', Σωσθένης δὲ ἔτη θ',
καὶ τοῦ λοιποῦ χρόνου εἰς ἀναρχίαν λογισθέντος.

8. Τοῦ δ' Ἀντιπάτρου τοῖς πράγμασιν ἐπιβουλεύοντος, Ἀντίγονος ὁ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ καὶ
Φίλας τῆς Ἀντιπάτρου θυγατρὸς υἱὸς, μεταποιεῖται τῆς ἀρχῆς, ὃς ἐν Γόφοις τῆς Θετταλίας γενόμενός τε καὶ
τραπεῖς Γονάτας ἐπακαλεῖτο. Λογίζεται δὲ αὐτῷ τὰ πάντα ἔτη τῆς βασιλείας τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα· ἦν
γὰρ βασιλεὺς καὶ πρὶν τῆς Μακεδονίας κρατῆσαι, ὅλοις ἔτεσι δέκα πρότερον. Οὗτός ἐστιν ὁ τῆν Ἑλλάδα
ἐγκρατίως χειρωσάμενος. Καὶ βίῳ μὲν τὰ πάντα ἔτη τρία καὶ ὀγδοήκοντα, τελευτᾷ δὲ τῆς ρλε' ὀλυμπιάδος
ἔτει πρώτῳ.

9. Ὃν διαδέχεται υἱὸς Δημητρίου, ὃς καὶ πᾶσαν τὴν Λιβύην ἔλαβε, Κυρήνης τε ἐκράτησε, καὶ κατέσχευεν
ἐτῶν δέκα. Γῆμας δὲ τινα τῶν αἰχμαλώτων, καὶ Χρυσίδα προσειπόντων, Φίλιππον ἐξ αὐτῆς ἔσχευεν τὸν πρῶτον
πολεμήσαντα Ῥωμαίοις, καὶ κακῶν αἰτίων Μακεδόνσι γενόμενον.

10. Φίλιππον μὲν οὖν ὄφρα νεύομενον ἐπιτροπέυσεν Ἀντίγονος ἕτερος ἐκ τοῦ βασιλείου γένους, ὃ Φούσχος
ἐπώνυμον ἦν. Δίκαιον δὲ Φούσχον εἰς τὴν ἐπιτροπήν ὄρωντας οἱ Μακεδόνες ἐστήσαντο βασιλεύειν, καὶ τὴν
Χρυσίδα αὐτῷ ἤρμασαν. Ὁ δὲ, παίδων γενομένων ἐκ τῆς Χρυσίδος, οὐκ ἀνεθρέφατο, τὴν ἀρχὴν τῷ Φίλιππῳ
παραδόντων, ὃ δὲ καὶ παρέδωκεν ἀποθνήσκειν, ἐπιτροπέυσας μὲν ἐπ' ἔτη ιθ', ζήσας δὲ πάντα ἔτη μβ'.

(1) Hic Philippus Alexandro Magno venenum pro-
pinasse fertur. Vide Justinum xii, 14.

(2) Lege Diodorum *Ecl.* xxii, 13. Interpretes Arm.,
perperam, dum Brennus Galata ejusmodi bello im-
minens supervenit.

(3) Antipatrum Philippi.

(4) Interpretes Arm., *annuum vocitaverunt, quia al-
tero tanto tempore ventus annuus fiat*. Sed retinenda
propria appellatio *etesia*. Jam de etesiis Hyginus
Astronom ii, 4 : *Aristæus Apollinis et Cyrenes filius
fetiit a parente... quem Deus jubet a Jove petere, ut
quo tempore canicula exoriretur, dies quadraginta ven-
tum daret, qui astri canicula mederetur. Quod jus-
sum Aristæus consecit, et ab Jove impetravit ut ete-
sæ flarent; quas nonnulli etesias dixerunt, quod*

quotannis certo tempore exoriuntur : *Etos enim Græ-
ce, annus est Latine.*

(5) Interpretes Arm., a *Ptolemæis*.

(6) Etenim nomen erat *Antigonus*, ut infra. Huic
cognomentum quoque adhæsit Ἐπιτροπος, Tutor.
Vide Athenæum ed. Casaub. p. 951.

(7) Ita codex Arm., in textu *Demetrius*; sed in
margine *Demetrii filius*. Tum locus etiam in se-
quentibus a Græco, uti nunc est, textu recedit.

(8) Ita et Syncellus p. 267 B. Quamquam Diodo-
rus apud eundem dicit ix, quæ vera sententia est.
Etenim ab Antigono I ad Philippum fuerunt anni
xix, quorum decem occupavit Demetrius Pulcher,
ix Phuscus tutor. In posteriore Eusebii libro scri-
buntur xv.

quadraginta duobus. Obiit denique secundo anno Olympiadis centesimæ et quinquagesimæ (1), annos octo et quinquaginta natus.

11. Philippi filius Perseus, Demetrio fratre interfecto, annis decem cum mensibus octo regnavit. Namque centesimæ et quinquagesimæ secundæ Olympiadis quarto anno Lucius Æmilius Macedonicas vires ad Pýdnam fregit (2); Perseus autem primum in Samothraciam confugit (3), mox se hostibus sponte dedit, transiatusque Albam sub custodia vitam agebat, donec post quinquennium decessit.

12. Macedonum res sub eo finem acceperunt: quàmquam adhuc Romani liberis illis sui que juris esse permiserunt, honoris ergo dignitatisque propter famam eximiam gloriosi victoriosique imperii Macedonum.

13. Sed enim post decimum nonum annum, qui fuit centesimæ et quinquagesimæ septimæ Olympiadis tertius, Andriscus quidam falso se Persei filium dicitavit, ascito etiam Philippi nomine, unde et falsus Philippus vocatus est. Is ope Thracum fretus Macedonia dominatam occupavit, tenuitque anno uno, donec prelio superatus ad Thraces confugit, a quibus proditus, Romam vincetus traducitur.

14. Tunc demum Romani spreto (4) Macedones, qui Philippo studuissent, stipendiarios eos fecerunt centesimæ et quinquagesimæ septimæ Olympiadis anno quarto. Itaque post Alexandrum (5), regni

quidem Macedonici, usque ad tempus quo id tributo, subjectum est, atque ad Romanorum dominatum, a centesimæ nempe et quartæ decimæ Olympiadis anno altero ad centesimæ et quinquagesimæ septimæ Olympiadis annum quartum, numerantur omnino Olympiades quadraginta tres cum duobus annis; summa autem annorum est CLXXIV.

15. Reges vero Macedonum post Alexandrum Philippi fuerunt hi:

I. Aridæus, idemque Philippus, annis VII.

II. Cassander annis XIX.

III. Cassandri filii annis III, mensibusque VI.

IV. Demetrius obsessor annis VII.

V. Pyrrhus mensibus VII.

VI. Lysimachus annis V, mensibusque V.

VII. Ptolemæus, idemque Cerannus, anno I, mensibusque V.

VIII. Meleager mensibus II.

IX. Antipater Lysimachi (6) diebus XLV.

X. Sosthenes annis II.

XI. Interregni anni II.

XII. Antigonus Gonatas annis XXXIV (7).

XIII. Demetrius (8) annis X.

XIV. Antigonus Phuscus annis XII.

XV. Philippus annis XLII.

XVI. Perseus annis X, mensibusque VIII.

XVII. Libertatis cum legibus propriis anni XII.

XVIII. Falsus Philippus anno I.

Post quos Romani.

Ὁ δὲ τοῦ Δημητρίου υἱός, ὃν οἱ Μακεδόνες Καλὸν ἐπωνόμαζον, χωρὶς τοῦ ἐπιτερόπου ἀπὸ τῆς Ῥμ' Ὀλυμπιάδος ἄρχειν ἤρξατο· καὶ ἐβασίλευσεν ἑτέσιν ὄλοις δύο καὶ μ'· τελευτᾷ δὲ δευτέρῳ ἔτει τῆς Ῥν' (9) Ὀλυμπιάδος, νη' καὶ ὅλα βιούς ἔτη.

11. Περσεύς δὲ υἱὸς τοῦ Φιλίππου Δημητρίων τὸν ἀδελφὸν ταῖς πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ διαβολαῖς ἀποκτείνων, βασιλεύει ἑταί δέκα καὶ μῆσιν ὀκτώ. Ἐπὶ γὰρ τῆς Ῥνδ' Ὀλυμπιάδος τοῦ τετάρτου ἔτους Λεύκιος Αἰμίλιος τοὺς Μακεδόνες περὶ τὴν Πύδναν εἶλεν κατὰ κράτος. Περσεύς δὲ εἰς τὴν Σαμοθρακίην ἐφυγεν, εἶτα ἐκουσίως παρέδωκεν ἑαυτὸν δέσμιον τοῖς πολεμίοις, κάκειθεν εἰς Ἄλβην μετατεθείς καὶ τηρούμενος μετὰ πάντε ἔτη τελευτᾷ.

12. Ἐὰ δὲ τῶν Μακεδόνων ἐπὶ τούτου κατελύθη. Καὶ αὐτοὺς Ῥωμαῖοι τότε αὐτονομίους ἀφῆκαν, αἰδοῦμενοι δόξαν ἀγαθὴν καὶ μέγεθος ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων.

13. Ἐταί δὲ ἐνεακαιδεκάτῳ ἐπὶ τῆς Ῥνζ' Ὀλυμπιάδος, εἰς ἔτος τρίτον. Ἀνδρίσκος τις υἱὸν ἑαυτοῦ ψευδάμενος εἶναι Περσεῖος, καὶ Φιλίππου ἑαυτὸν μετονομάσας, παρ' ὃ καὶ Ψευδοφίλιππος ἑκαλεῖτο, κρατεῖ Μακεδονίας, Θράκας λαθὼν συμμάχους. Ἐνιαυτὸν δὲ κρατήσας, ἐκ παρατάξεως μὲν [ἡττηθείς] φεύγει εἰς τοὺς Θράκας, ἐκδοτός δὲ παρ' ἐκείνων ὀθλίεις ἀναπέμπεται δέσμιος εἰς τὴν Ῥώμην.

14. Ῥωμαῖοι δὲ Μακεδόνες ἀγαρίστους γενομένους, διὰ τὸ συλλαβέσθαι τῷ Ψευδοφίλιππῳ, ὑποφύρους ἐποίησαν, ἑταί τετάρτῳ τῆς Ῥνζ' Ὀλυμπιάδος. Γίνονται οὖν μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν μέγαν, ἀπὸ τῆς Ῥιδ' Ὀλυμπιάδος ἔτους δευτέρου, ἄχρι τῆς Ῥνζ' τετάρτου ἔτους, ἐν ᾧ κατεδουλώθησαν Μακεδόνες, τὰ πάντα ἔτη Ῥοδ'.

15. Ἀριδαῖος, ὁ καὶ Φίλιππος, ἔτη ζ'.

Κάσσανδρος ἔτη ιθ'.

Κασσάνδρου παῖδες ἔτη γ', μῆνας ε'.

Δημήτριος ὁ πολιορκητῆς ἔτη ε'.

Πύρρος μῆνας ε' (10).

Λυσίμαχος ἔτη ε', μῆνας ε'.

Πτολεμαῖος ὁ Κεραυνὸς ἔτος α', μῆνας ε'.

Μελέαγρος ἔτος α', μῆνας β'.

Ἀντίπατρος Λυσίμαχου ἔτος α' (11), ἡμέρας μ'.

Σωσθένης ἔτη β'.

Ἀναγρίας ἔτος α', μῆνας β'.

Ἀντίγονος ὁ Γονάτας ἔτη λδ'.

Δημήτριος ὁ καλὸς ἔτη ι'.

Ἀντίγονος ὁ Φούσκος ἔτη ιθ'.

Φίλιππος ἔτη μβ'.

Περσεύς ἔτη ι', μῆνας η'.

Αὐτονομίας ἔτη ιθ'.

Ψευδοφίλιππος ἔτος α'. E Scaligeri excerptis p.

62-64.

(1) Textus Armenius et Græcus CLIX; sed delevimus utrobique nonæ. Lege caput 39, n. 3, et posteriorem librum.

(2) Interpres Arm., inficte, *Leucippus et Acilius Macedonum Pydaniæ partes valide cepervnt.*

(3) Lege Diodorum *Excerpt.*, ed. Wesscl, t. II, p. 576.

(4) Græce *ingratos.*

(5) Græce, *Alexandrum Magnum.*

(6) Ita etiam Græce. Verum superius § 6, hic Antipater dicitur *Philippi filius.*

(7) Codex Arm. xxxiii, sed facilis litterarum harum confusio.

(8) Deest in cod. Arm. *pulcher.*

(9) Textus, ut diximus, editus, Ῥνδ'.

(10) Scribe ζ'.

(11) Dele ἔτος α'.

CAPUT XXXIX.

Thessalorum reges.

1. Thessali et Epirotæ diu paruerunt iisdem qui Macedonibus præsidebant; a Romanis autem libertatem cum jure utendi suis legibus adepti sunt post Philippum in Thessalia armis Titi Romanorum ducis profligatum (1). Sed et ipsi demum stipendiarii Romanorum facti sunt eadem qua Macedones causa.

2. Scilicet post obitum Alexandri his quoque Aridæus, qui et Philippus, imperavit annis septem. Huic successit Cassander Epirotarum et Thessalorum rex annis novemdecim. Tum Philippus ejus filius mensibus (2) quatuor. Deinde et hujus fratres Antipater et Alexander annis duobus mensibusque sex. Item Demetrius Antigoni (3) annis sex totidemque mensibus. Postea Pyrrhus (3*) annis quatuor totidemque mensibus. Deinde Lysimachus Agathoclis annis sex. Mox et Ptolemæus, cognomento Ceraunus, anno uno mensibusque quinque: quem excepit Meleager mensibus duobus: post quem Antipater Lysimachi (4) quinque et quadraginta diebus: post quem Sosthenes anno uno. Consecutum est interregnum duobus annis et mensibus totidem. Exin dominatus est Antigonus Demetrii annis triginta quatuor, mensibusque duobus. Circa hos annos Pyrrhus receptis in deditio-nem Antigoni copiis, paucis locis potitus, prælio deinde Derdii (5) a Demetrio filio Antigoni debellatus est, rebusque exutus (6). Brevi tempore post, extincto Antigono, regnavit ejus filius Demetrius annis decem. Post hunc Antigonus Demetrii (7) *ejus*, qui Cyrenem profectus est (8), et Olympiadis (9) filia Polycleti Larissæi, annis novem. Hic Achæis suppetias validas ferens Cleomenem Lacedæmonum tyrannum prælio superavit, Spartanosque libertate donavit, ac divinos prope honores apud Achæorum gentem promeritus est (10). Post hunc Philippus Demetrii regnavit annis *xxiii* cum mensibus *ix*: tum prælio in Thessalia a Tito duce Romani exercitus debellatus est. A Romanis autem libertatem potestatemque utendi suis legibus acceperunt Thessali itemque reliqui Græci qui vectigal Philippo pendebant.

3. Et primo quidem anno nulli principes in

A Thessalia fuerunt; deinceps vero principes annu suffragiis publicis legi cœperunt. Primus autem creatus est Pausanias Echecrati, Pheræus. Deinde Amyntas Cratetis, Pierius, quo imperante Titus Romam reversus est. Deinde Æacides Calliæ metropolitanus. Deinde Epidromus Andromachi, Larissæus, mensibus octo; reliqua autem ejus anni parte Eunomus Polycleti, Larissæus, mensibus quatuor. Posthinc Eunomus anno uno. Deinde Æacides Calliæ metropolitanus iterum. Deinde Praxillus (11) Phaxiæ, Scotusæus. Deinde Eunomus Polycleti, Larissæus, iterum. Deinde Androsthene Idalii, Gyrtionius (12). Deinde Thrasymachus Alexandri, Atracius. Deinde Laontomenes Damothonis, Pheræus. Deinde Pausanias Damothonis. Deinde B Theodorus Alexandri, Argivus (13). Deinde Nicocrates Phaxini, Scotusæus. Deinde Hippolochus Ale-xippi, Larissæus. Deinde Cleomachides Oënei, Larissæus. Deinde Phyrinus Aristomenis, Gomphiensis.

4. Eo anno Philippus rex obiit in Macedonia, potestate in filium Perseum translata. *Is* Thessalis imperaverat, ut dictum est, annis viginti (14) tribus cum mensibus novem, Macedonibus autem annis omnino quadraginta duobus et mensibus novem. Jam vero a centesimæ et quartæ decimæ olympiadis anno altero, quo tempore rebus præpositus est Philippus (Aridæus), usque ad Philippum Demetrii extinctum, cujus obitus incidit in centesimæ et quinquagesimæ olympiadis annum alterum cum quinque mensibus, conflantur anni *cxliiv*, mensesque *v*.

5. Thessalorum regum summa:

- I. Aridæus, idemque Philippus, annis *vii*.
- II. Cassander annis *xix*.
- III. Philippus mensibus *iv*.
- IV. Antipater (15) et Alexander annis *ii* et mensibus *vi*.
- V. Demetrius annis *vi* et mensibus *vi*.
- VI. Pyrrhus annis *iii* (16) et mensibus *iv*.
- VII. Lysimachus annis *vi*.
- VIII. Ptolemæus, idemque Ceraunus, anno *i* et mensibus *v*.
- IX. Meleager mensibus *ii*.
- X. Antipater diebus *xlvi*.
- XI. Sosthenes anno *i*.

(1) Legendus Livius *xxxii*, 40 sqq., tum *xxxiii*, 32, *xxxiv*, 4.

(2) Codex Arm. hic *annis*, sed inferius *mensibus*.

(3) Codex Arm. *Antipatri*, quod vitium emendavimus etiam col. 249, n. 4.

(3*) *Pyrrhus*. Ita est etiam in Veneta editione; sed tamen scribendum omnino est *Alexander Pyrrhi filius*.

(4) Rursus videtur dicendum *Philippi*. Vide sup. col. 159, n. 6.

(5) Videtur dicendum *Argis*.

(6) Legendi sunt Justinus *xxv*, et Plutarchus in *Pyrrho*. Jam si scribas superius *Argis*, dices hic *rebusque humanis exutus*.

(7) Immerito igitur hic Antigonus videbatur Alceonei filius Reinuccio *Monarch. tert.* p. 129. A Pausania *vi*, 7, dicitur Antigonus ἀνεψιός τῷ Φι-

λίππῳ, καὶ μητέρι αὐτοῦ συνοικῶν, *Philippi patruelis et vitricus*.

(8) Videsis cap. 38, n. 9.

(9) Demetrii uxor erat Phthia; ergo Olympias concubina. Neque huc trahenda videtur Olympias Pyrrhi epirotæ regis filia, quæ Demetrii auxilium imploravit, teste Justino *xxviii*, 1.

(10) Hæc de Antigono late prædicant Polybius *ii*, 70; Livius *xl*, 54; Pausanias *ii*, 9, *vi*; 16; *vii*, 7, *viii*, 8; Justinus *xxviii*, 3, 4, et Suidas.

(11) Inferius, *Praviles*.

(12) Ita in margine codicis Arm.: at in textu *Gortionius*. Num *Gortynius*?

(13) Puta ex *Argis amphilocheicis*.

(14) Deest hic *viginti* in cod. Arm.

(15) Codex Arm., *Antigonus*.

(16) Superius *iv*.

XII. Interregni anni ii et menses ii.

XIII. Antigonus annis xxxiii (1) et mensibus ii.

XIV. Demetrius annis x.

XV. Antigonus annis ix.

XVI. Philippus annis xxiii et mensibus ix.

6. Deinde copiarum duces hi :

Pausanias,	Laontomenes,
Amyntas,	Pausanias (<i>iterum vel</i>
Æacides,	<i>alter</i>).
Epidromus,	Theodorus,
Eunomus,	Nicocrates,
Æacides iterum,	Hioppolochus,
Praviles,	Cleomachides,
Eunomus iterum,	Phyrinus,
Androstheneis,	Philippus (2).
Thrasymachus,	

CAPUT XL.

* *Asianorum et Syrorum reges* (5).

1. Cum Philippus Aridæus sextum jam regni annum exigeret, centesimæ et quintæ decimæ olympiadis tertio anno, Antigonus primus imperavit Asiaticis annis xviii donec octogesimo sexto atatis anno consumptus est. Hic omnium regum per id tempus multo horrendissimus fuit, periitque in Phrygia, exercitibus (4) cunctis, qui ab eo sibi timebant, in eundem irruentibus centesimæ et decimæ nonæ olympiadis quarto anno.

(¹) Ἀσίας καὶ Συρίας βασιλεῖς οἱ μετὰ τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον.

1. Φιλίππου τοῦ Ἀριδαίου ἕκτον ἔτος κατὰγοντος τὴν βασιλείαν ἐπὶ τῆς ἑκατοστῆς πεντεκαίδεκάτης ὀλυμπιάδος ἔτει τρίτῳ. Ἀντίγονος ὁ πρῶτος ἐβασίλευσε τῆς Ἀσίας, καὶ ἤρξε μὲν ἑτασιν ὀκτωκαίδεκα, τὰ πάντα βιώσας ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα· φοβερώτατος δὲ τῶν τότε βασιλέων γέγονε, καὶ θνήσκει περὶ τὴν Φρυγίαν, πάντων αὐτῷ διὰ φόβον τῶν δυνατῶν ἐπιθεμένων, τετάρτῳ ἔτει τῆς ἑκατοστῆς ἑνεακαίδεκάτης ὀλυμπιάδος.

2. Ὁ δ' υἱὸς αὐτοῦ Δημήτριος φυγὰς εἰς τὴν Ἐφεσον διεσώθη, καὶ τῆς Ἀσίας ἀπάσης ἀποσφαλεῖς, πάντων δεινότητος βασιλεὺς ἔδοξεν εἶναι· ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἂν ὅν οὐ δὴ καὶ Πολιορκητῆς ἐπεκλήθη. Βασιλεύει δὲ καὶ αὐτὸς ἔτη ιγ'. *Porphyrus in Scaligeri excerptis* p. 61.

Δεῖπει πολλά.

(²) Ἡ Πτολεμαῖος ὁ Λάγος πρῶτος τῆς Αἰγύπτου μετ' Ἀλέξανδρον βασιλεύσας ἔτη μ', ἐλθὼν εἰς Παλαιάγασαν συνάπτει μάχην Δημητρίῳ τῷ Ἀντιγόνου· καὶ νικήσας, ἀναδείκνυσι Σέλευκον βασιλέα Συρίας καὶ τῶν ἄνω τόπων. Σέλευκος δὲ ἀναβῆς μέχρι Βαβυλώνος καὶ κρατήσας τῶν βαρβάρων, βασιλεύει ἔτη λδ'· διδ καὶ Νικάνωρ ἐπεκλήθη. *Ab excerptis Scaligeri* p. 58.

(1) *Superius annis xxxiv.*

(2) Hic Philippus desideratur superius § 2. Intellegitur autem falsum Philippum.

(3) De successoribus Alexandri lege Hieronymum ad *Danielem*, et præsertim de Syriæ regibus et de Ptolemæis. Idem citat Porphyrium, Polybium, etc. De Syriæ regibus legis etiam Polychronium a me editum ad *Daniel*, cap. xi, præsertim quia is Porphyrio quoque utitur.

(4) Græce, *dynastis*, quæ vera lectio videtur. Illam etiam confirmant excerpta mea Vaticana Diodori.

(5) Captus est Demetrius in Cilicia, sed in Syriæ Chersonesum deportatus, ut certe Plutarchus ait in *Demetrio*.

(6) Thraciæ utique rex fuit Lysimachus; verumtamen Lydis imperavisse Meleagrum vel Menandrum, auctores sunt Diodorus xviii, 3, nec non Dexippus apud Photium cod. lxxxii.

(7) Syria in utraque provinciarum tributione Laomedonti decreta fuit. Quare haud scimus an hic intelligenda sit *Assyria*, quam Stephanus discrete definit *regionem circa Babylonem*. Sed vide posteriorem Eusebii librum ad olympiadem cxvii. *Babylonia* autem Seleuco obtigit, uti tradit Arrianus apud Photium cod. xcii, p. 223 Jam vocabulorum

A 2. Ejus vero filius Demetrius, fuga se proripiens Ephesum, salutem consuluit, Asia cuncta ab eo deficiente. Hic quidem omnium regum acerrimus in obsidendis urbibus visus est, ideoque *Obsessorius* cognomen retulit. Regnavit annis septemdecim, vixit omnino quatuor supra quinquaginta. Centesimæ vicesimæ olympiadis primo anno cum patre regnaverat jam biennio, quod item tempus ad annos ejus imperantis septemdecim pertinet. Captus a Seleuco ductus est in Ciliciam (5) centesimæ et vicesimæ olympiadis quarto anno, atque apud illum regio more in liberali custodia habebatur, donec quarto anno olympiadis vicesimæ quartæ supra centesimam obiit. Hunc exitum Antigoni et Demetrii res habuerunt.

B 3. Jam vero Lydorum regionibus, quæ ad Thraciam pertinent, imperavit Lysimachus (6), superioribus autem partibus Syriæque (7) Seleucus: quorum uterque jam inde a primo anno olympiadis centesimæ et quartæ decimæ eas dominationes obtinuit (8). Sed enim Lysimachi res (9) prætermittere satius est; a Seleuco autem quid quæve ratione actum sit narrabimus.

4. Ægypti rex primus Ptolemæus veterem Gazam delatus Demetrium Antigoni filium prelio superavit (10): quo facto regem Syriæ et superioribus partibus Seleucum imposuit. Tum vero Seleucus

Syriæ et Assyriæ haud infrequens confusio est in libris, partim vitio librarium, partim ipsorum auctorum vel errore vel voluntate. Neque nobis prætermittenda sunt quæ hac super appellatione tradunt veteres. Herodotus quidem vii, 63: Ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων ἑκαλέοντο Σύριοι, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων Ἀσσύριοι ἐκλήθησαν· quos Græci vocabant *Syros*, eos barbari *Assyriorum* nomine indigitabant. Hyginus Fab. cclxxxv: *Semiramis Dercelis filia in Syria Babylonem* (condidit). Quare a Plutarcho in *Amatorio*, t. II, p. 753, *Semiramis* dicitur *Syra*. Sed et Justinus I, ii, *Assyrii, qui postea Syri dicti sunt*. Lege eundem etiam xviii, 3. Denique Hieronymus in *Isai*, xix, 23: *Doctus lector veteres revolvat historias, et ab Euphrate usque ad Tigrim, omnem in medio regionem Assyriorum fuisse cognoscat. Ergo quos veteres Assyrios, nunc nos vocamus Syros*. Quem locum Hieronymus ab Eusebii nostri opere homonymo, nempe comm. in *Isaiam* sumpsit.

(3) Seleucus, ut diximus, in secunda tantum tributione quam fecit Antipater, provinciam regendam obtinuit. Verum ut Eusebius, ita etiam fere loquitur Josephus *Antiq.* xii, 1.

(9) Has legis apud Pausaniam *Attic.* cap. 9 et 10.

(10) Legendus Diodorus xix, 80 seqq.

inter barbaros ulterius proventus, victoria regnum confirmavit. ex eaque dictus est Nicanor (1) (seu victor), sceptroque potitus est annis triginta duobus, orsus videlicet a centesimæ et decimæ septimæ olympiadis anno primo (2), desinensque in centesimæ et vicesimæ quartæ annum quartum, vita ad annum usque septuagesimum quintum producta, quo insidias a familiari Ptolemæi, cognomento Cerauni, passus interit.

5. Successit filius Antiochus ex Apame perside, qui appellatus est Soter (3) (nempe servator). Ille centesimæ et vicesimæ nonæ olympiadis anno primo obiit, postquam annis LXIV vixerat; regnaverat autem annis XIX, a centesimæ et vicesimæ quintæ olympiadis primo anno, usque ad tertium vicesimæ nonæ supra centesimam. Nati sunt ei e Stratonice Demetrii masculus Antiochus et feminæ Stratonice atque Apame, quarum Apamem Magas (4) duxit uxorem. Stratonicem autem rex Macedoniæ Demetrius.

6. Prædicto Antiocho Soteri vita functo successit in imperium Antiochus, cognomento Deus (5), orsus a centesimæ et vicesimæ nonæ olympiadis quarto anno, vitamque annis adhuc XV (6) propagans. Implicitus in morbum decessit Ephesi centesimæ et tricesimæ quintæ olympiadis tertio anno, postquam annis omnino quadraginta vixisset. Filios suscepit duos, Seleucum, cognomento Callinicum, et Antigonum; filiasque duas e Laodice Achæi (7), quarum alteram Mithridates, alteram Arathes (8) duxerunt uxores.

7. Post eum major natu Seleucus, cognomento, ut diximus, Callinicus, regnum tertio anno olympiadis centesimæ et tricesimæ tertix auspiciatus est, tenuitque ad alterum usque annum centesimæ

et tricesimæ octavæ olympiadis, atque ita annis XXI (9) dominatus est. Ei mortuo (10) succedit filius Seleucus, cognomento Ceraunus. Atque hæc quidem ita se habuerunt.

8. Verumtamen vivente adhuc Callinico Seleuco, Antigonus (11) minor natu frater quietis sortisque suæ impatiens, adiutorem favitoremque nactus est Alexandrum, qui urbem Sardes tenebat, et Laodices matris suæ frater erat (12): denique et Gallis auxiliariis usus est. Duobus præliis Seleucus in Lydia victoriam nactus est (13), ita tamen ut neque Sardes caperet neque Ephesum, quam urbem Ptolemæus præsidio insidebat. Deinde in Cappadocia adversus Mithridatem, novo prælio coorto, tum militum ejus viginti millia cæsa a barbaris sunt, tum ipse profligatus evanuit (14).

9. Ptolemæus vero, qui et Tryphon (15), Syriæ regiones cum Damasco occupavit (16), Orthosiamque obsidione cinxit (17), quæ quidem soluta est centesimæ et tricesimæ quartæ olympiadis anno tertio, Seleuco illuc appulo.

10. Frater autem Callinici Antigonus magnam Phrygiam peragrans, tributis incolas onerabat. Quin et contra Seleucum copiarum duces mittebat; quo tempore cum a voluptariis suis ministris traditus fuisset barbaris (18), horum manibus elapsus parvo comitatu Magnesiam evasit: crastinaque die Ptolemæi auxiliis fretus prælium felici Marte conseruit: tum et Ziælæ (19) filiam nuptiis sibi copulavit. Deinde anno quarto olympiadis centesimæ et tricesimæ septimæ in Lydia bis armis motis debellatus est (20). Tum etiam circa Cholœn certavit cum Attalo (21): et quidem primo anno olympiadis tricesimæ octavæ supra centesimam, Attalum in Thraciam usque fugiens, post pugnam in Caria patratam, vita exces-

(1) Vulgo *Nicator*; seu *Nicanor* etiam apud Chorenensem *Hist.* II, 4, Græcosque nonnullos.

(2) Hoc est celeberrimum initium epochæ Seleucidarum, qua super re legendus magnus Norisius de *epochis Syromacedonum* dissert. II, 1.

(3) Propter Gallos debellatos, quam victoriam leges apud Lucianum in *Zeuxi*.

(4) Vocabulum *Magas* corruptum est in codice Arm. Res tamen perspicue constat e Pausania *Attic.* VII. Erat autem Magas Ptolemæi Philadelphii frater, Cyrenesque rex vel præfectus. Magæ regis Cyrenæi pinguedinem narrat Athenæus XII, 12, p. 550.

(5) Huic regi putatur Berosus *Historiam* suam obtulisse. Vide Tatianum *orat.* cap. 36.

(6) Codex Arm. XIX, quod mendum statim hic coarguitur, et ter deinde inferius.

(7) Hic Achæus regem se postea dixit. Polyb. IV, 48. Imo Achæus, de quo loquitur Porphyrius, senior est. Qui autem se regem dixit, junior.

(8) Intellige Cappadociæ regem. Jam *Arathes* pro *Ariarathes* scribitur etiam a Memnone apud Photium cod. CCXXIV, 32.

(9) Bene in posteriore libro bis legitur XX, in tabulis nempe regum et in canone.

(10) En En ebius seu Porphyrius mentionem nullam facit a capivitalis Callinici apud Parthos, quam tamen scriptores aliquot, quos inter magni nominis homines Vaillantius, Frœlichius atque Eckhelius, sibi persuasisse videntur. Merito igitur hanc opinionem

refutavit summus Vicecomes *Iconogr. gr.* III, 382.

(11) Hic est Antiochus Hierax. In codice tamen Arm. constanter scribitur *Antigonus*.

(12) Quærendum de hoc: nam Ptolemæus quidem, qui mox occurrit, frater erat Berenices, quam Laodicæ uxori primæ superinduxit Antiochus, cognomine Deus, Callinici et Hieracis parens.

(13) Puta adversus Ptolemæum Tryphonem seu Evergetem (qui Berenici sorori vindex venerat) atque adversus ejusdem Ptolemæi auxiliares.

(14) Copias Seleuci interneccione cæsas, ipsumque Seleucum aliquandiu desideratum narrat Plutarchus *Apophth.*, ed. Paris. t. II, p. 184, et *De fraterno amore*, p. 489.

(15) Ptolemæus Evergetes dicitur *Tryphon* etiam a Trogo *prolog.* XXVII, et XXX.

(16) Aucherus Damascum et Orthosiam obsessas ait.

(17) Cave huc trahas locum I Machab. XV, 37, qui est de Tryphone, alio Syriæ tyranno, *Τρύφων δὲ ἐμῆς εἰς πλοῖον, ἐφυγεν εἰς Ὀρθοσίαν, Τρύφων ναυγίῳ ἁποπέσει Ὀρθοσίαν φύγα ἐβασίλ.*

(18) Hi videntur Galli mercenarii.

(19) Ita codex Arm., *Ziælæ*. Jam de *Ziælæ* Nicomedis Bithynorum regis filio lege Memnonem apud Photium cod. CCXXIV, 23. Verum Justinus XXVII, 3, dicit Antigoni hujus (sive Antiochi) socerum *Artamenem* Cappadociæ regem.

(20) Lege Justinum XXVII, 3.

(21) Pergami regis. Pausan. *Attic.* VIII.

sit. Jam et Seleucus cognomento Callinicus, frater A Antiochi, postero anno extinctus est.

11. Huic successit filius Alexander, qui maluit dici Seleucus, ab exercitu autem Ceraunus vocatus est. Is habuit etiam fratrem nomine Antiochum. Cum tribus annis Seleucus patrium imperium rexisset, a quodam Nicanore Gallo in Phrygia ex insidiis interimitur (1) circa olympiadis centesimæ tricesimæ nonæ annum primum.

12. Successorem habuit Antiochum fratrem, quem Babylone accitum creavit regem exercitus (2), qui- que Magni (3) cognomentum sortitus est, atque annis xxxvi imperavit, a centesimæ scilicet et tricesimæ nonæ olympiadis anno altero, usque ad centesimæ et quadragesimæ octavæ item alterum. Is Susa profectus atque in superiores satrapias, manu B cum Elymæis conserta (4), internecone cæsus est, relictis duobus liberis Seleuco et Antiocho.

13. Ex his Seleucus in patris locum suffectus est anno tertio olympiadis centesimæ et quadragesimæ octavæ, annisque duodecim in imperio superfuit usque ad olympiadis quinquagesimæ primæ annum primum, vixitque omnino annis sexaginta.

14. Extincti locum Antiochus frater insedit, cognomento Epiphanes (5), rebusque præfuit annis undecim, a tertio nimirum anno centesimæ et quinquagesimæ primæ olympiadis ad primum usque quinquagesimæ quartæ supra centesimam.

15. Epiphane Antiocho adhuc superstite, regnum adibat filius duodennis (6) Antiochus, cognomento Eupator, quicum anno uno mensibusque sex pater C vivebat. Mox Demetrius *, quem Seleucus pater Romanis obsidem tradiderat, fuga se Roma subducens (7) ad Phœnicæ urbem Tripolim appulit, Lysiam pueri tutorem cum ipso Antiocho peremit, regnumque invasit olympiadis centesimæ et quinquagesimæ quartæ anno quarto: idque retinuit usque ad centesimæ quinquagesimæ septimæ olym-

piadis annum quartum. Huic Soter cognomentum fuit, mansitque imperium annis duodecim: tandemque coorto sibi regni causa prælio adversus Alexandrum, quem mercenarii milites prætereaque Ptolemæi regisque Attali copiæ firmabant, vita orbatus est (8).

16. Itaque Alexander Syria potitur anno tertio olympiadis centesimæ quinquagesimæ septimæ, regnatque annis quinque, donec quarto centesimæ et quinquagesimæ octavæ morte occumbit belligerans cum Ptolemæo qui Demetrio Demetrii filio opem ferebat prope urbem Antiochiam: quippe ibi pugna pugnata est, quo in tumultu Ptolemæus (9) ipse desideratus est.

17. Exinde bellum sustentavit Demetrius **, quem diximus Demetrii filium. Cum igitur manus conseruissent Demetrius qui Seleucia, et Antiochus Alexandri filius qui a Syria Antiochiaque (10) urbe adventabat, superior discessit Demetrius, primoque anno olympiadis centesimæ et sexagesimæ regni habenas capessivit. Mox altero anno copi. s contra Arsacem Babylonem atque in superiores provincias educebat: tum sequente anno, qui tertius erat centesimæ et sexagesimæ olympiadis, eundem captum Arsaces transferri ad Parthos atque in custodia haberi jubebat. Is Nicanor (nempe victor) dictus est ob Antiochum Alexandri filium victum: tum etiam Siderites, quia ferrea vinctus compede abductus est atque in custodia asservatus.

18. Demetrii vero frater, natu minor nomine Antiochus, in urbe Sida educatus, ex qua cognomentum quoque Sidetæ reportavit, fratris cladem et vincula edoctus, Sida relicta, ad occupandam Syriam profectus est centesimæ et sexagesimæ olympiadis quarto anno, idque regnum tenuit annis novem. Hic Judæos vi subdidit, obsessæque urbis mœnia evertit, et gentis optimates occidit centesimæ et sexagesimæ secundæ olympiadis anno secundo (11). Tum

(*) Οὗτος ὁ Δημήτριος ὑπὸ Σελεύκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δοθεὶς ὄμηρος εἰς Ῥώμην, φυγὼν εἰς Τρίπολιν Φοινίκης ἐν ἡμέραις. . . παρεγένετο καὶ ἐπελθὼν Λυσίαν τε ἐπίτροπον Ἀντιόχου τοῦ παιδὸς ἀναίρει, καὶ αὐτὸν Ἀντιόχον παραβέβηκε ἐν ταῖς ὄλαις ἡμέραις. . . τοσαύτην κατακτησάμενος ἀρχήν. Κατὰ τοῦτου Πτολεμαῖος τε συμμαχεῖ Ἀλεξάνδρῳ διὰ μισθοφόρων ξένων, καὶ Ἄτταλος ὁ Περγάμου βασιλεὺς ὁ καὶ κατάγων αὐτὸν· πρὸς δὲ ἀντιταττόμενος ὁ Δημήτριος τελευταῖος ἔπει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Καὶ κρατεῖ τῆς Συρίας Ἀλέξανδρος ὁ ὑποτεταγμένος ἐτη ε' καὶ ἀναίρειται πολεμῶν τῷ Πτολεμαίῳ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν κατὰγοντι Δημήτριον τοῦ Δημητρίου ἐπὶ τὴν βασιλείαν Συρίας· συμπέπτει δὲ καὶ ὁ Πτολεμαῖος, καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον θύσκει. Ab excerptis Scaligeri p. 71, sed non sine varietate.

(**) Τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦτου τοῦ προαρήτου υἱοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Πτολεμαίων μάχῃ, μερίζεται ἡ τῆς Συρίας ἀρχὴ εἰς τε Δημήτριον τὸν Δημητρίου υἱὸν ὀρμώμενον ἐκ τῆς Σελευκείας, καὶ εἰς τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου ὀρμώμενον ἐκ Συρίας καὶ Ἀντιοχείας. Ἀλλὰ τοῦτον ὁ Δημήτριος Δημητρίου τάχιστα νικήσας χειροῦται τὴν ἀρχὴν ἐτη γ' ὅθεν καὶ Νικάνωρ ἐκλήθη. Στρατεύσας δὲ ἐπὶ Ἀρσακὴν εἰς Βαβυλῶνα, αὐχμάλωτος γίνεται ὑπὸ Ἀρσάκου, καὶ εἰς τὴν Παρθικὴν ἀναχθεὶς ἐφρουρεῖτο σιδηρωθεὶς, ὅθεν καὶ Σιδηρίτης ἐλέγετο ὕστερον. Ab excerptis Scaligeri, p. 71. cum aliqua varietate.

(1) Lege Polybium iv, 48.

(2) Vide Polybium v, 40.

(3) Vox Magni abest hic a codice Arm., relicta minus vocis lacuna. Ea tamen vox et mox legitur, et hic in posteriore libro.

(4) Propter sanum spoliatum.

(5) Hic Judæos vexavit. Recole cap. 18, n. 7.

(6) Ab Appiano Syr. xlii Eupator dicitur annos novem natus adivise regnum post fata parentis.

(7) Leges Polybium xxxi, 19 sqq., et Zonaram

ii lib. ix, 25.

(8) Josephus Antiq. xiii, 2.

(9) Nempe Philometor. Consule cap. 22, n. 2, et lib. i Machab. xi, 18

(10) Antiochia infensa erat Demetrio II propter immanem cladem pridem sibi illatam a Judæis Demetrio prædicto opitulantibus. Lege i Machab. xi, 45 seqq.

(11) Apud Aucherum, tertio.

quart) ejusdem olympiadis centesimæ et sexagesimæ secundæ cum centum et viginti militum millibus irruerat in eum Arsaces, qui strategemate etiam usus fratrem ejus Demetrium captivitate solutum emittebat in Syriam. Antiochus autem dum ingruente hieme barbaros angusto loco persequitur, in pugna æstu vulneratur et obit (1) anno ætatis quinto supra tricesimum. At ejus filium tenera aetate Seleucum, qui erat in patris comitatu, Arsaces captivum abduxit, regioque more custodiendum curavit.

19. Cæterum Antiocho quinque liberi nati sunt, tres nempe mares et feminæ duæ. Prior itemque altera filia Laodice audiverunt, uno nomine duabus communi. Tertius Antiochus, quem itemque sorores morbus exstinxit. Quartus Seleucus quem cepit Arsaces. Quintus tandem Antiochus, idemque Cyzicenus, qui cum apud Craterum eunuchum aleretur, terrore Demetrii Cyzicum se fuga contulit cum Cratero aliisque Antiochi famulis.

20. Itaque cum alter quidem frater cum sororibus diem supremum obiisset; solus autem natu minimus superesset Antiochus, qui et ejus *fgæ* causa Cyzicenus appellatus est; denuo Demetrius ab Arsace expeditus anno altero centesimæ et sexagesimæ secundæ olympiadi regno præesse cœpit, post anno decem in captivitate transactos. Statimque a postliminio Ægypto mentem intendens, Pelusium profectus est: sed mox resistente sibi Ptolemæo Physcone pedem retulit: namque et exercitu, cui erat invisus (2), parum alacri ad bella utebatur. At vero Ptolemæus ira flagrans, misit regem Asianis Alexandrum (3) filium Alexandri, seu dictitatum

A Alexandri filium, qui cum emptus a Ptolemæo putaretur, Zabinæ (4) cognomen apud Syros nactus est. Prælio prope Damascum inito victus Demetrius Tyrum confugit: verum illuc prohibitus ingredi, dum fugam navi molitur cæsus interiit centesimæ et sexagesimæ quartæ olympiadis anno primo: adeo ut regnaverit ante captivitatem annis tribus, post reditum autem annis quatuor.

21. Demetrium consecutus est filius ejusdem Seleucus, qui statim matris calumniis interemptus est. Res ergo ad Antiochum minorem natu fratrem recidebant centesimæ et sexagesimæ quartæ olympiadis anno altero. Is anno tertio Zabinam fregit, qui ne cladi superesset, veneno mortem hausit. Regnavit autem Antiochus annis undecim usque ad centesimæ sexagesimæ sextæ olympiadis quartum annum: eoque numero unicus etiam annus concluditur, quo frater ejus Seleucus potestatem retinuit. Idem vocitatus est Grypus (id est naso adunco præditus [5]) itemque Philometor. Hic adventante Antiocho qui materno genere frater erat, paterno autem patruelis (6), et cognomento ut paulo ante diximus Cyzicenus, potestate abdicata pergit ad Aspendum; quamobrem etiam Aspendius appellatus est idem cui Grypo et Philometori agnomen erat.

22. Postquam Antiochus Aspendum secesserat, rerum potiebatur centesimæ sexagesimæ septimæ olympiadis anno primo Cyzicenus Antiochus. Sed enim mox secundo anno ejusdem olympiadis redibat Aspendo Antiochus, Syriamque occupabat, præter quamdam partem (7) Cyziceno adhuc obnoxiam. Ergo imperium bifariam divisum est: quod Grypus

(1) 19. . . κῆσαι αἰχμάλωτον βασιλικῶς ἐφύλαττεν. Ἦν Ἀντιόχῳ καὶ τοῦ Σελεύκου τούτου νεώτερος υἱὸς ὁ Ἀντίοχος ὁ ἐν Κυζικίῳ παρὰ Κρατερῶ τῷ εὐνούχῳ τραφόμενος, διὰ θεός τοῦ Δημητρίου, ὃς διὰ τοῦτο Κυζικηνὸς ἐπεκλήθη.

20. Ὁ τοίνυν Δημήτριος ἀπολυθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρσάκου, ὡς εἴρηται, καταβῶν, βασιλεύει. Πτολεμαῖος δὲ ἀγανακτήσας, ὅτι τῷ Πηλουσίῳ προσέβαλεν ὁ Δημήτριος, ἅτε τῶν κατ' Ἄγυπτον πραγμάτων ἐχόμενος πέμψει βασιλέα τῆς Ἀσίας; Ἀλέξανδρον, ὡς υἱὸν Ἀλεξάνδρου, ὃς διὰ τὸ ὡς ἀγοραστὸς εἶναι νενομίσθαι τοῦ Πτολεμαίου, Ζαβινῶς ἐπεκλήθη πρὸς τῶν Σύρων. Συμβολῆς δὲ περὶ Δαμασκῶν γενομένης, ἤττηθεις ὁ Δημήτριος φεύγει εἰς Τύρον, κακῆ καλυόμενος εἰσελθεῖν, πλοῦς ἐπιβάς κατακόπη, βασιλεύσας πρὸ μὲν τῆς αἰχμαλωσίας ἔτη τρία, μετὰ δὲ τὴν κάθοδον ἔτη ὄ.

21. Διαδέχεται δὲ τὸν Δημήτριον Σέλευκος ὁ υἱὸς, καὶ εὐθὺς ἐκ διαβολῆς τῆς μητρὸς ἀποθνήσκει. Ἀντίοχος δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος παραλαμβάνει τὰ πράγματα τῆς ἑκατοστῆς ἐξηκοστῆς τετάρτης ὀλυμπιάδος ἔπει δευτέρῳ, καὶ τρίτῳ ἔπει νικᾷ τὸν Ζαβινῶν. ὁ δὲ τὴν ἤτταν μὴ ἐνέγκας φαρμάκῳ ἑαυτὸν διεχρήσατο. Βασιλεύει δὲ ἔτη ια', ἄχρι τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς ἑκατοστῆς ἐξηκοστῆς ἑκτης ὀλυμπιάδος. συναριθμεῖται γὰρ ὁ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σελεύκου ἐνιαυτὸς τῆς ἀρχῆς εἰς τοῦτον. Ἐκαλείτο δὲ Γρυπὸς καὶ Φιλομήτωρ. Κατόντι δὲ τῷ ὁμομητρίῳ ἀδελφῷ Ἀντιόχῳ (8) καὶ ἀνεψίῳ τὰ ἐκ πατρὸς τῷ ἐπικληθέντι Κυζικηνῷ, περὶ οὗ πρὸ ἐλίγου εἰρηχάμεν, ἐκχωρεῖ τῆς ἀρχῆς ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἀσπενδον, ὅθεν καὶ Ἀσπενδιὸς ἐκλήθη, ὁ αὐτὸς καὶ Γρυπὸς καὶ Φιλομήτωρ ἐπικαλούμενος.

22. Τοῦ τοίνυν Ἀντιόχου εἰς τὴν Ἀσπενδον ἐκχωρήσαντος, ἄρχει ἀπὸ τῆς ρξ' ὀλυμπιάδος ἕτους τοῦ πρώτου ὁ Κυζικηνὸς Ἀντίοχος. Τῷ δὲ δευτέρῳ τῆς αὐτῆς ὀλυμπιάδος κάτεισι πάλιν ἀπὸ τῆς Ἀσπενδοῦ ὁ Ἀντίοχος. Καὶ κρατεῖ μὲν αὐτὸς τῆς Συρίας, ὁ δὲ Κυζικηνὸς τῆς Κοίλης. Διαιρεθεὶς δὲ τῆς ἀρχῆς, ὁ μὲν Γρυ

(1) Ita rem diserte narrat etiam Chorenensis *D. Hist.* II, 2: *Tum Arsaces cum centum et viginti milibus inde regressus, cui se Antiochus saviente hieme, praelio objecit in loco angusto, ubi ipse una cum exercitu interiit.*

(2) De Syrorum odio in Demetrium propter ejus crudelitatem leg. *Diod. Excerpt.*, ed. Wess., t. II, p. 592.

(3) *Int. Arm.*, absurde, *Alexandrum Ium*, ex υἱόν.

(4) *Zabina* Syriace est *emptus*.

(5) Hic est Armeniaca vox nova *ΓΟΜΠΡΕΑΜ*, quæ videtur explicanda *aduncus* (id est *naso adunco præditus*).

(6) Grypus et Cyzicenus, filii uterque Cleopatras, quæ nupsit primum Demetrio II, a quo Grypi mater electa est; mox Antiocho Sidetas, ex quo suscepit Cyzicenum. Erant autem Sidetes et Demetrius II filii uterque Demetrii I, ideoque fratres.

(7) Græce nominativum, *Cælen*, seu *Cælesyriam*, quod vocabulum interpres Arm. non intellexit. LEOP.

(8) Hactenus apud Scaligerum pro Ἀντιόχῳ legebatur ἀγτιράχῳ, abnorme nulliusque sensus vocabulum; nunc Armenius interpres veram nos lectionem edocet.

usque ad centesimæ septuagesimæ olympiadis quartum annum insedit; annis post reditum quindecim in regia potestate versatus: ita ut annis omnino sex supra viginti regnaverit, nempe undecim imperio integro, quindecim bifariam divisio.

23. Jam ipse Cyziceni a centesimæ sexagesimæ septimæ olympiadis primo anno dominatus est, primo autem centesimæ septuagesimæ primæ defunctus, postquam annis octodecim regnaverat, et quinquaginta vitam produxerat. Porro necis ejus ratio ejusmodi fuit. Grypo Antiocho eo quod diximus tempore fati functo, Seleucus hujus filius adducto exercitu urbes plurimas subigebat. At vero Cyzicenus Antiochus contractis Antiochiæ copiis manus infelici Marte conseruit: tum equo inter hostes elatus, quum jam capiendus esset, educto gladio ipse sibi vitam exhausit. Quo facto regnum universum cum ipsa Antiochia in Seleuci potestatem redactum est.

24. Contra eum tamen bellum aluit residuus Cyziceni filius Antiochus. Reapse prælio in Cilicia prope urbem Mopsuestiam patrato, victoriam Antiochus adeptus est. Seleucus autem in urbem fuga elapsus, resciscitabatur a civibus num se agnoscerent (1): cumque se agnitum audisset, ne vivus combureretur, manus illico sibi attulit.

25. Tum fratres ejus, qui gemini dicebantur, Antiochus et Philippus cum exercitu adventantes vi urbem ceperunt, fratrisque ulciscendi causa

A eamdem subverterunt. Nos tamen Cyziceni filius armis petiit ac debellavit: atque ex his quidem Antiochus Seleuci frater pugna excedens, equo temere oberrans, in Orontem amnem delapsus vortice haustus periit.

26. Reliqui erant, qui de regno inter se decertarent, Philippus Seleuci frater Grypo Antiocho natus, et Antiochus Cyziceni filius. Ili orsi ab anno primo (2) olympiadis centesimæ septuagesimæ primæ non sine delectis exercitiis, Syria partem singuli tenebant, bellumque pro Syria *universitate* gerebant, donec superatus Antiochus ad Parthos se fuga recepit. Idem postea per Pompeium sibi conciliatum agebat, ut in Syriam reduceretur: verum hic pecunia ab Antiochenis accepta, nullam illius curam gessit, ubique libertate proprioque jure frui concessit. Interim et Alexandrini missis legatis Menclao, Lampone et Callimandro rogabant illum (3), ut digresso Alexandria Ptolemæo Dionysio (4) Ægypti regnum una cum Ptolemæi filiiabus capesseret. Verum ipse morbo gravatus interiiit.

27. Imperio exiit etiam Philippus (5), de qua antea diximus (6), Grypi filius ac Tryphænæ (7) Ptolemæo octavo genitæ. Cum autem averet Ægyptum adire, propterea quod ipsum quoque per id tempus Alexandrini cives ad imperium accersebant, Romanus Syriae proconsul Gabinus (8) Pompeii legatus negotium disturbavit. Igitur Syriacorum

πὸς παρατείνει ἀχρι τῆς ἑκατοστῆς ἑβδομηχοστῆς Ὀλυμπιάδος τοῦ τετάρτου ἔτους, ἔτη μετὰ τὴν κάθοδον ἐπιζήσας δεκαπέντε, ὡς ἀρξαι τὰ πάντα εἰκοσι ἕξ, ἑνδεκα μὲν καθ' ἑαυτὸν, πεντεκαίδεκα δὲ τῆς ἀρχῆς διηρημένης.

23. Ὁ δὲ Κυζικηνὸς κρατήσας ἀπὸ τῆς ρξ' ἔτους πρώτου τελευτᾷ ἔτει πρώτῳ τῆς ρα' Ὀλυμπιάδος, βασιλεύσας μὲν ἔτη ιη', βιοὺς δὲ τὰ πάντα ἔτη ν'. Τελευτᾷ δὲ τοῦτον τρόπον. Ἀποθανόντος γὰρ τοῦ Γρυποῦ Ἀντιόχου κατὰ τὸν εἰρημένον χρόνον, Σέλευκος ὁ τοῦτου παῖς ἐπελθὼν μετὰ δυνάμειος πολλὰς πόλεις προσηγάγετο. Ἀντιόχος δὲ ὁ Κυζικηνὸς προσαγαγὼν ἐκ τῆς Ἀντιοχείας τὴν δύναμιν, καὶ παραταξάμενος ἐνικίθη· ἐξενεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰππου αὐτοῦ πρὸς τοὺς πολεμίους, καὶ μέλλον συλλαμβάνεσθαι, ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν. Τῆς δὲ βασιλείας ὁ Σέλευκος ἐγκρατῆς γενόμενος παρέλαθε τὴν Ἀντιόχειαν.

24. Πρὸς δὲ τοῦτον ἐπολέμει τοῦ Κυζικηνοῦ υἱὸς γενόμενος Ἀντιόχος. Γενομένης δὲ μάχης ἐν τῇ Κιλικίᾳ περὶ πόλιν τὴν ὀνομαζομένην Μόψουστειαν, ἐνίκησεν ὁ Ἀντιόχος. Σέλευκος δὲ φυγὼν εἰς τὴν πόλιν, καὶ πυθόμενος τοὺς ἔγχωριούς ὅτι διεγνώκασιν αὐτὸν ζῶντα κατακαύσαι, φθάσας ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν.

25. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ κληθέντες δίδυμοι, Ἀντιόχος τε καὶ Φίλιππος, ἐπιφανέντες μετὰ δυνάμειος, καὶ τὴν πόλιν βίᾳ χειρωσάμενοι μετέβηον τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ, κατασκάψαντες τὴν πόλιν. Ἐπελθὼν δὲ ὁ τοῦ Κυζικηνοῦ υἱὸς μάχῃ αὐτοῦς νικᾷ. Καὶ τοῦτον Ἀντιόχος μὲν ὁ τοῦ Σέλευκου ἀδελφὸς ἀπὸ τῆς μάχης ἐλαύων τὸν Ἰππον, καὶ καταφυγὼν εἰς τὸν Ὀρόντην, ὑπὸ τοῦ βεῖθρου κατεφθάρη.

26. Λοιπῶν δὲ ὄντων τῶν ἀμφισθητούντων περὶ τῆς βασιλείας Φιλίππου, τοῦ Σέλευκου μὲν ἀδελφοῦ, υἱοῦ δὲ τοῦ Γρυποῦ Ἀντιόχου, Ἀντιόχου τε τοῦ παῖδος τοῦ Κυζικηνοῦ, ἀπὸ τρίτου ἔτους τῆς ρα' Ὀλυμπιάδος ἀρξάμενος, καὶ δυνάμειος ἀξιολόγους ἔχοντας, καὶ μέρους τῆς Συρίας ἐπικρατούντες διεπολέμουν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς Συρίας. Καὶ ἠττηθεὶς Ἀντιόχος εἰς Πάρθους ἀπέφυγε, καὶ ὑστερον Πομπηίῳ ἑαυτὸν ἐνεχείρισεν, ὡς ὑπ' αὐτοῦ καταχρησάμενος εἰς τὴν Συρίαν· ὁ δὲ λαβὼν παρ' Ἀντιοχέων χρήματα, τοῦ μὲν οὐκ ἐφρόντισεν, αὐτόνομον δὲ τὴν πόλιν εἴασε. Περσέων δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλαον καὶ Λάμπωνα καὶ Καλλιμανδρόν· Ἀλεξανδρέων, ὅπως Πτολεμαίου τοῦ Διονύσου τῆς Ἀλεξανδρείας ἐκστάντος, αὐτὸς ἐλθὼν τῆς Αἰγύπτου βασιλεύσει μετὰ τῶν θυγατέρων τοῦ Πτολεμαίου, νόσφ' αὐτοῦ ἐτελεύτησε.

27. Καταλείπεται δὲ καὶ Φίλιππος ὁ τοῦ Γρυποῦ καὶ Τρυφαίνης τῆς Πτολεμαίου τοῦ ὀγδόου υἱὸς ὁ προειρημένος. Καὶ κατιέναι θέλοντα αὐτὸν εἰς τὴν Αἰγύπτου (μετεπέμψαντο γὰρ καὶ τοῦτον τότε οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐπὶ

(1) Græce, intelligensque decretum a popularibus D Romani. ut se vivum comburerent. Idque unice verum est. L.

(2) Græce, tertio.

(3) Nempe Antiochum.

(4) Interpres Arm. perperam, Dionysi filio.

(5) De Philippi et Seleucidarum sine nihil aliud bene tradunt tot Syriacorum rerum scriptores, nisi quod in Syriae regnum Tigranes Armenius successerit, de quo lege Justinum xl, 1, qui cap. 2 ait Tigrani successisse Syrum Antiochum, post quem

(6) Interpres Arm. ponit hoc comma post Ptolemaium, atque de quibus antea diximus. Nos Græco adhæsimus, ὁ προειρημένος.

(7) De Tryphæna recole dicta cap. 22. Adde jam Scaligerum, qui in adnot. ad Græca Eusebii, pag. 430, Tryphænâ Cleopatram a sorore ejusdem Cleopatras, Lagidarum regina ultima, jam diu distinguit.

(8) De hoc magistratu Gabinii lege Cassiana Dionem xxxix, 55.

regum successio hactenus deducta finem nacta est. A Abydeno qui Assyrias Medicasque historias scripsit, e Manethonis tribus Ægyptiacorum monumentorum libris, e Cephalionis *no:em Musarum* libris, e Diodori *Bibliotheca* quadraginta voluminibus quibus breviter historiam usque ad Caium Casarem texuit, e Cassii Longini octodecim libris quibus olympiades cccxxviii (8) complexus est, e Phlegontis liberti Cæsaris (9) quatuordecim (10) libris quibus olympiades cccxxix summatione continentur, e Castoris libris sex quibus pertingit a Nino usque ad clxxxii olympiadem, e Thalli libris tribus *Memoriarum* ab Illo capto usque ad clxxvii (11) olympiadem, e Porphyrio denique nostræ ætatis philosopho ab Illo capto usque ad Claudii dominationem.

28. Sunt autem Asianorum et Syrorum reges singillatim hi:
- I. Asianis imperavit Antigonus annis xviii.
 - II. Demetrius obsessor superioribus regionibus et Syriæ annis xvii.
 - III. Seleucus Nicator annis xxxii.
 - IV. Antiochus Soter annis xix.
 - V. Antiochus Deus annis xv.
 - VI. Seleucus Callinicus annis xxi.
 - VII. Seleucus Ceraunus annis iii.
 - VIII. Antiochus Magnus annis xxxvi.
 - IX. Seleucus (1) annis xii.
 - X. Antiochus Epiphanes annis xi.
 - XI. Antiochus hujus filius anno i et mensibus vi.
 - XII. Demetrius Soter annis xii.
 - XIII. Alexander annis xv (2).
 - XIV. Demetrius Demetrii annis iii.
 - XV. Antiochus Sidetes annis ix.
 - XVI. Demetrius iterum (3) annis iv.
 - XVII. Antiochus Grypus annis xxvi.
 - XVIII. Antiochus Cyzicenus annis xviii (4).
 - XIX. Philippus Grypi annis... (5) sub quo Syriacæ dominationi finis est impositus.

Post quos Romani.

CAPUT XLI.

De præcipuis auctoribus e quibus hoc opus excerptum est (6).

Romanorum reges, qui a Romulo, quique ab Augusto usque ad nostram ætatem exstiterunt, et Romanorum consules a Julio Cæsare usque ad nos, nunc age jam addam (7) tot memoriis scripto consignatis quas hactenus coacervavi atque hic ordinatim digessi ex Alexandro Polyhistore, ex

τὴν ἀρχὴν) Γαβίνος ὁ τῆς Συρίας ἀρχὼν Ῥωμαῖος ἑπαρχὸς ὢν τοῦ Πομπηίου ἐπέσχε· καὶ οὕτως ἡ βασιλικὴ διαδοχὴ ἡ κατὰ Συρίαν ἀρχὴ τούτων φθάσασα καταλύθη.

28. Εἰσὶν οὖν ἐφεξῆς Ἀσίας καὶ Συρίας βασιλεῖς οἷδε·

- Ἀντίγονος ἐβασίλευσε τῆς Ἀσίας ἔτη ιη'.
 Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς τῶν τε ἄνω τόπων καὶ Συρίας ἔτη ιζ'.
 Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, ἔτη λβ'.
 Ἀντίοχος ὁ Σωτήρ, ἔτη ιθ'.
 Ἀντίοχος ὁ Θεός, ἔτη ιε'.
 Σέλευκος ὁ Καλλίνικος, ἔτη κα'.
 Σέλευκος ὁ Κεραυνός, ἔτη γ'.
 Ἀντίοχος ὁ μέγας, ἔτη λς'.
 Σέλευκος ὁ Φιλοπάτωρ, ἔτη ιβ'.
 Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανής, ἔτη ια'.
 Ἀντίοχος ὁ Εὐπάτωρ, ἔτος α'. μῆνας ς'.
 Δημήτριος ὁ Σωτήρ, ἔτη ιβ'.

(1) Græce, *Seleucus Philopator*.

(2) Ita etiam Græce, sed superius uterque textus quinque.

(3) In textu Arm. hic quidem scribitur oloz, posteriore autem libro in tabulis regum olaz, quæ videntur incognitæ voces : utroque autem in loco scribitur in margine iterum.

(4) Cod. Arm. xvii, sed idem supra n. 23, xviii, cum Græco consentiens.

(5) Græce annis ii, et cod. Arm. in regum laterculis.

B

CAPUT XLII.

Tempora Romanorum.

1. Nunc demum ad tempora imperii Romanorum veniendum est, quod ita appellari cœpit septima olympiade qua Romulus Romanam urbem condidit : ex ipso autem tum huic urbi tum reliquis quæ in ejus ditione fuerunt appellatio partita est : namque ante prædictam ætatem modo Latini, modo Aborigines, aliisque temporibus aliter dicti sunt.

2. Itaque post Ilium captum regnavit, apud illos Æneas Anchisæ ejusque posteri, quotquot ante Urbem conditam eidem genti præfuerunt. Et eorum quidem historiam, præter ipsos Romanos, alii quoque plurimi nominatimque Græci summatione scripserunt : quo tamen ex numero duos tantum nostri hujus argumenti præclaros testes invocabimus : et statim quidem Dionysium qui *Romanæ historiæ Commentarios* confecit, et præter reliquam materiam Romanas origines primo suo libro strictim persecutus est ab Ænea ejusque posteris

- Ἀλέξανδρος, ἔτη ιε'.
 Δημήτριος Δημητρίου, ἔτη γ'.
 Ἀντίοχος ὁ Σιδετῆς, ἔτη θ'.
 Δημήτριος αὐθις, ἔτη δ'.
 Ἀντίοχος ὁ Γρυπός, ἔτη κς'.
 Ἀντίοχος ὁ Κυζικηνός, ἔτη ιη'.
 Φίλιππος ὁ τοῦ Γρυποῦ, ἔτη β', ἐφ' οὗ ἡ κατὰ Συρίαν ἀρχὴ καταλύθη.

Συνάγεται οὖν ὁ τῆς ὑπὸ Μακεδόνων χρόνος, ἀπὸ μὲν τοῦ Ἀντιγόνου, εἰς ἔτη σοδ', ἀπὸ δὲ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, ἔτη σλθ'. *Porphyrius in Scaligeri excerptis*, p. 61-62.

D

(6) Hunc titulum nos addidimus.

(7) Locus hic in codice Arm. perplexus valde est.

(8) Nolim ergo me col. 123, not. 4 cogitavisse de Hippia quasi libelli nostri olympiadum auctore.

(9) Nempe *Adriani*.

(10) Suidas scribit xvi. Librum hujus operis decimum tertium aut xiv laudat Origenes in *Celsum* ii, 44, 53; decimum tertium Eusebius noster in posteriore libro ad annum mxxlviii.

(11) Apud Aucherum clxxv.

regibus usque ad Iliæ conceptum (1) : a quo auctore ego quidem necessaria quæque et commoda præsentii instituto parce mutuans, hac ratione disponam.

CAPUT XLIII.

E Dionysii Halicarnassei Romanæ Historiæ libro primo.

De primis Romæ incolis (2).

1. Urbem dominatricem universæ terræ et maris, quæ nunc a Romanis incolitur, veteres chronographi habitata a barbaris aiunt, Siculis videlicet gente indigena. Ante hos autem utrum alios colonos habuerit an vacua fuerit, nemo magnopere affirmare potest. Jam sublapsis temporibus eandem bello diutino antiquis dominis Aborigines eripuerunt, qui eatenus sine mœnibus sparsim atque vicatim montes insederant. Deinde Pelasgi aliique aliquot Græci regionem tenuisse dicuntur, hique olim quidem Aborigines, postea vero Latini dicti sunt a Latino rege qui calente Iliaco bello rerum potiebatur. Sexdecim demum peractis ætatibus urbem Romulus ædificavit et auxit, opumque ac legum majestatem inexit.

2. Atque hic denuo ad orationis suæ textum revertens hæc ipsa verba conscribit : Aborigines, a quibus Romanum genus propagatum est (3), quidam ejusdem Italiæ indigenam peculiaremque populum aiunt. (Porro Italiam appello littus universum Ionici sinus marisque Tyrrheni tertiamque terræ partem quam Latini obtinebant (4).) Nomen eorum interpretantur principes, capita gentis vel primigenios : de aliorum autem scriptorum sententia hac illac aberrantes vocantur, quia nempe ex

pluribus regionibus convenerunt : rursus alii colonias exteras a Libybus (5) illuc venisse dicunt : eruditissimi denique scriptorum Romanorum Græcos fuisse aiunt qui olim in Achaia habitaverint, multisque ante Trojanum bellum ætatibus turmatim inde migraverint. Tum etiam diserte addit : et rei quidem veritas latet ; ut ego tamen opinor, ex ea gente sunt qui modo Arcades appellantur : namque hi primi Ionico sinu transmissi, in Italia condescerunt, duce Ænotro Lyaonis filio, qui post Zeum et Phoroneum quintus erat, ætate septima et decima ante Troicum bellum. Jam Ænotro in montibus vitam agente, provincia Ænotria dicta est, coloni autem Ænotrii, qui deinde Itali audierunt ab Italo rege, unde et regio universa nomen Italiae contraxit. Italo successit Morges, a quo Morgetes appellati. Præterea et Ænotri frater, cui nomen Peucetio, colonis pariter ex Arcadia deductis prope sinum Ionicum sedes fixit, ex eoque populis factum est nomen Peucetiis. Hæc omnia opinabili doctrina tradit.

3. Ait deinde (6) Pelasgorum colonias Græcas venisse in Italiam ad communem cum Aboriginibus incolatum. Tum et ipsis Pelasgis Tyrrhenorum nomen esse inditum, regionique universæ Tyrrheniæ, de Tyrrheni cujusdam eorum principis nomine.

4. Insuper Evandrum ex Græcia Palantioque urbe Arcadica cum classe trajecisse, in iisque demum Italiae locis substitisse, in quibus deinde contigit ut Roma urbs conderetur. Arcadas item tradit Græcas litteras in Italiam secum vexisse, nec

(1) Την ἡγεμόνα γῆς καὶ θαλάσσης ἀπάσης πόλιν ἦν νῦν κατοικοῦσι Ῥωμαῖοι, παλαιότατοι τῶν μνημονουμένων λέγονται κατασχεῖν βάρβαροι Σικελοὶ, ἔθνος αὐθιγενές. Τὰ δὲ πρὸ τούτων, οὐθ' ὡς κατεῖχετο πρὸς ἑτέρων, οὐθ' ὡς ἔρημος ἦν, οὐδαίς ἔχει βεβαίως εἰπεῖν. Χρόνῳ δὲ ὕστερον Ἀβοριγίνες αὐτὴν παραλαμβάνουσι, πολέμῳ μακρῷ τὸς ἔχοντας ἀφελόμενοι, οἱ τὸ μὲν πρότερον ἐπὶ τοῖς ἕρεσιν ὄκουν ἀνευ τειχῶν κωμηδῶν καὶ σποράδης. Ἐπεὶ δὲ Πελασγοὶ τε καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινὲς ἀναμιχθέντες αὐτοῖς συνήραντο τοῦ πρὸς τοὺς ὁμοτέρμους πολέμου· μέχρι μὲν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου τὴν ἀρχαίαν τὴν Ἀβοριγίνων ὀνομασίαν ἔτι σώζοντες, ἐπὶ δὲ Λατίνου βασιλείῳ, ὃς κατὰ τὸν ἰλιακὸν πόλεμον ἐδουλόσταντο, Λατῖνοι ἀρξάμενοι καλεῖσθαι. Ῥωμύλου δὲ τὴν πόλιν οἰκίσαντος· ἑκατάδεκα γενεαῖς τῶν Τρωϊκῶν ὕστερον, κ. τ. λ. *Ex libro 1, 9.*

(2) Τοὺς δὲ Ἀβοριγίνας ἀφ' ὧν ἀρχεῖ Ῥωμαίων τὸ γένος, οἱ μὲν αὐτόχθονας Ἰταλίας, γένος αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ γενόμενον, ἀποφαίνουσιν. Ἰταλίαν δὲ καλῶ τὴν ἀκτὴν σύμπασαν, ὅσῃν ὁ Ἰόνιός τε κόλπος καὶ Τυρρηνικός καὶ τρίται περιέχουσιν ἐκ γῆς Ἀλπειῶν καὶ τὴν ὀνομασίαν αὐτοῖς τὴν πρώτην φασὶ τεθῆναι, διὰ τὸ γενέσθαι τοῖς μετ' αὐτοὺς ἄρχει, ὡς περ ἂν ἡμεῖς εἴποιμεν γενάρχας ἢ πρωτογόνους. Ἐτεροὶ δὲ λέγουσιν ἀνεστῆτους τινὰς καὶ πλάνητας, ἐκ πολλῶν συνελθόντας χωρίων. Ἄλλοι δὲ Λιγυῶν ἀποίκους μυθολογοῦσιν αὐτοὺς γενέσθαι· οἱ δὲ λογιώτατοι τῶν Ῥωμαίων συγγραφέων Ἑλληνας αὐτοὺς εἶναι λέγουσι· τῶν ἐν Ἀχαΐᾳ ποτὲ οἰκησάντων, πολλάς γενεαῖς πρότερον τοῦ πολέμου τοῦ Τρωικοῦ μεταναστάντας. Τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς ὅπως ποτ' ἔχει, ἀδελόν· εἰ δ' ἔστιν ὁ τούτων λόγος ὀυγῆς, οὐκ ἂν ἑτέρου τινὸς εἴησαν ἀποικοὶ γένους, ἢ τοῦ καλουμένου νῦν Ἀρχαδικῷ· πρῶτοι γάρ Ἑλλήνων οὗτοι περαιωθέντες τὴν Ἰόνιον κόλπον ὄκησαν Ἰταλίαν, ἄγοντες αὐτοὺς Οἰνωτρου τοῦ Λύκαονος· ἦν δὲ πέμπτος ἀπὸ τοῦ Αἰζείου καὶ Φορωνέως. Ὁ δὲ Οἰνωτρος ἐπτακατάδεκα γενεαῖς πρότερον τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων, ὄκησε ἐπὶ τῆς ἕρεσιν ἐκαλεῖτο δὲ ἢ τε χώρα Οἰνωτρία, καὶ οἱ ἄνθρωποι Οἰνωτροὶ. Βασιλεὺς αὐτοῖς Ἰταλὸς, ἀφ' οὗ μετωνομασθήσαν Ἰταλοὶ. Τούτου δὲ τὴν ἀρχὴν Μόργης διεδέξατο, ἀφ' οὗ Μόργητες ἐκλήθησαν, κ. τ. λ. *Hæc et reliqua sparsim libro 1, 10-12.*

(3) Μετὰ δ' οὐ πολὺν χρόνον στόλος ἄλλος Ἑλληνικός εἰς ταῦτα τὰ χωρία τῆς Ἰταλίας κατάγεται, ἐκ Παλαντίου πόλεως Ἀρχαδικῆς ἀναστάς· ἤγειτο δὲ τῆς ἀποικίας Ἐβανδρός. Αἰρῶνται λόφον, ὃς ἐστὶ νῦν ἐν μέσῳ τῆς Ῥωμαίων πόλεως. Λέγονται δὲ καὶ γραμμάτων Ἑλληνικῶν χρῆσιν εἰς Ἰταλίαν πρῶτοι διακομισαὶ Ἀρχάδες, καὶ μουσικὴν τὴν δι' ὀργάνων, νόμους τε θέσθαι. *Cap. 31-33.*

(1) Absurde interpres Arm., usque ad Ilii captivitatem, quia Ilii loco Iliæ, et σύλληψιν non conceptam, sed captivitatem intellexit.

(2) Hunc titulum nos supplemus.

(3) Codex Arm., dominatum est, quia ἀρχεῖ ita explicavit interpres.

(4) Ita Armenius interpres magnopere recedit a Græco, uti nunc quidem se habet. Arbitror vocabulum Ἀλπεις ab eo non fuisse intellectum.

(5) Interpres Arm. legit Αιθῶων pro Λιγυῶων.

(6) Cap. 17-50.

non instrumenta musica, postremo leges ab iisdem A esse propositas.

5. Post hos * e. iam Herculem classem aliam Græcorum appulisse, prædictaque loca insedis quibus olim nomen erat Saturnia (1), unde regio quoque universa Saturnia dicta fuit. Porro ab Hercule procreatum ibidem filium Latinum, qui Aboriginum terram rexit, ex quo his Latinorum nomen adhæserit: quumque Latinus absque liberis obiisset, Æneam Anchisæ filium imperio esse potitum.

6. Jam hæc omnia rursus ad compendium conferens hujuscemodi verbis concludit: "Collectitiæ gentes, quæ morum quoque genere cum indigenis mixtæ sunt (2), et quarum ex cinno gens Romana conflata est, antequam ea, quam modo habent, urbis incolis frequentaretur, hæc sunt. Primo quidem Aborigines, qui Siculos sedibus pepulerunt, Græcam originem ex Peloponneso ducebant, atque, ut opinor, cum Ænotro ex ea quæ nunc Arcadia dicitur migraverunt. Deinde Thessali qui huc confluxerunt ex ea quæ olim Hæmonia, nunc vero Thessalia appellatur. Tertio loco Pelasgi (3), qui cum Evandro ex Arcadia et urbe Palatio venerunt. Posthinc turmaquædam eorum qui ad Peloponnesiacum bellum (4) socios se Herculi addiderant, accessit. Ad extremum ii qui cum Ænea incolomes ex Lio, Dardano aliisque Trojanis urbibus evaserunt.

CAPUT XLIV.

Ex eodem libro. De tempore Æneæ in Italiam adventus.

1. Ilium, inquit, captum est æstate jam desinente, diebus septemdecim ante hiemale (5) solstitium, mense Elaphebolione (6), prout Athenienses tempora supputant. Porro supererant, qui eum annum post solstitium implebant, dies quinque (7). Jam septem et triginta post expugnationem diebus videntur mihi Achæi res ejus urbis composuisse, legationesque ab iis qui secesserant excepisse, atque scædus cum iisdem sacramento firmasse. Sequente autem anno, qui erat ab expugnatione primus (8), post autumnali æquinoctium, Trojani, relicta patria, Hellespontum trajiciebant, factaque B in Thraciam excensione, ibidem hiemem transigebant: quo in loco alios quoque profugos expectabant, seque ad maritimum cursum simul omnes persequendum parabant. Igitur incunte vere consensens navibus e Thracia solvebant, perque interjecta spatia Siciliam usque meabant, quam ad regionem appulsis annus ibi finitus est, dum alteram hiemem permisti Elymis in Siculis urbibus degunt. Tum idoneo ad navigandum tempore, relicta insula, Tyrrhenum æquor tranabant, et denique Laurentum in Aboriginum litore media eadem æstate tenebant. Mox ea regione subacta Lavinii lares figebant. C. Atque ita secundus post captum Ilium annus

(1) Μετὰ τοὺς Ἀρκάδας ἄλλος ἀφικνεῖται στόλος Ἑλληνικὸς, ἀγοντος Ἡρακλέους. Περὶ ταῦτα τὰ χωρία ὑπέμειναν, καὶ πολιζοῦνται ἄλφον, ὅς ὑπὸ τῶν τότε ἀνθρώπων Σατόρνιος ἐλέγτο, καὶ ἄλλη δὲ ἀκτὴ σύμπασα Σατορνία ὀνομαζομένη. Ἀέγουςι δὲ τινες αὐτὸν καὶ παῖδα ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις καταλιπεῖν Λατίων, [δὲ] ἀνδρωθέντα τὴν Ἀβοριγίνων ἀρχὴν παραλαβεῖν. Τούτου δὲ ἀπαιδὸς τελευτήσαντος, περιστῆται τὴν ἀρχὴν εἰς Αἰνείαν τοῦ Ἀγγίσου. Cap. 34-43.

(2) Τὰ μὲν δὴ συνελθόντα ἔθνη, καὶ κοινωσάμενα τοὺς βίους, ἐξ ὧν τὸ Ῥωμαίων γένος ὤρμηται, πρὶν ἦν ὦν ἔγωσιν οἰκισθῆναι πόλιν, ταῦτα ἐστίν. Ἀβοριγίνες μὲν πρῶτον, οἱ Σικελεῖς ἐξανεστῆσαν ἐκ τούτων τῶν χωρίων, Ἑλληνες ὄντες τὸ ἀρχαῖον ἐκ Πελοποννήσου, τῶν σὺν Οἰωνῶν μετενεγκαμένων τὴν οἰκίαν ἐκ τῆς καλουμένης νῦν Ἀρκαδίας. Ἐπειθ' οἱ μεταστάντες ἐκ τῆς τότε μὲν Αἰμονίας, νῦν δὲ Θετταλίας καλουμένης, Πελασγοί. Τρίτοι δὲ οἱ σὺν Εὐάνδρῳ παραγενθέντες ἐς Ἰταλίαν ἐκ Παλατίου πόλεως. Μετὰ δὲ τούτους τῶν σὺν Ἡρακλεῖ στρατευομένων Πελοποννησίων Ἐπειοὶ τε καὶ Φενεᾶται οἷς καὶ τρωϊκὸν τι ἐμέμικτο. Τελευταῖοι δὲ οἱ διασωθέντες σὺν Αἰνεῖᾳ Τρῶες ἐξ Ἰλίου τε καὶ Δαρδάνου καὶ τῶν ἄλλων Τρωϊκῶν πόλεων, Cap. 60.

1. Ἴλιον μὲν γὰρ ἦλω τελευτῶντος ἤδη τοῦ θέρους, ἑπτακαίδεκα πρότερον ἡμέραις τῆς θερινῆς τροπῆς, ἐξ ὅθι φθίνοντος μηνὸς θαργγλιῶνος, ὡς Ἀθηναῖοι τοὺς χρόνους ἀγνοῦσι. Περιτταὶ δὲ ἦσαν αἱ τὸν ἐνιαυτὸν ἐκείνον ἐκπληροῦσαι μετὰ τὴν τροπὴν εἴκοσι ἡμέραι. Ἐν δὲ ταῖς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, ταῖς ἀπὸ τῆς ἀλώσεως διαγενομέναις τὰ τε περὶ τὴν πόλιν οἰομαὶ διοικήσασθαι τοὺς Ἀχαιοὺς, καὶ τὰς πρεσβείας ἐπιπέδασθαι τὰς παρὰ τῶν ἀφεστῆκότων, καὶ τὰ ὄρκια ποιήσασθαι πρὸς αὐτοὺς· τῷ δ' ἔξης ἔτει, πρῶτον δὲ μετὰ τὴν ἄλωσιν, περὶ τὴν μετοπωρινὴν ἰσημερινὰν ἄρανας οἱ Τρῶες ἐκ τῆς γῆς, περαιούνται τὸν Ἑλλησπόντον· καὶ καταχθέντες εἰς τὴν Θράκην, αὐτοῦ διατρίβουσι τὴν χειμερινὴν ὥραν, δεχόμενοι τε τοὺς ἔτι συνιόντας ἐκ τῆς φυγῆς, καὶ παρασκευαζόμενοι τὰ εἰς τὸν ἀπόπλου. Ἐκ δὲ τῆς Θράκης ἀναστάντες ἑαρος ἀρχομένου, τελοῦσι τὸν μεταξὺ πλοῦν, ἀχθὴ Σικελίας· ἐκεῖ δὲ ὀρμισαμένοι αὐτοῖς τὸ ἔτος τοῦτο τελευτᾷ, καὶ διατρίβουσι τὸν δεύτερον χειμῶνα, τὰς πόλεις συνοικίζοντες τοῖς Ἑλύμοις ἐν Σικελίᾳ. Πλωῖμων δὲ γενομένων ἄρανας ἀπὸ τῆς νῆσου, περῶσι τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, καὶ τελευτῶντες εἰς Λαυρεντὴν ἀφικνοῦνται, τὸν Ἀβοριγίνων αἰγιαλὸν, μεσουσῆς θερσίας. Λαδόντες δὲ τὸ χωρίον, οἰκίζουσιν ἐν αὐτῷ Λαουίνιον, τὸν δεύτερον ἀπὸ τῆς ἀλώσεως ἐκπληρώσαντες ἐνιαυτὸν. Καὶ περὶ μὲν τούτων ὡς ἔχω δόξης, δεδήλωται μοι. Αἰνεῖας δὲ κατασκευάσας ἱεροῖς τε καὶ τοῖς ἄλλοις κόσμοις ἀποχρώντως τὴν πόλιν, ὧν τὰ πλείεστα ἔτι καὶ εἰς ἐμὲ ἦν, τῷ

(1) Interpres Arm., Saturnius; idque ad Herculem incaute retulit, cum reapse fuerit loci seu colliis nomen.

(2) Ita Arm. interpres.

(3) Pelasgius distinxit ab Evandri sociis ipse Armenius interpres, col. 179. Ergo, ut in Græco textu, ad priorem potius periodum vocabulum illud referendum est.

(4) Ita Arm. interpres.

(5) Ita codex Arm. cum Græce nunc sit æstivum.

D Sed enim et Lupus Dionysii interpres videtur locisse vernum.

(6) Ita codex Arm. Est autem hic *Februarius*, uti H. Stephanus certe definit; *Thargelion* autem videtur *Aprilis*.

(7) Textus Græcus editus, *dies viginti*. Scaliger *De emend. temp.* lib. 1, p. 43, scribendum censet *dies xxi*.

(8) Codex Arm., *sequente etiam anno ante captam* (Trojam).

circumactus est. Hæc ego, prout mea sententia fe-
rebat, exposui. Cæterum Æneas fanis aliisque orna-
mentis plurima urbis loca instruebat, quæ mea
adhuc ætate partim supersunt, et sequente anno,
qui tertius post discessum erat, Trojanis tantum-
modo imperabat; quarto tamen regnum quoque mor-
ientis Latini sibi vindicabat, jure videlicet affini-
tatis hæreditatisque quæ ad Laviniam defuncto Latino
perveniebat. Tum paulo post pergit dicere: His de
causis cum bellum pugnaque atrox coorta esset,
Latinus et Turnus cum aliis multis desiderati sunt,
superiores autem discesserunt Æneæ socii: atque
regnum affinitatis jure ad se devolutum Æneas ob-
tinebat, idque annis tribus post Latini necem rege-
bat, donec anno quarto consumptus bello est.

2. Et paucis interjectis ait: Postquam Æneas
mortali vita migraverat, anno post Ilium captum
prorsus septimo Latinorum princeps cœpit esse
Euryleon, qui Ascanius in exsilio (1) fuerat appel-
latus. Deinde narrationem persequens ait: Cum
octavo et tricesimo regni anno obiisset Ascanius,
regia dignitas ad Silvium Ascanii fratrem recidit,
qui Æneæ natus erat posthumus ex Lavinia Latini
filia. Et paulo inferius dicit: Silvio undetriginta
annis potestate functo, Æneas filius in regnum suc-
cessit, qui annis undetriginta (2) dominatus est.
Post hunc Latinus quinquaginta annis et uno. Post
hunc Alba undequadragesima annis. Post Albam
Epistus (3) sex cum viginti annis. Deinde Capys
annis octo et viginti. Deinde Calpetus annis trede-

A cim potestatem tenuit. Deinde Tiberinus octo annis
regnavit. Hic prælio occubuit quod in fluvii ejus-
dam ripa patratum dicitur: equo nimirum in vorti-
cem annis excussus cognominem fluvium sibi fecit,
qui cum antea diceretur Alba (4), mox Tiberis ap-
pellatus est.

3. Tiberini successor regnavit Agrippa anno uno
supra quadragesima. Post Agrippam Amulius (5) acer
Deoque (6) invisus tyrannus undeviginti annis. Hic
deorum contemptor machinas ad simulanda fulvina
struxit, et tonitrum sonitus imitatus est, ut
terrore percussis hominibus, divino quasi honore
dignus haberetur. Sed enim imbribus fulminibus-
que in ejus domum irruentibus, lacus item regie
adjacens præter consuetudinem in ejusdem domum
exuidavit: atque ita ille cum universa domo sua ex-
terminatus est. Et nunc etiam quadam in parte,
lacu deficiente, subsidentibus aquis et fundo aqua-
ris quieto, cubiculorum rudera aliorumque ædifi-
ciorum vestigia se produunt.

4. Jam qui huic in imperium successit Aven-
tius (7) (de quo unus e collibus septem, qui intra
Romanam urbem sunt, nomen contraxit) triginta
et septem annis dominatus est. Post hunc Procas
annis octo et viginti. Postea Amulius qui contra fas
regnum Numitori majori fratri interceptum tyran-
nice tenebat annis quadragesima duobus. Jam verò
interfecto Amulio a filii sacra (8) puellæ, sicuti nox
dicemus, Romulo et Remo, illo, inquam, mortuo
legitimam dominationem adibat Numitor matris ju-

μὲν ἐξῆς ἐνιαυτῶ, τρίτῳ δὲ ἀπὸ τῆς ἐξόδου, Τρωῶν ἐβασίλευσε μόνον· τῷ δὲ τετάρτῳ τελευτήσαντος Λατίνου,
καὶ τὴν ἐκείνου βασιλείαν παραλαμβάνει, τῆς τε κηδείας οικειότητι τῆς πρὸς αὐτὸν, ἐπικλήρου τῆς Λαύνας
γενομένης μετὰ τὸν Λατίνου θάνατον. Πόλεμον δὲ ἐκ τῶν ἐγκλημάτων τούτων γενομένου καὶ μάχης Ἰαχυρῆς,
Λατίνος μὲν ἀποθνήσκει καὶ Τυρῶς καὶ τῶν ἄλλων συγχοί· κρατοῦσι δ' ὅμοις οἱ σὺν Αἰνεῖα· ἐκ δὲ τούτου
τὴν ὑπὸ τῷ κηδεστῇ γενομένην ἀρχὴν Αἰνεΐας παραλαμβάνει· τρία δὲ βασιλεύσας ἔτη κατὰ τὴν τοῦ Λατίνου
τελευτήν, τῷ τετάρτῳ θνήσκει κατὰ πόλεμον. Cap. 64.

2. Αἰνεΐου δ' ἐξ ἀνθρώπων μεταστάντος ἐξόδῳ μάλιστα ἔπει μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν, Εὐρωϊέων παρέλαβε
τὴν Λατίνων ἡγεμονίαν, ὁ μετονομασθεὶς Ἀσκανίος ἐν τῇ φυγῇ. Cap. 65.

Ἀσκανίου δὲ ὀδύρ καὶ τριακοστῷ ἔπει τῆς βασιλείας τελευτήσαντος, παρέλαβε τὴν ἡγεμονίαν Σιλοῦσιος,
ἐξελκῆς τῶν Ἀσκανίου, μετὰ τὸν Αἰνεΐου θάνατον γενόμενος ἐκ Λαύνας τῆς Λατίνου θυγατρὸς. Cap. 70.

Σιλοῦσιος δ' ἐνδὸς δέοντα τριάκοντα ἔτη κατασχόντος τὴν ἀρχὴν, Αἰνεΐας υἱὸς αὐτοῦ διαδεξάμενος τὴν δυ-
ναστείαν, ἐνὶ πλείω τριάκοντα ἐτῶν ἐβασίλευσε. Μετὰ δὲ τούτων, ἐν καὶ πενήτην Λατίνος ἤρξεν ἔτη.
Ἄλθας δὲ μετὰ τούτων ἐνδὸς δέοντα τετταράκοντα ἐτῶν ἐβασίλευσε. Μετὰ δὲ Ἄλθαν Κάπετος ἐξ ἐπὶ ταῖς
εἰκοσιν. Ἐπειτα Κάπυς δυοῖν δέοντα τριάκοντα. Μετὰ δὲ Κάπυν Κάλπετος ἄχρι τρισκαίδεκα ἐτῶν κατέσχε
τὴν ἀρχήν. Ἐξῆς δὲ Τιβερίνος ὀκταετη χρόνον ἐβασίλευσε· τελευτήσας δὲ τούτων ἐν μάχῃ παρὰ ποταμῶ
γενομένη λέγεται· παρενεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ρεύματος, ἐπὶ οὐνοῦ ἐαυτῷ κατέλιπε τὸν ποταμὸν, Ἄλθουσαν
καλούμενον πρότερον.

3. Τιβερίνου δὲ διάδοχος Ἀγρίππας ἐν καὶ τετταράκοντα ἐβασίλευσεν ἔτη. Μετὰ δὲ Ἀγρίππαν, Ἀλλάδης,
τυραννικὸν τι χρῆμα καὶ θεοῖς ἀπεχθόμενον, ἐνδὸς δέοντα εἰκοσιν, ᾧ περιφρονοῦντι τὰ δαιμόνια κατεσκευάστο
κεραυνῶν τε μιμήματα καὶ κτύποι βρονταῖς ἐμφορεῖς, οἷς δεδῶτεσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὡς θεὸς ἤξιον.
Ὅμβρων δὲ καὶ κεραυνῶν εἰς τὸν οἶκον κατασκηφάντων, τῆς τε λίμνης, παρ' ἣν οἰκῶν ἐτύγχανε, πλημ-
μύραν οὐκ εἰσθῆναι λαθούσης, κατακλυσθεὶς πανοίκιος ἀπόλλυται. Καὶ νῦν ἐπὶ διαλατιπούσης τῆς λίμνης ἐν
μέρει τινί, ὅταν ὑπνοστήσῃ τὸ νῆμα, καὶ σταθερὸς ὁ βυθὸς γένηται, πιστάδων ἐρείπια καὶ ἄλλα οἰκήσεως
ἴχνη φαίνεται.

4. Ἀουεντίος δὲ μετὰ τούτων τὴν δυναστείαν διαδεξάμενος, οὐ τῶν ἐπτά λόφων τις ἐπὶ οὐνοῦ ἐγένετο τῶν
συμπεπολισμένων τῇ Ρώμῃ, τριάκοντα καὶ ἐπτά ἔτη τὴν ἀρχὴν κατέσχε. Πρόκας δὲ μετὰ τούτων ἔτη εἴ-
κοσι καὶ τρία. Ἐπειτα Ἀμουλιος, ὃς οὐ σὺν δίκῃ τὴν βασιλείαν κατασχὼν Νεμέτωρι προσήκουσαν, ὃς ἦν

(1) Arm. interpres, *fuga*.

(2) Græce xxxi.

(3) Græce *Capetus*.

(4) Ita cod. Arm. Jam ne corrigam *Albula*, ut est
in Græco, vetat me Diodorus infra col. 191, qui
Græco etiam scribit *Alba*. Confer etiam col. 195.

(5) Græcus textus vulgatus pro *Amulius* habet
Ἀλλάδης, non tamen sine variis lectionibus Ἀλλά-

D dios et Ἀλλάδιος.

(6) Græce, *diisque*.

(7) Dicerem cum vulgato Græco *Aventinas*, nisi
codices Græci collem etiam *Aventium* aliquando
appellarent.

(8) Utitur interpres Arm. eodem epitheto quo
appellat etiam divina Biblia cap. 18, n. 5.

venum pater. Porro altero imperantis Numitoris A anno, qui erat post Ilium captum tricesimus secundus supra quadringentesimum (1), coloniam mandabant Albani Romulo et Remo ducibus, Romanque condebant eodem (2) septimæ olympiadis anno, quo vincebat stadium Daicles (3) messenius, atque Athenis imperabat Charops decennalis potestatis anno primo.

Idem scriptor sequentia etiam prædicto libro addit, vario modo Romanæ urbis historiam traditam esse ostendens.

CAPUT XLV.

De urbe Roma condita.

1. Cum magnopere disputatum sit de Urbe condita, nempe et de ædificii tempore et de ejusdem auctoribus; tamen ut ego opinor, nulla satis idonea narratio exstat, quam cuncti videlicet perfuntorie faciunt (4). Cephalion quidem Gergesæus (5), scriptor admodum antiquus (6), altera post Iliacum bellum ætate conditam ait Urbem ab iis qui Ilio incolumes cum Ænea discesserunt: ejusque incolatus (7) auctorem putat ipsum ducem coloniarum Romum, quem unum ex Æneæ filiis affirmat. Nam

quatuor liberos susceptos ab Ænea dicit, Ascanium, Euryleontem, Romulum et Romum (8). Et quidem a Diodoro (9) quoque atque Agathymo (10) multisque aliis idem et tempus et dux coloniarum profertur. Verum qui Argivorum res sacras (11) et cætera gesta collegit (12), is Æneam e Molossis in Italiam cum Ulyxe appulsum, Urbem incolis frequentavisse ait, eamque appellasse ex quadam Latina (13) femina Romam: hanc autem cæteris ait Trojanis civibus (14), vagi erroris fessis atque portæsis auctorem fuisse, ut secum naves inflammarent. Huic consonant Damastes Sigensis (15) alique nonnulli.

2. Sed enim philosophus Aristoteles ait, Achæos aliquot Troja revertentes, dum Maleum (16) navigarent, sæva hieme correptos, ventis hac illac per universum maris tractum vagari coactos, tandem locum Opicæ tenuisse nomine Latium, quod Tyrheni maris vastitati adjacet. Jam vero cum terram libenter admodum aspexissent, subductis navibus hiemalem tempestatem ibidem transegisse, mox vere incunte cursum instauraturos: verum navibus nocturno incendio absumptis, cum non

αὐτῶν πρεσβύτερος ἀδελφός, δύο καὶ τετταράκοντα ἔτη δυναστεύει. Ἀμουλίου δὲ ἀναίρεθέντος ὑπὸ Ῥωμύλου καὶ Ῥώμου, τῶν ἐκ τῆς ἱερᾶς κόρης γενομένων, ὡς αὐτίκα λεχθήσεται, μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον ἀπολαμβάνει τὴν κατὰ νόμον δυναστείαν Νεμέτωρ ὁ τῶν νεανίσκων μητροπάτωρ. Τῷ δ' ἔξῃς ἔτει τῆς Νεμέτωρος ἀρχῆς, δευτέρῳ δὲ καὶ τριακοστῷ καὶ τετρακοσιοστῷ μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν, ἀποικίαν στείλαντες Ἀθηναῖοι, Ῥωμύλου καὶ Ῥώμου τὴν ἡγεμονίαν αὐτῆς ἔχοντων, κτίζουσι Ῥώμην, ἔτους ἐνεστῶτος πρώτου τῆς ἐβδόμου ἐπομυπιάδος, ἣν ἐνίκα στάδιον Δαικίλης μεσήμιος, ἀρχοντας Ἀθήνησι Χαροποῦ ἔτος τῆς δεκάστιας πρώτου. Cap. 70.

1. Ἀμφισβήτησεως δὲ πολλῆς οὖσης καὶ περὶ τοῦ χρόνου τῆς κτίσεως, καὶ περὶ τῶν οἰκιστῶν τῆς πόλεως, οὐδὲ αὐτὸς ἔμην δεῖν ὡς περὶ ὁμολογούμενα πρὸς ἀπάντων ἐξ ἐπιδρομῆς ἐπελθεῖν (17). Κεφάλων μὲν γὰρ ὁ Γεργίθιος, συγγραφεὺς παλαιὸς πάνυ, δευτέρῳ γενεᾷ μετὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον ἐκτίσθαι λέγει τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν ἐξ Ἰλίου διασωθέντων σὺν Αἰνείᾳ· οἰκιστὴν δὲ αὐτῆς ἀποφαίνει τὸν ἡγεσάμενον τῆς ἀποικίας Ῥώμον· τοῦτον δ' εἶναι τῶν Αἰνείου παίδων ἕνα· τέτταρας δὲ φησὶν Αἰνείᾳ γενέσθαι παῖδας, Ἀσκάσιον, Εὐρυλέοντα, Ῥωμύλον, Ῥώμον. Εἰρηται δὲ Δημαγόρα καὶ Ἀγαθύμω καὶ ἄλλοις συγχοῖς ὁ τε χρόνος καὶ ὁ τῆς ἀποικίας ἡγεμὼν ὁ αὐτός. Ὁ δὲ τὰς ἱερείας τὰς ἐν Ἀργεὶ καὶ τὰ καθ' ἑκάστην πραχθέντα συναγαγὼν, Αἰνείαν φησὶν ἐκ Μολοσσῶν εἰς Ἰταλίαν ἐλθόντα μετ' Ὀδυσσεύς, οἰκιστὴν γενέσθαι τῆς πόλεως· ὀνομάσαι δ' αὐτὴν ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἰλιάδων Ῥώμης· ταύτην δὲ λέγει ταῖς ἄλλαις Τρωάσι παρακλεουσαμένην, κοινῇ μετ' αὐτῶν ἐμπροσθα τὰ σκάφη, βαρυνομένην τῇ πλάνῃ· ὁμολογεῖ δ' αὐτῶ καὶ Ἀρακαστὴς ὁ Σιγεύς καὶ ἄλλοι τινές.

2. Ἀριστοτέλης δὲ ὁ φιλόσοφος Ἀχαιῶν τινὰς ἱστορεῖ τῶν ἀπὸ Τροίας ἀνακομισαμένων περιπλέοντας Μιλήν, ἔπειτα χειμῶνι βιαίῳ καταληφθέντας, τῶς μὲν ὑπὸ τῶν πνευμάτων φερομένους πολλαχῇ τοῦ πελάγους πλανᾶσθαι· τελευτώντας δ' ἔλθειν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς Ὀικίης, ὅς καλεῖται Λάτιον, ἐπὶ τῷ Τυρρήνικῳ πελάγει κείμενον· ἀσμένους δὲ τὴν γῆν ἰδόντας, ἀνεκλύσαι τε τὰς ναῦς αὐτοῖσι, καὶ διατρέψαι τὴν χειμερινὴν ὥραν, παρασκευάζοντους ἑαρος ἀρχομένων πλείν· ἐμπροσθεῖσιν δὲ αὐτοῖς ὑπὸ νύκτα τῶν νηῶν, ὅσῃ ἔχοντας ὅπως ποιήσονται τὴν ἀπαρσιν, ἀβουλήτῳ ἀνάγκῃ τοὺς βίους ἐν ᾧ κατῆχθησαν χωρὶν ἰδρύσασθαι· συμβῆναι δὲ αὐτοῖς τοῦτο διὰ γυναῖκας αἰγυμάλωτους, ὅς ἔτυχον ἔχοντες ἐξ Ἰλίου, ταῦτα δὲ κατακαύσαι τὰ

(1) Ita verissime textus Græcus vulgatus. Ast codex Arm., cum aliquot Græcis codicibus falsissime *trecentessimum*. Sane cum Romam olympiade septima conditam sæpe dicat Eusebius, moxque apud eundem Cato et Diodorus hunc annum 432 vel 433 post Trojam captam decurrisse dicant, sequitur ut vulgata Græca lectio prorsus retinenda sit. L.

(2) Græce, *primo*.

(3) Superius. col. 133, *Darcles* in Arm. codice, at Græce ibidem, *Diocles*.

(4) Sic a Græco, qui nunc legitur, textu magnopere recedit textus Armenius. Neque tamen idem caret obscuritate vel ambiguitate.

(5) Ita etiam apud Syncel. p. 192, Γεργισαῖος. Videtur autem Eusebius ita scripsisse; Syncellus enim prædicto loco caput hoc Eusebianum penitentem exscribit. Sed melior lectio textus Dionysiani *Gergithius*, cui suffragatur etiam codex Ambrosianus.

(6) In codice Arm. lacuna est unius vocabuli; sed, ut videtur, frustra.

(7) Interpres Arm. sæpe in hoc capite verbum Græcum οἰκίζω cum derivatis haud explicat *condo*, sed *habito*, sive *incolis frequento*.

(8) Ita hic et sæpe codex Arm., uti et Græcus textus, *Romum*.

(9) Græce, *Demagora*.

(10) Ita etiam Syncellus, quem in edendis Græcis fragmentis nos hic et alibi interdum secuti sumus. At Græcus textus vulgatus, *Agathyllo*.

(11) Ita Arm. interpres, quia sacerdotes feminas Argis eponymas ignoravisse videtur.

(12) Ita rursus discrepat Armenius interpres.

(13) Græce *Iliaca*.

(14) Ita loquitur Armenius interpres. Imo pro *civibus* dicit *civitatibus*.

(15) Syncellus *Egiensis*. Jam in Arm. codice mendose scribitur *Edamastes*.

(16) Ita Arm. interpres, et Græce Syncellus. Est autem intelligendus *sinus Maleus*.

(17) Codex Gr. Ambr., ἀπὸ λῆθιν

possent discedere, invitos in eo quo appulerant loco sedes fixisse. Hunc porro casum contigisse iis captivarum mulierum opera ab Illo abductarum, quæ metuentes ne, si in Achaiam irent, inibi servitutem servirent, navibus flammam injecerunt.

5. Callias autem, qui res gestas ab Agathocle insit, Romam, feminam quamdam Trojanam in eam cum aliis devectam, nupsisse Latino Abonum regi ait, ex eaque procreatos filios Romum et Romulum, qui Urbem fundaverint, eidemque matris suæ nomen imposuerint. At vero Xenagoras historicus ex Ulyxe et Circe (1) tres genitos ait liberos Romum, Antiam, et Ardeam, qui tres urbes a se conditas de nominibus suis nuncupaverint. At tamen Dionysius Chalcidensis a Romo conditam Urbem affirmat, quem, inquit, alii Ascanio, alii Emathione genitum dixerunt. Neque desunt qui Romam excitatam aiunt a Romo, qui ex Italo et Leuce Latini filia ortus est.

4. Quanquam e Græcis scriptoribus complures alios revera appellare possum, qui adhuc aliter de Urbis conditoribus disserunt; tamen ne verbosior existimer, ad Romanos scriptores (2) accedam. Vestustus profecto sive sermonum scriptor (3) sive historicus nemo Romanus est: tantum ex antiquis inemoriis, quæ in sacris libris asservantur, unusquisque lucubrations suas concinnavit. Jam horum alii Æneæ filios aiunt Romulum et Remum (4) Romæ conditores: alii ex Æneæ filia genitos, sed pa-

trem non desiniunt: hosque ab Ænea Latino Aboriginum regi datos obsides, quo tempore indigenæ cum advenis fœdus icebant: quos quidem exceptos Latinus tum benigne alendos curaverit, tum sine masculis liberis vita decedens in domini sui partem quamdam successores vocaverit.

5. Alii vero narrant, Ænea e vivis sublato, Ascanium universam Latini ditionem obtinuisse, quam tamen cum fratribus communicaverit Romulo et Romo, terra videlicet Latinorum potentiaque (5) tripartito divisa. Ipsum vero Albam atque alia oppidula condidisse: at Romum Capuam a proavo Capy appellatam (6); itemque ab Anchisa avo Anchisam; tum etiam Æneam (postea Anicavum (7) dictam) ex patre; denique de suo nomine Romam (8). Jam vero hanc urbem aliquandiu destructam, per alios denuo colonos quos Albani deduxerint, ducibus Romulo et Remo, pristinam formam recuperavisse: ita ut duplex sit Romæ conditus, prior quidem paulo post Trojanum bellum, alter vero quindecim interpositis ætatis superiorum consequatur.

6. Imo si quis remotiora adhuc tempora inspicat, tertium quemdam his vetustiorum inveniet Romæ conditum, antequam Æneas Trojani que ad Italianam adventarint. Atque hunc non vulgaris aliquis scriptor narrat, sed ipse Antiochus Syracusanus cujus superius meminimus (9). Is ait, regnante C in Latio (10) Morgete (11) (erat autem eo tempore

πολλὰ, φοβουμένης τὴν οἰκασθε Ἀχαιῶν ἀπαρσιν, ὡς εἰς δουλείαν ἀφειρομένης.

3. Καλλιᾶς δὲ ὁ τὰς Ἀγαθοκλέους πράξεις ἀναγράφας, Ῥώμην τινὰ Τροάδα τῶν ἀφικνουμένων ἄμα τοῖς ἄλλοις Τρωσὶν εἰς Ἰταλίαν, γήμασθαι Λατίνῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀβοριγίνων, καὶ γεννησάι δύο παῖδας, Ῥώμον καὶ Ῥωμύλον· οἰκίσαντας δὲ πόλιν, ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς θέσθαι τὸν ὄνομα. Ξεναγόρας δὲ ὁ συγγραφεὺς, Ὀδυσσεύς καὶ Κίρκης υἱὸς γενέσθαι τρεῖς, Ῥώμον, Ἀντίαν, Ἀρθέαν· οἰκίσαντας δὲ τρεῖς πόλεις, ἀπ' ἐαυτῶν θέσθαι τοῖς κτίσμασι τὰς ὀνομασίας. Διονύσιος δὲ ὁ Χαλκιδεὺς οἰκιστὴν μὲν ἀποφαίνει τῆς πόλεως Ῥώμον, τοῦτον δὲ λέγει κατὰ μὲν τινὰς Ἀσκανίου, κατὰ δὲ τινὰς Ἡμαθίου τοῦ πατρὸς εἶναι. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ τὴν Ῥώμην ἐκτίσθαι λέγουσιν ὑπὸ Ῥώμου τοῦ Ἰταλοῦ, μητρὸς δὲ Λεύκης (12) τῆς Λατινίου θυγατρὸς.

4. Ἐγὼν δὲ πολλοὺς καὶ ἄλλους τῶν Ἑλληνικῶν παρέχουσι συγγραφεῶν, οἱ διαφόρους ἀποφαίνουσι τοὺς οἰκιστὰς τῆς πόλεως, ἵνα μὴ δόξαιμι μακρολογεῖν, ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίων ἐλευσμοῖσι συγγραφεῖς. Παλαιὸς μὲν οὖν οὗτε συγγραφεὺς οὗτε λογογράφος ἐστὶ Ῥωμαίων οὐδὲ εἰς ἕκ παλαιῶν μέντοι λόγων ἐν Ἰσραὶς δέλοτις σωζομένων ἕκαστός τις παραλαβὼν ἀνέγραψε. Τοῦτων δὲ τινες μὲν Αἰνείου γενέσθαι υἱὸς λέγουσι Ῥωμύλον καὶ Ῥώμον, τοὺς οἰκιστὰς τῆς Ῥώμης· ἕτεροι δὲ θυγατρὸς Αἰνείου παιδᾶς· οὗτος δὲ πατὴρ, οὐκέτι διορίζοντες· δοθῆναι δ' αὐτοὺς ὑπ' Αἰνείου Λατίνῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀβοριγίνων ὀμηρεύσοντας, ὅτε αἱ πίστει τοῖς ἐπιχωρίοις πρὸς τοὺς ἐπιλυθᾶς ἐγένοντο· ἀσπασόμενον δὲ αὐτοὺς Λατίνου τῆς ἄλλης θεραπείας περιέπειν εὖ, ἐκγόνου τε ἀρρένεος ἀπαιδα τελευτῶντα, διαδόχους μέρους τινὸς τῆς ἐαυτοῦ ἀρχῆς καταλιπεῖν.

5. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν Αἰνείου τελευτήσαντος, Ἀσκανίον ἀπασαν τὴν ἀρχὴν παραλαβόντα, νεύμασθαι πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Ῥωμύλον τε καὶ Ῥώμον, τὴν τε χώραν καὶ τὴν δύναμιν τῶν Λατίνων τριχῇ αὐτὸν μὲν δὴ τὴν τε Ἀλβαν κτίσαι καὶ ἄλλ' ἅττα πολιέματα· Ῥώμον δὲ Καπύην μὲν, ἀπὸ τοῦ προπάππου Κάπυος. Ἀγχιζαν δὲ, ἀπὸ τοῦ προπάτορος Ἀγχιζοῦ. Αἰνεῖαν δὲ, τὴν ὕστερον κληθεῖσαν Ἀνεῖλλον, ἀπὸ τοῦ πατρὸς· Ῥώμην δὲ ἀπ' ἐαυτοῦ. Ταῦτην δὲ χρόνους τινὰς ἐρημωθεῖσαν, ἑτέρας αὖθις ἐλθούσης ἀποικίας, ἦν Ἀλβανὸς ἔστειλαν, ἡγουμένου Ῥωμύλου καὶ Ῥώμου, τὴν ἀρχαίαν κτίσιν ἀπολαθεῖν· ὥστε διττὰς εἶναι τῆς Ῥώμης τὰς κτίσεις, τὴν μὲν ὀλίγον ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν γενομένην, τὴν δὲ πεντεκαίδεκα γενεαῖς ὕστερουσαν τῆς προτέρας.

6. Εἰ δὲ τις ἀπιθεῖν βουλήσεται τὰ προσώτερα, καὶ τρίτη τις ἀρχαιότερα τοῦτων εὐρεθήσεται Ῥώμη, γενομένη πρὶν Αἰνεῖαν καὶ Τρώας ἐλθεῖν ἐν Ἰταλίᾳ. Ταῦτα δὲ οὐ τῶν ἐπιτυχόντων τις οὐδὲ νέων συγγραφεῶν ἰσότηρην, ἀλλ' Ἀντιόχος ὁ Σύρακοῦσις, οὗ καὶ πρότερον ἐμνήσθη. Φησὶ δὲ Μόργητος ἐν Ἰταλίᾳ βασι-

(1) Hæc nomina corrupta sunt in Arm. codice. D
(2) Codex Arm., mendose, ad Romanum scriptorem.

(3) Ita potius explicatur ab Arm., interprete λογογράφος, quam fabularum scriptor, ut sit ab aliis interpretibus.

(4) Ita hic codex Arm., Remum.

(5) Interpres Arm., exerciui.

(6) Codex Arm., mendose, Capenam a proavo appellatam et a Bio.

(7) Ita codex Arm., pro Aniculum vel Janiculum.

(8) In codice Arm. additur mendose Romuli.

(9) Nepos in Dionysii ipsius primo Antiquitatum Romanarum libro, capp. 12, 22, 35.

(10) Græce, in Italia, quæ est melior lectio.

(11) Codex Arm., Amorgete.

(12) Ita Eusebius seu Dionysius etiam apud Syncellum. Accedit quodammodo codex Vaticanus, in quo legitur Λεύκτρας.

Italia a Tarento usque ad Pæsti littus quem-
dam venisse ad eum Roma profugum hominem.
Utitur autem his verbis : « Cum Italus consenuis-
set, Morges regnavit. Sub eo profugus venit
Roma vir nomine Siculus. » Ergo de Syra-
cusani scriptoris sententia vetustior est priorque
Trojanis temporibus Roma. Utrum autem eo loco
ubi nunc sita est Urbs, an alibi exstiterit oppidum
quodvis isto nomine indigitatum, quoniam ipse
incertum reliquit, ne ego quidem conjectura asse-
qui possum. Atque de antiquis ædificationibus satis
a me dictum existimo.

7. Postremam autem, sive eam incolarum fre-
quentationem sive ædificationem sive quidvis aliud
appellare oportet, Timæus Siculus, nescio qua
regula usus, dicit in tempora Carthaginis conditæ
incidisse, nempe in octavum et tricesimum ante
primam olympiadem annum; Lucius vero Cinclius,
vir ordinis senatorii, in quartum fere duodecimæ
olympiadis annum; at Quintus Fabius in annum
octavæ olympiadis primum; denique Cato Porcius
(qui etsi Græcorum temporum regulam non sequi-
tur, curiosus tamen, quam qui maxime, in anti-
qua historia colligenda est) annis cxxxii Iliaco
bello recentiorum affirmat: quod tempus si ad
Eratosthenis chronologiam exigatur, in primum
annuum olympiadis septimæ incurret. Jam quod sa-
nis regulis utatur Eratosthenes, et quomodo liceat
Romana tempora ad Græcorum rationes supputare,
alio docui tractatu (1). Hæc igitur pacto ipse Diony-
sius primo Romanarum antiquitatum libro tempora
post captum Ilium ordinatim digerit: Æneæ vide-

A licet fugam Troja atque in Italiam adventum: tum
quinam ejus posteri successivi Latinis imperitave-
rint usque ad Romulum et Romam conditam: de-
nique et alia quæcunque a veteribus de Romanæ
urbis conditu traduntur, singillatim perscribit.

8. Sed enim quidam præterea dicunt, Picum
Saturni filium regnavisse primum in Laurentina
provincia usque ad locum ubi Roma nunc sita est,
annis xxxvii. Deinde Faunum Pici filium annis
xlv: sub quo Hercules ex Hispania redux aram
statuit in foro Boario ob Cacus (2) Vulcani occi-
sum. Exin Latinum sceptro potitum annis xxxvi,
ex quo Latinis nomen inditum sit. Hujus imperan-
tis tertio et tricesimo anno Ilium esse captum. De-
nique Æneam Anchisæ bello Rutulo Turnum inter-
fecisse, et Latini filiam Laviniam secum conjugii
cedere junxisse, urbem Lavinium condidisse, in
eaque tribus annis esse dominatum. Hæc breviter
ab exterorum libris delibata in medium protulimus.

Agesis jam ad alium quoque rerum hujusmodi
testem transeamus, Diodorum dico, qui omnes bi-
bliothecas in unum emporium conjecit. Namque et
hic Romanorum historiam septimo suo libro hisce
verbis scribit.

CAPUT XLVI.

• E septimo Diodori libro. De veterum Romanorum
genere (3).

1. Nonnulli historici haud recte arbitrati sunt a
Romulo (4) ex Æneæ filia procreato Romam con-
ditam esse: quod sane a veritate abhorret: lon-
gum enim est inter Æneam et Romulum reges in-
tervallum (5); quandoquidem anno secundo olym-

λέωντος (ἦν δὲ τότε Ἰταλία ἡ ἀπὸ Τάραντος ἄχρι Ποσειδωνίας παράλιος) ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἄνδρα φυγάδα
ἐκ Ῥώμης. Λέγει δὲ ὧδε· ἐπεὶ δὲ Ἰταλὸς κατεγήρα, Μόργης ἐβασίλευσεν. Ἐπὶ τούτου δὲ ἀνὴρ ἀφίκετο ἐκ
Ῥώμης φυγάς, Σικελὸς ὄνομα αὐτοῦ. Κατὰ μὲν δὴ τὸν Συρακούσιον συγγραφέα, παλαιὰ τις εὕρισκεται προ-
τεροῦσα τῶν Τρωϊκῶν χρόνων ἡ Ῥώμη. Πότερον δὲ περὶ τοὺς αὐτοὺς ἦν τόπος, ἐν οἷς ἡ νῦν οἰκουμένη πόλις
ἔστιν, ἢ χωρίον ἕτερον οὕτως ἐτύχχανεν ὀνομαζόμενον, ἀσάφες ἐκείνου καταλιπόντος, οὐδ' ἐγὼ δύναμαι συμ-
βαλεῖν. Περὶ μὲν οὖν τὸν παλαιὸν κτίσεων ἰκανὰ ἡγοῦμαι τὰ προειρημένα.

7. Τὸν δὲ τελευταῖον τῆς Ῥώμης γενόμενον οἰκισμὸν, ἢ κτίσιν, ἢ ὅτι δῆποτε χρὴ καλεῖν, Τίμαιος μὲν ὁ
Σκελιώτης οὐκ οἶδ' ὅτι κανόνι χρησάμενος, ἅμα Καρχηδόνι κτισομένη γενέσθαι φησὶν, ὀγδὼν καὶ τριακοστῷ
πρότερον ἔτει τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος· Λεύκιος δὲ Κίγγλιος, ἀνὴρ τῶν ἐκ τοῦ βουλευτικοῦ συνεδρίου, περὶ τὸ
τέταρτον ἔτος τῆς δωδεκάτης ὀλυμπιάδος· Κόνιτος δὲ Φάβιος κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ὀγδόης ὀλυμπιάδος (6).
Κάτων δὲ Πόρκιος Ἑλληνικὸν μὲν οὐχ ὀρίζει χρόνον, ἐπιμελής δὲ γενόμενος, εἰ καὶ τις ἄλλος, εἰς τὴν συν-
αγωγὴν τῆς ἀρχαιολογουμένης ἱστορίας, ἔτεσιν ἀποφαίνει δυσὶ καὶ τριάκοντα καὶ τετρακοσίαις ὑστεροῦσαν
τῶν Ἰταλικῶν. Ὁ δὲ χρόνος οὗτος ἀναμετρηθεὶς ταῖς Ἐρατοσθένους χρονογραφίαις, κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος
πίπτει τῆς ἑβδόμης ὀλυμπιάδος. Ὅτι δὲ εἰσὶν οἱ κανόνες ὑγιεῖς οἷς Ἐρατοσθένης κέχρηται, καὶ πῶς ἂν τις
ἀπευθύνῃ τοὺς Ῥωμαίων χρόνους πρὸς τοὺς Ἑλληνικοὺς, ἐν ἑτέρῳ δεδήλωται μοι λόγῳ. Cap. 72-74.

(*) Τινὲς βούλονται Κρόνον πρῶτον ἀλβανὸν κρατῆσαι τὴν κατὰ τὴν ἐσπέραν τόπων· μεθ' ὃν φατὶ Πείκον
οὖν αὐτοῦ, τὸν καὶ Δία, βασιλεύσαι· εἶτα Φαῦνον Διὸς υἱὸν, τὸν καὶ Ἑρμῆν· ἐφ' οὗ Ἡρακλῆς ἐπανελθὼν ἀπὸ
Σπανίας . . . καὶ μετ' αὐτὸν Λατίνον, ἐφ' οὗ Αἰνείας μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας ἐλθὼν ὄπλοισι καὶ πλοῦτι
βασιλικῶν παρεσκευασμένος ζεύγνυται Λαθηνίᾳ Ουγατρὶ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύει Λατίνων. Ex Syncello p. 237.
C-D, sed cum varietate.

(*) Περὶ τῆς ἀρχαιολογίας Ῥωμαίων ἐκ τῆς ζ' Διοδώρου Σικελιωτοῦ.

1. Ἐνίοι μὲν οὖν τῶν συγγραφέων πλανηθέντες ὑπέλαβον τοὺς περὶ τὸν Ῥώμιον ἐκ τῆς Αἰνείου Ου-
γατρὸς γεννηθέντας κεκτικέναι τὴν Ῥώμην· τὸ δὲ ἀληθές οὐκ οὕτως ἔχει· πολλῶν μὲν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ,

(1) Perit hic Dionysii tractatus.

(2) Interpres Arm., *malum* ex Græco κακόν· tum
amanuensis, Armeniacorum vocabulorum similitu-
dine deceptus, scripsit *Quartum*.

(3) Ita prorsus interpretis Arm.

(4) Interpres Arm., a Romulo suisque ex Æneæ
filia natus; inepte scilicet, quia in Græca locutione,
ἄν περὶ τὸν δεῖνα, hic et alibi cæcūtit.

(5) Ita interpretis Arm. a Græco, uti nunc legitur,

D abludit textu.

(6) Hæc Græca particula, in qua Q. Fabii senten-
tia memoratur, abest a Dionysii editionibus et a codice
etiam Græco Ambrosiano. Eadem tamen legitur in
Vaticano codice, ideoque a criticis inter varias
lectiones exhibetur. Nunc eandem nobilem particu-
lam in Dionysii Græcum textum nos restituitur,
suffragante etiam pervetere Armenio interprete,
itemque Syncello.

padis septimæ (1) primordia Romæ fuerunt, quo fit A ut id ædificium quadringentesimo ac tricesimo tertio anno et paulo amplius (2) post Troicum bellum contigerit. Namque Æneas tribus elapsis post Trojam captam annis, Latinorum regni compos fuit, eoque per triennium retento, ex hominum conspectu evanuit, atque immortales honores adeptus est. Qui huic in imperium successit Ascanius Albam condidit, quæ nunc Longa appellatur; eamque de fluvii nomine nuncupavit, qui illa quidem ætate Alba dicebatur, nunc autem Tiberis audit (3).

2. Sed enim de Urbis appellatione Fabius Romanarum rerum scriptor (4) aliam fabulam comminiscitur. Ait enim, Æneæ oraculum (5) editum, fore ut aliquis quadrupes condendæ urbis situm ipsi demonstraret. Jam vero cum is suum toto corpore albam B prægnantemque hostiæ loco mactaturus esset, hanc manibus elapsam cursu concito in quemdam collem evasisse (6), ibique triginta porcellos edidisse. Portento obstupefactum Æneam, statim oraculi jussa exsequi decrevisse (7): cumque jam exædificando loco manum admovent, visionem quamdam in somnis perspicue oblata deterruisse eum ab incepto, eidemque jussisse ut nonnisi post annos triginta, pro triginta porcellorum numero, ædificium moliretur. Eum igitur a proposito interitum destitisse (8).

3. Ænea vitæ erepto, ab Ascanio filio ejus regnante collem ædificiis post annos triginta occupatum, eamque structuram appellatam de colore suis C Albam. (Latini enim proprio idiomate τὸ λευκὸν album dicunt.) Præterea superadditam appellationem Longam, nempe μακράν, idcirco quia parum in latum patens, in longum magnopere deduceretur.

τοῦ τε Αἰνείου καὶ Ῥωμύλου, γεγονότων βασιλέων, ἐκτισμένης δὲ τῆς πόλεως κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς, αὕτη ἡ κτίσις ὑστερεῖ τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσι πλείω τῶν υ' καὶ λ'. Αἰνείας γὰρ μετὰ τὴν ἄλωσην τῆς Τροίας ἔτων τριῶν παρελθόντων παρέλαβε τὴν τῶν Λατίνων βασιλείαν, καὶ κατασχὼν τριετὴ χρόνον, ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη, καὶ τιμῶν ἔτυχεν ἀθανάτων. Τὴν δὲ ἀρχὴν διαδεξάμενος Ἀσκάnius υἱὸς ἐκτίσεν Ἄλβαν, τὴν νῦν καλουμένην Λόγγαν, ἣν ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, τοῦ τότε μὲν Ἄλβαν καλουμένου, νῦν δὲ Τιβέριος ὀνομαζομένου.

2. Περὶ δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης Φάβιος, ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις ἀναγράφας, ἄλλως μεμυθολόγηκε· φησὶ γὰρ Αἰνεῖα γενέσθαι λόγιον, τετράπουν αὐτῷ καθηγῆσθαι πρὸς κτίσιν πόλεως· μέλλοντος δ' αὐτοῦ θύειν ὑν ἔγκυον τῷ χρώματι λευκὴν, ἐκφυγεῖν τε ἐκ τῶν χειρῶν, καὶ καταδιωχθῆναι πρὸς τινα λόφον, πρὸς ὃν κομισθεῖσαν τεκεῖν ἅ χοίρους· τὴν δὲ Αἰνεῖαν τὸ τε παράδοξον θαυμάσαντα, καὶ τὸ λόγιον ἀνανεύμενον, ἐπιχειρῆσαι μὲν οἰκῆσαι τὸν τόπον· ἰδόντα δὲ κατὰ τὸν ὕπνον θῆναι ἐναργῶς διακωλύουσαν, καὶ συμβουλεύουσαν μετὰ λ' ἔτη κτίειν, ὡς περὶ ὁ τῶν τεχθέντων ἀριθμὸς ἦν, ἀποστῆναι τῆς προθέσεως. *Diodorus apud Syncellum* p. 194 B-D.

(1) Cod. Arm., mendose, *tertia*.

(2) Ita interpres Arm. ex Græco πλείω. Verum tamen Græcus textus habet *plusquam* 430; quod recte explicatur additione 435. Attamen illud πλείω de mensibus quoque intelligi potest, ut infra num. 9, in rege Latinorum ultimo.

(3) Male interpres Arm., nunc vero nomen habet a Tiberio.

(4) Ita aliam etiam Diodori interpres ed. Wesscl. t. II, p. 636. Sed cl. L. rectissime mavult *meram*, quod prolatis τοῦ ΑΑΑΩΣ multis exempis demonstrat. Sane hoc fetæ suis portentum fabula *mera* est.

(5) Minus recte interpres Arm. *mandatum* pro *oraculum*.

(6) Græce, *persequendo compulsam usque*, etc. L.

(7) Λόγιον ἀνανεύμενον, *responsum oraculi mente recitentem*. Ita recte Diodori interpres ed. cit., p.

His subdit (9), ab Ascanio factam esse regni sui *sedem* (10) Albam, multaque circum habitacula (11) subversa: fuisse *hunc* conspicuum virum, et tricesimo octavo regni anno naturæ concessisse.

4. Post hujus obitum (12) populum dissensio tenuit ob duos de sceptro certantes. Nam et Julius Ascanii filius ad se regnum pertinere dicebat; et Silvius Ascanii frater, Ænea genitus atque Silvia, quæ olim fuerat Latini uxor (13), pari jure se uti putabat. Huic post Æneæ obitum insidias Ascanius struxerat, ideoque puer nutritus fuerat ab armentariis in monte, unde et nomen ei factum Silvius de nomine montis Latinorum, cui Silva nomen erat (14). In hoc partium conflictu tandem suffragiorum numero præpotens regiam dignitatem Silvius occupat; Julius autem dominatu exclusus pontificatum maximum adeptus est, qui erat honor a regali secundus. Ex hoc ortam gentem Juliam ad hunc usque diem Romæ vigere aiunt. Silvius autem cum in principatu suo nihil commemoratione dignum egisset, post regni annum vicesimum monum obiiit. Successit in imperium Æneas filius, cui Silvio cognomentum erat, isque annis plus triginta regnavit.

5. Exin potestatem adeptus est Latinus, cognomento item Silvius, annis L. Hic rebus gestis domi bellique inclaruit. Idem adjacentia oppida sustulit; tum veteres illas urbes, quæ Latinorum olim dicebantur, exstruxit octodecim, Tibur videlicet, Præneste, Gabios, Tusculum, Coram, Pometiam, Lanuvium, Labicum, Scaptiam, Satricum, Ariciae, Tellenas, Crustumium, Cæninam, Fregellas, Cameriam, Medulliam, et Boilum, quam nonnulli Bolam dicunt (15).

D 637, et L.

(8) Hactenus Diodorus nobis conservaverat Syncellus. Reliqua Diodorianis excerptis addit Armenius interpres.

(9) Vel Diodorus nimirum vel apud Diodorum Fabius.

(10) Interpres Arm., *urbem pro sedem*.

(11) Interpres Arm., *habitatores*, sed idem mox utitur verbo ejusmodi *subvertendi*, quod nonnisi de materialibus ædificiis hic adhiberi videtur.

(12) Pergit scribere Diodorus.

(13) Ita codex Arm., *uxor*, non *filia*.

(14) Ita prorsus Arm. interpres, cum tamen dicendum sit, *nutritus fuerat in saltu ab armentariis, unde et nomen ei factum Silvius, quia saltum Latini silvan vocitant*.

(15) Harum urbium conditum canit etiam Virgilius *Æn.* vi, 767 seqq. Victor item *Orig. G. R.*

6. Latino mortuo, rex creatus est filius ejus Alba Silvius, qui annis octo et triginta potestatem tenuit. Postea imperavit Epitius Silvius annis viginti sex. Quo defuncto, regnum delapsum est ad Capyn; idque ei mansit annis duodetriginta. Postea Calpetus filius ejus annis tredecim dominatus est. Mox Tiberius (4) Silvius annis octo. Is adversus Etruscos expeditione suscepta, dum Albam fluvium cum exercitu transmitteret, gurgite ejus mersus obiit: ex quo nomen fluvii deinceps fuit Tiberis. Eo vitæ erepto, imperavit Latinus Agrippa quadraginta annis et uno.

7. Hunc consecutus est Amulius (2) Silvius annis undeviginti. Hic traditur in omni vita superbe se gessisse, et cum ipso Jove de potentia æmulanter certasse. Quare et interdum autumnali tempore quum frequentia et vehementia tonitrua exaudirentur, is exercitum suum jubebat, signo edito, clypeos unanimiter gladiis percutere: atque ita putabat (5) se graviorem tonitrua fragorem excitare. Quare et superbi in deos animi pœnas luit fulmineo ictu enectus, cumque domo univasa sub lacum albanum mersus. Etiamnum Romani lacus illius accolæ vestigia quædam demonstrant, columnas nimirum sub aqua prominentes, cujus in fundo regia domus sita erat.

8. Exin lectus est Aventius, qui annis septem supra triginta regnavit. Is prælio finitimorum magnopere pressus, in Aventium (4) collem fuga se subduxit, qui ex eo nomen contraxit Aventii. Hoc obente, dominationem excepit filius ejusdem Procas Silvius, tenuitque annis tribus supra viginti. Quo item naturæ satisfaciende, filius natu minor Amulius tyrannidem usurpavit, quia Numitor major natu frater, regni hæres, longinqua in regione versabatur. Regnavit Amulius annis paulo plus quadraginta tribus, donec a Remo et Romulo Romæ conditoribus interfectus est.

9. Jam et singillatim Romanorum reges hi sunt:

(1) Ὅτι Ῥωμύλος Σιλοῦτος παρ' ὄλον τὴν βίον ὑπερήφανος γενόμενος, ἡμιλλᾶτο πρὸς τὸν θεόν· βροντῶντος γὰρ αὐτοῦ, ἐκέλευε τοὺς στρατιώτας ταῖς σπάθαις τυπτειν τὰς ἀπείδας ὑφ' ἐνός συνθήματος, καὶ λέγειν ὡς ὁ παρ' αὐτῶν γινόμενος φόρος εἴη μείζων· διὸ ἐξεραυνώθη. *Diodorus in Excerptis de virtutibus et vitiis ed. Wesseling.* t. II, p. 546 (14).

(2) Καὶ μὴν ἀπὸ γε τῆς ἐκβολῆς τῶν βασιλέων ἐπὶ τὸν πρῶτον ἀρξάντα τῆς πόλεως ἀναδιασθεὶς Ῥωμύλον ὁ

cap. 17, ait: *Regnante Latino Silvio coloniæ deductæ sunt Præneste, Tibur Gabii, Tusculum, Cora, Locri (Lanuvium vel Labicum) Crustumium, Camena, Romilla (Bovillæ), cæteraque oppida circumquaque.*

(1) Ita etiam infra pro *Tiberinus*.

(2) Ita *Amulius* codex noster Arm. hic et interdum alibi, quicum consentit *Zonaras Annal.* vii, 1. Græce hic *Romulus*. Ab Eusebio posteriore libro in regum tabulis scribitur *Aremulus*, nec non in *Canone*. Item apud S. Hieronymum varie *Remulus, Aremulus, Romulus*.

(3) Græce: *dicere jubebat, majorem esse strepitum ab ipsis editum. L.*

(4) Ita codex Arm., cui suffragatur etiam *Dionysii Halic.* varia saltem lectio *Antiq.* i, 84. Quin et vetus interpretis orationis *Tullianæ de ære alieno Mil-nis* (ed. Rom. p. 227, not. d) scribit *Advento pro Aventinus*.

I. Æneas a quarto post captum Ilium anno Latinus imperat annis iii.

II. Ascanius annis xxxviii.

III. Silvius Æneæ annis xxviii (5).

IV. Æneas Silvius annis xxxi.

V. Latinus Silvius annis l.

VI. Alba Silvius annis xxxix (6).

VII. Epitius Silvius annis xxvi.

VIII. Capys Silvius annis xxviii.

IX. Calpetus Silvius annis xiii.

X. Tiberius Silvius annis viii.

XI. Agrippa Silvius annis xxxv (7).

XII. Amulius Silvius annis xix.

XIII. Aventius Silvius annis xxxvii.

XIV. Procas Silvius annis xxiii.

XV. Amulius Silvius annis xlii.

Romulus Romam condit regnatque septima olympiade. Igitur ab Ænea ad Romulum anni sunt cxxlviii (8). Ab Ilio autem capto anni sunt cxxxix (9).

A Romulo, qui Romam condidit, hi reges habentur:

I. Romulus annis xxxviii.

II. Numa Pompilius annis xli.

III. Tullus Hostilius annis xxx.

IV. Ancus Marcius annis xxxiii.

V. Tarquinius annis xxxvii.

VI. Servilius annis xlv.

VII. Tarquinius Superbus annis xxiv.

Hi septem reges a Romulo exstiterunt, eorumque dominatio sublata est post annos ccxlv (10).

Porro ab Ilio capto ad Romulum anni sunt cxxli (11); summa igitur est annorum dclxxv (12).

Horum, scilicet a Romulo usque ad Tarquinium, Romanorum regum tempora *Dionysius* quoque *Halicarnasseus* strictim recenset circa primum septimæ. (13) olympiadis ita scribens.

CAPUT XLVII.

Dionysii Halicarnassei de regibus qui post Romulum Romæ exstiterunt.

(**) 1. Enimvero si a regibus sublatis usque ad

(5) Superius xxix.

(6) Superius xxxviii.

(7) Superius xli.

(8) Hic annorum numerus petitur potius ex ipso textu *Diodori* quam ex hoc catalogo.

(9) Hic numerus cum superiore § 1 utique fere congruit; verum si proximum numerum respicias, scribes omnino cccclii.

(10) Atqui superiores numeri dant ccxlvii.

(11) Recole not. 9.

(12) Ergo rursus prior numerus est cxxxix. Totum hunc Æthiopem lavandum aliis permittimus.

(13) Videbatur addendum septimæ.

(14) Hoc fragmentum in excerptis *Valesianis* (aleo-que et in *Wesselingiana* *Diodori* editione) dicitur petitum e libro sexto *Diodori*; verum *Eusebius* nunc docet id pertinere ad septimum librum

primum Urbis regnatorem Romulum tempus reputamus, sunt anni cxxlv (1), quod ex ipsis regum successionebus atque annis, quibus singuli in imperio manserunt, exploratum est. *Romulus Urbis auctor regnum dicitur tenuisse annis xxxvii* (2). Romulo extincto interregnum in Urbe fuit anni unius. Deinde Numa Pompilius suffragiis militarius (3) lectus regnavit annis xlviii. Tullus autem Hostilius post Numam annis xxxiii (4). Postea regia dignitate potitus est Ancus Marcius annis xxiv. Post Marcium Lucius Tarquinius, qui appellatus est Priscus, annis xxxviii. Cui succedens Servilius Tullus regnavit annis xlv. Servilium occidit Lucius (5) tyrannus, qui ob juris contemptum Superbus appellatus est, et in dominatu annis xxv permansit. Cum igitur revoluti sint ducenti et quadraginta quatuor anni regum, olympiades autem sexaginta et una, prorsus sequitur ut primus Urbis regnator Romulus primo anno septimæ olympiades dominationem auspicatus sit, Charopis decennalem principatum Athenis gerentis anno primo. Atque id prorsus exigit annorum supputatio. Quod autem singuli reges tot annis dominati sint, id eadem illa ratiocinatione palam fit. Igitur de tempore quo urbs modo rerum domina incolis frequentata fuerit, quatenus ab iis qui ante me extiterunt narratum fuit, eatenus et mihi videtur (6). Hæc Dionysius.

2. Pulso Tarquinio, atque unius dominatione sublata, nulli præterea fuerunt Romanorum reges; sed primum Brutiani consules, mox tribuni (7), deinde dictatores (8), et rursus consules, de quibus singulis annum imperium tenentibus supervacaneum existimo in præsentem dicere, totque nominum copiam coacervare. Quod si res insuper ab his gestas sedulo recensere vellemus, prolixiores æquo narrationes fierent. Sed id quidem huic meo

instituto non conducit. Quare hæc omnia satius iudico alii chronologiæ reservari; consules, inquam, qui post Tarquinium fuerunt et tribunos et dictatores, qui Romanorum urbem administraverunt, quique et annorum rationem conscriunt, usque ad Cæsarem. Interea nos illuc revertamur, ad eum scilicet qui primus monarchicam potestatem post prædictos reges tenuit.

3. Itaque ex intermediis temporibus post Tarquinium dejectum ad Julium Cæsarem olympiades conflantur cxv, qui sunt anni cdlx. Quippe Tarquinius olympiade sexagesima septima expleta regno excidit, Cæsar autem initio centesimæ octogesimæ tertiæ (9) summum imperium invasit; ergo spatium annorum cdlx (10) interpositum est. Porro a septima olympiade Romaque condita anni excurrerant cxxlv; sunt ergo a Roma condita usque ad Julium Cæsarem anni dcciv, olympiades vero clxxvi.

Testis horum est etiam chronographus Castor, qui tempora summam percenset his, quæ subdinus, verbis.

CAPUT XLVIII.

Castoris de imperio Romanorum.

Romanorum reges singillatim enumeravimus, ducto initio ab eo tempore quo Aneas Anchisæ filius Latinorum regnum cepisset: desivimus autem in Amulium Silvium, quem Romulus interfecit, Rheæ matris suæ patrum. Nunc his addemus Romulum et cæteros qui post hunc Romæ cum imperio præfuerunt usque ad Tarquinium cognomen Superbum: qua temporis summa anni sunt cccxv. Postea consules ordinatim explicabimus, capto quidem exordio a Lucio Junio Bruto et Lucio Tarquinio Collatino, concluso autem opere in Marco Valerio Messala et Marco Pisone, qui consulatium

χρόνος, ἔτη τέτταρα πρὸς τετταράκοντα καὶ διακοσίους ἀποτελεῖ. Γνωρίζεται δὲ τοῦτο ταῖς διαδοχαῖς τῶν βασιλέων καὶ τοῖς ἔτεσιν οἷς κατέσχον τὴν ἀρχὴν ἕκαστοι. Ῥωμῦλος μὲν γὰρ ὁ κτίσας τὴν πόλιν, ἑπτὰ καὶ τριάκοντα ἔτη λέγεται κατασχῆναι τὴν δυναστείαν· μετὰ δὲ τὸν Ῥωμῦλον θάνατον, ἀβασίλευτος ἡ πόλις γενέσθαι χρόνον ἐνιαύσιον. Ἐπειτα Νομᾶς Πομπιλίου, αἰρεθείς ὑπὸ τοῦ δήμου, τρία καὶ τετταράκοντα ἔτη βασιλεύσαι. Τύλλος δὲ Ὀσθιλίου μετὰ Νομᾶν, δύο καὶ τριάκοντα. Ὁ δ' ἐπὶ τούτῳ βασιλεύσας Ἄγκος Μάρκιος, τέτταρα πρὸς τοὺς εἴκοσι. Μετὰ δὲ Μάρκιον Λεύκιος Ταρκύνιος, ὁ κληθείς Πρίσκος, ὄκτω καὶ τριάκοντα. Τοῦτον δὲ διαδεξάμενος Σερούτιος Τούλλιος, τετταράκοντα καὶ τέτταρα. Σερούτιον δὲ ἀελῶν Λεύκιος Ταρκύνιος τυραννικὸς, καὶ διὰ τὴν τοῦ δικαίου ὑπεροψίαν κληθείς Σούπερος, ἕως εἰκοστοῦ καὶ πέμπτου προαγαγεῖν τὴν ἀρχὴν. Τεττάρων δὲ καὶ τετταράκοντα καὶ διακοσίων ἀναπολουμένων, ἃ κατέσχον οἱ βασιλεῖς, Ὀλυμπιάδων δὲ μιάς καὶ ἐξήκοντα, πᾶσα ἀνάγκη τὸν πρῶτον ἄρξαντα τῆς πόλεως Ῥωμῦλον εἶναι πρῶτον τῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος παρειληφέναι τὴν βασιλείαν, ἄρχοντος Ἀθήνησι τῆς δεκαετίας Χάροπος ἔτος πρῶτον· τοῦτε γὰρ ὁ λογισμὸς τῶν ἐτῶν ἀπαιτεῖ. Ὅτι δὲ τὸσαῦτα ἕκαστος τῶν βασιλέων ἤρξεν ἔτη, δι' ἐκείνου δηλοῦνται μοι τοῦ λόγου. Τὰ μὲν δὲ περὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἡ νῦν δυναστεύουσα πόλις ὤκισθη, τοῖς τε πρὸ ἐμοῦ γενομένοις εἰρημένα, κάμει δοκούντα, τοιάδε ἐστίν. *Ex libro 1, 75.*

(1) Codex Arm. tantum xlv.

(2) Hæc particula prætermissa est in codice Arm.; sed patet id incuria librarii factum; est enim ad annorum rationes necessaria.

(3) Textus editus Græcæ Dionysii, popularibus.

(4) Dic xxxii, ut Græce.

(5) Desest Tarquinius. L.

(6) Sic videtur loqui vel potius hallucinari interpretæ. Dionysius tamēn, tum quæ ab aliis ante me dicta fuerunt, tum etiam quæ mihi videntur, hæc sunt.

(7) Scilicet potestate consulari fungentes.

(8) Sequitur in Armeniaco textu glossa qui sunt eloquentes, quasi dictator sit a dico. Certe Cicero *De rep. lib. 1, 40*, ait: *Nam dictator quidem ab eo appellatur quia dicitur.*

(9) Cap. 18, n. 8, in utroque textu Armeniaco et Græco Julius Cæsar dicitur cepisse imperium olympiade centesima octogesima quarta. Sed revera et ibi pro quarta videtur scribendum tertia. Porro *Chronicon paschale* initium Cæsaris bis recitat, tum primo scilicet, tum secundo olympiadis clxxxiii anno.

(10) Hieronymus in prologo ad Aggæum scribit cclxv.

gesserunt Theophimio archonte Athenis (1). Atque horum anni ad quadringentos sexaginta consurgunt (2). Hæc Castor.

Jam vero operæ pretium erit his attexere Roma-

norum quoque post Julium Cæsarem imperatores, suosque singulis annis consules adscribere, adjectis item, quæ per eos *annos absolutæ sunt, olympiadi-* bus.

CAPUT XLIX.

Imperatores et consules Romanorum a Julio Cæsare usque ad vicennalia Constantini (3).

Circa initium olympiadis CLXXXIII Caius Julius Cæsar primus Romanorum levatus est imperator, sub quo præcipue res Romanorum floruerunt. Qui vero post ipsum fuerunt, Cæsares appellati sunt. Is imperator Romanorum primus processit.

Caii Julii Cæsaris annus 1.

I. Lepido et Planco coss.

II. Antonino et Isaurico coss.

III. Albino et Pollione coss.

CLXXXIV OLYMPIAS.

IV. Censorino et Sabino coss.

V. Pulchro et Fiacco coss.

Caius Julius Cæsar Romæ ab altero Bruto interceptus est, cum eo conjurantibus aliis quibusdam senatoribus.

Romanorum imperator II Cæsar Augustus, qui et Octavianus, annis lvi, mensibus sex.

I. Agrippa et Gallo coss.

M. Publicola et Nerva Coccio coss.

(1) Hi consules fuerunt anno Urbis conditæ cxcixi, quarto olympiadis clxxxix, quo anno Pompeius de Mithridate triumphavit. Jam archontem Theophimum videtur dicere postremum idem Castor cap. 29, quamquam revera multi archontes sequiore adhuc ætate inveniuntur. Interim hujus Theophimi nomen addendum est archontum catalogis quos Meursius atque Corsinius satis operoso studio consecerunt. Item Dionysius et Lyciscus, qui sunt in inscriptione Veneta Cabirorum apud Rinckium.

(2) Secundum vulgatos fastos quos laudavimus, anni aliquot detrahendi sunt. Hic enim annorum cccclx numerus interest inter Brutum et Julium Cæsarem, ut capite superiore dictum est.

(3) Post caput 48 lacuna est in codice Armeniaco, quia unus saltem quaternio excidit. Attamen prioris hujus Eusebianorum Chronicorum libri nonnisi ultimum caput desiderari, docet nos ipse Eusebius in præmio, p. 4. Sequuntur post lacunam in Armeniaco codice regum tabulæ: exin alia lacuna est usque ad Abrahami annum ccccliv, ut postea dicam. Nunc autem a me opera danda est, ut libri hujus postremum caput probavili, quantum fieri potest, supplemento compensem.

De fastis consularibus Romanisque Cæsaribus a se in *Chronico* suo scribendis, quater Eusebius loquitur. Nam 1. in præmio ait se post priscos Romanos reges, in priore libro imperatores quoque Romanorum post Julium Cæsarem atque Augustum, annuosque consules imperatoribus implicitos, descripturum; 2. cap. 41 iterum spondet se Romanorum reges post Romulum, tum et Cæsares post Augustum, nec non consules a Julio Cæsare usque ad se, numeraturum; 3. cap. 47 diserte affirmat se consules Romanorum, sribunos, ac dictatores, a Bruto usque ad Cæsarem, utpote operas nimis prolixamque materiam, ex his *Chronicis* suis exclusurum; 4. Denique cap. 48, rempe in proxima pagina, ait Eusebius se aggredi ad contextendum Romanorum post Julium Cæsarem

Ἀρχομένης τῆς ργῆ ὀλυμπιάδος Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἠρέθη μονάρχης βασιλεὺς, ἐφ' (4) οὗ τὰ Ῥωμαίων ἤμασεν, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Καίσαρες προσηγορεύθησαν, ὃς καὶ βασιλεὺς πρῶτος Ῥωμαίων προῆλθεν ἐπὶ ἔτη δ' καὶ μῆνας ζ'.

Γατοῦ Ἰουλίου Καίσαρος ἔτος α'.

Α'. ὄπ. Λεπίδου καὶ Πλάγκου.

B Β'. ὄπ. Ἀντωνίνου καὶ Ἰσαυρικοῦ.

Γ'. ὄπ. Ἀλβίνου καὶ Πουλλίωνος.

ΡΗΔ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Δ'. ὄπ. Κενσωρίνου καὶ Σαβίνου.

Ε'. ὄπ. Πούλχρου καὶ Φιάκκου.

Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ ἐν Ῥώμῃ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ δευτέρου Βρούτου, συμποιησάντων μετ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων τινῶν συγχλητικῶν.

Ῥωμαίων δεύτερος ἐθασίλευσεν Καίσαρ Σεβαστὸς Αὐγουστος, ὁ καὶ Ὀκταδιανὸς (5), ἔτη νς', μῆνας ε'.

Α'. ὄπ. Ἀγρίππα καὶ Γάλλου.

Β'. ὄπ. Πουβλικολὰ καὶ Ἐρβακκίου.

imperatorum catalogum, adjectis annis consulibus atque olympiadiibus. Postremum igitur libri hujus prioris caput hanc materiam habuit, Cæsares scilicet, consules, atque olympiades, a Julio Cæsare usque ad Constantini vicennalia, quæ est *Chronicorum* Eusebii meta.

Undenam porro fasti hi a nobis hauriendi erant, atque ad Eusebium quasi postliminio revocandi? Equidem in præfatione olim ad meam Eusebii editionem Mediolanensem, p. xvii, vix dubitare me dixi, quin ii consularis fasti, quos *paschale Chronicon* nobis conservavit, ex eo laterculo sint quod Eusebius in *Chronico* suo collocaverat: etenim collato sæpe *paschali Chronico* cum Eusebiano, infinitam prope materiam ipsis verbis ex hoc in illud translata deprehendebam. Nunc vero cum insuper videamus in *paschali Chronico* Cæsares et consules atque olympiades uno simul contextu decurrentes, satis, ut credo, constat Eusebianum hoc esse laterculum, quod *Chronicum paschalis* auctor, multis de suo adjectis historiis, interpolavit cumulatque; quæ rursus historiae a me detrahendæ fuerunt, ut Eusebianum scriptum puritati suæ restituerem. Porro ad hoc excerptum faciendum utor haud editionibus ab infelici apographo derivatis, sed Vaticano *Chronicum paschalis* codice perantiquo sæculi x, quem Messanæ vi Kal. Octobr. ann. 1551 Hieronymus Surita a Georgio quodam Constantino-politano emisse se in fronte codicis narrat, et deinde Romam deferendum curavit. Quippe est hoc pretiosissimum unicumque (teste ipsa inscriptione codicis) *Chronicum paschalis* exemplar ab ultima antiquitate superstes, cui nomen quoque *Siculorum fastorum* aliquando ab eruditissimis impositum est, propterea quod e Sicilia, ut diximus, translatum in Urbem fuit.

(4) Cod. Vat. ἀφ', sed scribendum ἐφ' cum Synello, qui dicit ἐπὶ τούτου.

(5) Cod. hoc loco Ὀκτάδιος, sed infra Ὀκταδιανός.

ΡΗΕ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Γ'. ὄπ. Κορνεφικίου καὶ Πομπηίου.
Δ'. ὄπ. Ἀντωνίνου καὶ Λίβωνος.
Ε'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου καὶ Κικέρωνος.
Ζ'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ β' καὶ Κορβιλίου.

ΡΗΖ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Ζ'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Κράσσου.
Η'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Κράσσου τὸ β'.
Θ'. ὄπ. Ἄενοβάρβου καὶ Σωσίου.
Ι'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Ἀπουληίου.

ΡΗΑ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΙΑ'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ ς' καὶ Ἀγρίππα.
ΙΒ'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Ἀγρίππα τὸ β'.
ΙΓ'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ η' καὶ Ταύρου.
ΙΔ'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ θ' καὶ Σιλανοῦ.

ΡΗΒ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΙΕ'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ ι' καὶ Φλάκκου.
ΙΖ'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ ια' καὶ Πίσωνος.
ΙΖ'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ ιβ' καὶ Ἀρουντίου.
ΙΗ'. ὄπ. Κέλσου καὶ Τιβερίου.

ΡΗΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΙΘ'. ὄπ. Λολλίου καὶ Λεπίδου.
Κ'. ὄπ. Ἀπουληίου καὶ Νερβά.
ΚΑ'. ὄπ. Σατουρνίου καὶ Λουκρητίου.
ΚΒ'. ὄπ. Λεντούλου καὶ Λεντούλου.

ΡΗΔ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΚΓ'. ὄπ. Λεντούλου τὸ β' καὶ Κορνηλίου.
ΚΔ'. ὄπ. Φορνικίου καὶ Σιλανοῦ.
ΚΕ'. ὄπ. Δομετίου καὶ Ἄενοβάρβου.
ΚΖ'. ὄπ. Λίβωνος καὶ Πίσωνος.

ΡΗΕ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΚΖ'. ὄπ. Κράσσου καὶ Λεντούλου.
ΚΗ'. ὄπ. Νέρωνος καὶ Κλάρου.
ΚΘ'. ὄπ. Μεσσαλά καὶ Κυρινίου.
Λ'. ὄπ. Ρουβελλίου καὶ Σατορνίνου.

ΡΗΒ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΛΑ'. ὄπ. Μαξίμου καὶ Τουβέρωνος.
ΛΒ'. ὄπ. Ἀφρικανοῦ καὶ Μαξίμου τὸ β'.
ΛΓ'. ὄπ. Δρούσου καὶ Κρισπίνου.
ΛΔ'. ὄπ. Κενσωρίνου καὶ Γάλλου.

ΡΗΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΛΕ'. ὄπ. Νέρωνος τὸ β' καὶ Πίσωνος τὸ β'.
ΛϚ'. ὄπ. Βάλβου καὶ Βετέρου.
ΛΖ'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγ. τὸ ιγ' καὶ Σύλλου.
ΛΗ'. ὄπ. Σαβίνου καὶ Ρουφίνου.

ΡΗΔ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΛΘ'. ὄπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγ. τὸ ιδ' καὶ Σιλανοῦ.
Μ'. ὄπ. Λεντούλου Πίσωνος.
ΜΑ'. ὄπ. Πουθίλου-Καίσαρος καὶ Παύλου.
ΜΒ'. ὄπ. Ουίνδικίου καὶ Οὐάρου.

ΡΗΕ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΜΓ'. ὄπ. Λαμίου καὶ Σερβηλίου.
ΜΔ'. ὄπ. Μάγνου καὶ Βαλερίου.
ΜΕ'. ὄπ. Λεπίδου καὶ Πλάγκκου.
ΜΖ'. ὄπ. Τιβερίου Καίσαρος καὶ Καπήτωνος.

Α

CLXXXV OLYMPIAS.

- III. Cornificio et Pompeio coss.
IV. Antonino et Libone coss.
V. Octaviano Augusto et Cicerone coss.
VI. Octaviano Augusto II et Corvilio coss.

CLXXXVI OLYMPIAS.

- VII. Octaviano Augusto III et Crasso coss.
VIII. Octaviano Augusto IV et Crasso II coss.

- IX. Ænobarbo et Sosio coss.
X. Octaviano Augusto V et Apuleio coss.

CLXXXVII OLYMPIAS.

- XI. Octaviano Augusto VI et Agrippa coss.
XII. Octaviano Augusto VII et Agrippa II coss.

Β

- XIII. Octaviano Augusto VIII et Tauro coss.
XIV. Octaviano Augusto IX et Silano coss.

CLXXXVIII OLYMPIAS.

- XV. Octaviano Augusto X et Flacco coss.
XVI. Octaviano Augusto XI et Pisone coss.
XVII. Octaviano Augusto XII et Aruntio coss.
XVIII. Celso et Tiberio coss.

CLXXXIX OLYMPIAS.

- XIX. Lollio et Lepido coss.
XX. Apuleio et Nerva coss.
XXI. Saturnilo et Lucretio coss.
XXII. Lentulo et Lentulo coss.

CXC OLYMPIAS.

- XXIII. Lentulo II et Cornelio coss.
XXIV. Fornicio et Silano coss.
XXV. Domitio et Ænobarbo coss.
XXVI. Libone et Pisone coss.

CXCII OLYMPIAS.

- XXVII. Crasso et Lentulo coss.
XXVIII. Nerone et Claro coss.
XXIX. Messala et Cyrinio coss.
XXX. Rubellio et Saturnino coss.

CXCIII OLYMPIAS.

- XXXI. Maximo et Tuberone coss.
XXXII. Africano et Maximo II coss.
XXXIII. Druso et Crispino coss.
XXXIV. Censorino et Gallo coss.

CXCIII OLYMPIAS.

- D XXXV. Nerone II et Pisone II coss.
XXXVI. Balbo et Vetere coss.
XXXVII. Octaviano Aug. XIII et Sylla coss.
XXXVIII. Sabino et Rufino coss.

CXCIV OLYMPIAS.

- XXXIX. Octaviano Aug. XIV et Silano coss.
XL. Lentulo et Pisone coss.
XLI. Publio Cæsare et Paulo coss.
XLII. Vindicio et Vario coss.

CXCIV OLYMPIAS.

- XLIII. Lamia et Servilio coss.
XLIV. Magno et Valerio coss.
XLV. Lepido et Planeo coss.
XLVI. Tiberio Cæsare et Capitone coss.

CXCVI OLYMPIAS.

- XLVII. Cretio et Nerva coss.
 XLVIII. Camillo et Quintiliano coss.
 XLIX. Camerino et Sabino coss.
 L. Dolabella et Silano coss.

CXCVII OLYMPIAS.

- LII. Lepidio et Tauro coss.
 LII. Tiberio Cæsare II et Scipione coss.
 LIII. Flacco et Silano coss.
 LIV. Sexto et Sexto coss.

CXCVIII OLYMPIAS.

- LVI. Pompeio Magno et Apuleio coss.
 LVI. Bruto et Flacco II coss.
 [Octavianus Augustus moritur Nolæ septuagesimo et sexto ætatis anno, diebus quinque et triginta minus.]

Romanorum imperator III Tiberius Cæsar annis XIIII.

- I. Tauro et Libone coss.
 II. Crasso et Rufo coss.

CXCIX OLYMPIAS.

- III. Tiberio Cæsare III et Rufo II coss.
 IV. Silano et Balbo coss.
 V. Messala et Grato coss.
 VI. Tiberio Cæsare IV et Druso coss.

CC OLYMPIAS.

- VII. Agrippa et Galba coss.
 VIII. Pollione et Vetere coss.
 IX. Cethego et Varo coss.
 X. Agrippa II et Lentulo coss.

CCI OLYMPIAS.

- XI. Getulico et Sabino coss.
 XII. Crasso et Pisone coss.
 XIII. Silano et Nerva coss.
 XIV. Gemino et Gemino coss.

CCH OLYMPIAS.

- XV. Rufo et Rubellino coss.
 XVI. Vinicio et Longino coss.
 XVII. Tiberio Cæs. V solo coss.
 XVIII. Persico et Vitellio coss.

CCHII OLYMPIAS.

- XIX. Aruntio et Ænobarbo coss.
 XX. Galba et Sylla coss.
 XXI. Gallo et Nonniano coss.
 XXII. Læliano et Plauto coss.

Tiberius imperator propria morte moritur Romæ in palatio, absque liberis et cælebs, natus annos LXX.

Romanorum imperator IV Caius Caligula Cæsar annis IV.

CCIV OLYMPIAS.

- I. Proculo et Nigrino coss.

(1) Deest in codice vat. Chronici paschalis, nec non in ejus editionibus, Augusti mors, quam ego facile supplevi. Cæteroquin hanc Suetonius sub præcedentibus consulibus recitat: obiit duobus Sextis Pompeio et Apuleio coss. Ex quibus insuper Sueto-

PATROL. XXVII.

A

PHIΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- MZ'. ὕπ. Κρητίου καὶ Νερβά.
 MH'. ὕπ. Καμήλλου καὶ Κυντυλλιανού.
 MΘ'. ὕπ. Καμερίνου καὶ Σαβίνου.
 Ν'. ὕπ. Δολαβελλά καὶ Σιλανού.

PHIZ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- NA'. ὕπ. Λεπιδίου καὶ Ταύρου.
 NB'. ὕπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ β' καὶ Σκηπίωνος.
 ΝΓ'. ὕπ. Φλάκκου καὶ Σιλανού.
 ΝΔ'. ὕπ. Σέκστου καὶ Σέκστου.

PIIH' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- NE'. ὕπ. Πομπηίου Μάγνου καὶ Ἀπουληίου.
 ΝΖ'. ὕπ. Βρούττου καὶ Φλάκκου τὸ β'.
 [Ὀκταβιανὸς Ἀδγουστος τελευτᾷ ἐν Νάυα, ὧν ἑτῶν οε', μην. ι', ἡμ. κε' (1).]

Ῥωμαίων γ' ἐμονάρχησεν Τιβέριος Καίσαρ ἑτη κβ'.

- A'. ὕπ. Ταύρου καὶ Λίβωνος.
 B'. ὕπ. Κράσσου καὶ Ρούφου.

PHIΘ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Γ'. ὕπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Ρούφου τὸ β'.
 Δ'. ὕπ. Σιλανού καὶ Βάλβου.
 Ε'. ὕπ. Μεσσαλά καὶ Γράτου.
 Ζ'. ὕπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Δρού

Σ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Z'. ὕπ. Ἀγρίππα καὶ Γαλβά.
 Η'. ὕπ. Πουλλωνος καὶ Βετέρου.
 Θ'. ὕπ. Κεθήγου καὶ Ούάρου.
 I'. ὕπ. Ἀγρίππα τὸ β' καὶ Λεντούλου.

ΣΑ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- IA'. ὕπ. Γετουλικού καὶ Σαβίνου.
 IB'. ὕπ. Κράσσου καὶ Πίτωνος.
 IIΓ'. ὕπ. Σιλανού καὶ Νεροῦσα.
 IAΔ'. ὕπ. Γεμίνου καὶ Γεμίνου.

ΣΒ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- IE'. ὕπ. Ρούφου καὶ Ρουβελλίνου.
 IG'. ὕπ. Ούεννικίου καὶ Λογγίνου.
 IZ'. ὕπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ ε' μόνου.
 IH'. ὕπ. Περσικου καὶ Βεταλλίου.

ΣΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- IΘ'. ὕπ. Ἀρουντίου καὶ Ἀενοδάργου.
 K'. ὕπ. Γαλβά καὶ Σύλλου.
 KA'. ὕπ. Γάλλου καὶ Νοννιανού.
 KB'. ὕπ. Αελιανού καὶ Πλαύτου.

Ὁ βασιλεὺς Τιβέριος τελευτᾷ ἰδίῳ θανάτῳ ἐν τῇ παλατίῳ Ῥώμης, ἄπαις καὶ ἀγύναιος, ὧν ἑτῶν ε'.

Ῥωμαίων δ' ἐβασίλευσεν Γάιος Γάλλος (2) Καίσαρ ἑτη δ'.

ΣΔ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- A'. ὕπ. Προκούλου καὶ Νιγρίνου.

nii verbis cognoscimus Sextos prænomina esse consulum Pompeii et Apuleii, non autem diversos consules, ut horum fastorum auctor hic et sæpe alibi in multis errat.

(2) Ita cod.

17. ὄπ. Ἰουλιανοῦ καὶ Ἀσπρενάτου.

Γ'. ὄπ. Κλαυδίου Καίσαρος καὶ Κερσιανοῦ.

Δ'. ὄπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ β' μόνου.

Ἐπὶ τῶν προκλειμένων ὑπάτων Γάιος Γάλλος ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ Ῥώμης ὑπὸ τῶν ἰδίων σπαθαρῶν κουδικουλαρίων εὐνούχων, κατὰ γνύμην τῆς συγκλήτου, ὧν ἐτῶν λθ'.

ΣΕ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ῥωμαίων ε' ἐβασίλευσεν Κλαύδιος ἔτη ιδ'.

Α'. ὄπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Ἀντωνίνου.

Β'. ὄπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Λάργου.

Γ'. ὄπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Βετελλίου τὸ β'.

Δ'. ὄπ. Κρίσπου καὶ Ταύρου.

ΣΖ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ε'. ὄπ. Οὐεννικίου καὶ Κορβίνου.

Ζ'. ὄπ. Ἀσιατικοῦ καὶ Σιλανοῦ (2).

A II. Juliano et Asprenate coss.

III. Claudio Cæs. et Cersiano (1) coss.

IV. Claudio Cæsare II solo coss.

His prædictis coss. Caius Caligula Romæ in palatio interfectus est a suis protectoribus cubiculariis eunuchis, consentiente senatu, cum annorum esset xxxix

CCV OLYMPIAS.

Romanorum imp. V Claudius an. xiv.

I. Claudio Cæsare III et Antonino coss.

II. Claudio Cæsare IV et Largo coss.

III. Claudio Cæsare V et Vitellio II coss.

IV. Crispo et Tauro coss.

CCVI OLYMPIAS.

V. Vinicio et Corvino coss.

B VI. Asiatico et Silano coss.

VII. Claudio Cæs. VI et Vitellio III coss.

VIII. Vitellio IV et Publicola coss.

CCVII OLYMPIAS.

IX. Veriano et Gallo coss.

X. Vetere et Nerviniano coss.

XI. Claudio Cæs. VII et Orfito coss.

XII. Sylla et Catone coss.

CCVIII OLYMPIAS.

XIII. Silano et Antonino coss.

XIV. Marcello et Aviola coss.

Romanorum imp. VI Nero annis xiv

I. Nerone et Vetere coss.

II. Saturnino et Seipione coss.

CCIX OLYMPIAS.

C III. Nerone II et Pisone coss.

IV. Nerone III et Messala coss.

V. Aproniano et Capitone coss.

VI. Nerone IV et Lentulo coss.

CCX OLYMPIAS.

VII. Lacio (3) et Turpiliano coss.

VIII. Mario et Gallo coss.

IX. Rufo et Regulo coss.

X. Crasso et Basso coss.

CCXI OLYMPIAS.

XI. Helva et Vestino coss.

XII. Telesino et Rufo coss.

XIII. Capitone et Rufo coss.

XIV. Italico et Trachalo coss.

His consulibus Nero amplius non comparuit, extinctusque est, annos natus lxxix.

Post Neronem imperavit in Hispania Galba, Vitellius in Germania, Otho Romæ. Ii singuli seorsum imperium arripuerunt.

Galba mense imperii septimo in medio Romæ foro capite truncatus est.

Otho mense imperii sexto ipse sibi manus attulit.

num supplementum ex Idatio sumpsit, quem auctorem cum textu *Chronici paschalis*, ideoque cum Eusebio, valde conspirare, exploratum est.

(3) Dic *Cæsonio*.

(4) Ridiculus error. Siquidem Nero anno floridæ ætatis xxxii violenta morte obiit. Sed alia multa Iulijscenodi menda non corrigam.

Η'. ὄπ. Καπήτωνος καὶ Ῥούφου.

ΙΑ'. ὄπ. Ἰταλικοῦ καὶ Τραχάλου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀφανῆς γέγονεν Νέρων, D καὶ τέλευτᾷ, ὧν ἐτῶν εβ' (4).

Μετὰ Νέρωνα Γαλδᾶς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰβηρίᾳ, Οὐτ-τήλλιος ἐν Γερμανίᾳ. Ὄθων ἐπὶ Ῥώμης ἕκαστος αὐτῶν ἰδίᾳ ἐπέβη τῇ ἀρχῇ.

Γαλδᾶς ἐβασίλευσεν μῆνας ζ', καὶ ἐν μέσῃ τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Ὄθων βασιλεύσας μῆνας ε', ἑαυτὸν διεχειρίσατο.

(1) Dic *Cæsiano*.

(2) In codice Vat., p. 172 b, ad oram inferiorem scribitur: *desideratur quaternio* (non una pagina, ut alii dixerunt) *et cum eo xx annorum consularis*. Hinc etiam patet, codicem Vaticanum esse fontem unicuique *Chronici paschalis*, quia et Monacense apographum cum editionibus æque hiat. Porro Lati-

Vitellius mense imperii decimo in palatio est interemptus.

Romanorum imperator VII Vespasianus ab exercitu electus, annis ix, mensibus xi, diebus xxi.

CCXII OLYMPIAS.

- I. Galba et Tito Rufino coss.
- II. Vespasiano imp. solo coss.
- III. Vespasiano imp. II et Nerva coss.
- IV. Vespasiano Augusto III et Tito coss.

CCXIII OLYMPIAS.

- V. Vespasiano Augusto IV et Tito II coss.
- VI. Domitiano et Messalino coss.
- VII. Vespasiano Augusto V et Tito III coss.
- VIII. Vespasiano Aug. VI et Tito IV coss.

CCXIV OLYMPIAS.

- IX. Vespasiano Augusto VII et Tito V coss.
- X. Tito VI et Domitiano II coss.

Hoc anno Vespasianus imperator morbo correptus, ex defectione moritur, annos natus LXX.

Romanorum imperator VIII Titus, illius filius, annis II.

- I. Tito Augusto VII et Domitiano III coss.
- II. Galba et Pothione coss.

His predictis coss. gravi morbo oppressus Titus mortem obiit annos natus XLII.

Romanorum imperator IX Domitianus annis XVI.

CCXV OLYMPIAS.

- I. Domitiano Augusto IV et Sabino coss.
- II. Domitiano Augusto V et Tito Rufo coss.
- III. Domitiano Augusto VI et Sabino coss.
- IV. Domitiano Augusto VII et Fulvio coss.

CCXVI OLYMPIAS.

- V. Domitiano Augusto VIII et Dolabella coss.
- VI. Domitiano Augusto IX et Saturnino coss.
- VII. Domitiano Augusto X et Tito Rufo II coss.
- VIII. Fulvio II et Atratino coss.

CCXVII OLYMPIAS.

- IX. Domitiano Augusto XI et Nerva coss.
- X. Glabrione et Trajano coss.
- XI. Domitiano Augusto XII et Saturnino coss.
- XII. Pompeio et Crispino coss.

CCXVIII OLYMPIAS.

- XI. Domitiano Augusto XIII et Flavio Clemente D coss.
- XIV. Asprenate et Laterano coss.
- XV. Domitiano XIV et Clemente II coss.
- XVI. Valente et Vetere coss.

Domitianus occisus est, an. nat. XLV.

Romanorum imperator X Nerva anno I.

CCXIX OLYMPIAS.

- I. Nerva Augusto et Tito Rufo III coss.
- Nerva morbo confectus vitæ finem fecit VIII. Kalend. Februarii.

Romanorum imp. XI Trajanus an. XIX.

- I. Trajano Augusto solo coss.
- II. Palma et Senecione coss.
- III. Trajano Augusto II et Pontiano coss.

Οὐτέλλιος βασιλεύσας μῆνας ε', ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ Ῥώμης.

Ῥωμαίων ζ' ἐβασίλευσεν Οὐεσπασιανὸς ἔτη θ', μῆνας ια', ἡμέρας κβ', στέφαντος αὐτὸν τοῦ στρατοῦ.

ΣΙΒ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- A'. ὑπ. Γαλδὰ καὶ Τίτου Ῥουφίνου.
- B'. ὑπ. Οὐεσπασιανῶ ἀυτοκράτορος μόνου.
- Γ'. ὑπ. Οὐεσπασιανῶ ἀυτοκράτ. τὸ β' καὶ Νερούα.
- Δ'. ὑπ. Οὐεσπασιανῶ ἀυτοκράτου τὸ γ' καὶ Τίτου.

ΣΙΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- E'. ὑπ. Οὐεσπασιανῶ ἀυτοκράτου τὸ δ' καὶ Τίτου τὸ β'.
- Ζ'. ὑπ. Δομετιανῶ καὶ Μεσσαλίνου.
- Z'. ὑπ. Οὐεσπασιανῶ ἀυτοκράτου τὸ ε' καὶ Τίτου τὸ γ'.
- H'. ὑπ. Οὐεσπασιανῶ ἀυτοκράτου τὸ ζ' καὶ Τίτου τὸ δ'.

ΣΙΑ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- B'. ὑπ. Οὐεσπασιανῶ ἀυτοκράτου τὸ ζ' καὶ Τίτου τὸ ε'.
 - Γ'. ὑπ. Τίτου τὸ ζ' καὶ Δομετιανῶ τὸ β'.
- Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ νόσῳ βληθεὶς Οὐεσπασιανὸς ὁ βασιλεὺς παρεθεὶς τελευτᾷ, ὡν ἐτῶν σ'.

Ῥωμαίων η' ἐβασίλευσεν Τίτος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη β'.

- A'. ὑπ. Τίτου ἀυτοκράτου τὸ ζ' καὶ Δομετιανῶ τὸ γ'.
- B'. ὑπ. Γαλδὰ καὶ Πουλλίλλου.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπέτιον πάθει θανάτῳ βληθεὶς Τίτος ἀπέθανεν, ὡν ἐτῶν μβ'.

Ῥωμαίων θ' ἐβασίλευσεν Δομετιανὸς ἔτη ις'.

ΣΙΕ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- A'. ὑπ. Δομετιανῶ ἀυτοκράτου τὸ θ' καὶ Σαθίνου.
- B'. ὑπ. Δομετιανῶ ἀυτοκράτου τὸ ε' καὶ Τίτου Ῥούφου.
- Γ'. ὑπ. Δομετιανῶ ἀυτοκράτου τὸ ζ' καὶ Σαθίνου.
- Δ'. ὑπ. Δομετιανῶ ἀυτοκράτου τὸ ζ' καὶ Φουλβίου.

ΣΙΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- E'. ὑπ. Δομετιανῶ ἀυτοκράτου τὸ η' καὶ Δολαβελλά.
- Ζ'. ὑπ. Δομετιανῶ ἀυτοκράτου τὸ θ' καὶ Σατορνίνου.
- Z'. ὑπ. Δομετιανῶ ἀυτ. τὴ ι' καὶ Τίτου Ῥούφου τὸ β'.
- H'. ὑπ. Φουλβίου τὸ β' καὶ Ἀτρατίνου.

ΣΙΔ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Θ'. ὑπ. Δομετιανῶ ἀυτοκράτου τὸ ια' καὶ Νερούα.
- Γ'. ὑπ. (Γ)λαβρίωνος καὶ Τραϊανῶ.
- ΙΑ'. ὑπ. Δομετιανῶ ἀυτοκράτου τὸ ιβ' καὶ Σατορνίνου.
- ΙΒ'. ὑπ. Πομπηίου καὶ Κρισπίνου.

ΣΙΕ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΙΓ'. ὑπ. Δομετιανῶ ἀυτοκράτου τὸ ιγ' καὶ Φλαυτοῦ Κλήμεντος.
- ΙΔ'. ὑπ. Ἀσπρενάτου καὶ Λατεράνου.
- ΙΕ'. ὑπ. Δομετιανῶ ἀυτ. τὸ ιδ' καὶ Κλήμεντος τὸ β'.
- ΙΖ'. ὑπ. Οὐάλεντος καὶ Βετέρου.

Δομετιανὸς ἀνθρώπη, ὡν ἐτῶν με'.

Ῥωμαίων ι' ἐβασίλευσεν Νερούας ἔτος α'.

ΣΙΘ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- A'. ὑπ. Νερούα ἀυτοκράτου καὶ Τίτου Ῥούφου τὸ γ'.
- Νερούας νοσήσας ἐτελεύτησεν πρὸ η' Καλενδῶν Φεβρουαρίου.

Ῥωμαίων ια' ἐβασίλευσεν Τραϊανὸς ἔτη ιθ'.

- A'. ὑπ. Τραϊανῶ ἀυτοκράτου μόνου.
- B'. ὑπ. Παλμὰ καὶ Σενεκίωνος.
- Γ'. ὑπ. Τραϊανῶ ἀυτοκράτου τὸ β' καὶ Ποντιανῶ.

ΣΚ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Δ'. ὄπ. Τραϊανῷ Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Πέτου.
 Ε'. ὄπ. Συριανῷ καὶ Συρίου.
 Ϛ'. ὄπ. Τραϊανῷ Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Μαξίμου.
 Ζ'. ὄπ. Συριανῷ τὸ β' καὶ Μαρκέλλου.

ΣΚΑ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Η'. ὄπ. Κανδίδου καὶ Κουαδρέτου.
 Θ'. ὄπ. Κομόδου καὶ Κερατάνου.
 Ι'. ὄπ. Συριανῷ τὸ γ' καὶ Σενεκίωνος τὸ β'.
 ΙΑ'. ὄπ. Γάλλου καὶ Βραδοῦα.

ΣΚΒ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΙΒ'. ὄπ. Παλμᾶ καὶ Τούλλου.
 ΙΓ'. ὄπ. Ὀρφέτου καὶ Πρισκιανῷ.
 ΙΔ'. ὄπ. Πίσωνος καὶ Ἰουλιανῷ.
 ΙΕ'. ὄπ. Τραϊανῷ Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Ἀφρικανῷ.

ΣΚΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΙϚ'. ὄπ. Πρισκιανῷ καὶ Κέλσου.
 ΙΖ'. ὄπ. Μάλσου καὶ Βουλκίσκου.
 ΙΗ'. ὄπ. Μεσσαλά καὶ Πέδωνος (1).
 ΙΘ'. ὄπ. Αἰλιανῷ καὶ Βετέρου.
 Ὁ βασιλεὺς Τραϊανὸς ὑδρωπιάσας ἀπέθανεν ἐν Ση-
 ληνούτι πόλει τῆς Σελευκείας, ὡν ἐτῶν ξε'.

Ῥωμαίων ιθ' ἐβασίλευσεν Αἴλιος Ἀδριανὸς ἔτη
 κα'.

ΣΚΔ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Α'. ὄπ. Ἀπρωνιανῷ καὶ Νίγρου.
 Β'. ὄπ. Αἰλίου Ἀδριανῷ Αὐγούστου καὶ Σαληνάτορος.
 Γ'. ὄπ. Αἰλίου Ἀδριανῷ Αὐγ. τὸ β' καὶ Ῥουστικίου.
 Δ'. ὄπ. Σεθήρου καὶ Φούλκου.

ΣΚΕ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Ε'. ὄπ. Σεθήρου τὸ β' καὶ Αὐγουρίνου.
 Ϛ'. ὄπ. Ἀβιολά καὶ Πανσά.
 Ζ'. ὄπ. Ἀπρωνιανῷ τὸ β' καὶ Παμπίνου.
 Η'. ὄπ. Γλαβρίωνος καὶ Τορκουάτου.

ΣΚϚ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Θ'. ὄπ. Ἀσιατικοῦ καὶ Ἀκυλίνου.
 Ρ. ὄπ. Σεθήρου τὸ γ' καὶ Ἀμβιγούλου (2).
 ΙΑ'. ὄπ. Τιτιανῷ καὶ Γαλλικανῷ.
 ΙΒ'. ὄπ. Τορκουάτου καὶ Λίβωνος.

ΣΚΖ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΙΓ'. ὄπ. Μαρκέλλου καὶ Κέλσου.
 ΙΔ'. ὄπ. Κατουλλίνου καὶ Λίβωνος.
 ΙΕ'. ὄπ. Ποντιανῷ καὶ Ῥούφου.
 ΙϚ'. ὄπ. Αὐγουρίνου καὶ Σεργιανῷ.

ΣΚΗ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΙΖ'. ὄπ. Ίεθρίου καὶ Σισίνου.
 ΙΗ'. ὄπ. Σεθήρου καὶ Οὐάρου.
 ΙΘ'. ὄπ. Ποντιανῷ τὸ β' καὶ Ἀκυλίνου.
 Κ'. ὄπ. Κομόδου καὶ Ποντιανῷ τὸ γ'.

ΣΚΘ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΚΑ'. ὄπ. Αἰλιανῷ Καίσαρος καὶ Βαλθίνου.
 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων Αἴλιος Ἀδριανὸς νοστή-
 σας ὀλίγας ἡμέρας, ἐτελεύτησεν, ὡν ἐτῶν οζ'.
 Ῥωμαίων ιγ' ἐβασίλευσεν Αἴλιος Ἀντωνίνος ὁ Εὐσε-
 βῆς ἔτη κγ'.

(1) Cod., Πέωνος.

Α

CCXX OLYMPIAS.

- IV. Trajano Augusto III et Peto coss.
 V. Syriano et Syrio coss.
 VI. Trajano Augusto IV et Maximo coss.
 VII. Syriano II et Marcello coss.

CCXXI OLYMPIAS.

- VIII. Candido et Quadrato coss.
 IX. Commodo et Ceratano coss.
 X. Syriano III et Senecione II coss.
 XI. Gallo et Bradua coss.

CCXXII OLYMPIAS.

- XII. Palma et Tullo coss.
 XIII. Orfito et Prisciano coss.
 XIV. Pisone et Juliano coss.
 B XV. Trajano Augusto V et Africano coss.

CCXXIII OLYMPIAS.

- XVI. Prisciano et Celso coss.
 XVII. Malso et Vulcisco coss.
 XVIII. Messala et Pedone coss.
 XIX. Aeliano et Vetere coss.
 Trajanus imperator aqua intercute moritur
 Selinunte, Seleuciae civitate, cum esset annorum
 LXV.

Romanorum imperator XII Aelius Adrianus, ann.
 XXI.

CCXXIV OLYMPIAS.

- I. Aproniano et Nigro coss.
 II. Aelio Adriano Aug. et Salinatore coss.
 C III. Aelio Adriano Aug. II et Rusticio coss.
 IV. Severo et Fulco coss.

CCXXV OLYMPIAS.

- V. Severo II et Augurino coss.
 VI. Aviola et Pansa coss.
 VII. Aproniano II et Pampino coss.
 VIII. Glabrione et Torquato coss.

CCXXVI OLYMPIAS.

- IX. Asiatico et Aquilino coss.
 X. Severo III et Ambigulo coss.
 XI. Titiano et Gallicano coss.
 XII. Torquato et Libone coss.

CCXXVII OLYMPIAS.

- XIII. Marcello et Celso coss.
 D XIV. Catullino et Libone II coss.
 XV. Pontiano et Rufo coss.
 XVI. Augurino et Sergiano coss.

CCXXVIII OLYMPIAS.

- XVII. Hiberno et Sisenna coss.
 XVIII. Severo et Varo coss.
 XIX. Pontiano II et Aquilino coss.
 XX. Commodo et Pontiano III coss.

CCXXIX OLYMPIAS.

- XXI. Aeliano et Balbino coss.
 His coss. Aelius Adrianus, cum paucis diebus
 aegrotasset, vita excessit, annos natus LXXVII.
 Romanorum imperator XIII, Aelius Antoninus Pius,
 annis XXIII.

(2) Ita cod., pro Ἀμβ.6.

- I. Gaietino et Negro coss.
 II. Antonino Augusto et Præsentina coss.
 III. Antonino Augusto II et Marco Aurelio Vero filio eius coss.

CCXXX OLYMPIAS.

- IV. Severo IV et Silano coss.
 V. Rufino et Quadrato coss.
 VI. Torquato et Herode coss.
 VII. Aviola et Maximo coss.

CCXXXI OLYMPIAS.

- VIII. Antonino Aug. III et Aurelio II coss.

- IX. Severo V et Verino coss.
 X. Largo et Messalino coss.
 XI. Torquato II et Juliano coss.

CCXXXII OLYMPIAS.

- XII. Orfito et Prisco coss.
 XIII. Glabrione et Vetere coss.
 XIV. Condiano et Maximo coss.
 XV. Glabrione II et Jumilio (I) coss.

CCXXXIII OLYMPIAS.

- XVI. Præsente et Rufino coss.
 XVII. Commodo et Laterano coss.
 XVIII. Severo VI et Sabiniano coss.
 XIX. Silvano et Augurino coss.

CCXXXIV OLYMPIAS.

- XX. Barbaro et Regulo coss.
 XXI. Tertullo et Sacerdote coss.
 XXII. Quintillo et Prisco coss.
 XXIII. Bradua et Vero coss.

His coss. (mortuus) est Ælius Antoninus (Lorii) annos natus LXVII.

Romanorum imperator XIV, Marcus Aurelius Antoninus, qui et Verus dictus, filius Antonini Pii, nec non Lucius Aurelius Commodus, illius frater, annis XIX.

CCXXXV OLYMPIAS.

- I. Marco Aurelio Vero et Lucio Commodo Augusto II coss.
 II. Marco Aurelio Vero et Lucio Commodo Augusto III coss.
 III. Rusticio et Aquilino coss.
 IV. Æliano et Pastore coss.

CCXXXVI OLYMPIAS.

- V. Macrino et Celso coss.
 VI. Orfito et Pudente coss.
 VII. Pudente II et Pollione coss.
 VIII. Marco Aur. Vero III et Quadrato coss.

CCXXXVII OLYMPIAS.

- IX. Aproniano et Paulo coss.
 X. Prisco et Apollinare coss.
 XI. Cethego et Claro coss.
 XII. Severo et Herenniano coss.

CCXXXVIII OLYMPIAS.

- XIII. Orfito II et Maximo coss.

(1) Nempæ Homullo.

- A A'. όπ. Καμερίνου και Νίγρου.
 B'. όπ. Άντωνίνου Αύγούστου και Πραιπεντίνου.
 Γ'. όπ. Άντωνίνου Αύγούστου τδ β' και Μάρκου Αύρηλίου υιού αυτού.

ΣΑ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Δ'. όπ. Σεθήρου τδ δ' και Σιλανού.
 Ε'. όπ. Ρουφίνου και Κουαδράτου.
 Ϛ'. όπ. Τορκουάτου και Ήρώδου.
 Ζ'. όπ. Άδριολά και Μαξίμου.

ΣΑΑ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Η'. όπ. Άντωνίνου Αύγούστου τδ γ' και Αύρηλίου τδ β'.

- Θ'. όπ. Σεθήρου τδ ε' και Ούηρίνου.

- Ι'. όπ. Αάργου και Μεσσαλίνου.

- B ΙΑ'. όπ. Τορκουάτου τδ β' και Ίουλιανού.

ΣΑΒ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΙΒ'. όπ. Όρφίτου και Πρίσκου.
 ΙΓ'. όπ. Γλαβρίωνος και Βετέρου.
 ΙΔ'. όπ. Κονδιανού και Μαξίμου.
 ΙΕ'. όπ. Γλαβρίωνος τδ β' και Ίουμπίλου.

ΣΑΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΙϚ'. όπ. Πραίσεντος και Ρουφίνου.
 ΙΖ'. όπ. Κομόδου και Λατεράνου.
 ΙΗ'. όπ. Σεθήρου τδ Ϛ' και Σαβινιανού.
 ΙΘ'. όπ. Σιλβανού και Αύγουρίνου.

ΣΑΔ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Κ'. όπ. Βαρβάρου και Ρηγούλου.
 ΚΑ'. όπ. Τερτύλλου και Σακερδότου.
 C ΚΒ'. όπ. Κυντύλλου και Πρίσκου.
 ΚΓ'. όπ. Βραδούα και Ούήρου.

Έπὶ τούτων τῶν ὑπάτων (ἐτελεύτησεν) Αἴλιος Ἄντωνίνος (ἐν Λαορίῳ) ὢν ἐτῶν ἕξ'.

Ῥωμαίων ἰδ' ἐθασίλευσεν Μάρκος Αὐρήλιος Ἄντωνίνος, ὁ και Οὐῆρος, υἱὸς Ἄντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, και Λούκιος Αὐρήλιος Κόμοδος, ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐτη ἰθ'.

ΣΑΕ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Α'. όπ. Μάρκου Αύρηλίου Ούήρου και Λουκίου Κομόδου Αύγούστου τδ β'.
 Β'. όπ. Μάρκου Αύρηλίου Ούήρου και Λουκίου Κομόδου Αύγούστου τδ γ'.
 Γ'. όπ. Ρουστιχίου και Άκυλίνου.
 Δ'. όπ. Αίλιανού και Πάστορος.

D

ΣΑϚ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Ε'. όπ. Μακρίνου και Κέλσου.
 Ϛ'. όπ. Όρφίτου και Πούδεντος.
 Ζ'. όπ. Πούδεντος τδ β' και Πουλλίωνος.
 Η'. όπ. Μάρκου Αύρηλίου Ούήρου τδ γ' και Κουαδράτου.

ΣΑΖ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Θ'. όπ. Άπρωνιανού και Παύλου.
 Ι'. όπ. Πρίσκου και Άπολιναρίου.
 ΙΑ'. όπ. Κεθήγου και Κλάρου.
 ΙΒ'. όπ. Σεθήρου και Έρηννιανού.

ΣΑΗ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΙΓ'. όπ. Όρφίτου τδ β' και Μαξίμου.

1Α'. ὕπ. Σεβήρου τὸ β' καὶ Πομπηϊανοῦ.

1Ε' ὕπ. Γάλλου καὶ Φλάκκου.

1Γ' ὕπ. Ὀρφέτου τὸ γ' καὶ Ῥούφου.

ΣΛΘ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

1Ζ'. ὕπ. Πουλλίωνος καὶ Ἄπρου.

1Η'. ὕπ. Κομόδου καὶ Κυϊντίλλου.

1Θ'. ὕπ. Ὀρφέτου τὸ δ' καὶ Ῥούφου τὸ β'.

Ἄντωνίνος, ὁ καὶ Οὐθῆρος, νοσήσας ἀπέθανεν ἐν Πανωνίαις, πρὸ ἐπιπέω καλανῶν ἀπριλλίων, ἄρξας ἔτη 1θ'.

Ῥωμαίων 1ε' ἐβασίλευσεν Κομόδος ἔτη 1θ'.

Α'. ὕπ. Κομόδου Αὐγούστου τὸ β' καὶ Βήρου.

ΣΜ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β'. ὕπ. Πραΐτεντος καὶ Γορδιανοῦ.

Γ'. ὕπ. Κομόδου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Βήρου τὸ β'.

Δ'. ὕπ. Μαμερτίνου καὶ Ῥούφου τὸ γ'.

Ε'. ὕπ. Κομόδου Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Βικτορίνου.

ΣΜΑ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ'. ὕπ. Μαρκέλλου καὶ Αἰλιανοῦ.

Ζ'. ὕπ. Ματέρνου καὶ Βραδούα.

Η'. ὕπ. Κομόδου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Γλαβρίωνος.

Θ'. ὕπ. Κρισπίνου καὶ Αἰλιανοῦ.

ΣΜΒ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ'. ὕπ. Φουσκιανοῦ καὶ Σιλανοῦ.

1Α'. ὕπ. Κομόδου Αὐγούστου τὸ ς' καὶ Σεπτίμιανου.

1Β'. ὕπ. Κομόδου Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Περτιναξοῦ.

Κόμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν ἀποπνιγείς ἐν οἰκίᾳ Βεστιάνου συγγενοῦς αὐτοῦ καὶ Ἀτταλιανῆς τῆς ὑπατίσσης ἐν Ῥώμῃ πρὸ α' καλανῶν Ἰανουαρίου, ἄρξας ἔτη 1θ'.

Ῥωμαίων 1ς' ἐβασίλευσεν Λούκιος Περτιναξὸς μῆνας β'.

Περτιναξὸς, ὁ καὶ Λούκιος, ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ὡς ἐφέρχεται ἀπὸ τοῦ παλατίου εἰς τὸν Μάρτιον ὄν ἐτῶν θ'.

Ῥωμαίων 1ς' ἐβασίλευσεν Δίδιος Ἰουλιανὸς, ὁ καὶ Σιλβιος, μῆνας ζ'.

Α'. ὕπ. Φλάκκου καὶ Κλάρου.

Καὶ οὗτος ὁ Δίδιος ἐσφάγη ὑπὸ κουβικουλαρίου, εἰς τὴν πηγὴν τοῦ παλατίου, Ῥώμης ἔσω, ὡς προσέχει τοῖς ἰχθύσιν, ἐκ συσκευῆς τῶν μετ' αὐτοῦ, ὄν ἐτῶν ξ'.

Ῥωμαίων 1η' ἐβασίλευσεν Λούκιος Σεπτίμιος Σεβήρος, ἀπὸ τῆς συγκλήτου Ῥώμης ψηφισθείς, ὀν ἔτη 1θ'.

ΣΜΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α'. ὕπ. Σεβήρου Αὐγούστου καὶ Σαβίνου.

Β' ὕπ. Τερτύλλου καὶ Κλήμεντος.

Γ'. ὕπ. Δέξτρου καὶ Πρίσκου.

Δ'. ὕπ. Λατεράνου καὶ Ῥουφίνου.

ΣΜΔ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ε'. ὕπ. Σατορνίνου καὶ Γάλλου.

Ζ'. ὕπ. Ἀνουλλίνου καὶ Φρόντωνος.

Ζ'. ὕπ. Σεβήρου Αὐγούστου τὸ β' καὶ Βικτορίνου.

Η'. ὕπ. Μωκιανοῦ καὶ Φαβιανῶ.

(1) Dic Salvius.

A XIV. Severo II et Pompeiano coss.

XV. Gallo et Flacco coss.

XVI. Orfito III et Rufo coss.

CCXXXIX OLYMPIAS.

XVII. Pollione et Apro coss.

XVIII. Commodo et Quintillo coss.

XIX. Orfito IV et Rufo II coss.

Antoninus, qui et Verus dictus est, morbo confictatus in Pannoniis obiit, VIII Kal. Apriles, cum imperasset annis XIX.

Romanorum imp. XV Commodus an. XII.

I. Commodo Augusto II et Vero coss.

CCXL OLYMPIAS.

II. Præsentis et Gordiano coss.

B III. Commodo Aug. III et Vero II coss.

IV. Mamertino et Rufo III coss.

V. Commodo Augusto IV et Victorino coss.

CCXLI OLYMPIAS.

VI. Marcello et Æliano coss.

VII. Materno et Bradua coss.

VIII. Commodo Aug. V et Gabriene coss.

IX. Crispino et Æliano coss.

CCXLII OLYMPIAS.

X. Fusciano et Silano coss.

XI. Commodo Aug. VI et Septimiano coss.

XII. Commodo Aug. VII et Pertinace coss.

Commodus repente interit suffocatus in arde Vestiani affinis sui et Attalianæ femine consularis Romæ, pridie Kalend. Januariæ, cum imperasset annis XII.

Romanorum imperat. XVI, Lucius Pertinax mensibus II.

Pertinax, qui et Lucius dictus, a militibus interfectus est, dum ex palatio in campum Martium profectus esset, ann. natus LXX.

Romanorum imperat. XVII, Didius Julianus, qui et Silvius (1) dictus, mensibus VII.

I. Flacco et Claro coss.

Similiter et hic Didius a cubiculario, per comitum insidias interfectus est ad fontem Palatii, Romæ, dum piscibus intendit, annos natus LX.

Romanorum imperator XVIII, Lucius Septimius Severus a Romano senatu electus, annis XIX.

CCXLIII OLYMPIAS.

I. Severo Augusto et Sabino coss.

II. Tertullo et Clemente coss.

III. Dextro et Prisco coss.

IV. Laterano et Rufino coss.

CCXLIV OLYMPIAS.

V. Saturnino et Gallo coss.

VI. Anullino et Frontone coss.

VII. Severo Augusto II et Victorino coss.

VIII. Muciano et Fabiano coss.

CCXLV OLYMPIAS.

- IX. Severo Augusto III et Antonino coss.
 X. Plautiano et Geta coss.
 XI. Chilone et Libone coss.
 XII. Antonino II et Libone II coss.

CCXLVI OLYMPIAS.

- XIII. Albino et Æmiliano coss.
 XIV. Apro et Maximo coss.
 XV. Antonino III et Geta III coss.
 XVI. Pompeiano et Atto coss.

CCXLVII OLYMPIAS.

- XVII. Faustino et Rufino coss.
 XVIII. Gentiano et Basso coss.
 XIX. Apro II et Apro coss.

His coss. obiit Severus in solo barbarico, annos uatus LXV.

Romanorum imperator XIX, Antoninus Caracallus, Severi filius, annis VII.

I. Antonino Augusto IV et Albino coss.

CCXLVIII OLYMPIAS.

- II. Messala et Sabino coss.
 III. Lentulo et Cereale coss.
 IV. Sabino II et Anulino coss.
 V. Præsente et Extricatō coss.

CCXLIX OLYMPIAS.

- VI. Antonino Augusto V et Advento coss.
 VII. Antonino Augusto VI et Sacerdote coss.

His coss. Antoninus Caracallus dum contra Persas proficiscitur, inter Edessam et Carras interficitur, annos natus LX.

Romanorum imp. XX, Macrinus an. I.

I. Antonino et Comazonte coss.

Macrinus interfectus est Archelaide, annos natus LII.

Romanorum imperator XXI, Antoninus Heliogabalus, annis IV.

I. Grato et Seleuco coss.

CCL OLYMPIAS.

II. Antonino Augusto II et Alexandro coss.

III. Maximo et Æliano coss.

IV. Flaviano et Crispino coss.

His consulis Antoninus Heliogabalus Augustus Romæ a cognato suo interfectus est, annos natus XXXVI.

Romanorum imperator XXII, Alexander Mammææ filius, annis XIII.

I. Fusciano et Dextro coss.

CCLI OLYMPIAS.

- II. Alexandro II et Marcello coss.
 III. Albino et Maximo II coss.
 IV. Modesto et Probo coss.
 V. Alexandro III et Dionie coss.

CCLII OLYMPIAS.

VI. Agricola et Clemente coss.

(1) Iino an. XLIII.

A

ΣΜΕ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Θ'. ὕπ. Σεβήρου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Ἀντωνίνου.
 Γ'. ὕπ. Πλαυτιανοῦ καὶ Γέτα.
 ΙΑ'. ὕπ. Χίλωνος καὶ Λίβωνος.
 ΙΒ'. ὕπ. Ἀντωνίνου τὸ β' καὶ Γέτα τὸ β'.

ΣΜΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΙΓ'. ὕπ. Ἀλδίνου καὶ Αἰμιλιανοῦ.
 ΙΔ'. ὕπ. Ἄπρου καὶ Μαξίμου.
 ΙΕ'. ὕπ. Ἀντωνίνου τὸ γ' καὶ Γέτα τὸ γ'.
 ΙΓ'. ὕπ. Πομπητιανοῦ καὶ Ἄττου.

ΣΜΖ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- ΙΖ'. ὕπ. Φαυστίνου καὶ Ρουφίνου.
 ΙΗ'. ὕπ. Γεντιανοῦ καὶ Βάσσου.
 ΙΘ'. ὕπ. Ἄπρου τὸ β' καὶ Ἄπρου.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις ἐτελεύτησεν Σεβήρος εἰς τὸ βαρβαρικόν, ὡν ἐτῶν ἕξ'.

Ῥωμαίων ιθ' ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος Καράκαλλος, υἱὸς Σεβήρου, ἐτη ζ'.

Α'. ὕπ. Ἀντωνίνου Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Ἀλδίνου.

ΣΜΗ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Β'. ὕπ. Μεσσαλᾶ καὶ Σαθίνου.
 Γ'. ὕπ. Λεντούλου καὶ Κεραλλίου.
 Δ'. ὕπ. Σαθίνου τὸ β' καὶ Ἀνουλλίνου.
 Ε'. Πραίσαντος καὶ Ἐξτρικαίου.

ΣΜΘ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Ζ'. ὕπ. Ἀντωνίνου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Ἀδούεντος.
 Ζ'. ὕπ. Ἀντωνίνου Αὐγούστου τὸ ς' καὶ Σακερδότου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀντωνίνος Κεράκαλλος κατὰ Περσῶν ἀπελθὼν καὶ ἀναλαθὼν τὴν Ὀσσηνίην, συμβαλὼν εἰς τὸν πόλεμον ἐσφάγη, μέσση Ἐδέσσης καὶ Καβρῶν, ὡν ἐτῶν ἕ (1).

Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσεν Μακρίνος ἔτος α'.

Α'. ὕπ. Ἀντωνίνου καὶ Κωμάζοντος.

Μακρίνος ἐσφάγη ἐν Ἀρχελαίδι, ὡν ἐτῶν νθ'.

Ῥωμαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος Ἡλιογάβαλος ἔτη δ'.

Α'. ὕπ. Γράτου καὶ Σελεύκου.

ΣΝ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β'. ὕπ. Ἀντωνίνου Αὐγούστου τὸ β' καὶ Ἀλεξάνδρου.

Γ'. ὕπ. Μαξίμου καὶ Αἰλιανοῦ.

Δ'. ὕπ. Φλαβιανοῦ καὶ Κρισπίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐσφάγη Ἀντωνίνος Ἡλιογάβαλος Αὐγουστος ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ ἰδίου αὐτοῦ συγγενοῦς, ὡν ἐτῶν λς'.

Ῥωμαίων κθ' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος Μαρμαρίας ἔτη γγ'.

Α'. ὕπ. Φουσκιανοῦ καὶ Δέξτρου.

ΣΝΑ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Β'. ὕπ. Ἀλεξάνδρου τὸ β' καὶ Μαρκελλίου.
 Γ'. ὕπ. Ἀλδίνου καὶ Μαξίμου τὸ β'.
 Δ'. ὕπ. Μοδέστου καὶ Πρόβου.
 Ε'. ὕπ. Ἀλεξάνδρου τὸ γ' καὶ Δίλωνος.

ΣΝΒ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ'. ὕπ. Ἀγρεκίδα καὶ Κλήμεντος.

Z'. ὄπ. Πομπηϊανοῦ καὶ Πελεγμῖανου.

Η'. ὄπ. Λούππου καὶ Μαξίμου τὸ γ'.

Θ'. ὄπ. Μαξίμου τὸ δ' καὶ Πατερνοῦ.

ΣΝΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ'. ὄπ. Μαξίμου τὸ ε' καὶ Οὐρβανοῦ.

ΙΑ'. ὄπ. Σεδῆρου καὶ Κυρτιανοῦ.

ΙΒ'. ὄπ. Μαξίμου τὸ ς' καὶ Ἀφρικανοῦ.

ΙΓ'. ὄπ. Περπέτου καὶ Κορνηλίου.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ Ἀλέξανδρος Αὐγουστος, ὡς ἔστιν ὑπὸ τὸν παπυλεῶνα αὐτοῦ ἐν Μογοντιακῇ, ὧν ἐτῶν λ'· τὴν δὲ μητέρα αὐτοῦ Μαρμακίαν, οὕτως μετ' αὐτοῦ, ἐπνίξαν ἐν σχοινίῳ εἰς τὸν παπυλεῶνα ἔσω.

Ῥωμαίων κγ' ἐβασίλευσεν Μαξιμίμος, Αὐγουστος ἀναγορευθεὶς ἀπὸ στρατοῦ, ἔτη γ'.

ΣΝΔ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α'. ὄπ. Οὐλπικίου ἐν Ποντιανοῦ.

Β'. ὄπ. Γορδιανοῦ καὶ Ἀθιολά.

Γ'. ὄπ. Ἀλβίνου καὶ Οὐνενοῦστου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπελθόντες οἱ στρατιῶται ἐσφάξαν Μαξιμίμον Αὐγουστον εἰς Ἀκυλῆϊαν, ὄντα ἐτῶν ξς'. Καὶ ἐβασίλευσεν Βαλδίνος μῆνας γ', καὶ ἐσφάγη· καὶ ἐβασίλευσεν Πούπλιος ἡμέρας ἑκατὸν, καὶ ἐσφάγη.

Ῥωμαίων κδ' ἐβασίλευσεν Γορδιανὸς σενῶρ ἔτη ς'.

Α'. ὄπ. Γορδιανοῦ Αὐγούστου τὸ β' καὶ Πομπηϊανοῦ.

ΣΝΕ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β'. ὄπ. Ἀττικοῦ καὶ Πραιτεξτάτου.

Γ'. ὄπ. Αὐρηλιανοῦ καὶ Πάππου.

Δ'. ὄπ. Πιπεργίνου καὶ Αἰμιλιανοῦ.

Ε'. ὄπ. Φιλίππου καὶ Τατιανοῦ.

ΣΝϚ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ϛ'. ὄπ. Πραισεντος καὶ Ἀλβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων νόσφ βληθεὶς Γορδιανὸς σε μὴρ τελευτᾷ, ὧν ἐτῶν οθ'.

Ῥωμαίων κε' ἐβασίλευσε Φιλίππος ὁ ἰουνίωρ, ἕμα Φιλίππῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ἔτη ς'.

Α'. ὄπ. Φιλίππου Αὐγούστου τὸ β' καὶ Φιλίππου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Β'. ὄπ. Φιλίππου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Φιλίππου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὸ β'.

Γ'. ὄπ. Αἰμιλιανοῦ τὸ β' καὶ Ἀκυλίνου.

ΣΝζ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α'. ὄπ. Δεκίου καὶ Γρατιανοῦ.

Β'. ὄπ. Γάλλου καὶ Βολουσιανοῦ.

Ϛ'. ὄπ. Βολουσιανοῦ τὸ β' καὶ Μαξίμου

Φιλίππος ὁ ἰουνίωρ πολλοὺς συμβαλὼν πολέμους εὐτυχῶς ἔπραξεν· καὶ ὡς πολεμεῖ τοῖς Γήπεσιν, ἐκονούλησεν ὁ ἵππος αὐτοῦ, καὶ συμπεσὼν αὐτῷ μηρόκλαστος ἐγένετο· καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Ῥώμῃ, ἐξ αὐτοῦ τοῦ κλάσματος τελευτᾷ, ὧν ἐτῶν μς'.

Ῥωμαίων κς' ἐβασίλευσεν Δέκιος ἔτος α'.

Α'. ὄπ. Δεκίου Καίσαρος καὶ Δεκίου υἱοῦ αὐτοῦ.

Ἐξελθὼν δὲ ὁ αὐτὸς Δέκιος εἰς πόλεμον κατὰ Φράγκων, ὡς ἀπέρχεται, ἐσφάγη μετὰ τοῦ υἱοῦ ὑπὸ τῶν ἐξάρχων ἐν Ἀδύρτι, ὧν ἐτῶν ξ'.

(1) Imo Feliciano.

A VII. Pompeiano et Pelegmiano (4) coss.

VIII. Lupo et Maximo iu coss.

IX. Maximo iv et Paterno coss.

CCLIII OLYMPIAS.

X. Maximo v et Urbano coss.

XI. Severo et Quintiano coss.

XII. Maximo vi et Africano coss.

XIII. Perpetuo et Cornelio coss.

Prædictis coss. Alexander interfectus est ab exercitu, cum esset in suo tabernaculo, Moguntiaci, annos tum natus xxx; ejusque mater Mammæa, quæ cum filio erat, intra ipsum tabernaculum laqueo est suffocata.

Romanorum imperator XXIII. Maximinus Aug. ab exercitu renuntiatus, annis iu.

B

CCLIV OLYMPIAS.

I. Ulpicio et Pontiano coss.

II. Gordiano et Aviola coss.

III. Albino et Venusto coss.

His coss. irruentes milites Maximinum Augustum Aquileiæ interfecerunt, cum annum ageret lxxv. Cui successit Balbinus; quo tertium post mensem casso, imperium adeptus est Publius, qui post centum dies pariter est interemptus.

Romanorum imperavit XXIV Gordianus senior, annis vi.

I. Gordiano Augusto ii et Pompeiano coss.

CCLV OLYMPIAS.

II. Attico et Prætexato coss.

C III. Aureliano et Pappo coss.

IV. Peregrino et Æmiliano coss.

V. Philippo et Tatiano coss.

CCLVI OLYMPIAS.

VI. Præsentate et Albino coss.

His coss. Gordianus senior ex morbo decessit, annis lxxix natus.

Romanorum imperator XXV Philippus junior, una cum filio Philippo, annis vi.

I. Philippo Augusto ii, et Philippo filio ejus coss.

II. Philippo Augusto iii et Philippo filio ejus ii, coss.

III. Æmiliano ii et Aquilino coss.

CCLVII OLYMPIAS.

D

IV. Decio et Gratiano coss.

V. Gallo et Volusiano coss.

VI. Volusiano ii et Maximo coss.

Philippus junior multa bella feliciter confecti. Is dum contra Gepidas præliatur, equo cespitante lapsus, femur contrivit, Romanque reversus, ex eo vulnere moritur, cum esset annorum xlv.

Romanorum imp. xxvi, Decius an. i.

I. Decio Cæsare et Decio filio ejus coss.

Ipse vero Decius, dum Francis bellum hauritus profisciscitur, ab uno ex proceribus cum filio occiditur Abyrti, annos natus lx.

Romanorum imperat. XXVII, Caius Gallus annis III. A

CCLVIII OLYMPIAS.

I. Valeriano et Gallieno coss.

II. Valeriano II et Gallieno II coss.

III. Maximo II et Clabrone coss.

Caius Gallus decessit, annos natus LXII.

Romanorum imperat. XXVIII, Valerianus Augustus annis XIV.

I. Valeriano Augusto III et Gallieno III coss.

CCLIX OLYMPIAS.

II. Tusco et Basso coss.

III. Æmiliano III et Volusiano II coss.

IV. Seculari et Donato coss.

V. Gallieno IV et Volusiano III coss.

CCLX OLYMPIAS.

VI. Gallieno V et Faustiano coss.

VII. Albino et Dextro coss.

VIII. Gallieno VI et Saturnino coss.

IX. Valeriano Augusto IV et Luciano coss.

CC XI OLYMPIAS.

X. Valeriano Augusto V et Luciano II coss.

XI. Gallieno VII et Sabiano coss.

XII. Paterno et Arcesilao coss.

XIII. Paterno II et Mariniano coss.

CCLXII OLYMPIAS.

XIV. Claudio et Paterno III coss.

His prædictis coss. Valerianus Augustus a Per- C
sis in eum insurgentibus, Interfectus est, annos na-
tus LXI.

Romanorum imperat. XXIX, Claudius annis II.

I. Antiochiano et Orfito coss.

II. Aureliano et Basso coss.

Claudius Sirmii moritur, annos natus LVI.

Romanorum imp. XXX, Aurelianus, annis VI.

I. Quieto et Bradumiano coss.

CCLXIII OLYMPIAS.

II. Tacito et Placidiano coss.

III. Quieto II et Bradumiano II coss.

IV. Aureliano Augusto II et Capitolino coss.

V. Aureliano Augusto III et Marcello coss.

CCLXIV OLYMPIAS.

VI. Tacito II et Æmiliano coss.

Aurelianus Augustus moritur, annos natus LXXV,
regnatque Florianus diebus XVII et interficitur.

Romanorum imp. XXXI, Probus, annos VI.

I. Probo Augusto et Paulino coss.

II. Probo Augusto II et Lupo coss.

III. Probo Augusto III et Paterno coss.

CCLXV OLYMPIAS.

IV. Messala et Grato coss.

V. Probo Augusto IV et Tiberiano coss.

VI. Probo Augusto V et Victorino coss.

Interficitur Probus Augustus Sirmii, annos natus L.

Romanorum imperator XXXII, Carus cum filiis
Carino et Numeriano, annis III.

Ῥωμαίων κζ' ἐβασίλευσεν Γάιος Γάλλος ἔτη γ'.

ΣΝΗ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α'. ὕπ. Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλλιηνοῦ.

Β'. ὕπ. Οὐαλεριανοῦ τὸ β' καὶ Γαλλιηνοῦ τὸ β'.

Γ'. ὕπ. Μαξίμου τὸ β' καὶ Γλαβριονος.

Ἐτελεύτησε Γάιος Γάλλος, ὡν ἔτων ξβ'.

Ῥωμαίων κη' ἐβασίλευσεν Θὺαλεριανὸς Αὐγου-
στος ἔτη ιδ'.

Α'. ὕπ. Οὐαλεριανοῦ Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Γαλλιηνοῦ
τὸ γ'.

ΣΝΘ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Π'. ὕπ. Τούσκου καὶ Βάστου.

Γ'. ὕπ. Αἰμιλιανοῦ τὸ γ' καὶ Βολουσιανοῦ τὸ β'.

Δ'. ὕπ. Σεκουλαρίου καὶ Δονάτου.

Β' Ε'. ὕπ. Γαλλιηνοῦ τὸ δ' καὶ Βολουσιανοῦ τὸ γ'.

ΣΞ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ'. ὕπ. Γαλλιηνοῦ τὸ ε' καὶ Φαυστινιανοῦ.

Ζ'. ὕπ. Ἀλθίνου καὶ Δέξστρου.

Π'. ὕπ. Γαλλιηνοῦ τὸ ς' καὶ Σατορνίνου.

Θ'. ὕπ. Οὐαλεριανοῦ Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Λουκιανοῦ.

ΣΞΑ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ'. ὕπ. Οὐαλεριανοῦ Αὐγούστου τὸ η' καὶ Λουκιανοῦ
τὸ β'.

ΙΑ'. ὕπ. Γαλλιηνοῦ τὸ ζ' καὶ Σαβινιανοῦ.

ΙΒ'. ὕπ. Πατέρνου καὶ Ἀρκεσιλάου.

ΙΓ'. ὕπ. Πατέρνου τὸ β' καὶ Μαρικιανοῦ.

ΣΞΒ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΑΔ'. ὕπ. Κλαυδίου καὶ Πατέρνου τὸ γ'.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Οὐαλεριανὸς Αὐ-
γουστος ἐσφάγη ὑπὸ Περωσῶν ἐπαναστάντων αὐτῶν,
ὡν ἔτων ξα'.

Ῥωμαίων κθ' ἐβασίλευσεν Κλαύδιος ἔτη β'.

Α'. ὕπ. Ἀντιοχianoῦ καὶ Ὀρφίτου.

Β'. ὕπ. Αὐρηλιανοῦ καὶ Βάστου.

Κλαύδιος τελευτᾷ ἐν Σιρμίῳ, ὡν ἔτων νς'.

Ῥωμαίων λ' ἐβασίλευσεν Αὐρηλιανὸς ἔτη ς'.

Α'. ὕπ. Κυίετου καὶ Βραδουμιανοῦ.

ΣΞΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β'. ὕπ. Ταχίτου καὶ Πλακιδιανοῦ.

Γ'. ὕπ. Κυίετου τὸ β' καὶ Βραδουμιανοῦ τὸ β'.

Δ'. ὕπ. Αὐρηλιανοῦ Αὐγ. τὸ β' καὶ Καπετωλίνου.

Δ' Ε'. ὕπ. Αὐρηλιανοῦ Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Μαρκέλλου.

ΣΞΔ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ'. ὕπ. Ταχίτου τὸ β' καὶ Αἰμιλιανοῦ.

Αὐρηλιανὸς Αὐγουστος τελευτᾷ, ὡν ἔτων ος', καὶ
ἐβασίλευσεν Φλωριανὸς ἡμέρας ης', καὶ ἐσφάγη.

Ῥωμαίων λα' ἐβασίλευσεν Πρόβος ἔτη ς'.

Α'. ὕπ. Πρόβου Αὐγούστου καὶ Παυλίνου.

Β'. ὕπ. Πρόβου Αὐγούστου τὸ β' καὶ Λούππου.

Γ'. ὕπ. Πρόβου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Πατέρνου.

ΣΞΕ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Δ'. ὕπ. Μεσσαλά καὶ Γράτου.

Ε'. ὕπ. Πρόβου Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Τιβεριανοῦ.

Γ'. ὕπ. Πρόβου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Βικτωρίνου.

Ἐσφάγη Πρόβος Αὐγουστος ἐν Σιρμίῳ, ὡν ἔτων ν'.

Ῥωμαίων λθ' ἐβασίλευσεν Κάρος, ἅμα τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ Καρίνῳ καὶ Νουμεριανῶν, ἔτη γ'.

Α'. ὑπ. Κάρου καὶ Καρίνου.

ΣΕΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ καὶ Βάσσου.

Γ'. ὑπ. Καρίνου τὸ β' καὶ Νουμεριανοῦ.

Κάρου ἐπεραυνώθη ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ. Τελευτῆ Καρίνου ὦν ἐτῶν λς'. Εἶτα σφάζεται Νουμεριανὸς ἐν Ἡερίνθῳ τῆς Θράκης τῇ νῦν καλουμένῃ Ἡρακλείᾳ ὑπὸ Ἀπρου ἐπάρχου.

Ῥωμαίων λγ' ἐβασίλευσεν Διοκλητιανὸς ἔτη κ'.

Α'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Αὐγ. τὸ β' καὶ Ἀριστοβούλου.

Β'. ὑπ. Μάξιμου καὶ Ἀκυλίου.

ΣΕΖ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Μαξιμιανῶ Ἐρκουλλίου Αὐγούστου.

Δ'. ὑπ. Μαξιμιανῶ Ἐρκουλλίου τὸ β' καὶ Ἰανουαρίου.

Ε'. ὑπ. Βάσσου καὶ Κυντιανῶ.

Στ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Μαξιμιανῶ Ἐρκουλλίου Αὐγούστου τὸ γ'.

ΣΕΗ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ'. ὑπ. Τιβεριανοῦ καὶ Δίωνος.

Η'. ὑπ. Ἀννιβαλιανῶ καὶ Ἀσκληπιδοτότου.

Θ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Μαξιμιανῶ Ἐρκουλλίου Αὐγούστου τὸ δ'.

Υ'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος καὶ Μαξιμιανῶ Ἰοβίου Καίσαρος.

ΣΕΘ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΑ'. ὑπ. Τύσπου καὶ Ἀνούλλινου.

ΙΒ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Αὐγούστου τὸ ς' καὶ Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ β'.

ΙΓ'. ὑπ. Μαξιμιανῶ Ἐρκουλλίου τὸ ε' καὶ Μαξιμιανῶ Ἰοβίου Καίσαρος τὸ β'.

ΙΔ'. ὑπ. Ἀνικίου Φαύστου καὶ Σεβήρου Γάλλου.

ΣΟ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΕ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Μαξιμιανῶ Ἐρκουλλίου Αὐγούστου τὸ ς'.

ΙΣτ'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Μαξιμιανῶ Ἰοβίου τὸ γ'.

ΙΖ'. ὑπ. Τιτιανῶ καὶ Νεπωτιανῶ.

ΙΗ'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Μαξιμιανῶ Ἰοβίου Αὐγούστου Καίσαρος τὸ δ'.

ΣΟΑ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΘ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Αὐγούστου τὸ η' καὶ Μαξιμιανῶ τοῦ Ἐρκουλλίου τὸ ζ'.

Κ'. ὑπ. Διοκλητιανῶ Ἰοβίου Αὐγούστου τὸ θ' καὶ Μαξιμιανῶ Ἐρκουλλίου τὸ η'.

Ῥωμαίων λδ' ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος καὶ πιστότατος Κωνσταντίνος ὁ Μέγας, ὁ υἱὸς Κωνσταντίου, πρὸ η' Καλανδῶν Αὐγούστου, ἔτη λα', μῆνας ι'.

Α'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Μαξιμιανῶ Ἰοβίου τὸ ε'.

Β'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ ς' καὶ Μαξιμιανῶ Ἰοβίου τὸ ς'.

ΣΟΒ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ'. ὑπ. Φλαβίου Κωνσταντίνου Αὐγούστου μόνου.

A I. Caro et Carino coss.

CCLXVI OLYMPIAS.

II. Diocletiano et Basso coss.

III. Carino II et Numeriano coss.

Carus fulmine ictus est in Mesopotamia. Carinus annos natus xxxvi moritur. Deinde Numerianus Perinthi, in Thraciæ civitate, quam nunc Heracleam vocant, ab Aprō præfecto prætorii interficitur.

Romanorum imperator XXXIII Diocletianus, annis xx.

I. Diocletiano Augusto II et Aristobulo coss.

II. Maximo et Aquilino coss.

CCLXVII OLYMPIAS.

B III. Diocletiano Augusto III et Maximiano Herculeo Augusto coss.

IV. Maximiano Herculeo II et Januario coss.

V. Basso et Quintiano coss.

VI. Diocletiano IV et Maximiano Herculeo Augusto III coss.

CCLXVIII OLYMPIAS.

VII. Tiberiano et Dione coss.

VIII. Hannibaliano et Asclepiodoto coss.

IX. Diocletiano Augusto V et Maximiano Herculeo Augusto IV coss.

X. Constantino Cæsare et Maximiano Jovio Cæsare coss.

CCLXIX OLYMPIAS.

C XI. Tusco et Anullino coss.

XII. Diocletiano Augusto VI et Constantio Cæsare II coss.

XIII. Maximiano Herculeo V et Maximiano Jovio Cæsare II coss.

XIV. Anicio Fausto et Severo Gallo coss.

CCLXX OLYMPIAS.

XV. Diocletiano Augusto VII et Maximiano Augusto VI coss.

XVI. Constantio Cæsare III et Maximiano Jovio III coss.

XVII. Titiano et Nepotiano coss.

XVIII. Constantio Cæsare IV et Maximiano Jovio Cæsare IV coss.

D

CCLXXI OLYMPIAS.

XIX. Diocletiano Augusto VIII et Maximiano Herculeo VII coss.

XX. Diocletiano Augusto IX et Maximiano Herculeo VIII coss.

Romanorum imp. XXXIV, sanctissimus et christianissimus Constantinus Magnus, Constantii filius, ex a. d. VIII Kalend. Augusti, annis xxxi, mensibus x. I. Constantio Cæsare V et Maximiano Jovio V coss.

II. Constantio Cæsare VI et Maximiano Jovio VI coss.

CCLXXII OLYMPIAS.

III. Flavio Constantino Augusto solo coss.

- IV. Rursus decies, et Maximiano Galerio vii coss. A Δ'. ὄπ. Πάλιν δέκατον (1), καὶ Μαξιμιανοῦ Γαλερίου τὸ ζ'.
- V. Maximiano Herculeo viii et Galerio Maximo coss. E'. ὄπ. Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλίου τὸ η' καὶ Γαλερίου Μαξίμου.
- VI. Constantino Augusto ii et Licinio coss. Γ'. ὄπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ β' καὶ Λικινίου.

CCLXXIII OLYMPIAS.

- VII. Constantino Augusto iii et Licinio ii coss.
- VIII. Constantino Augusto iv et Licinio iii coss.
- IX. Volusiano et Aniano coss.
- X. Constantino Augusto v et Licinio iv coss.

CCLXXIV OLYMPIAS.

- XI. Sabino et Rufino coss.
- XII. Gallicano et Symmacho coss.
- XIII. Licinio v et Crispo Cæsare coss.
- XIV. Constantino Augusto vi et Licinio v coss.

CCLXXV OLYMPIAS.

- XV. Constantino Augusto vii et Constantio Cæsare coss.
- XVI. Crispo ii et Constantio ii coss.
- XVII. Probiano et Juliano coss.
- XVIII. Severo et Rufino coss.

CCLXXVI OLYMPIAS.

- XIX. Crispo iii et Constantio iii coss.
- XX. Paulino et Juliano coss.

Piissimus Constantinus Constantem filium suum, qui tum Cæsar erat, Augustum renuntiavit ex a. d. vi Id. Novembris, et imperii vicennalia egit.

(1) Cod. Παλινδέκατου. Agitur autem de consulatu decimo Diocletiani. Videtur adnotationes ad *Chronicon paschale*. Recapere autem apud Almeleva-

ΣΟΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- Z'. ὄπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Λικινίου τὸ β'.
- H'. ὄπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Λικινίου τὸ γ'.
- Θ'. ὄπ. Βολουσιανοῦ καὶ Ἀνιανοῦ.
- Γ'. ὄπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Λικινίου τὸ δ'.

ΣΟΔ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- B
- IA'. ὄπ. Σαθίνου καὶ Ρουφίνου.
- IB'. ὄπ. Γαλλικανοῦ καὶ Συμμάχου.
- IG'. ὄπ. Λικινίου τὸ ε' καὶ Κρίσπου Καίσαρος.
- IA'. ὄπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Λικινίου τὸ ε'.

ΣΟΕ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- IE'. ὄπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Κωνσταντίου Καίσαρος.
- IG'. ὄπ. Κρίσπου τὸ β' καὶ Κωνσταντίου τὸ β'.
- IZ'. ὄπ. Προβιανοῦ καὶ Ἰουλιανοῦ.
- IP'. ὄπ. Σεβήρου καὶ Ρουφίνου.

ΣΟΓ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

- IO'. ὄπ. Κρίσπου τὸ γ' καὶ Κωνσταντίου τὸ γ'.
- C
- Κ'. ὄπ. Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ.
- Κωνσταντίνος ὁ εὐσεβέστατος Κωνσταντα τὸν αὐτοῦ υἱὸν Καίσαρα ὄντα, ἀνηγόρευσεν Αὐγούστου πρὸς ε' ἰδῶν νοεμβρίων, καὶ εἰκοσαετηρῶτα τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤξεν.

nii fastos his occurrit decimus Diocletiani consulatus, vel potius dicitur, post consulatum Diocletiani x.

EUSEBII PAMPHILI CHRONICORUM LIBER SECUNDUS

S. HIERONYMO INTERPRETÉ ET AMPLIATORE

Ad codices Vaticanos nuper exactus.

SANCTI HIERONYMI PRÆFATIO IN LIBRUM II CHRONICORUM EUSEBII

HIERONYMUS VINCENTIO ET GALIENO SUIS SALUTEM.

1. Vetus iste disertorum mos fuit, ut exercendi ingenii causa Græcos libros Latino sermone absolverent, et, quod plus in se difficultatis habet, poemata illustrium virorum, addita metri necessitate, transferrent. Unde et noster Tullius Platonis integros libros ad verbum interpretatus est: et cum Aratum jam Romanum hexametris versibus edidisset, in Xenophontis *Œconomico* lusit: in quo opere ita sæpe aureum illud flumen eloquentiæ quibusdam scabris et turbulentis obicibus retardatur, ut qui interpretata nesciunt, a Cicerone dicta non credant. Difficile est enim alienas lineas insequentem non alicubi excedere: arduum, ut quæ in aliena lingua bene dicta sunt, eundem decorem in translatione conservent. Significatum est aliquid unius verbi proprietate; non habeo meum quo id afferam; et dum quero implere sententiam, longo ambitu vix brevis viæ spatia consummo. Accedunt hyperbatorum anfractus, dissimilitudines casuum, varietas figurarum: ipsum postremo suum, et, ut ita dicam, vernaculum linguæ genus. Si ad verbum interpretor, absurde resonat: si ob necessitatem aliquid in ordine vel in sermone mutavero, ab interpretis videbor officio recessisse.

2. Itaque, mi Vincenti charissime, et tu Galiene pars animæ meæ, obsecro, ut quidquid hoc tumultuarii operis est, amicorum, non iudicum animo relegatis: præsertim cum et notario, ut scitis, velocissime dictaverim, et difficultatem rei etiam divinatorum voluminum instrumenta testentur, quæ a LXX Interpretibus edita, non eundem saporum in Græco sermone custodiunt. Quamobrem Aquila, et Symmachus, et Theodotio incitati, diversum pene opus in eodem opere prodiderunt: alio nitente verbum de verbo exprimere, alio sensum potius sequi, tertio non multum a veteribus discrepare. Quinta autem, et sexta, et septima editio, lice' quibus censeantur auctoribus, ignoretur, tamen ita probabilem sui diversitatem tenent, ut auctoritatem sine nominibus meruerint. Inde adeo venit, ut sacræ litteræ minus comptæ, et dure sonantes videantur; quod isti homines interpretatas eas de Hebræo nescientes, dum superficialiter, non medullam inspiciunt, ante quasi vestem orationis sordidam perhorrescent, quam pulchrum intrinsecus rerum corpus inveniunt. Denique quid Psalterio canorius, quod in morem nostri Flacci, et Græci Pindari, nunc iambo currit, nunc Alcaico personat, nunc Sapphico tumet, nunc semipede ingreditur? Quid Deuteronomii et Isaïæ cantico pulchrius? Quid Salomone gravius? Quid perfectius Job? Quæ omnia hexametris et pentametris versibus, ut Josephus et Origenes scribunt, apud suos composita decurrunt. Hæc cum Græce legimus, aliud quiddam sonant, cum Latine, penitus non cohærent. Quod si cui non videtur linguæ gratiam interpretatione mutari, Homerum ad verbum exprimat in Latinum. Plus aliquid dicam, eundem in sua lingua prosæ verbis interpretetur, videbit ordinem ridiculum, et poetam eloquentissimum vix loquentem.

3. Quorsum ista? Videlicet ut non vobis mirum videatur, si alicubi offendimus, si tarda oratio aut consonantibus asperatur, aut vocalibus hiulca vel divisa sit, aut rerum ipsarum brevitate constringitur, cum eruditissimi homines in eodem opere sudaverint, et ad communem difficultatem, quam in omni interpretatione causati sumus, hoc nobis proprium accedat, quod historia multiplex est, habens barbara nomina, res incognitas Latinis, numeros inextricabiles, virgulas rebus pariter ac numeris intertextas, ut pene difficilius sit legendi ordinem discere quam ad lectionis notitiam pervenire. Ut autem manifesto cognoscatur indicio, ad quem numerum historia quæque pertineat, has distinctiones positas lector advertat, ut si ad primum numerum regni primitus enotati historia referenda est, primam litteram in explanatione historiæ contempletur: et si quidem eam ex minio viderit, illi tempori applicandam vel anno sciat, quem suggesterit numerus similiter eodem minio figuratus. Si vero numerum non puro minio, sed misto nigro notatum esse perviderit, secundæ lineæ numero debetur historia. Si autem tertio numerorum ordini

applicandum est quod fuerit ascriptum, medium puro minio numerum, et partem reliquam ex solo nigro expressam conspicabitur. Quarta numeri linea nihil habebit ex minio, sed indicio erit, quod sibi historia debeatur, cum minio facta littera in principio enodationis historiae, quae etiam superioribus signis subdenda est, nihilominus apparebit, nullo superius memoratorum signorum numeris respondente. Sin vero non minio, sed mistim nigro rubroque littera fuerit expressa, refulgens ex rubro numerus in quintam numerorum lineam poterit adverti. Et ita sexta linea numeri ut secunda, septima ut tertia designabitur, octava quoque ut quarta apparente linea bicolori. Cum vero nec in numeris, nec in explanatione historiae ullum horum signorum, quae praediximus, fuerit, nona linea quod adnotatum fuerit, vindicabit. Non tamen omnia huiusmodi requirenda sunt necessario, cum minor est numerus linearum. Unde praemonendum puto, ut prout quaeque scripta sunt, etiam colorum diversitates serventur, ne quis irrationabili astimet voluptate oculis tantum rem esse quaesitam, et dum tedium scribendi fugit, labyrinthum erroris intexat. Id enim elucubraturum est, ut regnorum tramites, qui per vicinitatem nimiam pene misti erant, distinctione minii separarentur, et eundem coloris locum quem prior membrana signaverat, ex adverso positi numeri retinerent, vel etiam posterior scriptura servaret.

4. Nec ignoro multos fore, qui solita libidine omnibus detrahendi (quod vitare non potest nisi qui omnino nil scribit), huic volumini geminum (1) dentem infigant. Calumniabuntur tempora, convertent ordinem, res arguent, syllabas eventilabunt: et quod accidere plerumque solet, negligentiam librariorum ad auctores referent. Quos cum possim meo jure repercutere, ut si displicet, non legant, malo breviter placatos dimittere, ut et Graecorum filem suo auctori assignent; et quae nova inseruimus, de aliis probatissimis viris libata cognoscant. Sciendum etenim est me et interpretis et scriptoris ex parte officio usum, quia et Graeca fidelissime expressi, et nonnulla quae mihi intermissa videbantur, adieci, in Romana maxime historia, quam Eusebius hujus conditor libri non tam ignorasse, ut eruditus, quam ut Graece scribens, parum suis necessariam perstrinxisse mihi videtur. Itaque a Nino et Abraham usque ad Trojae captivitatem pura Graeca translatio est (2). A Troja usque ad vicesimum Constantini annum nunc addita, nunc mista sunt plurima, quae de Tranquillo, et ceteris illustribus historicis curiosissime excerptimus. A Constantini autem supradicto anno usque ad consulatum Augustorum Valentis sexies et Valentiniani iterum totum meum est. Quo sine contentus, reliquum tempus Gratiani et Theodosii latioris historiae stylo reservavi: non quo de viventibus timerim libere et vere scribere; timor enim Dei timorem hominum repellit; sed quoniam debacchantibus adhuc in terra nostra Barbaris, incerta sunt omnia.

EUSEBII PAMPHILI IN LIBRUM II CHRONICORUM PROOEMIUM

S. HIERONYMO INTERPRETE (3).

1. Moysen gentis Hebraicae, qui primus omnium a vinas leges sacris Litteris explicavit, Inachi fuisse prophetarum ante adventum Domini Salvatoris di- temporibus, eruditissimi viri tradiderunt: ex no-

1. Μωϋσεία γένος Ἑβραίων προφητῶν ἀπάντων πρῶτων, ἀμφὶ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, λέγω δὲ τοῦ Χριστοῦ, ἀμφὶ τε τῆς τῶν ἔθνῶν δι' αὐτοῦ θεογνωσίας χρησιμοῦς καὶ λόγια θεῖα γραφῆ παραβεδωκῆτα, τοῖς χρόνοις

1. Mosem genere Hebraeum, qui prophetarum omnium primus de Salvatore nostro, de Christo, inquam, et de ea, quam gentes per eum adeptae sunt, Dei cognitione, vaticinia et oracula divina scripto tradidit,

(1) Animadvertite nobilem lectionem geminum pro genuinum, quam varietatem ignotam hactenus video superioribus hujus praefationis editoribus. Codices Vaticani octo habent geminum; ex his unus habet superscriptam vulgarem illam lectionem genuinum, alter etiam interpolatur. Reliqui Vaticani codices habent genuinum.

(2) Res nunc certe haud ita se habet. Editus enim ex Armeniaco codice Eusebii textus pauciores historias etiam ante Trojana tempora habet quam textus

Hieronymianus. Itaque vel hic Hieronymus libere sententia loquitur, vel Armeniacus interpres Eusebiana aliquot commata omisit.

(3) Hieronymus hoc prooemium ex antiquo exemplari interpretatus est, aliquot tamen immistis de suo sententiis. Ejusdem partem, in codice Parisiaco Syncelli superstitem, ante Goarum Scaliger edidit, eandemque ita fecit Latinam, ut non parum ab Hieronymiana interpretatione recederet. — Scaligeri versionem textui Graeco subiecit. Ed. PATR.

stris Clemens, et Africanus, et Tatianus: ex Judæis Josephus, et Justus, veteris historię monumenta replicantes. Porro Inachus quingentis annis Trojanum bellum antecedit. Ex ethnics vero impius ille Porphyrius in quarto sui operis libro, quod adversum nos casso labore contexit, post Moyssem Semiramim fuisse affirmat, quæ apud Assyrios et ante Inachum regnavit annis. Itaque juxta eum dccc pene et l annis Trojano bello Moyses senior invenitur. Cum hæc ita se habeant, necessarium duxi veritatem diligentius persequi. Et ob id in priore libro (1) quasi quamdam materiam futuro operi omnium mihi regum tempora prænotavi, Chaldæorum, Assyriorum, Medorum, Persarum, Lydorum, Hebræorum, Ægyptiorum, Atheniensium; Argivorum, Sicyoniorum, Lacedæmoniorum, Corinthiorum, Thessalorum, Macedonum, Latinorum, qui postea Romani nuncupati sunt. In præsentii autem stylo eadem tempora contra se invicem ponens, et singularum gentium annos dinumerans, ut quid cuique cœtaneum fuit, ita curioso ordine coaptavi.

2. Neque me fugit, in Hebræis codicibus dissonos ætatum annos inveniri, plusque vel minus, prout interpretibus visum est, lectitari: sequendumque potius illud, quod exemplariorum multitudo in fidem traxit. Verum utcumque quis volet computet, et reperiet Inachi temporibus, quem primum Argis regnasse aiunt, patriarcham Hebræorum fuisse Israelem, a quo duodecim Judæorum tribus Israelis vocabulum sortitæ sunt: Semiramim autem et Abraham contemporaneis fuisse, manifestum est. Nam Moyses, licet Junior supradictis sit, omnibus tamen, quos Græci antiquissimos putant, senior deprehenditur, Homero scilicet et Hesiodo, Trojanoque bello, ac multo superior Hercule, Musæo, Lino, Chirone, Orpheo, Castore, Polluce, Æsculapio, Libero, Mercurio, Apolline, et cæteris diis gentium, sacrisque, vel vatibus: ipsius quoque Jovis gestis (2), quem Græcia in arce divinitatis collocavit (3). Hos inquam, omnes quos enumeravimus, etiam post Cecropem diiphem primum Atticæ regem, fuisse convivimus. Cecropem autem præsens historia Moysi cœ-

ἀκμάσαι κατὰ Ἰναχον εἰρήκασιν ἄνδρες ἐν παιδείῃσι γινώριμοι, Κλήμης, Ἀφρικανός, Τατιανός τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου, τῶν τε ἐκ περιτομῆς Ἰωσήπος καὶ Ἰούστος, ἰδίως ἕκαστος τὴν ἀπόδειξιν ἐκ παλαιᾶς ὑποσχῶν ἱστορίας. Ἰναχος δὲ τῶν Ἰακωβίων ἔτεσιν ἑπτακοσίοις πρεσβύει. Ἑλληνικῶν δὲ φιλοσόφων, ὅστις πρῶτος ἦν ἀνὴρ, ὁ τὴν καθ' ἡμῶν συσκευὴν προβεβλημένος, ἐν τῇ δ' τῆς εἰς μάτην αὐτῷ ποιηθείσης καθ' ἡμῶν ὑποθέσεως, πρὸ τῶν Σεμιράμιδος χρόνων τὸν Μωϋσέα γενέσθαι φησὶ· βασιλεὺς δὲ Ἀσσυρίων ἢ Σεμιράμιδος προσθεν ἔτεσι ὡς πρὸς τοὺς ρ'. Ὅστε εἶναι κατὰ τοῦτον τῶν Τρωϊκῶν Μωϋσέα πρεσβύτερον ὡς καὶ ὧ ἔτεσιν. Ἐγὼ δὲ περὶ πολλοῦ τὸν ἀληθῆ λόγον τιμώμενος, καὶ τὴ ἀκριβῆς ἀνιχνεύσαι διὰ σπουδῆς προὔθεμην· ἔθεν δὲ ὀρηγθεὶς, ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης συντάξει ὕλας ἐκπορίζων ἑμαυτῷ χρόνων, ἀναγραφὰς συνελεξάμην παντοίας, βασιλείας τε Χαλδαίων, Ἀσσυρίων, Μήδων, Περσῶν, Λυδῶν, Ἑβραίων, Αἰγυπτίων, Ἀθηναίων, Ἀργείων, Σικυωνίων, Λακεδαιμονίων, Κορινθίων, Θεσσαλῶν, Μακεδόνων, Λατίνων, οἷς ὕστερον γέγονεν ἐπίκλην ὄνομα Ῥωμαῖοι· ὁμοῦ γίνονται ἰε' (4). Ἐν δὲ τῷ παρόντι ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοῦς χρόνους συναγαγὼν, καὶ ἀντιπαρθεὶς ἐκ παραλλήλου τὸν παρ' ἑκάστῳ ἔθνει τῶν ἐτῶν ἀριθμὸν, χρονικοῦ κινῶνος συντάξιν ἐποίησαμην.

2. Εὐρών τε παρ' Ἑβραίοις διαφόρους τῶν χρόνων ἀποδόσεις, τὴν μὲν πλεονάζουσαν, τὴν δὲ ἐλλείπουσαν, οὗ τὴν ἐμαυτῷ κεχρησμένην, λέγω δὲ τὴν πληθουσαν, ἤρπασα, τὴν δὲ ἐνδέουσαν μετῆλθον. Πλὴν ἀλλὰ καὶ οὕτω κατὰ μὲν Ἰναχον, ὃν πρῶτον Ἕλληνας Ἀργεὺς βασιλεύσαι φασί, τῶν Ἑβραίων προπάτορα Ἰσραὴλ γενόμενον εὐρον, ἐξ οὗ τὸ δωδεκάφυλον τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους τῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἑτανομίας ἤκωσθη· κατὰ δὲ τὴν Σεμιράμιδος τὸν Ἀβραάμ, Χαλδαίων μὲν τὸ γένος, ἄλλως δὲ ἄνδρα θεοφιλῆ, καὶ πρῶτον τῶν παρ' Ἑβραίοις προφητῶν εἶναι πεπιστευμένον· Μωϋσέα δὲ, φιλαληθῶς εἰπεῖν, τούτων μὲν νεώτερον, τῶν δὲ παρ' Ἑλλήσιν ἀρχαιολογουμένων ἀπᾶντων πρεσβύτατον, Ὀμήρου λέγω, καὶ Ἡσίοδου, καὶ αὐτῶν γὰρ τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἐπὶ Διοσκουρίων, Ἀσκληπιοῦ, Διονύσου, Ἡρώων τε πάντων, Ἐρμοῦ τε καὶ Ἀπόλλωνος, τῶν τε λοιπῶν παρ' Ἑλλήσιν θεῶν, μυστηρίων τε καὶ τελετῶν, Διὸς τε αὐτοῦ πράξεων τῶν παρ' Ἑλλήσιν μνημονουμένων. Τούτων γὰρ

temporibus æqualem Inacho prodiderunt viri eruditione celebres, nostri quidem instituti Clemens, Africanus, Tatianus: ex circumcissione vero Josephus et Justus, suis quisque ex antiqua historia præbitis argumentis. Inachum vero septingentis annis Iliaca antecessisse statuerunt. Ex philosophis autem, quisquis ille fuit apparatus illius adversus nos molitor, in quarto operis, quod in nos in cassum elaboravit, ante tempora Semiramidis Mosem fuisse dicit. Atqui illa annis et ante Inachum Assyrii imperavit: ut consequens sit Mosem ex hujus sententia Troicis temporibus antiquiorem fuisse annis dccc. Ego autem, qui nihil prius habeo veritate, rem accuratius investigate decrevi: atque ex consilio in prioris opere materiam mihi quasdam comparandi studio, temporum argumenta diversa conquisivi, regna nimirum Chaldæorum, Assyriorum, Medorum, Persarum, Lydorum, Hebræorum, Ægyptiorum, Atheniensium, Argivorum, Sicyoniorum, Lacedæmoniorum, Corinthiorum, Thessalorum, Macedonum, Latinorum, qui postea Romani sunt cognominati: quæ simul sunt xv regna. In præsentii quidem opere temporibus in unum collatis, annorum uniuscujusque gentis numeris invicem et adverso inter se oppositis chronici canonis opus confeci.

2. Cum autem apud Hebræos diversas temporum observassem editiones, illam quidem redundantem, hanc vero deficientem, illam secutus sum. Nihilominus et sic quoque Hebræorum progenitorem Israelem, a quo Judicæ gentis duodecim tribus Israelis nomine censentur, Inacho, quem primum Argis regnasse Græci prodiderunt, tempore æqualem fuisse reperi: Semiramidis vero temporibus Abraham vixisse, hominem quidem natione Chaldæum, sed tamen Deo acceptissimum, qui primus propheta apud Hebræos fuisse creditur: Mosem autem, ut verum fatear, infra horum tempora existisse, antiquiorem tamen omnibus prisca Græcorum memoria, Homero, inquam, Hesiodo, ipsisque Trojanis temporibus, Castoribus, Æsculapio, Libero patre, heroibus, Mercurio et Apolline, reliquisque Græcorum diis, mysteriis et initiis, atque adeo ipsis Jovis gestis,

(1) Cuncti, præter unum, Vaticanæ codicis habent libro pro vulgata lectione libello. quæ delenda est.

(2) In Canone, ad Abrahami annum cccii, nempe ante Moyssem annis plus ducentis, traditur Jupiter mistus Niobæ. Verum ibi Eusebius ex aliorum potius quam ex sua sententia loquitur; alioqui sibimet

mirifice adversaretur. Vide etiam ad Abrahami annum lvi.

(3) Græcus textus gestis apud Græcos memoratis. Quare Hieronymus vel aliud legit, vel sententiam Marte proprio immutavit.

(4) Comma hoc simul sunt regna xv, non legebat Hieronymus.

tancum ostendit, et antecedere Trojanum bellum a nio in una olympiade supputato. Deindo secundo

3. Quod, ne cui dubium videatur, sequens ratio sic probabit. Quadragesimo secundo anno imperii Augusti Christus natus est: quinto decimo anno Tiberii praedicare orsus est. Si quis igitur retrorsum annorum supputans numerum, alterum Darii regis Persarum quaerat annum, sub quo templum Hierosolymorum, quod a Babylonis destructum fuerat, instauratum est, repeiet a Tiberio usque ad Darii annos dclviii (2). Darii quippe secundus annus sexagesimae quintae olympiadis anno primo fuit, et Tiberii xv in ducentesimam primam olympiadem incurrit (3). Fiunt ergo inter Darium et Tiberium olympiades cxxvii, anni dclviii, quadrien-

nio in una olympiade supputato. Deindo secundo Darii anno, lxx desolationis annus templi expletur, a quo usque ad primam olympiadem retrorsum numerantur olympiades lxxiv, anni cclvi, qui similiter supputantur a supradicto desolationis templi anno usque ad l annum Oziae (4) regis Iudaeorum, sub quo Isaias et Osee fuerunt. Itaque prima olympias in Isaias et reliquorum incurrit aetatem, qui cum eo prophetaverunt. Rursus si a prima olympiade ad superiora tempora et usque ad captivitatem Trojae proveharis, invenies annos cxxvi, quos et nos in priore opusculo (5) digessimus, ut curiosissima Graecorum historia conscribitur. Item apud Hebraeos a supradicto Oziae anno et temporibus Isaias prophetae usque ad Sampson tertium annum Labdon iudicis.

ἀπάντων τὴν ἱστορίαν υψωτέραν τῆς Κέχροπος ἡλικίας παιδὸς Ἑλλήνων παραδιδοῦσαι. Μωυσεῖα δὲ ἡ παρούσα συνζήτησις τῶν χρόνων γενέσθαι κατὰ Κέχροπα τὸν διφυῆ, ὃν πρῶτων φασὶ τῆς Ἀττικῆς βασιλεῦσαι, συνίστηαι πρὸ τῶν Ἰακωβίων ἀμφὶ τὰ τν ἔτη (5'). *Ex Syncello p. 65-66.*

3. . . Συντρεχόντων ὁμολογούμενων τῶν χρόνων Αὐγούστου Ῥωμαίων αὐτοκράτορος, καὶ τῆς τοῦ Σωτήρος ἡμῶν γενέσεως, ἀρχὴν τε τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ ποιησαμένου κατὰ τὸ πεντεκαιδέκατον ἔτος Τιβερίου Καίσαρος, εἰ τις ἀπὸ τούτου συναγαγεῖν ἐθέλοι τὸν τῶν ἐτῶν ἀριθμὸν, πρῶτον ἐπὶ τοὺς ἀνωτέρω χρόνους τοὺς μέχρι Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἀναγεσσεως τοῦ ἐν Ἱερουσόλοις νεοῦ, ἡ γένοιο κατὰ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον τοῦ Ἰουδαίου ἔθνους, εὔρει (6) ἀν ἀπὸ Τιβερίου, ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου, ἔτη φμῆ'. Δαρείου μὲν γὰρ τὸ δεύτερον κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς 6' Ὀλυμπιάδος κατανατῆ, Τιβερίου δὲ τὸ πεντεκαιδέκατον τῆς Ῥωμαίων βασιλείας κατὰ τὸ τέταρτον τῆς 9' Ὀλυμπιάδος συμπίπτει. Γίνονται τοίνυν αἱ μεταξὺ Δαρείου τοῦ Πέρσου, καὶ Τιβερίου τοῦ Ῥωμαίου Ὀλυμπιάδες 98', αἱ συνάγουσι χρόνον ἐτῶν φμῆ', τετραεταίαι τῇ Ὀλυμπιάδι λογιζομένης. Ἐπει δὲ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τὸ ἐξδομηκοστὸν ὑπέργε τῆς ἐρημίας τοῦ ἐν Ἱερουσόλοις νεοῦ, κἀνευθεν πάλιν ἀνατρεχόντων, ἀπὸ μὲν τοῦ δευτέρου ἔτους Δαρείου, ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, ἔτη συνάγοντο ἄν σνς', Ὀλυμπιάδες 65'. Τοσαῦτα δὲ εὔροις ἂν τὰ ἀπὸ τοῦ ὑστάτου ἔτους ἐρημίας τοῦ δηλωθέντος ἱεροῦ, ἐπὶ τὸ ν' ἔτος Ὀζίου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως ἀνίων, καθ' ὃν ἐπροφήτευσεν Ἡσαΐας καὶ Ὀσέε (6') ὥστε εἶναι τὴν πρώτην καθ' Ἑλλήνας Ὀλυμπιάδα σὺνδρομον τῷ προφῆτῃ Ἡσαΐ, καὶ τοῖς τούτου συγχρόνοις. Πάλιν δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ τοῖς

que a Graecis memorantur : quorum omnium historiam infra aetatem Cecropis fuisse tradiderunt. Hoc autem examen temporum Mosem saeculo Cecropis fuisse astruit, qui primus circiter ccccl annis ante Trojana tempora in Attica regnasse memoratur.

(1) Ita legimus eum plurimis codicibus nec non C editionibus praeis et Graeco exemplari, non vero cccclxxv, ut Pontaci supputatio et codex ejusdem unicus maluit.

(2) Confer lib. 1, 18, 9.

(3) In textu edito Eusebii Praep. ev. x, 9, legitur ducentesima tertia; sed est ducentesima prima etiam in priore Chronicorum libro cap. 18, 8. Apud laterculum tamen cap. 49, pag. 225, incidit in annum 1 olympiadis ccc, quae perexigua differentia est, praeterea aliis multo majoribus quibus primus Eusebii secundusque liber invicem discrepant.

(4) Confer Hieronymum epist. 18.

(5) Lib. 1, 34, quo loco scribuntur cxxvi; verum hic Graece cxxviii.

(5') Eusebii hoc proemium, praeter Syncellum quem toties laudavimus, legebat etiam Eustathius Chronographus, ab Hippolyto Thebano memoratus. Locum ejus insignem edidit Allatius in initio commentarii ejusdem auctoris ad Hexaemeron; mihi vero locus idem cum varietatibus occurrebat olim in codice Ambrosiano nuperque in Vaticano longe inferiori Georgii Hamartoli Chronographi, nec non apud Joannem Siculum chronographum aequae ineditum Hamartoli prologum Allatius vulgavit in dissertatione De Georgii: ego vero ipsum opus aliquando in lucem proferam. Sic autem scribit Eustathius: 'Ο μὲν οὖν Κλήμης τε καὶ Ἀφρικανὸς καὶ Τατιανὸς, τῶν δὲ ἐκ περιτομῆς Ἰωσήφους καὶ Ἰούστος, κατὰ Ἰναχὸν ἀκμάσαι τὸν θεσπέσιον Μωυσεῖα ἱστορήσαν, ἰδίως ἑκάστου ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας ὑποσχὼν τὴν ἀποδείξιν. Ἰναχὸς δὲ ἐπικρατοῦς ἔτεσι τὸν Ἰακωβίων προτρεπὶ πόλεμον. Ὁ δὲ πολυμαθὴς καὶ πολυῶστον εὐσέβιος διακριθεσάτην τῶν χρόνων ἀναγραφὴν ποιησάμενος, τοῖς χρόνοις μὲν Ἰναχὸν τὸν ἱερὸν Ἰακωβὸν εὔρε συνακμάσαντα, Μωυσεῖα δὲ Κέχροπος. Χρονικὸν

γὰρ κανὼνος σύνταξιν ποιησάμενος, ἐκ παραλλήλου ἀντιπαρέθηκε τὸν παρ' ἑκάστου ἔθνει δυναστεύοντα. Συνήγαγε δὲ χρόνους τῆς βασιλείας Χαλδαίων, Ἀσσυρίων, Μήδων, Περσῶν, Λυδῶν, Ἑβραίων, Αἰγυπτίων, Ἀθηναίων, Ἀργείων, Σικυωνίων, Λακεδαιμονίων, Κορινθίων, Θετταλίων, Μακεδόνων τῶν πάλοι Κιτιαίων λεγομένων, Λατίνων τῶν ἀπὸ Λατίνου βασιλέως αὐτῶν, καὶ Ἰταλῶν ἐκ τινος ἡγεμονεύσαντος αὐτῶν προσαγορευθέντων, καὶ ὑστερον ἐπικληθέντων Ῥωμαίων ἀπὸ Ῥώμου καὶ Ῥήμου. Καὶ τούτων τοῖς χρόνοις ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναρτήσας, ἑκάστου ἔθνους τῶν βασιλέων συνέκρινε τοὺς χρόνους, ἀντιπαράθετες τὰ ἔτη τῆς βασιλείας Ἀσσυρίων Βασιλίδος, τουτέστι τῆς Σεμιράμωως, τοῖς Ἀβραὰμ ἔτεσι: κατὰ γὰρ τὴν Σεμίραμιν Ἀβραὰμ ἐγνωρίζετο, καὶ Ἰακωβὸν κατὰ Ἰναχὸν, καὶ Μωυσῆς κατὰ Κέχροπα τὸν διφυῆ, ὃν πρὸ τῶν Ἰακωβίων ἔτεσι τριακασίους πρῶτον βασιλεῖα τῆς Ἀττικῆς Ἑλλήνης ἱστορήσαν ὡς εἶναι τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἀρχαίων σοφῶν Μωυσεῖα πρεσβύτατον, Ὀμήρου λέγω, καὶ Ἡσίοδου, καὶ τῶν Τρωϊκῶν, Ἡρακλέους τε καὶ Μουσαίου καὶ Αἰνίου, ἔτι Χσίρωνος, καὶ Ὀρρέως, καὶ Διοσκουρῶν, Ἀσκληπιεῦ, καὶ Διονυσοῦ, καὶ Ἐρμού, Ἀπόλλωνος τε καὶ τῶν Ἑλληνικῶν μυστηρίων καὶ τελετῶν, καὶ αὐτῶν τῶν Διὸς πράξεων, ἔτι δὲ τοῦ κατὰ Δευκαλίωνα κατακλυσμοῦ καὶ τῆς ἐπὶ Φαέθοντος ἐκπυρώσεως, Ἐριθρονίου τε γενέσεως, καὶ Κόρης ἀρπαγῆς. Ὅθεν καὶ τινες τῶν παρ' αὐτῶν [f. αυτοῖς] προκρίτων φαίνονται ἐκ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων σφραγισμένοι: πάντες γὰρ οὗτοι μετὰ τὸν Κέχροπα γεγόνασι, ὃν πολὺ Ὀμηρος καὶ Ἡσίοδος τοῖς χρόνοις ὑποθεδύχασιν. Οὕτως γέ τοι Μωυσῆς τῶν σοφῶν πάντων διδάσκαλος φήνηεν, τῶν ἀποβήτων ἐξηγητῆς γενόμενος, κ. τ. λ.

(6) Ἐβρεῖ. Forte εὔροι, quod postulat vocula δω. Edit.

(6') Ὀσέε. Vulgo scribitur Ὀσηέ. Id.

supputabis annos cccvii (1). Samson autem est, quem in corporis robore Herculi similem ferunt posteri Judæorum : et mihi videntur non multum distare tempore inter se, siquidem ambo circa Trojæ captivitatem fuerunt. Post hæc iterum ad priora convertere, et cum ccc tibi et xxix (2) annos pes retroactus impleverit, Græcorum Cecropem diphym et Moysen invenies Hebræorum. Nam a xlv Cecropis anno usque ad captivitatem Trojæ, et ab lxxx ætatis Moysi, in quo populum Israeliticum de Ægypto eluxit, usque ad Labdon et Samson iudices, computantur anni cccxxix. Itaque sine ulla ambiguitate Moyses et Cecrops, qui primus Atheniensium rex fuit, iisdem fuerit temporibus.

4. Porro iste est Cecrops diphyes indigena; sub quo primum in arce oliva exorta est, et Atheniensium urbs ex Minervæ appellatione sortita nomen. Hic primus omnium Jovem appellavit (3), simulacra reperit, aram statuit, victimas immolavit, nequam istiusmodi rebus in Græcia unquam visis. Cætera quoque quæ apud Græcos mira jactantur, posteriora Cecropis annis deprehenduntur. Si autem Cecropis, consequenter et Moysi, qui cum Cecrope fuit. Post hunc enim scribitur diluvium sub Deucalione, incendium sub Phaethonte, Erichthonius Vulcani et Terræ filius, Dardanusque qui Dardaniam condidit, de quo Homerus :

Quem primum genuit caelesti Jupiter arce.

Liberæ quoque raptus et Europæ, sacra Cereris atque Isidis, delubrum in Eleusina, frumenta Triptolemi, regnum Trois :

Ἐμπροσθεν ἀνῶν χρόνους, μέχρι τῆς Ἰλίου ἀλώσεως, εὐρήσεις ἔτη συγκεφαλαιούμενα ἡ'. Καὶ καθ' Ἑβραίους ἀπὸ πεντηχοστοῦ ἔτους Ὁσίου τοῦ Ἰουδαίου βασιλέως ἀνῶν ἐπὶ τὸ τρίτον ἔτος Λαβδῶν τοῦ παρ' Ἑβραίους γενομένου κριτοῦ, καὶ τοῦ Σαμφῶν, τὸν ἴσον συνάξεις ἀριθμὸν ἑτῶν ἡ'. ὃν κατὰ τὴν τοῦ σώματος ἀλήθην ἀνυπόστατον γενέσθαι φασὶν ἑοικότα τῷ βοωμένῳ παρ' Ἑλλήσιν Ἡρακλεῖ. Καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς ἀνωτέρω βαδίζων ἐν ταύτῃ τε συναγωγῶν ἀριθμὸν ἑτῶν τχθ', εὐροῖς ἂν κατὰ μὲν Ἑβραίους Μωϋσέα, κατὰ δὲ Ἑλλήνας Κέκροπα τὸν γηγενῆ.

4. Οὗτός ἐστιν Κέκροψ ὁ διφυῆς γηγενής, ἐφ' οὗ ἡ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐλαία πρῶτως ἐφύη. Οὗτος ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν πόλιν Ἀθῆνας ὠνόμασεν ὡς πρῶτος λέγεται Ζῆνα κεκλημέναι θεὸν, μὴ πρότερον οὕτω παρ' ἀνθρώποις ὠνομασμένον, ἔπειτα βωμὸν παρ' Ἀθηναίους ἰδρύσαι, βοῦν θύσαι, πρῶτος Ἀθηνᾶς ἀγάλμα συστήσασθαι, ὡς οὐδὲ τούτων ἐκ παλαιοῦ ὑπαρχόντων. Κατώτερα δὲ τῶν Κέκροπος ἱστορεῖται χρόνων τὰ παρ' Ἑλλήσι θαυμάζομενα. Γίνεται γὰρ μετὰ Κέκροπα ὁ κατὰ Δευκαλίωνα κατακλυσμός, καὶ ἡ ἐπὶ Φαέθοντος ἐκπύρωσις, Ἐριχθονίου τε γένεσις, καὶ ἡ ὑπὸ Δαρδάνου τῆς Δαρδανίας κτίσις, ὃν πρῶτον, φησὶν Ὀμηρος. . . . τέκετο νεφελιγερέτα Ζεὺς (6).

Κόρης τε ἀρπαγή, καὶ Δήμητρος μυστήρια, καὶ ἡ τοῦ ἐν Ἐλευσίνι τεμένους καθίδρυσις, Τριπτολέμου γεωργία, Τρωῶς τε βασιλεία, οὗ υἱὸν

*Ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοοῦσιν,
Κάλλεος εἰνεκα οἶο, ἡν' ἀθανάτοισι μετείη (7).*

Τιτύδης δὲ συνεχρόνισε Ταντάλῳ· ναὶ μὴν (7) ἡ Λητώ κατὰ Τάνταλον, καὶ Ἀπόλλωνος γένεσις·

Λητώ γάρ ἤλκησθ' Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν (8).

Κάδμος τε ὁ Σεμέλης πατήρ εἰς Θήβας ἔρχεται·

*Κυδμήτη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαιδιμον υἱόν,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι Διώνυσον πολυγηθῆ (9).*

5. Τούτων οὖν ἀπάντων πρεσβύτερος γεγονὸς συνίσταται Μωϋσῆς, ὡς ἂν κατὰ Κέκροπα τὴν ἡλικίαν ἀμύσας. Ἀπὸ δὲ τοῦ π. Μωϋσέως πάλιν ἀνῶν ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος ζωῆς Ἀβραάμ, εὐρήσεις ἔτη φα'. Τούτου

(1) Græce cdmiii.

(2) Codices aliquot habent hic et inf. cccxxviii.

(3) Si Cecrops Moyses est æqualis, Moyses autem Jove vetustior, ut dictum est, qui fieri potest ut Cecrops Jovem deum appellaverit? Sed enim Eusebii aliorum sententiam refert, non suam: quod faciet etiam ad Abrahami annum cccxii.

(4) Scaliger scribit *centesimum*, sed codices ha-

D bent *ducentesimum*.

(5) Lege lib. i. 16, 19, 20.

(6) *Iliad.* xx, 215.

(7) *Iliad.* xx, 234, 235.

(7) *Nai μήν*. Sic editi. Forte legendum καὶ μήν.

EDIT.

(8) *Odyss.* xi, 579.

(9) *Hesiod. Theogon.* v. 959, 960.

Abraham Nini ætate generatum, juxta eum tamen numerum, quem contræctiore editione vulgata sermo præbet Hebræus. Verum incuriositate (1) ne cesses; et cum divinam Scripturam diligenter evolveris, a nativitate Abrahamæ usque ad totius orbis diluvium, invenies retrorsum annos DCCCXLII. Item a diluvio, usque ad Adam MCCCXLII, in quibus nulla penitus nec Græca, nec barbara, et, ut loquar in commune, gentilis invenitur historia.

6. Quamobrem præsens opusculum ab Abraham et Nino usque ad nostram ætatem inferiora tempora persequetur: et statim in principio sui Hebræorum Abraham, Assyriorum Ninum et Semiramim proponet: quia neque Athenarum adhuc urbs, neque Argivorum regnum nomen acceperat, solis Sicyoniis in Græcia florentibus; apud quos temporibus Abrahamæ et Nini Europem secundum regnasse ferunt. Quod cur etiam nos putemus, ex sequentibus demonstrabitur. Si enim diligenter enumeres ab ultima ætate Nini usque ad Trojæ captivitatem, invenies annos DCCCXXXIV. Item in Sicyone ab anno XXII regis Europis usque ad supradictum tempus, eosdem annos invenies DCCCXXXIV. Apud Hebræos quoque a nativitate Abrahamæ usque ad Labdon et Samson judices Hebræorum, qui Trojanis temporibus populo præfuerunt, æque supputabis annos DCCCXXXIV. Item apud Ægyptios ab ætate Nini et Semiramidis, quo tempore sexta decima jam dynastia Thebæi Ægyptiis imperabant, usque ad vicesimam dynastiam et regem Ægypti Thuorin, qui ab Homero Polybus vocatur, sub quo etiam Troja capta est, colliguntur supradicti anni DCCCXXXIV. Igitur consequenter uno eodemque tempore in libelli fronte ponimus Abraham, Ninum, Semiramim, Europem, Ægyptiorum Thebæos. Et hæc quidem ita se habere, ut præfati sumus, posterior textus exponet.

7. Nunc illud in cura est, ut etiam Hebræorum annos in quatuor tempora dividamus. Ab Abraham usque ad Moysen; a Moysen usque ad primam ædificationem templi; a prima ædificatione templi

A usque ad secundam instaurationem ejus; ab instauratione ejus usque ad adventum Domini. A nativitate quippe Abrahamæ usque ad Moysen et egressum Israelis ex Ægypto, computantur anni DV (2). A Moysen autem usque ad Salomonem et primam ædificationem templi, anni CCCCLXXXIX (3), secundum minorem tamen numerum, quem tertius Regnorum liber continet. Nam juxta volumen Judicum supputantur anni DC (4). A Salomone vero usque ad instaurationem templi, quæ sub Dario Persarum rege facta est, colliguntur anni DXII (5). Porro a Dario usque ad prædicationem Domini nostri Jesu Christi, et usque ad quintum decimum annum Tiberii principis Romanorum, explentur anni DXLVIII (6). Itaque simul fiunt ab Abraham usque ad quintum decimum Tiberii annum, anni MXXLIV.

8. Similiter a Nino et Semiramide usque ad Moysen et Cecropem, anni DV. A Cecrope usque ad captivitatem Trojæ, anni CCCXXX (7). A captivitate Trojæ usque ad primam olympiadem, anni CCCCVI (8). A prima olympiade usque ad secundum Darii annum et instaurationem templi, anni CCLVI. A secundo Darii anno et instauratione templi usque ad quintum decimum annum Tiberii Caesaris, anni DXLVIII (9). Fiunt simul a Nino et Semiramide, usque ad quintum decimum Tiberii annum, anni MXXLIV, quos et ab Abraham usque ad Tiberium ostendimus supputatos. A Tiberii autem quinto decimo usque ad Constantini victoris angusti vicennalia numerantur anni CCC (10). Itaque fiunt omnes anni historie istius MCCCXLIV (11). Et ne longus forte ordo numerorum aliquid turbationis afferret, omnem annorum congeriem in decadas cæcidimus, quas ex singularum gentium historiis congregantes sibi fecimus invicem esse contrarias, ut facilis præbeatur inventio, cujus Græci ætate vel barbari, prophetæ et reges et sacerdotes fuerint Hebræorum (12): itemque falso diversarum gentium crediti dii; qui heroes; quæ, quando urbs condita; qui de illustribus viris philosophi, poetæ, principes, scriptoresque

ὅτι ἀπὸ τοῦ δηλωθέντος ἔτους τῆς Κέκροπος βασιλείας τὸν ἀνωτέρω χρόνον ἀπαριθμούμενος, ἐπὶ Νίνων ἤξει τὸν Ἀσσύριον, ὃν πρῶτον φασὶν ἀπάσης τῆς Ἀσίας, πλὴν Ἰνδῶν, κεκρατηγῆναι ὥστε εἶναι τὸν Ἀβραάμ κατὰ τοῦτον.

(1) Ἐν οἷς οὐδὲν ἐπίσημον γεγονός ἱστορεῖται παρ' Ἑλλήσι.

(2) Οὕτω τότε Ἀθηναίων οὔτε τὴν πόλιν οὔτε τὴν προσηγορίαν. Ex Eusebio Præp. ev. x, 9 (et 12) quo loco dicit Eusebius se hæc evidenter demonstravisse ἐν τοῖς πονηθείσιν ἡμῖν χρονικοῖς κανόσι, in elaboratis a se chronicis canonibus.

(3) Ἔσται ὁ πᾶς τῆς ἐξόδου χρόνος ἐπὶ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν ἐτῶν χ' κατὰ Εὐσέβιον. Syncellus p. 175. B.

(4) Scaliger et codices aliquot in curiositate; D quæ sane facilis et ambigua scripturæ aberratio est.

(2) Lib. 1, 16, 19, 20.

(3) Lib. 1, 16, 27 seqq. scribuntur CDLXXX.

(4) Lib. 1, 16, 25 et 27.

(5) Lib. 1, 18, 4, scribuntur DII.

(6) Lib. 1, 18, 9.

(7) Pontacus emendat CCLXXV. Sed habent CCCXXX passim codices, nec non princeps editio, et Veneta anni 1483, et Scaliger.

(8) Lib. 1, cap. 31, scribuntur CDVII.

(9) Lib. 1, 18, 9.

(10) Ita Eusebius priore libro, cap. 18, 9, quæ verba hic transferenda fuerunt pro Hieronymianis: usque ad quartum decimum annum Valentis, quo interit, numerantur anni CCCL. Oportuit enim Eusebii textum illibatam exhibere, quia proœmium nomine ejus titulatur.

(11) Hieronymus scribit: itaque sunt istius historie MCCCXC. Sed nos spatium subtraximus quod est inter vicennalia Constantini obitumque Valentis, ne Eusebium aliter loquentem, et quidem cum anachronismo, induceremus.

(12) Confer proœmium libri 1, 1.

variorum operum exstiterint; et si qua alia digna A memoria putavit antiquitas. Quæ universa in suis locis cum summa brevitate ponemus (1).

OBTESTATIO EUSEBII.

ADJURO TE, QUICUNQUE HOS DESCRIPSERIS LIBROS, PER DOMINUM JESUM CHRISTUM, ET GLORIOSUM EJUS AD-

VENTUM, IN QUO VENIET JUDICARE VIVOS ET MORTUOS, UT CONFERAS, QUOD SCRIPSERIS, ET EMENDES AD EXEMPLARIA EA, DE QUIBUS SCRIPSERIS, DILIGENTER: ET HOC ADJURATIONIS GENUS SIMILITER TRANSCRIBAS, ET TRANSFERAS IN EUM CODICEM, QUEM DESCRIPSERIS.

REGUM SERIES (2)

ΑΣΣΥΡΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Ninos ἔτη νθ'.
 Σεμίραμις ἔτη μθ'.
 Νινύας, ὁ καὶ Ζάμης, ἔτη λη'.
 Ἄρειος ἔτη λ'.
 Ἀράλιος ἔτη μ'.
 Ξέρξης ἔτη λ'.
 Ἄρμαμίθρης ἔτη λη'.
 Βήλωχος ἔτη λς'.
 Βαλαῖος ἔτη νθ'.
 Ἀλτάδας (5) ἔτη λθ'.
 Μαμουθδς ἔτη λ'.
 Μασγάλεων ἔτη κη'.
 Σφαῖρος ἔτη κθ' (6).
 Μάμυλος ἔτη λ'.
 Σπάρεθος ἔτη μθ'.
 Ἀσκατάδης ἔτη λη'.
 Ἀμύντης ἔτη με'.
 Βήλωχος ἔτη κε'.
 Βαλετόρης ἔτη λ'.
 Λαμπρίδης ἔτη λ'.
 Σωσάρης ἔτη κ'.
 Λαμπαρῆς ἔτη λ'.
 Πανύας ἔτη με'.
 Σώσαρμος ἔτη κθ'.
 Μιθραῖος ἔτη κς'.
 Τεῦταμος, ὁ καὶ Ταυτάνης, ἔτη λθ'.
 Τευταῖος, ἔτη μθ'.

(1) Eusebii proœmio subtextitur tum in editionibus tum in Vaticanis plerisque Eusebii codicibus barbarum illud *exordium libri*, sive primorum populorum descriptio; quod scriptum neque Eusebium habere parentem neque Hieronymum neque alium quemvis bonæ frugis auctorem, palam est. Igitur ab hoc nobilissimo chronici opere tam vilis et spuria scriptura prorsus expelli debuit, quam medii ævi codicum ætas frustra tuctur; etenim scimus barbarorum temporum hominibus fabulosas magis et inficetas historias, quam severas et sanas, placuisse. Cæteroquin confer similia scripta apud Canis. Basnag. T. II, p. 148 seqq.

(2) Utrum hæc regum latercula Eusebium auctorem habeant, an potius alium quemvis, qui detracta ex canone regnantium nomina huc congresserit, merito dubitari potest; deque hac re doctissime disputavit V. cl. B. Burghesius in Arcadicis ephemeridibus Anni 1820, mens. Febr., p. 221 seqq. Certo cum Eusebius in proœmio de universa operis sui materia diligenter præfari soleat, nihil autem de his regum tabulis dicat, res sane dubia evadit. Hæc vero tabulæ modo cum chronici prioris libro congruunt, modo cum posteriore, modo denique ab utriusque libri textu discrepant. Sed tamen

ASSYRIORUM REGES (3).

Ninus annis LII.
 Semiramis annis XLII.
 B Ninyas, qui et Zames, annis XXXVIII.
 Arius annis XXX.
 Aralius annis XL.
 Xerxes annis XXX.
 Armamithres annis XXXVIII.
 Belochus annis XXXV.
 Balæus annis LII (4).
 Altadas annis XXXII.
 Mamythus annis XXX.
 Macchaleus annis XXI.
 Sphærus annis XX.
 Mamylius annis XXX.
 Sparchilus annis XL.
 Ascatales annis XL.
 Amyntas annis XLV.
 C Belochus annis XXV.
 Ballepares annis XXX.
 Lamprides annis XXXII.
 Sosares annis XX.
 Lampares annis XXX.
 Panyas annis XLV.
 Sosarmus annis XIX.
 Mithræus annis XVIIII.
 Tautanes annis XXXII.
 Teutæus annis XL (7).

cum posteriore potius quam cum prioris libro congruere, imo ab illo manifeste desumi, ex singulorum laterculorum initiis cognoscitur, ubi regnorum comparationes sunt. Sed sive Eusebius, sive ignotus aliquis, hanc fecit lucubrationem, ea utique prisca est, teste codice Armeniorum in quo pariter hæc latercula servata sunt; præterquam quod in codicibus quoque ferme sex Vaticanis eadem occurrunt, itemque in aliis mss. et editionibus.

(3) Ab acephalis codicis Armeniaci laterculis absunt reges Assyriorum, et pars principum Hebraicorum usque ad Jephtham. Attamen exploratum est reges Assyrios hac omnino statione fuisse collocandos.

(4) Superius col. 49, XII. Sed in canone LH.

(5) Anonymus Scaligerianus p. 22, Σέθως.

(6) Ita etiam sup. col. supradict., cum tamen in Latino textu sint XX, ut in canone. Sed enim ejusmodi varietates ipse per se lector deinceps notabit.

(7) Post Teutæum sequuntur apud Syncellum p. 151-155, *Arabelus, Chalæus, Anebus, Babius*, quos Eusebius omisit, ideoque ob contractum Assyriorum tempus reprehenditur (jure an secus non definimus) ab eodem Syncello p. 169. B.

Thinæus annis xxx.
 Dercylus annis xl.
 Eupalmes annis xxxviii.
 Laosthenes annis xlv.
 Pyrtiades annis xxx.
 Ophratæus annis xx.
 Ophratanes annis l.
 Acrazapes annis xlii.
 Sardanapallus annis xx.

HEBRÆORUM.

Abraham annis c.
 Isaac annis lx.
 Jacob annis cxxi.
 Joseph dux Ægypti annis lxxx.
 Hebræi serviunt in Ægypto annis cxliiv.
 Moyses annis xl.
 Jesus annis xxvii.

JUDICES.

Gothoniel annis xl.
 Aod annis lxxx.
 Debora cum Barac annis xl.
 Gedeon annis xl.
 Abimelech annis iii.
 Thola annis xliii.
 Jair annis xxii.
 Jephte annis vi (2).
 Sub hoc lium captum est an. octingentesimo trigesimo primo (3).
 9. Eebron annis vii.
 10. Labdon annis viii.
 11. Samson annis xx.
 12. Heli sacerdos annis xx.
 13. Samuel et Saul annis xl.
 Summa annorum cmxli (4)
 Posthinc reges fuerunt, quorum primus David.
 A iudicibus ad Salomone[m] anni sunt cccclxxx (5).

JUDÆ REGES.

Dercyli Assyriorum regis trigesimo anno incipit imperare Hebræis Judæ (6).
 1. David annis xl.
 2. Salomon annis xl.
 Diviso regno, duabus tribubus imperat
 3. Roboamus annis xvii.
 4. Abias annis iii.
 5. Asa annis xli.
 6. Josaphatus annis xxv.
 7. Joram annis viii.
 8. Ochozias anno i.
 9. Gotholia mater ejus annis vii.
 10. Joasus annis xl.
 11. Amasias annis xxviii (7).

(1) Anonymus Scalig. Ἐφεσθός. Confer Hier. de Prato de Chron. Euseb., p. 385.

(2) Hactenus desunt principes in mutilo codice Armeniaco, quos ex codicibus Hieronymique editionibus et Scaligero p. 18 seqq. facile supplevi. Deinceps Armeniaco codice rursus utor.

(3) Nempe Abrahami. Paulo tamen aliter in canone, nempe anno dcccxxxv, iudice Labdone.

A Θιναίος ἔτη λ'.
 Δέρκυλος ἔτη μ'.
 Εὐπάλμης ἔτη λη'.
 Λαοσθένης ἔτη με'.
 Πυρτιάδης ἔτη λ'.
 Ὀφραταίος ἔτη κα'.
 Ὀφρατένης (1) ἔτη υ'.
 Ἀκραγάνης ἔτη μθ'.
 Θῶνος, ὁ λεγόμενος Κογκόλερος, Ἑλληνιστὶ Σαρδανάπαλλος, ἔτη κ'.

EBRAIQN

Ἀβραάμ ἔτη ρ'.
 Ἰσραὴλ ἔτη ξ'.
 Ἰακώβ ἔτη ρκα'.
 Ἰωσήφ ἡγεμῶν Αἰγύπτου ἔτη π'.
 Β D Ἑβραῖοι δουλεύουσιν Αἰγυπτίοις ἔτη ρμδ'.
 Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη μ'.
 Ἰησοῦς ἔτη κζ'.

ΟΙ ΚΡΙΤΑΙ.

Γοθονιήλ ἔτη μ'.
 Ἄωδ ἔτη π'.
 Δεβώρα καὶ Βαράκ ἔτη μ'.
 Γεδεών ἔτη μ'.
 Ἀδιμέλεχ ἔτη γ'.
 Θωλᾶ ἔτη κγ'.
 Ἰάειρ ἔτη κθ'.
 Ἰεφθάε ἔτη ς'.
 C Ἑσεδών ἔτη ζ'.
 Λαδδών ἔτη η'.
 Σαμφών ἔτη κ'.
 Ἥλει ὁ ἱερεὺς ἔτη μ'.
 Σαμουὴλ καὶ Σαούλ βασιλεὺς ἔτη μ'.
 Ὀμοῦ ἔτη. . . .
 Μεθ' οὗς κατέστησαν βασιλεῖς ἀπὸ τῆς Ἰουδα φυλῆς, ὧν πρῶτος Δαβίδ.

ΙΟΥΔΑ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Δαβίδ ἔτη μ'.
 Σολομών ἔτη μ'.
 D Ῥοβοάμ ἔτη ιζ'.
 Ἀβιά ἔτη γ'.
 Ἀσά ἔτη μα'.
 Ἰοσαφάτ ἔτη κε'.
 Ἰωράμ ἔτη η'.
 Ὀχοζίας ἔτη α'.
 Γοθολία μήτηρ ἔτη ζ'.
 Ἰωάς ἔτη μ'.
 Ἀμεσσίας, ἔτη κθ'.

(4) Atqui e prædictis patriarcharum iudicamento temporibus alia annorum summa conflatur.

(5) Nempe a Mose egressuque ex Ægypto. Vide lib. i, cap. 16, 30.

(6) Ita Arm. codex, non *Judææ*.

(7) Ita etiam col. 84; at Græce xxix, itemque in canone.

Ἀζαρίας, ὁ καὶ Ὀζίας, ἔτη νδ'.

Ἰωάθαν ἔτη ις'.

Ἀχάζ ἔτη ις'.

Ἐφ' οὗ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀπήχθη.

Ἐζεχίας ἔτη κθ'.

Μανασσῆς ἔτη νε'.

Ἀμὼν ἔτη ιθ'.

Ἰωσίας ἔτη λα'.

Ἰωαχάζ μῆνας γ'.

Ἐλιακεῖμ, ὁ καὶ Ἰωακεῖμ, ἔτη ιθ'.

Ἰεχονίας, ὁ καὶ Ἰωακεῖμ, μῆνας γ'.

Σεδεκίας ἔτη ια'.

Ἐφ' οὗ Ἰούδας αἰχμάλωτος ἀπήχθη, ὁ ναὸς πυρπολεῖται ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ, τοῦ Ἀσσυρίων βασιλέως, ὀλυμπιάδι τεσσαρακοστῇ ἐβδόμῃ. Ὁμοῦ ἔτη ιπε', μῆνες γ'.

ἸΣΡΑΗΛ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Laosthenis Assyriorum regis trigesimo secundo anno incipit imperare Hebraeis Israelis

Ἰεροβοάμ ἔτη κθ'.

Ναδὰβ ἔτη β'.

Βαασά ἔτη κδ'.

Ἐλά ἔτη β'.

Σαμβρι ἡμέρας ζ'.

Ἀμβρι ἔτη ιθ'.

Ἀχαάβ ἔτη κθ'.

Ὀχοζίας ἔτη β'.

Ἰωράμ ἔτη ιθ'.

Ἰηοὺ ἔτη κη'.

Ἰωάχαζ ἔτη ις'.

Ἰωὰς ἔτη ις'.

Ἰεροβοάμ ἔτη μα'.

Ζαχαρίας μῆνας ε'.

Σιλοὺμ μῆνα α', ἡμέρας ις' (1).

Μαναήμ ἔτη ι'.

Ἐφ' οὗ ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων Φουά.

Φακας ἔτη ι'.

Φακεδ ἔτη κ'.

Ἰοση ἔτη θ'.

Ἐφ' οὗ αἰχμάλωτος ληφθεὶς ὁ Ἰσραὴλ ὑπὸ Σαλμανασάρ τοῦ Ἀσσυρίων βασιλέως κατέπαυσεν, ὀγδόῃ ὀλυμπιάδι.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Φοῦλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων (2).

Θεγλάδ Φανασσάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων.

Σαλμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων.

Σενναχερείμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων.

Μαρωδάκ υἱὸς Βαλαδάν.

Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνίων.

Εὐειλάδ Μαρωδάκ ἔτη ζ'.

(1) In canone Sellumus regnasse dicitur diebus tantum xxiv.

(2) Ex Chron. Paschal. p. 106 et seq.

(3) Superius col. 84, itemque a Syncello p. 213 d'cuntur lv.

(4) Videsis col. 29 et 84 cum notis.

A 12. Azarias, idemque Ozias, annis lvi.

13. Joatham annis xvi.

14. Achazus annis xvi.

Sub hoc Israelis captivitas contigit.

15. Ezechias annis xxii.

16. Manasses annis lv (3).

17. Amosus annis xii (4).

18. Josias annis xxxi.

19. Joachazus mensibus iii.

20. Eliacimus, qui etiam Joacimus, annis xii.

21. Joacimus, qui etiam Jechonias, mensibus iii.

22. Sedecias annis xi (5).

Sub hoc Judas in servitutem redactus est tempusque crematum a Nabuchodonosoro, Assyriorum (6) rege, olympiade quadragesima septima.

B Sunt autem anni ccccv, cum mensibus vi (7).

ISRAELIS REGES.

1. Hieroboamus annis xxii.

2. Nabatus annis ii.

3. Baasus annis xxiii (8).

4. Ela annis ii.

5. Zambri diebus vii.

6. Amri annis xii.

7. Achaabus annis xxii.

8. Ochozias annis ii.

9. Joramus annis xii.

10. Jeu annis xxviii.

11. Joachazus annis xvii.

C 12. Joasus annis xvi.

13. Hieroboamus annis xli.

14. Zacharias mensibus vi.

15. Sellumus mense i et diebus xv.

16. Manaemus annis x.

Sub hoc Phua expeditionem adversus Israelites suscepit.

17. Phaccas annis x.

18. Phacce annis xx.

Sub hoc expeditio fuit Thaglathphalsari.

19. Osee annis ix.

Sub hoc captivus abductus est Israel a Salmanasaro Assyriorum rege. Finis octava olympiade; initium anno (Abrahami) millesimo vigesimo primo; longævitæ annorum cxxlix dierumque xxviii.

BABYLONIORUM REGES.

1. Phua ab anno mcccxy, Assyriorum rex.

2. Thaglathphalsarus Assyriorum.

3. Salmanasarus Assyriorum.

4. Senecheribus Assyriorum.

5. Marudachus Baldanis filius Chaldæus.

6. Nabuchodonosorus Chaldæus.

7. Ilmarodachus Chaldæus.

(5) Ita et Syncellus p. 223, sed Eusebius superior col. 84 xiv; in canone autem xi.

(6) In margine codicis *Babyloniorum*.

(7) Hæc item annorum summa longe recedit a prædictis regum ætatibus. Græce an. 485, mens. 3.

(8) In canone et Græce xxiv.

8. Baltasarus Chaldaeus.
9. Darius Medus.
10. Darius Arsaviri filius.

- A Βαλτασάρ ἀδελφός Μαρουδάκ ἔτη θ'.
Δαρείος ὁ Μῆδος ἔτη γ'.
Δαρείος υἱὸς Ἀσσοῦρου ἀπὸ τοῦ σπέρματος Μή-
δων ἔτη ιγ'.

Post hos ad Parthos (1) translata est dominatio olympiade LV.

SICYONIORUM REGES.

ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Nini Assyriorum regis anno quadragésimo (2) apud Sicyonios secundus regnabat Europs annis jam duobus supra viginti.

1. Ægialeus annis LII.
2. Europs annis XLV.
3. Telchin annis XX.
4. Apis annis XXV.
5. Thelxion annis XII (3).
6. Ægydrus annis XXIV.
7. Thurimachus annis XLV.
8. Leucippus annis LIII.
9. Messapus annis XLVII.
10. Eratus annis XXVI.
11. Plemnæus annis XLIX.
12. Orthopolis annis LXIV.
13. Marathonius annis XXX.
14. Marathius annis XX.
15. Chyreus annis LV.
16. Corax annis XXX.
17. Epopeus annis XXXV.
18. Laomedon annis XL.
19. Sicyon annis XLIV.
20. Polybus annis XL.
21. Inachus annis XLII.
22. Phæstus (4) annis VIII.
23. Adrastus annis IV.

- Αἰγιαλεὺς ἔτη νβ'.
Εὐρόψ ἔτη με'.
Τελχίν ἔτη κθ'.
Ἄπις ἔτη κε'.
Θελξίων ἔτη νβ'.
Αἰγυδρὸς ἔτη λδ'.

- B Θουρίμαχος ἔτη με'.
Λεύκιππος ἔτη νγ'.
Μέσαππος ἔτη μζ'.
Ἐραστὸς ἔτη κς'.
Πλημναῖος ἔτη ν.
Ὀρθόπολις ἔτη ξγ'.
Μαραθῶνιος ἔτη λ'.
Μαράθιος ἔτη κ'.
Ἐχυρεὺς ἔτη νε'.
Κόραξ ἔτη λ'.
Ἐποπεὺς ἔτη λθ'.
Λαομέδων ἔτη μγ'.
Σικυῶν ἔτη μθ'.
Πολύβιος ἔτη μγ'.
Ἰναχος ἔτη με'.

- C Ἡφαιστος ἔτη ι'.
Ἄδραστος ἔτη ζ'.

Sub hoc Ilium anno octingentesimo septimo (5) captum est.

24. Polyphides annis XXXI.
25. Pelasgus annis XX.
26. Zeuxippus annis XXXI.

- Πολυφείδης ἔτη λα'.
Πελασγὸς ἔτη κ'.
Ζεῦξιππος ἔτη λ'.

Sicyoniorum reges octingentesimo octogésimo octavo anno (Abrahami) desiverunt.

Μεθ' οὗς κς' βασιλεῖς, ὡς φασιν, ἠγούντο ἀντὶ
οἱ ἱερεῖς τοῦ Καρνίου.

ÆGYPTIORUM REGES.

ΑἴΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

In ætatem Nini apud Assyrios regnantis incidit Ægyptiorum regum sextadecima dynastia (9).

- XVI dynastia Thebæorum annis CLX (6).
XVII dynastia Pastorum annis C. (7)
XVIII dynastia Diospolitanorum (8).
1. Amosis annis XXV.
2. Chebron annis XIII.
3. Amenophis annis XXI.
4. Memphres annis XII.
5. Mispfarmuthosis annis XXVI.
6. Tuthmosis annis IX.
7. Amenophis annis XXXI.

- Δυναστεία ἐξκαιδεκάτη Θεβαῖοι βασιλεῖς ἔτη ρη'.
Ἑπτακαιδεκάτη δυναστεία Ποιμένες ἔτη ργ'.
Ὀκτωκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν ἔτη τμη'.

- D Ἀμῶσις ἔτη κε'.
Χεβρών ἔτη ιγ'.
Ἀμμενώφις ἔτη κα'.
Μεφρὶς ἔτη ιθ'.
Μισφραγμούθωσις ἔτη κς'.
Τούθμωσις ἔτη θ'.
Ἀμένωφις ἔτη λα'.

(1) Sic ad Persas.

(2) Videtur dicendum quadragésimo tertio. Vide mox initium canonis.

(3) Superius col. 120, et Græce LII.

(4) Ita etiam lib. I, 35, 1; non vero Hephæstus seu Vulcanus.

(5) Aliter col. 121; aliter item in canone.

(6) Videtur scribendum cxc; ut est in codd. Vat. et in Gr.

(7) Codd. Vat. CIV. Sed ejusmodi innumeras va-

rietates, id est amanuensium sphalmata, quis numerare patietur?

(8) Supple annorum. CCCXLVIII, uti scribitur superius, col. 99, et hic Græce.

(9) Hinc etiam evidenter constat, hæc latercula pertinere ad posteriorem Eusebii librum, sive ad canonem proprie dictum, qui mox incipiet ab hæc sexta decima Ægyptiorum dynastia. Nam priore quidem libro Eusebius dynastias omnes complexus est

Ὀρος ἔτη λη'.
 Ἀγεγέρσης ἔτη ιθ'.
 Ἄθωρις ἔτη θ'.
 Χεγγέρης ἔτη ις'.
 Ἀχερρῆς ἔτη η'.
 Χερρῆς ἔτη ιη'.
 Ἄρμας, ὁ καὶ Δαναός, ἔτη ε'.
 Ῥαμμεσῆς, ὁ καὶ Αἴγυπτος, ἔτη ξη'.
 Μένωφις ἔτη μ'.
 Ἐννεακαίδεκάτη δυναστεία ἔτη ριθ'.
 Σέθωσ ἔτη νε'.
 Ῥάφις ἔτη ξς'.
 Ἀμμενεφθῆς ἔτη μ'.
 Ἀμμενεμμῆς ἔτη κς'.
 Θούωρις ἔτη ζ'.
 Εἰκοστὴ δυναστεία ἔτη ροη'.
 Πρώτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία ἔδασλευσαν.
 Σμένδης ἔτη κς'.
 Ψουσέννης ἔτη μα'.
 Νεφεχερῆς ἔτη θ'.
 Ἀμμενωφθῆς ἔτη θ'.
 Ὄσοχωρ ἔτη ς'.
 Ψιναάης ἔτη θ'.
 Ψουσέννης ἔτη λε'.
 Εἰκοστὴ δευτέρα δυναστεία.
 Σεσέγχωσις ἔτη κα'.
 Ὄσωρθῶν ἔτη ιε'.
 Τακέλλωθῆς ἔτη ιγ'.
 Εἰκοστὴ τρίτη δυναστεία.
 Πετουδάστης ἔτη κε'.
 Ὄσωρθῶν ἔτη θ'.
 Ψαμμούς ἔτη ι'.
 Εἰκοστὴ τετάρτη δυναστεία.
 Βῆγχωρις ἔτη μδ'.
 Εἰκοστὴ πέμπτη δυναστεία.
 Σαβδάκων ἔτη ιθ'.
 Σεύηχος ἔτη ιθ'.
 Ταρακός ἔτη κ'.
 Ἐκτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία.
 Ἄμμερις Αἰθίοψ ἔτη ιθ'.
 Στεφανάθῆς ἔτη ζ'.
 Νεκέφος ἔτη ς'.
 Νεχαῶ ἔτη η'.
 Ψαμμετιχός ἔτη με'.
 Νεχαῶ δεύτερος ἔτη ς'.
 Ψαμμοῦθῆς ἔτερος, ὁ καὶ Ψαμμετιχός, ἔτη ιζ'.

(1) Superius col. 99 et in canone xv; hic Græce xviii.

(2) Dic xl, et confer col. 99, n. 5.

(3) Exin habentur in codice quæ nos hic inter notas rejicimus.

xxii *dynastia*, *cujus primus*
Mendis annis xxvi.
Psusennes annis xli.
Nechercheres annis iv.
Amenophis annis ix.
Osochoris annis vi.
Phisinaches annis ix.
Psammus annis x.

xxiii *dynastia* *Bocchoris annis xliiv.*

xxv *dynastia*. *cujus primus*
Sabacon Æthiops annis x.

A 8. Orus annis xxxviii.
 9. Achencheres annis xii.
 10. Athoris annis ix.
 11. Chencheres annis xvi,
 12. Acherres annis viii.
 13. Cherres annis xii (1).
 14. Armais, idemque Danaus, an. v.
 15. Rameses, idemque Ægyptus, annis lxxviii.
 16. Menophis annis xl.
 xix *dynastia* *Saitarum, quorum primus*
 1. Sethos annis lv.
 2. Rampses annis lxvi.
 3. Amenophis annis viii (2).
 4. Ammenemes annis xxvi,
 5. Thuoris annis vii.

B xx *dynastia* *Diosopolitanorum annis clxxxviii.*

xxi *dynastia*, *cujus primus*

1. Mendis annis xxvi.
 2. Psusennes annis xli.
 3. Nephercheres annis iv.
 4. Amenophis annis ix.
 5. Osochoris annis vi.
 6. Psinnaches annis ix.
 7. Psuseunes annis xxxv (3).

xxii *dynastia*, *cujus primus*

1. Senechosis annis xxi.
 2. Osorthon annis xv.
 3. Tacellothis annis xiii.
 xxiii *dynastia*, *cujus primus*

C

1. Petubastis annis xxv.
 2. Osorthon annis ix.
 3. Psammus annis x.
 xxiv *dynastia*, *Bocchoris annis xliiv.*

xxv *dynastia*, *cujus primus*

1. Sabacon Æthiops annis x.
 2. Sebichus annis xii.
 3. Taracus Æthiops annis xx.
 xxvi *dynastia*, *cujus primus*

1. Ammeres Æthiops annis xii.
 2. Stephinatis annis vii.
 3. Necepsus annis vi.
 4. Nechaus annis viii.
 5. Psammetichus annis xliiii (4).

D

6. Nechaus annis vi.
7. Psaneauthes annis xviii.

Sebicus (cod. *Semichus*) *annis xii.*

Taracus Æthiops annis xx.

xxvi *dynastia*, *cujus primus*

Ammeres Æthiops annis xii.
Stephinatis annis vii.
Necepsus annis vi.
Néchaus annis viii.
Psaneauthes annis xviii.
Vaphres annis xv.
Amasis annis xliii.

Sequitur in codice lacuna; mox redit scriptura ut in nostra hac editione. Est autem illa lacuna fictitia; nihil enim desideratur.

(4) Superius col. 102, et in canone xliiv; at Græce xlv.

... Persarum. Namque Cambyzes
 Ægyptum obtinuit anno regni sui sexto (1) : ex
 quo ad Darium Xerxis; anni cxiv.

xxviii dynastia Saitarum.

Amyrtæus annis vi.

xxix dynastia Mendesium, quorum primus

1. Nephirites annis vi.

2. Achoris annis xii (2).

3. Psammuthes anno i.

4. Muthes anno i.

5. Nephirites mensibus iii. (3).

6. Nectinibus annis xviii.

7. Teus annis ii.

xxx dynastia, Nectanebus annis xviii.

Ægyptiorum dominatio olympiade centesima septima explicita est, postquam regnum Ægyptiacum
 annis mille sexcentis et quadraginta sex manserit. Namque a Vulcani quidem temporibus ad Orum, quem
 deorum dynastiæ postremum fuisse aiunt, id inquam spatium, quoniam in illorum antiquitatibus im-
 mensum est, difficillime definitur.

ARGIVORUM REGES.

Regnante secundo Ægyptiorum rege Amasi in sexta decima dynastia, anno sexagesimo primo supra
 centesimum (4), imperavit Argivis

1. Inachus annis l.

2. Phoroneus annis lx.

3. Apis annis xxxv.

4. Argus annis lxx.

5. Criasus annis liv.

6. Phorbas annis xxxv.

7. Triopas annis xlvi (5).

8. Crotopus annis xxi.

9. Sthenelus annis xi.

10. Danaus annis l.

11. Lynceus annis xli.

12. Abas annis xxiii.

13. Proetus annis xvii.

14. Acrisius annis xxxi.

Hi orsi a centesimo sexagesimo primo anno, regnante apud Ægyptios in sexta
 desiderunt anno septingentesimo quinto.

MYCENATIUM REGES.

Post Acrisium translato, ut aiunt, Mycenæ re-
 gno Argivorum, fuerunt reges hi.

1. Perseus.

2. Sthenelus.

3. Eurystheus.

4. Atreus et Thyestes.

5. Agamemnon.

6. Ægisthus.

7. Orestes.

8. Tisamenus.

9. Penthilus.

10. Comætes.

(1) Ita etiam in canone; at Græce quinto.

(2) Superius col. 103 et Græce xiii.

(3) Superius col. 103, et Græce iv.

(4) Nempe Abrahami.

(5) Col. 123, xlvi.

(6) Vide superius, col. 123, n. 6.

Καμβύσης ἔτσι πέμπτου

Περ-

σῶν ἐδασίλευσεν Αἰγύτου

Εἰκοστῆ ὀγδόῃ δυνασ

Ἄμυρταῖος Σαίτης ἔτ

Εἰκοστῆ ἐνάτῃ δυναστείᾳ Μενδησίων βασιλέων ζ'.

Νεφερίτης ἔτῃ ς'.

Ἄχωρις ἔτῃ ιγ'.

Ψάμμουθις ἔτος α'.

Νεφερίτης μήνας δ'.

Μούθις ἔτος α'.

Νεκτανέβης ἔτῃ ιη'.

Τέως ἔτῃ ιθ'.

B Τριακοστῆ δυναστεία Σεβεννιτῶν βασιλέων γ'.

ΑΡΓΕΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Ἴναχος ἔτῃ ν'.

Φορωνεύς ἔτῃ ς'.

Ἄπις ἔτῃ λε'.

Ἄργος ἔτῃ σ'.

Κριάτος ἔτῃ νε'.

Φορβᾶς ἔτῃ κε' (6).

C Τριόπας ἔτῃ λς'.

Κρότωπος ἔτῃ κδ'.

Σθέnelος ἔτῃ ια'.

Δαναὸς ἔτῃ νη'.

Λυγχεύς ἔτῃ λε'.

Ἄβας ἔτῃ λζ'.

Προῖτος, ὁ καὶ Περσεύς,

Ἀκρίσιος ἔτῃ λα'.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΥΚΗΝΑΙΩΝ.

Μετὰ Ἀκρίσιον, ὡς φασι, τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀρ-
 γείων εἰς Μυκῆνας μετατεθείσης, διεγένοντο βασιλεῖς
 οἷδε (7).

D Περσεύς.

Σθέnelος.

Εὐρυσθεύς.

Ἄτρεὺς καὶ Θυέστης ἔτῃ ξε'.

Ἄγαμέμνων ἔτῃ ιη'

Αἰγίσθος ἔτῃ ε'.

Ὀρέστης ἔτῃ κγ'.

Τισαμενός.

Πενθεύς.

Κομώτης.

(7) In codice Arm. nulla indicata
 mittuntur reges Mycenarum, qui ta-
 bus. et apud Eusebium lib. i, cap.
 varietate) nec non in aliquot vatic-
 nici codicibus occurrunt.

Μεθ' οὗς Ἡρακλειδῶν κάθοδος.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Phorbantis Argivorum regis trigesimo secundo anno cœpit Athenis regnare

Κέκροψ ἔτη ν'.

Κραναός ἔτη θ'.

Ἀμφικτύων ἔτη ε'.

Ἐριχθόνιος ἔτη ν'.

Πανδίων ἔτη μ'.

Ἐρεχθεύς ἔτη ν'.

Κέκροψ ἔτη μ'.

Πανδίων ἔτη κε'.

Αἰγεύς Πανδίωνος ἔτη. μη'.

Θησεύς ἔτη λα'.

Μενεσθεύς ἔτη λγ'.

Δημοφῶν ἔτη λγ'.

Ὀξύτης ἔτη ε'.

Ἀφειδᾶς ἔτος α'.

Θυμοίτης ἔτη θ'.

Μέλανθος ἔτη λζ'.

Κόδρος ἔτη κα'.

Μελόδων ἔτη κ'.

Ἀμαστός ἔτη λε'.

Ἀρχιππος ἔτη ιθ'.

Θέρσιππος ἔτη μ'.

Φορβᾶς ἔτη λ'.

Μεγακλῆς ἔτη κη'.

Διόγνητος ἔτη κη'.

Φερεκλῆς ἔτη ιθ'.

Ἀρίφρων ἔτη κ'.

Θεσπιεύς ἔτη κζ'.

Ἀγαμήτωρ ἔτη ιζ'.

Αἰσχύλος ἔτη ιδ'.

Ἀλκμαίων ἔτη β'.

Χάροψ ἔτη ε'.

Αἰσιμίδης ἔτη ε'.

Κλεόδικος ἔτη ε'.

Ἴππομένης ἔτη ε'.

Λεοκράτης ἔτη ε'.

Ἀψάνδρος ἔτη ε'.

Εὐρυεξίας ἔτη ε'.

Μετὰ τούτους ἄρχοντες ἐνιαύσιοι ἤρξθησαν.

ΛΑΤΙΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Post Ilium captum, Demophontis Athenarum regis anno quarto, Latinis imperare cœpit

Αἰνείας ἔτη γ'.

Ἀσκάνιος ἔτη λζ'.

Σιλούτιος ἔτη κθ'.

Σιλούτιος Ἰούλιος ἔτη λα'.

Αἰνείας Σιλούτιος ἔτη ν'.

Σιλούτιος ἔτη λ'.

Ἀγχίσης Σιλουίου ἔτη ε'.

Αἰγύπτιος Σιλουίου ἔτη κ'.

A Usque ad Heraclidarum descensum.

ATHENIENSIVM REGES.

1. Cecrops diphyes annis L.

2. Cranaus annis IX.

3. Amphictyon annis X.

4. Erichthonius annis L.

5. Pandion annis XL.

6. Erechtheus annis L.

7. Cecrops alter annis XL.

8. Pandion alter annis XXV.

9. Ægeus Pandionis annis XLVIII.

10. Theseus Ægei annis XXX.

11. Menestheus Petei annis XXXIII.

B 12. Demophon Thesei annis XXXIII.

13. Oxyntes annis XIII.

14. Aphidas anno I.

15. Thymœtes annis VIII.

16. Melanthus annis XXXVII.

17. Codrus annis XXI.

PRINCIPES QUOAD VIVERENT.

1. Medon Codri annis XX.

2. Acastus annis XXXVI.

3. Archippus annis XIX.

4. Thersippus annis XLI.

5. Phorbas annis XXXI.

6. Megacles annis XXX.

7. Diognetus annis XXVIII.

8. Pherecles annis XIX.

C 9. Ariphron annis XX.

10. Thespius annis XXVII.

11. Agamestor annis XX.

12. Æschylus annis XXIII.

13. Alcmaeon annis II.

PRINCIPES DECENNALES.

14. Charops annis X.

15. Æsimedes annis X.

16. Clidicus annis X.

17. Hipposthenes annis X.

18. Leocrates annis X.

19. Apsander annis X.

20. Eryxias annis X.

Hi orsi a quadringentesimo sexagesimo prima
D anno, olympiade vigesima quarta finem fecerunt.

LATINORUM REGES.

1. Æneas (1) annis III.

2. Ascanius annis XXXVIII.

3. Silvius Æneæ annis XXIX.

4. Æneas Silvius annis XXXIX.

5. Latinus Silvius annis L.

6. Alba Silvius annis XXXIX.

7. Epistus Silvius annis XXVI.

8. Capys Silvius annis XXVIII.

(1) In codd. vat. Æneæ præponuntur Janus, Saturnus, Picus, Faunus, Latinus, annis regni tamen nota adscriptis.

9. Carpentus (1) Silvius annis XIII.
10. Tiberius Silvius annis VIII.
11. Agrippa Silvius annis XLI.
12. Aremulus Silvius annis XIX.
13. Aventius Silvius annis XXXVII.
14. Procas Silvius annis XXI.
15. Amulius Silvius annis XLII.
1. Romulus, ex quo Romani, annis XXXVIII.
2. Numa Pompilius annis XLI.
3. Tullus Hostilius annis XXXIII.
4. Ancus Marcus (2) annis XXXIII.
5. Tarquinius Superbus (3) annis XXXVIII.
6. Servilius annis XXXIV.
7. Tarquinius annis XXXV (4).

Olympiade sexagesima sexta (5) desiverunt Latinorum reges, qui ab anno octingentesimo trigesimo nono orsi fuerant. Anni *horum* DCLXVI.

LACEDÆMONIORUM REGES.

B

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Æneæ Silvii Latinorum regis octavo anno, Lacedæmonii imperare cœpit

1. Eurystheus annis XLII.
2. Agis anno I.
3. Echestratus annis XXXV (6).
4. Labotes annis XXXVII.
5. Dorysthus annis XXXIX.
6. Agesilaus annis XLIV.
7. Archelaus annis LX.
8. Teleclus annis XL.
9. Alcamenes annis XXXVII.

- Εὐρυσθεὺς ἔτη μδ'.
 Ἄγις ἔτος α'.
 Ἐχέστρατος ἔτη λε.
 Λαβώτης ἔτη λζ'.
 Δόρυσθος ἔτη κθ'.
 Ἀγησίλαος ἔτη μδ'.
 Ἀρχέλαος ἔτη ς'.
 Τήλεκλος ἔτη μ'.
 Ἀλκαμένης ἔτη λζ'.

Trecenti viginti quinque anni sunt (7) Lacedæmoniorum regum, quorum initium anno DCCCXVI, finis olympiade prima.

CORINTHIORUM REGES.

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Anno Eurysthei regis Lacedæmoniorum duodecimo, regnare Corinthi cœpit

1. Aletes annis XXXV.
2. Ixion annis XXXVII.
3. Agelaus annis XXXVIII.
4. Prymnes annis XXXV.
5. Bacchis annis XXXV.
6. Agelas annis XXX.
7. Eudemus annis XXV.
8. Aristomēdes annis XXXV.
9. Agemon annis XVI.
10. Alexander annis XXV.
11. Telestes annis XII.
12. Automenes anno I.

- Αλήτης ἔτη λη'.
 Ἴξιων ἔτη λη'.
 Ἀγέλας ἔτη λζ'.
 Πρύμνης ἔτη λε'.
 Βάκχης ἔτη λε'.
 Ἀγέλας ἔτη λ'.
 Εὐδημος ἔτη κε'.
 Ἀριστομήδης ἔτη λε'.
 Ἀγήμων ἔτη ις'.
 Ἀλέξανδρος ἔτη κε'.
 Τελεστής ἔτη ιδ'.
 Αὐτομένης ἔτος α'.

Corinthiorum regum anni sunt CCCXIII, incipientium a sexto decimo anno supra nongentesimum, Jo-
 sinentium millesimo ducentesimo trigesimo nono anno.

MACEDONUM REGES.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Tertio anno Alexandri apud Corinthios regnantis, imperare Macedonibus cœpit

1. Caranus annis XXVIII.
2. Cœnus annis XII.

- Κάρανος ἔτη λ' (8).
 Κοινὸς ἔτη κθ'.

(1) Dic *Capetus* vel *Calpetus*.

(2) Dic *Marcus*.

(3) De Tarquinio Prisco *Superbi* nomine interdum appellato legis juris interpretes ad *Digest.* lib. I, tit. 2, leg. 2; nec non Hardouinum ad *Plinium* XIII, sect. 27.

(4) Sic variaz T. Livii lectiones lib. I, 60, apud Drakenborkium.

(5) Lib. I, cap. 47, 3, et in canone dicitur *olymp-*

piade LXVII.

(6) Col. 154, scribuntur XXXVII. Et quidem ibi Græcus textus horum regum apponendus e regione erat ex Syncello, p. 179-185.

(7) Confer lib. I, cap. 35, 2.

(8) Græcus textus in annorum numero magis ferme conspirat cum lib. I, cap. 37; atque ibi com-
 mode scribi poterat.

Τύριμμας ἔτη με'.
 Περδίκκας ἔτη μη'.
 Ἀργαῖος ἔτη λθ'.
 Φίλιππος ἔτη λε'.
 Ἀερόπας ἔτη κγ'.
 Ἀλκητᾶς ἔτη κη'.
 Ἀμύντας ἔτη μθ'.
 Ἀλέξανδρος ἔτη μδ'.
 Περδίκκας ἔτη κγ'.
 Ἀρχέλαος ἔτη κδ'.
 Ὀρέστης ἔτη γ'.
 Ἀρχέλαος ἔτη δ'.
 Ἀμύντας ἔτος α'.
 Πausanias ἔτος α'.
 Ἀμύντας ἔτη ε'.
 Ἀργαῖος ἔτη β'.
 Ἀμύντας ἔτη ιθ'.
 Ἀλέξανδρος ἔτος α'.
 Πτολεμαῖος ἔτη γ'.
 Περδίκκας ἔτη ς'.
 Φίλιππος ἔτη κγ'.
 Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἔτη ιθ'.
 Ἀριδαῖος ἔτη ζ'.
 Κάσανδρος ἔτη ιθ'.
 Ἀλέξανδρος καὶ Ἀντίπατρος ἔτη γ'.
 Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνου ἔτη ς'.
 Πύρρος μῆνας ζ'.
 Λυσίμαχος ἔτη γ'.
 Πτολεμαῖος ἔτος α'.
 Μελέαγρος μῆνας β'.
 Ἀντίπατρος ἡμέρας με'.
 Σωσθένης ἔτη β'.
 Ἀντίγονος ὁ Γονατᾶς ἔτη μδ'.
 Δημήτριος ἔτη ε'.
 Ἀντίγονος ὁ Φούσχος ἔτη ιθ'.
 Φίλιππος ἔτη μθ'.
 Περσεύς ἔτη η'.

Anni sunt DCXLVII, menses II, dies XLV. *III reges orsi ab anno millesimo ducentesimo quarto, desiverunt olympiade CL (1).*

ΛΥΔΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Regnante apud Macedonas Cæno, Lydis cœpit imperare.

Ἄρδυσος ἔτη λς'.
 Ἀλυάττης ἔτη ιθ'.
 Μίλης ἔτη ιθ'.
 Κανδαύλης ἔτη ιζ'.
 Γύγης ἔτη λς'.
 Ἄρδυσος ἔτη λη'.
 Σαδυάττης ἔτη ιε'.
 Ἀλυάττης ἔτη μδ'.
 Κρόσος ἔτη ιε'.

Ili orsi ab anno MCCXXXIX, desiverunt olympiade LII (2).

ΜΗΔΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Ili orsi a millesimo centesimo nonagesimo sexto anno, desiverunt olympiade quinquagesima octava (3), quo tempore Cyrus Persa Astyagem occidit, Medorumque imperium sustulit.

(1) Paulo aliter lib. I, 38, 11 et in canone.
 (2) Vide canonem, et scribe quinquagesima octava.
 (3) Vide rursus canonem, et scribe quinquagesima quinta.

A 3. Tyrimmas annis xxxviii.
 4. Perdiccas annis LI.
 5. Argæus annis xxxvii.
 6. Philippus annis xxxviii.
 7. Æropus annis xxvi.
 8. Alcetas annis xxix.
 9. Amyntas annis L.
 10. Alexander annis XLIII.
 11. Perdiccas annis xxviii.
 12. Archelaus annis XLIII.
 13. Orestes annis III.
 14. Archelaus annis VI.
 15. Amyntas anno I.
 16. Pausanias anno I.
 17. Amyntas annis VI.
 B 18. Argæus annis II.
 19. Amyntas annis xviii.
 20. Alexander anno I.
 21. Ptolemæus Aletites annis III.
 22. Perdiccas annis VI.
 23. Philippus annis xxvi (4).
 24. Alexander Philippi annis XII cum mensibus VI.
 25. Philippus frater Alexandri annis VII.
 26. Cassander annis XIX.
 27. Cassandri filii (5) annis IV.
 28. Demetrius annis VI.
 29. Pyrrhus mensibus VII.
 30. Lysimachus annis V.
 31. Ptolemæus Ceraunus anno I.
 C 32. Meleager mensibus II.
 33. Antipater diebus XLV.
 34. Sosthenes annis II.
 35. Antigonus Gonatas annis xxxvi.
 36. Demetrius annis X.
 37. Antigonus annis XV.
 38. Philippus annis XLII.
 39. Perseus annis X.

LYDORUM REGES.

1. Ardys Alyattæ annis xxxvi.
 2. Alyattes annis XIV.
 D 3. Meles annis XII.
 4. Candaules annis XVII.
 5. Gyges annis XLVI.
 6. Ardys annis XLVIII (6).
 7. Sadyattes annis XV.
 8. Alyattes annis XLV (7).
 9. Cræsus annis XV.

MEDORUM REGES.

(4) Codex Arm. VI. Sed in canone xxvi.
 (5) Codex Arm. filius.
 (6) Codex Arm. hic XLVI, superius col. 142 xxxvii; in canone autem xxxviii ut Græce.
 (7) Hic col. 52 dicitur Otariæ.

1. Arbaces annis xxviii.
 2. Mantycus annis xl (1).
 3. Sosarmus annis xxx.
 4. Cardaces annis xliii (2).
 5. Dejoces annis liv.
 6. Phraortes annis xxiv.
 7. Cyaxares annis xxxii.
 8. Astyages annis xxxviii.
- Anni cclix.

PERSARUM REGES.

Sublato Medorum imperio, regnat primus apud Persas

1. Cyrus annis xxxi.
2. Cambyses annis viii.
3. Magi fratres mensibus vii.
4. Darius Hystaspis annis xxvi.
5. Xerxes Darii annis xxi.
6. Artabanus mensibus vii.
7. Artaxerxes Longimanus annis xl.
8. Xerxes alter mensibus ii.
9. Sogdianus mensibus vii.
10. Darius Nothus annis xix.
11. Artaxerxes Mnemon annis xl.
12. Artaxerxes, idemque Ochus, annis xxvi.
13. Arses Ochi annis iv.
14. Darius Arsami annis vi.
15. Alexander Macedo regni sui anno septimo Darium interfecit, regnavitque annis quinque.

Anni sunt ccxxxv cum mensibus xi (3). Capto initio a quinquagesima quinta olympiade, desiverunt decima tertia supra centesimam.

ÆGYPTI ET ALEXANDRIÆ REGES PTOLEMÆI.

Olympiade quarta decima supra centesimam, Alexandro Babylone mortuo, imperioque inter plures diviso, Ægypto Alexandriaque iuaperat

1. Ptolemæus Lagi annis xl.
2. Ptolemæus Philadelphus annis xxviii.
3. Ptolemæus Evergetes annis xxvi (4).
4. Ptolemæus Philopator annis xvii.
5. Ptolemæus Epiphanes annis xiv.
6. Ptolemæus Philometor annis xxv.
7. Ptolemæus Evergetes annis xxix.
8. Ptolemæus Physcon, idemque Soter annis xvii, cum mensibus vi.
9. Ptolemæus, idemque Alexander, annis x.
10. Ptolemæus Philadelphus, qui ejectus est, annis viii.
11. Ptolemæus Dionysus annis xxx.
12. Cleopatra annis xxiii.

Anni sunt ccxcvi cum mensibus vi (5). Hi orsi ab olympiade cxiv, oppressi sunt a Romanis olympiade clxxviii.

SYRIÆ ET BABYLONIS ET ASIÆ REGES.

Post Alexandrum Macedonem, Ptolemæo Lagi filio annum jam tertium decimum imperante, Syriæ et Babyloni et Asiæ dominatur

1. Seleucus Nicanor annis xxxii.
2. Antiochus Soter annis xv.

(1) Græce xx.

(2) Aliter col. 51 et Græce.

(3) Summa potius est annorum ccxxxi, cum mensibus xi.

(4) Ita et in canone; at col. 118, xxiv, uti hic Græce.

- A Ἀρβάκης ἔτη κη'.
Μανδαύκης ἔτη κ'.
Σώσαρμος ἔτη λ'.
Ἀρτύκας ἔτη λ'.
Διοίχης ἔτη νδ'.
Ἀφραάρτης ἔτη να'.
Κυαζάρης ἔτη λδ'.
Ἀστυάγης ἔτη λη'.

ΠΕΡΣΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

- Κύρος ἔτη λα'.
Καμβύσης ἔτη η'.
Μάγοι ἀδελφοὶ μήνας ζ'.
B Δαρείος ἔτη λς'.
Ξέρξης ἔτη κ'.
Ἀρτάβανος μήνας ζ'.
Ἀρταξέρξης ἔτη μα'.
Ξέρξης μήνας β'.
Σογδιανὸς μήνας ζ'.
Δαρείος ὁ Νόθος ἔτη ιθ'.
Ἀρταξέρξης, ὁ καὶ Μνήμων, ἔτη ιε'.
Ἦχος ὁ Ἀρταξέρξου παῖς ἔτη ε'. (κατὰ τινὰς κ'.)
Ναρσῆς ἔτη δ'.
Δαρείος ὁ Ἀρσάμου ἔτη ς' (6).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

- C Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἔτη μ'.
Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ἔτη λη'.
Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἔτη κδ'.
Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἔτη ιζ'.
Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανῆς ἔτη ιδ'.
Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ ἔτη λε'.
Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης δεῦτερος ἔτη κη'.
Πτολεμαῖος ὁ (Φύσκων) Σωτήρ ἔτη τη'.
- Πτολεμαῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος...
Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος η'.
- Πτολεμαῖος ὁ Διόνυσος ἔτη λ'.
- D Κλεοπάτρα ἔτη κβ'.

ΣΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

- Σέλευκος Νικάνωρ ἔτη λγ'.
Ἀντίοχος ὁ Σωτήρ ἔτη ιθ'.

(5) Eusebius noster apud Cedrenum p. 193-194, scribit Ptolemæorum annos ccxc.

(6) Ita prorsus Hieronymus Comm. in Dan. vii, 5, quatuordecim reges enumerat. Confer etiam Tertullianum lib. Adv. Judæos, cap. 8, qui variat.

'Αντίοχος ὁ Θεὸς ἔτη ιε'.
 'Αντίοχος, ὁ Καλλίνικος, ὁ αὐτὸς καὶ Σέλευκος,
 ἔτη κα'.
 Σέλευκος ὁ καὶ 'Αλέξανδρος ὁ Κεραυνὸς ἔτη γ'.
 'Αντίοχος, ὁ ἐπικληθεὶς Μέγας ἔτη λς'.
 Σέλευκος ὁ καὶ Φιλοπάτωρ ἔτη ιβ'.
 'Αντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς ἔτη ια'.
 'Αντίοχος Εὐπάτωρ ἔτος ἕν, μῆνας ἕξ.
 Δημήτριος ὁ Σωτὴρ ἔτη ιβ'.
 'Αλέξανδρος ἔτη ι'.
 Δημήτριος ἔτη γ'.
 'Αντίοχος ὁ Σιδήτης ἔτη θ'.
 Δημήτριος ἔτη δ'.
 'Αντίοχος ὁ Γρυπὸς ἔτη κς'.
 'Αντίοχος ὁ Κυζικηνὸς ἔτη ια'.

Hi capto initio ab olympiade cxvii, desiverunt olympiade clxxi.

JUDÆORUM PONTIFICES QUI POTESTATE SIMUL REGIA FUNCTI SUNT.

Anno tertio regni Demetrii Soteris, Judaici pontificatus apicem obtinuit

Ἰούδας ἔτη γ'.
 Ἰωνάθης ἔτη ιθ'.
 Σίμων ἔτη η'.
 Ὑρκανὸς ἔτη κς'.
 Ἀριστόβουλος ἔτος α'.
 Ἰανναῖος, ὁ καὶ 'Αλέξανδρος, ἔτη κς'.
 Σαλήνα, ἡ καὶ 'Αλεξάνδρα, ἔτη θ'.
 Ὑρκανὸς ὁ ἀρχιερεὺς ἔτη λδ'.
 Βασιλεῖς ἀλλόφυλοι.

Ἡρώδης βασιλεὺς ἔτη λς'.
 Ἀρχέλαος ἐθνάρχης ἔτη θ'.
 Ἡρώδης τετράρχης ἔτη κδ'.
 Ἀγρίππας ἔτη ζ'.
 Ἀγρίππας βασιλεὺς ἔτη κς'.

Anni sunt ccxxv. Hi principes orsi ab olympiade clv, demum subjecti sunt Romanis Vespasiani aetate, olympiade ccxii. Supremum tamen exitium passi sunt Judæi sub Hadriano olympiade ccxxviii.

ΡΩΜΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ (1).

Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ ἔτη δ'.
 Καῖσαρ Αὐγούστος, ἔτη νς'.
 Τιβέριος ἔτη κθ'.
 Γάιος Καλλιγούλας ἔτη γ', μῆνας ι'.
 Κλαύδιος ἔτη ιγ'.

Νέρων ἔτη ιγ'.
 Οὐεσπασιανὸς ἔτη ι'.

Τίτος Οὐεσπασιανὸς ἔτη β'.
 Δομετιανὸς ἔτη ιε'.
 Νεροῦς ἔτος α'.
 Τραϊανὸς ἔτη ιθ'.
 Ἀδριανὸς ἔτη κα'.

(1) Ut hic attexeremus Romanorum imperatorum, temporumque seriem, quibus singuli imperaverunt, movit nos primo codicis Armeniaci lacuna, in qua videtur hoc interculum fuisse demersum (et quidem hic catalogus præponendus erat mortibus imperatorum); iterum Syncelli locus p. 355, in quo traditur Pertinax de sententia quidem Eusebii regnavisse mensibus sex, βασιλεύσας κατὰ μὲν

A 3. Antiochus Deus annis xv.
 4. Seleucus Callinicus annis xx.
 5. Seleucus Ceraunus annis iii.
 6. Antiochus Magnus annis xxxvi.
 7. Seleucus Philopator annis xii.
 8. Antiochus Epiphanes annis xii.
 9. Antiochus Eupator anno 1, mensibus vi.
 10. Demetrius Soter annis xii.
 11. Alexander annis ix mensibus ix (2).
 12. Antiochus Sidetes annis ix.
 13. Demetrius iterum annis iv.
 14. Antiochus Grypus annis xii.
 15. Antiochus Cyzicenus annis xviii (3).

B 16. Philippus annis ii.

1. Judas, qui et Macchabæus, annis iii.
 2. Jonathes annis xix.
 3. Simon annis viii.
 4. Hyrcanus, qui et Johannes, annis xxvi.
 5. Aristobulus anno 1.
 6. Jannæus, qui et Alexander, annis xxvii.
 7. Alexandra ejusdem uxor annis ix.
 8. Hyrcanus annis xxxiv.

Post hos alienigenæ regnum Judaicæ gentis obtinuerunt

C 1. Herodes annis xxxvii.
 2. Archelaus Herodis annis ix.
 3. Herodes tetrarcha annis xxv.
 4. Agrippa annis vii.
 5. Agrippa junior annis xxvi.

IMPERATORES ROMANORUM.

1. C. Julius Cæsar annis iv, mensibus vii.
 2. Augustus Cæsar annis lvi, mensibus vi.
 3. Tiberius annis xxiii.
 4. C. Caligula annis iii, mensibus x.
 5. Claudius annis xiii, mensibus viii, diebus xxviii.
 6. Nero annis xiiii, mensibus vii, diebus xxviii.
 7. Vespasianus annis ix, mensibus xi, diebus xxii.
 8. Titus Vespasianus annis ii, mensibus viii.
 9. Domitianus annis xv, mensibus v.
 10. Nerva anno 1, mensibus iv.
 11. Trajanus annis xix, mensibus vi.
 12. Adrianus annis xxi.

Εὐσέβιον μῆνας ἕξ. Atqui Eusebius in canone scribit regnantis Pertinacis annum unum; superest ergo ut Eusebius mensibus sex regnum Pertinacis definiverit in hoc fortasse interculo.

(2) Postea in codice Arm. prætermittitur Demetrius Demetrii annis iii, qui scribitur col. 267, et hic Græce, et in canone.

(3) Codex Arm. mendose lviii.

13. Antoninus Pius cum filiis Aurelio et Lucio A
aknis xiii, mensibus iii.
14. M. Antoninus, qui et Verus, et L. Aurelius
Commodus annis xix, mense i.
15. Commodus annis xiiii.
16. Helvius Pertinax mensibus vi.
17. Severus annis xviii.
18. Antoninus Caracalla annis vii.
19. Macrinus anno i.
20. M. Aurelius Antoninus an. iv.
21. Alexander Mammææ filius annis xiiii.
22. Maximinus annis iii.
23. Gordianus annis vi.
24. Philippus annis vii.
25. Decius anno i, mensibus iii.
26. Gallus et Volusianus annis ii.
27. Valerianus et Gallienus an. xv.
28. Claudius anno i, mensibus ix.
29. Aurelianus annis v, mens. vi.
30. Tacitus mensibus vi.
31. Probus annis vi, mensib. iv.
32. Carus cum filiis Carino et Numeriano an-
nis ii.
33. Diocletianus annis xx.
34. Galerius annis ii.
35. Constantinus an. xxx, mens. x.

ROMANORUM IMPERATORUM MORTES.

- Caius Cæsar occisus est in palatio (1).
Augustus mortuus est Nolæ (2).
Tiberius mortuus est Miseni (3)
Caius Caligula interfectus est in palatio.
Titus Claudius (4) mortuus est in palatio
Nero fugit seque vivum sepelivit.
Galba occisus est Romæ.
O. ho se ipsum interemit.
Vitellius occisus est in palatio.
Vespasianus obiit in hortis Sallustianis.
Titus obiit in palatio.
Domitianus occisus est.
Nerva obiit in hortis Sallustianis.
Trajanus obiit Selinunte (5).
Adrianus obiit hydrope dysenterico.
Antoninus Pius obiit Lorii.
Verus obiit Altini.

(1) Codex Arm. mendose Nolæ. Scripsimus in palatio, uti erat in sequente versu, quanquam C. Cæsar in Pompeii curia interfectus fuit.

(2) Codex Arm. mendose in palatio. Vides nimirum perversum ordinem.

(3) Deinde Caii Caligulæ mors prætermittitur. Supplevimus autem ex cod. vat.

(4) Scribe Tiberius Claudius.

(5) Apud Eusebium dici mortuum Selinunte Trajanum, testis est Syncellus p. 548. A.

(6) Videtur dicendum strangulatus est; quamquam et illud fortasse ferri potest. Vide Lampridium in Commodò.

(7) In canone ad an. 2208. dicitur in palatio Vestiliani. Apud Petrum Blesensem epist. 207, in domo Vesali. Catalog. Vind. in domo Victiliana.

(8) De vocabulo Armeniaco bisac diximus col. 150 n. 4. Cæteroquin idem vocabulum significat etiam

- Ἀντωνίνος ὁ ἐπικληθεὶς Εὐσεβῆς σὺν τοῖς παισὶ
Αὐρηλίῳ καὶ Λουκίῳ ἔτη κγ'.
Μάρκος Ἀντωνίνος ὁ καὶ Οὐῆρος, Λουκίος τε Αὐ-
ρήλιος ὁ καὶ Κόμοδος ἔτη ιθ'.
Κόμοδος ἔτη ιγ'.
Ἐλουῖος Περτιναξὶ μῆνας ς'.
Σεβήρος ἔτη ιη'.
Ἀντωνίνος ὁ ἐπικληθεὶς Καράκαλλος ἔτη ζ'.
Μακρίνος ἔτος α'.
Ἀντωνίνος Αὐρήλιος ἔτη δ'.
Ἀλέξανδρος ὁ Μαμμαίας υἱὸς ἔτη ιγ'.
Μαξιμίνοις ἔτη γ'.
Γορδιανὸς ἔτη ς'.
Φλιππος ἔτη ζ'.
Δέκιος ἔτη β'.
B Γάλλος καὶ Βολουσιανὸς ἔτη β'.
Οὐαλεριανὸς καὶ Γαλλιηνὸς ἔτη ιε'.
Κλαύδιος ἔτος α'.
Αὐρηλιανὸς ἔτη ς'.
Τάκιτος μῆνας ς'.
Πρόβος ἔτη ς', μῆνας θ'.
Κάρος σὺν τοῖς παισὶ Καρίῳ καὶ Νουμεριανῷ
ἔτη β'.
Διοκλητιανὸς ἔτη κ'.
Γαλέριος ἔτη β'.
Κωνσταντίνος ἔτη λ', μῆνας ι'.

- Marcus Antoninus obiit in Pannonia.
Commodus sepultus est (6) in Vitellii domo (7).
C Pertinax occisus est in palatio.
Julianus occisus est in Palatio.
Severus mortuus est Eboraci.
Antoninus Bassianus (8) inter Carras et Edes-
sam (interfectus est).
Macrinus occisus est in arce Laida (9). (10).
Antoninus Heliogabalus interfectus est Romæ.
Alexander occisus est Moguntiaci (11).
Maximinus occisus est Aquileiæ.
Gordianus se ipsum suffocavit in Africa.
Pupienus et Balbinus occisi sunt Romæ (12).
Gordianus excessit in finibus Parthiæ.
Duo Philippi. Senior occisus est Veronæ, junior
Romæ in castris prætorii.
D Decius occisus est in prætorio Abrypti.

maculosum. Revera Commodus certe dicitur ma-
culosus ab Ausonio in Cæsariibus.

(9) Ita cod. Vindobonensis, neque abludit Arme-
nius. Reapse quominus scribam Archelaide, ob-
stat Capitolinus qui narrat Macrinum occisum in
vico quodam Bithyniæ; Archelais autem ad Bithy-
niam non pertinet.

(10) Græcus textus fere invenitur in S. Nicephori
Epitome chronographica.

(11) Ita et Syncellus p. 359, A. Codex Arm. ha-
bet Mogenaci.

(12) Codicis Arm. pagina sic desinit oc . . .
abrupta reliqua vocabuli parte. Cæterorum Cæsa-
rum mortes ex catalogo Vindobonensis sumpsimus,
qui est apud Roncalium in Chronicis n. X, qui
zane catalogus cum Armeniaci codicis parte super-
site conspirat in plurimis.

Gallus et Volusianus occisi sunt in Foro Fla-
 i. inii.
 Æmilianus occisus est Ponte Sangainico.
 Valerianus occisus est in Syria.
 Gallienus occisus est Mediolani.
 Claudius excessit Sirmii.
 Quintillus occisus est Aquileiæ.
 Aurelianus occisus est apud Cœnophrurium (1).
 Tacitus occisus est in Ponto.
 Florianus occisus est Tarsi.
 Probus occisus est Sirmii.
 Carus excessit Seleuciæ Babylonis.

(1) Cod. Vindob. perperam *Reno fluvio*.
 (2) Ex cod. vat. 3539.
 (3) Hactenus Vindobonensis catalogus, quem Eu-

Numerianus Apri soceri sui fraude in itinere oc-
 cisus est (2).
 Carinus occisus est in campo Margeuse.
 Diocletianus excessit Salonis.
 Maximianus excessit in Gallia.
 Severus ipse se interfecit via latina, milliaro III.
 Maxentius occisus est ad pontem Milvium in
 Tiberim demersus.
 Maximianus occisus est Tarsi.
 Constantinus obiit in Britannia, Eboracia.
 Licinius occisus est Thessaloniciæ (3).

sebianum esse suadet Licinii mors in qua desinit,
 quæ fuit sine dubio Euseblani catalogi meta.

EUSEBII PAMPHILI CANON CHRONICUS.

a Primus Assyriorum rex Ninus Beli filius regnavit omni Asiæ, exceptis Indis, annis LII. Hujus XLIII imperii anno natus est Abraham. In Græcia vero secundo imperio Sicyoniis imperavit Europus annis XLV, ejus XII regni anno natus est Abraham. Porro apud Ægyptios XVI potestas erat, quam vocant dynastiam. Ab hoc tempore regnabant eis Thebæi annis CXC.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ÆGYPT.
Abrahamus	Ninus	Europus	XVI dynastia Thebæi
1	43	22	1

b Ninus condidit civitatem Ninum in regione Assyriorum, quam Hebræi vocant Niniven. Nino regnante apud Assyrios, primus Sicyoniis imperavit Ægialeus annis LII, a quo Ægialeæ nuncupata est, quæ nunc Peloponnesus vocatur. Post quem secundus Europus, qui et prelatas est titulo.

c Abraham natione Chaldæus primam ætatem apud Chaldæos terit. Apud Hebræos usque ad nativitatem Abrahamæ computantur anni MCCCCL. Usque ad diluvium enim ab Adam habent annos MCLVI, et inde usque ad Abrahamæ CCXCIII. Et ideo quadragesimus jubelæus a nativitate Abrahamæ computatur. Unus enim jubelæus quinquaginta anni sunt.

2	44	23	2
3	45	24	3
4	46	25	4
5	47	26	5
6	48	27	6
7	49	28	7
8	50	29	8
9	51	30	9
10	52	31	10

Zoroastres magus rex Bactrianorum clarus habetur, adversus quem Ninus dimicavit bello et vicit.

d Semiramis uxor Nini Assyriis imperavit annis XLII : de qua innumerabilia narrantur. Quæ et Asiam tenuit, et propter inundationem aggeres construxit, plurimas Babylonis urbes instaurans.

SEMIRAMIS annis XLII.

11	1	32	11
12	2	33	12
13	3	34	13
14	4	35	14
15	5	36	15

a Πρώτος ἦρξε Νίνος ἀπάσης τῆς Ἀσίας, πλὴν Ἰνδῶν, ἔτεσιν νβ'. *Syncellus p. 64, B, edit. Paris.*
 Νίνου τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων τεσσαρακοστὸν τρίτον ἄγοντος ἔτος τῆς βασιλείας, γεννᾶται Ἀβραάμ. *Cedrenus p. 26, C, ed. Paris.*
 Σικωνίων ἀρχῆ, ἥς πρῶτος ἠγήσατο Αἰγιαλεὺς, ἀφ' οὗ καὶ Αἰγιαλεῖα, ἡ νῦν Πελοπόννησος, τὸ πρῶν ἐκάλειτο. *Sync. p. 97, A.*
 Σικωνίων δευτέρος ἐβασίλευσεν Εὐροῦ ἐτη με'. Κατὰ τὸ χβ' ἔτος τοῦτου γεννᾶται ὁ παρ' Ἑβραίοις Ἀβραάμ. *Idem p. 102, A.*
 Παρ' Αἰγυπτίους ἐκαίδεκάτη δυναστεία Θηβαῖοι

βασιλεῖς πέντε, οἳ καὶ ἐβασίλευσαν ἐτη ρη'. *Eusebius apud Sync. p. 61, D.*
 b Νίνος τὴν Νινευὶ τὴν μεγάλην ἐκτίσσει. *Cedren. p. 15, C.*
 c Ἀβραάμ Χαλδαῖος ὢν τὸ γένος τὴν πρώτην τῆ-
 χίαν παρὰ Χαλδαίους ποιεῖται. *Chronicon paschale p. 49, C, ed. Paris.*
 d Ἀσσυρίων β' ἐβασίλευσε Σεμίραμις ἐτη μβ'. *Sync. p. 96, D.*
 Σεμίραμις ἡ διαβόητος πολλαχοῦ τῆς γῆς, ἤγειρε χῶματα προφάσει μὲν διὰ τοὺς κατακλυσμούς. *Idem p. 64, B.*

HEBR.	ASSTR.	SYCYON.	ÆGYPT.
Abrahamus	Semiramis	Europus	xvi dynastia Thebæi
16	6	37	16
17	7	38	17
18	8	39	18
19	9	40	19
20	10	41	20
21	11	42	21
22	12	43	22
23	13	44	23
24	14	45	24

a TELCHINUS
annis xx.

25	15	1	25
26	16	2	26
27	17	3	27
28	18	4	28
29	19	5	29
30	20	6	30
31	21	7	31
32	22	8	32
33	23	9	33
34	24	10	34
35	25	11	35
36	26	12	36
37	27	13	37
38	28	14	38
39	29	15	39
40	30	16	40
41	31	17	41
42	32	18	42
43	33	19	43
44	34	20	44

b APIS an. xxv.

45	35	1	45
46	36	2	46
47	37	3	47
48	38	4	48
49	39	5	49
50	40	6	50
51	41	7	51
52	42	8	52

d ZAMEIS, qui et Ninyas,
filius Nini et Semiramidis,
annis xxxviii.

53	1	9	53
54	2	10	54
55	3	11	55
56	4	12	56
57	5	13	57
58	6	14	58
59	7	15	59
60	8	16	60
61	9	17	61
62	10	18	62
63	11	19	63

Ex hoc Apia, quæ nunc Pe-
loponnesus, prius Ægialea nun-
cupata.

e Apud Cretam regnavit primus
Cres indigena, a quo Creta ap-
pellata: quem aiunt unum Cri-
zetarum fuisse, a quibus Jupi-
ter absconditus est et nutritus.
Ili Cnoson civitatem in Creta
condiderunt, et Cybelæ matris
templum.

c Principium xli jubelæi, se-
cundum Hebræos. Jobel autem
apud Hebræos quinquagenarius
annus vocatur. Itaque juxta sup-
putationem eorum ab Adami us-
que ad annum præsentem fue-
runt anni duo mille.

ουσαν Τελχίν ἔτη κ'. *Sync.*

p. 102, B.

b Σικωνίων δ' ἐβασίλευσεν Ἄπις ἔτη κ'. *Ibidem.*

c Ἀρχὴ τοῦ μᾶ ἰωθελίου παρ' Ἑβραίοις. Ἰωθὴλ
ὄκ παρ' αὐτοῖς ἡ πεντηκονταετηρίς· ὡς εἶναι ἀπὸ
'Αδάμ κατ' αὐτοὺς ἐπὶ νη' ἔτους Ἄβραάμ ἔτη ρα'.
Sync. p. 99, A.

d Ἀσσωρίων γ' ἐβασίλευσε Νινύας, ὃ καὶ Ζάμης,
οὐδὲ Νίνου καὶ Σεμιράμεις, ἔτη λη'. *Idem* p. 97, A.

e Τινὲς τὸν αὐτόχθονα Κρήτα πρῶτον Κρήτης βασι-
λεύσαι φασί . . . ὅτι τε εἰς ἔσθιν τῶν γενομένων
Κουρητῶν, καὶ ὅτι Ζεὺς παρ' αὐτῷ κρυβείας ἐτρέφη.
Idem p. 105, A.

Κρής αὐτόχθων, ὃν ἓνα λέγουσι τῶν Κουρητῶν,
παρ' οἷς ὁ Ζεὺς κρυφθείς ἀνετρέφη . . . ἐξ αὐτοῦ
τοῦ Κρητὸς ἡ νῆσος ὠνομάσθη Κρήτη. Τοὺς αὐτοὺς
φασὶ Κουρήτας κτίσαι πόλιν Κνώσον ἐν Κρήτῃ, καὶ
ιερόν Κυβέλλης μητρὸς. *Idem* p. 106, D.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ÆGYPT.
Abrahamus	Zameis	Apis	xvi. dynastia Thebæi
64	12	21	64
65	13	21	65
66	14	22	66
67	15	23	67
68	16	24	68
69	17	25	69
α THELXION annis LII.			
70	18	1	70
71	19	2	71
72	20	3	72
73	21	4	73
74	22	5	74
75	23	6	75

δ PRIMUS ANNUS REPRMISSIONIS DEI AD ABRAHAM.

Abraham cum LXXV esset annorum divino dignus habetur alloquio et ea repromissione, quæ ad eum facta est. A LXXV anno Abrahæ usque ad Moysen et egressum gentis Judæorum ex Ægypto, supputantur anni ccccxxx: quorum meminit Paulus ita dicens: « Testamentum confirmatum a Deo quæ post quadringentos et triginta annos facta est lex, non infirmat ad destruendam repromissionem. » Ipse quoque in Exodo Moyses his congruens loquitur: « Habitatio autem filiorum Israel, qua habitaverunt in Ægypto » et in terra Chanaan ipsi et patres eorum, « anniquadringenti triginta. »

	76	24	7	76
	77	25	8	77
	78	26	9	78
	79	27	10	79
	80	28	11	80
	81	29	12	81
	82	30	13	82
	83	31	14	83
ε Decimus annus repromissionis.	84	32	15	84
Octoginta sex annorum erat Abraham cum ex ancilla Agar genuit Ismaelem, a quo Ismaelitarum gens, qui postea Agareni, deinde Saraceni dicti.	85	33	16	85
	86	34	17	86
	87	35	18	87
	88	36	19	88
	89	37	20	89
	90	38	21	90

d ARIUS annis xxx.

	91	1	22	91
	92	2	23	92
	93	3	24	93
	94	4	25	94
ε Vicesimus annus repromissionis.	95	5	26	95
	96	6	27	96

α Σικωνίων ε' εβασλευσεν Θελξίων ἔτη νδ'. *Sync.* p. 102, C.

β Πρῶτον ἔτος τῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγγελίας. Ἀπὸ οὗ ἔτους αὐτοῦ Ἀβραὰμ ἐπὶ Μωϋσέα... καὶ τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἑβραίων ἔθνους ἔτη τυγχάνει υ', ὧν μέμνηται Παῦλος Γαλάταις ἐπιστέλλων· Διαθήκην προκεκηρυγμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροί, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. Καὶ Μωϋσῆς δὲ ἐν Ἐξόδῳ συνάδει λέγων· Ἡ δὲ παροικησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν παρόκησαν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναάν, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, ἔτη τε-

τρακόσια τριάκοντα. *Chron. pasch.* p. 51-52, *Epist. ad Galat.* III, 17; *Exod.* XII, 40.

γ Δέκατον ἔτος τῆς ἐπαγγελίας· Τοῦτῳ τῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀγάρ ἡ παιδικὴ τὸν Ἰσμαήλ, ἀπ' οὗ τὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν γένος. Οἱ δὲ αὐτοὶ εἰσιν Ἀγαρηνοὶ, οἱ καὶ Σαρακηνοὶ καλούμενοι. *Chron. pasch.* p. 52, B.

δ Ἀσσυρίων δ' εβασλευσεν Ἀρειος ἔτη λ'. *Sync.* p. 103, B.

ε Τὸ κ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. *Chron. pasch.* p. 54, A.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ÆGYPT.
	Abrahamus	Arius	Thelxion	xvi. dynastia Thebæi
	97	7	28	97
	98	8	29	98
Sodoma et Gomorrha succensæ.	99	9	30	99
	100	10	31	100

a Abraham cum centenarius esset, genuit ex libera filium Isaac, cui supervixit alios annos LXXV. Primo omnium prophetarum Abrahæ Verbum Dei, cum in figura apparuisset humana, vocationem gentium pollicetur, quam in nostro tempore sermo Christi deduxit ad finem per evangelicam in omnes gentes prædicationem.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ÆGYPT.	
	Abrahamus	Isaacus	Arius	Thelxion	xvi. dynastia Thebæi
ISAACUS annis LX.					
Initium quadragesimi secundi jubelæi, secundum Judæos.	101	1	11	32	101
	102	2	12	33	102
	103	3	13	34	103
	104	4	14	35	104
b Tricesimus annus re- missionis.	105	5	15	36	105
	106	6	16	37	106
	107	7	17	38	107
	108	8	18	39	108
	109	9	19	40	109
Centesimus decimus annus Abrahæ.	110	10	20	41	110
	111	11	21	42	111
	112	12	22	43	112
	113	13	23	44	113
	114	14	24	45	114
c Quadragesimus annus re- missionis.	115	15	25	46	115
	116	16	26	47	116
	117	17	27	48	117
	118	18	28	49	118
	119	19	29	50	119
Centesimus vicesimus annus Abrahæ.	120	20	30	51	120
d ARALIUS annis XL.					
	121	21	1	52	121
e ÆGYDRUS annis XXXIV.					
	122	22	2	1	122
	123	23	3	2	123
	124	24	4	3	124
Quinquagesimus annus re- missionis.	125	25	5	4	125
	126	26	6	5	126
	127	27	7	6	127
	128	28	8	7	128
	129	29	9	8	129
Centesimus tricesimus an- nus Abrahæ.	130	30	10	9	130
	131	31	11	10	131
	132	32	12	11	132

f In Creta regnavit primus
Cres indigena, ut quidam vo-
lunt. Alii vero suprascriptum
tempus vindicant.

a Τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ γίνεται αὐτῷ καίς γνήσιος Ἰσαὰκ, ᾧ ἐπέζησεν ἔτη οε'. Πρῶτω προφητῶν ὄντι τῷ Ἀβραὰμ, ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος φανεῖς ἐν ἀνθρώπου σχήματι τὴν τῶν ἐθνῶν κλησὶν θεοσπίζει, ἦν καθ' ἡμᾶς ὁ τοῦ Χριστοῦ λόγος εἰς πέρας ἤγαγε διὰ τῆς εἰς πάντα τὰ ἔθνη εὐαγγελικῆς διδασκαλίας. Chron. pasch. p. 54, A.

b Α' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Ibidem.

c Μ' τῆς ἐπαγγελίας ἔτος· ν' τῆς ἐπαγγελίας ἔτος· ξ' τῆς, etc. Idem p. 54, C.

Ὁ' τῆς ἐπαγγελίας ἔτος. Et π' τῆς ἐπαγγελίας ἔτος. Idem p. 57, B.

d Ἀσσυρίων ε' ἐβασίλευσεν Ἀράλιος ἔτη μ'. Sync. p. 103, B.

e Σικυωνίων ς' ἐβασίλευσεν Αἰγυδρος ἔτη λξ'. Idem p. 104, D.

f Τινὲς τὸν αὐτόχθονα Κρήτα πρῶτον Κρήτης βασιλεῦσαι φασὶ· κατὰ δὲ τὸν χρόνον, ὃν ἀνωτέρω ἰστορήσαμεν, κατὰ ἄλλους ἐπὶ Νινύα. Idem p. 105, A.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ÆGYPT.
	Abrahamus	Isaacus	Aralius	Ægydrus
				xvi dynastia Thebæi
	133	33	13	12
	134	34	14	13
Sexagesimus annus re- missionis.	135	35	15	14
	136	36	16	15
	137	37	17	16
	138	38	18	17
	139	39	19	18
Centesimus quadragesimus annus Abrahæ.	140	40	20	19
	141	41	21	20
	142	42	22	21
	143	43	23	22
	144	44	24	23
Septuagesimus annus re- missionis.	145	45	25	24
	146	46	26	25
	147	47	27	26
	148	48	28	27
	149	49	29	28
Centesimus quinquagesimus annus Abrahæ.	150	50	30	29
	151	51	31	30
	152	52	32	31
	153	53	33	32
	154	54	34	33
Octogesimus annus re- missionis.	155	55	35	34

Principium jubelæi quadra-
gesimi tertii.

o THURIMACHUS
annis xlv.

	156	56	36	1
	157	57	37	2
	158	58	38	3
	159	59	39	4
Centesimus sexagesimus an- nus Abrahæ.	160	60	40	5

b Sexagenario Isaac nascuntur filii gemini; primus Esau, qui et Edom, a quo gens Idumæorum, se-
cundus Jacob, qui postea Israel, a quo Israelitæ, qui nunc Judæi. Initium etiam regni Argivorum his
temporibus.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ÆGYPT.
Abrahamus	Jacobus	Xerxes	Thuri- machus	Inachus
				xvi dynastia Thebæi
JACOBUS XERXES		INACHUS		
an. cxxi. an. xxx.		an. L.		
161	1	1	6	1

c Apud Hebræos Jacob filius Isaac, usque ad principatum filii Joseph, annis cxxi.

d Apud Assyrios sextus Xerxes, qui et Baleus, annis xxx.

e Apud Argos primus regnavit Inachus annis L.

f Inachi filia Io, quam Ægyptii mutato nomine Isidem colunt. A patre Inacho Inachus fluvius apud
Argos. A filia Ione Bosphorus nuncupatur.

Castor chronographus de Argivorum regno ita loquitur: Consequenter persequemur reges Argi ab
Inacho usque in Sthenelantum filium Crotopi: quorum invenitur omne tempus anni cccclxxxiv.

a Σικωνίων ζ' ἐβασίλευσεν Θουρύμαχος ἔτη με'.
Syncl. p. 104, D.

b Ἐξηκοστῶ ἔτει γίνονται τῷ Ἰσαὰκ δύο παῖδες
ἔδωμοι ἐκ τῆς Ῥεβέκκας· πρῶτος Ἡσαῦ, ὁ καὶ
Ἐδῶμ, ἀφ' οὗ τὸ Ἰδουμαίων ἔθνος· δεύτερος Ἰακώβ,
ὁ μετονομασθεὶς Ἰσραὴλ, ἀφ' οὗ Ἰσραηλῖται, οἱ καὶ
Ἰουδαῖοι. Chron. pasch. p. 57, B.

c Ἐξ Ἑβραίων Ἰακώβ μέχρι τῆς τοῦ παιδὸς Ἰω-
σηφ ἀρχῆς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐζήσεν ἔτη ρλζ'. Idem
p. 53, A.

d Ἀσσυρίων ζ' ἐβασίλευσεν Ἐέρξης ἔτη λ'. Syncl.
p. 103, B.

e Ἀρχὴ βασιλείας Ἀργείων, ὡν πρῶτος βασιλεὺς
Ἰναχος ἔτη ν'. Idem p. 125, B.

f Ἡ θυγάτηρ Ἰνάχου Ἰὼ . . . ἦν Αἰγύπτιοι σέ-
βουσαν Ἰσιν Φαρίαν καλοῦντες. Idem p. 126, A.

Ἀπὸ Ἰνάχου ποταμὸς Ἰνάχος ἐν Ἀργῷ ὠνομά-
σθη, καὶ ὁ Βόσπορος ἐπώνυμος τῆς Ἰούς. Idem p.
126, A.

	HEBR.	ASSTR.	SICTON.	ARGIV.	ÆGYPT.	
	Abrahamus	Jacobus	Xerxes	Thurimachus	Inachus	XVI dynastia Thebæi
	162	2	2	7	2	162
	163	3	3	8	3	163
	164	4	4	9	4	164
<i>a</i> Nonagesimus annus repromissionis.	165	5	5	10	5	165
	166	6	6	11	6	166
	167	7	7	12	7	167
	168	8	8	13	8	168
	169	9	9	14	9	169
Centesimus septuagesimus annus Abrahamæ, Isaac vero septuagesimus.	170	10	10	15	10	170
	171	11	11	16	11	171
	172	12	12	17	12	172
	173	13	13	18	13	173
	174	14	14	19	14	174
<i>b</i> Centesimus annus re- promissionis; post quem moritur Abraham; omnes annos agens CLXXV.	175	15	15	20	15	175
	176	16	16	21	16	176
	177	17	17	22	17	177
	178	18	18	23	18	178
	179	19	19	24	19	179
Octogesimus annus I- saac.	180	20	20	25	20	180
	181	21	21	26	21	181
	182	22	22	27	22	182
	183	23	23	28	23	183
	184	24	24	29	24	184
Centesimus decimus an- nus repromissionis.	185	25	25	30	25	185
	186	26	26	31	26	186
	187	27	27	32	27	187
	188	28	28	33	28	188
	189	29	29	34	29	189
Nonagesimus annus I- saac.	190	30	30	35	30	190

c Apis in Ægypto deus
primus putatus est, quem
quidam Serapin vocave-
runt.

ÆGYPT.

XVII
dynastia*d* ARMAMITHRES an. xxxviii. Pastores

e Ægypti septima decima dynastia, quo tempore regnabant Pastores annis ciii. Reges Ægyptiorum pastores conjicimus nuncupatos propter Joseph et fratres ejus, qui in principio pastorum more descen-
disse in Ægyptum comprobantur.

	491	31	1	36	31	1
	492	32	2	37	32	2
	493	33	3	38	33	3
	494	34	4	39	34	4
Centesimus vicesimus annus repromissionis.	495	35	5	40	35	5
	496	36	6	41	36	6
	497	37	7	42	37	7
	498	38	8	43	38	8
	499	39	9	44	39	9
Centesimus annus Isaac.	200	40	10	45	40	10

f LEUCIPPUS annis liii.

Principium jubelzei qua- dragesimi quarti, juxta Judæorum traditionem.	201	41	11	1	41	11
	202	42	12	2	42	12
	203	43	13	3	43	13
	204	44	14	4	44	14

a 41' έτος τής επαγγελίας. 41 ρ' έτος τής επαγγελίας. 41 ρ' έτος. etc. Chron. pasch. p. 58, B.

b 'Αβραάμ απέθανεν· Εξησε τὰ πάντα ροε'. Sync. p. 10^a, B.

c Τοῦτον εὖν Ἄπιν φασὶ πρώτων Αἰγυπτίους νομι-
σθῆνα· θεὸν, καὶ Σάραπιν κληθῆναι. Idem p. 149, A.

d Ἀσσυρίων ζ' έθασίλευσεν Ἀρμαμίθρης 41η λη'.

Idem p. 103, B.

e Ἑπτακαίδεκάτη δυναστεία Ποιμένες ἦσαν ἀδελ-
φοὶ 41η ργ' . . . Κατὰ τούτους Αἰγυπτίων βασιλεῖς
'Ἰωσήφ δείκνυται. Idem p. 61-62.

f Σικωνίων η' έθασίλευσε Λεύκιππος 41η νγ'. Idem
p. 104, D.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ÆGYPT.	
	Abrahamus	Jacobus	Armami- thres	Leucip- pus	Inachus	xvii dynastia Pastores
Centesimus trigesimus annus repromissionis.	205	45	15	5	45	15
	206	46	16	6	46	16
	207	47	17	7	47	17
	208	48	18	8	48	18
	209	49	19	9	49	19
	210	50	20	10	50	20

α II. PHORONEUS
annis LX.

Phoroneus Inachi filius et Niobæ, primus leges judiciorum constituit. Quidam hujus filiam Niobem arbitrantur. Horum temporum quasi valde antiquorum Plato in *Timæo* meminuit ita dicens : « Et aliquando volens eos provocare in sermones de temporibus antiquis, quæ unicuique civitati apud veteres accidissent, de Phoroneo, qui primus hoc nomine appellatus est, de Niobe, et his qui post diluvium fuerunt. »

	211	51	21	11	1	21	b Niobæ omnium primæ mulierum, mistus est Jupiter, ut Græci perhibent, de qua nascitur Apis, quem Serapin cognominant quidam.
	212	52	22	12	2	22	
	213	53	23	13	3	23	
	214	54	24	14	4	24	
Centesimus quadragesimus annus repromissionis.	215	55	25	15	5	25	
	216	56	26	16	6	26	
	217	57	27	17	7	27	
	218	58	28	18	8	28	
	219	59	29	19	9	29	
Centesimus vicesimus annus Isaac.	220	60	30	20	10	30	
	221	61	31	21	11	31	
	222	62	32	22	12	32	
	223	63	33	23	13	33	
	224	64	34	24	14	34	
Centesimus quinquagesimus annus repromissionis.	225	65	35	25	15	35	
	226	66	36	26	16	36	c Thessalus Græci filius regnat in Thessalia.
	227	67	37	27	17	37	
	228	68	38	28	18	38	

d VIII. BELOCHUS annis xxxv.

	229	69	1	29	19	39	e Telchines et Caryatæ adversus Phoroneum et Parrhasios instituunt bellum.
Centesimus tricesimus annus Isaac.	230	70	2	30	20	40	
f Jacob descendit in Mesopotamiam et servit apud Laban annis vii.	231	71	3	31	21	41	
	232	72	4	32	22	42	
	233	73	5	33	23	43	
	234	74	6	34	24	44	
Centesimus sexagesimus annus repromissionis.	235	75	7	35	25	45	
	236	76	8	36	26	46	

g Ogyges in Attica Eleusina condidit, quæ antiquitus vocabatur Acte, et alias plurimas civitates : cuius temporibus apud lacum Tritonidem virgo apparuit, quam Græci Minervam nuncupaverunt.

a Ἀργείων β' ἐβασίλευσε Φορωνεύς ἔτη ε'. Φορωνεύς παῖς Ἰνάχου καὶ Νιόβης πρώτος λέγεται νόμος καὶ κριτήρια παρ' Ἑλλήσι θέσθαι· φασὶ τινες Νιόβην Φορωνέως εἶναι θυγατέρα. *Sync. p. 125, C.*

Διὸ καὶ Πλάτων ἐν *Τιμαιῶν* τῇ διαλόγῳ τῶν Φορωνέως ἐπιμέμνηται χρόνων, ὡς πάνου παλαιῶν. Καὶ ποτε παραγαγεῖν βουληθεὶς αὐτοὺς περὶ τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους τῶν τῆδε, τὰ ἀρχαιότατα λέγειν ἐπιχειρεῖ περὶ Φορωνέως τε τοῦ πρώτου λεχθέντος, καὶ Νιόβης, καὶ τὰ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν. *Idem p. 126, B.*

b Νιόβη πρώτη γυναικῶν ἐμίγη Ζεὺς, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἄπην υἱὸν, τὸν Σάραπιν. *Ibidem.*

c Πρῶτος ἐβασίλευσε Θεσσαλῶν ὁ Γραϊκοῦ παῖς Θεσσαλος. *Ibidem.*

d Ἀσσυρίων η' ἐβασίλευσε Βήλωνος ἔτη λε'. *Sync. p. 108, C.*

e Τελχίνες καὶ Καρυάται πρὸς Φορωνεῖα καὶ Παρρασίους ἐπολέμησαν. *Idem p. 126, C.*

f Ἰακώβ κάτεισιν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν . . . καὶ δουλεύει παρ' αὐτῷ ἔτη ζ'. *Chron. pasch. p. 58, D.*

g Τριτωνίδι κίμνη Ἀθηναῖ παρ' Ἑλληνιστὶν ὀνομάσθη. *Ibidem.*

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ÆGYPT.	
	Ahrahama	Jacobus	Belochus	Leucippus	Phoroneus	XVII dynastia Pastores
	237	77	9	57	27	47
Jacob Liam et Rachel in	238	78	10	58	28	48
Mesopotamia ducit uxores	239	79	11	59	29	49
Centesimus quadragesimus annus Isaac.	240	80	12	40	30	50
	241	81	13	41	31	51
	242	82	14	42	32	52
	243	83	15	43	33	53
	244	84	16	44	34	54
Centesimus septuagesimus annus repromissionis.	245	85	17	45	35	55
	246	86	18	46	36	56
	247	87	19	47	37	57
	248	88	20	48	38	58
	249	89	21	49	39	59
Centesimus quinquagesimus annus Isaac.	250	90	22	50	40	60
† Jacob generat Joseph.	251	91	23	51	41	61
	252	92	24	52	42	62
	253	93	25	53	43	63

a Jacob generat Ruben, Simeon, Levi, et Judam, a quo Judæi appellati.
Initium quadragesimi quinti jubelæi.

c IX. MESSAPUS an. XLVII.

	254	94	26	1	44	64	
Centesimus octogesima annus repromissionis.	255	95	27	2	45	65	Messana, quæ et Marmertina, conditur in Sicilia.
	256	96	28	3	46	66	
	257	97	29	4	47	67	
	258	98	30	5	48	68	
	259	99	31	6	49	69	
Centesimus sexagesimus annus Isaac, Jacob vero centesimus.	260	100	32	7	50	70	
	261	101	33	8	51	71	
	262	102	34	9	52	72	d Diluvium quod factum est sub Ogyge in Achaia.
	263	103	35	10	53	73	

c IX. BALÆUS annis LII.

	264	104	1	11	54	74	
	265	105	2	12	55	75	Centesimus nonagesimus annus repromissionis.
	266	106	3	13	56	76	
	267	107	4	14	57	77	
	268	108	5	15	58	78	
f Joseph venditur a fratribus annos agens XVII.	269	109	6	16	59	79	
	270	110	7	17	60	80	

g III. APIS. annis XXXV.

	271	111	8	18	1	81	Aliunt hunc Apin esse Serapin: siquidem cum fratrem Ægialeum regem præficcisset Achaia, ipse cum populo ad Ægyptum navigavit.
	272	112	9	19	2	82	
	273	113	10	20	3	83	
	274	114	11	21	4	84	
Ducesimus annus repromissionis.	275	115	12	22	5	85	
	276	116	13	23	6	86	
	277	117	14	24	7	87	

h Telchines victi, amisso regno suo, Rhodum condiderunt, quæ prius Ophiussæ vocabatur.

a Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Ρουθὴμ . . . Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Συμεὼν . . . Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Λευί. *Chron. pasch.* p. 59, A.

Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Ἰούδαν, οὗ οἱ Ἰουδαῖοι. *Idem* p. 60, A.

b ἰδ' ἔται αὐτοῦ ἡλικίας, Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Ἰωσήφ. *Ibidem.*

c Σικυωνίων θ' ἐδασίλευσε Μέσαππος ἔτη μζ'. *Sync.* p. 104, D.

d Ὁ κατ' Ὀγγιον ἱστορούμενος κατακλυσμός. *Idem* p. 63, D.

e Ἀσσυρίων θ' ἐδασίλευσε Βαλαῖδς ἔτη νδ'. *Idem* p. 108, C.

f Ἰωσήφ πιπράσκειται ὑπὸ ἀδελφῶν ἔτος δγων ιζ'. *Chron. pasch.* p. 60, C.

g Ἀργείων γ' ἐδασίλευσεν Ἄπις ἔτη λε'. Τοῦτον τὸν Ἄπιν φασὶ . . . καὶ Σάραπιν κληθῆναι. Οὗτος τὸν ἀδελφὸν Αἰγιαλέα τῆς Ἀχαΐας, ὡς φασὶ, κατέστησε βασιλεῖα· αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον ἐστάλη σὺν δγλω. *Sync.* p. 148-149.

h Τελχίνες ἐκπεσόντες Πελοποννήσου Ῥόδον ἔκτισαν ἤην καλουμένην Ὀφιοῦσαν. *Idem* p. 149, B.

	HEBR.	ASSTR.	SICYON.	ARGIV.	ÆGYPT.	
	Abrahamus	Jacobus	Balæus	Messapus	Apis	XVII dynastia Pastores
	278	118	15	25	8	88
	279	119	16	26	9	89
<i>b</i> Centesimo octogesimo anno Isaac moritur derelinquens filium Jacob habentem annos cxx.	280	120	17	27	10	90
	281	121	18	28	11	91
	JOSEPHUS annis LXXX.					
	282	1	19	29	12	92
	283	2	20	30	13	93
	284	3	21	31	14	94
Ducentimus decimus annus repromissionis.	285	4	22	32	15	95
	286	5	23	33	16	96
	287	6	24	34	17	97
	288	7	25	35	18	98
	289	8	26	36	19	99
	290	9	27	37	20	100
<i>d</i> Centesimus tricesimus annus Jacob. Secundo anno famis ingressus Ægyptum cum filiis suis Jacob, cum interrogaretur a Pharaone, quotum annum ageret, respondit se esse annorum centum triginta Ægyptiorum reges omnes tunc Pharaones dicebantur propter dignitatem; sicuti et nos dicimus imperatores Augustos. Habebat ergo unusquisque proprium nomen, (ut) ex libris Manethonis sacerdotis Ægyptiorum agnoscitur.						<i>e</i> Josephus ex Hebræis dux Ægypti annis LXXX, tricesimo ætatis suæ anno.
	291	10	28	38	21	101
	292	11	29	39	22	102
	293	12	30	40	23	103
						<i>e</i> XVIII dynastia Diospolitanorum I. AMOSIS annis xxv.
	294	13	31	41	24	1
Ducentimus vicesimus annus repromissionis.	295	14	32	42	25	2
	296	15	33	43	26	3
	297	16	34	44	27	4
	298	17	35	45	28	5
	299	18	36	46	29	6
Centesimus quadagesimus annus Jacob.	300	19	37	47	30	7
						<i>f</i> Sparta condita est a Sparto filio Phoromei.
	g X. ERATUS annis XLVI.					
Quinquagesimus annus Joseph. Initium quadagesimi sexti jubelæi.	301	20	38	4	31	8
	302	21	39	2	32	9
	303	22	40	3	33	10
	304	23	41	4	34	11
<i>h</i> Ducentosimus tricesimus annus repromissionis.	305	24	42	5	35	12
						i IV. ARGUS annis LXX.
	306	25	43	6	1	13
	307	26	44	7	2	14
<i>k</i> Jacob centesimo quadagesimo septimo ætatis suæ anno diem obiit prophetans de Christo et de vocatione gentium.						
<i>a</i> Μέμφις ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τούτους ἐκτίσθη τοῦς χροῦς. <i>Sync. p. 149, B.</i>						<i>f</i> Σπάρτα ἐκτίσθη ὑπὸ Σπάρτου παιδὸς Φορωνέως. <i>Idem p. 149, B.</i>
<i>b</i> Τῷ ρα' ἔτει τοῦ Ἰακώβ ἐτελεύτησεν ὁ Ἰσαάκ ὁ πατήρ αὐτοῦ ζήσας ἔτη ρπ'. <i>Idem p. 107, C.</i>						<i>g</i> Σικωνίων ἰ' ἐβασίλευσεν Ἐραστὸς ἔτη μς'. <i>Idem p. 104, D.</i>
<i>c</i> Ἰωσήφ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Αἰγύπτου ἀναβιβάζεται, ὅπερ ἦν τῆς μὲν ζωῆς τοῦ Ἰωσήφ ἔτος λ'. <i>Idem ibidem.</i>						<i>h</i> αλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας· σμ', σν', etc. <i>Chron. pasch. p. 62-63.</i>
<i>d</i> Τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς λιμοῦ . . . κατήλθεν Ἰακώβ εἰς Αἰγύπτου . . . εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Φαραῖῳ· Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου ἦ παροικῶ ρλ' ἔτη. <i>Idem p. 109, 110.</i>						<i>i</i> Ἀργείων δ' ἐβασίλευσεν Ἄργος ἔτη ο'. <i>Idem p. 149, B.</i>
<i>e</i> Ὀκτωκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων, ὧν πρῶτος Ἀμωσις ἔτη κε'. <i>Idem p. 62, C.</i>						<i>k</i> Ἐκατοστὸν τεσσαρακοστὸν ἑβδόμον ἔτος ἄγων Ἰακώβ προφητεύει περὶ τοῦ Κυρίου, καὶ περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν κλήσεως διὰ Χριστοῦ . . . καὶ ἀποθνήσκει. <i>Chron. pasch. n. 61-62.</i>

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ÆGYPT.	
	Abrahamus	Josephus	Balæus	Eratus	Argus	χvηι dynastia Amosis
	308	27	45	8	3	15
	309	28	46	9	4	16
	310	29	47	10	5	17
Sexagesimus annus Joseph.	311	30	48	11	6	18
	312	31	49	12	7	19
	313	32	50	13	8	20
	314	33	51	14	9	21
Ducentesimus quadragessimus annus reprobationis.	315	34	52	15	10	22
X. ALTADAS annis xxxii.						
	316	35	1	16	11	23
	317	36	2	17	12	24
	318	37	3	18	13	25
a II. CHEBRON annis xiii.						
	319	38	4	19	14	1
	320	39	5	20	15	2
Septuagesimus annus Joseph.	321	40	6	21	16	3
	322	41	7	22	17	4
	323	42	8	23	18	5
	324	43	9	24	19	6
Ducentesimus quinquagesimus annus reprobationis.	325	44	10	25	20	7
	326	45	11	26	21	8
	327	46	12	27	22	9
	328	47	13	28	23	10
	329	48	14	29	24	11
	330	49	15	30	25	12
Octogesimus annus Joseph.	331	50	16	31	26	13
b III. AMENOPHIS annis xxi.						
	332	51	17	32	27	1
	333	52	18	33	28	2
	334	53	19	34	29	3
d Ducentesimus sexagesimus annus reprobationis.	335	54	20	35	30	4
	336	55	21	36	31	5
	337	56	22	37	32	6
	338	57	23	38	33	7
	339	58	24	39	34	8
	340	59	25	40	35	9
Nonagesimus annus Joseph.	341	60	26	41	36	10
	342	61	27	42	37	11
	343	62	28	43	38	12
	344	63	29	44	39	13
e cclxx annus reprobationis.	345	64	30	45	40	14
	346	65	31	46	41	15
	347	66	32	47	42	16
	348	67	33	48	43	17
f XI. MAMYLUS annis xxx.						
	349	68	1	44	43	17
	350	69	2	45	44	18
Centesimus annus Joseph.	351	70	3	46	45	19

c Secundum quorundam opinionem his temporibus Prometheus fuit, a quo homines factos esse commemorant: et revera, cum sapiens esset, feritatem eorum et nimiam imperitiam ad humanitatem et scientiam transfigurabat.

a Αιγυπτίων β' έβασλευσε Χέβρων έτη ιγ'. *Euseb. apud Sync. p. 71, C.*

b Αιγυπτίων γ' έβασλευσεν Αμενώφης έτη κα'. *Euseb. apud. Sync. p. 71, C.*

c Τούτοις τοίς χρόνοις, ώς φασι, Προμηθεύς ήν, δε έμυθεύετο πλάττων ανθρώπους εξ άπαιδευσίας και

θλογίας εις παιδευσιν μεταγειν. *Sync. p. 149, C.*
 d σδ' έτος της επαγγελίας. *Chron. pasch. p. 62, B.*
 e σσ' έτος της επαγγελίας. *Idem p. 62, B.*
 f Ασσυρίων έβασλευσε ια' Μάμυλος έτη λ'. *Sync. p. 123, B.*

* Anno 344 rursus incipit post lacunam codex Armeniacus.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ÆGYPT.
	Abrahamus	Josephus Mamylus	Plemnæus	Argus	XVIII dynastia Amenophis
	a XI. PLEMNÆUS annis XLV.				
	352	71	4	1	46
	353	72	5	2	47
	b IV. MEMPHRES annis XII.				
c CCLXXX annus re- missionis.	354	73	6	3	48
	355	74	7	4	49
	356	75	8	5	50
	357	76	9	6	51
	358	77	10	7	52
	359	78	11	8	53
	360	79	12	9	54
	361	80	13	10	55
	d Centum decem an- norum Joseph moritur ; post cujus interitum He- bræi Ægyptiis servierunt annis CXLIV. Fiunt autem omnes anni, quos Hebræi in Ægypto fecerunt, CCXV; qui ab eo tempore com- putantur, quo Jacob cum filiis suis descendit in Ægyptum. Post mortem Joseph aliquod tempus libere egerunt Israelitæ, sed quia incertum est, servitute eorum comple- ctitur.				
	SERVITUS in Ægypto annis CXLIV.				
	362	1	14	11	56
	363	2	15	12	57
	364	3	16	13	58
	365	4	17	14	59
	e V. MISPHARMUTHOSIS an. XXVI.				
	366	5	18	15	60
	367	6	19	16	61
	368	7	20	17	62
	369	8	21	18	63
	370	9	22	19	64
	371	10	23	20	65
	372	11	24	21	66
	373	12	25	22	67
	374	13	26	23	68
	375	14	27	24	69
	376	15	28	25	70
	V. CRIASUS an. LIII. / In Argis primus sa- cerdotio functus est Cal- lithya Pirantis filius. Al- ter mulierem hoc voca- bulo Pirantis filiam dicit.				
	377	16	29	26	1
	378	17	30	27	2
	XII. MANCHALEUS annis XXX.				
	379	18	1	28	3
	380	19	2	29	4
	381	20	3	30	5
	382	21	4	31	6
	383	22	5	32	7
	384	23	6	33	8
	385	24	7	34	9
	386	25	8	35	10
	387	26	9	36	11
	388	27	10	37	12
	g Atlas frater Promethei præcipuus astrologus fuit, qui ob eruditionem disciplinæ etiam cælum sustinere dictus est. Euripides autem montem esse affirmat nubes excedentem, qui Atlas vocetur.				
	Trecentesimus decimus annus re- missionis.				
	377	16	29	26	1
	378	17	30	27	2

a Σικωνίων ια' ἐβασίλευσε Πλεμναῖος ἔτη με'.
Syncl. p. 109, C.

b Αἰγυπτίων δ' ἐβασίλευσε Μιφρῖς ἔτη ιδ'. Chron.
pasch. 71, C.

c στ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Idem p. 62, C.

d, Ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ὠν ἐτῶν ρι'. Syncl. p. 111, A.

Μετά θάνατον Ἰωσήφ, δουλεύουσιν Ἑβραῖοι τοῖς
Αἰγυπτίοις ἑτέρα ἔτη ρμδ'. Τὰ δὲ πάντα τῆς ἐν Αἰ-
γύπτῳ διατριβῆς τῶν Ἰουδαίων ἔτη τυγχάνει σιε',
ἀριθμούμενα ἀπὸ τῆς καθόδου Ἰακώβ καὶ τῶν τού-

του παιδῶν εἰς Αἴγυπτον. Chron. pasch. 62, C.

e Αἰγυπτίων ε' ἐβασίλευσε Μισφραγμούθουσις ἔτη
κς'. Syncl. p. 71, D

f Καλλίθυια Πείραντος ἐν Ἄργει πρῶτον ἱεράτευσε
τῆς Ἦρας. Idem p. 149, B.

g Τούτοις τοῖς χρόνοις Ἄτλας, ὁ Προμηθεύς ἀδελ-
φός, ἄριστος ἀστρολόγος διέλαμπεν, ὃς τῆς ἐπιστή-
μης ἔνεκεν τὸν οὐρανὸν φέρειν πεφήμισται. Εὐριπί-
δης δὲ τὸν Ἄτλαντα βροσ εἶναι φησὶν ὑπερνεφέας. Idem
p. 149, D.

	HEBR.	ASSYR.	SICTON.	ARGIV.	ÆGYPT.	
	Abramus	Servitus in Ægypto	Manchaleus	Plemnæus	Criasus	XVIII dynastia Mispharmuthosis
	389	28	11	38	13	24
	390	29	12	39	14	25
	391	30	13	40	15	26
a VI. TUTHMOSIS annis ix.						
	392	31	14	41	16	1
	393	32	15	42	17	2
	394	33	16	43	18	3
b ccc et xx annus re- promissionis.	395	34	17	44	19	4
	396	35	18	45	20	5
c XII. ORTHOPOLIS annis LXIV.						
	397	36	19	1	21	6
	398	37	20	2	22	7
	399	38	21	3	23	8
d His temporibus Sy- rus fuisse perhibetur ter- rigena, (al. indigena) ex cujus vocabulo Syria no- men accepit.	400	39	22	4	24	9
VII. AMENOPHIS annis xxx.						
	401	40	23	5	25	1
f Æthiopes ab Indo flu- mine consurgentes juxta Ægyptum consederunt, placita sibi terra.	402	41	24	6	26	2
	403	42	25	7	27	3
	404	43	26	8	28	4
Trecentessimus tricesi- mus annus repromissio- nis.	405	44	27	9	29	5
	406	45	28	10	30	6
	407	46	29	11	31	7
	408	47	30	12	32	8
g XIII. SPHÆRUS annis xx.						
	409	48	1	13	33	9
	410	49	2	14	34	10
	411	50	3	15	35	11
	412	51	4	16	36	12
	413	52	5	17	37	13
	414	53	6	18	38	14
Trecentessimus quadra- gesimus annus repromis- sionis.	415	54	7	19	39	15
	416	55	8	20	40	16
	417	56	9	21	41	17
	418	57	10	22	42	18
	419	58	11	23	43	19
	420	59	12	24	44	20
	421	60	13	25	45	21
	422	61	14	26	46	22
	423	62	15	27	47	23
	424	63	16	28	48	24
	425	64	17	29	49	25

h ccc et l annus repromissionis. Eodem anno Amram genuit Moysen cum esset annorum LXX. Erat autem servitutis in Ægypto annus LXIV.

a Αιγυπτίων ζ' ἑβασίλευσε Τοῦθμοσις ἔτη θ'. Eusebius apud Sync. p. 72, D.

b τλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. pasch. p. 63, A.

c Σικωνίων ιδ' ἑβασίλευσεν Ὀρθόπολις ἔτη ξδ'. Sync. p. 109, C.

d Τοῦτοις τοῖς χρόνοις Σύρος ἱστορεῖται γεγονέναι γηγενης, οὗ ἐπώνυμος ἡ Συρία. Idem p. 150, A.

e Αιγυπτίων ζ' ἑβασίλευσεν Ἀμένωφις ἔτη λα'. Οὗτος ὁ Μέμων εἶναι νομιζόμενος, καὶ φεγγόμενος

λίθος. Euseb. apud. Sync. p. 72, D.

f Αἰθίοπες ἀπὸ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἀναστάντες πρὸς τῆ Αἰγύπτω ἔκησαν. Sync. p. 151, C.

g Ἀσσυρίων ιγ' ἑβασίλευσε Σφαῖρος ἔτη κδ'. Idem p. 123, B.

h τν' ἔτος ἐπαγγελίας. Chron. pasch. p. 63, B.

Τοῦτω τῷ σ' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἀμράμ γεννᾷ τὸν Μωϋσῆν. Ibidem.

	HEBR.	ASSYR.	SICON.	ARGIV.	ÆGYPT.	
	Abrahamus	Servitus in Ægypto	Sphærus	Orthopolis	Criastus	XVIII dynastia Amenophis
	426	65	18	30	50	26
	427	66	19	31	51	27
	428	67	20	32	52	28
	<i>b</i> XIV. MAMYLUS alter an. xxx.					
	429	68	1	33	53	29
	<i>c</i> VI. PHORBAS an. xxxiv.					
	430	69	2	34	1	30
	431	70	3	35	2	
	<i>d</i> VIII. ORUS annis xxxvii.					
	432	71	4	36	3	1
	433	72	5	37	4	2
	434	73	6	38	5	3
x annus Moysi; re- missionis autem ad Abra- ham; cccix.	435	74	7	39	6	4
	436	75	8	40	7	5
	437	76	9	41	8	6
	438	77	10	42	9	7
	439	78	11	43	10	8
	440	79	12	44	11	9
	441	80	13	45	12	10
	442	81	14	46	13	11
	443	82	15	47	14	12
	444	83	16	48	15	13
ccclxx annus repro- missionis.	445	84	17	49	16	14
	446	85	18	50	17	15
	447	86	19	51	18	16
	448	87	20	52	19	17
	449	88	21	53	20	18
	450	89	22	54	21	19
	451	90	23	55	22	20
	452	91	24	56	23	21
	453	92	25	57	24	22
	454	93	26	58	25	23
f ccc et lxxx annus repromotionis.	455	94	27	59	26	24
	456	95	28	60	27	25
	457	96	29	61	28	26
	458	97	30	62	29	27
	<i>g</i> XV. SPARÆTHUS annis xxxix.					
	459	98	1	63	30	28
	460	99	2	64	31	29

Atheniensium regni principium. His temporibus in Acta, quæ nunc Attica nuncupatur, regnavit Cecrops, qui et diphyes, annis L. Cecrope regnante primum in arce oliva orta est: et ex Minervæ nomine, quæ Græce dicitur Ἀθηνᾶ, Athenæ nuncupatæ. A Cecrope usque ad primam olympiadem numerantur reges XVI; principes vero quos mors tantum finiebat XI; sub quibus apud Græcos multa miranda fabulose narrantur. Dicebatur autem Cecrops diphyes sive ob longitudinem corporis, sive idcirco quod cum esset Ægyptius, utramque linguam sciebat. Primus Cecrops bovem immolans Jovem appellavit, et Cæropia regio ab eo nuncupata est.

a Περὶ Προμηθέως δὲ καὶ Ἐπιμηθέως τὸ αὐτὸ δια-
φῶρος ἱστοροῦσιν, καὶ Ἀτλαντος, καὶ Ἰούς τῆς Προ-
μηθέως θυγατρὸς, καὶ Ἀργού πανόπτου· οἱ μὲν γὰρ
οἶσι κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ γεγόνασιν, οἱ δ' οἶσι πρό-
τερον ἔτασι Ἕ, ἄλλοι δὲ ἰ'. *Synec.* p. 150, A.

b Ἀσσυρίων ἰδ' ἐβασίλευσε Μάμυλος ἔτη λ'. *Idem*
p. 123, B.

c Ἀργείων ε' ἐβασίλευσε Φορβᾶς ἔτη κδ'. *Idem*

p. 152, A.

d Αἰγυπτίων ἠ' ἐβασίλευσεν Ὀρος ἔτη λζ', ἐν ἄλλῃ
λῆ'. *Euseb. apud. Sync.* p. 72, D.

e Φορβᾶς Ῥόδου ἐκράτησεν. *Synec.* p. 152, A.

f τῆ' ἔτος ἐπαγγελίας. *Chron. pasch.* p. 63, D.

g Ἀσσυρίων ιε' ἐβασίλευσεν ἔτη λθ' Σπαραιθῶς.
Synec. p. 123, C.

HEBR.	ASSYR.	SICYON	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
Abraha- maus	Servitus in Ægypto	Sparto- thus	Marathe- nius	Phorbas	Cecrops diphyes	XVIII dynastia Orus

a XIII. MARATHONIUS an. XXVIII. b I. CECROPS diphyes annis L.

461	100	5	4	32	1	30	Tricesimo quinto anno Moysi Cecrops regnabat in Attica.
462	101	4	2	33	2	31	
463	102	5	3	34	3	32	

c VII. TRIOPAS annis XLVIII.

464	103	6	4	1	4	33
465	104	7	5	2	5	34

d CCCLXXX annus repromissionis, Moysi XL. Moyses, relicis Ægyptiorum doctrinis, in deserto temperantiae virtute ad acumen intelligentiae semet exercebat.

466	105	8	6	5	6	35
467	106	9	7	4	7	36
468	107	10	8	5	8	37

e IX. ACHENCHERES annis XII.

469	108	11	9	6	9	1
470	109	12	10	7	10	2

f Curetes et Corybantes Cnoson condiderunt, qui modulatam et inter se concinentem in armis saltationem repererunt. Isti famuli Matris magnae fuisse dicuntur.

471	110	15	11	8	11	3
472	111	14	12	9	12	4
473	112	15	13	10	13	5
474	113	16	14	11	14	6

g cæ annus repromissionis, et Moysi L. h Musicus Euctari et nymphæ filius agnoscebatur.

475	114	17	15	12	15	7
476	115	18	16	13	16	8
477	116	19	17	14	17	9

i Deucalion apud eos regnare orus qui circa Parnassum montem demorabantur.

k Diluvium quod sub Deucalione in Thessalia, et incendium quod sub Phaethonte in Æthiopia factum est, et aliae multae pestilentiae locales, ut Plato memorat, fuerunt.

478	117	20	18	15	18	10
479	118	21	19	16	19	11
480	119	22	20	17	20	12

l Io Inachi filiae mistus est Jupiter, quam et in bovem convertit; unde et Bosphorus appellatus est, id est bovis transitus.

481	120	25	21	18	21	1
-----	-----	----	----	----	----	---

a Σικυονίων ιγ' εβασίλευσε Μαραθώνιος έτη κη'. Sync. p. 124, B.

b Κάκροψ ό διφυής τής τότε Άκτής, νυν δέ Άτικής, έβασίλευσεν έτη ν', δια μήκος σώματος ούτω καλούμενος, ως φησιν ό Φιλόχορος, ή ότι Αιγύπτιος ών τας δύο γλώσσας ήπίστατο· ούτος από τής Άθηνάς την πάλιν Άθήνας ανώμασεν· επί αυτού ή εν τή άκροπλευ έλαία πρώτως έφύη· άπ' αυτού δέ Κερροπία ή χώρα εκλήθη· ούτος πρώτος βοών έθυσίασε και Ζήνα προσηγύρευσεν, ως τινες· άπ' αυτού επί πρώτην όλυμπιάδα βασιλείς ις', άρχοντες δέ δια βίου ια', έτη δέ ψ'. Idem p. 133, A-B.

c Άργείων ζ' έβασίλευσε Τριόπας έτη λη'. Sync. p. 152, A.

d τί' έτος τής επαγγελίας. Τούτω τῷ έτει Μωυσής τας εν Αιγύπτω καταλιπών διατριβάς, κατά την έρημον έφιλοσόφει. Chron. pasch. p. 64, C.

e Αιγυπτίων θ' Άγενχέρσης έτη ιθ'. Euseb. apud Sync. p. 72, D:

f Κουρήτες και Κορύβαντες Κνωσον φησσαν, ό εν όπλοις εύρυθμον κίνησιν εύρόντες. Sync. p. 150, A.

g υ' έτος τής επαγγελίας. Chron. pasch. p. 64, C.

h Μουσικός ό Εύκταλος και νόμφης ήκμαζεν. Sync. p. 153, C.

i Δευκαλίων βασιλεύειν τών κατά Παρνασσόν ήρξατο. Ibidem.

k Ό επί Δευκαλίωνος κατακλυσμός εν Θεσσαλία, και ό επί Φαέθοντος έμπρησμός εν Αίθιοπία· πολλαι και άλλαι γεγονασιν Έλλησι τοπικαι φθοραι, ως Πλάτων εν Τιμαίω. Idem p. 157, B.

l Κατά τούς αυτούς χρόνους μιθεύονται Έλληνες μιγηναι τον Δία τή θυγατρί Τνάχου, ήν και βοών έποίησεν, άφ' ής ό Βόσπορος εκλήθη. Sync. p. 126, B.

m Αιγυπτίων ι' Άθωρις έτη θ'. Euseb. apud Sync. p. 72, D.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
Abrahamus	Servitus in Ægypto	Sparæthus	Marathonius	Triopas	Cecrops diphyes	XVIII dynastia Athoris
482	121	24	22	19	22	2

a Cecrops in Eubœa Athenas civitatem, quæ et Diadæ, condidit; quam urbem Euboici Orchomenon appellaverunt.

b Chaldæi contra Phœnices dimicant.	483	122	25	23	20	23	3
d Judicium Neptuni et Minervæ de contentione regionis apud Cecropem fuisse confingitur.	484	123	26	24	21	24	4
	485	124	27	25	22	25	5
	486	125	28	26	23	26	6
	487	126	29	27	24	27	7
	488	127	30	28	25	28	8

c Ab Heleno Deucalionis et Pyrrhæ filio Græci Hellenes nuncupati sunt; et terra quæ ante Acte, sub eo Attica vocata, a filia Cranai regis Atheniensium: quæ dicta est Attis post hoc.

e XIV. MARATHIUS annis xi.

489	128	31	1	26	29	9
-----	-----	----	---	----	----	---

f XI. CHENCHERES annis xvi.

g Iste est Pharao Chencheres qui contradixit per Moysen Deo, atque mari Rubro obrutus est. Post quem regnavit Ægyptiis Acherres Pharao.

	490	129	32	2	27	30	1
	491	130	33	3	28	31	2
	492	131	34	4	29	32	3
	493	132	35	5	30	33	4
	494	133	36	6	31	34	5
h cccc et xx annus repromissionis.	495	134	37	7	32	35	6
	496	135	38	8	33	36	7
	497	136	39	9	34	37	8

i Corinthus condita, quæ prius Ephra dicebatur.

k XVI. ASCATADES annis xl.

498	137	1	10	35	38	9
-----	-----	---	----	----	----	---

l Secundum nonnullos Io in Ægyptum profecta, et ibi Isis nuncupata; quæ nupta postea Telegone Epaphum genuit, quem Ægyptii Orum nominaverunt, Græci Epaphum.

	499	138	2	11	36	39	10
m Apollinis Delii templum ab Erysi- chthone primum fabricatum.	500	139	3	12	37	40	11
	501	140	4	13	38	41	12
	502	141	5	14	39	42	13
	503	142	6	15	40	43	14
	504	143	7	16	41	44	15
	505	144	8	17	42	45	16

n Quadringentesimus et tricesimus annus repromissionis, qui et octogesimus annus Moysi. Moyses in monte Sina divino fruitur aspectu, qui lxxx annum agens dux itineris ex Ægypto Hebræorum gentis efficitur, legem eis in eremo tradens per annos xl. Ab hoc loco usque ad Salomonem et ædificationem templi numerantur anni cccclxxx.

a Κέκροψ Ἀθήνας, τὰς καὶ Διάδασ, ἐν Εὐβοίᾳ ἐκτίσεν. Εὐβοεῖς δὲ ταύτην Ὀρχομενὸν μετωνόμασαν. *Sync. p. 153, C.*

b Χαλδαῖοι κατὰ Φοινίκων ἰσθράτευσαν. *Ibidem.*

c Ἀπὸ δὲ Ἑλλήνων τοῦ Δευκαλίωνος Ἑλληνες οἱ Ἰταῖοι καλοῦνται. *Sync. p. 157, C.*

d Ἡ τῶν θεῶν κρίσις Ποσειδῶνος καὶ Ἀθηναῖς ἐπὶ Κέκροπος μυθεύεται Ἑλλήσι περὶ τῆς χώρας. *Ibidem.*

e Σικωνίων ἐς ἑβασίλευσε Μαραθῖος ἔτη x'. *Idem p. 124, B.*

f Αἰγυπτίων ἐς Χεγγέρης ἔτη ις'. *Euseb. apud Sync. p. 72, D.*

g Κατὰ τοῦτον Μωϋσῆς τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας τῶν Ἰουδαίων ἠγήσατο. Μόνος Εὐσέβιος ἐπὶ τούτου

λέγει τὴν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ Μωϋσῆως ἔξοδον, μηδενὸς ἀντὶ λόγου μαρτυροῦντος, ἀλλὰ καὶ πάντων ἐναντιουμένων ὡς μαρτυρεῖ. *Sync. p. 72, D.*

h ἕκτος ἐτος τῆς ἐπαγγελίας. *Chron. pasch. p. 64, D.*

i Κόρινθος ἡ πάλαι Ἐφύρα καλουμένη ἐκτίσθη. *Sync. p. 152, D.*

k Ἀσσυρίων ἐς ἑβασίλευσε Ἀσκατάδης ἔτη λγ'. *Idem p. 147, A.*

l Ἰὼ εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα κατὰ τινος, ἡ καὶ Ἰσις προσηγορεύθη. *Idem p. 152, C.*

m Τὸ ἐν Δήλῳ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Δηλίου ὑπὸ Ἐρυσίχθονος υἱοῦ Κέκροπος ἰδρύθη. *Idem p. 153, C.*

n Μωϋσῆς θεοφανείας ἐπὶ τοῦ Σιναιου ὄρους ἤξιοῦτο. ἕλ' ἐτος τῆς ἐπαγγελίας. *Chron. pasch. p. 64, D.*

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.
Abrahamus	Moyse- dux	Ascata- des	Mara- thius	Triopas	Cecrops diphyes xviii dynastia Acherres

MOYSES annis xl.

506	1	9	18	43	46	1
-----	---	---	----	----	----	---

b Areopagi novum nomen iudicii Atheniensium constitutum.

507	2	10	19	44	47	2
-----	---	----	----	----	----	---

c Hercules, cognomento Desanaus, in Syria Phœnice clarus habetur. Inde ad nostram usque memoriam a Cappadocibus et Eliensibus (al. Deliis) Desanaus adhuc dicitur.

d Septem mensibus elaboratum est tabernaculum.

508	3	11	20	45	48	3
-----	---	----	----	----	----	---

e Vitis inventa a Dionysio, sed non Semelæ filio.

f XV. ECHYREUS annis lv.

509	4	12	1	46	49	4
510	5	13	2	47	50	5

g II. CRANAUS annis ix.

511	6	14	3	48	1	6
-----	---	----	---	----	---	---

Cranaus indigena septimus ab Inacho, ex cuius filia Attidis nomine Atticam terram vocatam tempore Hellenis filii Deucalionis quidam dicunt.

h Primus apud Hebræos pontifex constitutus est Aaron frater Moysi.

i VIII. CROTOPUS an. xxi.

512	7	15	4	1	2	7
513	8	16	5	2	3	8

l In Creta Apteras, qui et urbem condidit.

k XIII. CHERRES annis xv.

514	9	17	6	3	4	1
515	10	18	7	4	5	2
516	11	19	8	5	6	3
517	12	20	9	6	7	4
518	13	21	10	7	8	5
519	14	22	11	8	9	6

m Moyses in deserto præest genti Judæorum.

In secunda Ægypto regnavit Telegonus, Ori pastoris filius, septimus ab Inacho.

n III. AMPHICTYON annis x.

520	15	23	15	9	1	7
-----	----	----	----	---	---	---

Idem hic Amphictyon Deucalionis filius est

a Αιγυπτίων ιδ' Ἀχερρῆς ἔτη η'. Euseb. apud Sync. p. 72, D.

b Ἄρειος πάγος ἐκλήθη. Sync. p. 153, D.

c Ἡρακλέα τινὲς φασιν ἐν Φοινίκῃ γινώριζεσθαι Δισανδᾶν ἐπιλεγόμενον, ὃς καὶ μέχρι νῦν ὑπὸ Καππαδοκῶν καὶ Ἠλιαίων οὕτω καλεῖται. Sync. p. 153, D.

d Ἐν ἑπτὰ μηνσὶν ἐτελειώθη πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς. Idem. p. 135, D.

e Ἀμπελοουργία ὑπὸ Διονύσου ἐγνωρίσθη, οὐχὶ τοῦ ἐκ Σεμέλης. Idem p. 153, D.

f Σικωνίων ιγ' ἐβασίλευσεν Ἐχυρεὺς ἔτη νε'. Idem p. 109, C.

g Ἀθηναίων δευτέρως ἐβασίλευσε Κραναὸς αὐτόχθων

ἔτη θ'. Κραναοῦ τούτου θυγάτηρ ἦν Ἀττις, καθ' ἣν Ἀττικὴ ἡ χώρα ὠνομάσθη, πρότερον Ἀκτὴ λεγομένη. Idem p. 157, B.

h Ἀαρὼν ὁ ἀδελφὸς Μωϋσεως πρῶτος Ἑβραίων ἀρχιερεὺς κατέστη. Chron. pasch. p. 76, B.

i Ἀργείων η' ἐβασίλευσε Κρότωπος ἔτη κδ'. Sync. p. 152, B.

k Αιγυπτίων ιγ' ἐβασίλευσε Χερρῆς ἔτη ιε'. Euseb. apud Sync. p. 73, A.

l Κρήτης ἐβασίλευσε Ἀπιτέρας. Idem p. 157, A.

m Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ μ'. Chron. pasch. p. 65, A.

n Ἀθηναίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀμφικτύων ἔτη ι', υἱὸς Δευκαλίωνος. Sync. p. 157, C.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
Abrahamus	482	Servitus in Ægypto	Sparæthus	Marathonius	Triopas	Cecrops diphyes	XVIII dynastia Athoris
	482	421	24	22	19	22	2

a Cecrops in Eubœa Athenas civitatem, quæ et Diadæ, condidit; quam urbem Euboici Orchomenon appellaverunt.

b Chaldæi contra Phœnices dimicant.	483	422	25	23	20	23	3	c Ab Heleno Deucalionis et Pyrrhæ filio Græci Hellenes nuncupati sunt; et terra quæ ante Acte, sub eo Attica vocata, a filia Crauai regis Atheniensium: quæ dicta est Attis post hoc.
d Judicium Neptuni et Minervæ de contentione regionis apud Cecropem fuisse confingitur.	484	423	26	24	21	24	4	
	485	424	27	25	22	25	5	
	486	425	28	26	23	26	6	
	487	426	29	27	24	27	7	
	488	427	30	28	25	28	8	

e XIV. MARATHIUS annis xx.

	489	428	31	1	26	29	9
--	-----	-----	----	---	----	----	---

f XI. CHENCHERES annis xvi.

g Iste est Pharao Chencheres qui contradixit per Moysen Deo, atque mari Rubro obrutus est. Post quem regnavit Ægyptiis Acherres Pharao.

	490	429	32	2	27	30	1	
	491	430	33	3	28	31	2	
	492	431	34	4	29	32	3	
	493	432	35	5	30	33	4	
	494	433	36	6	31	34	5	
h cccc et xx annus repromissionis.	495	434	37	7	32	35	6	i Corinthus condita, quæ prius Ephyra dicebatur.
	496	435	38	8	33	36	7	
	497	436	39	9	34	37	8	

k XVI. ASCATADES annis xl.

	498	437	1	10	35	38	9
--	-----	-----	---	----	----	----	---

l Secundum nonnullos Io in Ægyptum profecta, et ibi Isis nuncupata; quæ nupta postea Telegono Epaphum genuit, quem Ægyptii Orum nominaverunt, Græci Epaphum.

	499	438	2	11	36	39	10
m Apollinis Delii templum ab Erysi-chthone primum fabricatum.	500	439	3	12	37	40	11
	501	440	4	13	38	41	12
	502	441	5	14	39	42	13
	503	442	6	15	40	43	14
	504	443	7	16	41	44	15
	505	444	8	17	42	45	16

n Quadringentesimus et tricesimus annus repromissionis, qui et octogesimus annus Moysi. Moyses in monte Sina divino fruitur aspectu, qui lxxx annum agens dux itineris ex Ægypto Hebræorum gentis efficitur, legem eis in eremo tradens per annos xl. Ab hoc loco usque ad Salomonem et ædificationem templi numerantur anni cccclxxx.

a Κέκροψ Ἀθήνας, τὰς καὶ Διάδας, ἐν Εὐβοίᾳ ἐκτισεν. Εὐβοεὶς δὲ ταύτην Ὀρχομένον μετωνόμασαν. *Synec. p. 153, C.*

b Χαλδαῖοι κατὰ Φοινίκων ἐστράτευσαν. *Ibidem.*

c Ἀπὸ δὲ Ἑλληνος τοῦ Δευκαλίωνος Ἑλληνες οἱ Τραικοὶ καλοῦνται. *Synec. p. 157, C.*

d Ἡ τῶν θεῶν κρείας Ποσειδῶνος καὶ Ἀθηνᾶς ἐπὶ Κέκροπος μυθεύεται Ἑλλησι περὶ τῆς χώρας. *Ibidem.*

e Σικυωνίων ἐς ἑβασίλευσα Μαρᾶθιος ἔτη κ'. *Idem p. 124, B.*

f Αἰγυπτίων ἐς Χερχέρης ἔτη ις'. *Euseb. apud Sync. p. 72, D.*

g Κατὰ τοῦτον Μωυσῆς τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας τῶν Ἰουδαίων ἡγήσατο. Μόνος Εὐσέβιος ἐπὶ τοῦτου

λέγει τὴν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ Μωυσῆως ἐξοδόν, μηδενὸς αὐτῷ λόγου μαρτυροῦντος, ἀλλὰ καὶ πάντων ἐναντιουμένων ὡς μαρτυρεῖ. *Synec. p. 72, D.*

h καὶ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. *Chron. pasch. p. 64, D.*
i Κόρινθος ἡ πάλαι Ἐφύρα καλουμένη ἐκτίσθη. *Synec. p. 152, D.*

k Ἀσσυρίων ἐς ἑβασίλευσαν Ἀσκατάδης ἔτη λγ'. *Idem p. 147, A.*

l Ἴω ἐς Αἰγύπτου ἐλθοῦσα κατὰ τινος, ἧ καὶ Ἴσις προσηγορεύθη. *Idem p. 152, C.*

m Τὸ ἐν Δῆλῳ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Δηλίου ὑπὸ Ἐρυσίχθονος υἱοῦ Κέκροπος ἰδρύνθη. *Idem p. 153, C.*

n Μωυσῆς θεοφανείας ἐπὶ τοῦ Σιναιου ὄρους ἠξιώθη. καὶ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. *Chron. pasch. p. 64, D.*

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	EGYPT.
Abrahamus	Moyse- dux	Ascata- des	Mara- thius	Triopas	Cecrops diphyes xviii dynastia Acherres

MOYSES annis xl.

a XM. ACHERRES annis viii.

506	1	9	18	43	46	1
-----	---	---	----	----	----	---

b Areopagi novum nomen iudicii Atheniensium constitutum.

507	2	10	19	44	47	2
-----	---	----	----	----	----	---

c Hercules, cognomento Desanaus, in Syria Phœnice clarus habetur. Inde ad nostram usque memoriam a Cappadocibus et Eliensibus (al. Delis) Desanaus adhuc dicitur.

d Septem mensibus elaboratum est tabernaculum.

508	3	11	20	45	48	3
-----	---	----	----	----	----	---

e Vitis inventa a Dionysio, sed non Semelæ filio.

f XV. ECHYREUS annis lv.

509	4	12	1	46	49	4
510	5	13	2	47	50	5

g II. CRANAUS annis ix.

511	6	14	3	48	1	6
-----	---	----	---	----	---	---

Cranaus indigena septimus ab Inacho, ex cuius filia Attidis nomine Atticam terram vocatam tempore Hellenis filii Deucalionis quidam dicunt.

h Primus apud Hebræos pontifex constitutus est Aaren frater Moysi.

i VIII. CROTOPUS an. xxi.

512	7	15	4	1	2	7
513	8	16	5	2	3	8

l In Creta Apteras, qui et urbem condidit.

k XIII. CHERRES annis xv.

514	9	17	6	3	4	1
515	10	18	7	4	5	2
516	11	19	8	5	6	3
517	12	20	9	6	7	4
518	13	21	10	7	8	5
519	14	22	11	8	9	6

m Moyses in deserto præest genti Iudeorum.

In secunda Ægypto regnavit Telegonus, Ori pastoris filius, septimus ab Inacho.

n III. AMPHICTYON annis x.

520	15	23	15	9	1	7
-----	----	----	----	---	---	---

Idem hic Amphictyon Deucalionis filius est

a Αιγυπτίων ιβ' Ἀχερρῆς ἔτη η'. Euseb. apud Sync. p. 72, D.

b Ἄρειος πάγος ἐκλήθη. Sync. p. 153, D.

c Ἡρακλέα τινὲς φασιν ἐν Φοινίκῃ γνωρίζεσθαι Δισανθᾶν ἐπιλεγόμενον, ὃς καὶ μέχρι νῦν ὑπὸ Καππαδοκῶν καὶ Ἠλιαίων οὕτω καλεῖται. Sync. p. 153, D.

d Ἐν ἑπτὰ μηνσὶν ἐτελειώθη πάντα τὰ ἔργα τῆς σκητῆς. Idem. p. 135, D.

e Ἀμπελοουργία ὑπὸ Διονύσου ἐγνωρίσθη, οὐχὶ τοῦ ἐκ Σεμέλης. Idem p. 153, D.

f Σικωνίων γ' ἐβασίλευσεν Ἐχυρεὺς ἔτη νε'. Idem p. 109, C.

g Ἀθηναίων δεῦτερος ἐβασίλευσε Κραναὸς αὐτόχθων

ἔτη θ'. Κραναοῦ τούτου θυγάτηρ ἦν Ἀτθίς, καθ' ἣν Ἀττικὴ ἢ χώρα ὠνομάσθη, πρότερον Ἀκτὴ λεγομένη. Idem p. 157, B.

h Ἀαρὼν ὁ ἀδελφὸς Μωϋσέως πρῶτος Ἑβραίων ἀρχιερεὺς κατέστη. Chron. pasch. p. 76, B.

i Ἀργείων η' ἐβασίλευσε Κρότωπος ἔτη κδ'. Sync. p. 152, B.

k Αιγυπτίων γ' ἐβασίλευσε Χερρῆς ἔτη ιε'. Euseb. apud Sync. p. 73, A.

l Κρήτης ἐβασίλευσε Ἀπτέρας. Idem p. 157, A.

m Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ μ'. Chron. pasch. p. 65, A.

n Ἀθηναίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀμφικτύων ἔτη ι', υἱὸς Δευκαλίωνος. Sync. p. 157, C.

	HEBR.	ASSTR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
	Abrahamus	Moyses	Aseatedes	Echyreus	Crotopus	Amphictyon	XVIII dynastia Cherres
	521	16	24	13	10	2	8
<p>a Dencalionis filius Dionysius, verum non ille Semelæ filius, cum in Atticam pervenisset, hospitio receptus a Semacho, filiæ ejus capreæ pellem largitus est.</p>							
	522	17	25	14	11	3	9
	523	18	26	15	12	4	10
	524	19	27	16	13	5	11
Danaidum res.	525	20	28	17	14	6	12
	526	21	29	18	15	7	13
	527	22	30	19	16	8	14
	528	23	31	20	17	9	15
<p>c XIV. ARMAIS, qui et DANAUS, an. v.</p>							
	529	24	32	21	18	10	1
							d Epaphus filius Iovis et Jovis Memphis civitatem condidit cum in secunda Ægypto regnaret.
<p>e IV. ERICHTHONIUS annis L.</p>							
	530	25	33	22	19	1	2
f Lacedæmoniorum civitas condita a Lacedæmone Semelæ filio.	531	26	34	23	20	2	3
	532	27	35	24	21	3	4
g Erichthonius rex Atheniensium Vulcani et Minervæ dicitur filius, qui ab Homero Erechtheus vocatur.	533	28	36	25	1	4	5
<p>i IX. STHENELUS annis xi.</p>							
	534	29	37	26	2	5	1
l Danaum regem suum ejecerunt Ægyptii, fratricide ejus Ægypto tradiderunt. Ægyptus quæ prius Aeria dicebatur, ab Ægypto tunc sibi regnante nomen accepit, secundum quosdam historiographos.	535	30	38	27	3	6	2
	536	31	39	28	4	7	3
	537	32	40	29	5	8	4
<p>m XVII. AMYNTAS annis xlv.</p>							
	538	33	1	30	6	9	5
	539	34	2	31	7	10	6
	540	35	3	32	8	11	7
	541	36	4	33	9	12	8
	542	37	5	34	10	13	9
	543	38	6	35	11	14	10
<p>n Dardanus condidit Dardaniam.</p>							
<p>a Κατὰ Ἀμφικτύονα, τὸν Δευκαλίωνος υἱὸν, τινὲς φασὶ Διόνυσον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντα ξενωθῆναι Σημάχῳ, καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ νεβρίδα δωρήσασθαι· ἕτερος δ' ἦν οὗτος ἐκ Σεμέλης. Sync. p. 157, C.</p>							
<p>b Τὸ ἐν Δήλῳ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Δηλίου ὑπὸ Ἐρυσίχθονος υἱοῦ Κέκροπος ἰδρύνθη. Idem p. 153, C.</p>							
<p>c Αἰγυπτίων γ' ἐβασίλευσεν Ἀρμῆς ὁ καὶ Δαναὸς ἔτη ε'. Euseb. apud Sync. p. 75, A.</p>							
<p>d Ἐπαφος Ἰοῦς τῆς δευτέρας· ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου, καὶ Μέμφιν ἔκτισεν. Sync. p. 152, C.</p>							
<p>e Ἀθηναίων δ' ἐβασίλευσεν Ἐριχθόνιος ἔτη v. Idem p. 157, D.</p>							
<p>f Λακεδαιμονία ἐκτίσθη ὑπὸ Λακεδαιμόνων τοῦ ἐκ Σεμέλης (ed. Μεσσήνης). Ibidem.</p>							
<p>g Ἐριχθόνιος Ἠφαίστου, ὁ παρ' Ὀμήρῳ Ἐρεχθεύς ἐστιν. Ibidem.</p>							
<p>h Ἀρχὰς ὁ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς υἱὸς, Πελασγῶν κρατήσας, Ἀρκαδίαν τὴν χώραν μετωνόμασεν. Idem p. 158, A.</p>							
<p>i Ἀργείων θ' ἐβασίλευσε Σθένης ἔτη ια'. Idem p. 152, B.</p>							
<p>k Ῥαμεσσῆς, ὁ καὶ Αἰγύπτου καλούμενος, ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου ἔτη ξη' μετονομάσας τὴν χώραν Αἰγύπτου τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, ἧτις πρότερον Ἀερία ἐλέγετο. Idem p. 155, C.</p>							
<p>l Ἀρμαῖος, ὁ καὶ Δαναὸς, φεύγων τὸν ἀδελφὸν Ῥαμεσσῆν, τὸν Αἰγύπτου, ἐκπίπτει τῆς κατ' Αἰγύπτου βασιλείας αὐτοῦ. Idem p. 155, B.</p>							
<p>m Ἀσσυρίων ιζ' ἐβασίλευσεν Ἀμόντης ἔτη μζ'. Idem p. 147, A.</p>							
<p>n Δάρδανος ἔκτισε Δαρδανίαν. Idem p. 158, A.</p>							

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.
Abrahamus	Moyses	Amyntas	Echyreus	Danaus	Erichtho-dynastia ninus Ramesses

a X. DANAUS annis L.

b Post Sthenelum Argis regnavit Gelanor, quem cum Argivi de imperio pepulissent, regnum Danao tradiderunt.

Castoris de Argivorum principibus. Cum Sthenelum, undecimo regni anno, Danaus expulisset, Argos tenuit: minoresque ejus perseveraverunt usque ad Eurystheum filium Stheneli nepotem Persei. Post quem Pelopidæ imperium susceperunt, primo regnante Atreo. Danaus amisso regno suo, quod Ægyptiorum fuit, apud Argos venit, atque Sthenelum Argivorum regem regno suo ejecit, consentientibus Argivis: quo ejecto, regnavit Gelanor, quem ipsi Argivi ejecerunt, Danaoque regnum suum crediderunt. Argos sibi Danaus vindicavit expulsus Ægypto, et eandem aquis abundare fecit.

544	39	7	36	1	15	11
545	40	8	37	2	16	12

Mors Moysi. Hebræorum post Moysen dux constituitur Jesus annis viginti septem. Hucusque quinque libri Moysi continent gesta annorum trium millium septingentorum triginta, secundum LXX Seniorum interpretationem.

c JESUS annis xxvii.

546	1	9	38	3	17	13	d Erichthonius pri- mus quadrigam jun- xit in Græcia: erat quippe apud alias nationes.
e Apud Hebræos	547	2	10	39	4	18	14
pontificatum susce- pit Eleazar post mor- tem patris Aaronis.	548	3	11	40	5	19	15
	549	4	12	41	6	20	16
	550	5	13	42	7	21	17
	551	6	14	43	8	22	18

f Danaus per L filias, L filios Ægypti fratris in ipsis nuptiis interficit, evadente solo Lynceo qui post eum regnavit Argivorum. Neque vero multitudo filiorum incredibilis videri debet in barbaris, cum tam innumerabiles habeant concubinas.

Principium LI jubelæi secundum Hebræos.

g Jesus successor	552	7	15	44	9	23	19
Moysi terram Palæsti- norum Judææ genti sorte distribuit.	553	8	16	45	10	24	20
	554	9	17	46	11	25	21
	555	10	18	47	12	26	22
	556	11	19	48	13	27	23
	557	12	20	49	14	28	24
	558	13	21	50	15	29	25
	559	14	22	51	16	30	26
	560	15	23	52	17	31	27
h Phoenix et Cad- mus de Thebis Æ- gyptiorum in Syriam profecti, apud Tyrum et Sidonem regnave- runt.	561	16	24	53	18	32	28
	562	17	25	54	19	33	29
	563	18	26	55	20	34	30

i XVI. CORAX annis xxx.

564	19	27	1	21	35	31
-----	----	----	---	----	----	----

a 'Αργείων ι' έθασίλευσεν Δαναός έτη ν'. *Sync.* p. 155, D.

b Δαναός κρατήσας του 'Αργους, και εκβαλών Σθέ-
νελον τον Κροτώπου, 'Αργείων έθασίλευσε· και οι
απόγονοι αυτού μετ' αυτόν Δαναοί· καλούμενοι επ'
Εύρουσθέα τον Σθενέλου του Περσέως· μεθ' ους οι
Πελοπίδαι από Πέλοπος παραλαβόντες αρχήν, ών
πρώτος 'Ατρεύς. *Ibidem.*

c 'Ιησούς Ναυή έτη κζ'. *Chron. pasch.* p. 77, C.

d 'Εριχθόνιος άρμα πρώτος 'Ελλησιν εφεύρεν· ήν
ζώρ παρά βαρβάρων. *Sync.* p. 157, C.

e 'Εβραίων την άρχιερωσύνην δεύτερος διεδέξατο
'Ελεάζαρος υιός 'Ααρών. *Chron. pasch.* p. 76, C.

f 'Ο Δαναός διά των λεγομένων Δαναών, αύται δε
ήσαν αύτῶ θυγατέρες πενήτηνonta, τους πενήτηνonta
υιούς του άδελφου αυτού Αιγύπτου διεχρήσατο, χωρίς

ένός του Λυγκέως, και έθασίλευσε μετ' αυτόν. Ούκ
άπιστον δε έν βαρβάρους ή πολυτεκνία διά τὸ πληθος
των παλλακῶν. *Sync.* p. 152, B-C.

g Τούτῳ τῷ έτει της έαυτου ήγεμονίας διαγαγών
'Ιησούς υιός Ναυή την Παλαιστινῶν γήν τῷ 'Ιουδαίων
έθνει διανέμει προς κληρον κατά φυλήν. *Chron. pasch.*
p. 77, D.

h Φοίνιξ και Κάμμος από Θηδών κατ' Αιγυπτον
έξελθόντες εις την Συριαν, Τύρου και Σιδῶνος έθασί-
λευσαν. *Sync.* p. 152, D.

i Κρήτης έθασίλευσε 'Ιαπικς. *Ex Sync.* p. 157.

k Βούσιρικ Ποσειδῶνος και Λιβύτης της 'Επάφου
παίς των κατὰ τον Νεϋλον τόπων έτυράνει, και τους
παροδύοντας κατέθηκε ξένους. *Ibidem.*

l Σικωνίων ις' έθασίλευσε Κόραξ έτη λ'. *Sync.*
p. 124, B.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
	Abrahamus	Jesus	Amyntas	Corax	Danaus	Erichthonius	XVIIII dynastia Ramesses
	565	20	28	2	22	36	32
	566	21	29	3	23	37	33
<i>b</i> Templum Delphis	567	22	30	4	24	38	34
<i>a</i> Phlegya incensum dicitur.	568	23	31	5	25	39	35
	569	24	32	6	26	40	36
	570	25	33	7	27	41	37
<i>c</i> In Creta regnavit Asterius.	571	26	34	8	28	42	38
	572	27	35	9	29	43	39

a Europæ filia Phoenicis mistus est Jupiter, quam postea Asterius Cretensium rex uxorem accipiens, Minoem ex ea et Rhadamanthum et Sarpedonem procreavit.

d Post mortem Jesu subjectos tenuerunt Hebræos alienigenæ annis VIII, qui conjunguntur temporibus Gothoniæ, secundum Judæorum traditiones.

JUDEX GOTHONIEL annis XI.

Judæorum primus	573	1	36	10	30	44	40
Judex Gothoniæ ex tribu Judæ annis XI.	574	2	37	11	31	45	41
	575	3	38	12	32	46	42
	576	4	39	13	33	47	43
	577	5	40	14	34	48	44
<i>e</i> Apud Hebræos pontificatum suscipit Phinees.	578	6	41	15	35	49	45
	579	7	42	16	36	50	46

[V. PANDION an. XI.

580	8	43	17	37	1	47	Pandion filius Erichthonii, cujus filia Procne et Philomela.
581	9	44	18	38	2	48	
582	10	45	19	39	3	49	

g XVIII. BELOCHUS annis XXV.

Belochi filia Atossa, quæ et Semiramis appellata, regnat cum patre annis VII.	583	11	1	20	40	4	50	<i>h</i> Apud Argos sacerdotio functa est Hypermnestra, Danaï filia, quæ pepercit Lynceo.
<i>k</i> Cadmus regnavit Thebis, ex cujus filia Semele natus est Dionysus, id est Liber pater. Sub quo et Linus Thebæus musicus fuit Thebæorum qui in Achaia sunt.	584	12	2	21	41	5	51	<i>i</i> Rhadamanthus et Sarpedo reges Lyciorum.
	585	13	3	22	42	6	52	<i>l</i> Europæ raptus.
	586	14	4	23	43	7	53	<i>m</i> Melus et Paphus, et Thasus, et Callista urbes conditæ.
	587	15	5	24	44	8	54	
	588	16	6	25	45	9	55	
	589	17	7	26	46	10	56	
	590	18	8	27	47	11	57	
	591	19	9	28	48	12	58	
	592	20	10	29	49	13	59	
	593	21	11	30	50	14	60	

a Εὐρώπῃ τῇ Φοίνικος μυθεύεται Ζεὺς μιγῆναι αὐτῇ δὲ ἦν Ἀστερίου τοῦ Κρήτων βασιλέως γαμετῆ, ἐξ ἧς ἔσχε τρεῖς υἱούς, Μίνωα καὶ Ραδάμανθον, καὶ Σαρπηδόνα. *Synec. p. 152-153.*

b Τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἐνεπρήσθη ὑπὸ Φλεγύου. *Idem p. 152, D.*

c Κρητῶν ἐβασίλευσεν Ἀστέριος. *Idem p. 152, B.*

d Μετὰ τελευτῆν Ἰησοῦ κρατοῦσιν Ἑβραίων ἀλλόφυλοι ἔτη η', ἃ συνάπτεται τοῖς τοῦ Γοθονιῆλ, κατὰ τὰς Ἰουδαίων παραδόσεις. *Chron. pasch. 78, A-B.*

e Ἑβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην τρίτος διεδέξατο Φινεὺς. *Ibidem.*

f Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ε' Πανδίων ἔτη α'. Τοῦ-

του θυγατέρες Πρόκνη καὶ Φιλομήλα. *Synec. p. 157, D.*

g Ἀσσυρίων ἡ' ἐβασίλευσεν Βήλοχος ἔτη κ'. *Idem p. 147, A.*

h Ἐν Ἀργεὶ ἱεράτευσεν Ὑπερμνήστρα Δαναοῦ. *Idem p. 157, A.*

i Ραδάμανθος καὶ Σαρπηδὼν Λυκίων ἤρχον. *Idem p. 158, B.*

k Κάδμος Θηβαίων ἐβασίλευσεν, οὗ τῆς θυγατρὸς Σεμέλης υἱὸς ὁ Διόνυσος. *Ibidem A.*

l Εὐρώπης ἀρπαγῆ. *Ibidem B.*

m Μῆλος καὶ Θάσος, καὶ Ἀλικισθὴ ἐκτίσθησεν καὶ Νάφος. *Ibidem C.*

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.
Abrahamus	Gothoniel	Belochus	Epopeus	Lynceus	Pandion XVIII dynastia Rameses

a XVII EPO- b XI. LYN-
PEUS an. CEUS
XXXV. annis XLI.

594	22	12	1	1	15	61	c Bithynia condita
595	23	13	2	2	16	62	a Phœnice, quæ pri-
596	24	14	3	3	17	63	mum Mariandyna vo-
597	25	15	4	4	18	64	cabatur.

d Linus Thebæus et Zethus et Amphion in musica arte clarescunt.

e Idæi digiti, quos dicunt Græci Dactylus, his temporibus erant, qui ferrum repperunt.

598	26	16	5	5	19	65	
599	27	17	6	6	20	66	
f Amphion et Zethus Thebæis regnabant, qui sunt in Achaia.	600	28	18	7	7	21	67
	601	29	19	8	8	22	68

g XVI. AMENOPHIS annis XL.

k In Dardania regnabat Erichthonius filius Dardani.	602	30	20	9	9	23	1	i Ea quæ de Demetra, quam Isidem esse aiunt, et Danae, ex qua Perseus nascitur, dicuntur, his fuerunt gesta temporibus, et quæ de ea fabulæ dicunt.
l Minos filius Europæ regnat in Creta.	603	31	21	10	10	24	2	
	604	32	22	11	11	25	3	
	605	33	23	12	12	26	4	
	606	34	24	13	13	27	5	
	607	35	25	14	14	28	6	

h XIX. BALEPARES annis XXX.

a Harmonia rapta a Cadmo.	608	36	1	15	15	29	7	m Ephyra, quæ nunc Corinthus vocatur, a Sisypho condita.
	609	37	2	16	16	30	8	
	610	38	3	17	17	31	9	
	611	39	4	18	18	32	10	

o Eleusine Celeus regnavit, coævus Triptolemo, quem Philochorus ait longa navi ad urbes accedentem distribuuisse frumenta: et ob id dedisse suspicionem quod navis ejus serpens pennatus fuerit. Est figura quæ possit recipi.

612	40	5	19	19	33	11
-----	----	---	----	----	----	----

Post Gothoniel Hebræos habuere subjectos alienigenæ annis XVIII, qui copulantur temporibus Aod, secundum Judæorum traditiones.

p AODUS annis LXXX.

613	1	6	20	20	34	12
614	2	7	21	21	35	13

a Σικωνίωνις ἐβασίλευσεν Ἐποπεύς ἔτη λϛ'. *Sync.* p. 124, B.

b Ἀργείων ια' ἐβασίλευσε Λυγκεύς ἔτη μα'. *Idem* p. 155, D.

c Βιθυνία ἐκτίσθη ὑπὸ Φοίνικος, ἡ πρὶν Μαρριανδυνὴ καλουμένη. *Idem* p. 158, C.

d Λίνος καὶ Ἄμφιον καὶ Ζῆθος λυρικὸι Θηβαῖοι καὶ μουσουργοὶ ἐγνωρίζοντο, ὡς τινες ἄλλοι δὲ μετὰ ταῦτα. *Ibidem*, A.

e Ἰδαῖοι Δάκτυλοι σιδηρὸν εὐρόντες, κατὰ τούτους ἔσαν. *Idem* p. 158, C.

f Ἄμφιον καὶ Ζῆθος Θηβαίων ἐβασίλευον. *Ibidem*.

g Αἰγυπτίων ις' ἐβασίλευσε Μένωφις ἔτη μ'. *Euseb. apud Sync.* p. 73, A.

h Δαρδανίας Ἐριχθόνιος Δαρδάνου ἐβασίλευσεν. *Sync.* p. 158, B.

i Τὰ κατὰ Δήμητραν, ἣν τινες Ἴσιν φασί. Καὶ τὰ περὶ Δανάην, ἐξ ἧς ὁ Περσεύς. *Idem* p. 161, D.

k Μίνως Κρήτης ἐβασίλευσεν, ὁ Ευρώπης. *Idem* p. 158, B.

l Ἀσσυρίων ιθ' Βαλετόρης ἔτη λ'. *Idem* p. 147, A.

m Ἐφύρα ἡ νῦν Κόρινθος ὑπὸ Σιτύφου ἐκτίσθη. *Idem* p. 158.

n Ἀρμονία ἠρπάγη ὑπὸ Κάδμου. *Ibidem*.

o Ἐλευσίνοσ πόλεωσ Κελεύσ ἐβασίλευσε, καθ' ὃν Τριπτόλεμοσ ἦν ὃν φησιν ὁ Φιλόχοροσ μακρῶ πλοίω προσβαλόντα ταῖσ πόλεσι τὸν σίτον διδόναι ὑπονοεσθαι δὲ πτερωτὸν ὄφιν εἶναι τὴν ναυῶν ἔχειν δὲ τι κατὰ τοῦ σχήματοσ. *Idem* p. 158, D.

p Ἐδοῦλευσαν υἱοὶ ἔτη ιη' . . . Ἦρξεν τοῦ λαοῦ Ἄωδ. *Chron. pasch.* p. 78, D.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATMEN.	ÆGYPT.
Abrahamus		Aodus judex	Balepares	Epopeus	Lynceus	Pandion XVIII dynastia Ameno- phis
	615	3	8	22	22	36 14
	616	4	9	23	23	37 15
a Cadmia civitas con- dita, et Side in Cili- cia.	617	5	10	24	24	38 16
	618	6	11	25	25	39 17

b Fabula Proserpinæ, quam rapuit Ædoneus, id est Orcus rex Molossorum, cujus canis ingentis magnitudinis, Cerberus nomine, Piritboun devoravit, qui ad raptum uxoris ejus cum Theseo venerat; quem et ipsum jam in mortis periculo constitutum adveniens Hercules liberavit, et ob id quasi ab inferis receptus dicitur, ut scribit Philochorus in *Attidis* libro secundo.

c Pelops apud Argos regnavit annis LIV [al. LXI], a quo Peloponnesus vocata. Hic Pandionis filius, a quo capere mysteria.	619	7	12	26	26	40 18
---	-----	---	----	----	----	-------

d VI. ERECHTHEUS annis L.

	620	8	15	27	27	1 19	e Achaia ab Achæe condita.
	621	9	14	28	28	2 20	
	622	10	15	29	29	3 21	
	623	11	16	30	30	4 22	
	624	12	17	31	31	5 23	

f Dionysus, qui latine dicitur Liber pater, nascitur ex Semele.

	625	15	18	32	32	6 24
g Erechthei filiam Boreas Astræi filius Thrax rapuit; quem fabula ventum aquilonem fuisse condignit, quia aquilo boreas Græce dicitur. Sub hoc Erechtheo et mysteria coeperunt Athenienses.	626	14	19	33	33	7 25
	627	15	20	34	34	8 26
	628	16	21	35	35	9 27

h XVIII. LAOMEDON annis XL.

	629	17	22	1	36	10 28	Ea quæ de Perseo dicuntur, hoc tempore facta fuerunt.
	630	18	23	2	37	11 29	
	631	19	24	3	38	12 30	
	632	20	25	4	39	13 31	
	633	21	26	5	40	14 32	
	634	22	27	6	41	15 33	

i XII. ABAS annis XXIII.

	635	23	28	7	1	16 34
--	-----	----	----	---	---	-------

k Secundum quorundam opinionem hac ætate Phrixus cum Helle sorore sua fugiens insidias novercales, visus est per mare vehi ab ariete velleris aurei. Fuit autem ei navis parata fugienti, cujus insigne aries erat. Porro Palæphatus affirmat Arietem vocatum nutritorem, per quem liberatus sit.

a Καδμεία ἐκτίσθη καὶ Σίδη ἐν Κιλικίᾳ. *Syne.* p. 158, D.

b Κόρης ἀρπαγὴ Περσεφόνης ὑπὸ Ἀιδωνέως τοῦ Μολοσσῶν βασιλέως, ὃς εἶχε κύνά παμμεγέθη τὸν λεγόμενον Κέρβερον, ᾧ τὸν Πειριθούον ὕστερον διεχρήσατο παραγενόμενον ἐφ' ἀρπαγῇ τῆς γυναικὸς ἅμα Θησεΐ. Θησεῖα δὲ παρατυχῶν Ἡρακλῆς ἐρρύπατο μέλοντα συνδιαφθείρεσθαι τῷ Πειριθῷ. Διὰ δὲ τὸ κινδύνου προῦπτον ἔξ Ἄδου νομιζέται Θησεύς ἀνεληλυθέναι, ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ ἐν Ἀτθίδος δευτέρῳ. *Idem* p. 158, C.

c Τὸν Πέλοπᾶ τινες οὐ μόνον Ἀργείων καὶ Μυκηνῶν ἱστοροῦσι βασιλεύσαι, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς Πελοποννήσου. *Idem* p. 160, C.

d Ἀθηναίων ς' ἐβασίλευσεν Ἐρεχθεύς ἐτη γ'. *Idem* p. 161, A.

e Ἀγαθα ὑπὸ Ἀχαιοῦ ἐκτίσθη. *Idem* p. 158, D.

f Διονύσου γένεσις ἐκ Σεμέλης. *Ibidem* D.

g Ἐρεχθέως θυγατέρα Βορέας υἱὸς Ἀστράλου Θρηξ ἤρπασεν Ἀριθυταν· ὃ δὲ μῦθος τὸν ἄνεμον, ὡς Φιλόχορος ἐν τῷ δευτέρῳ φησίν. Ἐπὶ τούτου δὲ καὶ τὰ λεγόμενα μυστήρια ἤρξαντο. *Idem* p. 161, A.

h Σικυωνίων ιη' ἐβασίλευσε Λαομέδων ἐτη ρ'. *Idem* p. 124, B.

i Ἀργείων ιδ' ἐβασίλευσεν Ἄβας ἐτη κγ'. *Idem* p. 155, D.

k Κατὰ τούτους Φριξος, ὃς ἐδοξέ τισιν ἀγεῖσθαι ἐπὶ χρυσομάλλῳ κριῷ, ἅμα τῇ ἀδελφῇ Ἑλλῇ φεγγῶν μητροῖαν ἐπιβουλεύουσαν, εὐτύχησε πλοίου, ᾧ τὸ παρᾶσημον κριὸς ἦν. Παλαίφατος δὲ Κριὸν φησὶ καλεῖσθαι τὸν σώσαντα αὐτοὺς τροφέα. *Idem* p. 161, B.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	EGYPT.	
Abrahamus	Aodus judex	Baleparcs	Laomedon	Abas	Erechtheus	xviii dynastia Aineno phis
636	24	29	8	2	17	35
637	25	30	9	3	18	36

α XX. LAMPRIDES annis xxxii.

638	26	1	10	4	19	37
639	27	2	11	5	20	38
640	28	3	12	6	21	39
641	29	4	13	7	22	40

β Thebis civitate expulso Cadmo, Amphion et Zethus regnaverunt in Achaia.

γ XIX
dynastia.

Ægyptii post xviii dynastiam uti suo imperatore ceperunt, quorum primus Sethus.

δ I. SETHUS annis lv.

642	30	5	14	8	23	1	f Bellum, quod sub Eumolpo dicitur, hoc tempore gestum est; unde Athenis Eumolpidæ.
643	31	6	15	9	24	2	
644	32	7	16	10	25	3	
645	33	8	17	11	26	4	
646	34	9	18	12	27	5	
647	35	10	19	13	28	6	
648	36	11	20	14	29	7	
649	37	12	21	15	30	8	g Melampus divinus agnoscitur.
650	38	13	22	16	31	9	
651	39	14	23	17	32	10	
652	40	15	24	18	33	11	
653	41	16	25	19	34	12	
654	42	17	26	20	35	13	
655	43	18	27	21	36	14	

ε Ea que de Procne et Philomela dicuntur, tunc gesta sunt.

ζ In Dardania regnavit Tros, a quo Trojani nuncupati sunt.

ι Apud Pythium vates Apollinis prima, Phemonoe nomine, hexametris versibus futura cecinisse narratur Apollinis responsa.

656	44	19	28	22	37	15	
657	45	20	29	23	38	16	l Ob raptum Ganymedis, Troi patri Ganymedis, et Tantalos qui rapuerat, bellum exortum est, ut scribit Phanoctes poeta. Frustra igitur Jovis fabula et raptrix aquila conflagitur.

κ Phrygas rexit Tantalus, qui prius Maones vocabantur.

μ XIII. PROETUS annis xvii.

- α Ἀσσυρίων κ' ἐβασίλευσε Λαμπρίδης ἔτη λβ'. *Sync. p. 147, A.*
- β Ζῆθος καὶ Ἀμφίων Κάδμον ἐκβαλόντες Θηβῶν ἐβασίλευσαν. *Idem p. 157, A.*
- γ Αἰγυπτίων ἐνεναεκαίδεκάτῃ δυναστεία βασιλείων ε' Αἰσπολιτῶν. *Euseb. apud Sync. p. 73, A-B.*
- δ α' Σέθως ἔτη νε'. *Ibidem.*
- ε Τὰ κατὰ Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν θυγατέρας Πανδίωνος. *Sync. p. 161, C.*
- ς Ὁ κατὰ Εὐμόλπον πόλεμος, ἀφ' οὗ οἱ Εὐμόλιται. *Ibidem B.*
- ζ Μελάμπος μάντις ἐγνωρίζετο. *Ibidem D.*

- η Τῆς Δαρδανίας ἐβασίλευσε Τρῶς, ἀφ' οὗ οἱ Τρῶες. *Ibidem C.*
- ι Πυθοῖ Φημονόη χρησμοφῶδες πρώτη δέ' ἑξαμέτρων ἱστορεῖται προθεσπίσαι. *Ibidem.*
- κ Τάνταλος ἐβασίλευσε τῆς Φρυγίας, ἤτοι Μαϊονίας, ἀφ' ἧς καὶ Μαΐονες. *Ibidem.*
- λ Γανυμήδην Τάνταλος ἀρπάσας υἱὸν τοῦ Τρωῶς, ὑπ' αὐτοῦ κατεπολεμείτο Τρωῶς, ὡς ἱστορεῖ Φανοκλῆς. Μάτην ἄρα τοῦ Διὸς, ὡς αὐτοῦ τοῦτον ἀρπάσαντος, ὁ μῦθος καταφεύδεται. *Ibidem D.*
- μ Ἀργείων ιγ' ἐβασίλευσε Προῖτος ἔτη ε'. *Idem p. 155, D.*

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
Abrahamus	Aodus judex	Lampri-des	Laomedon	Proetus	Erechtheus	XIX dynastia Sethus
662	50	25	34	5	43	21

a Tantalus et Tityus simul degebant. Tityonis autem temporibus Latona fuit, ex qua Apollo alter, qui cum Hercule servivit Admeto.

663	51	26	35	6	44	22
664	52	27	36	7	45	23
665	53	28	37	8	46	24
666	54	29	38	9	47	25
667	55	30	39	10	48	26
668	56	31	40	11	49	27

b Ea quæ de Phri-xo et Melicerta dicuntur, hoc tempore fuerunt facta; sub quo celebrata sunt Isthmia.

c Pelops Hippodamiam duxit uxorem.

d XIX. SICYON annis XLIV, a quo Sicyonii nuncupati sunt, qui prius Ægialei vocabantur.

669	57	32	1	12	50	28
-----	----	----	---	----	----	----

e Pegasus equus velocissimus cujusdam mulieris, siue, ut Palæphatus affirmat, Bellerophontis navis fuit. Bellerophon equo suo Pegaso rivulum qui plenus erat serpentum et ferarum fugiens ocius transivit; unde occidisse Chimæram dicitur, quia χειμαρρός Græce dicitur rivus; et quia plenus fuerat bestiarum, diversa capita eam continere aiunt fabulæ Græcorum. Velocitatis autem causa equum pennatum pingunt.

f XXI. SOSARES
annis XX.

g VII. CECROPS
annis XLIV.

h Erechthei frater	670	58	1	2	13	1	29
Perseus adversum	671	59	2	3	14	2	30
Persas dimicavit, Gorgonæ meretricis capite desecto, quæ propter eximiam pulchritudinem ita spectatores sui mentis inopes reddebat, ut vertere eos putaretur in lapides. Didymus scribit in <i>Peregrina historia</i> , et præbet scriptorem ejus.	672	60	3	4	15	3	31
	673	61	4	5	16	4	32
	674	62	5	6	17	5	33
	675	63	6	7	1	6	34
	676	64	7	8	2	7	35
	677	65	8	9	3	8	36
	678	66	9	10	4	9	37
	679	67	10	11	5	10	38
	680	68	11	12	6	11	39
	681	69	12	13	7	12	40
	682	70	13	14	8	13	41
k Cyrene civitas condita est in Libya superiore.	683	71	14	15	9	14	42
	684	72	15	16	10	15	43

i XIV. ACRISIUS annis XXXI.

a Τιτὸς συνεχρόνισε Ταντάλω· κατὰ δὲ Τιτῶν Ἀπῶ, ἀφ' ἧς Ἀπόλλων, θεὸς καὶ σὺν Ἡρακλεῖ τῷ Ἀδμήτῳ ἐδοῦλευσεν. *Sync.* p. 161, C.

b Τὰ κατὰ Φρίξον καὶ Μελικέρτην, ἐφ' οὗ τὰ Ἰσθμία. *Ibidem*, D.

c Πέλοψ Ἰπποδάμειαν ἔγημεν. *Idem* p. 160, D.

d Σικυωνίων ἰδ' ἐβασίλευσε Σικυῶν ἔτη μδ'. *Sync.* p. 148, A.

Σικυῶνιοι ἐλάγοντο ἀπὸ Σικυῶνος πόλεως πρώτης ἐκ Πελοποννήσου. *Idem* p. 97, D.

e Ὁ Πήγασος τάχα τις ἵππος ὄξυς, κτήμα τῆς γυναικὸς ὡς δὲ Παλαίφατος, Βαλλερεφόντου πλοῖον ἦν Πήγασος. *Idem* p. 162, A.

f Ἀσσυρίων κα' ἐβασίλευσε Σωσάρης ἔτη κ'. *Idem* p. 147, B.

g Ἀθηναίων ζ' ἐβασίλευσε Κέκροψ ἔτη μδ', ὁ δεῦτερος, Ἐρεχθέως ἀδελφός. *Idem* p. 161, A.

h Περσεὺς τὰς στρατείας ἐπετέλει, καὶ ἐπὶ Πέρσας ἐστράτευσε, τὴν δὲ Γοργόνα ἐκαρτόμησεν, ἑταίραν εὐμορφον, διὰ κάλλος ἐξιστώσων τοὺς θεατὰς, ὡς ἀπολιθοῦσθαι δοκεῖν. Διδυμὸς φησιν ἐν Ἰστορίᾳ ξένη, καὶ παρατίθεται τὸν συγγραφεὰ ταύτης. *Idem* p. 161-162.

i Ἀργείων ἰδ' ἐβασίλευσεν Ἀκρίσιος ἔτη λα'. *Idem* p. 155, D.

k Κυρήνη ἐκτίσθη ἐν Λιβύῃ. *Idem* p. 162, A.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
Abrahamus	Ahothus judex	Sosares	Sicyon	Acrisius	Cærops	xix dynastia Sethus
685	73	16	17	11	16	44
686	74	17	18	12	17	45
687	75	18	19	13	18	46
688	76	19	20	14	19	47
689	77	20	21	15	20	48

c XXII. LAMPARES annis xxx.

690	78	1	22	16	21	49
691	79	2	23	17	22	50
692	80	3	24	18	23	51

Post Aod Hebræos in ditionem redigunt alienigenæ annis xx, qui conjunguntur temporibus Deboræ et Barach, secundum Judæorum traditiones. Debbora de tribu Ephraim, Barach de tribu Nephthalim.

α DEBBORA et BARACHUS annis xl.

f Amphion Thebis in Achaia regnavit, quem ferunt fabulæ Græcorum cantu citharæ saxa movisse. Fuerunt autem duro corde, et ut ita dicam, saxei quidam auditores.	693	1	4	25	19	24	52
	694	2	5	26	20	25	53
	695	3	6	27	21	26	54
	696	4	7	28	22	27	55

a Ion vir fortis, Atheniensium dux, ex suo vocabulo Athenienses Iones vocavit.

b Dionysus, qui et Liber pater, adversum Indos dimicans, Nisam urbem juxta flumen Indum condidit.

g Europa a Cretensibus rapta est navi, cujus fuit insigne taurus.

Α II. RAMPSES annis lxi.

AB ADAMO ANNI MMMCCCLXXXIV.	697	5	8	29	23	28	1
	698	6	9	30	24	29	2
	699	7	10	31	25	30	3
	700	8	11	32	26	31	4
	701	9	12	33	27	32	5

i Secundum quosdam, Thebis in Achaia regnavit Cadmus.

k Pelops Peloponnesi regnans, Olympiis agoni quoque præfuit. qui postea adversum Ilium arma corripens, superatur a Dardano qui tunc regnabat Dardaniæ.

702	10	13	34	28	33	6
703	11	14	35	29	34	7
704	12	15	36	30	35	8
705	13	16	37	31	36	9

l Argivorum reges defecerunt, qui imperaverunt annis dxlvi, usque ad Pelopem, qui regnavit annis lxi: et in Mycenæ imperio translato, post Acrisium, non sponte interfectum, regnavit Perseus, Sthenelus, Eurystheus, Atreus, Thyestes, Agamemnon, Ægisthus, Orestes, et Tisamenus, et Penthilus, et Cometes, usque ad Heraclidarum descensum.

a Ἴων πολέμαρχος γεγονώς, Ἴωνας τοὺς Ἀθηναίους ἀφ' ἐαυτοῦ ὠνόμασεν. *Sync.* p. 162, A.

b Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοῦς ἐστράτευσε, καὶ τὴν Νύσαν πόλιν ἐκτίσσει πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ. *Ibidem* B.

c Ἀσσυρίων κθ' ἐβασίλευσε Λαμπραῆς ἐτη λ'. *Idem* p. 151, A.

d Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀὼδ καὶ Σεμεγάρ ἐδοῦλευσαν (υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ) ἐτη κ'. *Chron. pasch.* p. 79, B.

e Δεδωρῆρα καὶ Βαράχ ἐτη μ'. *Ibidem* C.

f Ἀμφίων Θηβῶν ἐβασίλευσεν οὗτος ἐμυθεύετο κισθαρίων θέλειν τοὺς λίθους, οὗς εὐλόγως ὑποληπτέον ἠλιθίους τινὰς ἀνθρώπους. *Sync.* p. 156, C-D.

g Εὐρώπη Ἀγῆνορος ὑπὸ Κρητῶν ἠρπάγη ἐμπόρων. τοῦ δὲ πλοίου παράσημον ἦν ταῦρος. *Idem*

p. 162, B.

h Αἰγυπτίων β' ἐβασίλευσε Ῥάψης ἐτη ες'. *Euseb. apud Sync.* p. 73, B.

i Κάδμος Θηβαίων ἐβασίλευσεν. *Sync.* p. 158, A.

k Τὸν Πέλοπα τινες ἰστοροῦσι βασιλεύσαι πάσης τῆς Πελοποννήσου. Οὗτος Ὀλυμπίων προέστη, καὶ στρατεύσας κατὰ Ἴλιον ἠττήθη ὑπὸ Δαρδάνου. *Idem* p. 160, C.

l Μετὰ Ἀκρίσιον, ὡς φασί, τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀργείων εἰς Μυκήνας μετατεθείσης, διεγένοντο βασιλεῖς οἷδε· Περσεύς, ὃς ἀνεῖλεν ἀκουσίως τὸν Ἀκρίσιον, Σθένελος, Εὐρυστεύς, Πέλοψ, Ἀτρεὺς, Θυέστης, Ἀγαμέμνων, Ἀγισθος, Ὀρέστης, Τισαμενός, Πενθεύς καὶ Κομήτης. Μεθ' οὗς Ἡρακλειδῶν κέθοδος. *Idem* p. 155-156.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	ÆGYPT		
	Abrahamus	Debbora et Barachus	Lampares	Sicyon	Cecrops	xix dynastia Rampses	
Mycenis regnavit Perseus annis vii.	706	14	17	38	37	10	a Mida regnavit in Phrygia.
	707	15	18	39	38	11	
	708	16	19	40	39	12	
b Ilium ab Ilo conditum et n. minatum.	709	17	20	41	40	13	
c VIII. PANDION an. xxv.							
	710	18	21	42	1	14	
	711	19	22	43	2	15	

d Ea quæ de Spartis memorantur, quos Palæphatus scribit, cum proximarum essent regionum, adversum Cadmum subito constituisse, et propter repentinos quasi de terra contractus, et ex omni parte fluctus, Spartos vocatos.

712	20	23	44	3	16
-----	----	----	----	---	----

e Quidam his temporibus vindicant gesta Liberi patris, et ea quæ de Indis, Lycurgo, Actæone et Pentheo memorantur. Quomodo adversum Persem consistens occidatur in prælio, ait Dinarchus poeta, non rhetor. Qui autem voluerit, potest inspicere ipsius Liberi patris apud Delphos sepulcrum juxta Apollinem Aureum. Pingitur vero Liber muliebris et delicato corpore, propter mulieres in suo exercitu militantes: nam pariter ad arma viris feminas alligabat [Scalig. allegebat], ut Philochorus loquitur in secundo *Asiædis* libro.

f XX. POLYBUS annis xi.

Mycenis regnavit Eurystheus annis XLIII.	713	21	24	1	4	17	g Læus Chrysiippum rapuit, OEdipi patrem.
	714	22	25	2	5	18	h Templum in Eleusina ædificatum ab Atheniensibus.
	715	23	26	3	6	19	i Miletus civitas condita in Asia.
	716	24	27	4	7	20	l Europa Agenoris filia, ut in quibusdam legimus, rapitur; quod his congruit quæ de Minoe dicuntur.
	717	25	28	5	8	21	m Philammon Delphius divinus nobilis habetur, qui primus apud Pythium chorum constituit. Al. Apud Delphos Pythiorum ludos constituit.
	718	26	29	6	9	22	
	719	27	30	7	10	23	
k XXIII. PANYAS annis xlv.							
	720	28	1	8	11	24	
	721	29	2	9	12	25	
	722	30	3	10	13	26	
	723	31	4	11	14	27	
	724	32	5	12	15	28	
	725	33	6	13	16	29	
	726	34	7	14	17	30	

a Μίδας Φρυγῶν ἐβασίλευσεν. *Sgnr. p. 162, B.*

b Ἴλιον ὑπὸ Ἰλοῦ ἐκτίσθη. *Idem p. 161, D.*

c Ἀθηναίων ἢ ἐβασίλευσε Πανθίων Ἐρεχθῆως ἐτη κε'. *Ibidem p. 161, B.*

d Κόδρος τοὺς πλησιοχώρους αἰφνιδίως ἐπανεληθόντας αὐτῷ, διὰ τὸ πανταχόθεν ὡς ἀπὸ γῆς συρρεῖν κατ' αὐτοῦ, Σπάρτους ὀνόμασεν, ὡς Παλαίφατος ἐν πρώτῳ φησίν. *Idem p. 162, B.*

e Διονύσου πράξεις, καὶ τὰ περὶ Ἰνδοῦς, Λυκοῦργόν τε καὶ Ἀκταίωνα, καὶ Πενθέα ὅπως τε Περσεὺς ευστάς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὡς φησὶ Δείναρχος ὁ ποιητής, οὐχ ὁ ῥήτωρ· τῷ δὲ βουλομένῳ πάρεστιν εἶναι αὐτοῦ τὴν ταφὴν ἐν Δελφοῖς περὶ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Χρυσοῦν. Γράφεται δὲ θηλύμορφος, διὰ τὸ μιζό-

θηλον στρατῶν ὀπλιζέειν· ὀπλιζε γὰρ σὺν τοῖς ἄρρεσι τὰς θηλείας, ὡς φησὶν ὁ Φιλόχορος ἐν δευτέρῳ. *Ibidem C.*

f Σικυωνίων κ' ἐβασίλευσε Πέλοδας ἐτη μ'. *Idem p. 148, A.*

g Λάϊος Χρῦσιππον ἤρπασε. *Ibidem B.*

h Ὁ ἐν Ἐλευσίνι νεὸς ἐκτίσθη. *Ibidem.*

i Μίλητος ἐκτίσθη πόλις. *Ibidem.*

k Ἀσσυρίων κγ' ἐβασίλευσε Πανυάς ἐτη με'. *Idem p. 151, A.*

l Εὐρώπης ἀρπαγή. *Idem p. 158, B.*

m Φιλάμμων ὁ Δελφίος ἤχημαζεν, ὁ πρῶτος στήσας Πυθοῖ γοῶν. *Idem p. 162, D.*

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	EGYPT.	
	Abrahamus	Debbora et Barachus	Panyas	Polybus	Pandion	XIX dynastia Rampses
	727	35	8	15	18	31
	728	36	9	16	19	32
	729	37	10	17	20	33
	730	38	11	18	21	34
	731	39	12	19	22	35
	732	40	13	20	23	36
<i>a</i> Post Debboram Hebræos in ditionem redigunt alienigenæ annis γιι, qui conjuncti sunt temporibus Gedeon, secundum Judæorum traditiones.						
	<i>b</i> GEDEON e tribu Manassis judex erat an. xl.					
	735	1	14	21	24	57
	731	2	15	22	25	38
						<i>c</i> Pandion fugit, insidiis appetitus a Metionidibus.
	<i>d</i> IX. ÆGEUS Pandionis filius annis xlviii.					
	735	3	16	23	1	39
<i>e</i> Ea quæ de Dædalo fabulæ ferunt, qui visus est simulacra fecisse moventia. Primus enim omnium pedes statuarum a se invicem separavit, aliis conjunctim eos fabricantibus. Palæphatus memorat; nec non quomodo cum filio Icaro Minoem navi fugerit, et propter investigabilem fugam volasse pennis æstigmatum sit.						
	736	4	17	24	2	40
	737	5	18	25	3	41
	738	6	19	26	4	42
	739	7	20	27	5	43
<i>f</i> Cyzicus hoc tempore condita.	740	8	21	28	6	44
	741	9	22	29	7	45
	742	10	23	30	8	46
<i>g</i> Argonautarum navigatio.	743	11	24	31	9	47
	744	12	25	32	10	48
<i>h</i> Atreus et Thyestes post Pelopem Peloponnesi imperium diviserunt.	745	13	26	33	11	49
	746	14	27	34	12	50
	747	15	28	35	13	51
	748	16	29	36	14	52
	749	17	30	37	15	53
	750	18	31	38	16	54
<i>i</i> Linus magister alterius Hercules omnibus notus efficitur.	751	19	32	39	17	55
	752	20	33	40	18	56
						<i>k</i> Orpheus Thrax clarus habetur, cujus discipulus fuit Musæus filius Eumolpi.
	<i>m</i> Ea quæ de Hypsipyle memorantur in Lemno.					
						<i>n</i> XXI. INACHUS annis xlii.
	753	21	34	1	19	57
	754	22	35	2	20	58
	755	23	36	3	21	59
<i>o</i> Mycenis Atreus et Thyestes annis lxx.	756	24	37	4	22	60
	757	25	38	5	23	61
<i>a</i> Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Δεδῶρρον ὁ λαὸς ἐδοῦλευσεν ἔτη ζ'. <i>Chron. pasch.</i> p. 80, A.						
<i>b</i> Ἦρξε Γεδεὼν τοῦ λαοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὁ ἐκ φυλῆς Μανασσῆ. <i>Ibidem.</i>						
<i>c</i> Πανδίων φεύγων ἐν Μεγάρῳι ἐβασίλευσεν. <i>Anonym. Scalig. ed.</i> 2, p. 27.						
<i>d</i> Ἀθηναίων θ' ἐβασίλευσεν Αἰγεὺς Πανδίωνος ἔτη μγ'. <i>Sync.</i> p. 161, B.						
<i>e</i> Τὰ κατὰ Δαίδαλον, ὃς ἔδοξεν ἀγάλματα κινούμενα ποιεῖν· πρῶτος γὰρ διέστησεν τοὺς τῶν ἀγαλμάτων πόδας, ὡς ὁ Παλαίφατος ἱστορεῖ, τῶν πρὸ αὐτοῦ πάντων συμπεφυκτότας αὐτοῦς πλαττόντων· οὕτως ἀποσπῆναι μυθεύεται σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, πλοίου λαβόμενος, καὶ διαφυγῶν τὸν Μίνωα διὰ τὸ ἀνεύρετον γενέσθαι τῷ διώκοντι. (<i>Deest aliquis</i>) <i>Idem</i> p. 162-163.						
<i>f</i> Κύζικος ὠκίσθη. <i>Idem</i> p. 215, B.						
<i>g</i> Ὁ τῶν Ἀργοναυτῶν στόλος ἐπλευσεν. <i>Idem</i> p. 167, D.						
<i>h</i> Μετὰ Πέλοπος τελευτῆν ἐμερίσαντο τὴν ἀρχὴν Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης. <i>Idem</i> p. 160, D.						
<i>i</i> Τύρος ἐκτίσθη πρὸ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶ. Ἔτεσι τνα' (σμά'). <i>Chron. pasch.</i> p. 80, B.						
<i>k</i> Ὀρφεὺς Θραξ ἐγνωρίζετο· τούτου μαθητὴς Μουσαῖος ὁ Εὐμόλπου υἱός. <i>Sync.</i> p. 156, D.						
<i>l</i> Αἴνος διδάσκαλος Ἡρακλέους ἐγνωρίζετο. <i>Idem</i> p. 162, D.						
<i>m</i> Τὰ κατὰ Ὑψιπύλην ἐν Αἰθίῳ. <i>Idem</i> p. 156, D.						
<i>n</i> Σικυωνίων κγ' ἐβασίλευσεν Ἰναχος ἔτη μδ'. <i>Idem</i> p. 148, A.						
<i>o</i> Μυκηνῶν Ἀργείων ις' ἐβασίλευσαν Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης ἔτη λγ', κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη ξε'. <i>Idem</i> p. 160, D.						

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	ÆGYPT.	
Abrali- mus		Gedeon	Panyas	Inachus	Ægeus	xix dynastia Rampses
	758	26	39	6	24	62
a Ea quæ de Sphinga et OEdipode, Argo et Argo- nautis dicuntur, in quibus fuerunt Hercules, Ascle- pius, Castor et Pollux. Si autem inter Argonau- tas fuerunt Castor et Pol- lux, quomodo potest sor- ror eorum Helena credi, quæ post multos annos virgo rapitur a Theseo? Sphingam vero scribit Pa- laphatus uxorem Cadmi propter zelum Harmoniæ a viro recedentem contra Cadmum constituisse.	759 760 761 762	27 28 29 30	40 41 42 43	7 8 9 10	25 26 27 28	63 64 65 66
	763	31	44	11	29	1
	764	32	45	12	30	2
						b III. AMENOPHIS an. XL.
						c Minos mare obtinuit, et Cretensibus leges dedit tanquam a Jove, quod Plato falsum esse convin- cit.
						d XXIV. SOSARMUS annis XIX.
	765	33	1	13	31	3
	766	34	2	14	32	4
	767	35	3	15	33	5
	768	36	4	16	34	6
	769	37	5	17	35	7
	770	38	6	18	36	8

e Hercules consummat certamina, Antæum interficit, Ilium vastat. Dicitur autem Antæus terræ filius, quia solus palæstricæ artis certaminum, quæ in terra exercentur, scientissimus erat; et ob id videbatur a terra matre adjuvari. Hydram autem callidissimam fuisse sophistram asserit Plato.

f Thamyris Philammo- nis filius insignis habe- tur	771	39	7	19	37	9
	772	40	8	20	38	10

g ABIMELECHUS filius Gedeonis annis III.

	773	1	9	21	39	11
	774	2	10	22	40	12
	775	3	11	23	41	13

h THOLA annis XXII.

	776	4	12	24	42	14	i Bellum Lapitharum et Centauroorum, quos scribit Palæphatus, libro <i>De incre- dibilibus</i> , primo nobiles fuisse equites Thessalo- rum, quos abeuntes viden- tes Lapithæ, unum corpus hominis e terra putabant.
	777	2	13	25	43	15	
	778	3	14	26	44	16	
	779	4	15	27	45	17	
k Priamus Ilii regnavit post Laomedontem.	780	5	16	28	46	18	
	781	6	17	29	47	19	
	782	7	18	30	48	20	

a Τα κατά Σφίγγα, τά τε περί Οιδίπου, καί κατά τήν Ἀργῶ, καί τοὺς Ἀργοναύτας, ἐν οἷς ἦσαν Ἡρακλῆς καί οἱ Διόσκοροι· εἰ δὲ τούτοις οἱ Διόσκοροι συνήκμαζον, πῶς δύναται τούτων εἶναι ἀδελφὴ Ἑλένη, εἰ μὴ που μετὰ πολλὰ ἔτη παρθένος ἀρπάζεται ὑπὸ Θησέως; *Sync. p. 156, 157.*

b Αἰγυπτίων γ' Ἀμμενεφθίς ἔτη μ'. *Euseb. apud Sync. p. 73, B.*

c Μίνως ἐθαλασσοκράτει, καί Κρησὶν ὡς παρὰ Διὸς ἐνομοθέτει, ὅπερ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις ἐλέγχει. *Sync. p. 163, A. (Reprehenditur a criticis hic Hieronymus quod ὡς παρὰ Διὸς intellexerit, ut Paradisus memorat.)*

d Ἀσσυρίων κδ' ἐβασίλευσε Σώσαρμος ἔτη ιθ'. *Idem p. 181, A.*

e Ἡρακλῆς τοὺς ἀθλοὺς ἐτέλει, καί Ἀνταῖον ἐν Λιθύη καταπαλαίσας ἀναιρεῖ, τὸν λεγόμενον γηγενῆ, διὰ τὸ ἐπιστήμονα εἶναι τὸν λεγόμενον παρὰ τοῖς παλαισταῖς τρόπον χαμαί· ὡς ἀπὸ τῆς μητρὸς γῆς βοηθεῖσθαι δοκεῖν. *Idem p. 163, A.*

f Θάμυρις ὁ Φιλάμμωνος ἠκμαζεν. *Idem p. 163, A.*
g Ἀβιμελὲχ υἱὸς Γεδεῶν ἔτη γ'. *Chron. pasch. p. 80, D.*

h Θωλὰ ἔτη κδ'. *Ibidem.*

i Πόλεμος Κενταύρων καί Λαπιθῶν. Κένταυροι δὲ Θεσσαλῶν ἦσαν ἱππεῖς ἀριστοί, ὡς φησὶ Παλαίφατος ἐν πρώτῃ Ἀπλοστον. *Sync. p. 163, B.*

k Πριάμος υἱὸς Λαομέδοντος μετὰ τὸν πατέρα Ἰλίου ἐβασίλευσεν. *Idem p. 172, A.*

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	EGYPT.	
Abrahamus		Thola	Sosarmus	Inachus	Theseus	XIX dynastia Ameno- phis

a X. THESEUS Ægei
annis xxx.

b Septem qui adversus
Thebas pugnaverunt A-
chaicas.

783	8	19	31	1	21
-----	---	----	----	---	----

c XXV. MITHRÆUS annis xxvii.

784	9	1	32	2	22
785	10	2	33	3	23
786	11	3	34	4	24
787	12	4	35	5	25
788	13	5	36	6	26
789	14	6	37	7	27
790	15	7	38	8	28

d Medea Colchensis ab
Ægeo discedit.
e Androgeus Athenis
dolo interficitur.

f Ea quæ de Minotauro dicuntur, hujus sunt temporis, quem Philochorus in secundo *Attidis* libro scribit magistratum Minois fuisse, Taurum nomine, inhumanum atque crudelem. Et quia Minos super morte Androgei agonem statuerat, præmii nomine pueros Atticos largiens, et ille fortissimus universos in contentione superabat, tandem factum est ut a Theseo in palæstrica vinceretur. Ob quod Athenienses tributaria pœna liberati sunt; sicut ipsos quoque Gnosios referre testatur.

791	16	8	39	9	29
792	17	9	40	10	30
793	18	10	41	11	31
794	19	11	42	12	32

g XXII. PHÆSTUS annis viii.

795	20	12	1	13	33
796	21	13	2	14	34
797	22	14	3	15	35

h Theseus Helenam rapuit, quam rursus fratres ceperunt, capta matre Thesei, eo peregrinante.

i JAIRUS de tribu Manasse annis xxii.

798	1	15	4	16	36
799	2	16	5	17	37
800	3	17	6	18	38

k Theseus, cum Athenienses prius per regionem dispersos primus in unam civitatem congregasset, ignominiose ejectus est per signa testarum, eandem legem primitus ipse constituens.

801	4	18	7	19	39
802	5	19	8	20	40

a Ἀθηναίων εἰ ἐβασίλευσε Θησεύς ἔτη λ'. *Sync.* p. 172, C.

b Οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν. *Ibidem* C.

c Ἀσσυρίων καὶ ἐβασίλευσε Μιθραῖος ἔτη κζ'. *Idem* p. 151, A.

d Μήδεια Κολχίς ἀνεχώρησεν Αἰγέως. *Idem* p. 163, B.

e Ἀνδρόγεως ἐδολοφονήθη ἐν Ἀθήναις. *Idem* p. 163, D.

f Αὐτοὶ δὲ Κνώσιοι λέγουσιν εἶναι τοῦ Μίνως στρατηγόν, ὃς ὠνομάζετο μὲν Ταῦρος, τὴν δὲ φύσιν ὠμὸς καὶ ἀνήμερος ἦν. Ἐπεὶ δὲ Μίνως ἀγῶνα ἐπ' Ἀνδρόγεω ἐτίθει, ὃν ἀπέκτειναν Ἀθηναῖοι, τοὺς Ἀττικούς δὲ παῖδας ἐπαθλον ἐδίδου, ἰσχυρὸς ὢν ὁ Ταῦρος πάντων κατεκράτει· ὡς δὲ καὶ τῷ Θησεὶ τοῦ ἀγῶνος

μετεδόθη, καὶ τὴν Ταῦρον κατεπάλασε, συνέθη δὲ τοὺς παῖδας διασωθῆναι, καὶ τὴν πόλιν ἀφαιρεθῆναι τοῦ δασμοῦ, ὡς Φιλόχορος ἰστορήσεν ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος. *Idem* p. 163, C, D.

g Συκιωνίων καὶ ἐβασίλευσεν Ἡφαιστος ἔτη η'. *Idem* p. 148, A.

h Θησεύς Ἑλένην ἤρπασεν, ἣν αὐθις ἀπέλαβον οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς, τὴν μητέρα ἠθσεῶς αἰχμαλωτίσαντες, ἀποδημούντος τοῦ Θησεῶς. *Idem* p. 172, C.

i Ἑβραίων Ἰαεὶρ ἐκ φυλῆς Μανασσῆ ἔτη κδ'. *Chron. pasch.* p. 81, A.

k Θησεύς Ἀθηναίους, κατὰ χώραν διεσπαρμένους, εἰς ἓν συναγαγόν, ἤτοι εἰς μίαν πόλιν πρῶτος ἐξωστρακίσθη, αὐτὸς θεὸς τὸν νόμον. *Sync.* p. 172, C.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	ÆGYPT.	
	Abrahamus	Jairus	Mithræus	Adrastus	Theseus	XIX dynastia Amendes
						a XXIII. ADRASTUS annis iv.
e Minos leges ac jura constituit.	803	6	20	1	21	1
e Philistus scribit a Zoro et Carthagine hoc tempore Carthaginem conditam : eosdem autem fuisse Tyrios.	804 805 806	7 8 9	21 22 23	2 3 4	22 23 24	2 3 4
						d Theseus Athenas profugus dereliquit.
						f XXIV. POLYPHIDES an xxxi.
g Bellum Amazonum contra Thebas.	807	10	24	1	25	5
i Apri Calydonii et Meleagri fabula.	808 809 810	11 12 13	25 26 27	2 3 4	26 27 28	6 7 8
						h Hercules agonem Olympicum constituit : a quo usque ad primam olympiadem, supputantur anni ccccxxx.
						k XXVI. TEUTAMUS annis xxxi, sub quo Ilium captum est.
	811 812	14 15	1 2	5 6	29 30	9 10
						l XI. MENESTHEUS annis xxiii.
n Atreus Argis regnat, et Mycenis Thyestes.	813 814 815 816 817	16 17 18 19 20	3 4 5 6 7	7 8 9 10 11	1 2 3 4 5	11 12 13 14 15
p Phædra Hippolytum amat.	818 819	21 22	8 9	12 13	6 7	16 17
q Post mortem Jair Hebræos in ditionem redigunt Ammonitæ annis xviii [al. viii, cod. Arm. iii], qui cum temporibus posteriorum judicium copulantur, secundum Judæorum traditionem.	820	1	10	14	8	18
						r JEPHTHÆUS annis vi.
						s Hercules in Libya occidit Antæum.

Jephte in libro Judicium ab ætate Moysi, usque ad semetipsum, ait supputari annos ccc.

a Σικωνίων κγ' ἐβασίλευσεν Ἀδραστος ἔτη δ'. *Synec. p. 148, A.*

b Αἰγυπτίων δ' Ἀμμωνίτης ἔτη κς'. *Euseb. apud Synec. p. 73, B.*

c Μίνως κρῖσιν ἐνομοθέτει. *Synec. p. 163, A. (Ita secundum varietatem lectionis et temporis in codd.)*

d Θησεύς ἐφυγεν ἀπὸ Ἀθηνῶν. *Idem p. 172, C.*

e Καρχηδόνα φησὶ Φίλιστος κτισθῆναι ὑπὸ Ἀζώρου καὶ Καρχηδόνας τῶν Τυρίων κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον. *Idem p. 172, A.*

f Σικωνίων κγ' ἐβασίλευσε Πολυφειδῆς ἔτη λα'. *Idem p. 148, B.*

g Ἀμαζόνες κατὰ Ἀθηναίους ἐστράτευσαν. *Idem p. 172, B.*

h Ἡρακλῆς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα ἐθήκεν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πρώτην ὀλυμπιάδα υσ' ἔτη, κατὰ δὲ ἄλλους υλ'. *Idem p. 172, A.*

i Κάπρου Καλυδωνίου θῆρα διὰ Μελεάγρου. *Ibidem B.*

k Ἀσσυρίων κς' ἐβασίλευσε Ταύταμος, ὁ καὶ Ταυτάνης, ἔτη λα'. *Idem p. 251, A. Ἐπὶ τοῦτου Ἴλιον*

ἦλω. *Euseb. apud Synec. ibidem.*

l Ἀθηναίων ια' ἐβασίλευσε Μενεσθεύς Πετεῶ ἔτη λγ'. *Synec. p. 172, C.*

m Μίνως ἐπὶ Σικελίαν στρατεύσας διὰ Δαίδαλον, ἀναίρεται ὑπὸ τῶν Κοκάλου θυγατέρων. *Idem p. 163, D.*

n Μυκητῶν καὶ Ἀργείων ἐβασίλευσαν Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης. *Idem p. 160, D.*

o Μυκητῶν ἐβασίλευσεν Ἀγαμέμνων ἔτη λς'. Τῷ ἠ' ἔτει Ἀγαμέμνωνος ὁ κατὰ τῆς Τροίας ἤρξατο πόλεμος, καὶ διήρκασεν ἔτη ι', ἕως ἀλώσεως Ἰλίου, ἧτις τῷ ὑποκειμένῳ ἠ' ἔτει Ἀγαμέμνωνος γέγονεν. *Idem p. 170, A-B.*

p Φαῖδρα Ἰππολύτου ἠράσθη. *Idem p. 163, D.*

q Μετὰ τὸν Ἰασίρ ὁ Ἰσραὴλ παρεδόθη δουλεύειν Ἀμμωνίταις ἔτη ιη'. *Synec. p. 164, B.*

r Ἑβραίων Ἰερθακ ἔτη ς'. *Chron. pasch. p. 81, C.*

s Ἡρακλῆς Ἀνταῖον ἐν Λιβύῃ καταπαλάσας ἀναίρει. *Synec. p. 163, A.*

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	EGYPT.	
	Abrahamus	Josphæus	Testamus	Polyphides	Mene- stheus	XIX dynastia Amendes
	821	2	11	15	9	19
	822	3	12	16	10	20
	823	4	15	17	11	21
δ Interfectorum posteriori, qui vocabantur Epigoni, adversum Thebas bellum movent.	824	5	14	18	12	22
	825	6	15	19	13	23

a Menelaus regnat in Lacedaemone.

c HESEBON annis vii.

826	1	16	20	14	24
-----	---	----	----	----	----

d Alexander rapuit Helenam : et Trojanum bellum decennale surrexit. Causa belli malum, quod trium mulierum de pulchritudine certantium, præmium fuit, una earum Helenam pastorali judici pollicente.

e Hercules in morbum incidens pestilentem, ob remedium doloris se jecit in flammam, et sic mortuus est, anno ætatis suæ quinquagesimo secundo. Quidam autem tricesimo anno [al. ante xxx annos] eum periisse scribunt.

827	2	17	21	15	25
828	3	18	22	16	26

f V. THUORIS annis vii.

g Thuoris rex Ægypti ab Homero Polybus vocatur, maritus Alcandræ, cujus meminit in *Odyssea*. di-
cens post Trojæ captivitatem Menelaum et Helenam ad eum divertisse, repetentes Græciam post captum bellum Trojæ.

829	4	19	23	17	1	
830	5	20	24	18	2	
hopsus regnavit in Ci- licia, a quo Mopsicræ, et Mopsistia.	831	6	21	25	19	3
	832	7	22	26	20	4

h Memnon et Amazones Priamo tulere subsidium.

i Post Hesebon in libro *Judicum* fertur iudex Ælon rexisse populum annis x, qui non habetur apud LXX.

k LABDON annis viii.

833	1	23	27	21	5
834	2	24	28	22	6
835	3	25	29	23	7

l TROJA CAPTA.

Colligitur omne tempus secundum Assyrios, usque in præsentem diem, a quadagesimo tertio anno regis Nini, anni MCCCCLXXXV. Secundum Hebræos, a primo anno nativitatis Abraham, anni MCCCXXXV. Secundum Sicyonios, a vicesimo secundo anno Europis, similiter anni MCCCXXXV. A nativitate vero Moy-i, anni MCCCX. A primo anno Cecropis, qui primus apud Atticam regnavit, usque ad captivitatem Trojæ. et usque ad vicesimum tertium annum Menesthei, cujus Homerus meminit, anni MCCCXXXV. Similiter a xxxv anno ætatis Moysi, sunt anni MCCCXXXV.

m Menestheus moritur in Melo regrediens a Troja : post quem Athenis regnavit Demophoon. A captivitate Trojæ, usque ad primam olympiadem, sunt anni numero MCCCXVI.

a Μενέλαος Λακεδαιμόνος ἰθασιεύσαν. *Synec.* p. 172, B.

b Οἱ Ἐπίγονοι τῶν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας ἰσπράτευσαν. *Idem* p. 163, B.

c Ἐβραίων Ἐσσεδῶν ἐτη ζ'. *Chron. pasch.* p. 81, D.

d Ἀλέξανδρος Ἑλένην μοιχεύσας ἤραξεν. *Synec.* p. 170, B. Ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος συνέστη ἕνεκα μήλου χρυσοῦ, δὲ κάλλους ἑπαθλον ἦν γυναικῶν τριῶν, ὅπου μᾶς αὐτῶν προτεθείσης Ἑλένης τῷ κριτῇ βουκόλῳ δ' οὗτος ἦν Τλαίυς. *Idem* p. 172, D.

e Ἡρακλῆς λοιμώδει νόσῳ ἀγνωσίας παραπεσῶν, εἰς πῦρ ἐνήλλατο, καὶ οὕτως ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο, βιώσας τὰ πάντα ἐτη νδ'. Ἄλλοι δὲ πλείονα ἐτη ζῆσαι φασιν αὐτόν. *Idem* p. 164, A.

f Αἰγυπτίων Θούωρις ἐτη ζ'. *Euseb.* apud *Synec.* p. 75, B.

g Θούωρις οὗτος ἐστὶ παρ' Ὀμήρῳ Πολύβοος Ἀλκάνδρας ἀνὴρ, ἐν Ὀδυσσεύῳ φερόμενος, παρ' ᾧ φησι τὸν Μενέλαον σὺν τῇ Ἑλένῃ μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας κατῆχθαι πλανώμενον. *Synec.* p. 169, D.

h Ἀμαζόνες Πριάμῳ συνεμάχησαν. *Idem* p. 172, B. i Μετὰ Ἐσσεδῶν Ἀειλῶν κριτῆς ἐκρίνε τὸν Ἰσραὴλ ἐτη ι'. *Idem* p. 164, D.

k Ἐβραίων Λαβδῶν ἐτη η'. *Chron. pasch.* p. 82, A. l Τλαίον ἦλω. *Synec.* p. 172, C.

m Μενεσθεύς ἐπαυῶν ἀπὸ Τροίας ἐν Μήλῳ τῇ νήσῳ τελευτᾷ. Ἀθηναίων ἰθασιεύσει Δημοφῶν. *Idem* p. 172, D.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	ÆGYPT.
Abrahamus	Labdon	Tautamus	Polyphides	Demophoon
				xx dynastia Diospolitano- rum

a XII. DEMOPHOON an. xxxiii.
DIOSPOL. an. clxxviii.

b De tertio tomo Manethonis Ægyptii. Ægyptiorum vicesima dynastia Diospolitano-
rum annis
CLXXVIII.

836	4	26	30	1	1
837	5	27	31	2	2
858	6	28	1	3	3

c XXV PELASGUS annis xx.

d Mycenis regnabat Ægisthus.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.
Abrahamus	Labdon	Teutamus	Pelagus	Demophoon	Æneas
					xx dynastia Diosp.

e I. ÆNEAS annis iii.

f Latinis, qui postea Romani nuncupati sunt, post tertium annum captivitatis Trojæ; sive, ut quidam volunt, post annos viii, regnavit Æneas annis iii. Ante Æneam Janus, Saturnus, Picus, Faunus, Latinus, regnaverunt annis circiter cl.

859	7	29	2	4	1	4
840	8	30	3	5	2	5

h SAMSON annis xx.

i Post Labdon Hebræos in ditionem redigunt alienigenæ annis xl, qui copulantur temporibus iudicum posteriorum, secundum Hebræorum traditiones.

841	1	31	4	6	3	6
842	2	1	5	7	1	7
843	3	2	6	8	2	8
844	4	3	7	9	3	9

g Mycenis post necem Ægisti regnavit Orestes an. xv.

k Samson fortissimus omnium fuit, ita ut a quibusdam facta ejus gestis Herculis comparentur.

l XXVII. TEUTÆUS annis xl.

m II. ASCANIUS annis xxxviii.

n Ascanius Æneæ filius, derelicto novercæ suæ Lavinia regno, Albam urbem condidit: [al. Albam condidit Loogan], et Silvium Posthumum fratrem suum, Æneæ ex Lavinia filium, summa pietate educavit.

845	5	4	8	10	4	10
846	6	5	9	11	5	11

o Ea, quæ de Ulyxe fabulæ ferunt, quomodo trieri Tyrrhenorum Scyllam fugerit spoliare hospites solitam. Scribit Palæphatus *Incredibilem* libro primo Sirenas quoque fuisse meretrices, quæ deciperent navigantes.

a Ἀθηναίων ἐβασίλευσε Δημοφῶν ἔτη λγ'. *Sync. p. 173, A.*

b Τρίτου τόμου Μανευῶ. Εἰκοστή δυναστεία βασιλέων Διοσπολιτῶν ἐβ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρη'. *Euseb. apud Sync. p. 74, C.*

c Σικυωνίων κγ' ἐβασίλευσε Πελασγός ἔτη κ'. *Sync. p. 148, B.*

d Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν Ἀγισθος. *Idem p. 170.*

e Λατίνων ἐβασίλευσεν Ἀινείας ἔτη γ'. *Idem p. 171, C.*

f Τινὲς ἔτη η' φασὶ τὸν Αἰνείαν βασιλεῦσαι Λατίνων μετὰ τὴν ἄλωσην Τροίας, ἕτεροι δὲ τρία μόνα. *Ibidem.* Πρὸ Αἰνείου Ἀλβανός, Κρόνος, Πείκος, Φαῦνος, Λατίνος. *Ibidem B.*

g Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν Ὀρέστης. *Idem p. 171.*

h Σαμφῶν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'. *Idem p. 173, B.*

i Μετὰ τὴν τελευταίην τοῦ Λαβδῶν (Ἑβραῖοι) ἰδοῦλευσαν τοῖς Φυλιστειμ ἔτη μ'. *Ibidem A.*

k Τὸν Σαμφῶν ἰσχυρὸν διάσημον γεγονέναι, καὶ παρὰ τισὶ τὰς πράξεις αὐτοῦ παραβάλλεσθαι ταῖς τοῦ Ἡρακλέους φασίν. *Chron. pasch. p. 82, C.*

l Ἀσσυρίων κζ' ἐβασίλευσε Ταυταῖος ἔτη μ'. *Idem p. 141, B.*

m Λατίνων β' ἐβασίλευσεν Ἀσκάσιος ἔτη λη'. *Idem p. 177, C.*

n Ἀσκάσιος ἔκτισε πόλιν Ἀλβαν. *Ibidem.*

o Τὰ κατὰ Ὀδυσσεῖα, καὶ Σκύλλαν, καὶ Χάρυβδιν, καὶ Σειρήνας. *Idem p. 173, A.*

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.		
	Abrahamus	Samson	Teutæus	Pelagus	Demophon	Ascanius	xx dynastia Diosp.	
	847	7	6	10	12	6	12	
<i>a</i> Lydi mare obtinuerunt.	848	8	7	11	13	7	13	
	849	9	8	12	14	8	14	
	850	10	9	13	15	9	15	
	851	11	10	14	16	10	16	
	852	12	11	15	17	11	17	
<i>b</i> Pyrrhus Delphis in templo Apollinis ab Oreste occiditur proditione sacerdotis Macharei : quo tempore etiam quidam Homerum fuisse dicunt.	853	13	12	16	18	12	18	
	854	14	13	17	19	13	19	
	855	15	14	18	20	14	20	
	856	16	15	19	21	15	21	
	857	17	16	20	22	16	22	
	<i>c</i> XXVI. ZEUXIPPUS annis xxxi.							Quidam ad hujus (Zeuxippi) memoriam conservandam balneas Byzantinorum multo post tempore appellatas putant.
	858	18	17	1	23	17	23	
	859	19	18	2	24	18	24	
	860	20	19	3	25	19	25	
	<i>d</i> HELI Sacerdos annis xl.							
<i>e</i> In Hebræorum libro xl anni inveniuntur. In LXX autem interpretatione xx. Hebræi hunc tradunt esse Phineem.	861	1	20	4	26	20	26	
	862	2	21	5	27	21	27	
	863	3	22	6	28	22	28	
	864	4	23	7	29	23	29	
	865	5	24	8	30	24	30	
	866	6	25	9	31	25	31	
	867	7	26	10	32	26	32	
							<i>f</i> Hectoris filii Hium receperunt, expulsis Antenoris posteris, Helno sibi subsidium ferente.	

Ascanius Iulium filium procreavit : a quo familia Juliorum orta. Et propter ætatem parvuli, quia necdum regendis civibus idoneus erat, Silvium Posthumum fratrem suum regni reliquit hæredem.

	868	8	27	11	33	27	33
	<i>g</i> XIII. OXYNTES annis xii.						
<i>h</i> Secundum quosdam Heraclidarum descendens. <i>Alter</i> . Reversi sunt Herculis nepotes.	869	9	28	12	1	28	34
	870	10	29	13	2	29	35
	871	11	30	14	3	30	36
	872	12	31	15	4	31	37
	873	13	32	16	5	32	38
	874	14	33	17	6	33	39
	875	15	34	18	7	34	40
	876	16	35	19	8	35	41
	877	17	36	20	9	36	42
	878	18	37	21	10	37	43
	879	19	38	22	11	38	44

k III. SILVIUS ÆNEÆ an. xxix.

Silvius Posthumus, quia post mortem patris editus, ruri fuerat educatus, et Silvii et Posthumi nomen accepit : a quo omnes Albanorum reges, Silvii vocati sunt.

	880	20	39	23	12	1	45
<i>a</i> Λυδοί, οἱ καὶ Μαίονες, ἐθαλασσοκράτησαν. <i>Sync.</i> p. 172, B.							
<i>b</i> Ὀρέστης Πύρρον ἀναιρεῖ ἐν Δελφοῖς εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν προδοθέντα ὑπὸ Μαχαιρέως ἰερέως. <i>Idem</i> p. 171, A.							
<i>c</i> Σικυωνίων κς' ἐδασίλευσε Ζεύξιππος ἔτη λα'. <i>Idem</i> p. 151, D.							
<i>d</i> Ἡδελ ἔτη μ'. <i>Chron. pasch.</i> p. 83, B.							
<i>e</i> Ἡλει ἠγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη κ', κατὰ τὸς Ο'· κατὰ δὲ τὸ Ἑβραϊκὸν ἔτη μ'. <i>Sync.</i> p. 176, B.							
<i>f</i> Οἱ Ἑκτορος παῖδες τὸν Ἴλιον ἀνεκτέψαντο, τοὺς Ἀντινωρίδας ἐκβαλόντες, Ἐλένου γνῶμη. <i>Idem</i> p. 171, A.							
<i>g</i> Ἀθηναίων γ' ἐδασίλευσε δ' Ὀξύντης ἔτη ι'. <i>Idem</i> p. 173, A.							
<i>h</i> Ἡρακλεῖδων κάθοδος. <i>Idem</i> p. 177, D.							
<i>i</i> Ἀμαζόνες τὸ ἱερὸν ἐν Ἐφέσῳ ἐνέπρησαν. <i>Idem</i> p. 178, A.							
<i>k</i> Λατίνων γ' Σιλίου Αἰνείου ἐδασίλευσε ἔτη κθ'. <i>Idem</i> p. 177, C.							

	HEBR.	ASSTR.	SICYON.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.	
	Abrahamus	Heli	Teutæus	Zeuxippus	Aphidas	Silvius	xx dynastia Diospol.
					a XIV	APHIDAS	anno i.
b Agon Lyciorum primus actus.	881	21	40	24	1	2	46
					c XXVIII	THINÆUS	d XV. THYMÆTES
					annis viii.		annis xxx.
	882	22	1	25	1	3	47
	883	23	2	26	2	4	48
	884	24	3	27	3	5	49
	885	25	4	28	4	6	50
	886	26	5	29	5	7	51
	887	27	6	30	6	8	52
	888	28	7	31	7	9	53

e Reges Sicyonii defecerunt, qui regnaverunt annis DCCCCLXII. Post quos sacerdotes Carnii constituti sunt.

f Castoris chronographi de Sicyoniorum regno. Exponemus et Sicyoniorum reges ab Ægialeo, usque ad Zeuxippum; qui omnes regnaverunt annis nongentis LXII [al. 942, Arm. 967, Gr. 957]. Et post reges, sacerdotes Carnii sex, qui præfuerunt annis xxxiii. Post quos sacerdos constitutus est Charidemus, qui impensas non sustinens fugit.

	HEBR.	ASSTR.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.	
	Abrahamus	Heli	Thinæus	Thymætes	Silvius	xx dynastia Diospol.
	889	29	8	8	10	54

Castoris de regno Atheniensium. Exponemus autem et Atheniensium reges, cognomento Erechthidas, a Cecrope Diphye usque ad Thymætem: quorum omne tempus invenitur anni ccccxxxix [Arm. 449]. Post quos suscepit regnum Melanthus [al. Melampus] Pyliensis Andropompi filius, et hujus filius Codrus; qui imperarunt simul annis LVIII.

g Erechthidarum imperio destructo, Atticorum principum regnum ad aliud genus translatum est, cum Thymætem provocasset Xanthus Bœotius, et Thymæte recusante, Melanthus Pyliensis Andropompi filius suscepisset singulare certamen, ac vicisset, ac deinde regnasset, Atheniensibus regnum ei tradentibus. Hinc et Apaturion, id est fallaciarum, solemnitas celebratur: quia victoria fraude processerit. Dies festus hic erat apud Athenienses.

h XXVI. MELANTHUS annis xxxviii.

890	30	9	1	11	55
891	31	10	2	12	56
892	32	11	3	13	57
893	33	12	4	14	58
894	34	13	5	15	59
895	35	14	6	16	60
896	36	15	7	17	61

a 'Αθηναίων ἐδ' ἐβασίλευσεν Ἀφειδᾶς ἔτος ἕν. *Synce.* p. 173, A.

b Ὁ τῶν Λυκίων ἀγὼν πρῶτος ἐτίθη. *Idem* p. 177, D.

c Ἀσσυρίων κη' ἐβασίλευσε (Θιναῖος) ἔτη λ'. *Idem* p. 155, A.

d Ἀθηναίων ιε' ἐβασίλευσε Θυμοῖτης ἔτη η'. *Idem* p. 178, A.

e Σικυωνίων βασιλεία καταπαύθη. Μετὰ βασιλεῖς οἱ ἱερεῖς Καρνίου. *Idem* p. 151, 152.

f Κάστωρος περὶ τῆς βασιλείας τῶν Σικυωνίων. Παρατίθεμεν δὲ καὶ τοὺς Σικυῶνος βασιλεύσαντας, ἀρχομένους μὲν ἀπὸ Αἰγαλῶος τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος, λήγοντας δὲ ἐπὶ Ζεῦξίππων. Οἱ μὲν οὖν βα-

σιλεῖς κατέσχον ἐτῶν χρόνον θ'στ'. Μετὰ δὲ τοὺς βασιλεῖς καταστάθησαν ἱερεῖς τοῦ Καρνίου Εξ' οὗτοι δ' ἱεράτευσαν ἔτη λγ'. Μεθ' οὓς καταστάθη ἱερεὺς Χαρίδημος, ὃς καὶ οὐχ ὑπομείνας τὴν δαπάνην, ἐφυγεν. *Idem* p. 97, C.

g Ἡ τῶν Ἐρεχθιδῶν βασιλεία καταλύθη, καὶ μετέβη εἰς τὸ ἕτερον γένος. Θυμοῖτην γὰρ προσκαλεσαμένου Ξάνθου τοῦ Βοιωτίου, καὶ μὴ ὑπακούσαντος τοῦ Θυμοῖτου, Μέλανθος Ἀνδροπόμπου Πύλιος ἀναδεξάμενος ἐμονομάχησε, καὶ νικήσας ἐβασίλευσεν. Ἐνθεν Ἀθήνησιν ἡ τῶν Ἀπατουρίων ἐορτὴ ἄγεται, διὰ τὸ σὺν ἀπάτῃ γενέσθαι τὴν νίκην. *Idem* p. 178, B.

h Ἀθηναίων ιε' ἐβασίλευσε Μέλανθος Ἀνδροπόμπου Πύλιος ἔτη λζ'. *Ibidem.*

	HEBR.	ASSYR.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.	
	Abrahamus	Heli	Thinæus	Melan- thus	Silvius	xx dynastia Diospol.
	897	37	16	8	18	62
	898	38	17	9	19	63
	899	39	18	10	20	64
	900	40	19	11	21	65
<i>a</i> Mortuo Heli sacer- dote, arca testamenti ab alienigenis possidetur, ac deinde in domo Amina- dab facit annos xx.						
	<i>b</i> SAMUEL et SAUL annis XL.					
	901	1	20	12	22	66
	902	2	21	13	23	67
	903	3	22	14	24	68
	904	4	23	15	25	69
	905	5	24	16	26	70
	906	6	25	17	27	71
	907	7	26	18	28	72
	908	8	27	19	29	73
	<i>d</i> IV. ÆNEAS SILVIUS annis XXXI.					
	909	9	28	20	1	74

Latinorum quartus Æneas Silvius annis xxxi. In alia historia reperimus quarto Latinum Silvium regnasse, Laviniae et Melampodis filium, uterinum fratrem Posthumi: et quinto, qui nunc his quartus ponitur, Silvium Æneam Posthumi filium.

Samuel prophetabat.	910	10	29	21	2	75
	911	11	30	22	3	76

c XXIX. DERCYLUS annis XL.

	912	12	1	23	4	77
	913	13	2	24	5	78
	914	14	3	25	6	79
	915	15	4	26	7	80

f Homerus secundum quorundam opinionem his fuisse temporibus vindicatur. Quanta autem de eo apud veteres dissonantia fuerit, manifestum esse poterit ex sequentibus. Quidam eum, ex quibus Crates, ante descensum Heraclidarum ponunt. Eratosthenes post centesimum annum Trojanæ captivitatis. Aristarchus Ionica emigratione, sive post annum centesimum. Philochorus emigrationis Ionice tempore, sub Archippo Atheniensium magistratu, et post captam Trojam anno centesimo octogesimo. Apollodorus Atheniensis ducentesimo quadagesimo anno eversionis Ilii. Existenternt alii, qui modico antequam olympiades inciperent, id est cccc retro annis a Trojana captivitate, eum fuisse putent, licet Archilochus vicesimam tertiam olympiadem, et quingentesimum Trojanæ eversionis annum supputet.

	HEBR.	ASSYR.	LACED.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.
	Abrahamus	Samuel et Saul	Dercylus	Eury- stheus	Me'an- thus	Æneas Silvius
						xx dynastia Diospol.

b Primus Lacedæmoniorum rex in Lacedæmone regnavit Eurystheus annis XLII.

g I. EURYSTHEUS annis XLII.

	916	16	5	1	27	8	81
--	-----	----	---	---	----	---	----

a Τελευτήσαντος Ἡλεί τοῦ ἱερέως, ἡ κλειώδης ὑπὸ ἀλλοφύλους γίνεται· μετὰ ταῦτα ἀγεται εἰς οἶκον Ἀμιναδάδ. *Sync.* p. 176, C.

b Σαμουήλ, ὁ καὶ προφήτης, ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐτη κ'. *Ibidem.*

c Σαοὺλ πρῶτος ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν ἐτη μ'. *Ibidem.*

d Λατίνων δ' ἐβασίλευσεν Αἰνείας Σιλοῦτος ἐτη λα'. *Idem* p. 177, C.

e Ἀσσυρίων κθ' ἐβασίλευσε Δέρκυλος ἐτη μ'. *Sync.* p. 155, B.

f Ὅμηρον τὸν παρ' Ἑλλήσι μέγαν ποιητὴν οἱ μὲν περὶ Κράτηρα πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθέδου φασί·

γεγονέναι· οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένην μετὰ ἐτη ρ' τῶν Τρωϊκῶν· οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἴωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἐτη ρ'· οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἴωνικῆς ἀποικίας, καθ' ἓνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθηνῶν Ἀρχιππον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτει ρπ'· οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀθηναῖον, ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν σμ'· ἄλλοι μικρὸν πρὸ τῶν Ὀλυμπιάδων, ἔτειν υ' ἐγγὺς μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν· καὶ ἕτεροι κατὰ Ἀρχιλόχον περὶ τὴν κγ' Ὀλυμπιάδα μετὰ ἐτη ϑ' που τῆς ἀλώσεως Τροίας. *Idem* p. 180, 181.

g Λακεδαιμονίων α' ἐβασίλευσεν Εὐρυσθεὺς ἐτη μβ'. *Idem* p. 178, D.

HEBR.	ASSYR.	CORINT.	LACED.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.
Abraham et Saul	Dercylus	Aletes	Eurystheus	Melanthus	Æneas Silvius	xx dynast. Diosp.

a I. ALETES annis xxxv.

	917	17	6	1	2	28	9	82	Primus Corinthiorum rex Corinthi regnavit Aletes annis xxxv.
b Heraclidarum descensus in Peloponnesum. Al. Hercules nepotes regressi sunt.	918	18	7	2	3	29	10	83	
	919	19	8	3	4	50	11	84	
	920	20	9	4	5	31	12	85	
	921	21	10	5	6	32	13	86	
	922	22	11	6	7	53	14	87	
c Eurystheus et Procles Spartam obtinuerunt.	923	23	12	7	8	34	15	88	
	924	24	13	8	9	35	16	89	
	925	25	14	9	10	36	17	90	
	926	26	15	10	11	37	18	91	

d XVII. CODRUS an. XXI.

e Secundi Pelasgi mare obtinuerunt annis LXXXV.	927	27	16	11	12	1	19	92	
	928	28	17	12	13	2	20	93	f Iones, amisso regno suo, profugi Athenas se contulerunt.
	929	29	18	13	14	3	21	94	
	930	30	19	14	15	4	22	95	
	931	31	20	15	16	5	23	96	
	932	32	21	16	17	6	24	97	
	933	33	22	17	18	7	25	98	
	934	34	23	18	19	8	26	99	
	935	35	24	19	20	9	27	100	
	936	36	25	20	21	10	28	101	g Peloponnesenses contra Athenas dimicant.
	937	37	26	21	22	11	29	102	
	938	38	27	22	23	12	30	103	
	939	39	28	23	24	13	31	104	g Incursus in Asiam Amazonum pariter et Cimmericorum.

h V. LATINUS SILVIUS an. L.

940	40	29	24	25	14	1	105
-----	----	----	----	----	----	---	-----

I. DAVID annis xi.

i David primus ex tribu Juda regnavit apud Hebræos annis quadraginta.	941	1	30	25	26	15	2	106	
	942	2	31	26	27	16	3	107	
	943	3	32	27	28	17	4	108	
	944	4	33	28	29	18	5	109	k Peloponnesenses contra Athenas rursus dimicant.
	945	5	34	29	30	19	6	110	
	946	6	35	30	31	20	7	111	
	947	7	36	31	32	21	8	112	

Codrus juxta responsum Apollinis se ipsum morti tradens interimitur bello Peloponnesiaco, in quo Erechthidarum regnum destructum est, quod cccclxxxvii annis perseveraverat. Post Codrum principes, quos mors finiebat: quorum primus Medon, Codri filius, regnum in finem vitæ obtinuit Athenis; et post cum cæteri reges.

a Κορινθίων α' ἐβασίλευσεν Ἀλήτης ἔτη λε'. *Syn.* p. 180, B.

b Ἡρακλειδῶν κάθοδος εἰς Πελοπόννησον γέγονεν. *Idem* p. 178, C.

c Εὐρυσθεύς καὶ Προκλῆς Σπάρτης ἐκράτησαν. *Ibidem*, D.

d Ἀθηναίων ιζ' ἐβασίλευσε Κόδρος ἔτη κα'. *Ibidem*, C.

e Πελασγοὶ β' ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη πε'. *Idem* p. 180, D.

f Ἴωνες εἰς Ἀθήνας κατέφυγον ἐκπεσόντες ἐξ Ἀχαιῶν. *Idem* p. 178, C.

g Ἀμαζόνες τῇ Ἀσίᾳ ἐπῆλθον ἄμα Κιμμερίους. *Ibidem*, A.

h Λατίνων ε' ἐβασίλευσε (Λατίνος) Σιλίουτος ἔτη v. *Idem* p. 177, D.

i Δαβὶδ ἐκ φυλῆς Ἰούδα ἐβασίλευσεν ἔτη μ'. *Idem* p. 176, D.

k Πελοποννήσιοι ἐστράτευσαν εἰς Ἀθήνας, οἷς ἐαυτὸν ἐξέδωκε διὰ χρησὶμὸν Κόδρος Μελάμβου· καὶ οὐκίτι βασιλεῖς, ἀρχόντες δὲ διὰ βίου τοῖς Ἀθηναίοις καθίσταντο, (ὧν πρῶτος) Μέδων Κόδρου ἔτη κ'. *Idem* p. 178, C.

	HEBR.	ASSYR.	CORINT.	LACED.	ATHEN.	LATIN.	EGYPT.
Abrahamus	David	Dercylus	Aletes	Eurytheus	Medon Codri	Latinus Silvius	xx dynast. Diosp.

XVIII. MEDON CODRI annis xx.

	948	8	37	32	35	1	9	113
a Hebræorum pontifex Abiathar clarus habetur. Gad, Nathan, Asaph prophetabant.	949	9	38	33	34	2	10	114
	950	10	39	34	35	3	11	115
	951	11	40	35	36	4	12	116

b XXX. EUPALES annis xxxviii.

c II. IXION annis xxxvii.

	952	12	1	1	37	5	13	117
	953	13	2	2	38	6	14	118
	954	14	3	3	39	7	15	119
	955	15	4	4	40	8	16	120
	956	16	5	5	41	9	17	121
	957	17	6	6	42	10	18	122

d II AGIS anno i.

	958	18	7	7	1	11	19	123
--	-----	----	---	---	---	----	----	-----

e III. ECHESTRATUS annis xxxv.

	959	19	8	8	1	12	20	124
	960	20	9	9	2	13	21	125
	961	21	10	10	3	14	22	126
	962	22	11	11	4	15	23	127
	963	23	12	12	5	16	24	128
f Myrina condita civitas Asiæ.	964	24	13	13	6	17	25	129
	965	25	14	14	7	18	26	130
g Cyne in Italia condita vel Cumæ civitas.	966	26	15	15	8	19	27	131
	967	27	16	16	9	20	28	132

Magnesia in Asia condita civitas.

h XIX. ACASTUS annis xxxvi.

i Ephesus condita ab Andronico.	968	28	17	17	10	1	29	133
	969	29	18	18	11	2	30	134
	970	30	19	19	12	3	31	135
	971	31	20	20	13	4	32	136
	972	32	21	21	14	5	33	137
	973	33	22	22	15	6	34	138
	974	34	23	23	16	7	35	139
	975	35	24	24	17	8	36	140
	976	36	25	25	18	9	37	141
	977	37	26	26	19	10	38	142
	978	38	27	27	20	11	39	143

k Carthago condita est, ut quidam volunt, a Carchedone Tyrio : ut vero alii, a Didone filia ejus, post Trojanum excidium anno centesimo quadragesimo tertio.

	979	39	28	28	21	12	40	144
--	-----	----	----	----	----	----	----	-----

a Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀβιάθαρ ἐγνωρίζετο. Γὰρ καὶ Νάθαν, καὶ Ἀσάφ προεφήτευσον. *Chron. pasch.* p. 85, A.

b Ἀσσυρίων λ' Εὐπάκμης ἔτη λη'. *Syncr.* p. 159, D.

c Κορινθίων β' ἐβασίλευσεν Ἰξίων ἔτη λζ'. *Idem* p. 180, C.

d Λακεδαιμονίων β' ἐβασίλευσεν Ἄγις ἔτος ἐν. *Idem* p. 179, A.

e Γ' Ἐχέστρατος ἔτη λε'. *Ibidem.*

f Μυρίνα, ἡ παρά τισι Σμύρνα λεγομένη, ἐκτίσθη

ἐν Ἀσίᾳ. *Idem* p. 181, A.

g Κύμη ἐκτίσθη ἐν Ἰταλίᾳ. *Ibidem.*

h Ἀθηναίων ἄρχων ἐστὶ Ἀκαστος ἔτη λς'. *Idem* p. 178, D.

i Ἐφεσος ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ ὑπὸ Ἀνδρονίκου. *Idem* p. 181, A.

k Καρχηδῶν ἐπεκτίσθη ὑπὸ Καρχηδόνος τοῦ Τυρίου, ὡς δὲ ἄλλοι, ὑπὸ Διδόους τῆς ἐκείνου θυγατρὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεσι ρμγ'. *Idem* p. 181.

	HEBR.	ASSYR.	CORINT.	LACED.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.	
	Abrahamus	David	Eupales	Ixion	Echestratus	Acastus	Latinus Silvius	xx dynast. Diospol.
Samiorum civitas condita est.	980	40	29	29	22	13	41	145
	<i>b</i> II. SALOMON Davidis filius annis XL.							<i>a</i> Ionica emigratio, in qua quidam Homerum fuisse scribunt.
	981	1	30	30	23	14	42	146
	982	2	31	31	24	15	43	147
	983	3	32	32	25	16	44	148
Salomon templum in Hierosolymis ædificare cœpit, consummatumque opus anno octavo. Colligitur autem omne tempus a Moysæ et egressu Israelis ex Ægypto, usque ad præsentem annum, anni cccclxxx, ut Regnorum liber tertius testimonio est. A diluvio, usque ad Moysen, anni mccccxlvii. Ab Adam, usque ad diluvium, an. mccccxlii. Simul omnes anni mmmccclxix.	984	4	33	33	26	17	45	149
	985	5	34	34	27	18	46	150
	986	6	35	35	28	19	47	151
	987	7	36	36	29	20	48	152
	988	8	37	37	30	21	49	153
	<i>d</i> III. AGELAEUS annis xxviii.							
	989	9	38	38	31	22	50	154
	<i>e</i> XXXI. LAOSTHENES an. xlv. VI. ALBA an. xxxix.							
	990	10	1	2	32	23	1	155
	991	11	2	3	33	24	2	156
	992	12	3	4	34	25	3	157
	993	13	4	5	35	26	4	158
	<i>f</i> IV. LABOTES annis xxxvii.							
	994	14	5	6	1	27	5	159
	995	15	6	7	2	28	6	160
<i>g</i> Hebræorum sacerdos Sadoc octavus ab Aaron habetur illustris.	996	16	7	8	3	29	7	161
	997	17	8	9	4	30	8	162
	998	18	9	10	5	31	9	163
	999	19	10	11	6	32	10	164
	1000	20	11	12	7	33	11	165
	1001	21	12	13	8	34	12	166
	1002	22	13	14	9	35	13	167
	1003	23	14	15	10	36	14	168
	<i>k</i> XX. ARCHIPPUS annis xix.							<i>h</i> Prophetabant Sadoc, Achias Silonites, Samæas.
	1004	24	15	16	11	1	15	169
Carthago secundum nonnullos condita a Didone. Alii suprascriptum tempus vindicant: quod Virgilius non esse verum ostendit, qui Didonem se intertrecisse ait.	1005	25	16	17	12	2	16	170
	1006	26	17	18	13	3	17	171
	1007	27	18	19	14	4	18	172
	1008	28	19	20	15	5	19	173
	1009	29	20	21	16	6	20	174
	1010	30	21	22	17	7	21	175
	1011	31	22	23	18	8	22	176
	1012	32	23	24	19	9	23	177
	1013	33	24	25	20	10	24	178
	<i>l</i> Quidam Homerum et Hesiodum his temporibus fuisse asserunt; alii multo ante.							

a Ἰώνων ἀποικία, καὶ Ὀμηρος ἱστορεῖται γεγωνῶς παρ' Ἑλλήσιν, ὡς τινες. *Syne.* p. 178, D.

b Σολομών υἱὸς Δαβὶδ ἔτη μ'. *Idem* p. 181, C.

c Σολομών τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν οἰκοδομῆν ἤρξατο, ἧ καὶ συνετέλεσεν ἔτεσιν οὐκ ὀκτώ. Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος ἀπὸ πα' Μωυσέως, καθ' ὃ ἡ ἐξ Αἰγύπτου πορεία γέγονεν, ἐπὶ Σολομώντα καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ ἱεροῦ κατασκευῆς ἔτη χλ' (υπ'). *Chron. pasch.* p. 91, B.

d Κορυθίων γ' ἐδασίλευσεν Ἀγέλας ἔτη λζ'. *Syne.* p. 180, A.

e Ἀσσυρίων λα' ἐδασίλευσε Λαοσθένης ἔτη με'.

Idem p. 159, D.

f Λακεδαιμονίων δ' ἐδασίλευσε Λαβώτης ἔτη λζ'.

Idem p. 179, A.

g Ἑβραίων ἀρχιερεὺς ἀπ' Ἀαρὼν ἡ Σαδὼκ (ἐγνωρίζετο). *Chron. pasch.* p. 91, C.

h Προεφήτευσεν Σαδὼκ, καὶ Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης, καὶ Σαρραμαίας. *Ibidem.*

i Ὀμηρος καὶ Ἡσίοδος (κατὰ τινες). *Syne.* p. 176, D.

k Ἀθηναίων x ἐδασίλευσεν Ἀρχιππος ἔτη ιθ'. *Idem* p. 185, A.

HEBR.	ASSYR.	CORINT.	LACED.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.
Abrahamus	Salomon	Laosathenes	Agelaus	Labotes	Archipus	Alba xxi dynastia Tanitarum

a I. SMENDIS annis xxvi.

	1014	34	25	26	21	11	25	1
δ Tertio obtinuerunt mare Thracis annis LXXIX.	1015	35	26	27	22	12	26	2
	1016	36	27	28	23	13	27	3
	1017	37	28	29	24	14	28	4
	1018	38	29	30	25	15	29	5
	1019	39	30	31	26	16	30	6
	1020	40	31	32	27	17	31	7

e Post mortem Salomonis seditione orta in Judæa, et regno bifariam diviso, in Samaria decem tribubus regnavit Hieroboam. Roboam autem filius Salomonis regnavit in Hierusalem duabus tribubus sibi subjectis, quæ vocabantur Juda, ob gentis reges, qui ex Judæ stirpe descendebant. Unde et universa gens nomen Judææ sortita est.

HEBR.	ASSYR.	CORINT.	LACED.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.	
Abrahamus	Jud. Roboamus	Israel Hieroboamus	Laosathenes	Agelaus	Labotes	Archipus	Alba xxi dynast. Smen-dis

d III. ROBOAMUS annis xvii.

e I. HIEROBOAMUS annis xxii.

Apud Hebræos qui in Samaria erant, et vocabantur Israel, primus regnavit Hieroboam annis viginti duobus.

	1021	1	1	32	33	28	18	32	8
	1022	2	2	33	34	29	19	33	9

f XXI. TIERSIPPUS annis xii.

g Susakim rex Ægypti contra Judæos dimicans templum spoliavit.

	1023	3	3	34	35	30	1	34	10
	1024	4	4	35	36	31	2	35	11
	1025	5	5	36	37	32	3	36	12

h IV. PRYMNES annis xxxv.

	1026	6	6	37	1	33	4	37	13
	1027	7	7	38	2	34	5	38	14
	1028	8	8	39	3	35	6	39	15

i VII. EPITUS SILVIUS an. xxvi.

	1029	9	9	40	4	36	7	1	16	A. Silvius Aletius, sive Ægyptus, Albæ superioris regis filius.
(*)	1030	10	10	41	5	37	8	2	17	

a Αιγυπτίων πρώτη και εικοστή δυναστεία βασιλέων Τανιτιών επτά. Σμένδης έτη κς'. Euseb. apud Sync. p. 74, C.

b Τρίτοι έθλασασοκράτησαν Θράκας έτη οθ'. Sync. p. 181, B.

c Μετά τελευτην Σολομώντος, στασιάζαντος του Ιουδαίων έθνους, και της βασιλειας αυτών διαιρεθεις, εν Σαμαρεία δεκα φυλών ηγειται του Ισραηλ Ιεροβοάμ. Ιουδα δε και Βενιαμιν εν Ιερουσαλημ βασιλευει Ροβοάμ υιός Σολομώντος, ας επώνυμον Ιουδαία, δια το εκ φυλης Ιουδα κρατειν τους βασιλεις θθεν και το πδν έθνος την των Ιουδαίων ειληφεν επωνυμίαν. Chron. pasch. p. 92, B-C.

(*) Lacuna in codice Armeniaco post hunc annum usque ad an. 1100.

d Ροβοάμ βασιλευει τρίτος του Ιουδα έτη ις'. Chron. pasch. p. 93, D.

e Ιεροβοάμ πρώτος βασιλευει επί Ισραηλ έτη κδ'. Idem p. 92, C.

f Αθηναίων κα' έβασίλευσε Θέρσιππος έτη μ'. Sync. p. 185, A.

g Σουσακειμ βασιλευς Αιγύπτου αναβής εις Ιερουσαλημ έσύλησε τον ναόν. Chron. pasch. p. 93, D.

h Κορινθίων δ' έβασίλευσε Πρύμνης έτη λς'. Sync. p. 180, D.

i Λατινών ζ' έβασίλευσεν Αγγίσις Σιλουτου έτη κγ'. Idem p. 184, D.

	HEBR.	ASSYR.	CORIN.	LACED.	ATH.	LATIN.	ÆG.		
	Abrahamus	Jud. Robo-	Israel Hiero-	Lao- sthe-	Prym- nes	Dory- silus	Ther- sippus	Epitus Silvius	xxi dyn. Smen- dis
a V. DORYSTHUS annis xxix.									
Samus condita, et	1031	11	11	42	6	1	9	3	18
Smyrna in urbis mo-	1032	12	12	43	7	2	10	4	19
dum ampliata.	1033	13	13	44	8	3	11	5	20
Al. Samiorum civi-	1034	14	14	45	9	4	12	6	21
tas renovata est. Smyr-									
na, civitas Asiana, ha-									
bitata est.									
b XXXII. PERITIADES annis xxx.									
	1035	15	15	1	10	5	13	7	22
	1036	16	16	2	11	6	14	8	25
	1037	17	17	3	12	7	15	9	24
d. IV. ABIA annis iii.									
	1038	1	18	4	13	8	16	10	25
	1039	2	19	5	14	9	17	11	26
e II PSEUSEN- NES an. xli.									
	1040	3	20	6	15	10	18	12	1
f V. ASA annis xli.									
	1041	1	21	7	16	11	19	13	2
	1042	2	22	8	17	12	20	14	3
g II. NADABUS annis ii.									
	1043	3	1	9	18	13	21	15	4
	1044	4	2	10	19	14	22	16	5
i III. BAASA annis xxiv									
	1045	5	1	11	20	15	23	17	6
	1046	6	2	12	21	16	24	18	7
	1047	7	3	13	22	17	25	19	8
	1048	8	4	14	23	18	26	20	9
	1049	9	5	15	24	19	27	21	10
	1050	10	6	16	25	20	28	22	11
	1051	11	7	17	26	21	29	23	12
	1052	12	8	18	27	22	30	24	13
	1053	13	9	19	28	23	31	25	14
	1054	14	10	20	29	24	32	26	15
l VIII. CAPYS superioris regis filius annis xxviii.									
	1055	15	11	21	30	25	33	1	16
	1056	16	12	22	31	26	34	2	17

c Thraces Bebryciam, quæ nunc Bithynia vocatur, transeuntes a Strymoneo occupaverunt.

k Tertii Thraces marc occupaverunt.

a Λακεδαιμονίων ε' έβασίλευσεν Δόρυσθος έτη κθ'. Sync. p. 179, A.
 b 'Assyriών λθ' έβασίλευσεν Περτιάδης έτη λ'. Idem p. 159, D.
 c Θρᾶκες από Στρώμονος διαβάντες, κατέσχον την νυν Βιθυνίαν, τότε δὲ Βεβρυκίαν, καλουμένην. Idem p. 181, B.
 d Έβασίλευσεν του 'Ιούδα τέταρτος 'Αβιοὺδ έτη γ'. Chron. p. a. ch. p. 94, B.
 e Αιγυπτίων β' Ψουσέννης έτη μα'. Euseb apud Sync. p. 74, D.
 f Έβασίλευσεν του 'Ιούδα πέμπτος 'Ασα έτη μα'

Chrym. pasch. p. 94, 95.
 g Δεύτερος έβασίλευσεν του 'Ισραήλ Ναδάβ έτη β'. Idem p. 94, A.
 h Έβραίων άρχιερεύς 'Αβιμελὲχ έγνωρίζετο. Προεφήτευσον δὲ 'Αχίας, Σαμαρίας, και ό έπί του έν Σαμαρείᾳ θυσιαστηρίου 'Ιηού, 'Ιωήλ, 'Αζαρίας, δε και 'Ιωδὴ, 'Ανανία. Sync. p. 186, D.
 i Τρίτος έβασίλευσεν του 'Ισραήλ Βασσαδ έτη κθ'. Chron. pasch. p. 94, C.
 k Θρᾶκες έθαλασσοκράτου. Sync. p. 181, B.
 l Λατίνων έβασίλευσε Κάππος Σιλούιος έτη κη'. Idem p. 184, D.

	HEBR.	ASSYR.	CORIN.	LACED.	ATH.	LATIN.	ÆG.
Abram- hamus	Jud. Asa	Isr. Baasa	Peri- tiades	Prym- nes	Doris- thus	Ther- sippus	Capys xxi. dyu. Pseu- sennes
1057	17	15	23	32	27	35	3 18
1058	18	14	24	33	28	36	4 19
1059	19	15	25	34	29	37	5 20
a VI. AGESILAUS annis XLIV.							
1060	20	16	26	35	1	38	6 21
b V. BACCHIS, annis xxxv, a quo reges Bacchiadæ cognominati.							
1061	21	17	27	1	2	39	7 22
1062	22	18	28	2	3	40	8 23
1063	23	19	29	3	4	41	9 24
c XXII. PHORBAS an. xxxi.							
1064	24	20	30	4	5	1	10 25
d XXXIII. OPHRATÆUS annis xx.							
1065	25	21	1	5	6	2	11 26
1066	26	22	2	6	7	3	12 27
1067	27	23	3	7	8	4	13 28
1068	28	24	4	8	9	5	14 29
e IV. ELA annis II.							
1069	29	1	5	9	10	6	15 30
1070	30	2	6	10	11	7	16 31
f V. AMRI annis XII.							
1071	31	1	7	11	12	8	17 32
1072	32	2	8	12	13	9	18 33
1073	33	3	9	13	14	10	19 34
1074	34	4	10	14	15	11	20 35
1075	35	5	11	15	16	12	21 36
1076	36	6	12	16	17	13	22 37
1077	37	7	13	17	18	14	23 38
1078	38	8	14	18	19	15	24 39
1079	39	9	15	19	20	16	25 40
1080	40	10	16	20	21	17	26 41
g III. NEPHERCHERES annis IV.							
1081	41	11	17	21	22	18	27 1
h VI. JOSAPHAT annis xxv.							
1082	1	12	18	22	23	19	28 2
i VI. ACHAB annis XXI IX. CARPENTUS SILVIUS superioris regis Capys filius annis XII.							
1083	2	1	19	23	24	20	1 3

a Λακεδαιμονίων ζ' έβασίλευσεν Άγησιλαος έτη μθ. Sync. p. 185, C.

b Κορινθίων ε' έβασίλευσεν Βάκχης έτη λς' άφ' ου οι μετά τούτον βασιλείς εκλήθησαν Βακχίδαι. Idem p. 180, C.

c Άθηναίων κθ' έβασίλευσεν Φόρβας έτη λα'. Idem p. 185, A.

d Άσσυρίων λγ' έβασίλευσεν Όφραταίος έτη κ'. Idem p. 159, D.

e Τέταρτος έβασίλευσεν του Ισραήλ Ηλδ έτη β'.

Chron. pasch. p. 95, D.

f Έβραίων του Ισραήλ έβασίλευσε πέμπτος Άμβρι έτη ιθ'. Idem p. 96, D.

g Αιγυπτίων γ' Νεφερχερής έτη θ. Euseb. arua Sync. p. 74, C.

h Έβασίλευσεν του Ιούδα εκτος Ιωσαφάτ έτη κε'. Chron. pasch. p. 96, A.

i Έκτος Άχαδ έβασίλευσεν του Ισραήλ έτη κθ'. Idem p. 97, B.

	HEBR. Jud. Israel.	ASSYR.	CORIN.	LACED.	ATH.	LATIN.	ÆG.		
	Abrahamus	Josa-phat.	Achrah-tæus	Ophra-chis	Bac-chis	Agesi-laus	Phor-has	Car-pentus	xxi Nepher-cheres

1084	3	2	20	24	25	21	2	4
------	---	---	----	----	----	----	---	---

XXXIV. OPHRATANES annis L. a IV. AMENOPHIS annis IX.

δ Apud Hebræos prophetabant Abdias, Jeu, Ozias, Michæas : pseudoprophetæ vero erant Seiechias, Eliezer.

1085	4	5	1	25	26	22	3	1
1086	5	4	2	26	27	23	4	2
1087	6	5	3	27	28	24	5	3
1088	7	6	4	28	29	25	6	4
1089	8	7	5	29	30	26	7	5
1090	9	8	6	30	31	27	8	6
1091	10	9	7	31	32	28	9	7
1092	11	10	8	32	33	29	10	8
1093	12	11	9	33	34	30	11	9

ε V. OSOCHOR annis VI.

1094	13	12	10	34	35	31	12	1
------	----	----	----	----	----	----	----	---

δ XXIII. MEGACLES annis XXI.

1095	14	13	11	35	36	1	13	2
------	----	----	----	----	----	---	----	---

ε X. TIBERINUS SILVIUS an. VIII.

f VI. AGELAS annis XXX.

Latinorum decimus Tiberinus Silvius Car-penti filius annis VIII. Ab hoc fluvius appellatus est Tiberis, qui prius Albula dicebatur.

g Quarti mare obtinuerunt Rhodii annis XIII.

1096	15	14	12	1	37	2	1	3
1097	16	15	13	2	38	3	2	4
1098	17	16	14	3	39	4	3	5
1099	18	17	15	4	40	5	4	6

h VI. PSINACHES annis IX.

i Prophetabant Elias et Elisæus.

1100	19	18	16	5	41	6	5	1
1101	20	19	17	6	42	7	6	2
1102	21	20	18	7	43	8	7	3
1103	22	21	19	8	44	9	8	4

k VII. ARCHELAUS an. LX.

XI. AGRIPPA SILVIUS an. LXI.

1104	23	22	20	9	1	10	1	5
------	----	----	----	---	---	----	---	---

Latinorum undecimus Agrippa Silvius Agrippæ Tiberini filius annis LX. In Latina historia hæc ad verbum scripta reperimus : Agrippa apud Latinos regnante, Homerus poeta in Græcia claruit, ut testatur Apollodorus grammaticus, et Euphorbius historicus, ante urbem Romam conditam annis cxxiv et, ut ait Cornelius Nepos, ante olympiadem primam annis c.

a Αιγυπτίων δ' Ἀμενωφίς ἔτη θ'. Euseb. apud Sync. p. 74, C.

b Προεφήτεον Ἀδδίου, Ἰηοῦ, Ὀζιῆλ, Μιχαίας· ψευδοπροφήται Σεδηχίας καὶ Ἐλιέζερ. Chron. pasch. p. 96, A-B.

c Αιγυπτίων ε' Ὅσοχώρ ἔτη ζ'. Euseb. apud Sync. p. 74, D.

d Ἀθηναίων κγ' Ἰερακλεῦσεν Μεγακλῆς ἔτη κη'. Sync. p. 185, B.

e Λατίνων ι' Ἰερακλεῦσε Τιβέριος ἔτη η', ἀφ' οὗ ποταμὸς Τίβερος προσηγορεύθη, ὃ πρὶν Ἀλβάς κα-

λούμενος. Idem p. 184, 185.

f Κορινθίων ζ' Ἰερακλεῦσεν Ἀγέλας ἔτη λ'. Idem p. 179, C.

g Τέταρτοι ἰθαλασσοκράτησαν Ῥόδιοι ἔτη κγ'. Idem p. 181, B.

h Αιγυπτίων ζ' Ψινάχης ἔτη θ'. Euseb. apud Sync. p. 74, D.

i Ἐλισσαῖος μετὰ Ἡλῆζ προφήτης ἐγνωρίζετο. Idem p. 191, B.

k Λακεδαιμονίων ζ' Ἰερακλεῦσεν Ἀρχέλαος ἔτη θ'. Idem p. 185, C.

	HEBR.	ASSYR.	CORIN.	LACED.	ATH.	LATIN.	ÆG.
Abrahamus	Jud. Josaphat	Isr. Ochozias	Ophra-tanes	Agelas	Arche-laous	Mega-cles	Agripa Silvius Psinaches

a VII. OCHOZIAS annis u.

1105	24	1	21	10	2	11	2	6
1106	25	2	22	11	3	12	3	7

b VII. JORAMUS annis viii.

c VIII. JORAMUS annis xii.

1107	1	1	25	12	4	15	4	8
1108	2	2	24	13	5	14	5	9

d VII. PSUSENNES annis xxxv

1109	3	3	25	14	6	15	6	1
1110	4	4	26	15	7	16	7	2
1111	5	5	27	16	8	17	8	3
1112	6	6	28	17	9	18	9	4
1113	7	7	29	18	10	19	10	5
1114	8	8	30	19	11	20	11	6

e Elias rapitur.

/ Quinti mare obtinuerunt Phryges annis xxv.

g VIII. OCHOZIAS anno i.

1115	1	9	31	20	12	21	12	7
------	---	---	----	----	----	----	----	---

h IX. GOTHOLIA mater annis vii.

i Jonadab filius Rechab clarus habetur, qui dedit mandatum filiis suis ne liberent viuum.

1116	1	10	32	21	13	22	13	8
1117	2	11	33	22	14	23	14	9
1118	3	12	34	23	15	24	15	10

k IX. JEU annis xxviii.

1119	4	1	35	24	16	25	16	11
1120	5	2	36	25	17	26	17	12
1121	6	3	37	26	18	27	18	13
1122	7	4	38	27	19	28	19	14

l Jev percussit Achaabi septuaginta liberos, ejusdemque uxorem Hezabcleim Sidoniam.

m X. JOASUS filius Ochozias annis xl.

1123	1	5	39	28	20	29	20	15
1124	2	6	40	29	21	30	21	16

n XXIV. DIOGNETUS annis xxviii.

1125	3	7	41	30	22	1	22	17
------	---	---	----	----	----	---	----	----

o Joiadas apud Hebræos pontifex insignis erat, qui solus post Moysen vixit annis cxxx.

a Έβδομος έβασίλευσεν του Ίσραήλ Όχοζίας έτη β'. Chron. pasch. p. 98, C.

b Του Ίούδα ζ' έβασίλευσεν Ίωράμ έτη η'. Idem p. 96, D.

c Όγδοος έβασίλευσε του Ίσραήλ Ίωράμ έτη ιθ'. Idem p. 99, C.

d Αιγυπτίων ζ'. Ψουσέννης έτη λε'. Euseb. apud Sync. p. 74, D.

e Ηλίας ανέληφθη. Sync. p. 187, D.

f Φρύγες πέμπτοι έθολασσοκράτησαν έτη κε'. Idem p. 181, B.

g Όγδοος Όγοζίας έτος εν. Chron. pasch. p. 98, C.

h Η μήτηρ Γοθολία έτη ζ'. Idem p. 99, A

i Ίωνάδab υιός Ρηχάδ έγνωρίζετο. Ibidem B.

k Του Ίσραήλ θ' Ίηού έβασίλευσε έτη κη'. Sync. p. 191, B.

l Ούτος ανέϊλε τον Όχοζίαν και τους υιούς Άχαάδ, και Ίεζάβελ την Σιδωνίαν. Ibidem.

m Μετά Γοθολίαν έβασίλευσεν Ίώας έτη μ'. Chron. pasch. p. 100, C.

n Άθηναίων κδ' έβασίλευσε Διόγνητος έτη κη'. Sync. p. 185, B.

o Ίωδαέ παρ' Έβραίοις άρχιερεύς έγνωρίζετο μόνος μετά Μωυσέα βιώσας έτη ρλ'. Chron. pasch. p. 100, D.

	HEBR.	ASSYR.	CORIN.	LACED.	ATH.	LATIN.	ÆG.	
Abrahamus	Judas	Jeu	Jeu	Joanus	Jeu	Jeu	Jeu	xxii dyn. Psu- sen- nes
a VII. EUDEMUS annis xxv.								
1126	4	8	42	1	23	2	23	18
1127	5	9	43	2	24	3	24	19
1128	6	10	44	3	25	4	25	20
1129	7	11	45	4	26	5	26	21
1150	8	12	46	5	27	6	27	22
1151	9	13	47	6	28	7	28	23
1152	10	14	48	7	29	8	29	24
1153	11	15	49	8	30	9	30	25
1154	12	16	50	9	31	10	31	26
c. XXXV. ACRAZAPES annis XLII.								
1155	13	17	1	10	32	11	32	27
1156	14	18	2	11	33	12	33	28
1157	15	19	3	12	34	13	34	29
1158	16	20	4	13	35	14	35	30
1159	17	21	5	14	36	15	36	31
1160	18	22	6	15	37	16	37	32
1161	19	23	7	16	38	17	38	33
1162	20	24	8	17	39	18	39	34
1163	21	25	9	18	40	19	40	35
d xxii dynastia Bubastitarum, quorum primus								
1. SESONCHOSIS annis XXI.								
1164	22	26	10	19	41	20	41	1
e XII. AREMULUS SILVIUS an. XIX.								
1165	23	27	11	20	42	21	42	2
1166	24	28	12	21	43	22	43	3
f X. JOACHAZUS annis XVII.								
1167	25	1	13	22	44	23	44	4
1168	26	2	14	23	45	24	45	5
1169	27	3	15	24	46	25	46	6
1170	28	4	16	25	47	26	47	7
g VIII ARISTOMEDES annis XXXV.								
1171	29	5	17	1	48	27	48	8
1172	30	6	18	2	49	28	49	9
h XXV. PHERECLES annis XIX.								
1173	31	7	19	3	50	1	50	10
1174	32	8	20	4	51	2	51	11
1175	33	9	21	5	52	3	52	12
1176	34	10	22	6	53	4	53	13
1177	35	11	23	7	54	5	54	14

(1) Varianti codd nempe xxiv, xxxii, xxii. Sed dicendum xxiv, patet ex anno Abrahami 1174.

HEBR.	ASSYR.	CORIN.	LACED.	ATH.	LATIN.	ÆG.	XXII	
Abrahamus	Jud. Joasus	Isr. Joachazus	Acra-zapes	Aristo-medes	Arche-laus	Phere-cles	Are-mulus	Seson-chosis
1158	36	12	24	8	55	6	14	15
1159	37	13	25	9	56	7	15	16
1160	38	14	26	10	57	8	16	17
1161	39	15	27	11	58	9	17	18
1162	40	16	28	12	59	10	18	19

^a Elisæus propheta moritur.

b XI. AMASIAS annis xxix.

1163	1	17	29	13	60	11	19	20
------	---	----	----	----	----	----	----	----

c XI. JOASUS annis xvi.

XIII. AVENTINUS Silvius an xxxvii.

d VIII. TELECLUS annis xl.

1164	2	1	30	14	1	12	1	21
------	---	---	----	----	---	----	---	----

e II. OSORTION annis xv.

1165	3	2	31	15	2	13	2	1
1166	4	3	32	16	3	14	3	2
(1)1167	5	4	33	17	4	15	4	3
1168	6	5	34	18	5	16	5	4
1169	7	6	35	19	6	17	6	5
1170	8	7	36	20	7	18	7	6
1171	9	8	37	21	8	19	8	7

Carthaginem hac ætate quidam conditam putant. Alii multo ante, ut supra memoravimus.

f XXVI. ARIPHRON annis xx.

Septimi Phœnices mare obtinuerunt.

1172	10	9	38	22	9	1	9	8
1173	11	10	39	23	10	2	10	9
1174	12	11	40	24	11	3	11	10
1175	13	12	41	25	12	4	12	11
1176	14	13	42	26	13	5	13	12

Sub Ariphrone Assyriorum regnum destructum, et Sardanapallus, ut nonnulli scriptitant.

g XXXVI. THONUS CONCOLERUS, qui vocatur Græce Sardanapallus, annis xx.

1177	15	14	1	27	14	6	14	13
1178	16	15	2	28	15	7	15	14
1179	17	16	3	29	16	8	16	15

h XII. HIEROBOAMUS annis xli.

i III. TACELOTIUS an. xiii.

1180	18	1	4	30	17	9	17	1
1181	19	2	5	31	18	10	18	2
1182	20	3	6	32	19	11	19	3
1183	21	4	7	33	20	12	20	4
1184	22	5	8	34	21	13	21	5

^k Sardanapallus eodem tempore Tarsum atque Anchialem condidit, et habitari fecit; et in prælio victus ab Arbace Medorum rege, semet incendio concremavit.

^a Ἐλισαῖος ὁ προφήτης ἐτελεύτησεν ἔτει λζ' τοῦ Ἰωᾶς. *Sync. p. 187, D.*

^b Ἐβασίλευσεν τῆς Ἰουδαίας Ἀμωσσίας ἔτη κθ'. *Chron. pasch. p. 101, D.*

^c Ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωᾶς ἔτη ις'. *Idem p. 104, D.*

^d Λακεδαιμονίων ἦ' ἐβασίλευσε Τήλεκλος ἔτη μ'. *Sync. p. 185, C.*

^e Αἰγυπτίων β' ἐβασίλευσεν Ὁσωρθὼν ἔτη ιε'. *Euseb. apud Sync. p. 74, D.*

^f Ἀθηναίων κς' ἐβασίλευσεν Ἀρίφρων ἔτη κ'.

(1) *Lacuna in cod. Arm. usque ad an. 1221.*

Κατὰ τοῦτον Ἀρίφρωνα ἡ τῶν Ἀσσυρίων καταλύθη ἀρχή, ὡς πάντες συμφωνοῦσι. *Sync. p. 185, B.*

^g Ἀσσυρίων λς' ἐβασίλευσε Θῶνος ὁ λεγόμενος Κογκόλερος, Ἑλληνιστὶ Σαρδανάπαλλος, ἔτη κ'. *Idem p. 105, B.*

^h Αἰγυπτίων γ' ἐβασίλευσε Τακέλλωτις ἔτη ιγ'. *Euseb. apud Sync. p. 74, D.*

ⁱ Τοῦ Ἰσραὴλ ιθ' ἐβασίλευσε Ἰεροβοὰμ ἔτη μα'. *Chron. pasch. p. 105, D.*

^k Σαρδανάπαλλος Ταρσὸν ὤκησε καὶ Ἀγγιᾶλην πᾶς πόλεις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. *Sync. p. 105, C.*

	HEBR.		ASSYR.		CORIN. LACED.		ATH. LATIN.		ÆGYPT.
	Abrahamus	Jud. Amasias	Isr. Hieroboamus	Thon-Conco-lerus	Aristo-medes	Tele-clus	Ari-phron	Aven-tinus	xxii dyn. Tace-lothis
	1185	23	6	9	35	22	14	22	6
a IX AGEMON annis xvi.									
	1186	24	7	10	4	23	15	23	7
	1187	25	8	11	2	24	16	24	8
	1188	26	9	12	3	25	17	25	9
	1189	27	10	13	4	26	18	26	10
	1190	28	11	14	5	27	19	27	11
	1191	29	12	15	6	28	20	28	12
b XII. AZARIAS. qui et Ozias, annis lii.					c XXVII. THESPIEUS annis xxvii.				
	1192	1	13	16	7	29	1	29	13
d xxiiii dynastia. i. PETUBAS annis xxvi.									
	1193	2	14	17	8	30	2	30	14
	1194	3	15	18	9	31	3	31	15
Lycurgus Lacedæ- moniis jura componit.	1195	4	16	19	10	32	4	32	16
	1196	5	17	20	11	33	5	33	17

Thespieo Ariphronis filio Athenis regnante, Assyriorum imperium deletum est.

Usque ad id tempus fuisse reges Assyriorum historia refert. Et sunt simul anni mxcvii. Omnes autem anni regni Assyriorum a primo anno Nini supputantur mcccii.

Arbaces Medus, Assyriorum imperio destructo, regnum in Medos transtulit : et interim sine principibus res agebatur, usque ad Dejoecem, qui et Assyriorum regnavit, regem Medorum. In medio autem tempore Chaldæi proprie prævalebant : quorum separatæ quædam regum successiones feruntur. Reliquæ autem gentes propriis regibus utebantur.

Alter. Temporalibus istis Assyrii sine auctore [rectore] fuerunt, quia Arbaces Medus, deposito regno eorum, ad suum reversus est. Postea autem Dejoces Medorum regnum ipsis conjunxit ; magis autem Assyrios ad suum regnum recepit. Sed interim actus proprie feruntur Assyriorum, et quod reges interim levaverunt.

	Abrahamus	HEBR. Jud. Azarias	Isr. Hieroboamus	CORINT. LACED. Agemon	ATHEN. LACED. Thespius	LACED. AVEN- TINUS	LACED. AVEN- TINUS	ÆGYPT. xxiiii dynastia Petubas
	1197	6	18	12	34	6	34	5
	1198	7	19	13	35	7	35	6
	1199	8	20	14	36	8	36	7
	1200	9	21	15	37	9	37	8
e XIV. PROCAS SILVIUS an. xxi.								
f Phidon apud Argivos mensuras et pondera pri- mus invenit [al. insti- tuit].	1201	10	22	16	38	10	1	9
g X. ALEXANDER annis xxv.								
	1202	11	23	1	39	11	2	10
	1203	12	24	2	40	12	3	11

Aventinus Aremuli superioris regis major filius in eo monte, qui nunc pars Urbis est, mortuus ac sepultus æternum loco vocabulum dedit.

a Κορινθίων ἐβασίλευσε Ἀγήμεων ἔτη ις'. Sync. p. 180, A.

b Τοῦ Ἰούδα ιθ' ἐβασίλευσεν Ἀζαρία ἐτη νθ'. Chron. pasch. p. 103, B.

c Ἀθηναίων κζ' ἐβασίλευσε Θεσπιεύς ἔτη κζ'. Sync. p. 195, C.

d Εικοστή τρίτη δυναστεία Ταυτιῶν τριῶν α' Πε-

τουδάπτης ἔτη κε'. Euseb. apud Sync. p. 75, A.

e Λατινῶν ιθ' ἐβασίλευσε Προκάς Σικουῆτος ἔτη κα'. Sync. p. 192, A.

f Φείδων Ἀργεῶν κρατῶν, μέτρα καὶ σταθμῖα πρῶτος ἐφεύρεν. Idem p. 198, C.

g Κορινθίων ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη κε'. Idem p. 180, B.

HEBR.	JUD.	ISR.	CARA-	ALE-	ALCA-	THE-	PROCAS	XXIII
Abrahamus	Jud.	Isr.	CARA-	ALE-	ALCA-	THE-	PROCAS	XXIII
	Azarias	Hiero-	nus	xander	menes	spieus	Silvius	dyn-
	boanus	boanus						bas

		a I. CARA-			b IX. ALCAME-					
		NUS anni			NES annis					
		XXVIII.			XXXVII.					
	1204	15	25	1	3	1	13	4	12	c Templum Junonis incensum.
	1205	14	26	2	4	2	14	5	13	
	1206	15	27	3	5	3	15	6	14	
	1207	16	28	4	6	4	16	7	15	
e Prophetabant apud	1208	17	29	5	7	5	17	8	16	d Hesiodus insignis habetur, ut vult Porphyrius.
Hebræos Osce, Amos,	1209	18	30	6	8	6	18	9	17	
Isaias, Jonas.	1210	19	31	7	9	7	19	10	18	Triremis prima navigavit Corintho.
	1211	20	32	8	10	8	20	11	19	
	1212	21	33	9	11	9	21	12	20	
	1213	22	34	10	12	10	22	13	21	
	1214	23	35	11	13	11	23	14	22	
	1215	24	36	12	14	12	24	15	23	
	1216	25	37	13	15	13	25	16	24	
	1217	26	38	14	16	14	26	17	25	Ægyptii regem suum Osorthonem Herculem cognominaverunt.
	1218	27	39	15	17	15	27	18	26	

/ XXVIII. AGAMESTOR annis xi. g H. OSORTHON annis ix.

1219	28	40	16	18	16	1	19	1
1220	29	41	17	19	17	2	20	2

Nunitor Proceæ superioris regis major filius a fratre Amulio regno pulsus in agro suo vixit. Filia ejus adimendi partus gratia virgo Vestalis lecta; quæ cum septimo patris anno geminos edidisset infantes, juxta legem in terram viva defossa est. Verum parvulos prope ripam Tiberis expositos Faustulus regii pastor armenti ad Accam Laurentiam uxorem suam detulit, quæ propter pulchritudinem et rapacitatem corporis quæstuosi lupa a vicinis appellabatur. Unde ad nostram usque memoriam meretricum cellarum lanæ dicuntur. Pueri vero cum adoleviscent, collecta latronum et pastorum manu, interfecto apud Albam Amulio, avum Nunitorem in regnum restitunt.

* Hebræorum Israel XIII. Zacharias mensibus sex. Post quem XIV Seljum mense uno. Hic annus consumitur per diversos.

i XV MANAEMUS annis xi.

1221	30	1	18	20	18	3	21	3
------	----	---	----	----	----	---	----	---

i XV. AMULIUS SILVIUS annis XIIII.

& Lycurgi leges in	1222	31	2	19	21	19	4	1	4
Lacedæmone, juxta	1223	32	3	20	22	20	5	2	5
sententiam Apollodo-	1224	33	4	21	23	21	6	3	6
ri, hac ætate susce-	1225	34	5	22	24	22	7	4	7
pta. Alii autem antea.	1226	35	6	23	25	23	8	5	8

a Μακεδόνων α' βασιλευς Κάρανος έτη κη'. Sync. p. 198, C.

b Λακεδαιμονίων θ' βασιλευσεν Άλκαμένης έτη λζ'. Idem p. 185, C.

c Ό τής Ήρας νεώς ένεπρήσθη. Idem p. 247, D.

d Ό Ιστοδος έγνωρίζετο. Idem p. 173, B.

e Προεφήτευσον Όση, Άμώς και Ιωνάς. Chron. pasc. p. 102, D.

f Αιγυπτίων β' Όσωρθών έτη θ', δν Ήρακλέα Αιγύπτιοι εκάλεσαν Euseb. apud Sync. p. 75, A.

g Άθηναίων κη' βασιλευσεν Άγαμήστωρ έτη κ'. Sync. p. 195, C.

h Τοϋ Ήσραήλ βασιλευσεν ιγ Ζαχαρίας μήνας ς'. Μεθ' δν ιδ' Σιλουμ ήμέρας λ'. Idem p. 202, C.

i Τοϋ Ήσραήλ ιε' βασιλευσε Μαναήμ έτη ια'. Τά δε πολλά των αντιγράφων έτη ι' έχουσιν. Ibidem.

k Άπολλόδωρος Λυκούργου νόμιμα εν τή η' (ιη') Άλκαμένους. Idem p. 185, D.

l Λατινών ιε' βασιλευσεν Άμουλος Σιλουίου έτη μγ'. Idem p. 192, A

	HEBR.	JUD.	ISR.	CARA-	TELE-	ALCA-	AGA-	AMU-	ÆGYPT.
	Abra-	Jud.	Isr.	Cara-	Tele-	Alca-	AGA-	AMU-	xxiii
	hamus	Aza-	Manae-	nus	stes	menes	mestor	lius	dyn.
		rias	mus						Osor-
									thon
a XI. TELESTES annis xii									
1227	36	7	24	1	24'	9	6	9	
b III. PSAMMES annis x.									
1228	37	8	25	2	25	10	7	1	
1229	38	9	26	3	26	11	8	2	
1230	39	10	27	4	27	12	9	3	
1231	40	11	28	5	28	13	10	4	
c Phua rex Assyriorum adversus Samaritiam ascendit : traditis autem sibi a Manaemo Israelis rege mille arcenti talentis,									
d XVI. PHACEE annis x. e II. COENUS annis xii.									
1232	41	1	1	6	20	14	11	5	Ægyptii octavi po-
1233	42	2	2	7	30	15	12	6	testatem maris tenuerunt annis xxx (1).
1234	43	3	3	8	31	16	13	7	
1235	44	4	4	9	32	17	14	8	
1236	45	5	5	10	33	18	15	9	
1237	46	6	6	11	34	19	16	10	
f xxiv. dynastia I. BOCCHORIS annis xliii									
1238	47	7	7	12	35	20	17	1	sub quo et agnus locutus est.
g XII AUTOMENES an i. h XXIX. ÆSCHYLUS Agamestori superioris regis filius annis xxxiii.									
1239	48	8	8	1	36	1	18	2	

i Lacedæmoniorum reges defecerunt, Corinthiorum reges defecerunt. Post hos Corinthi annui prytanes constituti sunt.

1. OLYMPIAS

	HEBR.	JUD.	ISR.	LYD.	MACED.	LACED.	ATH.	LATIN.	ÆGYPT.
	Abra-	Jud.	Isr.	Ardy-	Coenus	Alca-	AGA-	AMU-	xxiv
	hamus	Aza-	Phacee	sus		menes	mestor	lius	dyn.
		rias							Boc-
									choris.
k Lydorum primus rex Ardysus filius Alyattæ.									
1240	49	9	1	1	37	2	19	3	Bocchoris Ægyptiis jura constituit.
l. ARDYSUS annis xxxv.									

l A captivitate Trojæ usque ad olympiadem primam anni ccccvi. Secundo anno Æschyli Atheniensium iudicis prima olympias acta, qui erat agon gymnicus, in quo Coræbus Eliensis victor exstitit. Elfi agunt quinquennale certamen quatuor annis in medio expletis, in quibus principes annui constituuntur quatuor : quam olympiadem Iphitus filius Praxonidis, sive Æmonis, primus constituit.

a Κορινθίων Τελεστής ἔτη ιδ'. *Sync.* p. 180, B.
 b Αἰγυπτίων γ' ἐβασίλευσε Ψαμμούς ἔτη δέκα. *Euseb. apud Sync.* p. 75, A.
 c Φοῦλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπιβὰς τῇ Σαμαρείᾳ, λαβὼν παρὰ Μαναήμ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ α τάλαντα ἀργυρίου, ἀνεχώρησεν. *Chron. pasch.* p. 106, 107.
 d Τοῦ Ἰσραὴλ ις' ἐβασίλευσε Φακεστίας υἱὸς Μαναήμ ἔτη ι'. *Sync.* p. 202, B.
 e Μακεδόνων β' ἐβασίλευσεν Κοινὸς ἔτη ιδ'. *Idem* p. 198, D.
 f Εἰκοστὴ τετάρτη δυναστεία Βάκχωρις Σαττης ἔτη μγ' ἐφ' οὗ ἀρνίον ἐφθέγγατο. *Euseb. apud Sync.* p. 75, B.
 g Κορινθίων Αὐτομένης ἔτος ἔν. *Sync.* p. 180, B.
 h Ἀθηναίων κθ' ἐβασίλευσεν Αἰσχύλος ἔτη κγ'. *Idem* p. 195, C.
 i Οἱ Λακεδαιμονίων βασιλεῖς καὶ οἱ Κορινθίων ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου διήρκεσαν ἑτεσιν τν' μεθ' οὓς ἐνιαύσιοι πρυτάνεις, ἐπὶ Αἰσχύλου ἄρχοντος καὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος. *Idem* p. 186, A.
 k Λυδῶν βασιλεὺς Ἀρδυσος Ἀλυάττου ἔτη λς'. *Idem* p. 259, D.
 l Κόροιβος Ἥλειος ἀνεγράφη στάδιον νικήσας, καὶ κατ' αὐτὸν Ὀλυμπιάς πρώτη ἐτάχθη, ἀφ' ἧς Ἕλληνας ἀριθμεῖν τι δοκοῦσιν ἀκριβῶς χρονικόν. *Idem* p. 196, C.

(1) Lib. 1, cap. 36, n. 4, diximus, ne apud Hieronymi quidem editiones legi quot annis Ægyptii maris obtinuerint. Nunc mihi codices Vaticani annos xxx exhibent.

a Ab hoc tempore Græca de temporibus historia vera creditur : nam ante hoc, ut cuique visum est, diversas sententias protulerunt.

b Primam olympiadem Africanus temporibus Joatham regis Hebræorum fuisse scripsit. Nostra quoque supputatio iisdem temporibus eam exhibuit. Scribit autem Africanus, ut verba ejus ponam, in hunc modum : Æschylus Agamestoris filius apud Athenienses obtinuit principatum annis xxiii, qua ætate Joathan regnabat in Hierusalem. Porro et nos in prima olympiade Joathan posuimus.

OLYMP.	HEBR.	LYD.	MACED.	ATH.	LATIN.	ÆGYP.			
Abr.	Jud.	Isr.	Ardy-Cuenus	Æ-	Amu-	xxiv			
	Azarias	Pha- coe	sus	schylus	lius	dyn- Boc- choris			
e Arctinus Milesius versificator florentissimus habetur.	1241	50	10	2	10	3	20	4	
d XVII. PHACEAS annis xx.									
e In Italia Pantosla et Metapontus condita.	1242	51	1	3	11	4	21	5	
	1243	52	2	4	12	5	22	6	
g XIII. IOATHAMUS h III. TYRIMMAS annis xvi. an. xxxviii.									
	2	1244	4	3	5	1	6	23	7
		1245	2	4	6	2	7	24	8
		1246	3	5	7	3	8	25	9
		1247	4	6	8	4	9	26	10
	3	1248	5	7	9	5	10	27	11
k Prophetabant Michæas Morasthites, Osee, Joel, Isaias, Oded.		1249	6	8	10	6	11	28	12
		1250	7	9	11	7	12	29	13
		1251	8	10	12	8	13	30	14
	4	1252	9	11	13	9	14	31	15
		1253	10	12	14	10	15	32	16
		1254	11	13	15	11	16	33	17
l Hesiodus secundum quosdam clarus habetur.		1255	12	14	16	12	17	34	18
	5	1256	13	15	17	13	18	35	19
		1257	14	16	18	14	19	36	20
m Athenis primum navis trimeris navigavit, Aminocleo cursum dirigente.		1258	15	17	19	15	20	37	21
		1259	16	18	20	16	21	38	22

f Hoc tempore Te-
glath Phalassar rex
Assyriorum magnam
partem populi Judæo-
rum in Assyrios trans-
tulit, rege Phacee :
quo tempore Arctinus
Milesius versificator
prope omni metro et
opere clarus habetur.
i Remus et Romu-
lus generantur Marte
et Iliæ.
Cinæthon Lacedæ-
monius poeta, qui
Telegoniam scripsit,
agnoscitur.
Eumelus poeta, co-
gnoscitur, qui Bago-
niam et Europiam : et
Arctinus, qui Æthio-
pidam composuit et
Iliacam vastationem,
agnoscitur.

n Theræi Cyrenem condiderunt, ex responso Phæbi. Conditor urbis Battus cognomine, cujus proprium nomen Aristoteles [al. Aristæus].

o In Lacedæmone primus Ephorus, quod magistratus nomen est, constituitur. Fuit autem sub regibus Lacedæmoniorum annis ccccl.

a Ένθεν τὰ τῆς τῶν Ἑλλήνων χρονολογίας ἀκριβοῦς ἀναγραφῆς τετευχέναι δοκεῖ· ἅττα πρὸ αὐτῶν ὡς ἐκάστῳ φίλον ἦν, ἀπεφάνησαντο. *Anonym. Scal. apud nos p. 142.*

b Τὴν α' ὀλυμπιάδα ὁ Ἀφρικανὸς κατὰ Ἰωαθάμ Ἑβραίων τοῦ Ἰουδα βασιλέα συνάγει· καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν κατὰ τὸν αὐτόν. Γράφει δὲ ὁ Ἀφρικανὸς ὡς πρὸς λέξιν· Αἰσχύλος ὁ Ἀγαμήστορος ἤρξεν τῶν Ἀθηναίων ἔτη κγ', ἐφ' οὗ Ἰωαθάμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὁ ἡμέτερος κανὼν, λέγει, ἐπὶ τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος τὸν Ἰωαθάμ βασιλέα Ἰουδα συνειληφέν. *Chron. pasch. p. 104, B C. Conferatur Syn-cellus p. 197, C, qui Africanum a primo Achaizi anno initium olympiadum duxisse affirmat.*

c Ἀρχτίνος Μιλήσιος ἐποποιὸς ἤκμαζεν. *Idem p. 212, C.*

d Τοῦ Ἰσραὴλ ἰζ' ἐβασίλευσε Φακεὲ υἱὸς Ῥωμελοῦ ἔτη κ'. *Chron. pasch. p. 107, B.*

e Ἐν Ἰταλίᾳ Πανδοσία καὶ Μεταπόντος πόλεις ἐκτίσθησαν. *Synec. p. 212, C.*

f Ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεὲ ἀνέβη Θεγλάθ Φανασσάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ τοῦ λαοῦ πλεῖστον ἀπέκτισεν εἰς Ἀσσυρίους. *Chron. pasch. p. 107, C, et Sync. p. 202, D.*

g Ἰωαθάμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. *Chron. pasch. p. 104, B.*

h Μακεδόνων γ' ἐβασίλευσεν Τύρμας ἔτη με'. *Synec. p. 212, D.*

i Ῥώμος καὶ Ῥωμύλος ἐγεννήθησαν Ἄρει καὶ Ἰλίᾳ. *Idem p. 192, A.*

k Προεφάρτευσον Ἡσαίας, Ὠσηέ, Ἰωβίλ, Ὀδηδ, καὶ Μιχαίας ὁ Μορασθίτης. *Chron. pasch. p. 104, C.*

l Ἡσιόδος ἐγνωρίζετο. *Synec. p. 173, B.*

m Ἀθήνησι πρώτη ἐναυπηγήθη τριήρης ὑπὸ Μενοκλέους. *Synec. p. 212, C.*

n Θηραῖοι Κυρήνην ἤρξαν κατὰ χρησμόν· οἰκιστῆς δὲ αὐτῆς Βάττος, ὁ καὶ Ἀριστοτέλης. *Synec. p. 212, C.*

o Ἐν Λακεδαίμονι γ' πρῶτος ἐφορος κατεστάθη. *Idem p. 185, D.*

	OLYMP.	HEBR.		LYD.		MACED. ATHEN.		LATIN.		ÆGYPT.
		Abr.	Jud. Acha- zus	Isr. Pha- ceas	Ardy- sus	Tyrim- mos	Æsi- mides	Amu- lius	xxiv. dyn. Boc- choris	
a XIV. ACHAZUS annis xvi.										
In Ponto Trapezus condita.	6	1260 1261	1 2	19 20	21 22	17 18	22 23	39 40	23 24	In Italia Callicum et Lyconia condita.
b XVIII. OSEAS annis ix.										
Nonnulli Romanorum scriptores Romam conditam ferunt.		1262 1263	3 4	1 2	23 24	19 20	1 2	41 42	25 26	
	c XXX. ALCMÆON annis ii.									
XXXI. CHAROPS annis x.										

Athenis principes, qui usque ad mortem suam reipublicæ præerant, desierunt : et in decem annos magistratum consuetudo versa est : regnavitque primus Charops, filius Æschyli, annis x.

ROMÆ CONDITÆ ANNUS I.	7	1264	5	3	25	21	1	43	27
--------------------------	---	------	---	---	----	----	---	----	----

Roma palilibus, qui nunc dies festus est, condita. Remus rutro [*al.* rastro] pastorali a Fabio Romuli duce occisus est (quidam ab ipso Romulo dicunt) ob transmissum saltu vallum. Ob asyli impunitatem magna Romulo multitudo conjungitur.

**d I. ROMULUS
annis xxxviii.**

1265	6	4	26	22	2	1	28
1266	7	5	27	23	3	2	29

Circensibus adornatis Consulibus ludis Sabinæ raptæ anno ab Urbe condita tertio : et una virginum pulcherrima cunctorum acclamatione rapientium Thalasso Romuli duci decernitur. Unde in nuptiarum solemnitatibus Thalasso vulgo clamitant : quod scilicet talis nupta sit, quæ Thalassum habere mereatur.

Mare obtinuerunt Milesii, construxeruntque urbem in Ægypto Naucratem.	8	1267 1268 1269 1270	8 9 10 11	6 7 8 9	28 29 30 31	24 25 26 27	4 5 6 7	3 4 5 6	30 31 32 33	Aradus insula condita.
---	---	------------------------------	--------------------	------------------	----------------------	----------------------	------------------	------------------	----------------------	------------------------

e Prima captivitas Israel. Decem tribus gentis Judææ, quæ vocabantur Israel, et erant in parte Samariæ, victæ a Sennacherib, qui et Salmanassar, rege Chaldæorum, translatae sunt in montes Medorum, regnatumque est in Samaria annis ccl [*al.* cclx, *Gr.* cclxxii]. Sennacherib rex Chaldæorum ad custodiendam regionem Judæam accolae misit Assyrios : unde Samaritæ nuncupati sunt Syriaca lingua, quod Latina lingua exprimitur *custodes*, æmulatoresque Judææ legis facti sunt.

9	1271	12		32	28	8	7	34	Eumelus Corinthius
	1272	13		33	29	9	8	35	versificator agnoscitur.
	1273	14		34	30	10	9	36	

Ceninenses, Antemnates, Crustumini, Fidenates, Veientes, qui propter Sabinarum raptum bellum moverant, vincuntur a Romulo. Tarpeia clypeis Sabinorum obruta : unde mons Tarpeius, in quo nunc Capitolium. Romani, Tatio Sabinorum rege regnante cum Romulo, a Curibus Quirites appellati.

a 'Ιούδα έβασίλευσεν 'Αχάζ έτη ις', *Chron. pasch.* p. 109, A.

b 'Ωσηέ έβασίλευσεν έτη θ'. *Idem* p. 107, D.

c 'Αθηναίων λ' έβασίλευσεν 'Αλκμαίων έτη β'. 'Επί τούτου 'Αθήνησιν ή διά βίου κατελύθη άρχή, (καί) καταστάθησαν δεκαετείς, ών πρώτος Χάροφ δεκαετής. *Sync.* p. 211, D.

d 'Ρωμαίων πρώτος έβασίλευσε 'Ρωμύλος έτη λη'. *Idem* p. 193, A.

e Τούτω τῷ έτει θ' τῆς βασιλείας 'Ωσηέ πρώτῃ αιχμαλωσία γέγονε τοῦ 'Ισραήλ τῶν δέκα φυλῶν, βασιλευσμένων μὲν ἐν Σαμαρείᾳ, νῦν δὲ μεταφθισθεῖσιν εἰς ὄρη Μήδων καὶ Καλδαίων, ἐπιστρατεύσαντος τῆ Σαμαρείᾳ καὶ πολιορκήσαντος αὐτὴν Σαλμανάσαρ τοῦ τῶν Καλδαίων βασιλέως. 'Εβασίλευθησαν δὲ ἐν Σαμαρείᾳ έτεσιν διακοσίοις εξήκοντα τρισί. *Chron. pasch.* p. 108, A

OLYMP.	HEBR.	LYD.	MACED.	ATHEN.	ROM.	ÆGYPT.
	Abr. Jud. Acha-zus	Ardy-Tyrim-sus	Tyrim-mas	Æsi-midea	Romu-lus	xxiv. dyn. Boc-choris

a XXXIII. ÆSIMIDES annis x.

R. X.	1274	15	35	31	1	10	37	Lacedæmonii contra Messenios bellum habebant, quod viginti annis agebatur.
	1275	16	1	32	2	11	38	c Sibylla Erythræa agnoscitur.

d XIX. EZECHIAS justus annis xxix.

10	1276	1	2	35	3	12	39	
	1277	2	3	34	4	13	40	
	1278	3	4	35	5	14	41	a Midas regnavit in Phrygia.
	1279	4	5	36	6	15	42	f Naxos condita in Sicilia civitas.
11	1280	5	6	37	7	16	43	
	1281	6	7	38	8	17	44	

g Apud Hebræos prophetabant Isaias, Osee et Nabum.

i xxv dynastia. h IV. PERDICCAS. I. SABACON Æthiops annis xii. annis LI.

Sabacō Bocchorim prælio captum vivum exussit, Ægyptoque regnavit.

Syracusæ in Sicilia conditæ.	1282	7	8	1	9	18	1
	1283	8	9	2	10	19	2

k Romulus primus milites sumpsit ex populo, et nobilissimos centum senes ob ætatem senatores, ob similitudinem curæ patres appellavit. Tempia quoque et muros Romanæ urbis exstruxit.

l XXXIII. CLIDICUS annis x.

R. XX.	12	1284	9	10	3	1	20	3
		1285	10	11	4	2	21	4
Decimi mare obtinuerunt Cares annis LXI.	13	1286	11	12	5	3	22	5
		1287	12	13	6	4	23	6
		1288	13	14	7	5	24	7

m III. MELES annis xii.

	1289	14	1	8	6	25	8
	1290	15	2	9	7	26	9

n Sennacherib Assyriorum rex venit adversus Hierosolyma, civitatesque Judæ obsidione cinxit. Sed enim angelus Domini noctu trucidavit hominum centum octoginta quinque millia in castris Assyriorum. Ille præterea nuntio accepto de Tharaco India rege qui sibi bellum intulisset, Ninivem reversus est.

a 'Αθηναίων λδ' ἐβασίλευσεν Αἰσιμίδης ἔτη ι'. *Sync.* p. 211, D.

b Λυδῶν β' ἐβασίλευσεν Ἀλυάττης ἔτη ιδ'. *Idem* p. 239, D.

c Τούτῳ τῷ ἔτει Σιδύλλα ἡ Ἐρυθραία ἐν Αἰγύπτῳ ἔγκωρίζετο. *Chron. pasch.* p. 108.

d Τοῦ Ἰούδα ιθ' ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας ἔτη κθ'. *Idem* p. 115, A.

e Μίδας Φρυγῶν ἐβασίλευσεν. *Sync.* p. 106, B.

f Ἐν Σικελίᾳ Νάξος ἐκτίσθη. *Idem* p. 212, C.

g Προεφήτευσον Ὡσηὲ καὶ Ἡσαίας. *Idem* p. 199, B.

h Μακεδόνων δ' ἐβασίλευσεν Περδίκκας ἔτη να'. *Idem* p. 212, D.

i Εἰκοστὴ πέμπτη δυναστεία Αἰθιοπῶν βασιλέων τριῶν. Α' Σαβδακῶν, δε Βόκχωριν αἰχμάλωτον ἐλὼν ἔκασσε Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ'. *Euseb. ann.* *Sync.* p. 75, B.

k Ῥωμύλος πρῶτος ἐκ τοῦ δήμου ἐστράτευσεν ἀνδρας, συγκλητικούς τε ρ' γέροντας ἐποίησε, καὶ πατρικούς ἐξ αὐτῶν ἐκάλεσε, ναούς τε καὶ τελεῖν ἐν Ῥώμῃ ψκοδόμησε. *Sync.* p. 195, B.

l 'Αθηναίων λγ' ἐβασίλευσεν Κλεόδωκος ἔτη ι'. *Idem* p. 211, D.

m Λυδῶν γ' ἐβασίλευσε Μίλης ἔτη ιδ'. *Idem* p. 239, D.

n Τῷ ιθ' ἔτει τῆς βασιλείας Ἐζεκίου ἀνέβη Σεναχηρείμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυράς, καὶ ἔλαθεν αὐτάς. Τότε ἀγγελὸς Κυρίου νυκτὸς διέφθειρε παραδόξως ρπε' χιλιάδας ἀνδρῶν τῆς τῶν Ἀσσυρίων παρεμβολῆς. Καὶ Σεναχηρείμ σὺν τοῖς ὑπολοίποις ἀνέζησεν ἀδόξως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ἀπρκοῦς ὅτι ὁ τῶν Αἰθιοπῶν βασιλεὺς, Θωρακὰ ἔρχεται πολεμήσων αὐτόν. *Idem* p. 200, 211, et *Chron. pasch.* p. 115, 116.

OLYMP. HEBR. LYD. MACED. ATHEN. ROM. ÆGYPT.

	Abr.	Jud. Ezechias	Meles	Perdic- cast	Clidi- cus	Romu- lus	xxv dvn. Saba- con
14	1291	16	3	10	8	27	10
	1292	17	4	11	9	28	11
	1293	18	5	12	10	29	12

a XXIV. HIPPO- NES annis x. b II. SEBICHUS an. xii.

R. XXX.

Catana in Sicilia con- dita.	45	1294	19	6	15	1	30	1	Messena a Lacedæmo- niis capitur.
		1295	20	7	14	2	31	2	
		1296	21	8	15	3	32	3	
Bellum, quod in Thy- rea inter Lacedæmonios et Argivos gestum est, hoc tempore fuit.	46	1297	22	9	16	4	33	4	Secundum quosdam Ro- mulus descripsit in decem menses annum prius sine aliqua supputatione con- fusum.
		1298	23	10	17	5	34	5	
		1299	24	11	18	6	35	6	
d In Sicilia Chersone- sus condita est.		1300	25	12	19	7	36	7	c IV CANDAULES annis xvii.
		1301	26	1	20	8	37	8	
		1302	27	2	21	9	38	9	

Romulus apud paludem Capreae nusquam comparuit : et suadente Julio [al. Lucio] Proculo, Quirini nomine apud suos consecratus est. Mortuo Romulo, per quinos dies senatores rempublicam rexerunt ; atque ita unus annus expletus : quod tempus interregnum appellatum est.

e II. NUMA POMPILIUS annis xli.

1303	28	3	22	10	1	40
------	----	---	----	----	---	----

Numa Pompilius nullum cum finitimis bellum gessit. Hic duos menses anno addidit, Januarium et Februarium, cum ante hoc decem tantum menses apud Romanos fuissent, adeo ut ultimus December diceretur. Capitolium quoque a fundamentis ædificavit, et congiarium dedit asses ligneos, et scorticos [al. corticeos].

f XXXV. LEOCRATES. annis x.

R. XL.

17	1304	29	4	23	1	2	11
----	------	----	---	----	---	---	----

g XX. MANASSES annis lv.

h Manasses impius E- saiam interfecit, statuam- que suam [gr. Jovis] posuit quinque facies habentem.

1305	1	5	24	2	3	12
------	---	---	----	---	---	----

i III. TARACUS annis xx.

Hic ab Æthiopia duxit exercitum, atque Sebiconem occidit, ipseque regnavit Ægyptiorum [al. Taracus, Sebico interfecto, Ægyptiis regnavit].

18	1306	2	6	25	3	4	1
	1307	3	7	26	4	5	2
	1308	4	8	27	5	6	3

- Croton, et Parion, et Sybaris conditæ civitates.

a 'Αθηναίων λδ' ἐβασίλευσεν Ἰππομένης ἔτη ι'. Sync. p. 211, D.

b Αἰγυπτίων β' Σεύηχος ἔτη ιθ'. Euseb. apud Sync. p. 75, B.

c Λυδῶν δ' ἐβασίλευσε Κανδαύλης ἔτη ιζ'. Sync. p. 250, D.

d Ἐν Σικελίᾳ Χερρόνησος ἐκτίσθη. Idem p. 212, C.

e Νουμάς μετὰ Ῥωμύλον βασιλεύσας Ῥώμης· ὁ αὐτὸς τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων ψυχοδόμησεν· ὁ αὐτὸς τῷ ἐνιαυτῷ δύο μῆνας προσέθηκεν, τὸν τε ἰανουάριον καὶ φεβρουάριον, δεκαμηνίου τοῦ ἐνιαυτοῦ

πρὸ τούτου χρηματίζοντος· ὁ αὐτὸς κογγιάριον ἔκκεν, ἀσσάρια ξύλινα καὶ σκύτινα καὶ δαστράκινα. Idem p. 211, B, et Chron. pasch. p. 117, C.

f 'Αθηναίων λε' ἐβασίλευσεν Ἀσωκράτης ἔτη ι'. Idem p. 212, A.

g. Τοῦ Ἰούδα κ' ἐβασίλευσεν Μανασσοῦς ἔτη ιν'. Idem p. 213, D.

h Οὗτος ἐν οἴκῳ Κυρίου Διὸς ἔγαλαμα τετραπρόσωπον ἔστησεν. Idem p. 214, A.

i Αἰγυπτίων γ' ἐβασίλευσε Ταρακὸς ἔτη κ'. Euseb. apud Sync. p. 75, B.

OLYMP.	HEBR.	LYD.	MACED.	ATH.	MED.	ROM.	ÆGYPT.
	Abr. Jud. Ma-nasses	Can-daule	Per-diccas	Leocra-tes	Dejo-ces	Numa Pom-pilius	xxv dyn. Tara-cus

a I. DEJOCES primus Medis imperat an. LIV.

1309	5	9	28	6	1	7	4
------	---	---	----	---	---	---	---

Dejoces Ecbatanam condidit civitatem.

li, qui Parthenii vocabantur, Tarentum condiderunt. Tunc et Corinthii Coreyram.

Nicomedia condita, quæ prius Astacus vocabatur (1).

1310	6	10	29	7	2	8	5
1311	7	11	30	8	3	9	6
1312	8	12	31	9	4	10	7
1313	9	13	32	10	5	11	8

R. L:

b XXXVI. APSANDER annis x.

1314	10	14	33	1	6	12	9
1315	11	15	34	2	7	13	10
1316	12	16	35	3	8	14	11
1317	13	17	36	4	9	15	12

c V. GYGES annis xxxvi.

1318	14	1	37	5	10	16	13
1319	15	2	38	6	11	17	14
1320	16	3	39	7	12	18	15
1321	17	4	40	8	13	19	16
1322	18	5	41	9	14	20	17
1323	19	6	42	10	15	21	18

Midas, cum apud Parygas regnaret, sanguine tauri potu extinctus est.

R. LX.

d XXXVII. ERYXIAS an. x.

1324	20	7	43	1	16	22	19
1325	21	8	44	2	17	23	20

Glaucus Chius primus ferri inter se glutinum excogitavit.

e xxvi dynastia
I. AMERES Æthiops
an. xiii.

In Sicilia Gela civitas, in Pamphylia Phaselis civitas condita est.

1326	22	9	45	3	18	24	1
1327	23	10	46	4	19	25	2
1328	24	11	47	5	20	26	3
1329	25	12	48	6	21	27	4
1330	26	13	49	7	22	28	5
1331	27	14	50	8	23	29	6
1332	28	15	51	9	24	30	7

Hipponax notissimus redditur phileosophus.

f V. ARGÆUS annis xxxviii.

1333	29	16	1	10	25	31	8
------	----	----	---	----	----	----	---

g Athenis annui principes constituti sunt, cessantibus regibus; novemque principes ex nobilibus urbis electi Atheniensibus præfuerunt [al. rempublicam agentes].

a Μήδων ἐβασίλευσε Διοίλης ἔτη νδ'. *Sync. p. 198, A.*

Ἄμμερις Αἰθίοψ ἔτη ιδ'. *Euseb. apud Sync. p. 76, B.*

b Ἀθηναίων λς' ἐβασίλευσεν Ἀφάνδρος ἔτη ι'. *Idem p. 212, A.*

f Μακεδόνων ε' ἐβασίλευσεν Ἀργαῖος ἔτη λη'. *Sync. p. 213, I.*

c Λυδῶν ε' ἐβασίλευσε Γύγης ἔτη λς'. *Idem p. 230, D.*

g Οἱ Ἀθηναίων βασιλεῖς ἐπαύσαντο. Μετὰ τοῦτους ἄρχοντες ἐνιαύσιοι εὐρέθησαν ἐξ εὐπατρίδων ἐνέκτα τε ἀρχόντων Ἀθήνησιν ἀρχὴ κατεστάθη. *Idem p. 212, A, B.*

d Ἀθηναίων λς' ἐβασίλευσεν Ἐρυξίας ἔτη ι'. *Idem p. 212, A.*

e Ἐκτὴ καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Σαῖτῶν βασιλέων θ'.

(1) Imo Astacus condita, quæ postea Nicomedia dicta est. Sic enim *Chron. pasch. p. 174, A.* Νικομήδης Ἀσάκειαν ἐπικτίσας Νικομήδειαν ὠνόμασεν.

	OLYMP.	HEBR.	LYD.	MACED.	HEB.	ROM.	ÆGYPT.	
		Abr. Jud. Manases	Gyges.	Ar-gæus	Dejo-ces	Numa Pompilius	xxvi. dyn. Amere-s	
R. LXX.								
		1334	30	17	2	26	32	9
		1335	31	18	3	27	33	10
	25	1336	32	19	4	28	34	11
		1337	33	20	5	29	35	12
								a II. STEPHINATIS annis vii.
		1338	34	21	6	30	36	1
		1339	35	22	7	31	37	2
	26	1340	36	23	8	32	38	3
		1341	37	24	9	33	39	4
		1342	38	25	10	34	40	5
		1343	39	26	11	35	41	6
Chalcedon condita ci- vitas in Bithynia.								b Cyzicus civitas con- dita est. Locri in Italia civitas condita.
								c III. TULLUS SILVIUS annis xxxii.
R. LXXX.	27	1344	40	27	12	36	4	7
Tullus Hostilius primus regum Romanorum purpura et fascibus sceptroque aureo usus est : ac deinde cum sua domo fulmine conflagravit. Ipse post longam pacem bella reparavit : Albanos, Veientes, Fidenates vicit : et adjecto monte Cælio Urbem valli ambitu ampliavit.								d III. NECHEPSUS annis vi.
		1345	41	28	13	37	2	1
		1346	42	29	14	38	3	2
Post Caras mare obtinuerunt Lesbii annis LXXVIII [at. LXXIX].	28	1347	43	30	15	39	4	3
		1348	44	31	16	40	5	4
		1349	45	32	17	41	6	5
		1350	46	33	18	42	7	6
								e Nudorum exercitatio /IV. NE-primum acta in Lacedæ- CHAUS mone. At. : Dies festus, an. viii. qui dicitur gymnopa- dia (1).
g Archilochus, et Simonides, et Aristoxenus musicus, illustres habentur.	29	1351	47	34	19	43	8	1
		1352	48	35	20	44	9	2
		1353	49	36	21	45	10	3
								h Sibylla, quæ et Herophila, in Samo insignis habetur.
								i VI. ARDYS annis xxxviii.
R. XC.		1354	50	1	22	46	11	4
		1355	51	2	23	47	12	5
	30	1356	52	3	24	48	13	6
		1357	53	4	25	49	14	7
		1358	54	5	26	50	15	8
/Alcæon clarus habetur, et Lesches Lesbicus, qui parvam Iliada scripsit. m Cypselus in Corintho tyrannidem exercuit annis xxviii.								k Zaleucus legum iator apud Locros crebro ser- mone celebratur. Byzantium condita.
a Αιγυπτίων β' ἐβασίλευσε Στεφινάτης ἔτη ζ'. Euseb. apud Sync. p. 76, B.								f Αιγυπτίων δ' ἐβασίλευσε Νεχαῶ ἔτη η'. Ibidem.
b Κύζικος ὤκισθη. Sync. p. 213.								g Ἀρχιλόχος καὶ Σιμωνίδης ἐγνωρίζοντο. Ibidem.
c Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν Τοῦλλος Ὀστέλιος ἔτη λβ'. Οὗτος καὶ Σιλβίος παρά τισι λέγεται· τοῦτόν φασι πρῶτον περιβαλέσθαι πορφύραν ἐν βασιλευσίᾳ Ῥωμαίων, καὶ ῥάβδον κατασχεῖν· οὗτος τῆς οἰκίας αὐτῶν καταφρασεύειδος σκηπητῶ συγκαυθεὶς τελευτᾷ. Idem p. 211, B.								h Σιβύλλα Σαμία, ἡ καὶ Ἡροφίλα, ἐγνωρίζετο. Idem p. 213, A.
d Αἰγυπτίων γ' ἐβασίλευσε Νεχεψῶς ἔτη ς'. Euseb. apud Sync. p. 76, B.								i Λυδῶν ς' ἐβασίλευσεν Ἄρδυσος ἔτη λη'. Idem p. 239, D.
e Γυμνὴ παιδεία πρῶτον ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἤχθη. Sync. p. 113, A.								k Ζάλευκος ὁ νομοθέτης Λοκρῶν ἤκμαζεν. Idem p. 213, B.
								l Λέσχης Λέσβιος, ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ποιήσας, καὶ Ἀλκμαίων ἤκμαζεν. Idem p. 213, B.
								m Κύπελος Κορίνθου ἐτυράννησεν ἔτη κη'. Idem p. 213, B.

(1) Reprehenditur a criticis Hieronymus quod pro γυμνὴ παιδεία legerit γυμνοπόδια, et scripserit nudopodia pro nudorum exercitatio.

OLYMP.	HEBR.	LYD.	MACED.	MED.	ROM.	ÆGYPT.
	Abr. Manases	Jud. Ardys	Ar. gæus	Dejo-ces	Tullus xvvi Silvius	Psammetichus

z V. PSAMMETICHUS annis XLIV

1359	55	6	27	51	16	1
------	----	---	----	----	----	---

b XXI. AMOSUS annis XII.

Amos [scz Amon] secundum LXX Seniorum interpretationem XII annis regnavit : secundum Hebræos annis duobus. Hujus initio Tullus Hostilius Romæ septimum decimum imperii sui gerebat annum.

34	1360	1	7	28	52	17	2	c Istrus civitas condita in Ponto.
	1361	2	8	29	53	18	3	d Acanthus condita, et Stagira [at, et Agira in Asia].
	1362	3	9	30	54	19	4	In Ponto Borysthenes civitas condita est.

e II. PHRAORTES annis XXIV.

In Sicilia Selinus condita civitas.

R. C.

g Phalaris apud Agrigentinos tyrannidem exercet.

32	1363	4	10	31	1	20	5	f Lampsacus condita et Abdera civitates.
	1364	5	11	32	2	21	6	
	1365	6	12	33	3	22	7	
	1366	7	13	34	4	23	8	
	1367	8	14	35	5	24	9	
	1368	9	15	36	6	25	10	
33	1369	10	16	37	7	26	11	
	1370	11	17	38	8	27	12	

h Terpander musicus insignis habetur.

i VI. PHILIPPUS annis XXXVIII.

1371	12	18	1	9	28	13
------	----	----	---	---	----	----

k XXII. JOSIAS annis XXI.

34	1372	1	19	2	40	29	14
	1373	2	20	3	41	30	15
	1374	3	21	4	42	31	16
	1375	4	22	5	43	32	17

l Hebræorum pontifex maximus Helcias insignis habetur.

m IV. ANCUS MARCIUS annis XIII.

35	1376	5	23	6	14	1	18
----	------	---	----	---	----	---	----

Ancus Marcius, Numæ ex filia nepos, Aventinum montem et Janiculum Urbi addidit : et supra mare septodecimo ab Urbe milliario Ostiam condidit civitatem. Ad extremum morbo periit.

1377	6	24	7	15	2	19
------	---	----	---	----	---	----

n Thales Milesius, Examii filius, primus physicus philosophus agnoscitur : quem aiunt vixisse usque ad quinquagesimam octavam olympiadem.

a Αἰγυπτίων ε' ἐβασίλευσε Ψαμμήτιχος ἔτη μδ'. Euseb. apud Sync. p. 76, B.

b Τοῦ Ἰούδα κα' ἐβασίλευσαν Ἀμώς ἔτη β'· Εὐσέβιος ιθ' ἔτη λέγει βασιλεύσαι κατὰ τοὺς Ο'· ψεύδεται δέ. Sync. p. 214, B-C.

c Ἐν Πόντῳ πόλις Ἰστορος ἐκτίσθη. Ibidem.

d Ἀκανθος καὶ Σταγείρα ἐν Ἑλλάδι ἐκτίσθησαν. Ibidem p. 213, B.

e Μήδων β' ἐβασίλευσαν Ἀφραάκτης ἔτη κδ'. Ibidem p. 212, D.

f Λάμψακος καὶ Ἄβδηρα ἐκτίσθησαν. Ibidem.

g Φάλαρις Ἀκραγαντίνων ἐτυράνησεν. Ibidem p.

213, B.

h Τέρπανδρος μουσικὸς ἐγνωρίζετο. Ibidem.

i Μακεδόνων ζ' ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη λη'. Ibidem p. 238, D.

k Τοῦ Ἰούδα κθ' ἐβασίλευσεν Ἰωσίας (ἔτη λα'). Ibidem p. 214, C.

l Χελκίας ὁ ἀρχιερεὺς ἐβασίλευσεν. Ibidem p. 214, C. m Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν Ἄγκος Μάρκιος ἔτη κγ'. Ibidem p. 237, B.

n Θαλῆς Ἐξαμίου Μιλήσιος πρῶτος φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο· λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη. Ibidem p. 213, C, et Chron. pasch. p. 143, C.

OLYMP. HEBR. LYD. MACED. MED. ROM. ÆGYPT.

Abra- Jud. Ardys Philip- Phra- Ancus xxvi
hamus. Josias pus ortes Marcus dyn.
Psam-
meti-
chus

	1378	7	25	8	16	3	20
	1379	8	26	9	17	4	21
36	1380	9	27	10	18	5	22

a Oraculo Dodonæo primum Græcia usa est. [Al. Græci ad Dodonæos miserunt tunc primum inde oracula petentes.]

	1381	10	28	11	19	6	23
--	------	----	----	----	----	---	----

R. CXX.

b Scythæ usque ad Palæstinam penetraverunt.

c Hieremias prophetare orsus. Sinope condita civitas in provincia Ponto.

d Holda mulier apud Hebræos prophetabat.

e Epidamnus civitas condita, quæ postea vocata est Dyrrhachium.

f Prophetabant Sophonias et Hieremias.

R. CXXX.

g Cyaxares adversus Assyrios dimicans Ninum capit atque subvertit.

	1382	11	29	12	20	7	24
	1383	12	30	13	21	8	25
37	1384	13	31	14	22	9	26
	1385	14	32	15	23	10	27
	1386	15	33	16	24	11	28
	1387	16	34	17	25	12	29
	1388	17	35	18	26	13	30
38	1389	18	36	19	27	14	31
	1390	19	37	20	28	15	32
	1391	20	38	21	29	16	33

Messena a Lacedæmonum potestate recessit [al. desciscit].

c Myrtæus Atheniensis poeta cognoscitur.

d Battus condidit Cyrenem.

f III. CYAXARES an. xxxii.

g Apud Corinthum Periander tyrannus.

i Lipara condita civitas.

m VII. SADYATTES annis xv.

k Prusias condita civitas in provincia Bithynia.

39	1392	21	1	22	6	17	34
	1393	22	2	23	7	18	35
	1394	23	3	24	8	19	36
	1395	24	4	25	9	20	37
	1396	25	5	26	10	21	38
40	1397	26	6	27	11	22	39
	1398	27	7	28	12	23	40

o Phalaridis Agrigentinum tyrannis destructa.

p Draco legumlator, ut quibusdam videtur, agnoscitur.

q V. TARQUINIUS PRISCUS an. xxxvii.

	1399	28	8	29	13	1	41
--	------	----	---	----	----	---	----

Tarquinius Priscus Capitolium construxit, et Jovi dedicavit. Idem circum Romæ ædificavit, numerum senatorum auxit, Romanos ludos instituit, muros et cloacas ædificavit. Ad extremum ab Anci filiiis occisus est regis ejus, cui ipse successerat.

41	1400	29	9	30	14	2	42
	1401	30	10	31	15	3	43

a Δωδώνης τῶ μαντείῳ κατὰ τοὺς Ἕλληνας τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο. Sync. p. 213, B.

b Σκύθαι τὴν Παλαιστίνην κατέδραμον. Idem p. 214, C.

c Μυρταῖος Ἀθηναῖος ποιητῆς ἐγνωρίζετο. Idem p. 213, C.

d Βάττος Κυρήνην ἐπέκτισεν. Ibidem.

e Ἦρξατο προφητεύειν Ἱερεμίας. Idem p. 214, D.

f Μήδων γ' ἐβασίλευσε Κυαξάρης ἔτη 16'. Idem p. 212, D.

g Κορυθίων Ἡερῖανδρος ἐτυράνησεν. Idem p. 213, C.

h Ὀδὸν γυνὴ παρ' Ἑβραίοις προσηφτεύσεν. Idem

p. 214, B

i Λίπαρα ἐκτίσθη. Idem p. 213, C.

k Προύσια ἐκτίσθη. Ibidem.

l Ἐπίδαμος, ἡ νῦν καλουμένη Δυρδράχιον, ἐκτίσθη. Ibidem.

m Λυδῶν ζ' ἐβασίλευσε Σαδυάττης ἔτη 15'. Idem p. 239, D.

n Προφητεύουσι Σοφωνίας καὶ Ἱερεμίας. Chron. pasch. p. 120, D.

o Φάλαρις τυραννῶν κατελύθη. Idem p. 213, D.

p Δράκων κατὰ τινὰς ἐνομοθέτει. Ibidem.

q Ῥωμαίων ἐβασίλευσε Ταρκύνιος ἔτη 13'. Idem p. 237, B.

OLYMP. HEBR. LYD. MACED. MED. ROM. ÆGYPT.

Abrahamus.	Judas Josias	Sadyattes	Phippus	Cyaxares	Tarquinus Priscus	xxvi dyn.	Psammetichus
1402	31	41	32	16	4	44	

a Josias rex Judæorum cum Nechaone Ægyptiorum rege congressus occiditur. Ac mihi miraculum subit quomodo in præsens tempus sibi uterque convenerit, maxime cum Scriptura divina hunc eundem Pharaonem Nechaonem appellet.

b XXIII. JOACHASUS mensibus III.
d XXIV. ELIACHIMUS qui et Joachimus an. XII.

R. CXL.	42	1403	1	12	33	17	5	1
		1404	2	13	34	18	6	2
		1405	3	14	35	19	7	3
		1406	4	15	36	20	8	4

e Arion Methymnæus clarus habetur, qui a delphino in portum Tænarum dicitur transportatus.

f VII. ALYATTES annis XLIX.

	43	1407	5	1	37	21	9	5
		1408	6	2	38	22	10	6

c VI. NECHAO secundus, qui et Nechepsus, an. VI.

Panætius primus in Sicilia arriovit tyrannidem.

g VII. AEROPUS annis XXVI.

h VII. PSAMMUTHES alter, qui et Psammetichus, an. XVII.

		1409	7	3	1	23	11	1
		1410	8	4	2	24	12	2

Stesichorus poeta clarus habetur.

Pittacus Mitylenæus, qui de septem sapientibus fuit, cum Phrynone Atheniensi Olympionice congressus eum interficit.

	44	1411	9	5	3	25	13	3
		1412	10	6	4	26	14	4

Anno tertio [Arm. decimo] Joachim Nabuchodonosor rex Babylonis Judæam capit : et in ditionem suam reductis plurimis Judæorum, cum etiam partem vasorum templi invasisset, et tributarium fecisset Joachim, victor ad patriam revertitur.

i Alcman [at. Alcmaeon], ut quibusdam videtur, agnoscitur.

R. CL.		1413	11	7	5	27	15	5
		1414	12	8	6	28	16	6

k XXV. JOACHIMUS, idemque Jechonias, mensibus III. Hunc Joachim rex Babylonis captum secum pertrahit, secundo veniens ad Judæam. Hic annus per diversos impletur.

l Tertio regnantis Jechoniæ mense superveniens Nabuchodonosor Babyloniorum rex eundem magnamque populi ejus partem in servitutum redegit.

m XXVI. SEDECIA annis XI.

Et hunc rex Babylonius captum duxit, oculosque ejus eruit.

		1415	1	9	7	29	17	7
--	--	------	---	---	---	----	----	---

a Ἰωσίας βασιλεὺς Ἰούδα συμβαλὼν Νεχαῶ, τῷ καὶ Νεχεψῶ, ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ μοι θαυμάζειν ἔπειτα, πῶς συνέδραμον οἱ χρόνοι, κατὰ τὸν προκείμενον κανόνα, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἰωσίου τὸν τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα Νεχαῶ, ὃν καὶ ἡ θεία Γραφή Φασαῶ ὀνομάζει. *Chron. pasch.* p. 121, A.

b Ἰωάχαλ μῆνας γ'. *Ibidem.*

c Αἰγυπτίων ζ' Νεχαῶ δεύτερος ἔτη ζ'. Οὗτος εἶπεν τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἰωαχὰς τὸν βασιλέα αἰχμάλωτον εἰς Αἴγυπτον ἀπήγαγεν. *Euseb. apud Sync.* p. 76, C.

d Ἐλιακεῖμ ἔτη θ'. *Sync.* p. 217, A.

e Ἀρίων ἔγνωρίζετο Μηθυμναῖος· οὗτος ἐπὶ δελφίνος εἰς Ταίναρον διεσώθη. *Idem* p. 213, D.

f Λυδῶν ἐβασίλευσεν ἡ Ἀλυάτης ἔτη μθ'. *Sync.* p. 239, D.

g Μακεδόνων ζ' ἐβασίλευσεν Ἀερόπας ἔτη κγ'. *Idem* p. 238, D.

h Αἰγυπτίων ἐβασίλευσε Ψαμμοῦθις ἕτερος, ὃ καὶ Ψαμμήτιχος, ἔτη ιζ'. *Euseb. apud Sync.* p. 76, C.

i Ἀλκμάν κατὰ τινὰς ἔγνωρίζετο. *Sync.* p. 213, D.

k Τοῦ Ἰούδα ιθ' ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας, ὃ καὶ Ἰωακεῖμ, μῆνας τρεῖς. *Idem* p. 219, B.

l Τοῦτου τῷ τρίτῳ ἔτει (μηνί) γέγονεν ἡ πρώτη μετοικεσία ὑπὸ Ναβουχοδονόσωρ μεταστῆσαντος αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἰ' χιλιάδας ἀνδρῶν. *Ibidem*, C.

m Τοῦ Ἰούδα κ' ἐβασίλευσεν Σεδεκίας ἔτη ια'. *Ibidem*, B.

OLYMP. HEBR. LYD. MACED. MED. ROM. ÆGYPT.

	Abra- hamus.	Jud. Josias	Ardys	Philip- pus	Phra- ortes	Ancus Marcius	xxvi dyn. Psam- meti- chus
	1378	7	25	8	16	3	20
	1379	8	26	9	17	4	21
36	1380	9	27	10	18	5	22

a Oraculo Dodonæo primum Græcia usa est. [At. Græci ad Dodonæos miserunt tunc primum inde oraculâ petentes.]

1381 10 28 11 19 6 23

R. CXX.

b Scythæ usque ad Palæstinam penetraverunt.

37

1382 11 29 12 20 7 24
1383 12 30 13 21 8 25
1384 13 31 14 22 9 26
1385 14 32 15 23 10 27

Messena a Lacedæmonum potestate recessit [at. desciscit].
c Myrtæus Atheniensis poeta cognoscitur.

e Hieremias prophetare orsus.

Sinope condita ciuitas in provincia Ponto.

1386 15 33 16 24 11 28

f III. CYAXARES an. xxxii.

h Holda mulier apud Hebræos prophetabat.

38

1387 16 34 17 1 12 29
1388 17 35 18 2 13 30
1389 18 36 19 3 14 31
1390 19 37 20 4 15 32
1391 20 38 21 5 16 33

g Apud Corinthiander tyrannus
i Lipara cor

i Epidamnus ciuitas condita, quæ postea vocata est Dyrrhachium.

m VII. SADIYATTES annis xv.

n Prophetabant Sophonias et Hieremias.

39

1392 21 1 22 6 17 34
1395 22 2 23 7 18 35
1394 23 3 24 8 19 36
1395 24 4 25 9 20 37
1396 25 5 26 10 21 38
1397 26 6 27 11 22 39
1398 27 7 28 12 23 40

k Prus-
tas in p
" "
" "

R. CXXX.

Cyaxares aduersus Assyrios dimicans Ninum capit atque subvertit.

40

q V. T

1399 28 8 29 13

Tarquinius Priscus Capitolium construxit, et Jovi dedicauit. senatorum auxil, Romanos ludos instituit, muros et cloacas sus est regis ejus, cui ipse successerat.

41 1400 29 9 30
1401 30 10 31

a Δωδώνης τῶ μαντεῖῳ κατὰ τοὺτους Ἕλληνας τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο. Sync. p. 213, B.

b Σκύθαι τὴν Παλαιστίνην κατέλαβον. Idem p. 214, C.

c Μυρταῖος Ἀθηναῖος ποιητὴς ἐγ- p. 213, C.

d Βάττος Κυρήνην ἐπέκτισεν. Ibidem

e Ἦρξάτο προφητεύειν Ἱερεμίας.

f Μήδων γ' ἐβασίλευσε Κυαξάρης p. 212, D.

g Κορινθίων Ηερλιανδρος ἐτυρ- p. 213, C.

h Ὀλδὰ γυνὴ παρ' Ἑβραίοις προ-

olis facta defectio, futuram eam Thales dixisset.

Alyattes et Astyages dimicaverunt.

S TULLIUS

XXXIV.

e Isthmia post Melicertem, et Pythia, primum acta.

14 f Hoc tempore septem sapientes appellati.

15 g Alyattes et Astyages dimicaverunt primo paelio.

Quirinalem, Esquilinum, Viminacium instituit : et ad extremum Tarquinio ei successit.

sub Archemoro fuerat.

26	9	19
27	10	20

is suscepit Imperium Evilmerodach, cui successore in pariete apparuerat, interpretatus est, significans transferendum. Hoc tempore liber Daniel scribitur.

12	28	11	21	m Phalaris tyrannidem
13	29	12	22	exercet annis xvi.
14	30	13	23	n Abaris de Scythia venit in Græciam.
15	31	14	24	o Eugamon Cyrenæus, qui Telegoniam fecit,
16	32	15	25	agnoscitur.

p IX. AMOSIS agnoscitur. an. xlii.

quos nobiles Ægyptii fuisse dicunt.

26	45	17	35	16	1
27	46	18	34	17	2

quos vocant, actus apud Athenienses tunc primum.

μασαν προει-

και Δανιήλ.

'Αλκετᾶς ἔτη κθ'.

ον Σερούτος ὁ και Τούλλος

πρώτως ἤχθη μετὰ Μελικέρ-

ομάσθησαν. Ibidem.

ὄς κατεπολέμει. Ibidem.

ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη μδ'. Ibi-

ρος Μιλήσιος φυσικὸς φιλόσοφος ἔγνω-

A

k Νέμεα πρώτων ἤχθη ἀγῶν ἐπ' Ἀργείων μετὰ τὸν ἐπ' Ἀρχεμόρω. Ibidem, A.

l Μετὰ Ναβουχοδονῶσωρ διεδέξατο τὴν Καλδαίων ἀρχὴν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εὐειλᾶδ-Μαροδάχ ἔτη ζ'. Μετὰ Εὐειλᾶδ-Μαροδάχ, βασιλεύει Καλδαίων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ. Chron. pasch. p. 138, A, B.

m Φάλαρις Ἀκραγαγνικῶν ἐτυράννησεν. Sync. p. 213, B.

n Ἀδαρις ἦλθεν ἐκ τῆς Σκυθίας εἰς Ἑλλάδα. Idem p. 230, A.

o Εὐγάμων Κυρηναῖος, ὁ τὴν Τηλεγονίαν ποιήσας, ἔγνωρίζετο. Ibidem, B.

p Αἰγυπτίων θ' ἐβασίλευσεν Ἀμοσις ἔτη μδ'. Euseb. apud Sync. p. 76, C.

q Ὁ τῶν Παναθηναίων ἀγῶν ἤχθη. Sync. p. 259, B.

	OLYMP.	HEBR.		LYD.	MACED.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.	xxiv. dyn. Bocchoris	
		Abr.	Jud. Acha-zus							Isr. Phaeceas
a XIV. ACHAZUS annis xvi.										
In Ponto Trapezus condita.	6	1260 1261	1 2	19 20	21 22	17 18	22 23	39 40	23 24	In Italia Callicem et Lyconia condita.
b XVIII. OSEAS annis ix.										
c XXX. ALCMÆON annis ii.										
Nonnulli Romanorum scriptores Romam conditam ferunt.		1262 1263	3 4	1 2	25 24	19 20	1 2	41 42	25 26	
XXXI. CHAROPS annis x.										

Athenis principes, qui usque ad mortem suam reipublicæ præerant, desierunt : et in decem annos magistratum consuetudo versa est : regnavitque primus Charops, filius Æschyli, annis x.

ROMÆ CONDITÆ ANNUS I.	7	1264	5	3	25	21	1	43	27
-----------------------	---	------	---	---	----	----	---	----	----

Roma palilibus, qui nunc dies festus est, condita. Remus rutro [*al. rastro*] pastorali a Fabio Romuli duce occisus est (quidam ab ipso Romulo dicunt) ob transmissum saltu vallum. Ob asyli impunitatem magna Romulo multitudo conjungitur.

d I. ROMULUS annis xxxviii.										
		1265	6	4	26	22	2	1	28	
		1266	7	5	27	23	3	2	29	

Circensibus adornatis Consualibus ludis Sabinæ raptæ anno ab Urbe condita tertio : et una virginum pulcherrima cunctorum acclamatione rapientium Thalasso Romuli duci decernitur. Unde in nuptiarum solennitatibus Thalasso vulgo clamitant : quod scilicet talis nupta sit, quæ Thalassum habere mereatur.

Mare obtinuerunt Milesii, construxeruntque urbem in Ægypto Naucratem.	8	1267 1268 1269 1270	8 9 10 11	6 7 8 9	28 29 30 31	24 25 26 27	4 5 6 7	3 4 5 6	30 31 32 33	Aradus insula condita.
---	---	------------------------------	--------------------	------------------	----------------------	----------------------	------------------	------------------	----------------------	------------------------

e Prima captivitas Israel. Decem tribus gentis Judææ, quæ vocabantur Israel, et erant in parte Samariæ, victæ a Sennacherib, qui et Salmanassar, rege Chaldæorum, translatae sunt in montes Medorum, regnatumque est in Samaria annis ccl. [*al. ccxl, Gr. ccclxii*]. Sennacherib rex Chaldæorum ad custodiendam regionem Judæam accolae misit Assyrios : unde Samaritæ nuncupati sunt Syriaca lingua, quod Latina lingua exprimitur *custodes*, æmulatoresque Judææ legis facti sunt.

	9	1271 1272 1273	12 13 14		32 33 34	28 29 30	8 9 10	7 8 9	31 32 36	Eumelus Corinthius versificator agnoscitur.
--	---	----------------------	----------------	--	----------------	----------------	--------------	-------------	----------------	---

Ceninenses, Antemnates, Crustumini, Fidenates, Veientes, qui propter Sabinarum raptum bellum moverant, vincuntur a Romulo. Tarpeia clypeis Sabinorum obruta : unde mons Tarpeius, in quo nunc Capitolium. Romani, Tatius Sabinorum rege regnante cum Romulo, a Curibus Quirites appellati.

a 'Ιούδα έβασίλευσεν 'Αχάζ έτη ις', *Chron. pasch.* p. 109, A.

b 'Ωσηέ έβασίλευσεν έτη θ'. *Idem* p. 107, D.

c 'Αθηναίων λ' έβασίλευσεν 'Αλκμαίων έτη β'. 'Επί τούτου 'Αθήνησιν ή διά βίου κατελύθη άρχή, (καί) κατεστάθησαν δεκαετείς, ών πρώτος Χάρσιφ δεκαετής. *Synce.* p. 211, D.

d 'Ρωμαίων πρώτος έβασίλευσε 'Ρωμύλος έτη λη'. *Idem* p. 195, A.

e Τούτω τῷ έτει θ' τῆς βασιλείας 'Ωσηέ πρώτη αίχμαλωσία γέγονε τοῦ 'Ισραήλ τῶν δέκα φυλῶν, βασιλευομένων μὲν ἐν Σαμαρείᾳ, νῦν δὲ μετακισθεῖσῶν εἰς ὄρη Μήδων καί Χαλδαίων, ἐπιστρατεύσαντος τῆ Σαμαρείᾳ καί πολιορκήσαντος αὐτήν Σαλμανάσαρ τοῦ τῶν Χαλδαίων βασιλέως. 'Εβασίλευθησαν δὲ ἐν Σαμαρείᾳ έτεσιν διακοσίοις ἐξήκοντα τρισί. *Chron. pasch.* p. 108, A

OLYMP. HEBR. LTD. MACED. ATHEN. ROM. ÆGYPT.

Abr. Jud. Ardy-Tyrim-Æsi-Romu- xxiv.
Acha- sus ius mides lus dyn.
zus Boc-
choris

a XXXIII. ÆSIMIDES annis x.

R. X.

1274	15	35	31	1	10	37	Lacedæmonii contra Messenios bellum habebant, quod viginti annis agebatur.
1275	16	1	32	2	11	38	c Sibylla Erythræa agnoscitur.

d XIX. EZECHIAS justus annis XXIIX.

10	1276	1	2	33	3	12	39	e Midas regnavit in Phrygia. f Naxus condita in Sicilia civitas.
	1277	2	3	34	4	13	40	
	1278	3	4	35	5	14	41	
	1279	4	5	36	6	15	42	
11	1280	5	6	37	7	16	43	
	1281	6	7	38	8	17	44	

g Apud Hebræos prophetabant Isaias, Osee et Nabum.

i xxv dynastia.
h IV. PERDICCAS. I. SABACON Æthiops annis xii.
annis LI.

Sabacon Bocchorim prælio captum vivum exussit, Ægyptoque regnavit.

Syracusæ in Sicilia conditæ.	1282	7	8	1	9	18	1
	1283	8	9	2	10	19	2

k Romulus primus milites sumpsit ex populo, et nobilissimos centum senes ob ætatem senatores, ob similitudinem curæ patres appellavit. Tempia quoque et muros Romanæ urbis extruxit.

l XXXIII. CLIDICUS annis x.

R. XX.

12	1284	9	10	3	1	20	3
	1285	10	11	4	2	21	4
Decimi mare obtinuerunt Cares annis LXI.	1286	11	12	5	3	22	5
	1287	12	13	6	4	23	6
	1288	13	14	7	5	24	7

m III. MELES annis XII.

1289	14	1	8	6	25	8
1290	15	2	9	7	26	9

n Sennacherib Assyriorum rex venit adversus Hierosolyma, civitatesque Judæ obsidione cinxit. Sed enim angelus Domini noctu trucidavit hominum centum octoginta quinque millia in castris Assyriorum. Ille præterea nuntio accepto de Tharaco India rege qui sibi bellum intulisset, Ninivem reversus est.

a Ἀθηναίων λβ' ἐβασίλευσεν Αἰσιμίδης ἔτη ι'. *Sync.* p. 211, D.

b Λυδῶν β' ἐβασίλευσεν Ἀλυάττης ἔτη ιδ'. *Idem* p. 239, D.

c Τούτῳ τῷ ἔτει Σιδύλλα ἡ Ἐρυθραία ἐν Αἰγύπτῳ ἔγνωρίζετο. *Chron. pasch.* p. 108.

d Τοῦ τοῦδα ιθ' ἐβασίλευσεν Ἐζεκιᾶς ἔτη κθ'. *Idem* p. 115, A.

e Μίδας Φρυγῶν ἐβασίλευσεν. *Sync.* p. 106, B.

f Ἐν Σικελίᾳ Νάξος ἐκτίσθη. *Idem* p. 212, C.

g Προεφήτευσεν Ὡσηὲ καὶ Ἡσαίας. *Idem* p. 199, B.

h Μακεδόνων δ' ἐβασίλευσεν Περδίκκας ἔτη να'. *Idem* p. 212, D.

i Εἰκοστὴ πέμπτῃ δυναστεία Αἰθιοπῶν βασιλέων τριῶν. Α' Σαβδακῶν, ὃς Βόκχωριν αἰχμάλωτον ἔλδον ἔλαυσε Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ'. *Euseb. armen.* *Sync.* p. 75, D.

k Ῥωμύλος πρῶτος ἐκ τοῦ δήμου ἐστράτευσεν ἄνδρας, συγκλητικούς τε ρ' γέροντας ἐποίησε, καὶ πατρικίους ἐξ αὐτῶν ἐκάλεσε, ναοὺς τε καὶ τεῖχη ἐν Ῥώμῃ ψκοδόμησε. *Sync.* p. 195, B.

l Ἀθηναίων λγ' ἐβασίλευσεν Κλεόδωκος ἔτη ι'. *Idem* p. 211, D.

m Λυδῶν γ' ἐβασίλευσε Μίδης ἔτη ιδ'. *Idem* p. 239, D.
n Τῷ ιθ' ἔτει τῆς βασιλείας Ἐζεκιᾶου ἀνέβη Σεναχηρείμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυράς, καὶ ἔλαθεν αὐτάς. Τότε ἀγγελὸς Κυρίου νυκτὸς διέφθειρε παραδόξως ρπε' χιλιάδας ἀνδρῶν τῆς τῶν Ἀσσυρίων παρεμβολῆς. Καὶ Σεναχηρείμ σὺν τοῖς ὑπολοίποις ἀνέστρεψεν ἀδόξως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ἀκηκόους ὅτι ὁ τῶν Αἰθιοπῶν βασιλεὺς, Θωρακὰ ἐρχεται πολεμήσων αὐτόν. *Idem* p. 200, 201, et *Chron. pasch.* p. 115, 116.

	OLYMP.	HEBR.	LYD.	MACED.	ATHEN.	ROM.	ÆGYPT.	
		Abr. Jud. Ezechias	Meles	Perdic- cast	Clidi- cus	Romu- lus	xxv dyn. Saba- con	
		1291	16	3	10	8	27	10
14		1292	17	4	11	9	28	11
		1293	18	5	12	10	29	12
a XXIV. HIPPO- NES annis x.								b II. SEBICHUS an. xii.
		1294	19	6	13	1	30	1
		1295	20	7	14	2	31	2
15		1296	21	8	15	3	32	3
		1297	22	9	16	4	33	4
		1298	23	10	17	5	34	5
16		1299	24	11	18	6	35	6
		1300	25	12	19	7	36	7
c IV CANDAULES annis xvii.								Secundum quosdam Ro- mulus descripsit in decem menses annum prius sine aliqua supputatione confusum.
		1301	26	1	20	8	37	8
		1302	27	2	21	9	38	9

Romulus apud paludem Capræ nusquam comparuit : et suadente Julio [*al.* Lucio] Proculo, Quirini nomine apud suos consecratus est. Mortuo Romulo, per quinos dies senatores rempublicam rexerunt ; atque ita unus annus expletus : quod tempus interregnum appellatum est.

e II. NUMA POMPILIUS annis xli.

1303	28	3	22	10	1	10
------	----	---	----	----	---	----

Numa Pompilius nullum cum finitimis bellum gessit. Hic duos menses anno addidit, Januarium et Februarium, cum ante hoc decem tantum menses apud Romanos fuissent, adeo ut ultimus December diceretur. Capitolium quoque a fundamentis ædificavit, et congiarium dedit asses ligneos, et scorticos [*al.* corticeos].

f XXXV. LEOCRATES. annis x.

R. XL.	17	1304	29	4	23	1	2	11
--------	----	------	----	---	----	---	---	----

g XX. MANASSES annis lv.

		1305	1	5	24	2	3	12
--	--	------	---	---	----	---	---	----

i III. TARACUS annis xx.

Hic ab Æthiopia duxit exercitum, atque Sebiconem occidit, ipseque regnavit Ægyptiorum [*al.* Taracus, Sebico interfecto, Ægyptiis regnavit].

		1306	2	6	25	3	4	1
18		1307	3	7	26	4	5	2
		1308	4	8	27	5	6	3

• Croton, et Parion, et Sybaris conditæ civitates.

a 'Αθηναίων λδ' ἐβασίλευσεν Ἰππομένης ἔτη ι'. *Sync. p. 211, D.*

b Αἰγυπτίων β' Σεύηχος ἔτη ιβ'. *Euseb. apud Sync. p. 75, B.*

c Λυδῶν δ' ἐβασίλευσε Κανδαύλης ἔτη ιζ'. *Sync. p. 230, D.*

d 'Ἐν Σικελίᾳ Χερβρόνησος ἐκτίσθη. *Idem p. 212, C.*

e Νουμάς μετὰ Ῥωμύλον βασιλεύσας Ῥώμης ὁ αὐτὸς τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων ἐκδομήσεν· ὁ αὐτὸς τῷ ἐνιαυτῷ δύο μῆνας προσέθηκεν, τὸν τε ἰανουάριον καὶ φεβρουάριον, δεκαμηνιαίου τοῦ ἐνιαυτοῦ

πρὸ τούτου χρηματίζοντος· ὁ αὐτὸς κογγιάριον ἠνέκεν, ἀσσάρια ξύλινα καὶ σκύτινα καὶ ὀστράκινα. *Idem p. 211, B, et Chron. pasch. p. 117, C.*

f 'Αθηναίων λε' ἐβασίλευσεν Λεωκράτης ἔτη ι'. *Idem p. 212, A.*

g. Τοῦ Ἰούδα κ' ἐβασίλευσεν Μανασσῆς ἔτη νι'. *Idem p. 213, D.*

h Οὗτος ἐν οἴκῳ Κυρίου Διὸς ἄγαλμα τετραπρόσωπον ἔστησεν. *Idem p. 214, A.*

i Αἰγυπτίων γ' ἐβασίλευσε Ταρακὸς ἔτη κ'. *Euseb. apud Sync. p. 75, B.*

OLYMP.	HEBR.	LYD.	MACED.	ATH.	MED.	ROM.	ÆGYPT.
Abr.	Jud. Ma-nasses	Can-daule	Per-diccas	Leocra-tes	Dejo-ces	Numa Pom-pilius	xxv dyn. Tara-cus

a I. DEJOCES primus Medis imperat an. LIV.

1309	5	9	28	6	1	7	4	Dejoces Ecbatanam condidit civitatem.
------	---	---	----	---	---	---	---	---------------------------------------

II, qui Parthenii vocabantur, Tarentum condiderunt. Tunc et Corinthii Corcyram.

Nicomedia condita, quæ prius Astacus vocabatur (1).

49	1510	6	10	29	7	2	8	5
	1311	7	11	30	8	3	9	6
	1312	8	12	31	9	4	10	7
	1313	9	13	32	10	5	11	8

R. L:

b XXXVI. APSANDER annis x.

20	1514	10	14	33	1	6	12	9
	1315	11	15	34	2	7	13	10
	1316	12	16	35	3	8	14	11
	1317	13	17	36	4	9	15	12

c V. GYGES annis xxxvi.

21	1518	14	1	37	5	10	16	13
	1319	15	2	38	6	11	17	14
	1320	16	3	39	7	12	18	15
	1321	17	4	40	8	13	19	16
	1322	18	5	41	9	14	20	17
	1323	19	6	42	10	15	21	18

Midas, cum apud Parygas regnaret, sanguine tauri potu extinctus est.

d XXXVII. ERYXIAS an. x.

R. LX.

22	1324	20	7	43	1	16	22	19
	1325	21	8	44	2	17	23	20

Glaucus Chius primus ferri inter se glutinum excogitavit.

e xxvi dynastia
I. AMERES Æthiops
an. xii.

23	1326	22	9	45	3	18	24	1
	1327	23	10	46	4	19	25	2
	1328	24	11	47	5	20	26	3
	1329	25	12	48	6	21	27	4
	1330	26	13	49	7	22	28	5
	1331	27	14	50	8	23	29	6
24	1332	28	15	51	9	24	30	7

Hipponax notissimus redditur philosophus.

f V. ARGÆUS annis xxxviii.

1333	29	16	1	10	25	31	8
------	----	----	---	----	----	----	---

g Athenis annui principes constituti sunt, cessantibus regibus; novemque principes ex nobilibus urbis electi Atheniensibus præfuerunt [al. rempublicam agentes].

a Μηδων ἐβασίλευσε Διολεως ἔτη νδ'. *Syncr. p. 198, A.*

Ἄμμερις Αἰθίοψ ἔτη ιδ'. *Euseb. apud Syncr. p. 76, B.*

b Ἀθηναίων λς' ἐβασίλευσεν Ἀψανδρος ἔτη ι'. *Idem p. 212, A.*

f Μακεδόνων ε' ἐβασίλευσεν Ἀργαῖος ἔτη λη'. *Syncr. p. 213, 1.*

c Λυδῶν ε' ἐβασίλευσε Γύγης ἔτη λς'. *Idem p. 230, D.*

g Οἱ Ἀθηναίων βασιλεῖς ἐπαύσαντο. Μετὰ τούτους ἄρχοντες ἐνιαυσίοι εὐρέθησαν ἐξ εὐπατριδῶν ἐνέπει τε ἀρχόντων Ἀθήνησιν ἀρχὴ κατεστάθη. *Idem p. 212, A, B.*

d Ἀθηναίων λς' ἐβασίλευσεν Ἐρυξίας ἔτη ι'. *Idem p. 212, A.*

e Ἐκτὴ καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Σαῖτῶν βασιλέων θ'.

(1) Imo Astacus condita, quæ postea Nicomedia dicta est. Sic enim *Chron. pasch. p. 174, A.* Νικομήτης Ἀσάκειαν ἐπιτίσας Νικομήδειαν ὠνόμασεν.

OLYMP.	HEBR.	LYD.	MACED.	MED.	ROM.	EGYPT.
	Abr. Manas-ses	Jud. Ardys	Ar-gæus	Dejo-ces	Tullus Sil-vius	XXVI dyn. Psam-meti-chus

a V. PSAMMETICHUS annis XLIV

1359	55	6	27	51	16	1
------	----	---	----	----	----	---

b XXI. AMOSUS annis XII.

Amos [sen Amon] secundum LXX Seniorum interpretationem XII annis regnavit : secundum H. Abræes annis duobus. Hujus initio Tullus Hostilius Romæ septimum decimum imperii sui gerebat annum.

31	1360	1	7	28	52	17	2	c Istrus civitas condita in Ponto.
	1361	2	8	29	53	18	3	d Acanthus condita, et Stagira [al. et Agira in Asia].
	1362	3	9	30	54	19	4	In Ponto Boryathenes civitas condita est.

e II. PHRAORTES annis XXIV.

In Sicilia Selinus condita civitas.

32	1363	4	10	31	1	20	5	f Lampsacus condita et Abdera civitates.
	1364	5	11	32	2	21	6	
	1365	6	12	33	3	22	7	
	1366	7	13	34	4	23	8	
	1367	8	14	35	5	24	9	
33	1368	9	15	36	6	25	10	
	1369	10	16	37	7	26	11	
	1370	11	17	38	8	27	12	

g Phalaris apud Agrigentinos tyrannidem exercet.

i VI. PHILIPPUS annis XXXVIII.

1371	12	18	1	9	28	13
------	----	----	---	---	----	----

k XXII. JOSIAS annis XXI.

34	1372	1	19	2	10	29	14
	1373	2	20	3	11	30	15
	1374	3	21	4	12	31	16
	1375	4	22	5	13	32	17

l Hebræorum pontifex maximus Helcias insignis habetur.

m IV. ANCUS MARCIUS annis XXIII.

35	1376	5	23	6	14	1	18
----	------	---	----	---	----	---	----

Ancus Marcius, Numæ ex filia nepos, Aventinum montem et Janiculum Urbi addidit : et supra mare sextodecimo ab Urbe milliario Ostiam condidit civitatem. Ad extremum morbo periit.

1377	6	24	7	15	2	19
------	---	----	---	----	---	----

n Thales Milesius, Examii filius, primus physicus philosophus agnoscitur : quem aiunt vixisse usque ad quinquagesimam octavam olympiadem.

a Αιγυπτίων ε' εβασίλευσε Ψαμμήτιχος έτη μδ'. Euseb. apud Sync. p. 76, B.

b Τοῦ Ἰούδα κα' εβασίλευσαν Ἀμώς έτη β'. Εὐσέβιος ιδ' έτη λέγει βασιλεύσαι κατά τοὺς Ο' ψεύδεται δέ. Sync. p. 214, B-C.

c Ἐν Πόντῳ πόλις Ἰστορος ἐκτίσθη. Ibidem.

d Ἀκανθος καὶ Σταγείρα ἐν Ἑλλάδι ἐκτίσθησαν. Idem p. 213, B.

e Μήδων β' εβασίλευσαν Ἀφραάκτης έτη κδ'. Idem p. 212, D.

f Λάμφακος καὶ Ἀδδηρα ἐκτίσθησαν. Ibidem.

g Φάλαρις Ἀκραγαντίνων ἐτυράννησεν. Idem p.

213, B.

h Τέρπανδρος μουσικὸς ἐγνωρίζετο. Ibidem.

i Μακεδόνων ζ' εβασίλευσε Φίλιππος έτη λη'. Idem p. 238, D.

k Τοῦ Ἰούδα κβ' εβασίλευσαν Ἰωσίας (έτη λα'). Idem p. 214, C.

l Χελκίας δ' ἀρχιερεὺς ἱεράτευσεν. Idem p. 214, C.

m Ῥωμαίων εβασίλευσεν Ἄγκος Μάρκιος έτη κγ'. Idem p. 237, B.

n Θαλῆς Ἐξαμίῳ Μιλήσιος πρώτος φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο· λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν έτη. Idem p. 213, C, et Chron. pasch. p. 143; C.

	OLYMP.	HEBR.	LYD.	MACED.	MED.	ROM.	ÆGYPT.	
		Abrahamus.	Jud. Josias	Ardys	Philippus	Pharortes	Ancus Marcus xxvi Psammetichus	
		1378	7	25	8	16	3	20
		1379	8	26	9	17	4	21
36		1380	9	27	10	18	5	22
a Oraculo Dodonæo primum Græcia usa est. [Al. Græci ad Dodonæos miserunt tunc primum inde oracula petentes.]								
		1381	10	28	11	19	6	23
		1382	11	29	12	20	7	24
		1383	12	30	13	21	8	25
R. CXX.		1384	13	31	14	22	9	26
b Scythæ usque ad Palestinam penetraverunt.	37	1385	14	32	15	23	10	27
c Hieremias prophetare orsus.		1386	15	33	16	24	11	28
d Sinope condita civitas in provincia Ponto.								28
								f III. CYAXARES an. xxxii.
		1387	16	34	17	1	12	29
		1388	17	35	18	2	13	30
h Holda mulier apud Hebræos prophetabat.	38	1389	18	36	19	3	14	31
		1390	19	37	20	4	15	32
i Epidamnus civitas condita, quæ postea vocata est Dyrrhachium.		1391	20	38	21	5	16	33
								m VII. SADYATTES annis xv.
		1392	21	1	22	6	17	34
n Prophetabant Sophonias et Hieremias.	39	1395	22	2	25	7	18	35
		1394	23	3	24	8	19	36
R. CXXX.		1395	24	4	25	9	20	37
		1396	25	5	26	10	21	38
		1397	26	6	27	11	22	39
o Cyaxares adversus Assyrios dimicans Ninum capit atque subvertit.	40	1398	27	7	28	12	23	40
								p Prusias condita civitas in provincia Bithynia.
								q Phalaridis Agrigentorum tyrannis destrucia.
								r Draco legumlator, ut quibusdam videtur, agnoscitur.
								q V. TARQUINIUS PRISCUS an. xxxvii.
		1399	28	8	29	13	1	41

Tarquinius Priscus Capitolium construxit, et Jovi dedicavit. Idem circum Romæ ædificavit, numerum senatorum auxit, Romanos ludos instituit, muros et cloacas ædificavit. Ad extremum ab Anci filii occisus est regis ejus, cui ipse successerat.

41 1400 29 9 30 14 2 42
1401 30 10 31 15 3 43

a Δωδώνης τῶ μαντεῖω κατὰ τούτους Ἕλληνας τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο. *Syns. p. 213, B.*

b Σκύθαι τὴν Παλαιστίνην κατέδραμον. *Idem p. 214, C.*

c Μυρταῖος Ἀθηναῖος ποιητὴς ἐγνωρίζετο. *Idem p. 213, C.*

d Βάττος Κυρήνην ἐπέκτισεν. *Ibidem.*

e Ἦρξάτο προφητεύειν Ἱερραίας. *Idem p. 214, D.*

f Μήδων γ' ἐβασίλευσε Κυαξάρης ἔτη λδ'. *Idem p. 212, D.*

g Κορινθίων Ἡερλιανδρος ἐτυράνησεν. *Idem p. 213, C.*

h Ὀδὰ γυνὴ παρ' Ἑβραίοις προσηφτευσεν. *Idem*

p. 214, B

i Λίπαρα ἐκτίσθη. *Idem p. 213, C.*

k Προύσια ἐκτίσθη. *Ibidem.*

l Ἐπίδαμνος, ἡ νῦν καλουμένη Δυρράχιον, ἐκτίσθη. *Ibidem.*

m Αὐδῶν ζ' ἐβασίλευσε Σαδυάττης ἔτη ιε'. *Idem p. 239, D.*

n Προφητεύουσι Σοφωνίας καὶ Ἱερραίας. *Chron. pasch. p. 120, D.*

o Φάλαρις τυραννῶν κατελύθη. *Idem p. 213, D.*

p Δράκων κατὰ τινὰς ἐνομοθέτει. *Ibidem.*

q Ῥωμαίων ἐβασίλευσε Ταρκύνιος ἔτη λζ'. *Idem p. 237, B.*

OLYMP. HEBR. LYD. MACED. MED. ROM. EGYPT.

Abra- Jud. Sadyat- Phi- Cyaxa- Tarqui- xxvi
 hamus. Josias tes lippus res nius dyn.
 Priscus Psam-
 meli-
 chus

1402 31 11 32 16 4 44

a Josias rex Judæorum cum Nechaone Ægyptiorum rege congressus occiditur. Ac mihi miraculum subli-
 quomodo in præsens tempus sibi uterque convenerit, maxime cum Scriptura divina hunc eundem Pha-
 raonem Nechaonem appellet.

b XXIII. JOACHASUS mensibus III. c VI. NECHAO secun-
 d XXIV. ELIACHIMUS qui et Joachimus dus, qui et Nechepsus,
 an. XII. an. VI.

R. CXL. 42

1403	4	12	33	17	5	1
1404	2	13	34	18	6	2
14 5	3	14	35	19	7	3
1406	4	15	36	20	8	4

e Arion Methymnæus
 clarus habetur, qui a del-
 phino in portum Tæna-
 rum dicitur transporta-
 tus.

f VII. ALYATTES annis XLIX.

43

1407	5	1	37	21	9	5
1408	6	2	38	22	10	6

Stesichorus poeta cla-
 rus habetur.

Panælius primus in
 Sicilia arriouit tyranni-
 dem.

g VII. AEROPUS
 annis XXVI.

h VII. PSAMMUTHES
 alter, qui et Psam-
 metichus, an. XVII.

1409	7	3	1	23	11	1
1410	8	4	2	24	12	2

Pittacus Mitylenæus, qui de septem sapientibus fuit, cum Phrynone Atheniensi Olympionice congressus.
 eum interficit.

44

1411	9	5	3	25	13	3
1412	10	6	4	26	14	4

Anno tertio [Arm. decimo] Joachim Nabuchodonosor rex Babylonis Judæam capit : et in ditionem suam
 reductis plurimis Judæorum, cum etiam partem vasorum templi invasisset, et tributarium fecisset Joa-
 chim, victor ad patriam revertitur.

i Alcman [at. Alcmaeon], ut quibusdam videtur, agnoscitur.

R. CL.

1413	11	7	5	27	15	5
1414	12	8	6	28	16	6

k XXV. JOACHIMUS, idemque Jechonias, mens-
 sibus III. Hunc Joachim rex Babylonis captum se-
 cum pertrahit, secundo veniens ad Judæam. Hic
 annus per diversos impletur.

l Tertio regnantis Jechoniz mense superveniens Nabuchodonosor Babyloniorum rex eundem magnam-
 que populi ejus partem in servitutum redegit.

m XXVI. SEDECIAS annis XI.

Et hunc rex Babylonis captum duxit, oculosque ejus eruit.

1415	1	9	7	29	17	7
------	---	---	---	----	----	---

a 'Ιωσίας βασιλεύς 'Ιούδα συμβαλὸν Νεχαῶ, τῷ καὶ
 Νεχεψῶ, ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ μοι θαυμάζειν
 ἔπεισι, πῶς συνέδραμον οἱ χρόνοι, κατὰ τὸν προκλι-
 μενον κανόνα, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ 'Ιωσίου τὸν τῶν
 Αἰγυπτίων βασιλέα Νεχαῶ, ὃν καὶ ἡ θεία Γραφή Φα-
 ραῶ ὀνομάζει. *Chron. pasch.* p. 121, A.

b 'Ιωάχαζ μῆνας γ'. *Ibidem.*

c Αἰγυπτίων ζ' Νεχαῶ δεύτερος ἔτη ζ'. Οὗτος εἶπεν
 τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ 'Ιωαχὰς τὸν βασιλέα αἰχμάλω-
 τον εἰς Αἴγυπτον ἀπήγαγεν. *Euseb. apud Sync.*
 p. 76, C.

d 'Ελιακεὶμ ἔτη ιθ'. *Sync.* p. 217, A.

e 'Αρίων ἐγνωρίζετο Μηθυμναῖος· οὗτος ἐπὶ δελ-
 φίνος εἰς Ταίναρον διεσώθη. *Idem* p. 213, D.

f Λυδῶν ἐβασίλευσεν ἡ 'Αλυάτης ἔτη μθ'. *Sync.*
 p. 239, D.

g Μακεδόνων ζ' ἐβασίλευσεν 'Αερόπας ἔτη κγ'.
Idem p. 238, D.

h Αἰγυπτίων ἐβασίλευσε Ψαμμουθῆς ἕτερος, ὃ καὶ
 Ψαμμῆτιχος, ἔτη ιζ'. *Euseb. apud Sync.* p. 76, C.

i 'Αλκμάν κατὰ τινὰς ἐγνωρίζετο. *Sync.* p. 213, D.
 k Τοῦ 'Ιούδα ιθ' ἐβασίλευσεν 'Ιεχονίας, ὃ καὶ 'Ιωα-
 κεὶμ, μῆνας τρεῖς. *Idem* p. 219, B.

l Τοῦτου τῷ τρίτῳ ἔτει (μηνί) γέγονεν ἡ πρώτη
 μετοικεσία ὑπὸ Ναβουχοδονόσουρ μεταστῆσαντος αὐ-
 τὸν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἰ' χιλιᾶδας ἀνδρῶν. *Ibidem*, C.

m Τοῦ 'Ιούδα κ' ἐβασίλευσεν Σεδεκίας ἔτη ια'. *Ibi-
 dem*, B.

	OLYMP.	HEBR.	LTD.	MACED.	MED.	ROM.	EGYPT.	
		Abram- hamus	Jud. Sede- chias	Alyat- tes	Aeropus	Cya- xares	Tarqui- nius Priscus	xxvi. dyn. Psam- muthes
a In Babylonia Daniel, Ananias, Azarias, Misael, clari habentur.	45	1416 1417	2 3	10 11	8 9	30 31	18 19	8 9
b Camarina urbs con- dita.		1418	4	12	10	32	20	10
								Perinthus condita.
c IV. ASTYAGES annis xxxviii.								
d Prophetabant Hiero- nias et Baruch.	46	1419 1420 1421	5 6 7	13 14 15	11 12 13	1 2 3	21 22 23	11 12 13
Massilia condita.		1422	8	16	14	4	24	14
R. CLX.	47	1423 1424	9 10	17 18	15 16	5 6	25 26	15 16
		1425	11	19	17	7	27	17
Judæa gens capitur.		f CAPTIVITATIS, templique inflammati, anni lxx.			g VIII. VAPH- RES annis quæ ad sanguinem perti- nebant, nova genti, cui præerat, jura constituit.			
		1426	1	20	18	8	28	1

h Hebræorum captivitas, et exterminium templi, quod fuit in Hierusalem, annis lxx, qui supputantur usque in secundum annum Darii.

Nabuchodonosor rex Chaldæorum, Hierosolymis captis, templum incendit, quod ab initio ædificationis suæ manserat annis ccccxlii. Sententiæ autem nostræ etiam Clemens congruit in primo Stromate, xlvii olympiade captivitate Judæorum factam esse contestans, regnante apud Ægyptios Vaphre, apud Athénas Phænippo [Gr. et Arm. Philippo] : et supputari lxx annos desolationis templi, usque ad secundum annum Darii. Captis Hierosolymis ab Assyriis, ad Vaphream regem Ægypti Judæorum reliqui transfugerunt. Hujus Vaphris Hieremias quoque propheta meminit. Sedeciam excæcavit Nabuchodonosor, captivumque abduxit : templum autem incendit Nabuzardanés quinto post mense

1427 2 21 19 9 29 2 :

i His temporibus certantibus in agone de voce tragos, id est hircus, in præmio dabatur. Unde tragodes nuncupatos, quia Græce hircus τράγος dicitur.

k Corinthiorum monar- chia destructa est.	48	1428 1429	3 4	22 23	20 21	10 11	30 31	3 4
		1430	5	24	22	12	32	5

a Ἐν Βαβυλῶνι Δανιήλ, Ἰεζεκιήλ, προσηφάνεον (καί) οἱ τρεῖς παῖδες ἐγνωρίζοντο. Sync. p. 250, B.

b Καμαρίνα πόλις ἐκτίσθη. Idem p. 258, D.

c Μήδων δ' ἐβασίλευσεν Ἀστυάγης ἔτη λη'. Idem p. 251, B.

d Ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας προσηφάνεον Ἱερεμίας καὶ Βαρούχ. Chron. pasch. p. 159, D.

e Σόλων τοῦ Δράκοντος τοὺς νόμους ἤθετει. Cedrenus, p. 82, D.

f Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας καὶ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶ (ἐτη σ'). Chron. pasch. p. 158, D.

g Αἰγυπτίων ἡ' ἐβασίλευσεν Οὐαφρίς ἔτη κε'. ὧ προσέφυγον ἀλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίων τῆς Ἱερουσαλήμ οἱ τῶν Ἰουδαίων ὀπλοῖσκι. Euseb. apud Sync. v. 76, C.

h Πρῶτον ἔτος ἀρχῆς ἀφανισμοῦ τοῦ νεῶ καὶ αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, πλὴν ὀλίγων, οἳ καὶ εἰς Αἴγυπτον κατέβησαν πρὸς Οὐαφρὴν βασιλέα Αἰγύπτου, μετὰ τὰς εἰς αὐτοὺς γενομένας μερι-

κὰς αἰχμαλωσίας, καθ' ἣν ὁ τῶν Χαλδαίων καὶ Βαβυλωνίων βασιλεὺς Ναβουχοδονόσωρ ἐπαύσατο πολιορκήσας τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τὸν Σεδεκίαν ἐκτυφλώσας αἰχμάλωτον ἔλαβεν. Ναβουζάρδαν δὲ ἀρχιμάγειρος μὴνὶ πέμπτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, τὸν τε νεῶ πυρπολεῖ διαρκέσαντα ἀπὸ πρώτης οἰκοδομῆς Σολομῶνος ἔτεσι μισθ. Συνάδει δὲ ἡμῖν ὁ Κλήμης καὶ αὐτὸς ἐν τῷ πρώτῳ Στρώματι φάσκων, ἐπὶ τῆς μὲ' ὀλυμπιάδος τὴν εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων λαοῦ γενέσθαι, βασιλεύοντος μὲν Αἰγυπτίων Οὐαφροῦ, ἀρχόντος δὲ Ἀθήνησι Φιλίππου· συνάγεσθαι τε τὰ σ' ἐτη τῆς ἐρημίας τοῦ τόπου ἐπὶ τὸ δεῦτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. Chron. pasch. p. 158, 157, sed per-
turbata atque interpolata.

i Τοῖς ἀγωνιζομένοις παρ' Ἑλλήσι τράγος ἐβίβοντο, ἀφ' οὗ τραγικοὶ ἐκλήθησαν. Syncr. p. 259, A.

k Ἡ τῶν Κορινθίων καταλύθη μοναρχία κατὰ τοὺς τοὺς χρόνους. Idem p. 258, D.

OLYMP. HEBR. LYD. MACED. HEB. ROM. AEGYPT.

Abra- Capti- Alyat- Aero- Asty- Tarqui- xxvi
hamus vitas tes pus ages nius dyn.
Vaph-
res

R. CLXX.	49	1431	6	25	25	13	33	6	
		1432	7	26	24	14	34	7	a Solis facta defectio,
		1433	8	27	25	15	35	8	cum futuram eam Thales
		1434	9	28	26	16	36	9	ante dixisset.

c VIII. ALCETAS annis xxix.

† In Babylone prophetabant Daniel et Ezechiel.

	1435	10	29	1	17	37	10	Alyattes et Astyages dimicaverunt.
--	------	----	----	---	----	----	----	------------------------------------

d VI. SERVIUS TULLIUS annis xxxiv.

A Duodecimo loco maris imperium tenuerunt Phocenses annis xlii.	50	1436	11	30	2	18	1	11	e Isthmia post Melicer-
		1437	12	31	3	19	2	12	tem, et Pythia, primum
		1438	13	32	4	20	3	13	acta.
		1439	14	33	5	21	4	14	f Hoc tempora septem
	51	1440	15	34	6	22	5	15	sapientes appellati.
		1441	16	35	7	23	6	16	g Alyattes et Astyages
		1442	17	36	8	24	7	17	dimicaverunt primo pra-
		1443	18	37	9	25	8	18	lio.

Servius ancillae, sed nobilis, captivae filius tres montes Urbi addidit, Quirinalem, Esquilinum, Viminalem: fossas circum muros duxit: censum Romanorum civium primus instituit: et ad extremum Tarquinii Superbi generi sui, superioris regis filii, scelere occisus est, qui ei successit.

i Anaximander Milesius physicus agnoscitur philosophus.

k Agon Nemeacus primum ab Argivis actus post eum, qui sub Archemoro fuerat.

R. CLXXX.	52	1444	19	38	10	26	9	19	
		1445	20	39	11	27	10	20	

l Mortuo Nabuchodonosor Babyloniorum rege, filius suus suscepit imperium Evilmerodach, cui successit frater ejus Baltasar, cui Daniel eam scripturam, quae in pariete apparuerat, interpretatus est, significante imperium Chaldaeorum in Medos et Persas transferendum. Hoc tempore liber Daniel scribitur.

Astyages contra Lydos pugnata.

53	1446	21	40	12	28	11	21	m Phalaris tyrannidem
	1447	22	41	13	29	12	22	exercet annis xvi.
	1448	23	42	14	30	13	23	n Abaris de Scythia venit in Graeciam.
	1449	24	43	15	31	14	24	o Eugamon Cyrenaeus, qui Telegoniam fecit.

p IX. AMOSIS agnoscitur.
an. xlii.

Anosis iste ex septem magis unus fuit, quos nobiles Aegyptii fuisse dicunt.

54	1451	26	45	17	33	16	1	
	1452	27	46	18	34	17	2	

q Agon gymnicus, quem Panathenaeon vocant, actus apud Athenienses tunc primum.

a Θαλής Μιλήσιος Εκλειψιν ηλίου σύμπασαν προείπεν. *Sync. p. 239, B.*

b Προεφήτευσεν εν Βαβυλωνί 'Εξεκλήθη και Δανιήλ. *Chron. pasch. p. 130, B, C.*

c Μακεδόνων η έδρασιλευσεν 'Αλιετας έτη κθ'. *Sync. p. 238, D.*

d 'Ρωμαίων ζ' έδρασιλευσεν Σεροτός ο και Τουλλος έτη λδ'. *Idem p. 237, B.*

e 'Ισθμια και Πύθια πρώτως ηχθη μετά Μελικέρτην. *Idem p. 239, A.*

f Οι επτά σοφοί ώνομάσθησαν. *Ibidem.*

g 'Αστυάγης Λυδοός καταπολέμει. *Ibidem.*

h Ιθ' Φωκαείς έδρασαοοκράτησαν έτη μδ'. *Ibidem, B.*

i 'Αναξίμανδρος Μιλήσιος φυσικός φιλόσοφος έγνωρίζετο. *Ibidem, A*

k Νέμεα πρώτον ηχθη άγών υπ' 'Αργείων μετά τον επ' 'Αρχεμόρω. *Ibidem, A.*

l Μετά Ναβουχοδονόσωρ διεβέβητο την Χαλδαίων αρχήν ο υιός αυτού Εύειλάδ-Μαροδάχ έτη ζ'. Μετά Εύειλάδ-Μαροδάχ, βασιλεύει Χαλδαίων ο άδελφός αυτού Βαλτάσαρ. *Chron. pasch. p. 138, A, B.*

m Φάλαρις 'Ακραγαντινων έτυράνησεν. *Sync. p. 215, B.*

n 'Αβαρις ηλθεν εκ της Εκυθίας εις 'Ελλάδα. *Idem p. 239, A.*

o Εύγάμων Κυρηναίος, ο την Τηλεγονίαν ποιήσας, έγνωρίζετο. *Ibidem, B.*

p Αλυππίων θ' έδρασιλευσεν 'Αμοσις έτη μδ'. *Euseb. apud Sync. p. 76, C.*

q 'Ο των Παναθηναίων άγών ηχθη. *Sync. p. 239, B.*

	OLYMP.	HEBR.	LYD.	MACED.	MED.	ROM.	ÆGYPT.	
		Abrahamus	Captivitas	Alyattes	Alcetas	Astyages	Servius Tullius	xxvi dyn. Amosis
R. CXC.		1453 28	47	19	35	18	3	a Æsopus fabularum auctor interimitur a Delphis.
		1454 29	48	20	36	19	4	
		1455 30	49	21	37	20	5	
			c IX. CROESUS	annis xv.				b Pisistratus Atheniensium tyrannus usque in
55	1456	31	1	22	38	21	6	d I. CYRUS annis xxx. Italiam transgreditur.
	1457	32	2	23	1	22	7	

e Cyrus Medorum destruxit imperium, et regnavit Persis subverso rege Medorum Astyage. Regnavit Medi super Assyrios annis cccliv.

f Idem Cyrus Hebræorum captivitate laxata quinquaginta ferme hominum millia regredi fecit in Judæam: qui constructo altari, templi fundamenta jecerunt. Sed cum a vicinis gentibus fabricatio impediretur, imperfectum opus usque ad Darium permansit, solo tantum altari consistente.

Eo tempore Jesus filius Josedech, et Zorobabel regii generis, filius Salathiel clari habebantur, qui et principes fuerunt eorum, qui regressi sunt in Judæam.

Colligitur omne tempus captivitatis Judæorum anni lxx, qui secundum quosdam a tertio anno Joachim usque ad vicesimum annum Cyri regis Persarum, computantur: porro secundum alios, a Josiæ Judæorum regis anno xiii, sub quo Hieremias prophetare cœpit, usque ad primum annum supradicti Cyri regis Persarum. Desolationis vero templi sub Dario rege complentur anni lxx.

		1458 33	3	24	2	23	8	g Stesichorus poeta moritur.
h Simonides clarus habetur.	56	1459 34	4	25	3	24	9	i Xenophanes Colophonius clarus habetur.
		1460 35	5	26	4	25	10	
		1461 36	6	27	5	26	11	
		1462 37	7	28	6	27	12	
		1463 38	8	29	7	28	13	k Chilo, qui de septem sapientibus fuit, ephorus in Lacedæmone constituitur, id est respector, dispositione communis gentis.

l IX. AMYNTAS annis l.

R. CC.	57	1464 39	9	1	8	29	14	m Prophetabant Aggæus et Zacharias.
		1465 40	10	2	9	30	15	
		1466 41	11	3	10	31	16	

n Anaximenes physicus philosophus agnoscitur.

En, quæ de Cræso memorantur, quomodo tentaret oracula, his fuere temporibus.

	1467	42	12	4	11	32	17	
--	------	----	----	---	----	----	----	--

o Cræsus adversus Cyrum bellum iniit, Apollinis responsis credens, et victus est.

a Αἰσωπος μυθοποιὸς ἐγνωρίζετο, ὃς ὑπὸ Δελφῶν ἀπόλετο. *Sync. p. 239, B.*

b Πεισίστρατος Ἀθηναίων ἐτυράνησεν καὶ εἰς Ἰταλίαν παρήλθεν. *Ibidem, C.*

c Λυδῶν ἐβασίλευσεν θ' Κροῖσος ἔτη ιε'. *Ibidem, D.*

d Περσῶν ἐβασίλευσεν πρῶτος Κύρος ὁ Πέρσης ἔτη λ'. *Chron. pasch. p. 142, B.*

e Κύρος Ἀστυάγην βασιλεύοντα Μήδων καθελών, τὴν Περσικὴν εἰσήξεν βασιλείαν. *Sync. p. 235, C.*

f Κύρος ἀνήκε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους πορεύεσθαι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καθ' ὃν ἐπανελθόντες ἀπὸ Βαβυλῶνος ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας Ἰουδαίων, τὸ θυσιαστήριον ἤγειρον, καὶ θεμελίους κατέβαλον τοῦ ἱεροῦ. Τῶν δὲ περιούκων ἐπισχόντων, διέμεινεν τὸ ἔργον ἀτελὲς μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρίου τοῦ Ὑστάτου βασιλέως Περσῶν, μόνου τοῦ

θυσιαστηρίου συνεσπῶτος. *Chron. pasch. p. 142, C.*

g Στησίχορος τέθηκεν. *Sync. p. 239, C.*

h Σιμωνίδης ἐγνωρίζετο. *Chron. pasch. p. 143, A.*

i Ξενοφάνης Κολοφώνιος ἐγνωρίζετο. *Ibidem, B.*
k Χίλων εἰς τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἔφορος ἐγένετο. *Sync. p. 239, C.*

l Μακεδόνων θ' ἐβασίλευσεν Ἀμύντας ἔτη ν'. *Idem p. 247, A.*

m Προσφθέτουον Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας· καθ' οὓς ἐν Περσίδι Ἰησοῦς, ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ, ἱερεὺς ἐγνωρίζετο, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλατιήλ, βασιλικοῦ γένους ὢν, οἱ καὶ ἤγησαντο τῆς ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπανόδου. *Chron. pasch. p. 142, D.*

n Ἀναξιμενίδης φυσικὸς ἐγνωρίζετο. *p. 239, C.*

o Κροῖσος ἐπὶ Κύρον ἐστράτευσεν. *Chron. pasch. p. 143, B.*

OLYMP. HEBR. LYD. MACED. PERS. ROM. ÆGYPT.

Abra-Capti-Crœsus Amyn-Cyrus Servius XXVI
hamus vitas tas Tullius dyn.
Amosis

58	1468	43	13	5	12	33	18	
	1469	44	14	6	13	34	19	a Thales moritur.

Tarquinius Superbus Servio socero occiso Romanum arripuit imperium : Volscos, Gabios, Veios, Suesam Pometiam subegit : et, cum oppugnaret Ardeam, causa Tarquini junioris filii sui, qui Lucretiam corruperat, regno expulsus est. Idem Tarquinius Superbus excogitavit vincula, taureas, fustes, lautumias, carceres, exsilia, metalla, compedes et catenas.

Templum Apollinis Delphici secunda vice incensum.

1470	45	15	7	14	1	20	
------	----	----	---	----	---	----	--

b VII. TARQUINIUS SUPERBUS an. XXXV.

c Cyrus Sardes capit. Crœsus a Cyro captus est, et Lydorum regnum destructum est, quod stetit annis CCXXXII.

OLYMP.	HEBR.	MACED.	PERS.	ROM.	ÆGYPT.	
Abra-	Capti-	Amyn-	Cyrus	Servius	XXVI	
hamus	vitae	tas		Tullius	dyn.	Amosis

59	1471	46	8	15	2	21	d Theognis poeta clarus habetur.
	1472	47	9	16	3	22	

Harpagus, qui apud Cyrum primi loci habebatur, adversum Ioniam dimicat.

R. CCX.

	1473	48	10	17	4	23	e Pisistratus secunda vice Athenis regnat.
	1474	49	11	18	5	24	
	1475	50	12	19	6	25	f Pherecydes historicus clarus habetur.
60	1476	51	13	20	7	26	
	1477	52	14	21	8	27	
	1478	53	15	22	9	28	
	1479	54	16	23	10	29	g Simonides lyricus et Phocylides, et Xenophanes [al. Theophrastus] physicus scriptor tragœdiarum, clari habentur.
	1480	55	17	24	11	30	
61	1481	56	18	25	12	31	
	1482	57	19	26	13	32	
	1483	58	20	27	14	33	

Ibycus carminum scriptor agnoscitur.

Anacreon lyricus poeta cognoscitur.

R. CCXX.

62	1484	59	21	28	15	34	
	1485	60	22	29	16	35	Decimo tertio loco mare obtinuerunt Samii.
	1486	61	23	30	17	36	

h Apud Samum tyrannidem exercent tres fratres, Polycrates, Sylus et Pantagnostus.

i Pythagoras physicus philosophus claret.

Samii Dicæarchiam civitatem condiderunt, quam nunc Puteolos vocant.

k Tomyris regina Massagetarum Cyrum interficit.

II. CAMBYSES annis viii.

l Hipparchus et Hippias Athenis tyrannidem exercent.

63	1487	62	24	1	18	37	Cambysen aiunt ab Hebræis secundum Nabuchodonosor vocari : sub quo historia Judith, quæ Holophernem interfecit, scribitur.
	1488	63	25	2	19	38	
	1489	64	26	3	20	39	
	1490	65	27	4	21	40	
	1491	66	28	5	22	41	
64	1492	67	29	6	23	42	

xxvii dynastia Persarum.

a Θάλης απέθανεν. Chron. pasch. p. 143, B.

b Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν Ταρκύνιος Σούπερβος ἐτη κε'. Sync. p. 237, B.

c Κροίσος κατὰ Κύρου στρατεύσας ἦλω σὺν τῇ Λυδῶν βασιλεῖα διαρκεσάση ἐτη σθ'. Idem p. 240, A.

d Θεόγνης ποιητῆς ἐγνωρίζετο. Chron. pasch. p. 134, D.

e Πεισίστρατος Ἀθηναίων τὸ δεύτερον ἐβασίλευσεν. Sync. p. 238, B.

f Φερικύδης ἱστορικὸς ἐγνωρίζετο Πυθαγόρου διδάσκαλος. Ibidem.

g Σιμωνίδης μελοποιὸς ἐγνωρίζετο. Φωκυλίδης καὶ

Ξενοφάνης φυσικὸς τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζοντο. Ibidem.

h Σάμου τύραννοι Πολυκράτης καὶ Σύλλος καὶ Παντάγνωστος. Ibidem, A.

i Πυθαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο. Chron. pasch. p. 143, A.

k Τόμυρις γυνὴ, Μασσαγετῶν βασίλισσα, Κύρον ἀνέλε. Chron. pasch. p. 144, A.

l Περσῶν β' ἐβασίλευσε Καμβύσης ἐτη η'. Καμβύσην φασὶν παρ' Ἑβραίοις δεύτερον Ναβουχοδονόσωρ καλεῖσθαι, ἐφ' οὗ τὴν κατὰ Ἰουδαῖοι ἱστορίαν λέγουσιν γεγενῆσθαι. Ibidem, B.

	OLYMP.	HEBR.	MACED.	PERS.	ROM.	
		Abra- mus	Captivi- tas	Amyntas	Cambyses	Tarqui- nius
<i>a</i> Ægypti xxvii dynastia Persarum (quippe Cambyses obtinuit Ægyptum in anno sexto [al. v, al. vii regni sui] usque ad Darium filium Xerxis annis cxi.		1493	68	30	7	24
<i>b</i> Apud Hebræos pontifex maximus Jesus filius Josedech, et princeps gentis Zorobabel clari habentur. Prophetabant apud Hebræos novissimi Aggæus, Zacharias et Malachias.		1494	69	31	8	25
R. CCXXX.		1495	70	32	1	26
					Post Cambysen duo <i>c</i> M. MAGI men- fratres Magi regnaverunt sibus vii: post quos Darius filius Hystaspis an- nis xxxvi.	
A Davide usque ad LXX annum captivitas Judæorum, anni DLV. A LXX captivitatis supputantur Darii regis Persarum anni xxxiv, cujus regni anno x apud Romanos regii dominatus finis est factus.	65	1496	71	33	1	27
	OLYMP.	ABRAHA- MUS	MACED. Amyntas	PERS. Darius	ROM. Tarqui- nius	
		1497	34	2	28	
<i>d</i> IV. DARIUS annis xxxvi.						

Olympias Lxv, in qua Persarum regis Darii, filii Hystaspis, fuit annus secundus. Ideo secundus annus bis scribitur, quia annus in Magorum fratrum septem mensibus computatur.

1498 35 3 29

e Harmodius et Aristogiton Hipparchum Atheniensium tyrannum interfecerunt: et Læna meretrix amica eorum, cum tormentis cogeretur ut socios proderet, linguam suam mordicitus amputavit.

1499 36 4 30

Templum Hierosolymis consummatur, prophetantibus apud Judæos Aggæo et Zacharia.

f Secundo anno Darii regis Persarum templum in Hierosolymis exstruitur a Zorobabele, consummaturque opus anno quarto. Remissio quidem captivitatis Judæorum et venia templi ædificandi sub Cyro exordium habuit: consummatur vero templum sub Dario: quia vicinæ gentes assiduis incursibus ædificationem templi impediunt. Clemens quoque congruit in primo stromate ita scribens: « Et perseveravit captivitas annis septuaginta, usque ad secundum annum Darii filii Hystaspis, qui Persis, et Assyriis, et Ægypto regnavit: sub quo Aggæus et Zacharias, et unus ex duodecim, qui vocatur Angelus, prophetarunt: sacerdotio quoque functus est Jesus filius Josedech. » Hæc supradictus vir. Quod autem septuagesimus annus desolationis templi altero anno Darii fuerit expletus, domesticus testis est Zacharias propheta secundo anno Darii ita dicens: « Domine omnipotens, quousque misereberis Hierusalem, et civitatibus Juda, quas despexisti? Iste septuagesimus annus est. »

a Είκοστή ἑβδόμη δυναστεία Περσῶν βασιλέων ἦ. Καμβόσης ἔτει πέμπτῃ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου ἔτη γ'. Euseb. apud Sync. p. 76, C, D.

b Ἰσράτευσεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέχ, ἄμα Ζορωδάβελ. Ἄμα Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας καὶ ὁ ἐκ τῶν ἰθ' Ἀγγελος προφητεύουσιν. Chron. pasch. p. 144, 145.

c Περσῶν τρίτου ἐβασίλευσαν δύο ἀδελφοὶ Μέρδιος καὶ Πατζάτης μῆνας ζ'. Idem p. 144, C.

d Περσῶν τέταρτος ἐβασίλευσεν Δαρείος Ὑστάσπου ἔτη λς'. Ibidem, D.

e Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογέλτων ἀνείλον Ἰππαρχον τύραννον· καθ' οὗς Λέαινα ἡ ἑταῖρα ὑπ' αὐτῶν ἐταξομένη κατεπιτεῖν τοὺς συνωμώτας, τὴν αὐτῆς ἀπέτρησε γλώσσαν. Sync. p. 238, B.

f Κατὰ μὲν Κύρον ἡ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθνοους ἐλευθερία γίνεται, καὶ ἡ συγχώρησις

τῆς τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῆς· εἰς ἔργον δὲ χωρεῖ καὶ τελειοῦται ὁ ναὸς κατὰ τὸ ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, τῶν περιοίκων ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ τὴν οἰκοδομὴν ἐπισχόντων. Συνάδει δὲ τούτοις καὶ ὁ Κλήμης, ὁ ἐν τῷ πρώτῳ Στρώματι γράφων οὕτως· Καὶ ἔμεινε ἡ αἰχμαλωσία ἔτη θ', καταλήξασα εἰς τὸ β' ἔτος Δαρείου υἱοῦ Ὑστάσπου Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων γενομένου βασιλέως, ἐφ' οὗ Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας, καὶ ὁ ἐκ τῶν ἰθ' Ἀγγελος προφητεύουσι. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ. Περὶ δὲ μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρείου τὸ ὅτι τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἔτος παραινῆται, μάρτυς ἐχέγγυος ὁ προφήτης Ζαχαρίας, ἔτους δευτέρου Δαρείου εἰπών· « Κύριε παντοκράτωρ, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν Ἰερουσαλήμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερίδες; τοῦτο ὁ ἔτος. » Idem p. 144, 145.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	MACED.	PERS.	ROM.
			Amyntas	Darius	Tarquinius
	66	1500	37	5	31
		1501	38	6	32
		1502	39	7	33
R. CCXL.	67	1503	40	8	34
		1504	41	9	35

a Decimo quarto loco maris imperium tenuerunt Lacedæmonii annis u.

b Romanorum reges a Romulo, septem usque ad Tarquinius Superbum, imperaverunt annis ccx. sive, ut quibusdam placet, ccxliii [al. ccxliiv]. Inde apud eos dominatus regii finis est. Post exactos itaque reges primum consules a Bruto esse cœperunt: dein tribuni plebis ac dictatores: et rursus consules rem publicam obtinuerunt per annos ferme ccclxiv, usque ad Julium Cæsarem, qui primus singulare arripuit imperium olympiade clxxxiii.

Pulsis Urbe regibus, vix usque ad xv lapidem Romani tenebant imperium.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	MACED.	PERS.	ROM.
			Amyntas	Darius	Consules
		1505	42	10	1
		1506	43	11	2
		1507	44	12	3
	68	1508	45	13	4
		1509	46	14	5
		1510	47	15	6
Valerius Bruti collega adeo pauper mortuus est, ut sumptu publico sepeliretur.	69	1511	48	16	7
		1512	49	17	8
		1513	50	18	9

c Decimo quinto loco mare obtinuerunt Naxii annis x.

Censu agitato, inventa sunt Romæ hominum cxx [al. cxv] millia.

d Nono anno post exactos reges nova Romæ dignitas est creata, dictatura scilicet, et magister equitum [al. militum], qui dictatori obsequeretur. Dictator primus Largius, magister equitum Spurius Cassius fuit.

e X. ALEXANDER an. xliiii.

	R. CCL.	1514	1	19	10
		1515	2	20	11
	70	1516	3	21	12
		1517	4	22	13
		1518	5	23	14
		1519	6	24	15
	71	1520	7	25	16
		1521	8	26	17
		1522	9	27	18
		1523	10	28	19
		1524	11	29	20
R. CCLX.	72	1525	12	30	21

f Hellenicus historiographus, et Democritus philosophus, et Heraclitus, Σωκρατικός cognomento, id est tenebrosus, et Anaxagoras physicus clari habentur.

i Latini contra Romanos rebellant.

k Romæ populus a patribus facta seditione discedit.

Marcus, qui Coriolos cepit, interventu matris Veturie et uxoris Volunnie ab oppugnatione Urbis removit exercitum.

Bellum, quod Marathone gestum est, et ea, quæ de Miltiade scribuntur, et Aristide, qui cognominabatur justus.

a Λακεδαιμόνιοι ιδ' ἑθλασσοκράτησαν ἔτη ιδ'. *Idem* p. 238, C.

b Ἀπὸ Ῥωμύλλου ἐπὶ Ταρκύνιον βασιλεῖς Ῥωμαίων ζ' μεθ' οὗς λοιπὸν ὑπατοὶ ἀρξάμενοι ἀπὸ Κόλλατινοῦ καὶ Βρούτου· εἶτα δὴμαρχοὶ καὶ δικτάτωρες· μεθ' οὗς πάλιν ὑπατοὶ, πάντες διεγένοντο ἕως οὗς εἰς δὲ τρίτον κοσμικὸν ἔτος, καθ' ὃ Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ ἐμονάρχησε πρῶτος. *Idem* p. 237, 238

c Νάξιοι ἑθλασσοκράτησαν ιε', ἔτη ι'. *Idem* p. 247, B.

d Δικτάτωρ ἐν Ῥώμῃ πρῶτος κατεστάθη Ῥούφος Λάρκιος. *Idem* p. 248, C.

e Μακεδόνων ι' ἑθλασσοκράτησαν ἄλλ' ἄλλος ἔτη μγ'.

Idem p. 247, B.

f Ἑλληνικὸς ἱστορικὸς, καὶ Δημόκριτος Ἀβδηρῆτης φυσικὸς φιλόσοφος, καὶ Ἡράκλειτος, ὁ Σωκρατικὸς λεγόμενος, καὶ Ἀναξαγόρας φυσικὸς, ἡγεμῶν. *Idem* p. 238, C.

g Ἐρετριεῖς ις' ἑθλασσοκράτησαν ἔτη ιε'. *Idem* p. 247, B, C.

h Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος τέθνηκεν. *Idem* p. 247, C.

i Λατῖνοι Ῥωμαίων ἀπέστησαν. *Ibidem*.

k Ἐν Ῥώμῃ ὁ δῆμος ἀπέστη τῆς συγκλήτου. *Ibidem*.

l Ὁ Πειραιεὺς ἐταίχισθη ὑπὸ Θεμιστοκλέους. *Ibidem*.

	OLYMP.	ABRAHA- MUS	MACED. Alexan- der	PERS. Darius	ROM. Consu- les	
<i>b</i> Panyasis poeta illustris habetur.		1526 1527	13 14	31 32	22 23	<i>a</i> Ægyptus recessit a Dario.
Trecenti nobiles familiæ Fabiæ viri a Veientibus cæsi.	73	1528 1529 1550	15 16 17	33 34 35	24 25 26	<i>c</i> Pindarus et Simonides lyrici poetæ insignes habentur. Gelo Syracusis regnat in Sicilia.
Cum in Algido monte Romani milites obsiderentur, a dictatore Quintio Cincinnato liberati sunt.						
<i>d</i> Mare obtinuerunt Æginetæ annis xx [al. xv], usque ad transitum Xerxis.		1531	18	36	27	
<i>e</i> V. XERXES Darii annis XXI.						
<i>g</i> Romæ virgo vestalis Pomponia deprehensa in stupro viva defossa est.	74	1532	19	1	28	<i>f</i> Xerxes Ægyptum capit. Aristides cum ignominia ejicitur.
<i>h</i> Chœrilus et Phrynichus insignes habentur.		1533	20	2	29	Xerxes pontem in Hellespontiaco mari fecit.
R. CCLXX.						<i>i</i> Xerxes, cum Athenas venisset, incendit urbem sub principe Calliade.
<i>k</i> Diagoras agnoscitur, et sectatores ejus phisici philosophi.	75	1534 1535 1536 1537	21 22 23 24	3 4 5 6	30 31 32 33	Bellum, quod in Thermopylis gestum est, et apud Salaminam navale certamen.
Athenienses iterum Piræeum muro vallant.		1538 1539 1540	25 26 27	7 8 9	34 35 36	<i>l</i> Bellum in Platæis factum et in Mycale pugna.
<i>m</i> Æschylus tragœdiarum scriptor agnoscitur.	76	1541 1542	28 29	10 11	37 38	
<i>n</i> Hieron post Gelonem Syracusis tyrannidem exercet.		1543	30	12	39	
R. CCLXXX.						<i>o</i> Pindarus musicus clarus habetur.
<i>p</i> Sophocles tragœdiarum scriptor primum ingenii sui opera publicavit.		1544 1545 1546 1547	31 32 33 34	13 14 15 16	40 41 42 43	<i>q</i> Themistocles in Persas fugit.
	78	1548 1549	35 36	17 18	44 45	<i>r</i> Romæ sub hoc tempore virgo vestalis Sunia deprehensa in stupro viva defossa est.
						<i>s</i> Sophocles et Euripides clari habentur tragœdiarum poetæ.
						<i>t</i> Herodotus historiarum scriptor agnoscitur.

Zeuxis præclarus pictor agnoscitur, ex cujus aliqui imaginibus, quas plurimas apud diversos invitatus fecerat, lavacrum Byzantinorum appellatum arbitrantur.

a Αἴγυπτος ἀπέστη Περσῶν. *Sync. p. 255, B.*
b Πανύσις ποιητὴς ἐγνωρίζετο. *Idem p. 248, C.*
c Πίνδαρος καὶ Σιμωνίδης μελοποιοὶ ἐγνωρίζοντο. *Idem p. 254, B.*
d Ἐθαλασσοκράτησαν Αἰγυπτῆται ἔτη ι' (seu κ'). *Idem p. 247, C.*
e Περσῶν ἐ' ἐβασίλευσε Ξέρξης υἱὸς Δαρείου ἔτη κα'. *Idem p. 250, D.*
f Ξέρξης Αἴγυπτον παρέλαβεν. *Ibidem.*
g Ἐν Ῥώμῃ Πομπιλία τις παρθένος ἐπὶ διαφθορᾷ καταγνωθεῖσα ζῶσα κατωρύγη. *Idem p. 254, B.*
h Χοερίλλος καὶ Φρόνιχος ἐγνωρίζοντο. *Ibidem.*
i Ξέρξης εἰς Ἀθήνας ἔλθων ἐνέπρησεν αὐτὰς ἐπὶ Καλλιάρχου Ἀθηναίων ἀρχοντος. *Idem p. 250, D.*
k Οἱ περὶ Διαγόραν φυσικοὶ φιλόσοφοι ἤμαζον.

Idem p. 254, B.
l Ἡ ἐν Θερμοπύλαις μάχη, καὶ ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία. *Ibidem.*
m Αἰσχύλος τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο. *Ibidem.*
n Ἰέρων Συρακουσίων ἐτυράννει καὶ ὅλης Σικελίας. *Ibidem.*
o Πίνδαρος ἐγνωρίζετο. *Chron. pasch. p. 161, D.*
p Σοφοκλῆς τραγωδοποιὸς πρῶτον ἐπεδείξατο. *Sync. p. 254, B.*
q Θεμιστοκλῆς εἰς Πέρσας φεύγει. *Ibidem.*
r Ἐν τῇ Ῥώμῃ Σουνία παρθένος φθαρεῖσα κατωρύγη ζῶσα. *Ibidem.*
s Εὐριπίδης ἐγνωρίζετο. *Chron. pasch. p. 162, A.*
t Ἡρόδοτος ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο. *Ibidem, B.*

OLYMP.	ABRAHAMUS	MACED. Alexander	PERS. Xerxes	ROM. Consules
	1550	37	19	46

a Themistocles exsul a Persarum rege Xerxe susceptus, cum videret illum bellum inferre Atheniensibus civibus suis, ne aut destitueret bene de se meritum, aut oppugnaret patriam suam, Magnesiæ hausto tauri sanguine moritur.

Principium LXXI jubilæi secundum Hebræos.
c Socrates nascitur.

79

1551	38	20	47
1552	39	21	48

b Bacchylides et Diagoras atheus plurimo sermone celebrantur.
Lapis in Ægos fluvium de cælo ruit.

d VI. ARTABANUS mensibus VII. Post quem VII ARTAXERXES LONGIMANUS annis XI. Artabani septem menses in ordine anni reputantur.

R. CCXC.

e Ea, quæ de Mardocheo et Esther scripta sunt, quidam affirmant sub Artaxerxe rege gesta : quod ego non puto. Nunquam enim Ezras de his siluisset : qui scribit hoc tempore et Nehemiam et Ezram reversos de Babylone, et ea deinceps consecuta, quæ ab eis gesta referuntur.

80

1553	40	1	49
1554	41	2	50
1555	42	3	51
1556	43	4	52

f Sicilia a populo regebatur, seditione facta.
g Solis facta defectio. Anaxagoras moritur.
h Cimon juxta Eurymedontem Persas navali pedestrique certamine superat : et Medicum bellum conquiescit.

i XI. PERDICCA annis XVIIII.

Reges gentium diversarum decimo octavo loco mare obtinuerunt.

1557	1	5	53
1558	2	6	54

k Evenus versificator cognoscebatur.
l Heraclitus clarus habetur.

m Ezras sacerdos apud Hebræos insignis agnoscitur : cujus ætate pontifex maximus habitus est Eliasih, filius Joachim, filii Jesu, filii Josedec. Fuit autem Ezras eruditissimus legis divinæ, et clarus omnium Judæorum magister, qui de captivitate regressi fuerant in Judæam : affirmaturque divinas Scripturas memoriter condidisse, et ut Samaritanis non commiserentur, litteras Judaicas commutasse.

81

1559	3	7	55
1560	4	8	56
1561	5	9	57

n Empedocles et Parmenides physici philosophi notissimi habentur.
o Zeno et Heraclitus tenebrosus agnoscebantur.
q Cratinus et Plato comædiarum scriptores habentur.

p Pherecydes secundus historiarius scriptor agnoscitur. Aristarchus tragædiographus agnoscitur. R. CCC.

82

1562	6	10	58
1563	7	11	59
1564	8	12	60

u Θεμιστοκλῆς αἶμα ταύρου πίων τελευτᾷ. *Chron. pasch.* p. 162, C.

b Βακχυλίδης ἤκμαζεν. *Ibidem*, B.

c Σωκράτης ἐγεννήθη. *Ibidem*.

d Περσῶν ζ' ἐβασίλευσεν Ἀρτάβανος μῆνας ζ' μεθ' ὃν ζ' Ἀρταξέρξης ὁ ἐπικληθεὶς Μακρόχειρ ἔτη μα'. *Ibidem*, C.

e Τὰ κατὰ τὴν Ἑσθῆρ καὶ Μαρδοχαῖδόν φασὶ τινες ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις γεγενῆσθαι : ἐγὼ δ' οὐ πείθομαι· οὐ γὰρ ἂν ἐσιώπησε τὰς κατ' αὐτοὺς πράξεις ἢ τοῦ Ἑσδρῶ Γραφῆ, ἥτις κατὰ τὸν Ἀρταξέρξην ἱστορεῖ καὶ Ἑσδραν καὶ Νεεμίαν ἐκ Βαβυλώνας ἀνεληλυθέναι, καὶ τὰς ἐμπερομένας πράξεις αὐτῶν γεγονέναι. *Ibidem*; D, et *Sync.* p. 249, A.

f Σικελίας δημοκρατία. *Sync.* p. 254, C.

g Ἥλιου ἐκλειψις. Ἀναξαγόρας θνήσκει. *Ibidem*.

h Κίμων ἐπ' Εὐρυμέδοντι ναυμαχίᾳ Πέρσας νικᾷ καὶ πεζομαχίᾳ. *Ibidem*.

i Μακεδόνων ια' ἐβασίλευσε Περδίκας ἔτη κη'. *Sync.* p. 247, B.

k Εὐθύνιος ἐλεγείας ποιητῆς ἐγνωρίζετο. *Idem* p. 254, C.

l Ἡράκλειτος ἐγνωρίζετο. *Ibidem*, A.

m Ἑσδρας ἱερεὺς παρὰ Ἰουδαίοις ἐγνωρίζετο, καθ' ὃν ἀρχιερεὺς ἦν Ἐλιασίβ υἱὸς Ἰωακείμ τοῦ υἱοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδάχ· ἦν δὲ ὁ Ἑσδρας γραμματεὺς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος ἐπιφανῆς τῶν ἀπὸ Βαβυλωνίας εἰς Ἰουδαίαν ἐπανεληθόντων. *Idem* p. 248, 249.

n Ἐμπεδοκλῆς καὶ Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. *Idem* p. 254, C.

o Ζήνων καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς ἤκμαζον. *Ibidem*.

p Φερεκύδης ὁ δεῦτερος ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο. *Chron. pasch.* p. 163, B.

q Κρατῖνος καὶ Πλάτων οἱ κωμικοὶ ἤκμαζον. *Sync.* p. 247, D.

OLYMP.	ARRA- MUS	MACED.	PERS.	ROM.	
		Per- dicca	Artaxer- xes	Consu- les	
	1565	9	13	61	<i>a</i> Romæ Clariorum [<i>al.</i> clarus] agon centenarius primum actus.
	1566	10	14	62	
	1567	11	15	63	<i>b</i> Crates comicus, et Tedsilla, ac Bacchylides lyricus clari habentur. Praxilla quoque et Cleobulina sunt celebres.
	83 1568	12	16	64	<i>c</i> Templum Junonis, quod in Argis fuerat, incensum.
	1569	13	17	65	<i>f</i> Athenienses et Lacedæmonii sædus triginta annorum incunt.
	1570	14	18	66	
	1571	15	19	67	
	1572	16	20	68	
	84				

Trecentesimo secundo anno ab Urbe condita decemviri creati, et secundum post annum ejecti sunt propter Appium Claudium, qui Virginii [*al.* quia virginem] cujusdam filiam contra Latinos in Algide militantis voluit abducere.

Romani per legatos ab Atheniensibus jura petierunt, ex quibus duodecim tabulæ perscriptæ.

d Abaris Hyperboranus hariolus agnoscitur.

e Tribuni plebis et ædiles Romæ facti, consulis ejectis.

g Herodotus, cum Athenis libros suos in concilio legisset, honoratus est.

h Nehemias Hebræus minister vinarius Artaxerxis regis Persarum, concedente sibi domino suo, vicessimo ejus anno de Babylone venit in Judæam: et tricesimo secundo muros urbemque restituit. Scribit Ezras sub pontifice Joiade filio Joasib, cui successit Joannes filius suus, et deinde Jaddus, qui tempore Alexandri Macedonis fuit, opus fuisse completum. Hucusque Hebræorum divinæ Scripturæ annales temporum continent. Ea vero quæ post hæc apud eos gesta sunt, exhibebimus de libro Machabæorum, et Josephi, et Africani scriptis, qui deinceps universam historiam usque ad Romana tempora persecuti sunt.

i Melissus physicus agnoscitur philosophus. **R. CCCX.**

m Phidias eburneam Minervam facit Atheniensibus.

Fidenates contra Romanos rebellant.

o Aristophanes clarus habetur, et Sophocles poeta tragicus.

a Ἐν Ῥώμῃ Κλαρίων ἀγῶν ἑκατονταετής ἤχθη πρῶτος. *Synce* p. 247, D.

b Κράτης ὁ κωμικός καὶ Τελείππια καὶ Πραξιππία καὶ Κλεοβουλίνα ἐγνωρίζοντο. *Ibidem*.

c Ὁ τῆς Ἡρας ναὸς ἐνεπρήσθη. *Ibidem*.

d Ἀβάρης Ὑπερβόρειος χρησμολόγος ἐγνωρίζετο. *Idem* p. 248, A.

e Δήμαρχοι καὶ ἀγοράνομοι ἐν Ῥώμῃ ἠρέθησαν, μέχρι ὄντων ὑπάτων. *Idem* p. 254, C.

f Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι σπονδὰς ἐποίησαντο πρὸς ἀλλήλους τριακοντούταις. *Idem* p. 247, D.

g Ἡρόδοτος ἱστορικός ἐτιμήθη παρὰ τῆς Ἀθηναίων βουλῆς ἐπαναγνοῦς αὐτοῖς τὰς βίβλους. *Idem* p. 247, 248.

h Νεεμίας οἰνοχόος Ἀρταξέρξου, εἰκοστῶ ἔτει τοῦ αὐτοῦ Ἀρταξέρξου αἰτήσας τὸν βασιλεῖα ἀνεισιν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐκ Βαβυλῶνος, τὴν πόλιν τε αὐτοῖς τεῖχεσιν ἔγειρεν· εἰκοστῶ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ Μακροχειροῦ ἀρχομένου τοῦ ἔργου, καὶ τελειωθέντος κατὰ τὸ 16 ἔτος αὐτοῦ ὡς δὲ ἱστορεῖ ἡ τοῦ Ἑσδρα Γραφῆ,

ἐπὶ ἀρχιερέως Ἰωδαῖ υἱοῦ Ἰασῶ· μετὰ δὲ τὸν Ἰωδαῖ Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀρχιεράτευσεν· μετὰ δὲ τὸν Ἰωάννην ὁ κατὰ Ἀλέξανδρον γενόμενος ὑστερον τὸν Μακεδόνα Ἰαδδοῦς. Ἔως μὲν ὧδε Ἑσδρα καὶ Νεεμίου αἱ ἐνδιάθετοι Ἑβραϊκαὶ Γραφαὶ ἐκκλησιαζέσθαι παρεδόθησαν. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα συμβάντα ἡ παραθέντι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Ἰωσηππος ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς ἱστορεῖ, καὶ Ἀφρικανὸς μὲν αὐτὸς ἐν ἐπιτόμῃ. *Synce* p. 249, E.

i Μέλισσος φυσικός ἐγνωρίζετο. *Idem* p. 248, A.

k Εὐριπίδης τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο. Πρωταγῶρας ὁ σοφιστὴς ἤμαζεν· τούτου Ἀθηναῖοι τὰς βίβλους ἐψηφίσαντο καῦσαι. *Ibidem*.

l Ἐν Ῥώμῃ πάλιν ὑπάτοι. *Ibidem*.

m Φειδίας τὴν ἐλεφαντίνην Ἀθηνᾶν ἐποίησεν. *Ibid.*

n Θεαιτητος μαθηματικὸς ἤνθει. *Ibidem*.

o Σοφοκλῆς ὁ τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο. *Idem* p. 257, C.

p Ἐν Ἰταλίᾳ Καμπανῶν ἔθνος συνέστη. *Idem* v. 248, B.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	MACED.	PERS.	ROM.	
				Perdicca	Artaxerxes	Consules
		1581	25	29	77	<i>b</i> Democritus Abderites, et Empedocles, et Hippocrates medicus, Gorgias, Hippiasque, et Prodicus, et Zeno, et Parmenides philosophi insignes habentur.
<i>a</i> Socrates philosophus plurimo sermone celebratur.		1582	26	30	78	
		1583	27	31	79	
R. CCCXX. 87		1584	28	32	80	

c Initium belli Peloponnesiaci, quod annis xxvii perseveravit.

Nehemiam, qui muros Hierusalem construxerat, consummasse opus tricesimo secundo [*al.* primo] anno Artaxerxis regis Persarum Ezras memorat. *d* Si quis autem ab hoc tempore lxx hebdomadas a Daniele conscriptas enumeret, quæ faciunt annos cdx, reperiet eas in regno Neronis expletas : sub quo obsideri Hierusalem cæpta, secundo postea Vespasiani anno capitur.

e XII. ARCHELAUS annis xxiv.

		1585	1	33	81	
		1586	2	34	82	<i>f</i> Bacchylides carminum scriptor agnoscitur.
<i>g</i> Athenienses pestilentia laborant.		1587	3	35	83	Pericles moritur.
<i>i</i> Thucydides agnoscitur.	88	1588	4	36	84	<i>h</i> Ex Ætna monte ignis erupit.
<i>k</i> Eupolis et Aristophanes comædiarum scriptores noscuntur.		1589	5	37	85	<i>l</i> Terra motu apud Locros scissa, Atlante civitas facta est insula.
		1590	6	38	86	<i>m</i> Plato nascitur Athenis.
		1591	7	39	87	
	89	1592	8	40	88	

n VIII. XERXES secundus mensibus ii : post quem IX. SOGDIANUS mensibus vi : cui succedit X. DARIUS NOTHUS annis xix.

R. CGGXXX.

		1593	9	1	89	<i>o</i> Lacedæmonii et Athenienses foedus percutiunt.
		1594	10	2	90	<i>p</i> Eudoxus Cnidius clarus habetur.
		1595	11	3	91	<i>q</i> Lacedæmonii ver sacrum Heracleam destinantes, urbem condunt.
	90	1596	12	4	92	<i>r</i> Clades, quæ in Sicilia Atheniensibus accidit hoc tempore fuit.
		1597	13	5	93	Alicibiades profugus abiit ad Tisaphernem.
		1598	14	6	94	
		1599	15	7	95	
	91	1600	16	8	96	
		1601	17	9	97	
		1602	18	10	98	
		1603	19	11	99	
R. CCCXL. 92		1604	20	12	100	

a Σωκράτης φιλόσοφος καθαρτικός ήγηθει. *Synec.* p. 257, C.

b Δημόκριτος Ἀδδηρίτης καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Ἱπποκράτης ἰητρός, Γοργίας καὶ Ἱππίας καὶ Πρόδικος καὶ Ζήνων καὶ Παρμενίδης ἡκμαζον. *Synec.* p. 255, D, et 257, C.

c Ὁ Πελοποννησιακὸς συνέστη πόλεμος ἑπτακαιεκοσαέτης. *Idem.* p. 253, C, et 257, B.

d Εἰ τις ἐντεῦθεν ἀριθμήσει τὰς παρὰ τῷ Δανιὴλ ὁ ἑβδομάδας, αἱ γίνονται ἔτη υἷ', εὗροι ἂν αὐτὰς ἐπὶ Νέρωνα Ῥωμαίων αυτοκράτορα περατουμένας, καθ' ὃν πολιορκεῖσθαι ἀρχαμένη ἡ πόλις, μετὰ β' ἔτος ὑπὸ Οὐεσπασιανοῦ τὴν ἐσχάτην ἄλωσιν ὑπέμενεν. *Euseb.* apud *Synec.* p. 240, D.

e Μακεδῶνων ἰθ' ἐβασίλευσεν Ἀρχέλαος ἔτη κδ'. *Synec.* p. 254, A.

f Βακχυλίδης μελοποιὸς ἐγνωρίζετο. *Idem*

p. 247, D:

g Ἀθηναίους ἐπέλασεν ὁ λοιμὸς. *Idem.* p. 257.

h Πῦρ ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐβράχη. *Ibidem.*

i Θουκυδίδης ἡκμαζεν. *Idem.* p. 253, C.

k Εὐπολις καὶ Ἀριστοφάνης κωμικοὶ ἐγνωρίζοντο. *Idem.* p. 257, C.

l Σεισμῶν γεγονότων ἡ πρὸς Λοκροῖς Ἀταλάντη σφισθεῖσα νῆσος ἐγένετο. *Ibidem.*

m Πλάτων ἐγεννήθη. *Chiron.* p. 165, D.

n Περσῶν ἡ ἐβασίλευσεν Σέρξης υἱὸς Ἀρταξέρξου μῆνας β'. Σογδιανὸς θ', μῆνας ζ'. Δαρείος ὁ Νδὸς ἔτη ιθ'. *Synec.* p. 255, A.

o Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐπέλασαντο. *Idem.* p. 257, C.

p Εὐδοξὸς ὁ Κνιδίος ἐγνωρίζετο. *Ibidem.*

q Λακεδαιμόνιοι ἀπώκισαν Ἡράκλειαν. *Ibidem.* D.

r Ἀθηναίων συμφορὰ ἐν Σικελίᾳ. *Ibidem.*

	OLYMP.	ABRAHAMUS	MACED. Arche- laus	PERS. Darius Nothus	ÆGYPT. xxviii dynastia Amyr- tæus	ROM. Consu- les	
a AMYRTÆUS Saïtes annis vi.							
Eubœa ab Atheniensium societate recessit.		1605	21	15	1	101	Ægyptus a Persis recessit, et rursus Ægyptiorum renascitur dynastis xxviii, et regnavit Amyrtæus Saïtes an. vii.
		1606	22	14	2	102	δ Euripides apud Archelaum, Sophocles Athenis, moritur.
	93	1607	23	15	3	103	
		1608	24	16	4	104	
c XIII. ORESTES annis iii.							
		1609	1	17	5	105	
		1610	2	18	6	106	d Dionysius in Sicilia tyrannidem exercet.
e xxix dynastia Mendesium.							
i. NEPHERITÆS annis vi.							
		1611	3	19	1	107	
f XIV. ARCHELAUS annis iv.							
g XI. ARTAXERXES qui cognominatus est Mnemon, Darii et Parisatidis filius, annis xl.							
h Sub hoc rege mihi videtur historia, quæ in libro Esther continetur, expleta. Ipse quippe est, qui ab Hebræis Assuerus, a Septuaginta Interpretibus Artaxerxes vocatur.							
Dionysius Syracusis tyrannidem exercet.	94	1612	1	1	2	108	
R. CCCL.		1613	2	2	3	109	i Democritus moritur.
		1614	3	3	4	110	k Alcibiadem Pharnabazus interficit.
		1615	4	4	5	111	l Cyri Persæ ascensus, de quo scribit Xenophon.
m XV. AMYNTAS anno i.							
n Athenienses sustinent tyrannidem.	95	1616	1	5	6	112	
o XVI. PAUSANIAS anno i:							
p II. ACHORIS annis xii.							
q Socrates [al. Isocrates] rhetor agnoscitur.		1617	1	6	1	113	
<p>a Εικοστή ὀγδὴ δυναστεία. Ἀμυρτάνος Σαίτης ἔτη ζ'. <i>Euseb. apud Sync. p. 77, A.</i></p> <p>b Εὐριπίδης τελευτᾷ, καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀθήναις. <i>Chron. pasch. p. 166, D.</i></p> <p>c Μακεδόνων ιγ' ἐβασίλευσεν. Ὀρέστης ἔτη γ'. <i>Sync. p. 254, A.</i></p> <p>d Διονύσιος Συρακίας ἐτυράννει. <i>Idem p. 258, C.</i></p> <p>e Εικοστή ἐνάτη δυναστεία. Μενδήσιοι βασιλεῖς δ'. Α' Νεφερίτης ἔτη ζ'. <i>Euseb. apud Sync. p. 77, A.</i></p> <p>f Μακεδόνων ιδ' ἐβασίλευσεν Ἀρχέλαος ἔτη δ'. <i>Sync. p. 260, B.</i></p> <p>g Περσῶν ια' ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης, ὁ καὶ Μνημων, ἔτη μ'. <i>Idem p. 255, B.</i></p> <p>h Κατὰ τοῦτον μοι δοκεῖ ἢ κατὰ τὴν Ἑσθῆρ ἱστορίαν· εἰ δὲ αὐτὸς ἐστὶν ὁ παρὰ μὲν Ἑβραίοις Ἀσσοῦ-</p> <p>ηρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἑβδομήκοντα Ἑρμηνευταῖς Ἀρταξέρξης. <i>Euseb. apud Sync. ibidem.</i></p> <p>i Δημόκριτος τελευτᾷ. <i>Chron. pasch. p. 169, A.</i></p> <p>k Ἀλκιβιάδην ἀνείλεν Φαρνάβαζος. <i>Sync. p. 257, D.</i></p> <p>l Κύρου Πέρσου ἀνάβασις, ἣν ἱστορεῖ Ξενοφών. <i>Ibidem.</i></p> <p>m Μακεδόνων ιε' ἐβασίλευσεν Ἀμύντας ἔτος ἐν. <i>Idem p. 160, B.</i></p> <p>n Ἀθηναῖοι ἐτυραννήθησαν. <i>Idem p. 257, D.</i></p> <p>o Μακεδόνων ις' ἐβασίλευσεν Πausanias ἔτος ἐν. <i>Sync. p. 260, B.</i></p> <p>p Αἰγυπτίων β' ἐβασίλευσεν Ἀχωρίς ἔτη ιγ'. <i>Euseb. apud Sync. p. 77, A.</i></p> <p>g Σωκράτης ῥήτωρ ἐγνωρίζετο. <i>Sync p. 257, D.</i></p>							

	OLYMP.	ABRAHAMUS	MACED.	PERS.	ÆGYPT.	ROM.	
			Amintas	Artaxerxes	xxix dynastia Achoris	Consules	
			α XVII. AMYNTAS annis vi.				
<i>e</i> Athenienses xxiv litteris uti cœperunt, cum ante xvi tantum litteras habent.		1618	1	7	2	114	<i>b</i> Tyranni Athenis oppressi.
		1619	2	8	3	115	<i>d</i> Xenophon filius Grylli, Diodorus, et Ctesias clari habentur.
	96	1620	3	9	4	116	<i>e</i> Socrates venenum bibit.
<i>g</i> Socratici clari habentur.		1621	4	10	5	117	<i>f</i> Templum rursum Ephesi incensum.
<i>Speusippus insignis habetur.</i>		1622	5	11	6	118	<i>h</i> Diogenes Cynicus philosophus agnoscitur.
<i>Dionysius in tyrannide perseverat.</i>		1623	6	12	7	119	
			ι XVIII. ARGÆUS annis ii.				
R. CCCLX.	97	1624	1	13	8	120	<i>k</i> Carthaginensium bellum famosum. [<i>Cr. et Arm. sacrum.</i>]
<i>l</i> Eudoxus astrologus agnoscitur.		1625	2	14	9	121	
			μ XIX. AMYNTAS iterum an. xviii.				
<i>n</i> Artaxerxis anno xv Galli Senones Romam incenderunt, excepto Capitolio.	98	1626	1	15	10	122	
		1627	2	16	11	123	
		1628	3	17	12	124	
			ο III. PSAMMUTHES anno i. Post quem Nephertites mensibus quatuor.				
<i>p</i> Plato philosophus agnoscitur.		1629	4	18	1	125	
			ρ xxx dynastia Sebennytarum.				
			Ι. NECTANEBUS annis xviii.				
Tribuni militares pro consulibus esse cœperunt.	99	1630	5	19	1	126	<i>r</i> Evagoras in furorem versus, cum regnaret Cypri.
		1631	6	20	2	127	
		1632	7	21	3	128	
		1633	8	22	4	129	
R. CCCLXX.		1634	9	23	5	130	
		1635	10	24	6	131	
	100	1636	11	25	7	132	
<i>τ</i> Magno terræ motu facto Ælice et Bura Peloponnesiæ urbes absorptæ sunt.		1637	12	26	8	133	<i>ς</i> Prænestini a Romanis victi apud flumen Alliam per Quintium Cincinnatum.
		1638	13	27	9	134	<i>υ</i> Isocrates rhetor agnoscitur.
	101	1639	14	28	10	135	
		1640	15	29	11	136	

a Μακεδόνων ιζ' ἐβασίλευσεν Ἀμύντας ἔτη ζ'. *Syncl. p. 260, B.*

b Οἱ ἐν Ἀθήναις τύραννοι κατελύθησαν. *Idem p. 257, D.*

c Ἀθηναῖοι ἤρξαντο στοιχείοις καὶ χρᾶσθαι, πρότερον ἰσ' ἠρώμενοι. *Chron. pasch. p. 167, A.*

d Σπυροφῶν ὁ Γρύλλου, Διόδωρος, καὶ Κτησίας ἐγνωρίζοντο. *Syncl. p. 257, D.*

e Σωκράτης ἀποβήσκει κατακριθεὶς κτείν τὸ κώκων. *Idem p. 258, B.*

f Ὁ ἐν Ἐφέσῳ ναὸς αὐθις ἐνεπρήσθη. *Ibidem, C.*

g Σωκρατικοὶ ἤνθουν. *Ibidem, C.*

h Διογένης Κυνικός φιλόσοφος ἐγνωρίζετο. *Ibidem.*

i Μακεδόνων ιε' ἐβασίλευσεν Ἀργαῖος ἔτη β'. *Idem p. 260, B.*

k Καρχηδονίων ὁ ἱερός πόλεμος. *Idem p. 258, B.*

l Εὐδόξος ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο. *Ibidem.*

PATROL. XXVII.

m Μακεδόνων ιθ' ἐβασίλευσεν Ἀμύντας ἔτη ιη'. *Idem p. 260, B.*

n Γαλάται οἱ καὶ Κέλται Ῥώμης ἐκράτησαν, πληρὸν τοῦ Καπετωλίου. *Idem p. 258, C.*

o Αἰγυπτίων γ' ἐβασίλευσε Ψάμμουθις ἔτος α'. Νεφερίτης μηνὸς δ'. *Euseb. apud Syncl. p. 77, A.*

p Πλάτων φιλόσοφος ἤμαζεν. *Chron. pasch. p. 167, D.*

q Τριακοστὴ δυναστεία Σεβεννυτῶν βασιλέων τριῶν. Α' Νεκτανέβης ἔτη ιη'. *Ibidem, B.*

r Εὐαγόρας βασιλεύων τῆς Κύπρου ἐξέστη. *Syncl. p. 258, C.*

s Πραϊνεστίνους ἐνίκησαν Ῥωμαῖοι. *Ibidem, C.*

t Ἐλίχη καὶ Βούρα πόλεις ἐν Πελοποννήσῳ κατεπόθησαν μεγάλῳ σεισμῷ. *Ibidem, B.*

υ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο. *Chron. pasch. p. 168, B.*

	OLYMP.	ABRAHAMUS	MACED. Amyntas	PERS. Artaxerxes	EGYPT. xxx dynastia Nectanebus	ROM. Consules	
Athenienses principes Græciæ facti.		1641	16	30	12	137	
a Plato et Xenophon,		1642	17	31	13	138	
nec non et alii Socratici clari habentur.		1643	18	32	14	139	
b XX. ALEXANDER anno i.							
R. CCCLXXX.	402	1644	1	33	15	140	
c XXI. PTOLEMÆUS Alorites annis iv.							
		1645	1	34	16	141	d Dionysius rex Siciliæ octavo decimo anno moritur : post quem Dionysius junior regnum invadit.
		1646	2	35	17	142	
		1647	3	36	18	143	
e II. TEOS annis ii.							
	403	1648	4	37	1	144	
XXII. PERDICCA annis vi.							
		1649	1	38	2	145	Teos rex Ægypti fugit in Arabiam.
g III. NECTANEBUS adhuc annis xix.							
		1650	2	39	1	146	
		1651	3	40	2	147	
h XII. ARTAXERXES, qui et OCHUS, annis xxv.							
i Aristoteles xviii ætatis annum agens Platonis auditor est.	404	1652	4	1	3	148	Judæorum pontifex Jaddus,
Alexander R. CCCXC.		1653	5	2	4	149	k Camillus Gallos, qui bellum Romanis intulerant, devicit.
Pheræus agnoscitur.		1654	6	3	5	150	
i XXIII. PHILIPPUS annis xxvi.							
		1655	1	4	6	151	
m Demosthenes orator agnoscitur.	405	1656	2	5	7	152	n Ochus partem quamdam(1) Judæorum captam in Hyrcaniam transferens juxta mare Caspium collocavit.
		1657	3	6	8	153	
		1658	4	7	9	154	
		1659	5	8	10	155	

a Πλάτων και Ξενοφών και άλλοι Σωκρατικοί ήνοιον. *Sync. p. 258, C, et Chron. pasch. p. 168, B.*

b Μακεδόνων κ' έβασίλευσεν 'Αλέξανδρος έτος α'. *Sync. p. 260, C.*

c Μακεδόνων κα' έβασίλευσε Πτολεμαίος έτη γ'. *Sync. p. 260, C.*

d Διονύσιος Σικελίας τύραννος απέθανεν κρατήσας έτη ιη', μεθ' ον ο δεύτερος υιός αυτού Διονύσιος ο μρώτερος. *Idem p. 258, C.*

e Αιγυπτίων β' έβασίλευσεν Τέως έτη β'. *Idem, ibidem.*

f Μακεδόνων κβ' έβασίλευσεν Περδίκκας έτη ζ'. *Sync. p. 260, C.*

g Αιγυπτίων γ' έβασίλευσεν Νεκτανέβης έτη ιθ'. *Euseb. apud Sync. p. 77, D.*

h Περσών ιθ' έβασίλευσεν 'Ωχος κς'. *Sync. p. 255, D.*

i 'Αριστοτέλης Πλάτωνι έμαθήτευσεν από ιη' έτους της ζωής αυτού. *Idem p. 258, D.*

k Κάμιλλος πολιορκουμένην υπό Γάλλων την 'Ρώμην ήλευθέρωσε, διαφθείρας τους πολεμλους. *Idem p. 253, C.*

l Μακεδόνων κγ' έβασίλευσε Φίλιππος έτη κγ'. *Idem p. 260, C.*

m Δημοσθένης ο ρήτωρ έγνωρίζετο. *Chron. pasch. p. 169, C.*

n 'Ωχος μερικην αιχμαλωσταν ειλεν 'Ιουδαίων, ος έν 'Υρκανία κατώπισεν προς τη Κασπία θαλάσση. *Sync. p. 256, A.*

(1) Reprehenditur a Scaligero Hieronymus quod άποδασμόν urbem intellexerit, scripseritque : Ochus άποδασμο Judæorum capta.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	MACED.	PERS.	ÆGYPT.	ROM.
			Philippos	Artaxerxes	xxx dynastia Ochus	Consules Nectanebus
<i>a</i> Alexander Philippi et Olympiadis filius nascitur.	406	1660 1661 1662 1663	6 7 8 9	9 10 11 12	11 12 13 14	156 157 158 159
Hipparinus R. CD. [<i>a</i> . Hipparchus] Dionysii filius Syracusis tyrannidem exercet.	407	1664 1665 1666 1667	10 11 12 13	13 14 15 16	15 16 17 18	160 161 162 163
Romani Gallos superant.	408	1668	14	17	19	164

b Dionysius Sicilia pel-
litur.
c Dio Syracusis inter-
imitur.
d Herinna poetria agno-
scitur.
e Demosthenes orator
omnium rumore celebra-
tur.

f Ochus Ægyptum tenuit, Nectanebo in Æthiopiam pulso : in quo Ægyptiorum regnum destructum est.
g Hucusque Manethos. *Alter.* Nectanebus fugit in Æthiopiam, atque regnaverunt Ægyptiorum Persæ, quorum regnabat Ochus.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	MACED.	PERS.	ROM.
			Philip- pus	Artaxes	Consu- les
		1669 1670 1671	15 16 17	18 19 20	165 166 167
Dionysius Corinthum sub sædere navigavit.	409	1672 1673 1674 1675	18 19 20 21	21 22 23 24	168 169 170 171
R. CDX.					
	410	1676 1677	22 23	25 26	172 173
Descriptione facta Romæ in- venta sunt civium centum sexa- ginta quinque millia.					

h Ochus Sidonem evertit, et
Ægyptum suo junxit impe-
rio. Hucusque mansit regnum
Ægyptiorum.
i Plato moritur. Post quem
academiam Speusippus tenuit.
Romani, cum Samnitas duo-
bus præliis cecidissent, uni-
versos confines, qui a sua so-
cietate discesserant, in ditio-
nem propriam redigunt.
Dionysius Corinthum (1) pul-
sus.

κ XIII. ARSES OCHI annis III.

<i>l</i> Judæorum pontifex maxi- mus Jaddus clarus habetur.	411	1678 1679 1680	24 25 26	1 2 3	174 175 176	<i>m</i> Speusippus Platonis suc- cessor moritur : cui succedit Xenocrates.
--	-----	----------------------	----------------	-------------	-------------------	---

π XXIV. ALEXANDER Philippi annis XII.

ο XIV. DARIUS Arsami annis VI.

	4181	1	1	177	<i>p</i> Manasses frater Jaddi pon- tificis Judæorum templum in monte Garizin constituit.
--	------	---	---	-----	---

κ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ἐξ Ὀλυμπιάδος ἐγεν-
νήθη. *Sync.* p. 155, C.

β Διονύσιος ὁ τύραννος ἐξέπεσε Σικελίας. *Idem*
p. 260, A.

γ Δίων ἀναίρεται. *Idem* p. 259, D.

δ Ἡρίννα ποιήτρια. *Idem* p. 260, A.

ε Δημοσθένης ῥήτωρ ἐγνωρίζετο. *Ibidem*, et
Chron. pasch. p. 169, D.

ς Ὀχος ἐκράτησεν Αἰγύπτου, φυγόντος Νεκτανεβῶ
εἰς Αἰθιοπίαν. *Sync.* p. 256, B.

g Μέγχοι τῶνδε Μανευῶ. *Sync.* p. 77, C.

h Ὀχος Σιδῶνα κατέσκαψεν. *Idem* p. 258, A.

ι Πλάτων τελευτῶν Σπέρσιππον διάδοχον τῆς Πλα-

τωνικῆς διατριβῆς προεστήσατο. *Idem* p. 259, D.

κ Περσῶν γ' ἐβασίλευσεν Ἀρσῆς Ὀχου ἀδελφός
ἐτη δ'. *Sync.* p. 256, B.

ι Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἰαδδοῦς. *Sync.* p. 254, D.

μ Ἦνθει Σενοκράτης διάδοχος Σπευσίππου. *Idem*
p. 260, A.

π Μακεδόνων κδ' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος, ὁ Φιλί-
ππου ἐτη ιθ'. *Idem* p. 260, D.

ο Περσῶν ιδ' ἐβασίλευσεν Δαρεῖος Ἀρτάμου ἐτη ς'.
Idem p. 256, C.

ρ Μανασσῆς ἀδελφός Ἰαδδοῦς ἀρχιερεὺς ὑπολό-
μησε τὸ ἐν Γαριζίν ἱερὸν Σαμαρείας. *Idem* p. 254, D

(1) Ita unus cod. Vat., non *Corintho*. Reapse Dionysius Corinthi obiit, teste Diodoro. Sunt autem
haud semel in hoc canone repetitiones historiarum, pro auctorum sententiarumque diversitate.

a Alexander adversum Illyrios et Thracas feliciter dimicat, et subversis Thebis (1) in Achaia, in Persas arma convertit, et apud Granicum flumen regis ducibus oppressis, urbem Sardis capit.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	MACED.	PERS.	ROM.
			Philippus	Darius	Consules
		1682	2	2	178
		1683	3	3	179
R. CDXX.	112	1684	4	4	180

Alexander, capta Tyro, Judæam invadit, a qua favorabiliter exceptus, Deo victimas immolat, et Judæum pontificem templi honoribus plurimis prosequitur, Andromacho locorum custode dimisso, quem postea Samaritani interficiunt: ob quæ ab Ægypto reversus Alexander magnis eos suppliciis affecit, et urbem eorum captam Macedonibus ad inhabitandum dedit anno regni sui quarto.

b Alexander obtinuit Babylonem interfecto Dario: in quo regnum Persarum destructum est anno septimo regni ejus.

1685	5	5	181
1686	6	6	182

c Romanorum consul Manlius Torquatus filium suum, quod contra imperium in hostem pugnaverat viceratque, virgis cæsum securi percussit.

d Alexander Hyrcanos capit et Mardos: revertensque, cum ascendisset ad Hammonis templum, condidit civitatem in Libya inferiore, quam vocant Parætonium.

OLYMP.	ABRAHAMUS	MACED.	ROM
		Alexander	
	1687	7	183

Romani Samnitas subigunt, et colonias deducunt.

e Alexandria in Ægypto condita septimo [al. sexto] anno regni Alexandri: quo tempore etiam Latini a Romanis perdomiti sunt. Alexander regnat Asiæ anno regni sui septimo [al. sexto] et tenet omnia annis duodecim.

413	1688	8	184	Harpalus fugit in Asiam (2)
	1689	9	185	
	1690	10	186	Bellum Alexandri in India adversum Porum et Taxilem.
	1691	11	187	
414	1692	12	188	g Anaximenes et Epicurus clari habentur.

h Alexander tricesimo secundo [al. xxx, al. xxxiii] ætatis suæ anno in Babylone moritur: post quem translato in multos imperio, diversi regnaverunt. Hinc Alexandrinorum nascitur regnum quod est Ægypti: et per diversas gentes, quas Alexander tenuerat, diversi regnaverunt.

a 'Αλέξανδρος Ἰλλυρίους καὶ Θράκας εἶλε, Θήβας κατέσκαψε, τοὺς Δαρείου στρατηγούς ἐπὶ Γρανικῶν ποταμῶν Λυδῶν ἐνίκησε, Σάρδεις εἶλε, Τύρον ἐπολιόρησεν, Ἰουδαίαν προσελάβετο, καὶ τὸν ἀρχιερεῖα Ἰαδδοῦς ἐτίμησε θύσας τῷ Θεῷ ἡς (Ἰουδαίας) καὶ ἐπιμελητὴν μετὰ τῶν λοιπῶν τόπων Ἀνδρόμαχον κατέστησεν, ὃν ἀνελόντες οἱ τὴν Σαμαρείων οἰκοῦντες, εἰκας ἐτίσαν ἐπανελοῦντο: Ἀλεξάνδρου ἐξ Αἰγύπτου τὴν Σαμαρείαν πόλιν ἐλὼν Ἀλέξανδρος Μακεδόνας ἐν αὐτῇ κατέκτισεν. *Idem* p. 260; 261.

b Κατέσχευεν Βαβυλῶνα Ἀλέξανδρος, καὶ ἡ Περσῶν βασιλεία κατελύθη, διαμεινασα σλ'. *Idem* p. 170, C.

c (Ῥωμαίων) ὕπατος τὸν Ἰδιον υἱὸν ἐπελέκισεν, παρὰ γνώμην αὐτοῦ συμβαλόντα πόλεμον καὶ νικήσαντα. *Chron. pasch.* p. 171, B.

d Ἀλέξανδρος Ὑρχανούς καὶ Μαρδοῦς χειρώσατο. *Sync.* p. 261, B.

e Ἀλεξάνδρεια ἡ κατ' Αἰγύπτου ἐδόμω ἔτει Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη. *Ibidem*, A.

f Ἀλέξανδρος τὴν Ἀορνὸν πέτραν χειρώσατο καὶ ποταμὸν Ἰνδὸν διέβη. *Sync.* p. 261, B.

g Ἀναξιμένης καὶ Ἐπίκουρος ἐγνωρίζοντο. *Idem* p. 275, A.

h Ἀλέξανδρος 18^{ος} ἔτος ἀγων τελευτᾷ ἐν Βαβυλῶνι.

(1) Al. pro subversis Thebis habet quibus subversis.

(2) Imo ex Asia scribendum, admonente Scalligero.

OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT.	MACED.	ROM.
		Ptolemæus Lagi	Philippus Aridæus	Consules

a I. PTOLEMÆUS Lagi filius annis XL.

b I. PHILIPPUS ARIDÆUS annis VI

Appius Claudius Cæcus Romæ clarus habetur, qui aquam Claudiam induxit, et viam Appiam stravit.

e Agathocles Syracusis in Sicilia tyrannidem exercet.

f Lamiacum bellum motum.

h Ptolemæus Lagi filius, tertio regni anno, plurimos captivorum in Ægyptum transtulit.

i Theophrastus philosophus agnoscitur, qui divinitate loquendi, ut ait Cicero, nomen accepit.

m Judæorum pontifex magnus Onias Jaddi filius clarus habetur.

n Romani Samnitas latrones diutissime contra se præfantes ad extremum servituti subiciunt.

OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT.	MACED.	ASIAE	ROM.
		Ptolemæus Lagi	Philippus Aridæus	Antigonus	Consules

Hinc Asiæ regnum nascitur, et mox Syriæ: et regnat in Asia primus Antigonus.

q Machabæorum Hebræa historia hinc Græcorum supputat regnum. Verum hi duo libri inter divinas Scripturas non recipiuntur (1).

a Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου πρῶτος μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἔτη μ'. *Sync. p. 271, C.*

b Μακεδόνων πρῶτος ἐβασίλευσε μετὰ Ἀλέξανδρον Φιλίππου ὁ Ἀριδαῖος ἔτη ζ'. *Idem p. 269, D.*

c Οἱ Μακεδόνων ἡγεμόνες ἐβασίλευσαν. *Idem p. 274, D.*

a Λυσίμαχος Θράκης τε καὶ Χερρόνησου, τῆς λοιπῆς τε ὁμοῦ χώρας βασιλεύει. *Idem p. 266, A.*

e Ἀγαθοκλῆς ἐν Συρακούσαις ἐτυράνησε. *Idem p. 275, A.*

f Ὁ Ασριακὸς πόλεμος ἐκινήθη. *Ibidem.*

g Περδίκκας εἰς Αἴγυπτον ἐστράτευσεν. *Idem p. 274, D.*

h Πτολεμαῖος ὁ Λάγου δόλῳ παραλαβὼν τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπάτη πολλοὺς ἐκ τῆς Ἰουδαίας μετῴκησεν εἰς Αἴγυπτον. *Idem p. 271, C.*

i Μένανδρος ὁ κωμικὸς ποιητῆς πρῶτον δρᾶμα διέβηκε Ὀργῆν, ἐνίκαι. *Idem p. 275, B.*

k Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐγνωρίζετο. *Sync. p. 274, C.*

l Θεόφραστος φιλόσοφος ἐγνωρίζετο. *Idem p. 275, B.*

m Ἰουδαίων Ὀνείας ἀρχιερεὺς υἱὸς Ἰαδδῶς ἐγνωρίζετο. *Idem p. 269, B.*

n Ῥωμαῖοι Σαυιτιῶν ἀράδων τελείως ἐκράτησαν. *Idem p. 275, A.*

o Ἀσίας πρῶτος μετὰ Ἀλέξανδρον Ἀντίγονος ἐβασίλευσεν ἔτη ιη'. *Sync. p. 273, C.*

p Ἀντίγονος Ἀντιγονίαν τὴν πρὸς τῷ Ὀρόντι ποταμῷ ἐκτίσεν, ἣν Σέλευκος ἐπικτίσας Ἀντιόχειαν ὠνόμασεν. *Ibidem.*

q Ἡ τῶν Μακκαβαίων ἱστορικὴ γραφὴ τοὺς Ἑλλήνων βασιλεῖς ἀπὸ Ἀντιγόνου ἀριθμεῖ, ἥτις τῶν μὲν θεοπνευστῶν οὐκ ἐστίν. *Ibidem.*

r Μακεδόνων ἐβασίλευσε Κάσανδρος ἔτη ιθ'. *Idem p. 270, A.*

(1) Posterioribus tamen Ecclesiae decretis auctoritatem obtinuerunt.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT.	MACED.	ASIAE	ROM.	
			Ptolemæus Lagi	Cassander	Antigonus	Consules	
R. CDXL. 117		1701	9	2	3	197	a Menedemus et Spen-
		1702	10	3	4	198	sippus philosophi insignes
		1703	11	4	5	199	habentur.
		1704	12	5	6	200	

	OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT.	MACED.	ASIAE	SYRIÆ	ROM.	
			Ptolemæus Lagi	Cassander	Antigonus	Seleucus Nicanor	Consules	
Regnum Syriæ et Babylonis et superiorum locorum nascitur : et regnat primus Seleucus Nicanor.		1705	13	6	7	1	201	c Ab hoc anno Edeseni tempora computant civitatis suæ.
		1706	14	7	8	2	202	
		1707	15	8	9	3	203	
d Romani Marsos et Umbros, et Pelignos superant.	118	1708	16	9	10	4	204	
f Romani colonias deducunt.		1709	17	10	11	5	205	e Lysimachia in Thracia condita civitas.
h Cyprum Ptolemæus invasit insulam.	119	1710	18	11	12	6	206	g Demetrius Phalereus ad Ptolemæum veniens, impetravit, ut Atheniensibus democratia redderetur.
i Theodorus atheus agnoscitur philosophus, qui impius vocabatur.		1711	19	12	13	7	207	
l Judeorum pontifex maximus Simon, Oniæ filius, clarus habetur, cui cognomen Justus fuit propter sollicitam in Deum religionem, et in cives suos pronam clementiam.	120	1712	20	13	14	8	208	
		1713	21	14	15	9	209	
		1714	22	15	16	10	210	
		1715	23	16	17	11	211	k Seleucus Antiochiam, Laodiceam, Seleuciam, Apamiam, Edessam, Beroeam, et Pellam urbes condidit ; quarum Antiochiam xii anno regni sui exstruxit.
		1716	24	17	18	12	212	
		1717	25	18	1	13	213	
		1718	26	19	2	14	214	n Seleucus Babylonem obtinuit.

o HI. FILII CASSANDRI Antigonus et Alexander annis iv.

1719	27	1	3	15	215
------	----	---	---	----	-----

a Μενέδημος και Σπεύσιππος φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. *Syns. p. 274, D.*

b Συρίας και Βαβυλωνίας και τῶν ἄνω τόπων πρῶτος Σέλευκος Νικάνωρ ἐβασίλευσεν ἐτη λδ'. *Ibidem, C.*

c Ἐδεσσαῖοι τοὺς χρόνους ἐνθεν ἀριθμοῦσι. *Idem p. 274, A.*

d Ῥωμαῖοι Μαρσούς και Ἰμβρούς, και Παλλινούς παρεστήσαντο. *Idem p. 275, A.*

e Λυσιμαχία ἐν Θράκη ἐκτίσθη. *Idem p. 274, D.*

f Ῥωμαῖοι ἀποικίας ἐπεμψαν. *Idem p. 275, A.*

g Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, Ἀθηναῖος ἀποδοὺς τὴν ἐξομοκρατίαν, ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον. *Idem p. 274, D.*

h Κύπρου Πτολεμαῖος ἐκράτησεν. *Idem p. 275, A.*

i Θεόδωρος ἀθεός ἐγνωρίζετο. *Ibidem.*

k Σέλευκος Λαοδίκειαν, Σελεύκειαν, Ἀπάμειαν, Ἐδεσσαν, Βέβροϊαν, Πέλλαν ἐπέκτισεν. Ὁ αὐτὸς Ἀντιόχειαν ἰδ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. *Idem p. 274, A.*

l Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν Σίμων. *Idem p. 276, C.*
Ὁ και δίκαιος ἐπικληθεὶς διὰ τε τὸ πρὸς τὸν θεὸν εὐσεβὲς και τὸ πρὸς τοὺς ὁμοφύλους εὐνοῦν. *Josephus Antiq. XII, 2.*

m Ἀσίας β' Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς Ἀντιόχου παῖς ἐτη ιζ'. *Syns. p. 273, C.*

n Σέλευκος Βαβυλῶνα παρεστήσαντο. *Idem p. 274, A.*

o Μακεδόνων ἐβασίλευσαν παῖδες Κασάνδρου ἐτη δ'. *Idem p. 270, A.*

OLYMP.	ABRAHAMUS	EGYPT.	MACED.	ASIAE	SYRIAE	ROM.	
		Ptol. Lagi.	Filii Cassandri	Demetrius	Seleucus Nicanor	Consules	
121	1720	28	2	4	16	216	<i>a</i> Demetrius rex Asiae cognomento Poliorcetes Samaritarum urbem vastat, quam Perdiccas ante construxerat.
	1721	29	3	5	17	217	
	1722	30	4	6	18	218	
<i>b</i> IV. DEMETRIUS annis v.							
	1723	31	1	7	19	219	Legati Alexandrini a Ptolemæo primùm Romam missi amicitiam impetraverunt. [<i>Af.</i> Romanorum amicitiam petiverunt.] <i>f</i> Seleucus in eas urbes, quas exstruxerat, Judæos transfert, jus eis civium et municipalem ordinem cum Græcis æquali honore concedens. <i>i</i> Judæorum pontifex Eleazarus frater Simonis suscipit templi ministerium, filio Simonis Onia parvo admodum derelicto. Antigonus dux Macedonum cognomento Gonatas, id est <i>genicularius</i> , Lacedæmonem obtinuit.
<i>c</i> Censu Romæ agitato, inventa sunt civium Romanorum ccc. xx millia. [<i>Arm.</i> ccxx.] <i>d</i> Mæander R. CDLX. comicus moritur. <i>e</i> Romani Gallos Tyrrenosque superant et Sabînorum terram sorte dividunt.	1724	32	2	8	20	220	
	1725	33	3	9	21	221	
	1726	34	4	10	22	222	<i>g</i> V. PYRRHUS mens. vii.
	1727	35	5	11	23	223	
123	1728	36	1	12	24	224	<i>h</i> VI. LYSIMACHUS annis v. <i>k</i> Romani Crotonem capiunt civitatem.
	1729	37	1	13	25	225	
	1730	38	2	14	26	226	
	1731	39	3	15	27	227	
124	1732	40	4	16	28	228	<i>l</i> II. PTOLEMÆUS PHILADELPHUS annis xxxviii.
	1733	1	5	17	29	229	

Conditi a Romanis Ariminum, et Beneventum.

Demetrius semetipsum Seleuco tradidit: qui, destructo regno Asiæ, captoque Demetrio, ex utroque regno unum faciens imperium, Syriæ et Asiæ pariter imperavit.

OLYMP. ABRAHAMUS EGYPT. MACED. SYRIAE ROM.

Ptolem. Seleucus Consules
Philad. Ceraunus Nicanor

VII. PTOLEMÆUS cognomento Ceraunus annis ii.

R. CDLXX.

1734 2 1 30 230
1735 3 2 31 231

m Sostratus Cnidius pharum magnam in Alexandria construxit.

a Δημήτριος Πολιορκητής την πόλιν Σαμαρέων ἐπόρθησεν. *Synop.* p. 273, D.

b Μακεδόνων ἑβασίλευσε Δημήτριος ἔτη ε'. *Idem* p. 270, A.

c Τιμῆσεως ἐν Ῥώμῃ γενομένης, εὐρέθησαν μυρῖάδες κς'. *Idem* p. 276, C.

d Μέγανδρος ὁ κωμικός ἐτελεύτησεν. *Idem* p. 275, A.

e Ῥωμαῖοι Κελτοὺς καὶ Τυρρῆνοὺς ἐνίκησαν, καὶ τὴν Σαβίνων γῆν ἐκληρώσαντο. *Idem* p. 274, D.

f Σέλευκος ἐν ταῖς νέαις πόλεσιν Ἰουδαίους συνήκισεν Ἑλλησι. *Ibidem*.

g Μακεδόνων ἑβασίλευσε Πύρρος μῆνας ζ'. *Idem* p. 270, A.

h Μακεδόνων ἑβασίλευσε Λυσίμαχος ἔτη ε'. *Idem* p. 270, B.

i Ἰουδαῖον ἀρχιεράτευσεν Ἐλεάζαρ Σίμωνος ἀδελφός ἀντ' Ὀνειοῦ παιδὸς Σίμωνος νηπίου καταλειφθέντος. *Idem* p. 269, C.

k Ῥωμαῖοι Κρότωνα ἔλαβον. *Idem* p. 275, B.

l Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου β' ἑβασίλευσε Πτολεμαῖος Φιλάδελφος ἔτη λη'. *Idem* p. 271, C.

m Σώστρατος Κνίδιος τὴν φάρον Ἀλεξανδρείας μεγαλοκρεπῶς ἀνέστησεν. *Ibidem*, D.

OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT.	MACED.	SYRIÆ	ROM.
		Ptolem. Philad.	Ptolem. Ceraunus	Seleucus Nicanor	Consules

a VIII. MELEAGER mensibus II.
IX. ANTIPATER diebus XLV.
X. SOSTHENES annis II.

125	1756	4	1	32	232
-----	------	---	---	----	-----

b Ptolemæus Philadelphus Judæos, qui in Ægypto erant, liberos esse permisit, et vasa Eleazaro pontifici Hierosolymorum votiva transmittens, divinas Scripturas in Græcam vocem ex Hebræa lingua per LXX interpretes transferri curavit: quas in Alexandrina bibliotheca habuit, quam sibi ex omni genere litteraturæ comparaverat.

c II. ANTIOCHUS SOTER annis XIX.

d Milo Romanis Tarentum tradidit civitatem.	1737	5	2	1	233
---	------	---	---	---	-----

e XI. ANTIGONUS GONATAS annis XXXVI.

	1738	6	1	2	234
	1739	7	2	3	235
126	1740	8	3	4	236
	1741	9	4	5	237

f Sarapis (qui et Sorapis vel etiam Serapis secundum quosdam ingressus est Alexandriam ibique mansit. [At Serapidis simulacrum Alexandriam venit.]

g Una virginum Romanarum in corruptione deprehensa R. CDLXXX. percussit.	1742	10	5	6	238
	1743	11	6	7	239
	1744	12	7	8	240

Zeno Stoicus philosophus agnoscitur.

h Polemo philosophus moritur: post quem Arcesilas et Crates clari habentur.

k Aratus poeta cognoscitur.	1745	13	8	9	241
l Argentens nummus primum in Urbe figuratus. [Al. Gracchus argenteos nummos primum in Urbe figurare fecit.]	1746	14	9	10	242
	1747	15	10	11	243

i Romani colonias deduxerunt, multæque urbes in Sicilia eis junctæ. Regni Philadelphii anno XIV Romani civitatem Siciliae Syracusas capiunt.

m Romani Calabriam Messanamque tenuerunt.	1748	16	11	12	244
	1749	17	12	13	245
	1750	18	13	14	246
	1751	19	14	15	247

n Zeno Stoicus moritur: post quem Cleanthes philosophus cognoscitur.

o Romæ virgo vestalis in stupro detecta laqueo vitam finivit.	1752	20	15	16	248
	1753	21	16	17	249
R. CDXC.	1754	22	17	18	250
	1755	23	18	19	251

p Nicomedes rex Bithyniæ Astacum urbem ampliavit, Nicomediam nuncupavit.

a Μακεδόνων ἐβασίλευσαν Μελέαγρος μῆνας β', Ἀντίπατρος ἡμέρας με', Σωσθένης ἔτη β'. *Sync.* p. 270, B-D.

b Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώτους Ἰουδαίους ἐλευθέρους ἀνήκεν, ἀναθηματὰ τε βασιλικὰ ἐν Ἱεροσολύμοις διαπεμφάμενος, τὰς Ἰουδαίων Γραφὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταβληθῆναι ἐσπούδασας, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατασκευασθεῖσαι αὐτῷ βιβλιοθήκαις ἀπέθετο. *Chron. pasch.* p. 172, 173.

c Ἀσία, Συρία, Βαβυλωνία β' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Σωτήρ ἔτη ιθ'. *Sync.* p. 274, C.

d Μίλων παρέδωκε Ῥωμαίοις Τάραντα. *Idem* p. 271, A.

e Μακεδόνων ἐβασίλευσεν Ἀντίγονος ὁ Γονατῆς ἔτη λς'. *Idem* p. 270, D.

f Ὁ Σάρραπς, ἢ ὁ Σόρραπς, ἢ ὁ Σεράπης κατὰ τι-

νας, ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ ἰδρύνθη. *Idem* p. 275, B.

g Μία τῶν ἐν Ῥώμῃ παρθένων ἀνηρέθη φθαρῆσα. *Ibidem.*

h Πολέμων θνήσκει ὁ φιλόσοφος, μεθ' ὃν Ἀρκεσίλας καὶ Κράτης ἐγνωρίζοντο. *Idem* p. 276, B.

i Ῥωμαῖοι ἀποικίας ἐπέτειλαντο. *Ibidem*, C.

k Ἀρατος ποιητὴς ἐγνωρίζετο. *Idem* p. 275, B.

l Ἐν Ῥώμῃ πρῶτον ἀργυροῦν ἐκόπη νόμισμα. *Ibidem.*

m Ῥωμαῖοι Καλαβρίαν ἔλαβον καὶ ὑπέταξαν, καὶ Μεσσήνην. *Ibidem.*

n Ζήνωντα Στωϊκὸν θανέντα Κλεάνθης μαθητὴς διεδέξατο. *Ibidem.*

o Ἐν Ῥώμῃ παρθένος καταγνωσθεῖσα τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἑστίας ἐαυτὴν ἀνέβλεν. *Ibidem*, C.

p Νικομήδειαν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἔκτισε Νικομήτης βασιλεὺς Βιθυνῶν. *Ibidem*, D.

OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT.	MACED.	SYRIÆ	ROM.
		Ptolem. Philad.	Antig. Gonatas	Antiochus Deus	Consules

α III. ANTIOCHUS, qui vocabatur Deus, an. xv.

δ Romani Carthaginienses navali certamine superant, et centum Libyæ urbes capiunt.	130	1756	24	19	1	252	
		1757	25	20	2	253	
		1758	26	21	3	254	c Erasistratus medicus agnoscitur.
		1759	27	22	4	255	
d Judæorum pontificatum post Eleazarum avunculus ejus Manasses accipit.	131	1760	28	23	5	256	
		1761	29	24	6	257	e Antigonus Atheniensibus reddidit libertatem.
		1762	30	25	7	258	
		1763	31	26	8	259	
f Carthaginienses Romanorum naves in Sicilia capiunt, Metello consule in fugam verso.	132	1764	32	27	9	260	
		1765	33	28	10	261	
		1766	34	29	11	262	
		1767	35	30	12	263	g Parthis a Macedonum imperio recedentibus, primus regnavit Arsaces, unde et Arsacidæ dicti.
h Judæorum pontifex Onias, Simonis justii filius, clarus habetur, qui consuetu Ptolemæo regi tributa non reddens, ad iram eum commovet. Verum Josephus, vir inter suos nobilis, legatus a Judæis ad Ptolemæum missus, cum familiaritatem regis ob plurima in eum meruisset obsequia, dux Judææ et regionum finitimarum constituitur.	133	1768	36	31	13	264	
		1769	37	32	14	265	
		1770	38	33	15	266	

ι III. PTOLEMÆUS EVERGETES annis xxvi.

κ IV. SELEUCUS CALLINICUS annis xx.

i Josephus, vir inter suos nobilis, legatus a Judæis ad Ptolemæum missus, cum familiaritatem regis ob plurima in eum meruisset obsequia, dux Judææ et regionum finitimarum constituitur.	134	1771	1	34	1	267	
		1772	2	35	2	268	
		1773	3	36	3	269	
λ XII. DEMETRIUS annis x.							m Censu Romæ agitato inventa sunt hominum cclx millia.
		1774	4	1	4	270	

n Romæ templum Vestæ incensum. Corruptis circa forum quibusque celsioribus igni, Metellus pontifex sacra Vestæ semiustus abrupuit.

o Quintus Ennius poeta Tarenti nascitur: qui a Catone quæstore Romam translatus habitavit in monte Aventino, parco admodum sumptu contentus, et unius ancillæ ministerio.	135	1775	5	2	5	271	
		1776	6	3	6	272	
		1777	7	4	7	273	
		1778	8	5	8	274	
p Virgo vestalis Romæ a servo corrupta propria manu se interficit.	136	1779	9	6	9	275	
		1780	10	7	10	276	
		1781	11	8	11	277	
		1782	12	9	12	278	
		1783	13	10	13	279	

ρ XIII. ANTIGONUS annis xv.

q Συρίας καὶ Ἀσίας γ' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος, ὁ ἐπικληθεὶς Θεός, ἔτη ιε'. <i>Sync. p. 274, C.</i>	137	1784	14	1	14	280	
r Ῥωμαῖοι, Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ νικήσαντες, ἑκατὸν πόλεις τῆς Λιβύης ἔλαβον. <i>Idem p. 275, D.</i>							
s Ἐρασίστρατος διαφανῆς ἰατρός ἐγνωρίζετο. <i>Idem p. 274, B.</i>							
t Τελευτήσαντος τοῦ Ἐλεαζάρου, τὴν ἀρχιερωσύνην ὁ θεὸς αὐτοῦ Μανασσῆς ἔλαβε. <i>Josephus Antiq. XII, 4.</i>							
u Ἀθηναῖοι Ἀντίγονος τὴν ἐλευθερίαν ἀπέδωκεν. <i>Sync. p. 276, A.</i>							
v Καρχηδόνιοι Ῥωμαίων υἱ' αὐτῶν ἔλαβον ἐν Σικελίᾳ, τρέψαντες καὶ τὸν ὑπατοῦ Μέτελλον. <i>Idem p. 275, C.</i>							
w Πέρσαι τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς ἀπέστησαν, καὶ βασιλεύει Περσῶν Ἀρσάκης, ἀφ' οὗ οἱ Ἀρσακίδαι. <i>Idem p. 284, B, C.</i>							
x Ὀνείας τὴν τιμὴν ἐδέξατο, Σίμωνος υἱὸς ὢν τοῦ							
δικαίου κληθέντος· οὗτος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ φόρον μὴ δοῦς, εἰς ὄργην ἐκίνησε τὸν βασιλεῖα Πτολεμαίων. <i>Josephus Antiq. XII, 4.</i>							
y Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου τρίτος ἐβασίλευσεν Εὐεργέτης ἔτη κς'. <i>Sync. p. 275, B.</i>							
z Συρίας καὶ Ἀσίας δ' ἐβασίλευσεν ὁ Σέλευκος ὁ ἐπικληθεὶς Καλλίνικος ἔτη κ'. <i>Idem p. 284, B.</i>							
aa Μακεδόνων ἐβασίλευσε Δημήτριος ἔτη ι'. <i>Idem p. 271, B.</i>							
bb Τιμῆσεως ἐν Ῥώμῃ γενομένης εὐρέθησαν μυριάδες κς'. <i>Ibidem, C.</i>							
cc Ἐν Ῥώμῃ ἱερὸν ἐνεπρήσθη τῆς Ἑστίας. <i>Idem p. 276, A.</i>							
dd Ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ δούλου διακορευθεῖσα παρθένος εαυτὴν διεχείριστο <i>Ibidem, A.</i>							
ee Μακεδόνων ἐβασίλευσεν Ἀντίγονος ἔτη ιε'. <i>Idem p. 282, A.</i>							

	OLYMP.	ABRAMA- MUS	EGYPT. Ptolem. Ever- getes	MACED. Anti- gonus	SYRIÆ Seleucus Calli- nicus	ROM. Consu- les
<i>a</i> Judæorum pontifex Simon Oniæ filius clarus habetur : sub quo Jesus filius Sirach <i>Sapientiæ</i> li- brum componens, quem vocant Panareton, etiam Simonis in eo fecit men- tionem.	138	1785	15	2	15	281
		1786	16	3	16	282
		1787	17	4	17	283
		1788	18	5	18	284
		1789	19	6	19	285
		1790	20	7	20	286

b Quadraginta ferme
millia Gallorum a Roma-
nis casa.

c V. SELEUCUS CÆRAUNUS annis III.

<i>d</i> Caria et Rhodus ita terræmotu concussæ sunt, ut colossus magnus rueret.	139	1791	21	8	1	287
		1792	22	9	2	288
		1793	23	10	3	289

e VI. ANTIOCHUS MAGNUS an. XXXVI.

R. DXXX.	140	1794	24	11	1	290
		1795	25	12	2	291
		1796	26	13	3	292

IV. PTOLEMÆUS PHILOPATER an. XVII.

		1797	1	14	4	293
		1798	2	15	5	294

g Ea, quæ in tertio Mar-
chabæorum libro scripta
sunt, sub hoc Ptolemæo
principe gesta referuntur.

h XIV. PHILIPPUS an. XLII.

<i>i</i> Victi Judæi, et LXX [al. XL] millia armatorum ex numero eorum casa.	141	1799	3	1	6	295
		1800	4	2	7	296
		1801	5	3	8	297
<i>k</i> Romæ virgines Vestæ obstupri vitium vivæ terra obrutæ sunt. R. DXL.	142	1802	6	4	9	298
		1803	7	5	10	299
		1804	8	6	11	300
		1805	9	7	12	301
		1806	10	8	13	302
		1807	11	9	14	303
Romani Marcello con- sule Syracusas capiunt. <i>m</i> Antiochus rex Syriæ, victo Philopatre Ptole- mæo, Judæam sibi sociat.	143	1808	12	10	15	304
		1809	13	11	16	305
<i>o</i> Scipio Hiberiæ mul- tas urbes recipit.	144	1810	14	12	17	306
		1811	15	13	18	307
		1812	16	14	19	308
		1813	17	15	20	309

l Eratosthenes philoso-
phus agnoscitur.

Romani subigunt Ca-
pua[m] et Siciliam.
Lævinus consul cum At-
talo rege Asiæ amicitiam
facit.

n Judæorum pontifex
maximus Onias, filius Si-
monis, habetur insignis :
ad quem Lacedæmonio-
rum rex Arius legatos
mittit ob amicitiam.

a Ἰουδαίων ἐπ' ἀρχιεράτους Σίμων υἱὸς Ὀνειοῦ.
Sync. p. 275, C. Κατὰ τοῦτον Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιράχ,
τὴν καλουμένην Πανάρετον *Sophiar* συντάξας, αὐτοῦ
τοῦ Σίμμωνος ἐμνημόνευσεν. *Chron. pasch.* p. 175, C.
b Ῥωμαῖοι Γάλλων μυριάδας δ' ἀνείλον. *Sync.* p.
276, B.

c Συρίας ε' ἐβασίλευσεν Σέλευκος ὁ Κεραυνὸς ἔτη
γ'. *Idem* p. 284, C.

d Καρία καὶ Ῥόδος ἐσεισθησαν, ὡς καὶ τὸν μέγαν
χολοσσὸν κατακεσεῖν. *Idem* p. 276, C.

e Συρίας ζ' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ ἐπικληθεὶς
Μέγας ἔτη λς'. *Idem* p. 284, D.

f Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας τέταρτος ἐβασίλευσε
Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἔτη ις'. *Idem* p. 282, D.

g Ἡ τρίτη τῶν Μακκαβαίων βίβλος περὶ τοῦ Φι-
λοπάτορος τούτου Πτολεμαίου ἱστορεῖ. *Ibidem*.

h Μακεδόνων ιε' ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη μθ.
Ibidem, A.

i Ἰουδαῖοι ληφθέντες, τεσσαράκοντα χιλιάδας ὀπι-
τῶν ἀποβαλλόμενοι. *Chron. pasch.* p. 176, A.

k Ἐν Ῥώμῃ παρθένοι, ἀλοῦσαι φθορᾶ, ζῶσαι κατ-
ωρύγησαν. *Sync.* p. 276, B.

l Ἐρατοσθένης ἐγνωρίζετο. *Chron. pasch.* p. 175, D.

m Ἀντίοχος ὁ Μέγας, Πτολεμαίου τὴν Ἰουδαίαν κρα-
τοῦντος τοῦ Φιλοπάτορος, πολέμῳ νικήσας αὐτὸν, τὴν
χώραν ἀπέβαλετο. *Sync.* p. 282, D.

n Ἰουδαίων ἀρχιεράτους Ὀνειῆς ὁ Σίμμωνος υἱός,
πρὸς ἧν ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς Ἄρειος πρὸςβέλαν
τα ἐπεμψε καὶ ἐπιστολάς. *Josephus Antiq.* XII, 4.

o Σκιπίων Κελτιθηρίας πολέμῳ πόλεις πολλὰς Ῥω-
μαίοις ὑπηγάγετο. *Sync.* p. 276, B.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT. Ptolem. Epiph.	MACED. Philip- pus	SYRIÆ Antio- chus Magnus	ROM. Consu- les	
a Ptolemæus Epiphanes, id est nobilitas, Scopa principe militiæ misso, Judæam capit, et plurimas Syriæ civitates. R. DL.							
b V. PTOLEMÆUS EPHIPHANES an. xxiv.							
	1814	4	16	21	310		
	1815	2	17	22	311		
	1816	3	18	23	312		Juxta Theram apparuit insula, quæ vocatur Hiera.
Nævius comicus Uticæ moritur, pulsus Romæ factione nobilitatis, ac præcipue Metellorum. 145							
c Carthago in ditionem Romanorum per Scipionem redigitur.							
	1817	4	19	24	313		
d Plautus ex Umbria Sarsinas Romæ moritur, qui propter annonæ difficultatem ad molas manuarum pistori se locaverat; ibi, quoties ab opere vacaret, scribere fabulas ac vendere solitus. [<i>At.</i> ac vendere sollicitus consueverat.]							
	1818	5	20	25	314		
	1819	6	21	26	315		
	1820	7	22	27	316		
	1821	8	23	28	317		
	1822	9	24	29	318		
	1823	10	25	30	319		
	1824	11	26	31	320		
Antiochus Judæorum erga se cognita voluntate, magnis eos muneribus donat, et per epistolas crebris laudibus R. DLX. 147 prosequitur.							Antiochus, Scopa superato, Syriæ urbes recipit, et Judæis voluntarie conjungitur.
	1825	12	27	32	321		
	1826	13	28	33	322		
d Post prælium, quo in Thermopylis est victus Antiochus, hoc inter eum et Romanos convenit, ut mille talenta eis per annos singulos vectigalis nomine persolveret.							Romani Græcos liberos esse jusserunt: et universa Hiberia imperata fecit.
	1827	14	29	34	323		
e Antiochus in amicitiam Ptolemæi regressus, pacem cum eo facit; et Cleopatra filia sua uxore ei tradita, dotis nomine Syriam, Phœnicem, Samariam Judæamque concedit.							
	148	1828	15	30	35	324	
f Eumenes frater regis Attali, qui Eumeniam in Phrygia condidit, clarus habetur.							
	1829	16	31	36	325		
f Romani multas colonias deduxerunt.							Titus Livius tragœdiarum scriptor clarus habetur, qui ob ingenii meritum a Livio Salinatore, cujus liberos erudiebat, libertate donatus est.
g Secundus liber Machabæorum apud Judæos hujus temporis gesta continet.							
	1830	17	32	37	326		
g VII. SELEUCUS, qui et Philopater, an. xii.							
i Simon præpositus templi Hierosolymorum ad Apollonium Syriæ Phœnicis ducem Seleuci confugiens multis ei muneribus repromissis sacerdotium sibi vindicare cœpit: quo Seleucus audito Heliodorum mittit ad negotium pervidendum. Qui cum in Judæam venisset, et inique judicasset, multa perperam gerens, divinis adversum se signis deterretur, et ad Seleucum revertitur. Onias autem sacerdos curaverat ut Simon profugus fieret, ut in Machabæorum libris narratur.							
a Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανῆς τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Συρίας πέμψας ἐχειρώσατο διὰ Σκοποῦ στρατηγού· πρὸς δὲ Ἀντίοχος αὐτὸς πολεμήσας, ταύτας ἐχειρώσατο, συμμαχοῦντων αὐτῷ καὶ Ἰουδαίων, οἷς δι' ἐπιστολῶν πολλὰ μαρτυρήσας, δωρεαῖς μεγάλαις ἐτίμησεν. <i>Idem</i> p. 283, A.							
b Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας εἰ ἐδασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανῆς ἔτη κθ'. <i>Synce.</i> p. 283, D.							
c Καρχηδόνα Ῥωμαῖοις Σικελίῳ παρεστήσατο. <i>Idem</i> p. 285, D.							
d Ἐν Θερμοπύλαις Ῥωμαῖοις συμβαλὼν Ἀντίοχος ἠττήσεται· ὥστε αὐτὸν ὑπόσπονδον γενέσθαι τελοῦντα χίλια τάλαντα. <i>Idem</i> p. 284, 285.							
e Ἀντίοχος, φιλωθεὶς τῷ Πτολεμαίῳ, σπονδὰς πρὸς αὐτὸν ἐποίησατο, καὶ Κλεοπάτραν τὴν αὐτοῦ θυγα-							
τέρα τῷ Πτολεμαίῳ εἰς γυναῖκα, παραχωρήσας αὐτῷ φερνῆς ὀνόματι Συρίαν καὶ Σαμάρειαν καὶ Ἰουδαίαν. <i>Chron. pasch.</i> p. 177, B.							
f Ῥωμαῖοι διαφορῶς παροικίας ἐπεμψαν. <i>Synce.</i> p. 276, C.							
g Συρίας ζ' ἐδασίλευσε Σέλευκος ἔτη ιθ'. <i>Idem</i> p. 284, C.							
h Ἐπὶ τούτου ἐπράχθη τὰ κατὰ τὴν πρώτην (δευτέραν) τῶν Μακκαβαίων βίβλον κατὰ Ἰουδαίους ἱστορούμενα. <i>Idem</i> p. 285, A. (<i>Syncellus non de Seleuco sed de Antiocho Magno loquitur.</i>)							
i Σίμων τις προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἱεροῦ, ἐλθὼν πρὸς Ἀπολλώνιον τῆς Φοινίκης στρατηγόν, ὑπισχνεῖται χρήματα, κ. τ. λ. <i>Chron. pasch.</i> v. 177, D.							

OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT. Ptolem. Epiph.	MACED. Philip- pus	SYRIÆ Seleu- cus	ROM. Consu- les
	1831	18	33	2	327

a Cum ab Antiocho per legatos Annibal reposeretur, cui se a Scipione victus sociaverat, ad Prusiam regem Bithyniæ transfugit : quem cum rursus per Flaminium etiam ab eo senatus repeteret, et tradendus esset, venenum bibit, et apud Libyssam Bithyniæ sepultus est.

149	1832	19	34	3	328
	1833	20	35	4	329
	1834	21	36	5	330
	1835	22	37	6	331
150	1836	23	38	7	332
	1837	24	39	8	333

A Troja capta R. DLXX. anni mille.

b Hyrcanus Josephi ducis Judææ filius, cum ad Ptolemæum perrexisset, honorifice ab eo susceptus est. Verum fratres ejus, postquam reversus est, seditione contra eum mota, magnarum calamitatum Judææ genti causa exstiterunt.

c VI. PTOLEMÆUS PHILOMETOR
annis xxxv.

1838	1	40	9	334
1839	2	41	10	335
1840	3	42	11	336

Statius Cæcilius comediarum scriptor clarus habetur, natione Insuber, Gallus, et Ennii primum contubernalis. Quidam Mediolanensem ferunt. Mortuus est [al. Qui ad Mediolanense forum mortuus est] anno post mortem Ennii, et juxta Janiculum sepultus.

d XV. PERSEUS annis x.

1841	4	1	12	337
------	---	---	----	-----

e Aristobulus, natione Judæus, Peripateticus philosophus agnoscitur, qui ad Ptolemæum Philometorem explanationum in Moysem commentarios scripsit.

f VIII. ANTIOCHUS EP PHANES annis xi.

1842	5	2	1	338
------	---	---	---	-----

g Antiochus Epiphanes, cum de regione Ptolemæorum, quam subito invaserat, senatus præcepto recessisset, in Judæam venit, ibique Jesu, cui nomen et Jason, fratri [al. et Jasoni fratri] Oniæ pontificatum tradidit. Quo deinde expulso, Oniam cognomento Menelaum successorem ei dedit. Itaque ob sacerdotii dignitatem orta seditione inter principes, ingentium miseriarum semina pullulaverunt.

R. DLXXX.	152	1843	6	3	2	339
		1844	7	4	3	340
		1845	8	5	4	341
		1846	9	6	5	342
		1847	10	7	6	343
	153	1848	11	8	7	344
		1849	12	9	8	345
		1850	13	10	9	346

h Macedonum regnum defecit.

Romani, interfecto Perse Macedonum rege, destructoque eo regno, Macedonas, Illyrios et Galatas liberos esse jusserunt.

i Antiochus legem Judæorum impugnat : ac primum quidem omnem eorum provinciam ad idololatriam compellens, qui parere noluerunt, enecat. Postea vero Hierosolymam ascendens, templum et vasa Dei,

a 'Αντίοχος, πρὸς Προυσίαν φυγὼν, φαρμάκῳ τελευτᾷ τὸν βίον τῷ φόβῳ Ῥωμαίων. *Sync. p. 283, A.*

b Ὑρκανὸς, Ἰωσήπου παῖς στρατηγῶν τῶν Ἰουδαίων, πρὸς αὐτὸν Πτολεμαῖον ἐλθὼν, καλῶς ὑπέδεχθη· οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, στασιάζοντες, μεγάλης ταραχῆς αἰτίοι γέγονασιν Ἰουδαίους. *Idem p. 283, A, B.*

c Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας εἰς ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ ἔτη λε'. *Idem p. 289, D.*

d Μακεδόνων εἰς ἐβασίλευσε Περσεύς ἔτη ι'. *Idem p. 282, B.*

e Ἀριστόβουλος Ἰουδαῖος Περιπατητικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο, ὃς Πτολεμαίῳ τῷ Φιλομήτορι ἐξηγήσεις τῆς Μωϋσείως γραφῆς ἀνέθηκεν. *Chron. pasch. p. 178, C.*

f Συρίας η' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς ἔτη ια'. *Sync. p. 286, A.*

g Ἀντίοχος τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ ἐπιτίθειται· καταλυθεὶς δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων, εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπανῆλθε, τὴν τε ἀρχιερωσύνην τῷ Ἰησοῦ, τῷ καὶ Ἰάσονι, ἐνεχείρισεν ἀδελφῶν Ὀνειοῦ· καὶ πάλιν ἐκβαλὼν αὐτὸν, ἀδελφῶν τε καὶ Μενελάου ἔδωκεν. Οἱ δὲ, στασιάζοντες πρὸς ἀλλήλους, κακῶν μεγάλων αἰτίοι γέγονασιν Ἰουδαίους. *Ibidem, A-D.*

h Τὰ Μακεδόνων καταλέλυται. *Idem p. 282, B.*

i Ἀντίοχος Ἑλληνίζειν ἀναγκάζει τοὺς Ἰουδαίους, τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκπορθεῖ, καὶ τὸν ναὸν βεβηλοῖ, διὸς Ὀλυμπίου βδέλυγμα ἀναστηλώσας ἐν αὐτῷ· ἐφ' οἷς Ματθαῖος ὁ ἱερεὺς, ὃς Ἀσαμωναῖος ἐλέγετο, ἔφη εἶ ἐν κώμῃ Μωδεδεῖμ, ζηλώσας σὺν τοῖς υἱοῖς κατηγορίσαστο τοῦ τυράννου τοῖς αὐτοῦ στρατηγοῖς ἐπιθέμενος. *Sync. p. 286, B.*

quæ ministerio fuerunt consecrata, vastat : in templo Jovis Olympii simulacrum ponit : in Samaria quoque super verticem montis Garizin Jovis Peregrini delubrum ædificat, ipsis Samaritanis, ut id faceret, precantibus. Verum hoc in tempore Mattathias quidam ex sacerdotibus filius Asamonæi ex vico Modim adversum Antiochi duces arma corripiens, fultus etiam filiorum auxilio, leges patrias vindicavit olympiade cLIII.

Ennius poeta LXX major annis articulari morbo perit, sepultus in Scipionis monumento, in via Appia, intra primum ab Urbe miliarium. Quidam ossa ejus Rudiam ex Janiculo translata affirmant.

	OLYMP.	ABRAHAMUS.	ÆGYPT.	SYRIÆ	ROM.	
			Ptolem. Philometor	Antiochus Epiphanes	Consules	
Judæorum dux Judas, qui et Machabæus, filius Mattathie, Antiochi duces de Judæa expellens, et templum ab idolorum imaginibus emundans, patrias leges post triennium suis civibus reddidit olympiade cLIV.	154	1851	14	10	347	
		1852	15	11	348	
	a IX. ANTIOCHUS EUPATOR annis II.					
			1853	16	1	349
		1854	17	2	350	
b X. DEMETRIUS SOTER annis XII.						
	155	1855	18	1	351	
		1856	19	2	352	

c Menelao pontifice Judæorum a juniore Eupatore Antiocho occiso, qui prius Judæam Epiphani Antiocho prodiderat, Alcimus alienus a genere sacerdotali, ambitione pontificatum invadit. Ob quod Onias filius pontificis Onixæ in Ægyptum transmigrans in Heliopolitano pago civitatem, quæ dicitur Onuphis, novis sui condidit, templo ad similitudinem templi patrii constructo. Alcimus vero adversum Judam Machabæum inimicitias gerens, post non multum temporis ira Dei percussus interiit. Et sic omnium Judæorum favore Judæ Machabæo sacerdotium decernitur : qui dignitate suscepta legatos Romam dirigit. Senatus decrevit Judæos amicos et auxiliatores Romanorum habendos.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT.	SYRIÆ	JUD.	ROM.
			Ptolem. Philometor	Demetrius Soter	Judas Machabæus	Consules
d I. JUDAS MACHABÆUS annis III.						
e Aristarchus grammaticus agnoscitur.		1857	20	3	1	353
		1858	21	4	2	354
		1859	22	5	3	355
f Samaritani et Judæi Alexandria, Ptolemao judicante, contendunt de honoribus ex utraque parte templo suo deferendis. Et superant Judæi.						Judæorum nascitur regnum. Dux Judæorum Judas adversum Demetrii duces inito prælio occiditur, tribus annis pontificate gesto.

Publius Terentius, Carthaginensis, comædiarum scriptor, ob ingenium et formam libertate donatus, in Arcadia moritur, qui primam *Andriam* antequam ædilibus venderet, Cæcilio multum se miranti legit.

a Συρίας θ' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος Εὐπάτωρ ἔτος ἐν, μίνας ξξ. *Syncl., D.*

b Συρίας ι' ἐβασίλευσε Δημήτριος ἔτη ιβ' ὁ ἐπιληθεὶς Σωτήρ. *Idem p. 290, C.*

c Ὀνειού, τοῦ καὶ Μενελάου, ἀρχιερέως Ἰουδαίων, τοῦ καὶ τὸ ἔθνος προδεδωκότος Ἀντιόχῳ τῷ Ἐπιφανεί, ἀναιρεθέντος ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος, Ἄλκιμος οὐκ ὦν ἐκ γένους ἱερατικοῦ τὴν ἱερωσύνην ἐκ περιδρομῆς διαδεξάμενος· δι' ὃν Ὀνείας, Ὀνειού τοῦ ἀρχιερέως υἱός, ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον, κτίζει πόλιν τὴν ἐκκληθεῖσαν Ὀνειού, ἐν ἧ καὶ ἱερὸν οἰκοδομεῖ, ὅμοιον τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσόλοις. Ἄλκιμος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς, πρὸς Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον στασιάσας, μετ' οὐ πολλὸν χρόνον Θεοῦ πληγῆ περιπεσὼν τελευτᾷ.

Ὁ δὲ πᾶς τῶν Ἰουδαίων λαὸς Ἰούδα τῷ Μακκαβαίῳ τὴν ἀρχιερωσύνην δίδωσιν· ὁ δὲ, ταύτην ὑποδεξάμενος, πρεσβεύεται πρὸς τοὺς Ῥωμαίους, καὶ ψηφίζεται ἡ σύγκλητος φίλους καὶ συμμάχους Ῥωμαίων τοὺς Ἰουδαίους ἀπογράφασθαι, καθὼς ἡ τῶν Μακκαβαίων ἱστορία δηλοῖ. *Chron. pasch. p. 179, B, C.*

d Ἰουδαίων ἡγεῖται Ἰούδας ὁ καὶ Μακκαβαῖος. *Ibidem B.*

e Ἀριστάρχος γραμματικὸς ἤκμαζεν. *Idem p. 180, A.*

f Σαμαρίται καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Φιλομήτορι διακρίνονται περὶ τῶν παρ' ἑκατέρῳ μέρει τιμωμένων ἱερῶν, καὶ νικῶσιν οἱ Ἰουδαῖοι. *Ibidem, C.*

	OLYMP.	ABRAHAMUS.	ÆGYPT. Ptolem. Philometor	SYRIÆ Demetrius Soter	JUD. Jonathanas	ROM. Consules		
a M. JONATHIAS annis XIX.								
<p>156</p> <p>Pacuvius Brundisius tragicædiarum scriptor clarus habetur, R. DC. Ennii poetæ ex filia nepos: vixitque Romæ quoad picturam exercuit, ac fabulas venditavit. Deinde Tarentum transgressus prope nonagenarius diem obiit.</p>		1860	23	6	1	356	Dux Judæorum Jonathanas frater Judæ, Bacchi	
		1861	24	7	2	357	de duce Demetrii Judæa	
		1862	25	8	3	358	expulso, pontificatum suscepit.	
	<p>157</p> <p>c Oppius Gallos capit: et Carthago in ditionem Romanam per Scipionem redigitur, habens a conditione sui annos DCLXXIII: vel, ut alii dicunt, DCCXLVII.</p> <p>Descriptione Romæ facta, inventa sunt hominum CCCXXXIV millia.</p> <p>Jonathanas dux Judæorum pariter et pontifex cum Romanis et Spartiatis amicitias facit.</p> <p>f Alexandro R DCX. Balæ regi Syriæ Ptolemæus filiam suam dedit uxorem.</p>		1863	26	9	4	359	
			1864	27	10	5	360	
			1865	28	11	6	361	
		1866	29	12	7	362		
b XI. ALEXANDER annis IX, mensibus X.								
<p>158</p>		1867	30	1	8	363	Alexander Antiochi, qui Epiphanes cognominatus est, filius, Syriæ et Asiæ imperans, Jonathanas corona et multis insignibus donis prosequitur.	
		1868	31	2	9	364	Lucilius poeta nascitur.	
		1869	32	3	10	365	d Pseudo-Philippus regnat in Macedonia anno uno.	
<p>159</p>		1870	33	4	11	366	Romani, interfecto Pseudo-Philippo, Macedonia tributarios faciunt.	
		1871	34	5	12	367		
c VII. PTOLEMÆUS EVERGETES annis XXIX.								
<p>160</p>		1872	35	6	13	368		
		1873	1	7	14	369		
		1874	2	8	15	370	Scipio Numantinos subvertit.	
		1875	3	9	16	371	Brutus Iberiam usque ad Oceanum subjicit.	
	1876	4	10	17	372			
g XII DEMETRIUS annis III.								
		1877	5	1	18	373		
<p>h Ptolemæus Demetrio filiam suam tradit uxorem simul cum regno Alexandri mariti sui, quod de duobus ejus accipit, occiso Tryphone, qui regnum Syriæ sibi vindicabat.</p> <p>i Trypho dux Alexandri regis Syriæ Jonathanas Judæorum pontificem interficit, et sacerdotium Simon frater Jonathanæ assumit.</p> <p>Lucius Attius tragicædiarum scriptor clarus habetur, natus Mancino et Serrano consulibus, parentibus libertinis: et seni jam Pacuvio Tarenti sua scripta recitavit; a quo et fundus Attianus juxta Pisaurum dicitur, quia illuc ex Urbe inter colonos fuerat deductus.</p> <p>a Μετά Ίούδαν ἡγεῖται Ἰωάννης (sic) ἀδελφὸς αὐτοῦ. Chron. pasch. p. 180, A.</p> <p>b Συρίας καὶ Ἀσίας ἱ' Ἀλέξανδρος υἱὸς Ἀντίχου τοῦ Ἐπιφανοῦς, ὃν φησὶν Εὐσέβιος βασιλεῦσαι ἔτη ι'.</p> <p>Sync. p. 291, A.</p> <p>c Ὀπίος Κελτοὺς ἐχειρώσατο. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἔαλλω Καρχηδῶν τὸ ἔσχατον ὑπὸ τοῦ Σκιπίωνος Ἀφρικανοῦ τοῦ νέου ἔχουσα ἔτη χμ' ἀπὸ κτίσεως, κατὰ δὲ ἄλλους ψμῆ'. Idem p. 295, B.</p> <p>d Μακεδόνων ις' ἐβασίλευσε Ψευδο-Φίλιππος Ἴτος. Idem p. 282, C.</p> <p>e Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ζ' ἐβασίλευσε Πτο-</p>								
<p>λεμαῖος ὁ Εὐεργέτης δεῦτερος ἔτη κη'. Idem p. 190, A.</p> <p>f Ἀλεξάνδρω Συρίας βασιλεῖ Πτολεμαῖος τὴν αὐτοῦ θυγατέρα πρὸς γάμον ἐκδίδωσι. Chron. pasch. p. 180, C.</p> <p>g Συρίας καὶ Ἀσίας ιθ' ἐβασίλευσε Δημήτριος ἔτη γ'. Sync. p. 291, C.</p> <p>h Δημητρίῳ Πτολεμαῖος τὴν αὐτοῦ θυγατέρα δίδωσι πρὸς γάμον, τὴν καὶ Ἀλεξάνδρου πρῶτην γενομένην γαμετήν. Chron. pasch. p. 180, 181.</p> <p>i Ἀναίρεται Ἰωάννης (sic) ὑπὸ Τρύφωνος δόλιφ, καὶ κρατεῖ μετ' αὐτὸν Σίμων υἱὸς αὐτοῦ ἔτη η'. Sync. p. 293, A.</p>								

OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT.	SYRIÆ	JUD.	ROM.
		Ptolem. Evergetes	Demetrius	Simon	Consules

a III. Simon annis VIII.

b Trypho Syriæ regnum conatus invadere, Antiocho filio Alexandri interfecto, ad extremum et ipse superinoritur.

1879	7	3	1	375
------	---	---	---	-----

c XIII. ANTIOCHUS SIDETES annis IX.

Post Demetrium regnavit in universa Syria frater ejus Antiochus, qui cognominatus est Sidetes.

1880	8	1	2	376
1881	9	2	3	377
1882	10	3	4	378
1883	11	4	5	379

d Bellum servile ortum in Sicilia. R. DCXX.

e Antiochus Sidetes rex Syriæ adversum Judæam arma cõrripens et Hierosolymam vallo circumdans, cum ad conditiones [al. deditionem] pontificem Simonem compulisset, recedit olympiade CLXII.

1884	12	5	6	380
1885	13	6	7	381
1886	14	7	8	382

g IV. HYRCANUS, qui et JOANNES, an XXVI.

Simoni Judæorum pontifici pariter et principi Romani et Spartiæ, legatione ejus libenter excepta, amicitia misere scripta.

f Primus liber Machabæorum hujus temporis historiam continet.

Simon Judæorum pontifex interficitur: cui succedit filius suus Joannes, qui et Hyrcanus.

1887	15	8	1	383
1888	16	9	2	384

h Arsaces rex Parthus Antiochum interficit, cui successit iterum Demetrius.

1889	17	1	3	385
1890	18	2	4	386

i Ptolemæus expulsus Ægypto. Arverni mobilis Galliæ urbs capta, et rex Vituitus.

l Servi qui in Sicilia rebellabant, obsidionis necessitate compulsi, ad sua invicem cadavera conversi sunt, voranda.

1891	19	3	5	387
1892	20	4	6	388

m Joannes dux Judæorum et pontifex R. DCXXX.

i XIV. DEMETRIUS iterum annis IV.

m XV. ANTIOCHUS GRYPUS annis XII.

adversum Hyrcanum (1) bellum gerens vicit, unde Hyrcani nomen accepit: et a Romanis jus amicitia postulans, decreto senatus inter amicos relatus est.

1893	21	1	7	389
1894	22	2	8	390
1895	23	3	9	391

a Ἀρχιερεὺς Σίμων ἔτη η'. Chron. pasch. 182, B.

b Τρύφων ἀποκτείνας τὸν παῖδα Ἀντίοχον, αὐτὸν ἀνείπε βασιλέα, καὶ θνήσκει. Sync. p. 291, B, C.

c Συρίας καὶ Ἀσίας ἱ' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Σιδῆτης ἔτη θ'. Ibidem, D.

d Κατὰ Σικελιανὸ δουλικοῦ πόλεμος. Idem p. 292, B.

e Δημήτριος ὁ Σιδῆς, ἐπελθὼν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ παραταξάμενος εἰς πολιορκίαν, ἐπὶ συνθήκαις ταῖς πρὸς (Σίμωνα ἀναχωρεῖ). Chron. pasch. p. 171, C.

f Ἔως τούτου περιεῖχει ἡ πρώτη τῶν Μακκαβαίων. Sync. p. 293, D.

g Ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἰωάννης (sic) ἔτη κς' Chron. pasch. p. 182, D.

h Ἀντίοχον Ἀρσάκης Πάρθος ἀνέλεν. Sync. p.

293, B.

i Συρίας καὶ Ἀσίας ἰδ' ἐβασίλευσε Δημήτριος ἔτη δ'. Idem p. 292, A.

k Πτολεμαῖος ἀπεβλήθη τῆς βασιλείας. Chron. pasch. p. 183, B.

l Οἱ ἐν Σικελίᾳ δούλοι εἰς ἀλληλοφαγίαν ἐτρέπησαν. Sync. p. 291, B.

m Συρίας καὶ Ἀσίας ιε' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Γρυπὸς ἔτη ιδ'. Ibidem, A.

n Ἰωάννης (Ἰωάννης) ἱερεὺς ὁμοῦ στρατηγός, κατὰ Ἰρκανῶν στρατηγῆσας, Ἰρκανὸς μετωνομάσθη· δς καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ῥωμαίους, δόγματι συγκλήτου φίλιαν πρὸς αὐτοὺς ἐπέδεται. Chron. pasch. p. 182, D.

(1) Ita codices aliquot Vaticani, quæ brevis emendatio, instar est prolixæ refutationis apud Scaligerum, qui jure fortasse negat Judæum ethnarcham cum Hyrcanis dimicare potuisse. Græcus tamen textus vulgatæ lectioni favet, nisi forte et ibi κατὰ Ἰρκανοῦ scribendum

	OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT. Ptolem. Evergetes	SYBIE Antiochus Grypus	JUD. Hyrca- nus	ROM. Consu- les	
	165	1896 1897 1898	24 25 26	4 5 6	10 11 12	392 393 394	<i>a</i> Hyrcanus pontifex Judæorum Samariam civitatem, quæ vocabatur Eutemus (1), nostro tempore Sebaste vocatur, obsidione captam solo coæquavit: quam suo tempore Herodes instaurans Sebasten in honorem Augusti appellavit.
Narbonam colonizæ deductæ. Marcus Terentius Varro philosophus et poeta nascitur.	166	1899 1900 1901	27 28 29	7 8 9	13 14 15	395 396 397	

b VIII. PTOLEMÆUS PHUSCON idemque SOTER
annis xvii et mensibus vi.

Ptolemæus Evergetes Ægyptiorum regnum dimisit, postque eum regnavit Ptolemæus cognomine Salvator, quem Græci appellabant Phusconem. R. DCXL.	167	1902 1903 1904	1 2 3	10 11 12	16 17 18	398 399 400	
		1905 1906 1907 1908	4 5 6 7	1 2 3 4	19 20 21 22	401 402 403 404	<i>d</i> Antiochus Cyzicenus, Grypo ejecto, Syriam obtinuit: ac rursum Grypus superato Cyziceno eandem recepit. Ita ex successione regnabant invicem adversum se dimicantes.
Rhodo terræmotu concussa, colossus ruit. Jugurtha contra Romanos dimicans capitur.	168	1909 1910 1911 1912	8 9 10 11	5 6 7 8	23 24 25 26	405 406 407 408	Cicero Arpini nascitur, matre Helvia, patre equestris ordinis ex regio Volscorum genere.
Cn. Pompeius Magnus oritur	169						

e V. ARISTOBULUS anno i.

Jonathas gloriose apud Judæos pontificatum gerit. Post eum Judæi reges habere ceperunt.		1913	12	9	1	409	
f Aristobulus filius Jonathæ, rex pariter et pontifex, primus apud Judæos diadematis sumpsit insigne post εβλxxiv Babylonicæ captivitatis annos. Post quem filius suus regnavit Jannæus, cognomento Alexander, qui pontificatum quoque administrans crudelissime civibus præfuit.							

cc millia Teutonorum Ambronumque ad Aquas Sextias cæsa: lxx millia capta per Marium cum duce Teutomodo.

Caius Lucii R. DCL. filius satyrorum scriptor Neapoli moritur, ac publico funere effertur, anno ætatis xlvi.

a Ἰωάννης (Ἵρκανός) Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς τῆν Σαμάρειαν, τὴν καθ' ἡμᾶς Σεβαστὴν καλουμένην, πολιορκήσας εἰς ἔδαφος καθέλειν· ἦν ὕστερον Ἡρώδης ἀλλόφυλος ἀναστήσας Σεβαστὴν ὠνόμασεν. *Chron. pasch. p. 181, D.*

b Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἡ ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Φούσκων ἔτη ιη'. *Syncr. p. 290, A.*

c Συρίας καὶ Ἀσίας ις' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Κυζικηνὸς ἔτη ιη'. *Idem p. 294, C.*

d Ὁ Γρυπὸς ἐξεβλήθη ὑπὸ Κυζικηνοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Κυζικηνὸς ἔτη ιη'· καὶ πάλιν ὁ Γρυπὸς,

g VI. JANNÆUS, idemque ALEXANDER, an. xxvii. Turpilius comicus senex admodum Sinuessæ moritur.

C. Marius quinque consul juxta Eridanum Cimbro superat, et de his cum Catulo triumphat.

ἐκβαλὼν τὸν Κυζικηνὸν, ἐβασίλευσε τὰ λοιπὰ ἔτη θ'· καὶ οὕτως ἐκ διαδοχῆς ἐπολέμουν ἀλλήλους. *Idem p. 292, A, B.*

e Ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἀριστόβουλος ἔτος α'. *Chron. pasch. p. 184, A.*

f Οὗτος Ἀριστόβουλος υἱὸς Ἰωάννου πρὸς τῆ ἀρχιερωσύνην διάδημα περιέθετο βασιλικὸν πρῶτος ἐπὶ ἐνιαυτὸν ἓνα, μετὰ ἔτη φκζ' ἀπὸ πρώτου ἔτους τῆς εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίας. *Ibidem.*

g Ἰανναῖος, ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, βασιλεὺς ἕνα καὶ ἀρχιερεὺς ἔτη κζ', ὅς καὶ ὠμότατα προέστη. *Ibid. B.*

(1) Ita codex vetus præstantissimus Vat. Apud Scaligerum, animad. p. 148, *Ectenias*, quod is audacter vituperat stultum dicens commentum recentiorum, quod nullus codex habet.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	EGYPT. Ptolem. Phuscon	SYRIÆ Antiochus Cyzic.	JUD. Jan-næus	ROM. Consules	
M. Furius poeta cognomento Bibaculus Cremonæ nascitur.		1918	17	14	5	414	Thracæ a Romanis victi per Didium.

a Seleucus ab Antiocho filio Cyziceni vivus exurit.

Titus Lucretius poeta nascitur : qui postea amatorio poculo in sororem versus, cum aliquot libros per intervalla insanæ conscripsisset, quos postea Cicero emendavit, propria se manu interfecit anno ætatis quadragesimo quarto.

b Expulso de regno Ptolemæo Phuscone per matrem Cleopatram et in Cyprum secedente, ipsa regnavit.

c IX. PTOLEMÆUS, qui et ALEXANDER, annis x.

Ptolemæus Cyrenæorum rex, cui Appionis cognomen erat, Cyrene moriens Romanos testamento reliquit hæredes regni sui.

171	1919	1	15	6	415	Rursus in Sicilia bellum servile consurgit.
	1920	2	16	7	416	Aquilius in Sicilia bellum servile compe-
	1921	3	17	8	417	scuit.
	1922	4	18	9	418	

d Antiochus in Parthos fugiens Pompeio se deinceps tradidit : post quem Philippus captus est a Gabinio.

XVIII. PHILIPPUS annis II.

172	1923	5	1	10	419	Huc usque Syria possessa per reges in Romanam ditionem cessit.
	1924	6	2	11	420	

R. DCLX.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	EGYPT. Ptolem. Alexander	JUD. Jan-næus	ROM. Consules	
Dellum adversum Romanos, Picentes, Marsi Pelignique moverunt.		1925	7	12	421	L. Pomponius Bononiensis Atellanarum scriptor clarus habetur.
		1926	8	13	422	
Alexander matrem suam occidit.	173	1927	9	14	423	Hic Ptolemæus, qui a matre fuerat ejectus, regressus de fuga regnum obtinuit, quia Alexandrum, qui ante eum fuerat, ob interfectionem matris cives pepulerant.
		1928	10	15	424	

e X. PTOLEMÆUS, qui expulsus fuerat, annis VIII.

	1929	1	16	425	
--	------	---	----	-----	--

Plotius Gallus primus Romæ Latinam rhetoricam docuit : de quo Cicero sic refert : « Memoria teno pueris nobis primum Latine docere cœpisse Plotium quemdam. »

C. Valerius Catullus scriptor lyricus Veronæ nascitur.

	1930	2	17	426	
	1931	3	18	427	

Sallustius Crispus scriptor historicus in Sabinis Amiterni nascitur.

Sylla Athenienses vastat. Templum Apollinis tertio apud Delphos a R. DCLXX Thracibus incensum, et Romæ Capitolium.

174	1932	4	19	428	Descriptione Romæ facta, inventa sunt hominum CDLXXIII millia.
	1933	5	20	429	
	1934	6	21	430	

Jannæus rex Judæorum plurimas civitates capit Syriae.

P. Terentius Varro vico Atace in provincia Narbonensi nascitur : qui postea xxxv annum agens Græcas litteras summo studio didicit.

175	1935	7	22	431	Vultacilius [al. Acilius] Plautus Latinus rhetor, Cn. Pompeii libertus et doctor scholam Romæ aperuit.
	1936	8	23	432	

Vicesimo sexto ætatis suæ anno Cicero Quintium defendit.

a Σέλευκον ζῶντα κατέκαυσεν ὁ Κυζικηνὸς Ἀντίοχος. Sync. p. 292, B.

pasch. p. 182.

b Πτολεμαῖον τὸν Σωτήρα ἢ μήτηρ Κλεοπάτρα τῆς βασιλείας ἀπέλασεν. Idem p. 290, B.

d Ἀντίοχος, φυχὼν εἰς Πάρθους, Πομπητῶ προῦδωνεν ἐαυτόν. Idem p. 292, B.

c Αἰγύπτου θ' Πτολεμαῖος ὁ κατ' Ἀλέξανδρον. Chron.

e Αἰγύπτου ε' ἑβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ ἐξωσθεὶς ἐπὶ η'. Chron. pasch. p. 183, B.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT. Ptolem. Dionysus	JUD. Jan- næus	ROM. Consu- les	
a XI. PTOLEMÆUS Dionysus cognomine annis xxx.						
Roscio contra Chrysozonomum defenso, Cicero Athenas secedit. Deinde post triennium Romam regreditur.		1937	1	24	433	Sulla Romam obtinuit, et post biennium [at. triennium] moritur.
Titus Quintus Atta scriptor togatarum Romæ moritur: sepultusque via Prænestina ad milliarium secundum.	176	1938 1939	2 3	25 26	434 435	Lepidus hostis publicus judicatur. Pompeius gloriosissimè triumphavit.
b VII. ALEXANDRA annis ix.						
Bellum gladiatorum in Campania gestum.		1941	5	1	437	Alexandra, quæ et Salina, uxor Alexandri Hierosolymis regnavit; ex [at. in] cuius ætate Judæos ferum confusio et varix clades oppresserunt.
L. Lucullus primus imperator appellatus est victa Armenia, Mesopotamia, et Nisibi cum fratre regis capta.		1942 1943	6 7	2 3	438 439	
Pompeius R DCLXXX. universam Hiberiam subjugavit.	177	1944	8	4	440	Antiochia et Syria a Romanis capta.
M. Lucullus de Bessis triumphavit, capta Cælybe [at. Cælybe], Tomis, et cæteris vicinis [at. universis] urbibus.		1945 1946	9 10	5 6	441 442	Creticum bellum motum. Unde Metellus Creticus.
Crassus quoque triumphavit.		1947	11	7	443	Virgilius Maro in pago, qui Andes dicitur, haud procul a Mantua nascitur, Pompeio et Crasso consulibus, Idibus Octobribus.
M. Porcius Cato Stoicus philosophus agnoscitur.	178	1948	12	8	444	
Lucus Daphnensium juxta Antiochiam a Pompeio Apollini consecratur.		1949	13	9	445	
		1950	14	1	446	c VIII. HYRCANUS annis xxxiv. Judæi Romanorum per Pompeium novi vectigales sunt facti, et pontificatum apud eos suscepit Hyrcanus.
d Aristobulus et Hyrcanus filii Alexandræ contra se de imperio dimicantes occasionem præbuere Romanis ut Judæam invaderent. Itaque Pompeius Hierosolymam veniens, capta urbe, reserato templo, usque ad Sancta sanctorum accedit: Aristobulum vincit, secum abducit: pontificatum confirmat Hyrcano: deinde Antipatrum Herodis Ascalonitæ filium procuratorem Palestinæ facit.						
Libya per testamentum Apionis regis Romanis relicta.	179	1951	15	2	447	
Horatius Flaccus satyricus et lyricus poeta libertino patre R DCXC. Venusii nascitur.		1952 1953 1954	16 17 18	3 4 5	448 449 450	Apollodorus Pergamenus Græcus orator præceptor Callidii et Augusti clarus habetur.
Ea, quæ de Catilina, Cethego, Lentulo, et consule Cicerone Sallustius scribit, et Livius, hoc gesta sunt tempore.	180	1955 1956	19 20	6 7	451 452	Pompeius captis Hierosolymis Judæos tributarios facit. Cicero in exsilio annum facit honorifice susceptus a Plancio.
Pompeius imperator appellatus.		1957	21	8	453	c Cæsar Lusitaniam et quasdam insulas in Oceano capit.
Messala Corvinus orator nascitur, et Titus Livius Patavinus scriptor historicus.	181	1958 1959	22 23	9 10	454 455	Virgilius Cremonæ studis eruditur. Cæcilius tricesimo ætatis suæ anno Romæ moritur.
M. Callidius orator clarus habetur: qui bello postea civili Cæsarianas partes secutus, cum togatam Galiam regeret, Placentiæ obiit.						
a Ἀιγύπτου καὶ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ νέος Διονύσιος ἔτη λ'. <i>Chron. pasch.</i> p. 183, B.						
b Ἰουδαίων ζ' ἐβασίλευσε Σαλίνα, ἡ καὶ Ἀλεξάνδρα, ἔτη θ'. <i>Synchr.</i> p. 295, C.						
c Ἀρχιερεὺς Ἰρκανός. <i>Nicophorus in editione Syncelli</i> p. 408, B.						
d Μομφήτος πολιορκεῖ μὲν τὰ Ἱερουσόλυμα, μέχρι						
τῶν ἀδύτων, τοῦτέστι τῶν ἀγίων τοῦ ἱεροῦ πύλαις, Ἀριστόβουλον δέσμιον ποιεῖ Ῥωμαῖοις, Ἰρκανῶ τὴν ἀρχιερωσύνην παραδίδωσι, καὶ Ἀντίπατρον τινὰ Ἀσκαλωνίτην τῆς Παλαιστίνης ἐπιμελητὴν καθίστη, τὸ τε πᾶν ἔθνος Ἰουδαίων ὑπόφορον Ῥωμαίοις κατέστησε. <i>Chron. pasch.</i> p. 184, 185. <i>Synchr.</i> p. 299, B. 1						
e Καῖσαρ Λυσιτανίαν καὶ τινὰς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσους κατεστρέψατο. <i>Synchr.</i> p. 301, A.						

	OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT. Ptolem. Dionysus	JUD. Hyrca- nus	ROM. Consu- les	
Crassus consul cum filio apud Carras captus. Ventidius primus Romanorum Parthos superat. Curio promptus et popularis orator Romæ habetur insignis, qui deinceps in Africa pudore amissi exercitus mori maluit, quam redire.	182	1961	25	12	457	a Cæsar Rhenum transiens Germanos vastat.
		1962	26	13	458	b Simulacrum Olympici Jovis tactum fulminæ.
		1963	27	14	459	
		1964	28	15	460	Virgilius sumpta toga Mediolanum transgreditur : et post breve tempus Romam pergit.
		1965	29	16	461	c Cæsar Germanos et Gallos capit.
		1966	30	17	462	
d XII. CLEOPATRA annis XXI.						
e Principium belli civilis Cæsaris et Pompeii.	183	1967	1	18	463	
		1968	2	19	464	Diodorus Siculus Græcæ scriptor Historiæ clarus habetur.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT. Cleopatra	JUD. Hyrca- nus	ROM. C. Julius Cæsar		
M. Caelius [al. Cæcilius] prætor, et T. Annius Milo exsul [al. exsules] oppressi res novas in Thuriano Bruttioque agro simul molientes.						f I. C. JULIUS CÆSAR annis v.	
g Ex hoc loco continua Romanis nascuntur imperia in diem vitæ principalia : et regnat apud Romanos primus omnium Caius Cæsar, qui primus singulare arripuit imperium ; a quo Cæsares Romanorum principes appellati.						Pompeius prælio victus et fugiens a spadonibus Alexandrini regis occiditur.	
Ptolemæi cadaver cum lorica aurea inventum in Nilo.			1969	3	20	1	
Cæsar in Ægypto regnum Cleopatraz confirmat, ob stupri gratiam.			1970	4	21	2	Romæ basilica Julia dedicata.
Cleopatra regio comitatu Urbem ingressa.	184		1971	5	22	3	Decretum senatus et Atheniensium ad Judæos mittitur, qui per legationem amicitiam postularant.
			1972	6	23	4	Nigidius Figulus Pythagoricus et magus in exsilio moritur.
Prohibitæ lecticis margaritisque uti, quæ nec viros nec liberos haberent, et minores essent annis quadraginta quinque.							
Cassius Judæa capta templum spoliat.			1973	7	24	5	Servius Sulpicius jurisconsultus, et P. Servilius Isauricus publico funere elati.

h Antonius decrevit quintilem mensem Julium debere dici, quia in eo natus fuerat Julius Cæsar.

i Idibus Martiis C. Julius Cæsar in curia occiditur : et fasces statim suscipit P. Dolabella.

C. Julii Cæsaris corpus ob honorem in rostris concrematum.

Romæ tres soles simul exorti paulatim in eundem orbem coierunt. Inter cætera portenta, quæ facta sunt toto orbe, bos in suburbano Romæ ad arantem locutus est : frustra se urgeri ; non enim frumenta, sed homines brevi defuturos.

a Καίσαρ, τὸν Ῥῆγον ποταμὸν διαβῆς, Γερμανοὺς ἐχειρῶσατο. *Synce. p. 131, A.*

b Τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄγαλμα ἐκεραυνώθη. *Ibidem, B.*

c Καίσαρ Γερμανοὺς καὶ Γάλλους κατέστρεψε. *Ibidem, A.*

d Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου ἐβασίλευσε Κλεοπάτρα ἔτη xδ'. *Idem p. 303, A.*

e Γάιος Καίσαρ πρὸς Πιρμπήτων ἐπολέμησεν. *Idem p. 304, B.*

f Ῥωμαίων μονάρχος Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ ἔτη ε'. *Idem p. 303, B.*

g Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἡρέθη μονάρχος βασιλεύς : καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Καίσαρες προσηγορεύθησαν. *Chron. pasch. p. 177, B.*

h Ἀντώνιος τὸν ἑβδομὸν παρὰ Ῥωμαίους μῆνα Κυντῆλιον καλούμενον Ἰούλιον μετονομασθῆναι ἐζητήσατο διὰ τὸ γεννηθῆναι ἐν αὐτῷ (Ἰούλιον). *Idem p. 303, C.*

i Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ ἐσφάγη. *Idem. p. 189, C.*

	OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT. Cleopatra	JUD. Hyrca- nus	ROM. Augustus	
Antonius adversum Augustum Cæsarem bellum movet. Publius mimographus natione Syrus Romanæ scenam tenet.			1974	8	25	a II. CÆSAR AUGUSTUS OCTAVIANUS, annis LVI, mensibus vi, a quo et reges Romanorum Augusti appellati. Cicero in Formiano suo ab Herennio Pompilio occiditur LXIV ætatis suæ anno.
<i>b</i> Ab loco Antiocheni sua tempora computant.						
Laberius mimorum scriptor decimo mense post Caium Cæsarem Putcolis moritur						
Ciceronis caput cum manu dextera pro rostris positum : juxtaque coronata Pompilii militis imago, qui eum occiderat.						
Ovidius Naso nascitur in Pelignis.		1975	9	26	2	Vibium Maximum designatum quæstorem agnovit dominus suus, atque abduxit.
Cicero, ut quibusdam placet, interficitur in Caietis.	185	1976	10	27	3	Secunda secessio Augusti et Antonii consulis.
Templa Rhodiorum depopulatus est Cassius.						
Cornificius poeta a militibus desertus interiit, quos sæpe fugientes galeatos lepores appellarat. Hujus soror Cornificia, cujus insignia exstant epigrammata.						
C. Falcidius tribunus plebis legem tulit, ne quis testamento plus legaret, quam ut quarta pars hæredibus superesset, si quatuor aut minus essent. Si autem plus quatuor, medietas eo tenore, ut sive liberis sive propinquis pater sua legaret, illa pars quam Falcidius constituit, nisi pater interdixerit, et legatis fruentibus, et iisdem carentibus æqualiter partiretur.						
Curtius Salassus [<i>al.</i> Thalassus] in insula Arado cum quatuor cohortibus vivus combustus est, quod tributa gravius exigeret.						
E taberna Meritoria trans Tiberim oleum terra erupit, fluxitque tota die sine intermissione, significans Christi gratiam ex gentibus						
Antonium superat Augustus, et interveniente senatu cum eo in amicitiam regreditur.						
Cornelius Nepos scriptor historicus clarus habetur.		1977	11	28	4	
		1978	12	29	5	
		1979	13	30	6	
Furnii pater et filius clari oratores habentur : quorum filius consularis ante patrem moritur.	186	1980	14	31	7	
		1981	15	32	8	
		1982	16	33	9	Sallustius diem obiit quadriennio ante Actiacum bellum.
M. Bavius poeta, quem Virgilius in <i>Bucolicis</i> notat, in Cappadocia moritur.		1983	17	34	10	Lunæ secundum Romanos cursus inventus est.

c Antigonus contra Judæos dimicans tandem occiditur : a quo usque in præsens tempus Hierosolymorum regnum destructum est. Siquidem Herodes post eum a Romanis constitutus est princeps alienigena, et nihil omnino ad Judæam pertinens.

Hyrcaus contra Parthos pugnans, captivus apud illos ductus est. Hyrcano captivo facto, Herodes Antipatri Ascalonitæ et matris Cypridis Arabicæ filius a Romanis Judæorum suscipit principatum : cujus tempore Christi nativitate vicina, regnum et sacerdotium Judææ, quod prius per successiones minorum tenebatur, destructum est, completa prophetia, quæ ita per Moysen loquitur : *Non deficiet princeps ex Juda, neque dux de femoribus ejus, donec veniat cui repromissum est. Et ipse erit expectatio gentium.* (*Gen. XLIX, 10.*) In hoc enim loco Christus, quem Danielis scriptura præfatur, accepit finem. Nam usque ad Herodem christi, id est sacerdotes, erant reges Judæorum : qui imperare cœperant a sexagesima quinta olym-

a Ῥωμαίων δεύτερος ἐβασίλευσε Καῖσαρ Σεβαστὸς Αὐγουστος, ὃ καὶ Ὀκτάβιος, ἔτη νς', μῆνας ς'. *Chron. pasch.* p. 189, D.

b Οἱ Ἀντιοχεῖς ἐνθεν ἀριθμοῦσι τοὺς αὐτῶν χρόνους. *Syncl.* p. 305, C.

c Ἀντίγονος, τῆς Ἰουδαίων βασιλείᾳ ἐπαναστάς,

καὶ πολλὰ διαμαχησάμενος, ἀναιρεῖται· καὶ ἐνταῦθα καταλήγει τὸ τῶν Ἰουδαίων βασίλειον. Ἐνταῦθα δὲ ὁ προφητευόμενος παρὰ τῷ Δαυιδῷ Χριστὸς ἡγούμενος τέλος λαμβάνει· μέχρι γὰρ Ἡρώδου χριστοὶ ἡγούμενοι· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἀρχιερεῖς, οἵτινες προσετήκεισαν τοῦ Ἰουδαίου ἔθνους, ἀρξάμενοι μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ

piade, et ab instauracione templi sub Dario, usque ad Hyrcanum et centesimam octogesimam sextam olympiadem, annis CCCCLXXXIII in medio transactis, quos Daniel significat dicens : *Et scies et intelliges ab initio sermonis respondendi et ædificandi Hierusalem, usque ad Christi principatum, hebdomadæ septem, et hebdomadæ sexaginta duæ (Dan. ix, 25) : quæ LXXIX hebdomadæ faciunt annos CCCCLXXXIII : in quibus christi, id est sacerdotes, per unctionem consecrati, regnaverunt usque ad Hyrcanum : quo extremo omnium a Parthis capto, Herodes Antipatri filius nihil ad se pertinentem Judæam ab Augusto et senatu accipit ; filiique ejus post eum regnaverunt, usque ad novissimam Hierosolymorum captivitatē, nequam ex successione sacerdotalis generis pontificibus constitutis, neque perpetuitate vitæ secundum legem Moysi servantibus Deo. Ignobiles vero quidam, et alio tempore alii, et nonnulli unius anni, sive modico amplius, a Romanis imperatoribus sacerdotium emebant. Quæ omnia etiam Daniel propheta vaticinatur ita dicens : *Et post hebdomades VII et LXXII, interibit chrisma, et judicium non erit in eo : et templum et sanctum corrumpet populus duce veniente : et cadentur in cataclysmo belli (ibid. 26). Et in consequentibus : Et super templum, inquit, abominatio desolationum : et usque ad consummationem temporis sensummatio dabitur super desolationem (Ibid. 27).**

OLYMP.	ABRAHAMUS	ÆGYPT.	JUD.	ROM.
		Cleopatra	Herodes	Augustus

a I. HERODES alienigena, deficientē pontificum principatu, annis xxxvii.

Antonii R. DCCXX. 187 1984 18 1 11
et Augusti fœdus.

b Herodes Ananelum quemdam de Babylone accitum pontificem Judæorum constituit : et post exiguum temporis, Aristobulum fratrem uxoris suæ, nepotem Hyrcani, successorem ei dedit : que post annum interfecto, rursus Ananelo reddidit sacerdotium.

Colonias deduxere Romani.	1985	19	2	12
c Augustus triumphavit pedestris certaminis triumpho.	1986	20	3	13

Nicetes et Hybreas [al. Tybreas] et Theodorus, et Plutio nobilissimi artis rhetoricæ Græci præceptores habentur.

Δαρείων ἀνανεώσεως τοῦ ἱεροῦ, κατὰ τὴν ἐξηκοστὴν καὶ πέμπτην Ὀλυμπιάδα, λήξαντες δὲ ἐπὶ Ὑρκανόν, ἐπὶ τῆς ρπς' Ὀλυμπιάδος· τὰ δὲ μεταξὺ τούτων γενέσθαι ἔτη υπγ', ὅποσα δὴ ἡ τοῦ Δανιὴλ προφητεία θεοπέζει λέγουσα· Καὶ γνώση καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομήσαι Ἱερουσαλήμ, ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἐβδομάδες ἑπτὰ καὶ ἐβδομάδες ξβ'. Αὗται αἱ ἐννέα καὶ ἐξήκοντα ἐβδομάδες συμπληροῦσι χρόνον ἐτῶν υπγ'· ὅποσα ἔτη τυγχάνει τῆς ἀρχῆς τῶν χριστιῶν ἡγουμένων· ὧν τελευταίου Ὑρκανοῦ ἀπὸ Πάρθων αἰχμαλώτου ληφθέντος, ὁ Ἡρώδης τοῦ Ἀντιπάτρου μηδὲν προσήκουσαν αὐτῷ τὴν τῶν Ἰουδαίων βασιλείαν ὑπὸ Αὐγούστου καὶ συγκλήτου Ῥωμαίων παραλαμβάνει· κἀπειτα οἱ τούτου παῖδες μέχρι τῆς ὑστάτης Ἱεροσολύμων πολιορκίας· οὐκ ἔτι οἱ ἐκ διαδοχῆς τοῦ ἱερατικοῦ γένους ἱερῶντο τῷ θεῷ, οὐδὲ διὰ βίου κατὰ τὸν Μωϋσεῶς νόμον· ἄσημοι δὲ τινες ἄλλοι· καὶ οἱ μὲν ἀνιαύσιοι, οἱ δὲ ἔτι ὀλίγω πλέον, παρὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἡγουμένων τὴν ἀρχιερωσύνην ἐξουνοῦντο.

Ἡρώδης Ἀντιπάτρου τοῦ Ἀσκαλωνίτου καὶ μητρὸς Κύπριδος Ἀραβίσης οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τὴν Ἰουδαίων βασιλείαν ὑπὸ Ῥωμαίων ἐγχειρίζεται, καθ' ὃν τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως πλησιαζούσης, ἡ

ἐκ προγόνου διαδοχῆ, ἀρχιερωσύνη τε καὶ ἀρχὴ τῶν Ἰουδαίων κατελύθη, συμπληρουμένης τῆς παρὰ Μωϋσῆ λεγούσης προφητείας· *Ὅτι ἐκλείψει ἀρχὼν ἐξ Ἰούδα, καὶ ἀρχὼν ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ὃν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν.* Ἐξῆς δὲ ὁ Δανιὴλ προφητεῖει λέγων· *Καὶ μετὰ τὰς Γ' καὶ ξβ' ἐβδομάδας ἐξολοθρευθήσεται, καὶ χρῆσμα οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ λαὸς ἡγουμένου ἐρχομένου, καὶ κοπήσονται ἐν κατακλισμῷ πολέμου· καὶ ἐξῆς φησι· Καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, καὶ ἕως συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν. Sync. p. 309, 310.*

a Τῶν παρὰ Ἰουδαίους ἀρχιερέων ἐκλειπάντων, Ἡρώδης ἀλλόφυλος βασιλεύει. Chron. pasc. p. 189, A.

b Ἡρώδης, Ἀνάνηλόν τινα μεταπεμφάμενος ἀπὸ Βαβυλῶνος, Ἰουδαίων ἀρχιερέα καθίστησι. Μετ' οὐ πολὺ δὲ, τοῦτον παύσας, Ἀριστόβουλον τὸν ἀδελφὸν τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, υἱὸν ὄντα Ὑρκανοῦ, ἐπὶ τὴν τιμὴν προάγει. Ἐνιαυτοῦ δὲ διαγενομένου, πάλιν τῷ Ἀνανήλῳ ἀποδίδωσι, τὸν Ἀριστόβουλον ἀνελόν. Idem p. 190, B, et Sync. p. 311, D

c Αὐγούστος περὶ τὸν ἐθροιάμευσε θράιβον. Sync. p. 305, D.

	OLYMP.	ABRAHAMUS	EGYPT.	JUD.	ROM.	
a Antonius Cleopatraz tradit Arabiam.		1987	Cleopatra 21	Herodes 4	Augustus 14	δ Augusti et Antonii tertie dissensionis exordium, quod repudiata sorore Cæsaris Cleopatram duxisset uxorem.
c Usque ad Cleopatram Ptolemæi, qui vocabantur Lagidæ, in Ægypto regnaverunt annis cccx [al. ccxcv].	488	1988	22	5	15	Artorius medicus Augusti post Actiacam victoriam naufragio perit.

Ægypti regnum, quod fuit in Alexandria, destructum est, et Romanis paruit.

d Cleopatra et Antonius semet interficiunt, et Ægyptus fit Romana provincia : quam primus tenuit Caius Cornelius Gallus, de quo Virgilius scribit in *Bucolicis*.

Gesta sunt ab Augusto bella : Mutinense, quo per illum ab obsidione Antonii Brutus liberatus est; apud Perusium, Tusciæ civitatem, adversum L. Antonium Antonii fratrem consulem; Pharsalicum, apud Philippos, Macedoniæ urbem, adversum Brutum et Cassium interfectores Cæsaris; Siculum, adversum Sextum Pompeium Pompeii filium; Actiacum, adversum Antonium et Cleopatram; qui locus in Epiro est.

OLYMP.	ABRAHAMUS	JUD.	ROM.
		Herodes	Augustus
	1989	6	16

e Cæsar appellatus Augustus, a quo Sextilis mensis Augusti nomen accepit.

Nicopolis juxta Actium condita, et agon Actius ex eo constitutus.

f Quidam ab hoc loco primum annum Augusti monarchiæ supputant.

Anaxilaus Larissæus Pythagoricus et magus ab Augusto Urbe Italiaque pellitur.

1990 7 17

g Cum ingenti triumpho et pompa Augustus Romam ingressus, et Cleopatraz liberi Sol et Luna ante currum ejus ducti.

Cornelius Gallus Forojuvensis poeta, a quo primum Ægyptum rectam supra diximus, XLIII [al. LXIII] ætatis suæ anno propria se manu interficit.

h Augustus Romæ plurimas leges statuit.

1991 8 18

Indi per legatos ab Augusto amicitiam postulant.

Messala Corvinus primus præfectus Urbi factus, sexto die magistratu se abdicavit, incivilem potestatem se esse contestans.

i Censu Romæ agitato, inventa sunt civium Romanorum quadragies semel [al. quindecies] centena et LXVI millia.

489 1992 9 19

Thebæ civitas Ægypti usque ad solum erutzæ.

Coloniæ deductæ.

Tralles civitas terræmotu consederunt.

Marcus Terentius Varro philosophus prope nonagenarius moritur.

Munatius Plancus Ciceronis discipulus, orator habetur insignis : qui cum Galliam regeret Comatam, Lugdunum condidit.

a Ἀντώνιος Ἀραβίαν Κλεοπάτρα παρέδωκε. *Syn.* p. 308, A.

b Πρὸς Ἀντώνιον ἀνίσταται πόλεμος Αὐγούστου. *Idem* p. 311, A.

c Μέχρι τοῦδε οἱ λαγίβαι. *Idem* p. 308, C.

d Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα παραχρῶνται ἑαυτούς. *Idem* p. 311, A. Αὐγούστου, ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον, κρατεῖ τῆς Αἰγύπτου, τὴν τῶν Πτολεμαίων καθελὼν βασιλείαν, διαρκέσασαν ἔτεσι σκς'. *Chron. pasch.* p. 492, B.

e Ὀκτάβιος Αὐγούστου προσηγορεύθη· καὶ ὁ Σεξτίλιος μὴ ὁμοίως αὐτὸς ἀνηγορεύθη. *Idem.* Νικόπο-

λις ἢ κατὰ Ἀκτίαν ἐκτίσθη. *Idem* p. 308, C.

f Ἐντεῦθεν τινες ἀριθμοῦσι τὸ πρῶτον ἔτος Αὐγούστου μοναρχίας. *Ibidem.* Οἱ δὲ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ ἀπὸ τοῦ ἰδ' ἔτους ἀριθμοῦσι τοὺς Αὐγούστου χρόνους. *Idem* p. 311, C.

g Κλεοπάτρας παῖδας Ἦλιον καὶ Σελήνην κατήξεν εἰς Ῥώμην Αὐγούστου, θρίαμβον ἐπ' αὐτοῖς ἤδιστον Ῥωμαίοις ἐνδειξάμενος. *Idem* p. 311, B.

h Αὐγούστου Ῥωμαίοις ἐνομοθέτησεν. *Idem* p. 313, C.

i Τιμήσεως γενομένης ἐν Ῥώμῃ, ἀπεγράψασαν Ῥωμαίων μυριάδας υς' καὶ δ. *Ibidem.* D.

	OLYMP.	ABBAHA- MUS	JUD. Hero- des	ROM. Augu- stus	
<i>b</i> Augustus Calabriam et Gallos vectigales facit.		1993	10	20	<i>a</i> Marcus Lollius Galatiam Romanam provinciam facit.
Quintilius Cremonensis Virgilii et Horatii amicus moritur.					
R. DCCXXX.		1994	11	21	<i>c</i> Augustus, cum ei monarchia deferretur, renuit.
<i>e</i> Augustus Cyzicenos libertate privavit.		1995	12	22	<i>d</i> Tiberius ab Augusto missus occupavit Armeniam.
Pylades, Cilix pantomimus, cum veteres ipsi canerent atque saltarent, primus Romae chorum et fistulam sibi praecinere fecit.					
<i>f</i> Cantabri res novas molientes opprimuntur.	190	1996	13	23	<i>g</i> Herodes apud Hierosolimam multas et magnas aedes publicas construit.
Atratinus, qui septemdecim annos natus Caesium accusaverat, clarus inter oratores habetur. Ad extremum, morborum taedio in balneo voluntate exanimatus, haeridem reliquit Augustum.					
<i>h</i> Augustus Samiis libertatem dedit.		1997	14	24	
<i>i</i> In Cypro plurimae civitatum partes terrae motu conciderunt.		1998	15	25	<i>k</i> Germanos in arma versus Marcus Lollius superat.
Virgilius Brundisii moritur, Sentio Saturnino et Lucretio Cinna consulibus. Ossa ejus Neapolim translata in secundo ab urbe milliario sepeliuntur, titulo hujusmodi superscripto, quem ipse moriens dictaverat :					

Mantua me genuit, Calabri rapuere, tenet nunc Parthenope : cecini pascua, rura, duces.

Herodes Samariam, olim jam in cineribus sedentem, a fundamentis suscitans, in honorem Augusti, Augustam, id est Sebastiam, appellavit : et in Paneade, id quod Panion vocatur, exstruxit : et in civitate Paniotarum Silvano templum aedificavit.

<i>l</i> Tiberius Caesar appellatus est.		1999	16	26
	191	2000	17	27

Varius et Tucca Virgilii et Horatii contubernales poetae habentur illustres : qui *Aeneidos* postea libros emendaverunt, sub ea lege ut nihil adderent.

<i>m</i> Augustus Caium Agrippam adoptavit in filium.		2001	18	28
---	--	------	----	----

<i>n</i> Augustus Caium Agrippam adoptavit in filium.		2001	18	28
<i>o</i> Bosphorum Agrippa capit.		2002	19	29
<i>p</i> Tiberius Vindelicos, et eos, qui Thraciarum confines erant, Romanas provincias facit.		2003	20	30

<i>q</i> Augustus a senatu pontifex maximus appellatur.				
<i>r</i> Augustus a senatu pontifex maximus appellatur.				
<i>s</i> Augustus a senatu pontifex maximus appellatur.				
<i>t</i> Augustus a senatu pontifex maximus appellatur.				
<i>u</i> Augustus a senatu pontifex maximus appellatur.				
<i>v</i> Augustus a senatu pontifex maximus appellatur.				
<i>w</i> Augustus a senatu pontifex maximus appellatur.				
<i>x</i> Augustus a senatu pontifex maximus appellatur.				
<i>y</i> Augustus a senatu pontifex maximus appellatur.				
<i>z</i> Augustus a senatu pontifex maximus appellatur.				

a Αἰλιὸς Μάρκος Ῥωμαίους Γαλατίαν ἐπέκτησατο. *Sync.* p. 313, C.

b Αὐγούστος Καίσαρ Καλαβρίαν καὶ Γαλάτας ὑποφόρους ἐποίησεν. *Chron. pasch.* p. 193.

c Αὐγούστος μοναρχίαν ἐχειριζομένην ἀπόσωτο. *Sync.* p. 313, C.

d Τιβερίος Ἀρμενίαν Αὐγούστῳ παρεστήσατο. *Ibidem.*

e Αὐγούστος Κυζικηνῶν ἐλευθερίαν ἀφείλατο. *Ibid.*

f Κάνταβροι στασιάζοντες διεφθάρησαν. *Sync.* p. 313, C.

g Ἡρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις πλείστα καὶ μεγάλα ἔκτισεν· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὴν πάλαι Σαμάρειαν καταρειπομένην ἐκ θεμελίων ἐγείρας, εἰς τιμὴν τοῦ Σεβαστοῦ Αὐγούστου Σεβαστήν ὠνόμασεν· ἐν Πανιάδι δὲ τὸ Πάνιον κατασκεύασεν. *Chron. pasch.* p. 193, B.

h Αὐγούστος Σαμάρειαν ἐλευθερίαν παρέσχεν. *Idem* p. 313, C.

i Σεισμὸς Κύπρου πολλὰ μέρη κατέπτωσεν. *Ibidem.*

k Γερμανοὺς καταστρέψατο Αἰλιὸς Μάρκος νεωτερίσαντας. *Idem* p. 314, A.

l Τιβερίος Καίσαρ ἀνηγορεύθη. *Idem* p. 313, D.

m Αὐγούστος Γάϊον Ἀγρίππαν υἱοθετήσατο. *Ibidem.*

n Ἀποικίας εἰς Πάτρας καὶ Βήρυτον Ῥωμαῖοι ἐξέπεμψαν. *Idem* p. 314, A.

o Ἀγρίππας Βόσφορον ἐχειρώσατο. *Ibidem*, B.

p Τιβερίος Καίσαρ Οὐίνδικούς καὶ τοὺς λοιποὺς παρακειμένους τῇ Θράκῃ ὑπέταξεν. *Idem* p. 313, D.

q Αὐγούστος μέγας ἀρχιερεὺς ἐψηφίσθη. *Idem* p. 314, B.

a Herodes Antedonam civitatem reformavit. Et Antipatridam atque Herodionem in honorem patris Antipatri et suum exstruxit. Innumerabilia quoque opera in singulis Syriarum urbibus, quas regebat, solertissime ædificavit.

	OLYMP.	ABRAHAMUS.	JUD.	ROM.	
					Herodes Augustus
b Herodes in Palæstina Cæsaream in nomine Cæsaris condidit, quæ prius Turris Stratonis vocabatur.		2005 2006	22 23	32 33	
Passienus pater declamator insignis diem obiit.		2007	24	34	Horatius, quinquagesimo septimo ætatis suæ anno, Romæ moritur.
Caius Julius Hyginus, cognomento Polyhistor, grammaticus habetur insignis.	193	2008	25	35	c Tiberius vastata Germania imperator appellatur.

d Herodes Hyrcanum, qui olim sacerdos Judæorum fuerat, de captivitate Parthica regressum, et filium ejus, qui sacerdotio patris successerat, interfecit: sororem quoque ejus, uxorem suam, cum duobus filiis propriis jam adolescentibus, et matrem uxoris occisæ, socrum suam, crudelissime necat.

Herodes ad ea, quæ supra crudelissime gesserat, etiam hoc addidit: virum sororis suæ Salomæ interfecit: et cum eam alii tradidisset uxorem, etiam hunc necat. Scribas quoque et interpretes divinæ legis simili scelere occidit.

e Tiberius Cæsar de captis Pannoniis triumphavit.		2009 2010	26 27	36 37	
f Tiberius de Rhætis, Vindeliciis, Armeniis et Pannoniis triumphavit.		2011	28	38	Albucius Silo Novariensis clarus rhetor agnoscitur.
In insula Coe terræmotu plurima ædificia ceciderunt.	194	2012	29	39	

Marcus Tullius Tiro, Ciceronis libertus, qui primus notas commentatus est, in Puteolano prædio suo usque ad centesimum annum consenescit.

g Augustus Juliam filiam suam, in adulterio deprehensam, damnat exsilio.		2013	30	40	Melissus Spoletinus grammaticus agnoscitur.
R. DCCL.		2014	31	41	M. Porcius Latro, Latinus declamator, tædio duplicis quartanæ, semetipsum interfecit.
A Augustus gladiatorum ludum et navale certamen exhibuit.		2015	32	42	i Cyrinus ex consilio senatus in Judæam missus censum hominum possessionumque describit.

Colliguntur omnes ab Abraham, usque ad nativitatem Christi, anni duo millia quindecim. Ab Adam usque ad Christum, quinque millia ducenti duo minus.

Tertullianus in eo libro, quem contra Judæos scripsit, affirmat Christum xli anno Augusti natum, et in Tiberij esse passum.

a Ἡρώδης Ἀθηδόνα ἐπέκτισεν Ἀγριππίναν μετονομάσας. Ἐτι δὲ Παρασανάβαν εἰς τιμὴν Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ἐντιπατρίδα ὠνόμασε· καὶ ἄλλην εἰς οἰκίαν ἐκάλεσεν ὄνομα, πόλιν ἐγείρας Ἡρώδιον. *Ibidem C, D, et Chron. pasch. p. 193, D.*

b Ἡρώδης Καισάρειαν εἰς ὄνομα Καίσαρος ἔκτισε, Στράτωνος Πύργον τὸ πρὶν καλουμένην. *Chron. pasch. p. 193, D.* Ὁ αὐτὸς κατὰ πάσας πόλεις Συρίας καὶ Γαλιλαίας ἐπέκτισεν. *Sync. p. 314, D.*

c Τιβέριος Καίσαρ, καταπολεμήσας Γερμανοὺς, αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη. *Ibidem A.*

d Ὑρκανὸν ἐκ Παρθικῆς ἐπανελθόντα γηραιὸν φόβῳ τῆς εὐγενείας Ἡρώδης ἀνεῖλεν· ὁμοίως καὶ Ἀριστόβουλον υἱὸν αὐτοῦ ἀρχιερέα. Ὁ αὐτὸς Μαριάμνην Ἰλιαν γαμετήν, θυγατέρα Ὑρκανοῦ, σὺν δύο παισὶν αὐτοῦ ἐξ αὐτῆς, ἀνδρωθεῖσιν ἤδη, φονεύει, καὶ τὴν Μαριάμνην μητέρα, οἰκίαν δὲ πενθερὰν ὁ μαιωφόνος. *Ibidem, B.* Πρὸς δὲ ταῖς ἐτέραις αὐτοῦ μαιωφονίας,

Σαλώμης τῆς Ἰδίας ἀδελφῆς ἀναιρεῖ τὸν ἄνδρα· γήμαντος δὲ αὐτὴν ἐτέρον, καὶ τοῦτον ἐπιπροστίθει· καὶ ἔτι πρὸς τούτοις τοὺς ὑψηλτάς τῶν ἱερῶν νόμων καὶ τοὺς τῶν πατρῶν ζηλωτάς κτείνουσι. *Chron. pasch. p. 202, D.*

e Τιβέριος ἐπὶ νίκῃ Παννονίων ἐθριάμβευσεν. *Ibidem.*

f Ὁ αὐτὸς ἐπὶ νίκῃ Ραιτῶν καὶ Ἀρμενίων καὶ Οὐνδικῶν καὶ Παννονίων ἐθριάμβευσεν. *Ibidem.*

g Αὐγουστος Ἰουλίαν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐφυγάδευσε, καταγνοὺς αὐτῆς μοιχείαν. *Chron. pasch. p. 194, B.*

h Αὐγουστος παρέσχε ναυμαχίαν καὶ μονομαχίαν. *Sync. p. 314, A.*

i Ὑπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς Κυρίνιος ἐπιμελητῆς ἐξεπέμφθη, οὐσιῶν καὶ οἰκητῶρων ἀναγραφὰς ποιούμενος. *Idem p. 316, B.*

OLYMP. CHRISTUS JUD. ROM.
Herodes Augustus

a JESUS CHRISTUS FILIUS DEI IN BETHLEHEM JUDÆ NASCITUR.

Caius Cæsar amicitiam cum Parthis facit.	495	1	33	43	b Xystus Pythagoricus philosophus agnoscitur.
		2	34	44	Augustus Tiberium et Agrippam in filios adoptat.
c Herodes, cum Christi nativitatem magorum indicio cognovisset, universos Bethlehem parvulos jusit occidi.	496	3	35	45	d Judas Galilæus ad rebellandum Judæos cohortatur.
Asinius Pollio, orator et consularis, qui de Dalmatis triumphaverat, in villa Tusculana anno LXX ætatis suæ moritur.		4	36	46	
		5	37	47	e Herodes morbo intercutis aqzæ et scaturientibus toto corpore vermicibus, miserabiliter sed digne moritur.

f II. ARCHELAUS annis IX.

g In Herodis loco Archelaus, filius ejus, ab Augusto, rex constituitur, et tetrarchæ fiunt quatuor fratres ejus, Herodes, Antipater, Lysias et Philippus.

Tiberius Cæsar Dalmatas Sarmatasque in Romanam redegit potestatem.		6	1	48	
		7	2	49	
h Athenodorus Tarsensis Stoicus philosophus, et R. DCCLX. Marcus Verrius Flaccus, grammaticus, clari habentur.	497	8	3	50	Philistion mimographus, natione Magnesium Asianus, clarus habetur Romæ.
		9	4	51	
i Fames Romæ ita ingens facta, ut quinque modii tritici venderentur denariis xxviii semis.	498	10	5	52	
		11	6	53	
		12	7	54	

Messala Corvinus orator, ante biennium quam moreretur, ita memoriam et sensum amisit, ut vix pauca verba conjungeret, et ad extremum ulcere sibi [al. illi] circa sacram spinam nato, inedia se confecit, anno ætatis LXXII [al. LXX].

k Sotio philosophus Alexandrinus, præceptor Senecæ, clarus habetur.
 13 | 8 | 55 |

l Athenienses res novas contra Romanos molientes opprimuntur, auctoribus seditionis occisis.
 14 | 9 | 56 |

m Augustus cum Tiberio filio suo censum Romæ agitans invenit hominum nonagies tetcentena et LXX [al. LX] millia.

n Archelaus nono anno regni sui in Viennam urbem Galliæ relegatur; postque eum Judæorum tetrarcha constitutus est Herodes frater ejus.

o Defectio solis facta et Augustus LXXVI ætatis suæ anno Atellæ in Campania moritur sepeliturque Romæ, in Campo Martio.

a Ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ μονογενὴς τοῦ Θεοῦ Υἱός, ἐν Βηθλεὲμ πόλει τῆς Ἰουδαίας. *Syne. p. 315, D.*

b Σέξτος φιλόσοφος Πυθαγορικῶς ἤκμαζεν. *Syne. p. 316, C.*

c Ἡρώδης κατὰ τὴν Βηθλεὲμ ἀναιρεῖ νήπια, τὴν τοῦ Ἡεροῦ ἡμῶν πυθόμενος γέννησιν. *Idem p. 317, B.*

d Ἰούδας τις Γαλιλαῖος κατὰ Ῥωμαίων ἀποστατεῖν Ἰουδαίους προέτρπευεν. *Idem p. 316, C.*

e Ἡρώδης, ὕδρωπι συσχεθεὶς, σκώληκας ἀπὸ τοῦ στόματος (σώματος) ἐξέβρασε, καὶ οὕτως δεινῶς ὀδυρόμενος τέθνηκεν. *Idem p. 317, B.*

f Ἰουδαίων ἐδασίλευσεν Ἀρχέλαος ἔτη θ'. *Ibidem, C.*

g Αὐγουστος Ἀρχέλαον μὲν υἱὸν Ἡρώδου Ἰουδαίων ἐθνάρχην κατέστησε· τοὺς δὲ ἄλλους ἀδελφοὺς αὐτοῦ

τέσσαρας ὄντας, Ἡρώδην καὶ Ἀντίπατρον, Λυσανίαν τε καὶ Φίλιππον, τετράρχας ἀνέδειξεν. *Ibidem, D.*

h Ἀθηνόδωρος Ταρσεὺς ἤκμαζεν. *Idem p. 318, C.*

i Λιμὸς κατέσχε τὴν Ῥωμαίων ἰσχυρὸς, ὥς πολλῶν θνητῶν τὸν μόδιον τοῦ σίτου πραθῆναι. *Ibid.*

k Σοτίων Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος ἤκμαζεν. *Ibidem.*

l Ἀθηναῖοι, στασιάσειν ἀρξάμενοι, κολασθέντες ἐπαύσαντο. *Ibidem.*

m Αὐγουστος, τοὺς οἰκήτορας Ῥώμης κατὰ πρόσωπον ἀριθμήσας, εὔρεν οἰκούντας αὐτὴν ἀνδρῶν μυριάδας ἑγ' καὶ αλζ'. *Ibidem.*

n Ἀρχέλαος Ἰουδαίων βασιλεὺς μετὰ θ' ἔτη τῆς ἀρχῆς εἰς Βιένναν πόλιν Γαλιτίας ὅπῃ Ῥωμαίων ἐξορίζεται. *Ibidem.*

o Αὐγουστος τελευτᾷ τοῦ βίου· καθ' ὃν χρόνον ἐκλειψίς ἡλίου γέγονεν. *Ibidem.*

	OLYMP.	CHRISTUS	JUD.	ROM.	
					Hero- Tiberius des
Caius Asinius Gallus, orator, Asinii Pollionis filius, cujus etiam Virgilius meminit, diris a Tiberio supplicii necatur.					a III. TIBERIUS imperator annis xxiii
					b III. HERODES tetrarcha annis xxiv
		45	1	1	
		16	2	2	
199		17	3	3	
		18	4	4	
Livius historiographus Patavii moritur.					Germanicus Cæsar de Parthis triumphat.

c Quatuordecim (1) urbes terræmotu corruerunt, Ephesus, Magnesia, Sardis, Mosthene, Ægæ, Hierocæsarea, Philadelphia, Tmolus, Temnus, Cyme, Smyrna, Apollonia, Dia, Hyrcania.

Ovidius poeta in exsilio perit, et juxta oppidum Tomos sepelitur.

	R. DCCLXX.	19	5	5	
Fenestella, historiæ scriptor et carminum, septuagesimo anno moritur, sepeliturque Cumis.	200	20	6	6	
		21	7	7	

Tiberius multos reges ad se per blanditias evocatos nunquam remisit: in quibus et Archelaum Cappadocem, cujus regno in provinciam verso, Mazacam nobilissimam civitatem, Cæsaream appellari jussit.

	22	8	8	d Pompeii theatrum incensum.
e Tiberius Drusum consortem regni facit.	23	9	9	

Drusus Cæsar veneno perit.

f Philippus tetrarcha in Syria Phœnice civitatem condidit, quæ nunc dicitur Paneades, in qua plurimas ædes construxerat, quam tunc Cæsaream Philippi vocavit. Et Juliadem idem Philippus tetrarcha aliam civitatem condidit.

	201	25	11	11	Servius Plautus, corrupti filii reus, semet in judicio interficit.
Q. Haterius, promptus et popularis orator, usque ad nonagesimum prope annum in summo honore consenescit.	204	26	12	12	g Pilatus procurator Judææ a Tiberio mittitur.
		27	13	13	
Votienus Montanus, Narbonensis orator, in Balearibus insulis moritur, a Tiberio illic relegatus.	R. DCCLXXX. 202	28	14	14	h Herodes civitatem Tiberiadem condidit, quam ob honorem Tiberii nominavit, et Liviadem aliam condidit civitatem.
		29	15	15	

i Joannes filius Zachariæ in deserto juxta Jordanem fluvium prædicans, Christum Filium Dei in medio eorum adesse testatur. Ipse quoque Dominus Jesus Christus hinc in populos salutarem viam annuntiat, signis atque virtutibus vera comprobans esse, quæ diceret. Computantur in præsentem annum, id est in Tiberii Cæsaris, a secundo anno instaurationis templi, quæ facta est sub altero anno Darii regis Persarum, anni dclviii. A Salomone autem, et prima ædificatione templi, anni mille lx [al. xl]. A Moysæ et regressu Israelis ex Ægypto, anni mxxxix. Ab Abraham et regno Nini et Semiramidis, anni mxxliii. A diluvio usque ad Abraham, anni dcccxlii. Ab Adam usque ad diluvium, anni mcccxlii.

a Ῥωμαίων γ' ἄναρχος Τιβέριος ἔτη κγ'. Sync. p. 319, A.

b Ἰουδαίων γ' Ἡρώδης ἔτη κδ'. Ibidem.

c Ἰδ' πόλεις κατεπόθησαν (2), Ἐφεσος, Μαγνησία, Σάρδεις, Μοστηνή, Αἰγαί, Ἱεροκαιοσάρεια, Φιλαδέλφεια, Τμωλος, Τήμος, Μυρῖνα, Κύμη, Ἀπολλωνία, Δία, Ἰρχανία. Ibidem, B.

d Πομπηίου θέατρον ἐνεπρήσθη. Idem p. 320, B.

e Τιβέριος, Δρούσον τῆς ἀρχῆς κοινωνὸν προσλαβόμενος, κατὰ μικρὸν ὡς φαρμάκῳ ἀνείλεν. Ibidem.

f Φιλίππος τετράρχης, Παναϊάδα ἀνακτίσας, Καί-

σάρειαν Φιλίππου προσωνόμασεν. Ὁ αὐτὸς Ἰουλιὰδα ἀνήγειρεν. Ibidem.

g Τιβέριος Πόντιον Πιλᾶτον ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας ἐξέπεμφεν. Ibidem.

h Ἡρώδης ἔκτισεν Τιβεριοῦδα εἰς ὄνομα Τιβερίου Καίσαρος. Ibidem.

i Ἰωάννης, Ζαχαρίου υἱός, ἐν τῇ ἐρήμῳ παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἦλθεν εὐαγγελιζόμενος ἐν μέσσοις αὐτοῖς ἤδη παρεῖναι τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστός, κ. τ. λ. Chron. pasch. p. 209, B.

(1) Ita antiquus codex Vat. quatuordecim, non, ut vulgo, treddecim.

(2) Fortasse leg. κατεπόθησαν, absorptæ sunt. EBIT.

OLYMP.	CHRISTUS	JUD. Hero- des	ROM. Tiberius
	30	16	16

a Jesus Christus, Filius Dei, salutarem cunctis prædicans viam, miracula, quæ in Evangeliiis scripta sunt, facit.

31	17	17
----	----	----

Jesus Christus, Filius Dei, discipulos suos divinis imbuens sacramentis, ut universis gentibus conversionem ad Deum nuntient, imperat.

203	52 53	18 19	18 19
-----	----------	----------	----------

b Jesus Christus secundum prophetias, quæ de eo fuerant prælocutæ, ad passionem venit anno Tiberii xviii : quo tempore etiam in aliis ethnicorum commentariis hæc ad verbum scripta reperimus : Solis facta defectio : Bithynia terræmotu concussa, et in urbe Nicæna ædes plurimæ corruerunt. Quæ omnia bis congruunt, quæ in passione Domini acciderunt. Scribit vero super his et Phlegon, qui olympiadum egregius supputator est, in tertio decimo libro ita dicens : Quarto autem anno cccii olympiadis, magna et excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio solis est facta : dies, hora sexta, ita in tenebrosam noctem versus, ut stellæ in cælo visæ sint : terræque motus in Bithynia Nicænae urbis multas ædes subvertit. Hæc supradictus vir.

Argumentum autem hujus rei, quod Salvator isto anno passus sit, affert Evangelium Joannis : in quo scribitur, post xv annum Tiberii Cæsaris tribus annis Dominum prædicasse. Josephus etiam, vernaculus Judæorum scriptor, circa hæc tempora die Pentecostes sacerdotes primum commotionem locorum et quosdam sonitus sensitisse testatur : deinde ex abdito templi repentinam erupisse vocem dicentium : *Transmigremus ex his sedibus*. Scribit autem supradictus vir, quod eodem anno Pilatus præses secreto noctis imagines Cæsaris in templo statuerit ; et hæc prima seditionis et turbarum Judæis causa extiterit. Ex hoc loco considerandum, quantæ calamitates deinceps Judæorum gentem oppresserint.

c Ecclesiæ Hierosolymorum primus episcopus ab apostolis ordinatus Jacobus, qui et habitus est frater Domini.

34	20	20
----	----	----

Cassius Severus, orator egregius, qui Quintianum [*al.* Quintilianum] illud proverbium (4) iuserat, xxv exsilii sui anno in summa inopia moritur, vix panno verenda contextus.

a Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς κηρύσσει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας. *Chron. pasch.* p. 210, D.

b Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Κύριος ἡμῶν κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος προφηεῖ ἔτους ιθ' τῆς Τιβερίου βασιλείας· καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἐν ἄλλοις μὲν Ἑλληνικοῖς ὑπομνήμασιν εὑρομεν ἱστορούμενα κατὰ λέξιν ταῦτα· Ὁ ἥλιος ἐξέλιπε, Βιθυνία ἐσεισθη, Νικαίας τὰ πολλὰ ἔπεσεν· ἃ καὶ συνάβει τοῖς περὶ τὸ πάθος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν συμβεβηκόσι. Γράφει δὲ καὶ Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας (συνάγων) περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ ιγ' βήμασιν αὐτοῖς τὰδε· Ἐπὶ δ' ἔτει τῆς σθ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἐκλειψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωσμένων πρότερον· καὶ νύξ ὥρα ἕκτη τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέραι ἐν οὐρανῷ φανῆναι· σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ. Τεκμήριον δ' ἂν γένοιτο τοῦ κατὰ τὸδε τὸ ἔτος πεπονθέναι τὸν Σωτῆρα ἢ τοῦ Κυρίου

κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου μαρτυρία, ἥτις μετὰ τὸ ιε' ἔτος Τιβερίου τριετῆ χρόνον τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ διαγενέσθαι μαρτυρεῖ. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς δὲ χρόνους καὶ Ἰώσηπος ἱστορεῖ ἐν ἡμέρᾳ Πανθηκοστῆς κινήσεως καὶ κτύπου ἱερῆς ἀντιλαδέσθαι πρῶτον, ἔπειτα φωνῆς ἀθρόας ἐνδοθεν ἀκοῦσαι, ἀπὸ τοῦ ἐσωτάτου ἱεροῦ αὐτοῖς εἰπούσης· *Μεταβαίνωμεν ἐντεύθεν*. Καὶ ἄλλο δὲ τι ὁ αὐτὸς ἀναγράφει Ἰώσηπος· Ὡς Πιλάτου τοῦ ἡγεμόνος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Καίσαρος τὰς εἰκόνας νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν, ἄσπερ οὐκ ἦν θέμις, ἀναθέντος, μεγίστου θορύβου καὶ στάσεως ἀρχὴν ἐμβεβληκότος Ἰουδαίοις· ἔνθεν ἐπιστήσεις πόσαι τὸ Ἰουδαίων ἔθνος διεδέξαντο συμφοραί. *Eusebius apud Sync.* p. 324-325.

c Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καθίσταται. *Sync.* p. 328, B.

(4) Ita etiam codd. Val.; Scaliger autem legendum suspicabatur : *Quintianum prourbium*; intelligendamque villam suburbanam in pratis Quintianis, quam in iudo alexæ perditissimus nepos Cassius Severus iuserit. Certe hic Severus a Tacito, ut observat Scaliger, maleficæ vitæ homo dicitur.

	OLYMP.	CHRISTUS	JUD.	ROM.
			Herodes	Tiberius
<p>a Pilatus post supradictam seditionem, quæ ob Cæsaris imagines fuerat concitata, sacrum thesaurum, quem carbonam Judæi vocant, in aquæductum Hierosolymorum expandens, secundæ seditionis præbuit semina.</p>				
Persius Flaccus, satyricus poeta, Volaterris nascitur.	35	21	2f	Philo Alexandrinus vir doctissimus cognoscebatur.
<p>b Sejanus, præfectus Tiberii, qui apud eum plurimum poterat, instantissime cohortatur, ut gentem Judæorum deleat. Philo meminit in secundo libro <i>Legationis</i>.</p>				
c Agrippa, Herodis regis filius, accusator Herodis tetrarchæ Romanam profectus, a Tiberio in vincula conjicitur.	36	22	22	Multi senatorum et equitum interfecti.
<p>d Pilato de Christianorum dogmate ad Tiberium referente, Tiberius retulit ad senatum, ut inter cætera sacra reciperetur. Verum cum ex consulto patrum Christianos eliminari Urbe placuisset, Tiberius per edictum accusatoribus Christianorum comminatus est mortem. Scribit Tertullianus in <i>Apologetico</i>.</p>				
Tiberius imperator in Campania moritur.	204	37	23	23
f Caius semetipsum in deos refert.			e IV. CAIUS annis III mensibusque X.	g Caius Memmii Reguli uxorem duxit, impellens eum ut uxoris suæ patrem esse se scriberet.
h Pontius Pilatus in multas incidens calamitates, propria se manu interemit. Scribunt Romanorum historiæ.	38	24	1	i Caius Cæsar, cognomento Caligula, Agrippam vinculis liberatum regem Judææ facit.
Passienus filius fraude hæredis suæ necatur.	R. DCCXC.	k IV. AGRIPPA an. VII.		l Plurimi nobilium interfecti a Caio.
	39	1	2	Caius sorores suas, quibus stuprum intulerat, insularum exsilio condemnavit.
<p>m Flaccus Avilius, præfectus Ægypti, multis Judæos calamitatibus premit, consentiente Alexandriae populo, et crebris adversus eos clamoribus personante. Synagogas quoque eorum imaginibus, statu, aris polluit et victimis. Refert Philo in eo libro, qui <i>Flaccus</i> inscribitur, hæc omnia se præsentem gesta: ab quæ etiam legationem ad Caium Cæsarem ipse suscepit.</p>				
<p>a Πιλᾶτος μετὰ τὴν στάσιν Ἰουδαίων διὰ τὰς Καίσαρος εἰκόνας, τὸν λεγόμενον κορβωνᾶν, ἤτοι θεῖον θησαυρὸν, εἰς ὑδάτων καταγωγὴν ἐδαπάνησε· καὶ αὐτὸς στασιάζειν ἠνάγκασεν. <i>Ibidem</i>, B-D.</p>				
<p>b Σηλιανὸς ἑπαρχὸς Τιβερίου Καίσαρος περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων πολλὰ συνεβούλευσε τῷ Καίσαρι, ὡς Φίλων ἱστορεῖ ἐν τῷ β'. <i>Idem</i> p. 328-339.</p>				
<p>c Ἀγρίππας υἱὸς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, κατήγορος Ἡρώδου τοῦ τετράρχου ἀφικόμενος ἐν Ῥώμῃ, δεσμεῖται ὑπὸ Τιβερίου. <i>Ibidem</i>, C.</p>				
<p>d Πόντιος Πιλᾶτος περὶ τοῦ Χριστιανῶν δόγματος ἐκοινώσατο τῷ Τιβερίῳ Καίσαρι, κάκεινος τῇ συγκλήτῳ Ῥώμης· τῆς δὲ μὴ προσιεμένης, Τιβέριος θάνατον ἠπέλιψε τοῖς Χριστιανοκατηγόροις, ὡς ἱστορεῖ Τερτυλλιανὸς ὁ Ῥωμαῖος. <i>Chron. pasch.</i> p. 229, D.</p>				
<p>e Ῥωμαίων βασιλεὺς δ' Γάιος ἔτη γ'. <i>Sync.</i> p. 330, B.</p>				
<p>f Γάιος ἑαυτὸν ἀποθεῖ. <i>Idem</i> p. 329, A.</p>				
<p>g Ὁ αὐτὸς, τὴν γυναῖκα Ῥηγούλου λαβὼν, πατέρα</p>				
<p>ταύτης τὸν ἴδιον ἀνδρα Μέμμιον λέγειν εἶναι ἠνάγκασεν. <i>Ibidem</i>.</p>				
<p>h Πόντιος Πιλᾶτος ἐπὶ Γαίου Καίσαρος ποικίλαις περιπεσῶν συμφοραῖς, ὡς φασιν οἱ τὰ Ῥωμαίων συγγραψάμενοι, αὐτοφονευτὴς ἑαυτοῦ ἐγένετο. <i>Idem</i> p. 330, C.</p>				
<p>i Γάιος, Ἀγρίππαν λύσας τῶν δεσμῶν, βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων κατέστησεν. <i>Chron. pasch.</i> p. 230, B.</p>				
<p>k Ἰουδαίων Ἀγρίππας ἔτη ζ'. <i>Sync.</i> p. 330, D.</p>				
<p>l Γάιος πολλοὺς ἀναίτιους τῆς γερούσιας ἀπέλυεν. Ὁ αὐτὸς τὰς ἰδίας ἀδελφὰς κατὰ νήσους φυγαδεύσας. <i>Idem</i> p. 330, C.</p>				
<p>m Φλάκκος Ἀσύλαιος Αἰγύπτου ἑπαρχὸς παντοίας συμφοραῖς τὸ Ἰουδαίων ἔθνος καθυπέβαλεν. <i>Idem</i> p. 331, B. Φίλων ἱστορεῖ ἐν τῷ ἐπιγεγραμμένῳ λόγῳ Φλάκκῳ, ὅτι πρεσβείαν ὡς περὶ Ἰουδαίων πρὸς Γάιον ἐποίησατο· ὑπὲρ ὧν Φλάκκος Ἰουδαίους ἐπιβουλεύων, εἰκόνων καὶ ἀνδριάντων καὶ βωμῶν ἀναθέσει τὰς συναγωγὰς ἐμίανε· τότε δ' τῶν Ἀλεξανδρίων δῆμος συνεπιθέμενος ποικίλους Ἰουδαίους ἐκόλασεν. <i>Sync.</i> p. 325, B.</p>				

	OLYMP.	CHRISTUS	JUD.	ROM.	
a Caius omnes exsules jussit interfici.				Agrippa	Caius
c Caius Petronio, praefecto Syriae, praecipit, ut in Hierosolymis statuum suam sub nomine Jovis optimi maximi poneret.			40	2	3
d Petrus apostolus, cum primum Antiochenam Ecclesiam fundasset, Romam mittitur, ibique Evangelium praedicans xxv annis ejusdem urbis episcopus perseverat.					
e Caius a protectoribus suis occiditur in palatio, anno aetatis tricesimo quarto [al. xxix]	205	44	3		4

f V. CLAUDIUS annis xiv, mensibus vii, diebus xxviii.

g Marcus evangelista, interpres Petri, Aegypto et Alexandriae Christum annuntiat.		42	4	1	Iste est Claudius patruus Drusi, qui apud Magontiam monumentum habet. (Al. avunculus, quia frater matris Caii fuit.)
h Primus Antiochiae ordinatur episcopus Evodius.		43	5	2	i Prophetia Agabi, quae in Actis apostolorum famem in toto orbe futuram dixerat, sub Claudio expletur.
k Claudius de Britannis triumphavit, et Orcadas insulas Romano adjunxit imperio.	206	44	6	3	ii Claudius Quirinalis, rhetor Arelatensis, Romae insignissime decet.
		45	7	4	

Domitius Afer, Nemausensis, clarus orator habetur, qui postea, Nerone regnante, ex cibi abundantia in caena moritur.

l Agrippa rex Judaeorum annis septem imperans moritur. Post quem filius ejus Agrippa substituitur a Claudio in regnum.

m V. AGRIPPA annis xxvi.

n Descriptione Romae facta sub Claudio, inventa sunt civium Romanorum sexagies novies centena xliii millia.		46	1	5	o Inter Therasiam et Theram orta est insula habens stadia xxxii.
p Thracia hucusque regnata in provinciam redigitur.		47	2	6	

a Ὁ αὐτὸς τοὺς ἐν ἐξορίαις ἀνελὼν. *Sync.* p. 350, B.

b Ἰωσήπος καὶ Φίλων ἱστοροῦσιν ἐν ταῖς ἀπανταχοῦ συναγωγαῖς Ἰουδαίων ἀνδριάντας καὶ εἰκόνας Γαίω καὶ βωμοὺς ἀνατεθῆναι. *Ibidem*, B, C.

c Γάιος ἀνδριάντα Διδὸς Ἐπιφανοῦς καλουμένου ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἀναθεῖναι Πετρῶνι, τῷ Συρίας ἐπάρχῳ, προσέταξεν. *Idem* v. 351, B.

d Πέτρος ὁ κορυφαῖος, πρώτην ἐν Ἀντιοχείᾳ θεμελιώσας Ἐκκλησίαν, εἰς Ῥώμην ἀπεισι κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ δ' αὐτὸς μετὰ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ πρώτος προέστη ἕως τελευτώσεως αὐτοῦ. *Ibidem*, D.

e Γάιος ἐσφάγη ὑπὸ τῶν ἰδίων σπαθαρίων τῶν κουκουλαρίων. *Chron. pasch.* p. 250, 251.

f Ῥωμαίων ἐ Κλαύδιος ἔτη ιδ'. *Sync.* p. 352, B.

g Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀλε-

ξανδρεία τὸν σωτήριον λόγον εὐηγγελίζετο. *Ibidem*.

h Ἡ ἐν ταῖς Πράξεσιν Ἀγάβου προφητεία πεπερασται, λιμοῦ μεγάλου κατασχόντος τὴν οἰκουμένην ἐπὶ Κλαυδίου. *Ibidem*, C.

i Τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας πρῶτος ἐπίσκοπος Εὐόδιος ἐχηρημάτισεν. *Ibidem*, B.

k Κλαύδιος κατὰ Βρεττανῶν ἐθριάμβευσεν. *Ibid.*, C.

l Ἀγρίππα τοῦ βασιλέως Ἰουδαίων τελευτήσαντος, Ἀγρίππας, υἱὸς αὐτοῦ, ὑπὸ Κλαυδίου τὴν ἀρχὴν ἐχειρίζεται Ἰουδαίων. *Idem* p. 333, A.

m Ἰουδαίων Ἀγρίππας ἔτη κς'. *Ibidem*.

n Κλαύδιος, τοὺς πόλεις Ῥώμης ἀπογραφάμενος, μυριάδας εὐρεν χιλ' καὶ α. *Idem* p. 332, C.

o Νῆσος μεταξὺ Θήρας καὶ Θηρασίας σταδίων λ' ἐφάνη. *Idem* p. 333, B.

p Θράκη ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου ἐπαρχία ἐχηρημάτισε, βασιλεύσασα πρὶν. *Ibidem*.

a Sub procuratore Judææ Cumaniano in diebus Azymorum tanta est Hierosolymis orta seditio, ut in portarum exitu populo corrudente, triginta [al. viginti] Judæorum millia perierint.	OLYMP.	CHRISTUS	JUD.	ROM.
			Agrippa	Claudius
		48	3	7
Marcus Antonius Liberalis, Latinus rhetor, magnas inimicitias cum Palæmone exercet.	R. DCCC. 207	49	4	8

b Fame facta in Græcia, tritici modius sex drachmis vendatus est.

Palæmon Vicentinus insignis grammaticus Romæ habetur : qui quondam interrogatus, quid inter stillam et guttam interesset ; Gutta, inquit, stat ; stilla cadit.

Magna fames facta est Romæ.	50	5	9
	51	6	10
c Claudius Felicem procuratorem Judææ mittit, apud quem Paulus apostolus accusatus in defensionem sui perorat.	52	7	11

d Sub Felice procuratore Judææ multi exstiterunt, qui populum sua persuasione deciperent : in quibus et Ægyptius quidam pseudopropheta fuit : qui plurimos sibi associans, in ipso magnarum rerum conatu per exercitum Felicis opprimitur. Scribit Josephus consentanea apostolorum Actibus, in quibus Paulo dicitur a tribuno : *Nonne tu es Ægyptius, qui ante hos dies concitasti et eduxisti in desertum quatuor millia virorum ?*

e Felice recedente a Judæa, seditio in Cæsarea Stratonis exorta magnam Judæorum multitudinem perdidit.	208	53	8	12
		54	9	13
f Festus succedit Felici, apud quem, præsentem Agrippa rege, Paulus apostolus religionis suæ rationem exponens, Romam vincit mittitur.		55	10	14
g VI. NERO annis XIII, mensibus VII, diebus XXVIII. Hujus avunculus fuit Caius Caligula.				
h Nero Agrippinam matrem suam et sororem patris interficit.		56	11	1
i Nero Romæ cithara contendens superat.	209	57	12	2
		58	13	3
		59	14	4
		60	15	5
		61	16	6

Nero tantæ luxuriæ fuit, ut frigidis et calidis lavaretur unguentis, retibusque aureis piscaretur, quæ purpureis funibus extrahebat.

a Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν Ἀζύμων στάσεως γενομένης ἐν Ἱερουσαλήμ, συμπατηθέντες περὶ τὰς τῶν πωλῶν ἐξόδους Ἰουδαῖοι ὄλοντο περὶ τὰς τρεῖς μυριάδας, Κουμανοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ καὶ τῆς ὄλης Ἰουδαίας ἡγεμονεύοντος. *Syne p. 333, B.*

b Λιμοῦ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γεγονότος μεγάλου, ὁ τοῦ σίτου μόδιος ἐξ διδράχμων ἐπράθη. *Ibidem, C.*

c Κλαύδιος Φήλικα τῆς Ἰουδαίας ἡγεμόνα ἐξέπεμψεν ὅτι αὐτοῦ Παῦλος ὑπὸ Ἰουδαίων κατηγορηθεὶς τὴν ἀπολογίαν πεποίηται. *Idem p. 332, C, et 334, C.*

d Φήλιξ, Ἰουδαίας ἡγεμονεύειν σταλείς, πολλῶν καὶ ἄλλων Ἰουδαίων ἀπατώντων, ἐν οἷς καὶ Αἰγύπτιος ψευδοπροφήτης, ἅμα τρισμυρίοις μείζουσι ἐπιχειρῶν πράγμασι, τῇ Φήλικος καταλύθη στρατηγία. Συμφωνεῖ Ἰώσηπος ἐν τούτῳ ταῖς Πράξεσι τῶν ἀποστόλων, ἐνθα τῷ θεῷ Παῦλῳ ὑπὸ τοῦ χιλιάρχου λέλεχται :

Ὁὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος, ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας, καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἀνδρας ; *Idem p. 334, C.*

e Ἐπὶ αὐτοῦ στάσις Ἰουδαίων γέγονε ἐν Καισαρείᾳ Σεράτωνος, καὶ πολλοὶ διεφθάρησαν. *Ibidem, D.*

f Φῆστος διάδοχος, ἐφ' οὗ ὁ θεῖος Παῦλος, παρόντος καὶ Ἀγρίππα τοῦ βασιλέως Ἰουδαίων, ἀπολογησάμενος, δέσμιος εἰς Ῥώμην ἐκπέμπεται. *Idem p. 336, D.*

g Ῥωμαίων ᾧ ἐβασίλευσε Νέρων ἔτη ιγ'. *Ibidem, C.*

h Νέρων ἀνεῖλε τὴν μητέρα Ἀγριππίναν, καὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἀδελφὴν. *Ibidem.*

i Νέρων ἐπὶ Ῥώμῃς καθαρίζων ἐνίκησεν. *Ibidem.*

k Φῆστον Ἀλθίνος διεδέξατο. *Ibidem, D.*

	OLYMP.	CHRISTUS	JUD.	ROM.	
a Terræmotus Romæ, et solis defectio.			Agrip- pa	Nero	
		62	17	7	
b Jacobus frater Domini, quem omnes Justum appellabant, a Judæis lapidibus opprimitur, in cujus thronum Simeon, qui et Simon, secundus assumitur.					
c Post Marcum evangelistam primus Alexandrinæ Ecclesiæ ordinatur episcopus Anianus, qui præfuit annis xxii. (Arm. xxvi.)					
Persius moritur anno ætatis suæ xxix.	65	48	8	Thermæ a Nerone ædificatæ, quas Neronianas appellavit.	
e Nero Romæ in cithararum agone contendens cunctos superat.	64	49	9	d Ante mensam Neronis fulmen cecidit.	
f Albino præses Florus successit : sub quo Judæi contra Romanos rebellarunt.					
g In Asia tres urbes terræmotu conciderunt, Laodicea, Hierapolis, Colossæ.	211	65	20	10	Junius Gallio, frater Senecæ, egregius declamator, propria se manu interfecit.

M. Annæus Lucanus Cordubensis poeta, in Pisoniana conjuratione deprehensus, brachium ad secandas venas medico præbuit.

Nero, ut similitudinem Trojæ ardentis cerneret, plurimam partem Romæ urbis incendit.

k Nero cum cæteris viris insignibus et Octaviam uxorem suam interfecit, Cornutumque philosophum, præceptorem Persii, in exilium fugat.

Multi nobilium a Nerone Romæ interfecti.	66	21	11	Dux tantum provinciæ sub Nerone factæ, Pontus Polemoniacus, et Alpes Cotticæ, Cottio rege defuncto.
--	----	----	----	---

Nero in Olympiade coronatur cerycas, citharistas, tragædos, aurigas, vario certamine superans.

i Post Petrum primus Romanam Ecclesiam tenuit Linus annis duodecim.

L. Annæus Seneca Cordubensis, præceptor Neronis et patruus Lucani poetæ, incisione venarum et veneno hausto periit.

k Musonius et Plutarchus philosophi insignes habentur.

	67	22	12
--	----	----	----

l Rursum Nero Isthmia, Pythia, Actia celebrans inter cerycas, tragædos et citharistas coronatur. Quidam codices habent, quod cxxi olympias acta non est, Nerone in suam præsentiam differente.

Neroni in macelli expensas centes centena millia decreto senatus annua subministrantur.	68	23	13	m Primus Nero super omnia scelera sua etiam persecutionem in Christianos facit, in qua Petrus et Paulus gloriosè itomæ occubuerunt.
---	----	----	----	---

PRIMA PERSECUTIO.

a Έν Ρώμῃ σεισμός μέγας ἐγένετο. *Synce. p. 336, C.*

b Ὁ ἀδελφός τοῦ Κυρίου Ἰάκωβος, ὁ ὀνομασθεὶς ὑπὸ πάντων Δίκαιος, λθθοὶς ὑπὸ Ἰουδαίων ἀναιρεῖται. *Euseb. apud Synce. p. 335, C, et p. 337, C. Καὶ παρέλαβε τὸ σχῆμα τῆς ἐπισκοπῆς Ἱεροσολύμων Σιμεών, ὁ καὶ Σίμων. Chron. pasch. p. 246, B.*

c Τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησίας μετὰ Μάρκον τὸν εὐαγγελιστὴν πρῶτος ἐπίσκοπος χειροτονήθη Ἀνανίας, ὃς προέστη ἐτη κβ'. *Synce. p. 336, B.*

d Κατὰ τῆς Νέρωνος τραπέζης κεραυνὸς ἐπεσεν. *Idem p. 336, C.*

e Νέρων κιθαρωδίας κατὰ Ρώμην πομπεύων. *Idem p. 340, A.*

f Φλώρος Ἀθῆνων διεδέξατο. *Ibidem, D.*

g Πόλεις τῆς Ἀσίας κατέπεσον τρεῖς, Λαοδικεαί, Ἱεράπολις καὶ Κολοσσαί. *Idem p. 336, C.*

h Νέρων πλείστους ἐν Ρώμῃ ἐπισήμους καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἀνεῖλεν. *Cedrenus p. 205, C, et 215, C.*

i Τῆς Ρωμαίων Ἐκκλησίας πρῶτος ἐπίσκοπος μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον Δίνος ἐτη ιη'. *Synce. p. 341, B.*

k Μουσώνιος καὶ Πλούταρχος φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. *Chron. pasch. p. 240, D.*

l Νέρων κιθαρωδίας καὶ τραγωδίας πομπεύων Ἰσθμίοις καὶ Πυθίοις καὶ Ἀκτίοις ἐστεφανοῦτο κήρυξιν, ἄρματι, πωλικῶ καὶ τῷ τελείῳ καὶ δεκαπώλῳ. *Synce. p. 340, A. Νέρων μεταθέμενος τὴν Ὀλυμπιάδα. Ibidem.*

m Νέρων ἐπὶ πᾶσιν αὐτοῦ τοῖς ἀδικήμασι καὶ τὸν πρῶτον κατὰ Χριστιανῶν ἐνεδείξατο διωγμὸν, ἤνικα Πέτρος καὶ Παῦλος οἱ θεοτάτοι ἀπόστολοι τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντες ἀγόντι. *Idem v. 340, C.*

	OLYMP.	CHRISTUS	JUD.	ROM
			Agrip- pa	Nero
R. DCCCXX.	212	69	24	14

L. Annæus Melas, Senecæ frater et Gallionis, bona Lucani poetæ, filii sui, a Nerone promeretur.

a Contra Judæos, qui Cestii Flori avaritiam non ferentes rebellabant, Vespasianus magister militiæ a Nerone transmittitur, qui plurimas Judææ urbes capit.

b Flavius Josephus scriptor historicus, dux belli Judæorum, cum a Romanis interficiendus esset, Vespasiano prænuntiat de morte Neronis, et ejus imperio.

c Nero, cum a senatu quæreretur ad pœnam, e palatio fugiens, ad quartum Urbis milliarium in suburbano liberti sui inter Salariam et Nomentanam viam semetipsum interficit, anno ætatis suæ xxxii, atque in eo omnis Augusti familia consummata est.

d Post Neronem Galba in Hiberia, Vitellius in Germania, Otho Romæ, imperium arripuerunt.

Marcus Fabius Quintilianus Romam a Galba perducitur.

e Vespasianus duobus præliis superatos Judæos ad muros compulsi.

Galba septimo mense imperii sui in medio Romanæ urbis foro capite truncatur.

Otho tertio regni sui mense apud Vetriacum [at. Bebricum] propria manu occubuit.

Vitellius, a Vespasiani ducibus occisus, in Tiberim projicitur, octavo mense imperii sui, et die uno. Galba, Otho, Vitellius, regnaverunt anno uno, mensibus sex.

f Antiochiæ secundus episcopus ordinatur Ignatius.

g VII. VESPASIANUS annis ix, mensibus xi, diebus xxii.

70 25 1

h Vespasianus apud Judæam imperator ab exercitu appellatus, et bellum Tito filio commendans, Romam per Alexandriam proficiscitur.

Capitolium Romæ incensum.

71 26 2

i Titus, Judæa capta et Hierosolymis subversis, 96 millia virorum interficit. Josephus vero scribit undecies centena millia fame et gladio periisse, et alia centum millia captivorum publice venundata. Ut autem tanta multitudo Hierosolymis reperiretur, causam azymorum fuisse refert: ob quæ ex omni gente Judæi ad templum confluentes, urbe quasi carcere sunt reclusi. Oportuit enim in his diebus Paschæ eos interfici, in quibus Salvatorem crucifixerant.

a Ἰουδαῖοι Ῥωμαίων ἀπέστεισαν ἐπὶ Γεστίου Φλώρου διὰ πλεονεξίαν αὐτοῦ ἄμτρον· ἐφ' οὗς ὁ Νέρων Οὐεσπασιανὸν στρατοπεδάρχην ἐξέπεμψεν. *Idem p. 336, D.*

b Φλάβιος Ἰώσηπος συγγραφεὺς, στρατηγῆσας ὑπὲρ Ἰουδαίων, καὶ μέλλων εἰς τὸν πόλεμον ἀναρῆσθαι, θεοσπίζει Οὐεσπασιανῶ περὶ τῆς Νέρωνος τελευτῆς, καὶ τῆς αὐτοῦ Οὐεσπασιανοῦ βασιλείας. *Chron. pasch. p. 230, D.*

c Νέρων ἐαυτὸν ἀνεῖλεν. *Cedrenus p. 215, D.*

d Μετὰ Νέρωνος Γάλβας ἐβασίλευσεν ἐν Ἰβηρίᾳ, Οὐιτῆλιος ἐν Γερμανίᾳ· Ὄθων ἐπὶ Ῥώμῃς· ἕκαστος αὐτῶν ἰδίᾳ ἐπέβη τῇ ἀρχῇ. *Chron. pasch. p. 245, 246.*

e Οὐεσπασιανὸς δυοὶ πολέμοις Ἰουδαίους τρεψάμενος ἀπέκλεισεν. *Synec. p. 340, B.* Γάλβας ἐβασίλευσε μῆνας ζ', καὶ ἐν μέσῃ τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὄθων βασιλεύσας μῆνας γ', διεχειρίσατο ἐαυτὸν. *Chron pasch. p. 245, 246, A.*

f Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Ἰγνάτιος. *Synec. p. 342, B.*

g Ῥωμαίων ζ' ἐβασίλευσεν Οὐεσπασιανὸς ἔτη θ'. *Chron. pasch. p. 246, A.*

h Οὐεσπασιανὸς αὐτοκράτωρ, στέφαντος αὐτὸν τοῦ στρατοῦ, τὸν κατὰ Ἰουδαίων ἐγχειρίσας πόλεμον Τίτῳ, αὐτὸς δι' Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκετο πόλιν. *Idem p. 246, A-C.*

i Τίτος, Ἰουδαίους πολιορκήσας, καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα κατασχάσας, καὶ μυριάδας ἀνδρῶν ἐφόνευσε. Φησὶ δὲ καὶ Ἰώσηπος λιμῶ καὶ μάχαιρα μυριάδας ρι' ἀπολέσθαι, καὶ ἄλλας τρεῖς μυριάδας διαπεπράσθαι αἰχμαλώτων· αἴτιον δὲ τὸ τοσοῦτο πλῆθος κατὰ τὴν πόλιν εὐρῆσθαι φησὶ τὴν τοῦ Πάσχα ἑορτήν, ἐν ἣ πάντες οἱ τοῦ ἔθνους συνεληλυθόντες ὡς ἐν εἰρκῆ συνεκλείσθησαν· ἔδει γὰρ τοὺς ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα τῷ Σωτῆρι ἐπιβουλεύκοτας μὴ ἄλλοτε τὰ ἐπίχειρα, ὧν ἐτόλμησαν, παθεῖν. *Eusebius apud Synec. p. 342, A, et apud Chron pasch. p. 247, A-B.*

• Colligitur omne tempus in secundum annum Vespasiani, et novissimam Hierosolymorum eversionem, a quinto decimo anno Tiberii Cæsaris, et ab exordio evangelicæ prædicationis, anni XLIII. A captivitate autem, quam ab Antiocho perpassi sunt, anni CCXXXIX. Porro a secundo Darii anno, sub quo rursus templum ædificatum est, anni DXXI. A prima autem ædificatione templi sub Salemone, usque ad novissimam ejus ruinam, quæ sub Vespasiano facta est, anni MCIII.

OLYMP. CHRISTUS ROM.

		Vespa- sianus	
Achaia, Lycia, Rhodus, Byzantium, Samus, Thracia, Cilicia, Commagene, quæ antea liberæ et sub regibus amicis erant, in provinciam redactæ. e Tres civitates Cypri terræmotu corruerunt.	243	72	3
		73	4
		74	5
		75	6
		76	7

b Vespasianus Capitolium ædificare orsus (1).
c In Alexandria orta seditio.
d Colossus erectus habens altitudinis pedes CXXI (Arm. CXXVIII).

Q. Asconius Pædianus, scriptor historicus, clarus habetur: qui LXXIII ætatis suæ anno captus luminibus, XII postea vixit annos in summo honore omnium consenscens.

Gabinus [at. Gabianus, vel Gabinianus], celeberrimi nominis rhetor, in Galliis docuit.	214	77	8
		78	9

f Lues ingens Romæ facta: ita ut per multos dies in ephemeridem decem millia ferme mortuorum hominum esserentur. Nobilitatis Romanæ morbo pars maxima periit.

R. DCCCXXX.

g Vespasianus colonias deduxit, et mortuus est profluvio ventris in villa propria circa Sabinos, anno ætatis suæ sexagesimo nono.	79	10	g Romanæ Ecclesiæ secundus constituitur episcopus Anacleus ann. XII, (Arm. VIII.)
		80	i VIII. TITUS annis II, mensibus II.

k Mons Vesuvius ruptus in vertice tantum ex se ejecit incendium, ut vicinas regiones, et urbes cum hominibus exureret.

Titus, Vespasiani filius, in utraque lingua disertissimus fuit, et tantæ bonitatis, ut, cum quadam die recordatus fuisset in cœna, nihil se in illa die cuiquam præstitisse, dixerit: *Amici, hodie diem perdidisti.*

l Titus Masionium Rufum philosophum de exilio revocat.	245	81	2	Titus amphitheatrum Romæ ædificat: et in dedicatione ejus quinque millia ferarum occidit.
--	-----	----	---	---

m Titus morbo perit in ea villa, qua pater ejus, anno ætatis XLII.

a Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος ἐπὶ τὸ δευτέρον ἔτος Οὐεσπασιανοῦ καὶ τὴν ὑστάτην Ἱεροσολύμων ἀπὸ μὲν πέντε καὶ δέκα ἔτους καὶ αὐτοῦ Τιβερίου Καίσαρος καὶ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἀρχῆς εἰς ἔτη τεσσαράκοντα δύο· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀντιόχου πολιορκίας ἔτη εἰς· ἀπὸ δὲ δευτέρου ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάτου, καθ' ὃν δευτέρας οἰκοδομῆς ἔτυχεν ὁ ναὸς, εἰς ἔτη φησὶ ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἐπισκευῆς αὐτοῦ, τῆς ἐπὶ Σολομῶνος γενομένης, εἰς ἔτη αργ'. Chron. pasch. p. 247, 248, et Sync. p. 342, 343.

b Οὐεσπασιανὸς τὸ Καπιτώλιον ἐμπρησθὲν ἀνωκοδόμησεν. Sync. p. 342, B.

c Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ στάσις. Ibidem.

d Κολοσσὸς ἀνεστάθη μῆκος ποδῶν ραζ' ἐκ χαλκοῦ. Ibidem.

e Ἐν Κύπρῳ τρεῖς πόλεις σεισμῷ κατεπτώθησαν. Ibidem.

f Λαμῆς κατὰ Ῥώμην μέγας· ὡς καθ' ἡμέραν ὑπὲρ μυρίους θνήσκειν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Ibidem.

g Τῇ Ῥωμαίων Ἐκκλησίᾳ ἐπίσκοπος γέγονε β' μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαλὸν Ἀνέγκλητος ἔτη δύο. Ibidem p. 344, B.

h Οὐεσπασιανὸς ἀποικίας ἐπέμψας τελευτᾷ νόσῳ. Ibidem.

i Βασιλεὺς Ῥωμαίων ἦ' Τίτος ἔτη β'. Idem p. 343, A.

k Τὸ Βέσβιον βροσ, κατὰ κορυφῆς βραγὲν, πῦρ ἀνέβλυσε τοσοῦτον, ὡς καταφλέξει τὴν παρακειμένην χώραν σὺν ταῖς πόλεσιν. Idem p. 343, B.

l Ὁ μέγας κατὰ τὴν Ῥώμην ἐμπρησμός. Ibid.

m Πάθει δεινῷ βληθεὶς Τίτος ἀπέθανεν. Chron. pasch. p. 249, A.

(1) Ita constanter codices; non, ædificat rursus, ut edd.

OLYMP. CHRISTUS ROM. a Secundus post Neronem Domitianus Christianos persequitur : et sub eo Lomitanus apostolus Joannes in Patum insulam relegatus Apocalypsim vidit, uti narrat Irenæus.

SECUNDA PERSECUTIO.

95 14 b Apollonius Tyaneus et Euphrates insignes philosophi habentur.

c Domitianus eos, qui de genere David erant, interfici præcepit, ut nullus Judæorum regni reliquus foret.

Scribit Bruttius plurimos Christianorum sub Domitiano fecisse martyrium : inter quos et Flavianam Domitillam Flavii Clementis consulis ex sorore neptem, in insulam Pontiam relegatam, quia se Christianam esse testata est.

Hoc anno beatus Dionysius atque Nicasius cum sociis suis per coronam martyrii pervenerunt ad Christum.

Domitianus occisus in Palatio, per 219 96 15 a Multa signa atque portenta Romæ
vespillones ignobiliter exportatur, anno 97 16 et in toto orbe facta.

etatis xxxv [at. xlv]. e X. NERVA anno i, mensibus iv.

f Alexandrinæ Ecclesiæ tertius episcopus præfuit Cæro annis undecim. 98 1 g Justus a Tiberiade Judæorum scriptor agnoscitur.

Nerva morbo perit in hortis Sallustianis anno ætatis LXXII, cum jam Trajanum adoptasset in filium.

Trajanus Agrippinæ in Gallis imperator factus, natus Italicæ in Hispania.

A Senatus decrevit, ut omnia quæ Domitianus statuerat, in irritum ducerentur. Itaque multi, quos injuste ejecerat, de exilio reversi, nonnulli bona propria receperunt. Aiunt et apostolum Joannem hoc tempore exilio resolutum Ephesum venisse : in qua urbe et hospitium et amicos amantissimos sui habebat.

k Joannem apostolum, usque ad Trajani tempora Irenæus episcopus permansisse scribit : R. DCCCL. 99 1 Decreto senatus Nerva inter deos
post quem auditores 100 2 relatus.

l Romanæ Ecclesiæ episcopatum quartus suscepit Evaristus annis novem. 220 101 3

102 4 m Trajanus de Dacis et Scythis triumphat.
103 5

n Trajanus, victo rege Decibalo, Daciam fecit provinciam : Iberos, Sarmatas, Osroenos, Arabas, Bosphoranos, Colchos, in fidem accepit : Seleuciam, Ctesiphontem, Babylonem occupavit et tenuit. In mari Rubro classem instituit, ut per eam Indiæ fines vastaret.

a Δεύτερος μετὰ τὸν Νέρωνα Δομετιανὸς Χριστιανούς ἐδίωξεν· ἐπ' αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης εἰς Πάτμον ἐξορίζεται τὴν νῆσον, ἐνθα τὴν Ἀποκάλυψιν ἐρωσκένας λέγεται, ὡς δηλοῖ Εἰρηναῖος. Chron. pasch. p. 250, C.

b Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς καὶ Εὐφράτης φιλόσοφοι ἔχμαζον. Idem p. 345, C.

c Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαυὶδ ἀναιρεῖσθαι προσέταξεν, ἵνα μὴ τις Ἰουδαίων βασιλικῶν γένους ἀπολειφθῆ. Πολλοὶ δὲ Χριστιανῶν ἐμαρτύρησαν κατὰ Δομετιανὸν, ὡς ὁ Βρέττιος ἱστορεῖ, ἐν οἷς καὶ Φλαυία Δομετιλλὰ, ἐξαδέλφη Κλήμεντος Φλαυίου ὑπατικοῦ, ὡς Χριστιανὴ εἰς νῆσον Ποντίαν φυγαδεύεται. Idem p. 344, A.

d Ἐν Ῥώμῃ θεοσημεῖται πολλαὶ καὶ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης γεγόνασι. Ibidem.

e Ῥωμαίων βασιλεὺς ἰ' Νερούας ἐβασίλευσεν ἔτος ἔν. Idem p. 346, C.

f Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Κέρων ἔτη ἰ'. Idem p. 347, B.

g Ἰούστος Τιβερεὺς Ἰουδαῖος συγγραφεὺς ἐγνωρίζεται. Ibidem, D.

h Δομετιανοῦ αἱ τιμαὶ καθηρέθησαν ὑπὸ τῆς συγκλήτου· καὶ οἱ ἀδίκως ἀπελασθέντες ἐπανήλθον· ἔνιοι ἀπέλαβον καὶ τὰς οὐσίας. Idem p. 245, C. Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ὁ βασιλεὺς Νερούας ἀνεκαλέσατο τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην ἀπὸ Πάτμου τῆς νήσου, καὶ ἤλθε πάλιν εἰς Ἐφεσον. Chron. pasch. p. 251, B.

i Ῥωμαίων ἰα' ἐβασίλευσε Τραϊανὸς ἔτη ιθ'. Sync. p. 346, D.

k Ἰωάννην ἀπόστολον Εἰρηναῖος καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσι παραμείναι τῷ βίῳ ἕως τῶν χρόνων Τραϊανοῦ· μεθ' οὗ Παιπτίας, Ἱεραπολίτης καὶ Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος ἀκουσται αὐτοῦ ἐγνωρίζοντο. Idem p. 347, C.

l Ῥωμαίων ἐπίσκοπος Εὐάρεστος ἔτη θ'. Sync. p. 344, A.

m Τραϊανὸς Δάκας καὶ Σκυθίας ὑπέταξε καὶ ἐθριμβύευσεν. Ibidem.

n Τραϊανὸς ἐπαρχίαν ἐποίησε τὴν Δακίαν. Ibid., A.

OLYMP. CHRISTUS ROM.

		Trajanus		
a Terræ motu quatuor urbes Asiae subversæ, Elea, Smyrna, Pytane, Cyne: et egregiæ duæ, Opuntiorum et Oritorum, in Græcia.	221	104	6	b Romæ aurea domus conflagravit incendio. Plinius Secundus Novocomensis orator et historicus insignis habetur, cujus plurima ingenii opera exstant. Perit, dum visit Vesuvium.
		105	7	
		106	8	
		107	9	
		108	10	

c Trajano adversus Christianos persecutionem movente, Simon filius Cleophæ, qui Hierosolymis episcopatum tenuerat, crucifigitur, cui successit Justus. Ignatius quoque Antiochenæ Ecclesiæ episcopus Romam perductus bestiis traditur. Post quem tertius constituitur episcopus Heron.

TERTIA PERSECUTIO.

d Plinius Secundus, cum quamdam provinciam regeret, et in magistratu suo plurimos Christianorum interfecisset, multitudine eorum perterritus quæsit a Trajano quid facto opus esset, nuntians ei, præter obstinationem non sacrificandi, et antelucanos cœtus ad canendum cuidam Christo ut Deo, nihil apud eos reperiri: præterea ad confœderandam disciplinam vetari ab iis homicidia, furta, adulteria, latrocinia et his similia. Ad quæ commotus Trajanus rescripsit, hoc genus quidem inquirendum non esse, oblatos vero puniri oportere. Tertullianus refert in *Apologetico* suo.

R. DCCCLX. e Pantheum Romæ fulmine concrematum.	222	409	11	f Alexandrinæ Ecclesiæ quartus ordinatur episcopus nomine Primus annis xii.
g Quintus Romane Ecclesiæ episcopatum tenet Alexander annis decem.		410	12	h Tres Galatiæ civitates terræ motu erutæ.
		411	13	

i Post Justum, Ecclesiæ Hierosolymitanæ episcopatum quartus suscipit Zachæus. Post quem quintus Tobias. Cui succedit sextus Benjamin: ac deinde septimus Joannes: octavus Mathias: in cujus locum nonus constituitur Philippus.

Trajanus Armeniam, Assyriam, Mesopotamiam, fecit provincias.	223	412	14	k Terræ motus Antiochiam pene totam subruit civitatem.
		413	15	
		414	16	
		415	17	
		416	18	

l Judæi, qui in Libya erant, adversum cohabitatores suos alienigenas dimicant. Similiter in *Ægypto* et in Alexandria. Apud Cyrenem quoque et in Thebaide magna seditione contendunt. Verum gentiliū pars superat in Alexandria.

Judæis in Mesopotamia rebellantibus, præcepit imperator Trajanus Lysie Quietō, ut eos provincia exterminaret. Adversum quos Quietus aciem instruens infinita millia eorum interfecit: et ob hoc procurator Judææ ab imperatore decernitur.

a Ἀσίας δ' πόλεις κατεπτώθησαν, Ἐλαία, Μύρνα, Πυτάνη καὶ Κύμη· Ἑλλάδος δὲ Ὀπουντία καὶ Ὀριτος. *Ibidem*.

b Ἐν Ῥώμῃ ἐνεπρήσθη ἡ χρυσεὴ οἰκία. *Sync.* p. 347, A.

c Τραϊανοῦ κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν κινήσαντος, Σίμων, ὁ τοῦ Κλεώπα, τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας ἐπίσκοπος γενόμενος, ἐμαρτύρησεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰγνάτιος Ἀντιοχέων ἐπίσκοπος ἐν Ῥώμῃ ἐμαρτύρησεν. *Chron. pasch.* p. 252, C, D. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος Ἰούστος. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Ἦρων. *Sync.* p. 347, B, C.

d Τερτυλλιανὸς ἱστορεῖ Πλίνιον Σεκοῦνδον ἡγούμενον ἐπαρχίας πλήθῃ Χριστιανῶν κατακρίναι θανάτῳ· περὶ ὧν ἀπορῶν τι πράξει, κοινοῦται Τραϊανῷ, μηδὲν βέβαιον θανάτου πράττειν αὐτούς, πλην τοῦ μὴ θύειν εἰδώλους, καὶ ὅτι Χριστὸν ὡς Θεὸν βωθὸν ὑμνοῦσιν ἀνιστάμενοι, ἀπεχόμενοι πάντων κακῶν· πρὸς δὲ ἀντεγράφε Τραϊανὸς μὴ ἐκζητεῖσθαι Χριστιανούς. *Idem*,

p. 346-347.

e Τὸ Πάνθειον ὑπὸ κεραυνοῦ διεφθάρη. *Idem*, p. 347, B.

f Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Πρίμος ἐτη ιβ'. *Sync.* p. 348, B.

g Ῥώμης ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος ἐτη ιδ'. *Ibidem*, B. h Γαλατίας γ' πόλεις σεισμῷ κατεπτώθησαν. *Idem*, p. 347, B.

i Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος τέταρτος Ζαχχαῖος· πέμπτος Τωβίας· ἕκτος Βενιαμὴν· ἕβδομος Ἰωάννης· ὄγδοος Ματθίας· ἕνατος Φίλιππος. *Idem*, p. 347-349.

k Ἀντιόχεια κατεπτώθη. *Idem*, p. 348, A.

l Ἰουδαῖοι, κατὰ Λιβύην καὶ Κυρήνην καὶ Ἀἴγυπτον καὶ Ἀλεξανδρείαν καὶ Θηβαίδα πολεμήσαντες πρὸς τοὺς συνοικούντας Ἕλληνας, διεφθάρησαν. Τραϊανὸς Λυσία Κύντη τῆς Μεσοποταμίας ἐξῆραι τοὺς στασιάζοντας ἐκέλευσεν· ὁ δὲ, πολλὰς Ἰουδαίων μυριάδας ἀνελών, ἡγεμὸν τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦτο καθίσταται. *Idem*, p. 347, 348.

OLYMP. CHRISTUS ROM.

		Trajanus	
224	117	19	a Salaminam urbem Cypri, interfectis in ea gentilibus, subvertere Judæi.

b Trajanus morbo in civitate Selinunte perit, sive, ut alibi scriptum reperimus, apud Seleuciam urbem Isauriæ, profluvio ventris extinctus est anno ætatis LXXIII [al. LXXIII], mense nono, die quarto. Ossa ejus in urnam auream collata, [al. collecta] et in foro sub columna posita: solusque omnium imperator intra Urbem sepultus.

Adrianus Alexandriam abs Judæis subversam [al. laborantem] publicis instauravit expensis.

d Adrianus Judæos capit secundo contra Romanos rebellantes.

c XII. ADRIANUS annis XXI.

Hic Adrianus Italiæ in Hispania natus consobrinæ Trajani filius fuit.

Adrianus eruditissimus in utraque lingua: sed in puerorum amore parum continens fuit.

e Adrianus Trajani invidens gloriæ de Assyria, Mesopotamia, Armenia, quas ille provincias fecerat, removit exercitus.

Adrianus reliqua tributorum urbibus relaxavit, chartis publice inceusis. Plurimos etiam ipsis tributis liberos præstitit.

R. DCCCLXX.

	419	2	f Senatus Trajanum in deos refert.
g Plutarchus Chæroneus, et Sextus, et Agathobulus, et CEnomaus, philosophi insignes habentur.	420	3	h Alexandrinæ Ecclesiæ quintus constituitur episcopus Justus aunis undecim.
i Romanæ Ecclesiæ sextus episcopatum Xistus annis decem tenet.			
k Bellum contra Sauromatas gestum hoc tempore.	225	4	l Adrianus in Libyam, quæ a Judæis vastata fuerat, colonias misit.
Euphrates Stoicus philosophus moritur.	422	5	m Adrianus Atheniensibus leges per-
Cephisus fluvius Eleusinam inundavit: quem Adrianus ponte conjungens, Athenis hiemem exegit.	423	6	tentibus ex Draconis et Solonis reliquorumque libris jura composuit.

n Terræ motu apud Bithyniam Nicomedia ruit: et Nicæne urbis plurima eversa sunt ædificia. Ad quarum instauracionem Adrianus de publico largitus est impensas.

424 7

o Hierosolymis decimus post Philippum constituitur episcopus Seneca. Post quem undecimus Justus: cui succedit duodecimus Levi. Post quem tertiusdecimus Ephres. Quartus decimus Joses. Quintus decimus Judas. Hi omnes usque ad eversionem, quam ab Adriano perpressa est Hierusalem, ex circumcissione episcopi præfuerunt.

a Τῶς ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου Ἑλληνας Ἰουδαῖοι ἀνελόντες, τὴν πόλιν κατέκαψαν. *Syne. p. 348, A.*

b Τραϊανὸς νόσῳ τελευτᾷ. *Ibidem.*

c Ῥωμαίων 16̄ ἐβασίλευσεν Ἀδριανὸς Ἀβλιος 17̄ κα'. *Ibidem, C.*

d Ἀδριανὸς Ἰουδαίους κατὰ Ἀλεξανδρῶν στασιάζοντας ἐκόλασεν. *Ibidem, D.*

e Ἀδριανὸς χρῶν ὀφειλάς τῶν ὑπ' αὐτὸν πόλεων ἀνηκούσας τῷ δημοσίῳ λόγῳ ἀπέκοψε, καύσας τοὺς χάρτας. Ὁ αὐτὸς Ῥωμαίους φόρους πολλοὺς ἐχάρισατο. *Ibidem.*

f Ἡ σύγκλητος θεὸν Τραϊανὸν ἐψηφίσατο. *Syne. p. 349, A.*

g Πλούταρχος Χαιρωνεὺς καὶ Σέξτος καὶ Ἀγαθόβουλος καὶ Οἰνόμας φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. *Ibidem, B.*

h Ἀλεξανδρεῖας ἐπίσκοπος Ἰούστος 17̄. *Ibidem, B.*

i Ῥωμαίων ἐπίσκοπος γέγονε Εὐστός 17̄. *Ibidem, B.*

k Σαυρομάται κατεπολεμήθησαν. *Ibidem.*

l Ἀποικίαν εἰς Λιδύην ἐρημωθείσαν Ἀδριανὸς ἐπεμψεν. *Ibidem.*

m Ὁ αὐτὸς Ἀθηναίους ἀξιώσασιν ἐκ τῶν Δράκοντος καὶ Σόλωνος νόμους ἐπισυνέταξε, χειμάσας εἰς Ἀθῆνας καὶ μυθεῖς τὰ Ἐλευσίνια, καὶ γεφυρώσας Ἐλευσίνα κατακλυσθεῖσαν ὑπὸ Κεφισοῦ ποταμοῦ. *Ibidem.*

n Ἀδριανὸς Νικομήδειαν σεισμῶν καταπτωθεῖσαν καὶ Νίκαιαν πόλεις Βιθυνίας χρήμασιν ἀνεστήσατο. *Ibidem, A.*

o Ἱεροσολύμων δέκατος ἐπίσκοπος Ἐνίκας· ἐνδέκατος Ἰούστος· δωδέκατος Λεῦς· τρισκαίδέκατος Ἐφραῖμ· τεσσαρεσκαίδέκατος Ἰωσήφ· πεντεκαίδέκατος Ἰούδας, καθ' ὃν ἐπὶ Ἀδριανοῦ τελεῖα καὶ ἐσχάτη γέγονε τῆς πόλεως ἄλωσις. *Idem p. 349, 350.*

OLYMP. CHRISTUS ROM.

Adria-
nus*Floruit sanctus Taurinus Ebroicensis episcopus primus.*

226

125

8

a Adrianus sacris Eleusinae initiatus multa Atheniensibus dona largitur.

b Quadratus discipulus apostolorum, et Aristides Atheniensis philosophus noster, libros pro Christiana religione Adriano dedere compositos : et Sereus Granius legatus vir apprime nobilis litteras ad imperatorem misit, iniquissimum esse dicens clamoribus vulgi innocentium hominum sanguinem concedi ; et sine ullo crimine, nominis tantum et sectae reos fieri. Quibus commotus Adrianus Minutio Fundano proconsuli Asiae scripsit, sine objectu criminum Christianos non condemnandos, cujus epistolae usque ad nostram memoriam durat exemplum.

c Imperator Adrianus pater patriae appellatur, et uxor ejus Augusta.

126

9

Antinous puer regius eximia pulchritudinis in Aegypto moritur : quem Adrianus diligenter sepeliens (nam in deliciis R. DCCCLXXX.

227

129

12

d Nicopolis et Caesarea terrae motu conciderunt.

rat) in deos refert : ex cujus nomine etiam urbs Antinoum appellata est.

130

13

Adrianus cum insignes plurimas aedes Athenis fecisset, agone[m] edidit, bibliothecam miri operis construxit.

131

14

Salvius Julianus perpetuum composuit edictum.

132

15

e Antiochiae constituitur quartus episcopus Cornelius.*f* Romanae Ecclesiae episcopatum suscipit septimus Telesphorus an. undecim.*g* Adrianus Athenis hiemem exigens Eleusinam inuit.*h* Templum Romae Veneris (1) sub Adriano in Urbe factum.*k* Alexandrinae Ecclesiae sextus episcopus praefuit Hymenaeus [at. Eumenes cum Gr.] annis xiii.

228

135

16

i Phavorinus et Polemon rhetores insignes habentur.

k Judaei in arma versi Palaestina depopulati sunt, tenente provinciam Timio (at. Thyonio) Rufo, cui ad opprimendos rebelles Adrianus misit exercitum.

l Cochebas Judaicae dux factionis nolentes sibi Christianos adversum Romanum militem ferre subsidium omnimodis cruciatibus necat.

134

17

Basilides haeresiarches in Alexandria commoratur : a quo Gnostici.

135

18

136

19

m Bellum Judaicum, quod in Palaestina gerebatur, finem accepit, Judaeorum rebus penitus oppressis : ex quo tempore etiam introeundi cis Hierosolimam licentia ablata est, primum nutu Dei, sicut prophetae vaticinati sunt, deinde Romanis interdictionibus.

a Ἀδριανὸς ἐν Ἀθήναις τὰ Ἐλευσίαια. *Ibidem, D.*

b Κοδράτος ὁ ἱερός τῶν ἀποστόλων ἀκουστής Ἀδριανῷ λόγους ἀπολογίας ὑπὲρ Χριστιανῶν ἐπέδωκεν, ἅπερ δεξάμενος ὁ Καίσαρ σὺν τοῖς παρὰ Σερευλίου λαμπροτάτου ἡγουμένου, ὡς ἄδικον εἶη κτείνειν γράψαντος Χριστιανούς ἀκρίτως ἐπὶ μηδενὶ τῶν ἐγκλημάτων, γράφει Μινουκίῳ Φουνδάνῳ ἀνθυπάτῳ τῆς Ἀσίας Ἀδριανὸς μηδένα κτείνειν ἀνευ ἐγκλημάτων καὶ κατηγορίας. *Idem, p. 348, C, D.*

c Ὁ αὐτοκράτωρ πατὴρ πατριδὸς ἀνηγορεύθη, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Σεβαστή. *Chron. pasch. p. 254, D.*

d Νικόπολις καὶ Κατάρεια σεισμῷ κατεπιτύθησαν. *Sync. p. 349, C.*

e Ἀντιοχείας τέταρτος ἐπίσκοπος Κορνήλιος. *Ibidem.*

f Ῥωμαίων ἐπίσκοπος Τελεσφόρος ἔτη ι'. *Sync. p. 349, B.*

g Ἀδριανὸς παραχειμάζων ἐν Ἀθήναις καὶ ᾤξεν

ἀγῶνα, ἐπισκευάσας πολλὰ τῷ τόπῳ, καὶ βιβλιοθήκας συστητάμενος. *Ibidem, D.*

h Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Εὐμένης ἔτη ιγ'. *Idem, p. 350, B.*

i Φαβουρίνος καὶ Πολέμων ὁ ῥήτωρ ἐγκωρίζοντο. *Idem, p. 350, B.*

k Ἀδριανὸς κατὰ Ἰουδαίων ἀποστάντων στρατεύμα ἐξέπεμψε, καταδραμόντων τῶν Ἰουδαίων ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης μετὰ πολλοὺς πολέμους ἤγειτο δὲ τῆς Ἰουδαίας Τίνιος Ροῦφος. *Idem, p. 349, 350.*

l Τῆς Ἰουδαίας ἀποστάσεως Χογεβὰς τις ἤγειτο οὗτος Χριστιανούς ποικίλως ἐτιμωρήσατο μὴ βουλομένους κατὰ Ῥωμαίων συμμαχεῖν. *Idem, p. 350, D.*

m Ἰουδαῖοι κακῶς ἀπήλλαξαν, καὶ ὁ πρὸς αὐτοὺς πόλεμος πέρασ ἔσχεν· ἐνθεν εἰργονται πάντῃ τῆς πόλεως ἐπιβαίνειν προστάξει Θεοῦ καὶ Ῥωμαίων κράτει. *Ibidem, A.*

(1) Ita plerique codd. vat., non Roma et Veneris, ut vulgo dicitur. Imo alius codex habet : *templum Veneris sub Adriano in Urbe factum.*

OLYMP. CHRISTUS ROM.

Adria-
nus

- a Hierosolymæ primus ex gentibus constituitur episcopus Marcus annis xvi, cessantibus his qui ex circumcisione fuerant. 229 - 137 20

Ælia ab Ælio Adriano condita : et in fronte ejus portæ, qua Bethlehem egredimur, sus sculptus (1) in marmore prominens, significans Romanis subjacere Judæos. Judæorum nonnulli a Tito Ælio filio Vespasiani exstructam arbitrantur.

b Romanæ Ecclesiæ episcopatum octavus suscepit Hyginus annis quatuor. 138 21
d Sub Hygino Romanæ urbis episcopo Valentinus hæresiarches et Cerdo magister Marcionis Romam venerunt.

c Adrianus morbo intercutis aquæ apud Baias moritur sexagenarius.
e XIII. TITUS ANTONINUS cognomento Pius cum liberis suis Aurelio et Lucio annis xxiii, mensibus iii.

R. DCCCXC.

g Romæ nonus ordinatur episcopus Pius annis duodecim. 230 139 140 141 142 143

h Justinus philosophus librum pro nostra religione conscriptum Antonino tradidit. 231 144 145 146 147 148
i Alexandriæ episcopatum septimus suscipit Marcus annis decem.
k Mesomedes Cretensis citharicorum carminum musicus poeta cognoscitur. Taurus Berytius Platonicæ sectæ philosophus clarus habetur.

l Arrianus philosophus Nicomediensis agnoscitur, et Maximus Tyrius. R. CM. 232 149 150 151 152

m Romanæ Ecclesiæ decimus episcopatum tenet Anicetus annis decem. Sub quo Smyrnæus Polycarpus Romam veniens multos ab hæretico errore corripuit Valentini et Marcionis. 233 153 154 155

R. CMX.

a Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος πρῶτος ἐξ ἐθνῶν Μάρκος ἔτη, η' Synec. p. 350, C.

b Ῥώμης ἐπίσκοπος Ὑγίνος ἔτη δ'. *Ibidem* B.

c Ἀδριανὸς ὕδρωπι τελευτᾷ ἐν Βαταῖς. *Idem*, p. 351, A.

d Κατὰ τοὺς χρόνους Ὑγίνου καὶ Πίου ἐπισκόπων Ῥώμης ἕως Ἀνικήτου Οὐαλεντιανὸς καὶ Κέρδων ἀρχηγοὶ τῆς Μαρκίωτος ἀιρέσεως ἐπὶ Ῥώμης ἐγνωρίζοντο. *Idem*, p. 350, A.

e Ῥωμαίων τῆ' Τίτος Ἀντωνίνος, ὁ ἐπικληθεὶς Εὐσεβῆς, σὺν τοῖς πασιν Αὐρηλίῳ καὶ Λευκίῳ ἔτη κγ'. *Idem*, p. 351, D.

f Ἀντωνίνος πατὴρ πατριδος προσηγορεύθη. *Ibidem*.

g Ῥώμης ἐπίσκοπος Πίος ἔτη ια'. *Ibidem*, C.

h Ἰουστίνος φιλόσοφος ὑπὲρ τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀρθοῦ λόγου βίβλον ἀπολογίας Ἀντωνίνῳ ἐπέδωκεν. *Idem*, p. 350, D.

i Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Ἔρωσ. *Ibidem*, B.

k Μεσομήδης Κρής ποιητῆς νόμων καθαρωδικῶν ἐγνωρίζετο. *Idem*, p. 351, A.

l Ἀρριανὸς φιλόσοφος Νικομηθεὺς, καὶ Μάξιμος Τύριος, καὶ Ἀπολλώνιος Στωϊκὸς Χαλκηδόνιος, καὶ Βασσιλείδης Σκυθοπολίτης ἐγνωρίζοντο· οὗτοι καὶ διδάσκαλοι Οὐρησίμου Καίσαρος γεγόνασι. *Ibidem*, A, B.

m Ῥώμης ἐπίσκοπος Ἀνικήτος ἔτη ια'. Ἐπὶ τοῦτου Πολύκαρπος ἐν Ῥώμῃ πολλοὺς ἐξ αἱρέσεων μετήγαγεν. *Ibidem*, D.

n Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Κελαδίων ἔτη ιδ'. *Ibidem*, D.

o Κρήσης κυνικὸς φιλόσοφος Ἰουστίνῳ τῷ καθ' ἡμᾶς θεῶν φιλόσοφῳ τὴν μαρτυρικὴν συνσκευάσασθαι θάνατον ἐλεγχόμενον· ὑπὲρ αὐτοῦ λιχνότητά κωνικήν. *Idem*, B.

(1) Codex unus, sulca.us, omisso prominens.

OLYMP. CHRISTUS ROM.
Titus
Antoninus

Antoninus Pius apud Lorium villam suam duodecimo ab Urbe milliaro moritur anno vitæ suæ LXXVII. 235 161 23

a Hierosolymæ episcopatum post Marcum septimus decimus suscipit Cassianus. Post quem octavus decimus Publius. Cui succedit nonus decimus Maximus (Arm. Maximianus vel Maximinus). Vicesimus Julianus. Vicesimus primus Gaianus. Vicesimus secundus Symmachus. Vicesimus tertius Gaius. Vicesimus quartus Julianus. Vicesimus quintus Capito (Gr. et Arm. Apion).

b XIV. MARCUS ANTONINUS, qui et Verus, et LUCIUS AURELIUS COMMODUS, ann. XIX, mense I.

c Lucio Cæsari Athenis sacrificanti ignis in cœlo ab occidente in orientem ferri visus. 162 1 4
163 2
d Vologæsus, rex Parthorum, vicinas sibi Romanas provincias depopulatus est. 164. 3
236 165 4
e Romanæ Ecclesiæ episcopatum suscepit undecimus Soler annis VIII. 166 5
f Apud Pisas Peregrinus philosophus rogo, quem ex lignis composuerat, incenso, semet superjecit. 167 6
g Lucius Cæsar de Parthis cum fratre triumphavit. 168 7
h Persecutione orta in Asia, Polycarpus et Pionius fecere martyrium: quorum scriptæ quoque passionες feruntur.

Hi primum æquo jure imperium administraverunt: cum usque ad hoc tempus singuli Augusti fuerint.

Photimus Lugduni martyrizavit.

Fronto orator insignis habetur, qui Marcum Antoninum Verum Latinis litteris erudit.

Seleucia Assyriæ [al. Isauriæ] urbs cum trecentis millibus hominum a Romanis capta.

Apud Pisas Peregrinus philosophus rogo, quem ex lignis composuerat, incenso, semet superjecit.

i Plurimi in Gallia gloriose ob Christi nomen interfecti: quorum usque in præsentem diem condita libris certamina perseverant.

QUARTA PERSECUTIO.

k Lues multas provincias occupavit, Roma ex parte vexata. R. CMXX. 237 169 8
l Romani contra Germanos, Marcomannos, Quados, Sarmatas, Dacos dimicant.

Tanta per totum orbem pestilentia fuit, ut pene usque ad internecionem Romanus exercitus deletus sit.

m Alexandrinæ Ecclesiæ nonus episcopus Alexandrino præfuit Agrippinus annis XII. 170 9

n Lucius imperator anno regni nono, sive, ut quidam putant, undecimo, inter Concordiam et Altinum apoplexi extinctus est, sedens cum fratre in vehiculo. 171. 10
o Antonino imperatori Melito Asiæ Sardensis episcopus apologeticum pro Christianis tradidit.

a Ἱεροσολύμων ἐπτακαίδέκατος ἐπίσκοπος Κασσιανός· ὀκτωκαίδέκατος Πούπλιος· ἔνενακαίδέκατος Μάξιμος· εἰκοστὸς Ἰουλιανός· εἰκοστὸς πρῶτος Γάιος· εἰκοστὸς δεύτερος Σύμμαχος· εἰκοστὸς τρίτος Γάιος· εἰκοστὸς τέταρτος Ἰουλιανός· εἰκοστὸς πέμπτος Ἀπίων. Sync. p. 351-353 et Eusebius Hist. eccl. V, 12.

b Ῥωμαίων ἰδ' ἐβασίλευσε Μάρκος Αὔρηλιος, ὁ καὶ Θύηρος, Λούκιός τε Αὔρηλιος, ὁ καὶ Κόμμοδος, ἔτη ἰθ'. Ibidem, p. 352, A.

c Λούκιος Καῖσαρ, ἱερουργῶν ἐν Ἀθήναις, εἶδε πῦρ ἀπὸ δοσμῶν εἰς ἀνατολὴν κατ' οὐρανοῦ φαινόμενον. Ibidem.

d Οὐολόγγεσος, Πάρθων βασιλεὺς, τὴν Ῥωμαίων χώραν κατέδραμεν. Ibidem.

e Ῥωμαίων ἐπίσκοπος Σωτήριχος ἔτη θ'. Ibidem, D.

f Περεγρίνος ὁ φιλόσοφος ἐν πανηγύρει πῦρ ἀνέψας ἑαυτὸν ἐνέπρησε. Ibidem B.

g Λούκιος Καῖσαρ, Πάρθους ὑποτάξας, κατ' αὐτῶν

ἐθριάμβευσεν. Ibidem, A.

h Πολύκαρπος τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ ἐτελειώθη, διωγμοῦ κατὰ (Ἑκκλησίας) γεγονότος. Ibidem, B.

i Πολλοὶ κατὰ Γαλλίας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησαν, ὧν τὰ μαρτύρια ἀναγράφονται εἰς μνήμην τοῖς μετέπειτα. Ibidem.

k Λοιμώδης νόσος ἐπικρατήσασα μέχρι Ῥώμης ἐφθασεν. Sync. p. 352, C.

l Ῥωμαῖοι Γερμανοὺς καὶ Σαυρομάτας καὶ Δάκας καὶ Κουάδους κατεπάλασαν. Ibidem, B.

m Ἀντιοχείας ἔκτος ἐπίσκοπος Θεόφιλος ἔτη ιγ'. Θεοφίλου τούτου συγγράμματα διάφορά εἰσι καὶ φέρονται. Ibidem, D.

n Λούκιος αὐτοκράτωρ ἐννέτωρ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔται ἐτελεῦτησεν. Ibidem, C.

o Μελλίων Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος τῆς Λυδίας βέλων ἀπολογίας Ἀντωνίνῳ ὑπὲρ Χριστιανῶν ἐπέδωκε. Ibidem.

	OLYMP. CHRISTUS	ROM.	M. Aurr.	
			Antoninus	a Oppianus Cilix poeta cognoscitur, qui <i>Halieuticam</i> miro splendore conscripsit.
b Dionysius Corinthiorum episcopus clarus habetur, et Pinytus [<i>al.</i> Pytinus] Cretensis vir eloquentissimus.	172		41	c Apollinaris Asianus Hieropolitanus episcopus insignis habetur.
Tatianus hæreticus agnoscitur : a quo Encratitæ.	238	173	12	Bardesanes alterius hæreseos princeps notus efficitur.

d Pseudopropheta, quæ Cataphrygas nominatur, accepit exordium auctore Montano, et Priscilla Maxillaque, insanis vatibus:

e Imperator Antoninus multis adversum se nascentibus bellis sæpe ipse intererat, sæpe duces nobilissimos destinabat, in quis semel Pertinaci, et exercitui, qui cum eo in Quadorum regione pugnabat, siti oppressis, pluvia divinitus demissa est : cum econtrario Germanos et Sarmatas fulmina persequerentur, et plurimos eorum interficerent. Exstant litteræ M. Aurelii gravissimi imperatoris, quibus illam Germanicam sitim Christianorum forte militum precationibus impetrato imbre discussam contestatur.

		174	13	
		175	14	f Romanæ Ecclesiæ duodecimus episcopatum suscipit Eleutherius annis xv.
g Atticus Platonicæ sectæ philosophus agnoscitur.	239	176	15	
i Antiochiæ septimus episcopus constituitur Maximus.		177	16	
		178	17	h Marcus Antoninus Commodum filium suum consortem regni facit.
		179	18	

k Antoninus cum filio suo de hostibus triumphavit, quos per triennium apud Carnuntum habens stativa castra, vastaverat.

l Imperatores multis multa largiti sunt : et pecuniam, quæ fisco debebatur, provinciis concedentes, tabulas debitorum in medio Romanæ urbis foro incendi præceperunt : ac ne quid bonitati deesset, severiores quasque leges novis constitutionibus temperaverunt.

Antoninus post victoriam adeo in editione munerum magnificus fuit, ut centum simul leones exhibuerit.

o Smyrnia urbs Asiæ terræ motu ruit : ad cuius iristauracionem decennialis tributorum immunitas data est.

180

19

m Antoninus in Pannonia febris perit.

n Commodus a senatu Augustus appellatur.

p XV. COMMODUS annis xiiii.

q Commodus de Germanis hoc solum feliciter triumphavit.

240

181

1

q Templum Serapidis Alexandriæ incensum.

a Ὀππιανὸς Ἀλιευτικῶν ποιητῆς ἤμαρ, Κλιετῆ γενεῖ. *Sync.* p. 352, C.

b Διονύσιος ἐπίσκοπος Κορίνθου ἱερός ἀνὴρ ἐγνωρῆσται. *Ibidem.*

c Ἀπολλινάριος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως τῆς ἐν Ἀσίᾳ ἱερός ἀνὴρ ἤμαρ. *Ibidem.*

d Κατὰ Φρύγας συνέστη ψευδοπροφητεία. *Idem,* p. 353, A.

e Ἀντωνίνος αὐτοκράτωρ πυκνῶς τοῖς πολεμίοις ἐπέκειτο, αὐτὸς τε παρῶν, καὶ τοὺς πολεμάρχας ἀποστέλλων· καὶ Περτίνακι καὶ τοῖς ἄλλοις σὺν αὐτῷ διέπει πιεζομένους ἄνθρωποις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο, καὶ τοῖς ἀντιτασσομένοις Γερμανικοῖς καὶ Σαρμάταις σκηπτὸς ἐπεσε, πολλοὺς τε αὐτῶν διέφθειρε· λέγεται δὲ, ὡς καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Μάρκου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς μαρτυρεῖ μέλλοντα τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαφθεῖρασθαι, ταῖς τῶν Χριστιανῶν εὐχαῖς διασωθῆναι. *Chron. rusch.* p. 260, 261.

f Ῥωμαίων ἐννεακαιδέκατος ἐπίσκοπος Ἐλευθέριος ἔτη ι'. *Sync.* p. 353, D.

g Ἀττικὸς Πλατωνικὸς φιλόσοφος. *Ibidem,* B.

h Ἀντωνίνος κοινῶν τῆς βασιλείας Κόμμοδον

ἴδιον παῖδα ἀνέδειξεν. *Ibidem,* C.

i Ἀντιοχείας ἐξδομος ἐπίσκοπος Μάξιμος. *Ibidem,* D.

k Ἀντωνίνος κατὰ τῶν πολεμίων σὺν ἑαυτοῦ παιδὶ ἐθριάμβευσεν. *Ibidem.*

l Οἱ αὐτοκράτορες διανομὰς καὶ θέας παντοίας παρέσχον, τὰ τε δημόσια ἀνήκαν, καὶ τοὺς τῶν χρεῶν χάρτας ἐπὶ τῆς Ῥωμανισίας ἀγορᾶς κατέφλεξαν νόμους καὶ διατάξεις εὖ συνειδότες ἀνενεώσαντο. *Sync.* p. 353, C.

m Ἀντωνίνος ἐν Πανωνίαις νόσω τελευτᾷ. *Ibidem.*

n Κόμμοδος ὑπὸ τῆς συγκλήτου Σεβαστοῦ ἀνεβρόθη. *Ibidem.*

o Σμύρνα πόλις Ἀσίας σεισμῷ κατεπτύθη, καὶ πρὸς οἰκοδομὴν ἀνέβη τῶν φέρων ἔτη ι'. *Idem,* p. 353, D.

p Ῥωμαίων ιε' ἐβασίλευσε Κόμμοδος ἔτη ιγ'. *Idem,* p. 354, A.

q Τὸ Σεραπειὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατεφλέχθη. *Idem,* p. 354, A.

	OLYMP.	CHRISTUS	ROM.	
				Commodus
<i>a</i> Alexandrinæ Ecclesiæ decimus episcopatum sortitur Julianus annis decem.		182	2	
Thermæ Commodianæ Romæ factæ.		183	3	<i>b</i> Irenæus episcopus Lugdunensis insignis habetur.
Commodus Septembrem mensem nomine suo appellavit.	241	184	4	Origenes nascitur.
		185	5	
<i>c</i> Hierosolymis vicesimus sextus ordinatur episcopus Maximus. Post quem vicesimus septimus Antoninus. Vicesimus octavus Valens. Vicesimus nonus Dulichianus. Tricesimus Narcissus. Tricesimus primus Dios. Tricesimus secundus Germanio. Tricesimus tertius Gordianus. Tricesimus quartus rursus Narcissus. Tantis apud Hierosolymam episcopis constitutis, non potuimus discernere tempora singulorum, eo quod usque in presentem diem episcopatus eorum anni minime inveniuntur.		186	6	
		187	7	<i>d</i> In Capitolium fulmen ruit Romæ, et magna inflammatione facta, bibliothecæ et vicinæ quæque ædes concrematae.
		188	8	
<i>f</i> Romæ episcopatum suscepit tertius decimus R. CMLXL.	242	189	9	<i>e</i> Commodus imperator colossi capite sublato, suæ imaginis caput jussit ei imponi.
Victor annis decem (<i>Arm.</i> XII) ejus mediocria exstant de religione volumina.		190	10	
<i>h</i> Alexandria undecimus constituitur episcopus Demetrius annis quadraginta quatuor.		191	11	<i>g</i> Serapio octavus Antiochiæ ordinatur episcopus.
<i>k</i> Incendio Romæ facta, Palatium et ædes Vestæ, plurimamque Urbis pars solo coarquantur.		192	12	<i>i</i> Commodus multos nobilium interfecit, et spectacula Romano populo præbet insignia ad abalienationem populi.
<i>l</i> Commodus strangulatur in domo Vestiliani.	243	193	13	
Pertinax septuagenario major, cum præfecturam Urbis ageret, ex senatus-consulto imperare jussus est.		m XVI. AELIUS PERTINAX mensibus sex.		
<i>n</i> Pertinax obsecrante senatu, ut uxorem suam Augustam, et filium Cæsarem appellaret, contradixit, sufficere testatus, quod ipse regnaret invitus.		194	1	
<i>o</i> Pertinax occiditur in palatio Juliani jurisperiti scelere, quem postea Severus apud Mulvium Pontem interfecit post menses septem quam imperium invaserat.				
<i>p</i> Clemens Alexandrinæ Ecclesiæ presbyter, et Pantænus Stoicus philosophus, in disputatione dogmatis nostri disertissimi habentur.				
<i>a</i> Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Ἰούλιος. <i>Sync.</i> p. 352, D.				<i>Ibidem.</i>
<i>b</i> Εἰρηναῖος ἐπίσκοπος Λουγδούνων πόλεως Γαλλίας θεῖος λόγοις καὶ πράξεσι διέλαμπε. <i>Idem</i> , p. 354, A.				<i>i</i> Κόμμοδος τοὺς ἐν γερουσίᾳ τιμίους ἀνελών. <i>Idem</i> , p. 354, B.
<i>c</i> Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος εἰκοστὸς ἔκτος Μάξιμος· εἰκοστὸς ἑβδόμος Ἀντωνῖνος· εἰκοστὸς ὄγδοος Οὐάλης· εἰκοστὸς ἔνατος Δολιχιανός· τριακοστὸς Νάρκισσος· τριακοστὸς πρῶτος Δίος· τριακοστὸς δεύτερος Γερμανίων· τριακοστὸς τρίτος Σαρδιανός· τριακοστὸς τέταρτος Νάρκισσος πάλιν. <i>Sync.</i> p. 354-359. Τῶν γε μὴν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπισκόπων τοὺς χρόνους γραφῇ σωζομένους οὐδαμῶς εὗρον. <i>Eusebius Hist. eccl.</i> IV, 5.				<i>k</i> Ἐμπρησμὸς μέγας τὸ Παλάτιον Ῥώμης, καὶ τὴν οἰκίαν τῶν παρθένων καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐνέπρησε. <i>Ibidem.</i>
<i>d</i> Ἐν τῷ Καπιτωλίῳ σκηπτὸς ἔπεσε, καὶ τὰς βιβλιοθηκὰς καὶ ἄλλα τούτου μέρη σκηπτὸς κατέφλεξεν. <i>Sync.</i> p. 354, B; <i>et Chron. pasch.</i> p. 263, D.				<i>l</i> Κόμμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν ἀποπνιγῆς ἐν οἰκίᾳ Βεστιανοῦ. <i>Idem</i> p. 264, B.
<i>e</i> Τοῦ κολοσσῶ τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν Κόμμοδος, ἔβαν ἐπέθηκεν εἰκόνα. <i>Chron. pasch.</i> p. 263, D.				<i>m</i> Ῥωμαίων ἑκαταδέκατος ἐβασίλευσεν Ἐλύτιος Περτίναξ μῆνας ἕξ. <i>Sync.</i> p. 354, D.
<i>f</i> Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἰδ' Βίκτωρ ἔτη ἰδ'. <i>Ibidem.</i>				<i>n</i> Περτίναξ ἀξιούση τῇ συγκλήτῳ Ῥωμαίων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Σεβαστὴν ὀνομάσαι καὶ τὸν υἱὸν Καίσαρα ἀποδείξαι, ἀντεῖπε φάσκων, ἰκανὸν, ὅτι βεβιασμένος πάρεσαι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. <i>Chron. pasch.</i> p. 264, B.
<i>g</i> Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Σεραπίων. <i>Sync.</i> p. 355, D.				<i>o</i> Περτίναξ ἐσφάγη ὡς ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ Παλατίου. <i>Ibidem.</i>
<i>h</i> Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Δημήτριος ἔτη μγ'.				<i>p</i> Κλήμης πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας, καὶ Πάντανος φιλόσοφος ἀπὸ Στωϊκῶν ἐν τῷ θεῷ λόγῳ διέλαμπον. <i>Sync.</i> p. 355, A, B.

OLYMP. CHRISTUS ROM.
Seve-
rus

« XVII. SEVERUS annis XIX.

b Narcissus Hierosolymorum xxxv 195 4
episcopus et Theophilus Cæsariensis,
Polycrates quoque, et Asianæ provin-
ciæ episcopi insignes habentur.

Severus provincia Tripolitana, oppido Lepti solus ex Africa, usque in præsentem diem, Romanus im-
perator fuit : et in honorem Pertinacis, quem Julianus occiderat, Pertinacem se cognominari jussit. Ideo
autem hic duo anni positi sunt, quia superiore anno sex menses regnavit Severus.

Judaicum et Samariticum [al. Sar- 244 196 2
maticum] bellum ortum. 197 3

Quæstione orta in Asia inter episcopos, an secundum legem Moysi quartodecimo die mensis Pascha
observandum esset, Victor Romanæ urbis episcopus et Narcissus Hierosolymorum. Polycrates quoque
Ephesiorum, et Irenæus Lugdunensis, et Bacchylus Corinthiorum, plurimique Ecclesiarum pastores,
quid eis probabile visum fuerit, litteris ediderunt : quarum memoria ad nos usque perdurat.

R. CML. 498 4

Severo imperante, Thermæ Severia- 199 5
næ apud Antiochiam et Romæ factæ, et
Septizonium exstructum. 200 6

c Severus Parthos et Adiabenos superavit : Arabas quoque interiores ita cecidit, ut regionem eorum
Romanam provinciam fecerit. Ob quæ Parthicus, Arabicus, Adiabenicus, cognominatus est.

d Romæ quartus decimus episcopa- 245 201 7 e Persecutione in Christianos facta,
tum suscipit Zephyrinus annis XVIII. 202 8 Leonides Origenis pater gloriosa mar-
203 9 tyrii morte translatus est.

QUINTA PERSECUTIO.

Alexander ob confessionem Dominici 204 10 Clemens multa et varia conscribit.

f Musianus nostræ philosophiæ scri- 246 205 11
ptor agnoscitur. 206 12 Origenes Alexandria studiis erudi-
tus, divinis totus incumbit voluminibus.

In hoc anno jubilæum a majoribus invenimus observatum, id est XII [al. XIII] anno Severi et CCLII
Antiochenæ urbis.

207 13

g Clodio Albino, qui se in Gallia Cæsarem fecerat, apud Lugdunum interfecto, Severus in Britannos
bellum transfert, ubi, ut receptas provincias ab incursione barbarica faceret securiores, vallum per
CXXII [al. CXXXII] millia passuum a mari ad mare perduxit. Pictorum cecidit ingens multitudo.

Tertullianus Afer, centurionis pro- 247 208 14
consularis filius, omnium 209 15
Ecclesiarum sermone ce- R. CMLX. 210 16
lebratur. 211 17

h Severus moritur Eboraci in Britan- 212 18 Severinus Ebroicis in Britannia mo-
nia. ritur.

Geta Severi filius cum Bassiano fratre successor relictus, et post hostis publicus judicatus, confestim
periit.

a Ῥωμαίων ἑκτακάδεκατος βασιλεὺς Σευήρος
ἔτη θ'. Sync. p. 356, A.

b Καισαρείας ἐν Παλαιστίνῃ καθηγεῖτο Θεόφιλος·
καὶ Νάρκισσος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας τὴν
λαειτουργίαν εἶχε. Κορίνθου δὲ τῆς καθ' Ἑλλάδα Βάκ-
χυλλος, καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ παροικίας Πολυκράτης.
Eusebius Hist. eccl. V, 22.

c Σευήρος Ἀδιαβηνοῦς καὶ Ἀραβας συμμαχῆσαν-
τας τῷ Νίγερι καθυπέταξεν. Sync. p. 356, A.

(1) Alexandri martyris sub Antonino imp. exstat insigne epitaphium in collectione a me edita Script.
ret t. V, p. 361.

d Ῥώμης ἰδ' ἐπίσκοπος Ζεφυρίνος ἔτη δώδεκα.
Euseb. apud Sync. p. 355, C.

e Λευινίδης Ὀριγένους πατὴρ ἐμαρτύρησε, διωγμοῦ
γεγονότος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ibidem, p. 355, B.

f Μουσιανὸς ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς ἐγνω-
ρίζετο. Ibidem.

g Σευήρος εἰς Ῥώμην ἐλθὼν Ἀλβίνον τυραννήσαντα
κατὰ Λουγδούνων πόλιν ἀνέκλε. Idem, p. 356, B.

h Σευήρος εἰς Βρεττανίαν ἐλθὼν τελευτᾷ. Ibidem.

OLYMP. CHRISTUS ROM.

Anto-
ninus
Caracallaa XVIII. ANTONINUS cognomento CARACALLA, Se-
veri filius, annis vii.

248	213	1	b Antiochiæ nonus episcopus consti- tuitur Asclepiades.
	214	2	

Antoninus Caracalla cognominatus propter genus vestis, quod Romæ erogaverat : et econtrario Ca-
racallæ ex ejus nomine Antoninianæ [*al.* Antoninæ, *al.* Antonianæ] dictæ.

	215	3	Antoninus Romæ thermas sui nominis ædificavit. Nihil præterea memorabile fecit.
	216	4	
249	217	5	Antoninus tam impatiens libidinis fuit, ut novercam suam Juliam duxerit uxorem.
	218	6	

c Alexander tricesimus Hierosoly-
morum episcopus ordinatur adhuc vi-
vente Narcisso, et cum eo pariter Ec-
clesiam regit.

d Antiochiæ episcopus decimus con-
stituitur Philippus.

e Romæ Ecclesiæ episcopatum suscipit quintus decimus Callistus annis quatuor.

R. CMLXX.

219	7	Antoninus interficitur inter Edessam et Carras Syriæ Mesopotamiæ civitates, anno ætatis quadragesimo secundo.
-----	---	---

XIX. f MACRINUS anno i.

g Circensibus Vulcanaliorum Romæ
amphitheatrum incensum.

h Abgarus, vir sanctus, regnavit E-
dessæ, ut vult Africanus.

220	1	Macrinus præfecturam prætorio re- gens imperator factus. i Macrinus occiditur in Archelaide.
-----	---	--

XX. k ANTONINUS alter, id est M. Aur. Antoninus, qui
et Aurelianus, annis iv.

Marcus Aurelius Antoninus, Antonini Caracallæ ut putabatur filius, et sacerdos Heliogabali templi,
adeo impudice in imperio suo vixit, ut nullum genus obscenitatis omiserit.

Divion constructur.

l Romanæ Ecclesiæ sextus decimus
ordinatur episcopus Urbanus an. novem.

m In Palæstina Nicopolis, quæ prius Emmaus vocabatur, urbs condita est, legationis industriam pro
ea suscipiente Julio Africano scriptore temporum.

n Antoninus Romæ occiditur tumultu
militari cum matre Symiasera (Soenia
Syra).

223	5	
224	4	
251	XXI. o ALEXANDER MAMMÆÆ filius an. xiiii.	
225	1	

Alexander Xerzem regem Persarum gloriosissime vicit, et disciplinæ militaris tam severus corrector
fuit, ut quasdam tumultuantes legiones integras exauctoraverit.

a Ῥωμαίων ἐπὶ ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος ὁ ἐπικλη-
θεὶς Καράκαλλος, υἱὸς ὧν Σευήρου ἔτη ζ'. *Sync.*
p. 356, C.

b Ἀντιοχείας ἑνάτος ἐπίσκοπος Ἀσκληπιάδης
ἔτη θ'. *Ibidem.*

c Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος. *Idem,*
p. 361, C.

d Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Φίλιππος. *Idem,* p. 359, A.

e Ῥωμαίων ἑς ἐπίσκοπος Κάλλιστος ἔτη η'. *Idem,*
p. 358, A.

f Ῥωμαίων ἐπὶ ἐβασίλευσε Μακρίνος ἔτος ἕν. *Idem,*
p. 357, C.

g Κιρκισίους Ἡφαιστίους ἐκάη τὸ ἀμφιθέατρον ἐν
Ῥώμῃ. *Ibidem,* B.

h Ἀφρικανὸς Ἀθγαρόν φησιν ἱερὸν ἄνδρα βασιλεύειν
Ἐδέσσης κατὰ τούτους τοὺς χρόνους. *Idem,* p. 359, B.

i Μακρίνος ἐσφάγη ἐν Ἀρχελαίδι. *Ibidem.*

k Ῥωμαίων ἐπὶ ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος Ἀδρήλιος
ἔτη θ'. *Sync.* p. 357, C.

l Ῥώμης ἐπίσκοπος Οὐρβανὸς ἔτη ζ'. *Idem,*
p. 359, A.

m Παλαιστίνης Νικόπολις, ἡ πρότερον Ἐμμαοῦς,
ἐκτίσθη πόλις, πρεσβεύοντος ὑπὲρ αὐτῆς καὶ προ-
ισταμένου Ἰουλοῦ Ἀφρικανοῦ τοῦ τὰ χρονικὰ συγ-
γραψαμένου. *Chron. pasch.* p. 267, D.

n Ἐσφάγη Ἀντωνίνος ἐν Ῥώμῃ. *Idem,* p. 268, A.

o Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ὁ Μαρ-
μαίας υἱὸς ἔτη ιγ'. *Sync.* p. 358, B.

	OLYMP.	CHRISTUS	ROM.	Alexander
Ulpianus jurisconsultus assessor Alexandri insignissimus habetur.		226	2	
		227	3	Thermæ Alexandrinæ Romæ ædificatæ, quæ ante Neronianæ.
Geminus [al. Germanus] presbyter Antiochenus, et R. CMLXXX.	252	228	4	
Hippolytus, et Be-		229	5	
ryllus episcopus Arabiæ Bostrenus, clari scriptores habentur.		230	6	a Antiochiæ undecimus constituitur episcopus Zebennus.
b Romanæ Ecclesiæ decimus septimus episcopatum suscipit Pontianus annis quinque.		231	7	
Alexander in matrem Mammæam unice pius fuit, et ob id omnibus amabilis.	253	232	8	Origenes in Alexandria clarus habetur.
		233	9	
		234	10	
c Alexandrinæ Ecclesiæ duodecimus episcopus ordinatur Heraclas an. xvi.		235	11	
		236	12	
d Romæ octavus decimus ordinatur episcopus Antheros mense uro. Post quem decimus nonus Fabianus an. xiiii.				
e Alexander occiditur Moguntiaci tumultu militari.	254	237	13	f Origenes de Alexandria ad Cæsaream Palæstinæ transit.
				g XXII. MAXIMINUS annis iii, et diebus paucis.
Maximinus primus ex corpore militari sine senatus auctoritate ab exercitu imperator R. CMXC.		238	1	
		239	2	h Maximinus adversum Ecclesiarum sacerdotes persecutionem facit.

SEXTA PERSECUTIO.

Gordiano Romam ingresso Pupienus et Albinus, qui imperium arripuerant, in palatio occisi.	240	5	i Maximinus Aquileiæ a Pupieno occiditur.
			k XXIII. GORDIANUS annis vi.
	255	241	1
		242	2
		243	3
		244	4
	256	245	5
		246	6

f Gordianus admodum adolescens, Parthorum natione superata, cum victor reverteretur ad patriam, fraude Philippi præfecti prætorio haud longe a Romano solo interfectus est. Gordiano milites tumultum ædificant, qui Euphrati imminet, ossibus ejus Romam revectis.

Philippus Philippum filium suum consortem regni facit: primusque omnium ex Romanis imperatoribus Christianus fuit.

m XXIV. PHILIPPUS annis vii.

Quadraginta missus natali Romanæ urbis cucurrerunt: et agon mille annorum actus.	247	1
--	-----	---

a Ἀντιοχείας ἐνδέκατος ἐπίσκοπος Ζέβενος. *Sync.* p. 359, A.

b Ῥώμης ἐπίσκοπος ἐνεσακαίδεκατος Ποντιανός. *Idem*, p. 361, C.

c Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος (δωδέκατος) Ἡρακλῆς. *Ibidem*.

d Ῥώμης ἐπίσκοπος ἡ' Ἀντέρωσ μῆνα ἕνα· (μῆθ' ὄν ἰθ') Φαβιανός ἔτη ιγ'. *Idem*, p. 361, 362.

e Ἐσφάγη Ἀλέξανδρος ἐν Μογοντιακῷ. *Chron.* p. 268, C.

f Ἐπιγόνος ἀπὸ Ἀλεξανδρείας εἰς Καισάρειαν Παλαιστίνης μετέστη. *Ibidem*, C.

g Ῥωμαίων κδ' ἐβασίλευσε Μαξιμίνος ἔτη γ'. *Sync.* p. 361, A.

h Μαξιμίνος κατὰ Χριστιανῶν διωγμῶν ἐκλήσεν. *Ibidem*.

i Μαξιμίνος ἀνηρέθη ἐν Ἀκυληῖα. *Idem*, p. 361, B.
k Ῥωμαίων κγ' ἐβασίλευσε Γορδιανός ἔτη ς'. *Sync.* p. 361, D.

l Γορδιανός εἰς Πάρθους ἐλθὼν ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατιωτῶν, ὑπάρχου Φιλίππου γνῶμη τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντος. *Ibidem*.

m Ῥωμαίων κγ' ἐβασίλευσε Φιλίππος ἔτη ς'. *Idem*, p. 352, B.

OLYMP. CHRISTUS ROM.

Philip-
pus

248

2

R. M. 257

249

3

Regnantibus Philippis millesimus Romanæ urbis expletus est annus : ob quam solemnitatem innumerabiles bestię in circo magno interfectę : ludique in campo Martio theatrales tribus diebus ac noctibus populo pervigilante celebrati.

Theatrum Pompeii incensum, et Hecatostylon.

250

4

Philippus urbem cognominem sui in Thracia construxit.

251

5

a Alexandrinę Ecclesię tertius decimus episcopatum tenuit Dionysius annis xviii. Illic autem Dionysius vir sui temporis eloquentissimus summa gloria floruit.

252

6

c XXV. DECIUS anno I, mensibus iiii.

b Philippus senior Veronę, Romę junior occiditur.

258

253

7

d Decius e Pannonia inferioribus Dalmatiis natus fuit; qui cum Philippus patrem et filium interfecisset, ob odium eorum, persecutionem in Christianos movet, qua diaconus Laurentius Romę martyrium duxit.

c XXV. DECIUS anno I, mensibus iiii.

254

4

Romę amphitheatrum incensum. Jubelæus juxta majores nostros.

SEPTIMA PERSECUTIO.

Antonius monachus in Ægypto nascitur.

e Romanę Ecclesię episcopatum post Fabiani gloriosam mortem vicesimus suscipit Cornelius, quem tenuit annis tribus, diebus tribus, qui et ipse martyrio coronatus est. Exstant ad eum Cypriani octo epistolę.

f Cyprianus primum rhetor, deinde presbyter, ad extremum Carthaginensis episcopus martyrio coronatur.

Pestilens morbus multas totius orbis provincias occupavit, maximeque Alexandriam et Ægyptum, ut scribit Dionysius, et Cypriani De mortalitate testis est liber.

g Alexandro Hierosolymorum episcopo apud Cæsaream Palęstinę ob martyrium interfecto, et Antiochię Babyla, Mazabanus et Fabius episcopi constituuntur.

h Decius cum filio in Abruto [al. Aprutio] occiditur.

i XXVI. GALLUS, et VOLUSIANUS, Galli filius, annis ii, mensibus iv.

255

4

k Origenes moritur.

l Romanę Ecclesię episcopatum tenet vicesimus primus Lucius annis tribus, mensibus tribus [al. Lucius mensibus octo]. Post quem vicesimus secundus Stephanus annis quatuor. Exstant ad utrumque Cypriani epistolę.

a Ἀλεξανδρείας (ιγ') ἐπίσκοπος Διονύσιος. *Sync.* p. 363, C.

b Φιλίππος ἀνηρέθη ἅμα τῷ υἱῷ. *Cedrenus* p. 257, C.

c Ῥωμαίων (κε') ἐβασίλευσε Δέκιος ἔτος α'. *Chron. pasch.* p. 271, A.

d Δέκιος Φιλίππον ἀνείλεν ἅμα τοῖς παισὶ, καὶ διὰ τὸ πρὸς Φιλίππον ἔχθος, πικρὸν ἤγειρε κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν, ἐν ᾧ Φαβιανὸς ἐπὶ τῆς Ῥώμης ὁ ταύτης ἐπίσκοπος τὸν μαρτυρικὸν ἀνεδήσατο στέφανον, Βαβυλᾶς τε κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἐπισκοπῶν, καὶ Ἱεροσολύμων Ἀλέξανδρος. *Sync.* p. 363, A.

e Ῥώμης ἐπίσκοπος (κ') Κορνήλιος ἔτη γ'. *Ibidem*, B.

f Κυπριανὸς διαπρέπων ἔργοις καὶ λόγοις θεοσεβείας, ὁ μέγας Καρθαγένης ἐπίσκοπος, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ τελειοῦται. *Idem*, p. 363, A.

g Ἀντιοχείας ιδ' ἐπίσκοπος Βαβυλᾶς, (εἴτα) Φαβιανός. *Ibidem*, et 385, C. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος Μαζαβάνης. *Ibidem*, et p. 385, C.

h Δέκιος ἐσφάγη μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐν Ἀβύρτῳ. *Chron. pasch.* p. 272, A.

i Ῥωμαίων κς' ἐβασίλευσε Γάλλος καὶ Βολλουσιανὸς ἔτος ἐν, μῆνας δ'. *Nicern.* p. 401, C.

k Κατὰ τὴν Γάλλου χρόνον λέγει τεθνᾶναι τὸν Ἰριγένην Εὐσέβιος. *Sync.* p. 377, A.

l Ῥωμαίων (κα') ἐπίσκοπος Λούκιος ἔτη β'. Στέφανος ἔτη β'. *Idem*, p. 375-381.

a Novatus presbyter Cypriani Romam veniens Novatianum et ceteros confessores sibi sociat, eo quod Cornelius poenitentes apostatas recepisset. Novatianum prolixis scriptis Dionysius coarguit (1).

OLYMP. CHRISTUS ROM.

Gallus
et
Volusianus

256 2

b Gallus et Volusianus, cum adversus Æmilianum, qui in Mœsia res novæ machinabatur, ex Urbe profecti essent, in foro Flamini, sive, ut alii putant, Interamnæ interfecti sunt. Æmilianus tertio mense invasæ tyrannidis exstinctus est.

Valerianus in Rhætia ab exercitu Augustus, Gallienus Romæ a senatu Cæsar appellatus.

c XXVII. VALERIANUS et GALLIENUS annis xv.

d Antiochiæ quartus decimus constituitur episcopus Demetrianus. 259 257 1
258 2

e Romanæ Ecclesiæ pontificatum suscepit vicesimus tertius Xystus, et tenuit annis duobus, mensibus undecim, diebus sex [al. annis undecim]; cum quo Laurentius martyrium suscepit.

R. MX. 259 3

OCTAVA PERSECUTIO.

Valerianus in Christianos persecutione commota, statim a Sapore Persarum rege capitur, ibique servitute miserabili consenescit.

		260	4	Valeriano in Persas ducto, Gallienus
		261	5	nostris pacem reddidit.
f Sapor rex Persarum Svriam, Cili-	260	262	6	
ciam et Cappadociam depopulatur.				
g Antiochiæ quintus decimus Paulus		263	7.	
Samosatenus constituitur episcopus.				
Gallieno in omnem lasciviam dissolutus,	261	264	8	
Germani Ravennam usque venerunt.		265	9	

Alamanni vastatis Galliis in Italiam transiere. Græcia, Macedonia, Pontus, Asiæ depopulatæ per Gothos. Quadi et Sarmatæ Pannonias occupaverunt.

Germani Hispanias obtinentibus 266 10 Parthi Mesopotamiam tenentes Syriam incursarunt.

h Romanæ Ecclesiæ vicesimus quartus episcopus constituitur Dionysius annis duobus, mensibus tribus, diebus septem [al. annis novem].

i Alexandrinæ Ecclesiæ quartus decimus ordinatur episcopus Maximus	267	11		
annis xviii.	268	12		k Odenathus decurio Palmyrenus collecta agrestium manu ita Persas cecidit, ut ad Ctesiphontem castra poneret.
l Hierosolymorum episcopus tenet Hymeneus	R. MXX. 262	269	13	

a Ναυάτος ἀρσειάρχης πρεσβύτερος Ῥώμης ἐγνωρίζετο *Sync.* p. 375, D.

b Γάλλος καὶ Βολλουσιανὸς ἐσφάγησαν ἐν ἀγορᾷ Φλαμινίου. *Idem* p. 376, B.

c Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν Οὐαλεριανὸς καὶ Γαλιηνὸς ἐτη ιε'. *Niceph.* p. 401, C.

d Ἀντιοχείας τεσσαρεσκαίδεκατος ἐπίσκοπος Δημητριανός. *Idem*, p. 381, A.

e Ῥώμης (κγ') ἐπίσκοπος Ξύστος ἐτη θ'. *S.* p. 381, A.

f Σαπῶρης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καταδραμῶν Συρίαν ἦλθεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ πᾶσαν Καππαδο-

κίαν ἐδήλωσε. *Ibidem*, C.

g Ἀντιοχείας ιε' ἐπίσκοπος Παῦλος ὁ Σαμοσατεύς. *Ibidem*.

h Ῥώμης ἐπίσκοπος (κδ') Διονύσιος ἐτη η'. *Ibidem*.
i Ἀλεξανδρείας (ιδ') ἐπίσκοπος Μάξιμος ἐτη (ιη'): *Ibidem*, B.

k Ὀδέναθος Παλμυρηνὸς ἀνὴρ στρατηγικὸς κατὰ Περσῶν ἀριστεύσας Κτησιφῶντα πολιορκίᾳ παρεστῆσατο. *Idem*, p. 382, C.

l Ἱεροσολύμων (ιε') ἐπίσκοπος Ὑμέναιος. *Idem*, p. 387, B.

(1) Apud Syncellum p. 379, D.

OLYMP. CHRISTUS ROM.
Valerianus
et
Gallienus

270 14 Gallia per Posthumum et Victorium
et Tetricum recepta.

a Paulus Samosatenus a cunctorum prædicatione desciscens, Artemonis hæresim suscitavit. In cujus locum Antiochenæ Ecclesiæ sextus decimus ordinatur episcopus Dominus.

b Gallienus Mediolani occiditur.

271 15

c XXVIII. CLAUDIUS anno 1, mensibus ix.

272 1

In Alexandria una pars, quæ appellatur Bruchium, quæ per multos annos fuerat obsessa, quia rebel-
labat, tandem destruitur.

Claudius Gothos, Illyricum et Macedoniam vastantes superat. Ob quæ in curia clypeus ei aureus, et
in Capitolio statua aurea collocata est.

d Claudius Sirmii moritur.

263 273 2

Quintilius Claudii frater a senatu Augustus appellatus, decimo septimo [*at.* nono decimo] imperii die
Aquila occiditur.

e XXIX. AURELIANUS annis v, mensibus vi.

Aurelianus, Tetrico apud Catalaunos
prodente exercitum suum, Gallias rece-
pit.

274 1

Antiochenæ Ecclesiæ septimus deci-
mus ordinatur episcopus Timotheus.

275 2

f Zenobia apud Immas haud longe ab Antiochia vincitur : quæ, occiso Odenatho marito, Orientis tene-
bat imperium : in qua pugna strenuissime adversus eam dimicavit Pompeianus dux cognomento Francus
[*at.* Staticus], cujus familia hodieque apud Antiochiam perseverat, ex cujus Evagrius charissimus nobis
presbyter stirpe descendit.

Eusebius Laodicensis insignis habe-
tur.

264 276 3

Aurelianum Romæ triumphantem Tetricus et Zenobia præcesserunt. E quibus Tetricus corrector
postea Lucaniae fuit : et Zenobia in Urbe summo honore consecuit : a quo hodieque Romæ Zenobia
familia nuncupatur.

g Aurelianus templum Soli ædificat,
et Romam firmiter muris vallat.

277 4

278 5

Primus agon Solis ab Aureliano in-
stitutus.

h Romanae Ecclesiæ
episcopatum vicesimus quintus susce-
pit Felix annis v.

279 6

R. MXXX.

NONA PERSECUTIO.

i Aurelianus cum adversum nos persecutionem movisset, fulmen juxta eum comitesque ejus ruit : ac
non multo post inter Constantinopolim et Heracliam in cœnophrurio Viæ Veteris occiditur.

a Παῦλος Σαμοσατεύς, τὴν Ἀρτέμιον ἀνανεω-
σάμενος αἵρεσιν, ἐξώσθη. Ἀντιοχείας ἐκκαδέκατος
ἐπίσκοπος Δομνίνος. *Sync.* p. 381, A, B.

b Γαλιανὸς ἐσφάγη ἐν Μεδιολάνῳ. *Niceph.* p.
401, C.

c. Ῥώμης κη' ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτος ἕν, μῆ-
νας θ'. *Sync.* p. 384, B, et *Niceph.* p. 401, C.

d Κλαύδιος τελευτᾷ τὸν βίον μεθ' ὃν Κεντίλιος
κατέσχεν ὅλας ἡμέρας ιζ', καὶ ἀπέθανε. *Sync.* p.
384, C.

e Ῥώμης κθ' ἐβασίλευσεν Αὐρηλιανὸς ἔτη ε', μῆ-
νας ζ'. *Sync.* p. 385, C, et *Niceph.* loc. prædic.

f Αὐρηλιανὸς τοὺς Παλμυρηνοὺς ἐχειρώσατο καὶ

Γαλλίαν ὑπέταξεν. *Sync.* p. 384, D. Ἐν Ἱμμάς κα-
λουμένῳ χωρίῳ τοὺς μὲν Παλμυρηνοὺς διέφθειρε,
Ζηνοβίαν δὲ χειρωσάμενος εἰς Ῥώμην ἤγαγε, καὶ
φιλανθρωπικῶς χρησάμενος πολλῇ συνάπτει ταύτην
ἐνδόξως ἀνδρῶν τῶν ἐν γερουσίᾳ. *Ibidem.*

g Αὐρηλιανὸς ἤλιου ναὸν ἐν Ῥώμῃ κατασκευάσας.
Idem. p. 385, A.

h Ῥωμαίων ἐπίσκοπος Φήλιξ ἔτη ε'. *Idem.* p.
386, B.

i Τῷ ζ' αὐτοῦ ἔτει Αὐρηλιανὸς μέλλων διωγμὸν
κινεῖν κατὰ Χριστιανῶν θεῖον κεραυνῶ διακωλύεται·
συσκευῆς δὲ γενομένης περὶ αὐτοῦ, ἐκ τῶν κατ' αὐ-
τὸν ἐδολοφονήθη ἐν καινῷ φρουρίῳ. *Idem.* p. 385, C.

OLYMP. CHRISTUS ROM.

Pro-
bus

Probus Gallias a barbaris occupatas ingenti virtute restituit.

b Anatolius Laodicensis episcopus philosophorum disciplinis eruditus plurimo sermone celebratur.

c Secundo anno Probi, juxta Antiochenos cccxv anno, juxta Tyrnos cdlv, juxta Laodiceos cccxiv, juxta Edessenos dlxxxviii, juxta Ascalonitas ccclxxx, insana Manichæorum hæresis in commune humani generis malum exorta.

282 3
283 4

d Antiochiæ decimus octavus constituitur episcopus Cyrillus.

e Saturninus magister exercitus novam Antiochiam exorsus est condere : qui postea imperium molitus invadere, Apamiæ occiditur.

f Probus Gallos et Pannonios vineas habere permisit, Almeamque et aureum montem militari manu consitos provincialibus colendos dedit.

g Romanæ Ecclesiæ episcopatum suscepit vicesimus sextus Eutychianus mensibus viii. Post quem vicesimus septimus Gaius annis quinque [al. et Gr. Gaius annis xv].

h Probus (tumultu militari apud Sir-
mium in turri, quæ vocatur Ferrea, occiditur.

284 5
285 6

i Alexandrinæ Ecclesiæ quintus decimus episcopus præfuit Theonas annis xix.

j XXXII. CARUS cum filiis suis CARINO et NUMERIANO annis ii.

287 1

k Carus Narbonensis, cum omni Parthorum regione vastata Cochem et Ctesiphontem nobilissimas hostium urbes cepisset, super Tigrim castra ponens fulmine ictus periiit.

l Numerianus, cum ob oculorum dolorem lecticula veberetur in Thracia, insidiis Apri soceri sui occisus est, vix fetore cadaveris post aliquot dies scelere comperto.

Carinus prælio victus apud Margum occiditur.

288 2

a Βασιλεύει Τάκιτος μήνας ε', οὐ σφαγέντος ἐν Πόντῳ, βασιλεύς Φλωριανὸς ἡμέρας πη' οὐ σφαγέντος ἐν Τάρσῳ, βασιλεύει Πρόβος ἔτη ε', μήνας δ'. *Synec. p. 385, D.*

b Ἀνατόλιος ὁ Λαοδικεὺς ἐπίσκοπος φιλοσόφους μαθήμασι διαπρέπων ἐγνωρίζετο. *Idem, p. 386, A.*

c Ἡ τῶν μανέντων Μανιχαίων πανόλεθρος ἀπώλεια τῶν τῶν ἀνθρώπων παρεισήχθη βίῳ. *Idem, A.*

d Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος (ἡ') Κύριλλος ἔτη ιε'. *Idem, p. 386, C.*

e Σατορνίνος στρατοπεδάρχης τὴν καινὴν Ἀντιόχειαν ἤρξατο κτίζειν ὃς ὑστερον ἐπαναστὰς τῆ Ῥωμαίων ἀρχῇ ἐσφάγη ἐν Ἀπαμείᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων. *Idem, p. 386, A.*

f Τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας γέγονεν ἐπίσκοπος ΠΑΤΡΟΙ.. XXVII.

(κς') Εὐτυχιανὸς μήνας η' μεθ' οὐ Γάιος (κζ') ἐπίσκοπος ἔτη ιε'. *Idem, p. 386, C.*

g Πρόβος ἐσφάγη ἐν Σιρμίῳ. *Idem, A.*

h Ἀλεξανδρείας (ιε') ἐπίσκοπος Θεωνὸς ἔτη ιη'. *Idem, C.*

i Ῥωμαίων βασιλεύς (λγ') Κάρος σὺν τοῖς παῖσι Καρίνῳ καὶ Νουμεριανῷ ἔτη β'. *Idem.*

k Κάρος ἀνὴρ Γαλάτης, πολεμῆσας Πέρσαις, παρέλαβε Κτησιφώντα, ὃς παρὰ ποταμῷ Τίγριδι διαστρατοπεδεύμενος, κεραυνοῦ κατασκήψαντος, ἀθρόως ἅμα τῇ σκηνῇ διαφθείρεται. *Idem, D.*

l Ὁ Νουμεριανὸς ἐπανιών ἐκ Περσῶν, καὶ ὀφθαλμιάσας, ὑπὸ τοῦ ἰδίου πενθεροῦ φονεύεται τὴν προσηγορίαν Ἀπερος. *Idem.*

OLYMP. CHRISTUS ROM.
Diocletia-
nius.

R. MXL. 267 a XXXIV. DIOCLETIANUS annis xx.
289 1

b Diocletianus Dalmata, scribæ filius Imperator electus, statim Aprum in militum concione percussit, jurans sine suo scelere Numerianum interfectum.

290 2

Diocletianus in consortium regni Herculum Maximianum assumit : qui rusticorum multitudine oppressa, quæ factioni suæ Bacaudarum [*al.* Bagaridarum.] nomen indiderat, pacem Galliis reddidit.

Carausius [*al.* Causarius] sumpta
purpura Britannias occupavit. 291 5
Narseus Orienti bellum intulit. 292 4
Tenebræ fuerunt interdiu. 293 5

Quinquegontiani (*al.* Quiquegentiani)
Africanos infestaverunt.
Carporum et Basternarum gentes in
Romanum solum translatæ sunt.

c Ægyptum Achilleus obtinuit. Ob quæ Constantius et Galerius Maximianus Cæsares assumuntur in regnum. Quorum Constantius Claudii ex filia nepos fuit : Galerius in Dacia haud longe a Serdica natus. Atque ut eos Diocletianus etiam affinitate conjungeret, Constantius privignam Herculi Theodoram accepit : ex qua postea sex liberos Constantini fratres habuit. Galerius filiam Diocletiani duxit Valeriam. Ambo uxores, quas habuerant, repudiare compulsi.

294 6

295 7

296 8

d Busiris et Coptus civitates provin-
ciæ Thebaidos contra Romanos rebel-
lantes, ad solum usque subversæ sunt. 269 9

297 9

298 10

299 11

R. ML.

Primus Diocletianus adorari ut Deum se jussit, et gemmas vestibus calceamentisque inseri : cum ante eum omnes imperatores in modum judicum salutarentur, et chlamydem tantum purpuream a privato habitu plus haberent.

e Romanæ Ecclesiæ vicesimus octa-
vius episcopatum suscipit Marcellinus, 270 500 12
annis ix. 301 13

f Alexandria cum omni Ægypto per Achilleum ducem a Romana potestate desciscens, octavo obsidionis mense a Diocletiano capta est. Itaque plurimi per totam Ægyptum gravibus proscriptionibus exsiliisque vexati, interfectis his qui auctores perduellionis exstiterant.

302 14

303 15

g Ecclesiæ Hierosolymorum vicesi-
mus septimus ordinatur episcopus Zab-
das.

Post decem annos per Asclepiodotum
præfectum prætorio Britannicæ receptæ.

Juxta Lingonas a Constantio Cæsare
LX millia Alamannorum cæsa.

Veturius, magister militiæ, Christia-
nos persequitur milites : paulatim ex
illo tempore jam persecutione adver-
sum nos incipiente.

304 16

Galerius Maximianus victus a Narseo
ante carpentum Diocletiani purpuratus
cucurrit.

DECIMA PERSECUTIO.

Jubelæus secundum majores.

Persecutionis anni decem.

Secundo anno persecutionis Diocletianus Nicomediæ, Maximianus Mediolani purpuram deposuerunt, volente Diocletiano, Galerio et Constantio ex Cæsaribus Augustis factis.

a Διοκλητιανός (λθ') ἐτῆ κ'. *Niceph. p. 401, D.*

ἑσκαψαν. *Idem, p. 266, D.*

b Διοκλητιανός Δαλμάτης τὰ γένος, παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, τὸν Ἄπερα τὸν τοῦ Νουμεριανοῦ σφαγέα φερέσει. *Syng. p. 387, A.*

e Ῥώμης ἐπίσκοπος (κη') Μαρκελλιανός ἐτῆ β'. *Niceph. p. 411, C.*

c Διοκλητιανός καὶ Μαξιμιανός Κωνσταντίου καὶ Μαξιμιανὸν Καίσαρα ἐποίησαν. *Cedrenus p. 268, A.*

f Τῆς Ἀλεξανδρείας σὺν τῇ Αἰγύπτῳ ἀποστατησάσης, τῇ προσβολῇ τῶν Ῥωμαίων πλείστοι ἀνηρέθησαν. *Ibidem.*

d Διοκλητιανός καὶ Μαξιμιανός τὴν Βούσιριν καὶ τὴν Κοπτὸν πόλεις ἐν Θήβαις τῆς Αἰγύπτου, ἀποστατησάσας τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, εἰς ἕδαφος κατ-

g Ἱεροσολύμων (λη') ἐπίσκοπος Ζαβδάς. *Niceph. p. 410, B.*

OLYMP. CHRISTUS ROM.

Diocle-
tianus

Thermæ Romæ Diocletianæ factæ,
et Maximinianæ Carthagini.

271

306

17

Galerius Maximianus, imperato
Narseo, et uxoribus ac liberis, so-
roribusque ejus captis, a Diocletiano
ingenti honore suscipitur.

a Ecclesiæ Hierosolymorum vice-
simus octavus præfuit Hermon annis
XXXVIII.

306

18

b Antiochiæ decimus nonus con-
stituitur episcopus Tyrannus.

Terræ motu horribili apud Tyrum
et Sidonem multa opera conciderunt,
et populus innumerabilis oppressus
est.

307

19

c Alexandrinæ Ecclesiæ sextus decimus post Theonam ordinatur episcopus Petrus, qui postea nono
persecutionis anno gloriose martyrium perpetravit.

Diocletianus et Maximianus Augusti insigni pompa Romæ triumpharunt, antecedentibus curruum eorum
Narsei conjuge, sororibus, liberis et omni præda, qua Parthos spoliaverant.

d Nono decimo Diocletiani anno, mense Martio, in diebus Paschæ, ecclesiæ subversæ sunt.

e Romæ vicesimus nonus episcopus
constituitur Eusebius mensibus sex.
Post quem tricesimus Ecclesiam tenet
Miltiades annis iv.

308

20

Ordinatus est sanctus Miltiades
archiepiscopus Rothomagensis II.

XXXV. GALERIUS solus biennio Augustus impe-
rium tenuit.

R. MLX.

g Galerius Maximianus vicesimo
primo imperii sui anno moritur.

272

309

310

1

2

f Maximus et Severus a Galerio
Maximiano Cæsares facti.

h Constantius sexto decimo imperii anno diem obiit in Britannia Eboraci. Post quem filius ejus Con-
stantinus ex concubina Helena procreatus regnum invadit. Quarto autem persecutionis anno Constantinus
regnare orsus.

i Severus Cæsar a Galerio Maximiano contra Maxentium missus, Ravennæ secundo anno imperii sui
interficitur.

k Licinius a Galerio Carnunti in Pannoniis imperator factus.

l XXXVI. CONSTANTINUS annis xxx, mensibus x.

m Maxentius Herculi Maximiani
filius a prætorianis militibus Romæ
Augustus appellatur.

311

1

a Ἱεροσολύμων (λθ') ἐπίσκοπος Ἐρμών. *Niceph.*
p. 410, B.

b Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος (ιθ') Τύραννος ἐτη ιγ'.
Idem, p. 417, D.

c Μετὰ Θεωνᾶν διαδέχεται τὴν ἐπισκοπὴν τῶν ἐπ'
Ἀλεξανδρείας Πέτρος, ὃς, ἐννάτῳ ἔτει τοῦ διωγμοῦ
τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, τῷ τοῦ μαρτυρίου κατεχο-
σμήθῃ στεφάνῳ. *Eusebius Hist. eccl. VII, 32, et*
Chron. pasch. p. 276, C.

d Ἐτους ιθ' τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας μηνὶ δύ-
στρῳ, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἤπλωτο παν-
ταχόσε βασιλικὰ γράμματα, τὰς Ἐκκλησίας εἰς ἔδα-
φος φέρειν. *Chron. pasch. p. 276, 277.*

e Ῥώμης ἐπίσκοπος (κθ') Εὐσέβιος ἐτη δ. Μιλτιά-
δης ἐτη δ. *Niceph. p. 411, D.*

f Γαλέριος δύο Καίσαρας ἐποίησεν Μαξιμῖνον καὶ

Σευήρον. *Chron. pasch. p. 278, B.*

g Βασιλεύσας ἐτη ις' Γαλέριος ἐτελεύτησε. *Ibi-
dem.*

h Βασιλεύσας Κωνσταντίος ἐπὶ ἐτη ιγ' ἀπέθανε,
καὶ διεδέξατο αὐτὸν ὁ παῖς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος, ὁ
νόθος ἐξ Ἑλένης αὐτῷ γενόμενος. *Ibidem.*

i Ὁ Γαλέριος Μαξιμιανὸς Σευήρον ἀπέστειλεν τὸν
Καίσαρα, ἵνα Μαξέντιον ἀνέλθῃ. Καὶ ἀνῆρέθη Σευήρος
ἐν πολέμῳ. *Ibidem.*

k Λικίνιος ἀνηγορεύθη εἰς Καρνοῦντα. *Idem*, p.
279, B

l Ῥωμαίων λς' ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος ἐτη λα'
(λ') καὶ μῆνας ι'. *Ibidem*, D.

m Οἱ ἐν Ῥώμῃ στρατιῶται ἀνηγόρευσαν Μαξέν-
τιον, ἐὼν υἱὸν Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρικούλιου, βασιλέα.
Cedrenus p. 270. A.

OLYMP. CHRISTUS ROM.

Constantinus

312 2

Herculus Maximianus a filia Fausta detectus, quod dolum Constantino viro suo pararet, Massilia fugiens occiditur.

Quirinus episcopus Siscianus gloriose pro Christo interficitur. Nam manuali [al. navali] mola ad collum ligata e ponte præcipitatus in flumen diutissime supernatavit, et cum spectantibus collocutus, ne sui tererentur exemplo, vix, orans ut mergeretur, obtinuit.

a Romanæ Ecclesiæ Silvester tricesimus primus ordinatur episcopus annis xxii. [al. xxi.]	273	313 314	3 4	Subrogatus Mutianus archiepiscopus Rothomagensis III, qui interfuit concilio Arelatensi I.
--	-----	------------	--------	--

b Maximianus [al. et Gr. Maximinus], persecutione in Christianos facta, cum jam a Licinio puniendus esset, apud Tarsum moritur.

c Alexandrinæ Ecclesiæ decimus septimus ordinatur episcopus Achilles.		315 316	5 6	d Maxentius juxta pontem Milvium a Constantino superatus occiditur.
---	--	------------	--------	---

e Hierosolymorum tricesimus nonus constituitur episcopus R. MLXX. Macarius.	274	317 318 319	7 8 9	Bellum Cibalense adversus Licinium.
---	-----	-------------------	-------------	-------------------------------------

f Diocletianus haud procul a Salonis in villæ suæ palatio moritur, et solus omnium privatus inter deos refertur.

g PAX NOSTRIS A CONSTANTINO REDDITUR.

	320 321	10 11
275		

h Crispus et Constantinus, filii Constantini, et Licinius adolescens, Licinii Augusti filius, Constantini ex sorore nepos, Cæsares appellantur. Quorum Crispum Lactantius Latinis litteris erudit, vir omnium suo tempore eloquentissimus, sed adeo in hac vita pauper, ut plerumque etiam necessariis indigeret, nedum deliciis.

	322 323 324 325	12 13 14 15
276		

i Alexandrinæ Ecclesiæ decimus octavus episcopus ordinatur Alexander, a quo Arius presbyter de Ecclesia ejectus multos suæ impietati sociat: ad quorum perfidiam coarguendam synodus trecentorum decem et octo episcoporum in Nicæam urbem Bithyniæ congregata omnes hæreticorum machinas homousii oppositione delevit.

k Licinius de palatio suo Christianos pellit.	326	16	Basilens Amasiæ Ponticæ episcopus sub Licinio martyrio coronatur.
---	-----	----	---

a 'Ρώμης (λα') ἐπίσκοπος Σιλβέστρος ἔτη κη'. *Niceph. p. 411, D.*

b Μαξιμίνοσ, κατὰ Χριστιανῶν ἐπινοήσας, ἤτηθαίς ὑπὸ Λικινίου ἐν Κιλικίᾳ φυγὰς ὤλετο. *Cedrenus p. 272, C, et Chron. pasch. p. 280, B.*

c 'Αλεξανδρείας (ιζ') ἐπίσκοπος 'Αχιλλᾶς ἔτος ἑν. *Niceph. p. 416, C.*

d Τὸν Μαξέντιον ἀνεῖλε Κωνσταντῖνοσ πολέμῳ, ὃσ πιγεῖσ εἰσ τὸν Τίβεριν ποταμὸν, εἰσ τὴν γέφυραν Μουλυβίου, βασιλεύσας ἔτη στ'. *Chron. pasch. p. 278, C, et 280, B.*

e Ἱεροσολύμων (λθ') ἐπίσκοπος Μακάριοσ. *Idem*

p. 410, B.

f Διοκλητιανὸσ ἰδιωτεύσας τὸ πνεῦμα ἀπέβρηξεν. *Cedrenus p. 269, B.*

g 'Ο Χριστιανῶν πέπαυται διωγμὸσ. *Idem p. 272, C.*

h Κωνσταντῖνοσ Αὐγουστοσ Κωνσταντῖον καὶ Κρίσπον τοὺσ ἑαυτοῦ υἱοὺσ Καίσαρασ ἀνηγόρευσε. *Chron. pasch. p. 281, C.*

i 'Αλεξανδρείας (ιη') ἐπίσκοποσ 'Αλέξανδροσ, ὁ καὶ ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ. *Niceph. p. 416, C.*

k Λικίνιοσ ἤρξατο κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν κινεῖν. *Cedrenus p. 282, D.*

OLYMP. CHRISTUS ROM.

		Constan- tinus	
Constantinus, filius Constantini, Cæsar factus.	527	17	a Licinius Thessaloniciæ contra jus sacramenti privatus occiditur.
Nazarius rhetor insignis habetur.	328	18	
Constantinus cum R. MLXXX. 277 liberis suis honorificas ad Antonium litteras dirigit.	329	19	Subrogatus Severus archiepiscopus Rothomagensis IV.

b Crispus Constantini filius et Licinius junior, Constantiæ Constantini sororis et Licinii filius, crudelissime interficiuntur anno imperii sui nono.

330 20

c Vicennalia Constantini Nicomediæ acta, et sequenti anno Romæ edita.

HUC USQUE HISTORIAM SCRIBIT EUSEBIUS PAMPHILI MARTYRIS CONTUBERNALIS, CUI NOS ISTA SUBJECIMUS.

331 21

Arnobius rhetor in Africa clarus habetur : qui cum in civitate Siccæ ad declamandum juvenes erudit, et adhuc ethnicus ad credulitatem somniis impelleretur, neque ab episcopo impetraret fidem, quam semper impugnaverat, elucubravit adversus pristinam religionem luculentissimos libros : et tandem velut quibusdam obsidibus pietatis fœdus impetravit.

Drepanam Bithyniæ civitatem in honorem martyris Luciani ibi conditi Constantinus instaurans, ex vocabulo matris suæ Helenopolim nuncupavit.

In Antiochia Dominicum, quod vocatur Aureum, ædificari cœptum. 332 22 Constantinus uxorem suam Faustam interfecit.

Donatus agnoscitur : a quo per Africam Donatiani.

Antiochiæ post Tyrannum vicesimus ordinatur episcopus Vitalis. Post quem vicesimus primus Philogonus. Cui successit vicesimus secundus Paulinus. Post quem vicesimus tertius Eustachius. Quo in exsilium ob fidem truso, usque in præsentem diem, Ariani Ecclesiam occupaverunt, id est Eulalius, Eusebius, Euphronius, Placillus, Stephanus, Leontius, Eudoxius, Meletius, Euzoius, Dorotheus, rursus Meletius. Quorum idcirco tempora non digessi, quod eos hostes potius Christi, quam episcopos, judicem.

278 333 23 Porphyrius misso ad Constantinum insigni volumine exsilio liberatur.

Juvenicus presbyter, natione Hispanus, Evangelia heroicis versibus explicat.

Alexandrinæ Ecclesiæ decimus nonus ordinatur episcopus Athanasius. Metrodorus philosophus agnoscitur. Edicto Constantini gentilium templa subversa sunt. 334 24 Ditur Constantinopolis pene omnium urbium nuditate, quæ ante Byzantium dicta. 335 25

Romæ tricesimus secundus Ecclesiam tenuit Marcus mensibus octo. Post quem tricesimus tertius ordinatus est Julius annis sedecim, mensibus quatuor.

Constantius filius Constantini pro- 279 337 27
vehitur ad regnum. Sarmatæ et Limigantes dominos suos, qui nunc Archaragantes R. MX. vocantur, facta manu, in Romanum solum expulerunt. 338 28
339 29
Romani Gothos in Sarmatarum regione vicerunt. Pestilentia et fame innumerabilis multitudo in Syria Ciliciaque perit. Calocærus in Cypro res novas molitus opprimitur.

a Λικίνιος τέλος σφαγείς. Chron. pasch. p. 282, B.
b Κωνσταντίνος Κρίσπον τὸν ἴδιον υἱὸν Καισαρά
ἔνεκα καὶ διαβληθέντα αὐτῶ ἀνεῖλεν. Ibidem, D.

c Κωνσταντίνος εἰκοσαετηρίδα τῆς βασιλείας αὐ-
τοῦ ἔζη, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ Ῥώμῃ βικεννάλια. Ibi-
dem, C.

OLYMP. CHRISTUS ROM.

	Constan- tinus.		
	340	30	
Tricennialibus Constantini Dalmatius Cæsar appellatur.			Pater rhetor Romæ gloriosissime docet.
Nazarii rhetoris filia in eloquentia patri cœquatur, cui nomen Eunomia fuit.			
Eustachius Constantinopolitanus presbyter agnoscitur : cujus industria in Hierosolymis martyrium constructum est.			
Tiberianus vir disertus præfectus prætorio Gallias regit.			
	280	341	31

Constantinus extremo vitæ suæ tempore ab Eusebio Nicomediensi episcopo baptizatus, in Arianum dogma declinat : a quo usque in præsens tempus ecclesiarum rapinæ, et totius orbis est secuta discordia.

Constantinus, cum bellum pararet in Persas, in Acyrone [*al.* Acinore] villa publica juxta Nicomediam moritur, anno ætatis LXIII [*al.* LXVI] : post quem tres liberi ejus ex Cæsaribus Augusti appellantur.

XXXVII. CONSTANTIVS, CONSTANTINVS, et CONSTANS,
annis xxiv, mensibus v, diebus xii.

Sapor rex Persarum Mesopotamia vastata, duobus ferme mensibus Nisi- bin obsedit.	342	1	Ablavius præfectus prætorio, et multi nobillium interfecti.
	343	2	Jacob Nisibenus episcopus agnoscitur: ad cujus præces sæpe urbs discrimine liberata est.

Dalmatius Cæsar, quem patruus Constantinus consortem regni filiis reliquerat, factione Constantini patruelis et tumultu militari, anno imperij sui tertio, occiditur.

344 3

Ex hoc loco impietas Ariana, Constantii regis sulca præsidio, exsiliis, carceribus, et variis afflictionum modis primum Athanasium, deinde omnes non suæ partis episcopos persecuta est.

Subrogatus Eusebius archiepiscopus Rothomagensis V.

Vario eventu adversum Francos a Constante pugnatur.	345	4	Constantinus bellum fratri inferens juxta Aquileiam Alsæ occiditur.	
Multæ Orientis urbes terræ motu hor- ribili conciderunt.	281	346	5	Audæus in Syria Cœle clarus ha- betur, a quo hæresis Audæana.
Antiochiæ Dominiqum aureum dedi- catur.	347	6	Paulus crudelitate Philippi præfecti (nam fautor Macedonii partium erat) et Arianorum insidiis strangulatur.	
Macedonius artis plumariæ in locum Pauli ab Arianis episcopis subrogatur : a quo nunc hæresis Macedoniana.				

Hermogenes magister militiæ Constantinopoli tractus a populo ob episcopum Paulum, quem regis imperio et Arianorum factione pellebat.

Franci a Constante perdomiti, et pax cum eis facta.

348 7

Maximus Trevirorum episcopus clarus habetur : a quo Athanasius Alexandriæ episcopus, cum a Constantio quaereretur ad penam, honorifice susceptus est.

Neocæsarea in Ponto sub R. MC. 282	349	8	Titianus vir eloquentissimus præ- fecturam prætoriam apud Gallias admi- nistrat.
episcopo, cæterisque qui ibi reperti sunt.			
Athanasius ad Constantis [<i>al.</i> Constan- tiii] litteras Alexandriam regreditur.	350	9	Sapor rex Persarum Christianos per- sequitur.
Magnis rei publicæ expensis in Se- leucia Syriæ portus effectus.	351	10	Dyrrachium corruiit terræ motu : et tribus diebus ac noctibus Roma nuta- vit : plurimæque Campaniæ urbes ver- satae.
Eusebius episcopus Emisenus Aria- næ signifer factionis, multa et varia conscribit.			
Solis facta defectio.	352	11	Rursum Sapor tribus mensibus obsedi- dit Nisibin.

OLYMP. CHRISTUS ROM.

Constan-
tius

283 353 12

Bellum Persicum nocturnum apud Singaram, in quo haud dubiam victoriam militum stoliditate perdidimus. Neque vero ullum Constantio ex novem gravissimis praeliis contra Persas gravius bellum fuit. Nam, ut alia omittam, Nisibi obsessa, Bizabdae et Amida captae sunt.

Quadragesimus Maximus post Macarium Hierosolymorum episcopus moritur. Post quem Ecclesiam Ariani invadunt: id est Cyrillus, Eutychius, rursus Cyrillus, Irenaeus, tertio Cyrillus, Hilarius, quarto Cyrillus; quorum Cyrillus, cum a Maximo fuisset presbyter ordinatus, et post mortem ejus ita ei ab Acacio, episcopo Caesariensi, et ceteris episcopis Arianis episcopatus promitteretur, si ordinationem Maximi repudiasset, diaconus in ecclesia administravit: ob quam impietatem sacerdotii mercede pensatus, Heraclium, quem moriens Maximus in suum locum substituerat, varia fraude sollicitans, de episcopo in presbyterum regradavit.

354 13

Romanæ Ecclesiae tricesimus quartus ordinatur episcopus Liberius. Quo in exsillum ob fidem truso, omnes clerici juraverunt quod nullum alium susciperent. Verum cum Felix ab Arianis fuisset in sacerdotium substitutus, plurimi pejeraverunt: et post annum cum Felice ejecti sunt; quia Liberius tædio victus exsilii, et in hæretica pravitate subscribens, Romam quasi victor intraverat.

Romæ populus adversus Magnentianos rebellans ab Heraclida senatore proditur.

Vetranioni apud Naissum a Constantio regium insigne detractum.

Magnentio apud Augustodunum arripiente imperium, Constans haud longe ab Hispania, anno ætatis suæ tricesimo, imperij sui tertio decimo, in castello, cui nomen est Helene, interficitur. Quam ob rem turbata re publica, Vetranio Mursæ, Nepotianus Romæ imperatores facti.

Nepotiani caput pilo per Urbem circumlatum, multæque proscriptiones nobilium et caedes factæ.

Nonnulli nobilium Antiochiæ a Gallo interfecti.

355 14
356 15

Gallus Constantij patruelis Cæsar factus.

Magnentius Mursæ victus: in quo praelio Romanæ vires conciderunt.

Gallus Judæos, qui interfectis per noctem militibus arma ad rebellandum invaserant, oppressit, cæsis multis hominum millibus, usque ad innoxiam ætatem: et civitates eorum Diocæsaream, Tiberiadem, et Diospolim, plurinaque oppida igni tradidit.

Gennadius Forojuvensis orator Romæ insignis habetur.

284 357 16
358 17

Minervius Burdigalensis rhetor Romæ florentissime docet.

Magnentius Lugduni in palatio propria se manu interficit: et Decentius frater ejus, quem ad tuendas Gallias Cæsarem miserat, apud Senonas laqueo vitam explet.

R. MCX.

359 18

Gallus Cæsar sollicitatus a Constantio patrueli, cui in suspicionem ob regiam indolem venerat, Istriæ [al. Histone] occiditur.

Silvanus in Gallia res novas molitus vicesimo octavo die exstinctus est.

Victorinus rhetor et Donatus grammaticus præceptor meus Romæ insignes habentur: e quibus Victorinus etiam statuam in foro Trajani [al. Romano] meruit.

Alcimus et Delphidius rhetores in Aquitania florentissime docent.

360 19

Paulinus et Rhodanus Galliarum episcopi in exsillum ob fidem trusi.

Petrus Cæsaraugustæ orator insignis docet.

Donatus, a quo supra Donatianos dici in Africa memoravimus, Carthagine pellitur. Quidam sectatores ejus etiam Montenses vocant, eo quod ecclesiam Romæ primum in monte habere cœperunt.

Eusebius Vercellensis episcopus, et Lucifer, ac Dionysius Caralitanae, et Mediolanensis Ecclesiae episcopi, Pancratius quoque Romanus presbyter, et Hilarius diaconus distantibus inter se ab Arianis et a Constantio damnantur exsiliis.

Julianus frater Galli Mediolani Cæsar appellatur.

285 361

20 Sarmatha, Amathas, et Macarius discipuli Antonii insignes habentur. Liberius episcopus Romanus in exsillum mittitur.

Reliquiae apostoli Timothei Constantinopolim invecæ.

OLYMP. CHRISTUS ROM.

Constan-
tius

Antonius monachus centesimo quinto anno ætatis in eremo moritur, solitus multis ad se venientibus de Paulo quodam Thebæo miræ beatitudinis viro referre complurâ : cujus nos exitum brevi libello explicuimus.

Hilarius episcopus Pictaviensis factione Saturnini Arelatensis episcopi, reliquorumque qui cum eo erant, Arianorum, ante triennium in Phrygiam pulsus Hibros de nostra religione componit.

Saraceni in monasterium beati Antonii irruentes Sarmatham interficiunt.

Magnæ Alamannorum copiæ apud Argentoratum [*al.* Argentarium, *infra* Argentariam], oppidum Galliarum, a Cæsare Juliano oppressæ.

Evanthius eruditissimus grammaticorum Constantinopoli diem obiit : in cuius locum ex Africa Chrestus assumitur.

362

31

Constantio Romam ingresso, cæsa Andreæ apostoli, et Lucæ evangelistæ a Constantinopolitanis miro favore suscepta.

Paulinus Trevirorum episcopus in Phrygia [*al.* Pythia] exsulans moritur.

Nicomedia terræ motu funditus eversa, vicinis urbibus ex parte servatis.

363

22

Synodus apud Ariminum et Seleuciam Isauriæ facta : in qua antiqua Patrum fides, decem primùm legatorum, dehinc omnium proditione damnata est.

Hilarius, cum apud Constantinopolim librum pro se Constantio porrexisset, ad Gallias rediit.

364

23

Honoratus ex præfecto prætorio Galliarum primus Constantinopoli præfectus urbi factus.

Macedonius Constantinopoli pellitur.

Gratianus, qui nunc imperator est, nascitur.

Omnes pene toto orbe Ecclesiæ sub nomine pacis et regis Arianorum consortio polluuntur.

Constantius Mopsocrenis inter Cili-
ciam Cappadociamque moritur, anno
ætatis XLV [*al.* XLII].

286

365

24

Constantinopoli maxima ecclesia dedicatur.

Gallia per Hilarium Ariminensis [*al.* Arianiæ] perfidiæ dolos damnat.

Meletius Sebastie Armeniorum episcopus ab Acacio et Georgio episcopis Arianis Antiochiam transfertur : et post non grande temporis intervallum, cum presbyteros, qui ab Eudoxio antecessore suo depositi fuerant, suscepisset, exsilii justissimam causam subita fidei demutatione delusit.

Georgio per seditionem populi incenso, qui in locum Athanasii ab Ariani fuerat ordinatus, Athanasius Alexandriam revertitur.

366

1

XXXVIII. JULIANUS anno uno, mensibus octo.

Juliano ad idolorum cultum converso, blanda persecutio fuit illiciens magis, quam impellens ad sacrificandum : in qua multi ex nostris voluntate propria corruerunt.

Eusebius et Lucifer de exsilio revertuntur : e quibus Lucifer ascitis duobus confessoribus Paulinum, Eustachii episcopi presbyterum, qui se nunquam hæreticorum communione polluerat, in parte catholica Antiochiæ episcopum facit.

367

2

Emilianus ob ararum subversionem Dorostrori a vicario incenditur.

Prohæresius sophista Atheniensis, lege data, ne Christiani liberalium artium doctores essent, cum sibi specialiter Julianus concederet, ut Christianos doceret, scholam sponte deseruit.

Ecclesia Antiochiæ clausa, et gravissima imminentis persecutionis procella Dei voluntate sopita est. Nam Julianus in Persas profectus nostrum post victoriam diis sanguinem voverat : ubi a quodam simulato perfuga ad deserta perductus, cum fame et siti Apostata perdidisset exercitum, et inconsultus a suorum erraret agminibus, ab obvio forte hostium equite conto illa perfossus interiit, anno ætatis xxxi [*al.* xxxii]. Post quem sequenti die Jovianus ex primicerio domesticorum imperator factus est.

XXXIX. JOVIANUS mensibus octo.

Jovianus rerum necessitate compul-
sus Nisibin et magnam Mesopotamiæ
partem Saporis regi Persarum tradidit.

368

1

Subrogatus Marcellinus archiepiscopus Rothomagensis VII.

Synodus Antiochiæ a Meletio et suis facta, in qua *homousio anomæoque* rejecto, medium inter hæc *homousion* Macedonianum dogma vindicaverunt.

Jovianus cruditate, sive odore prunarum, quas nimias adoleri jusserat, Dadastanæ moritur, anno ætatis xxxiv. Post quem Valentinianus tribunus scutariorum, e Pannonia Cibalensis apud Nicæam Augustus appellatus, fratrem Valentem Constantinopoli in consortium regni assumit.

OLYMP. CHRISTUS ROM.
Valentinianus
et
Valens

Apollinaris Laodicensis episcopus multimoda nostræ religionis scripta componit. R. MCXX. 287 369 1 XL. VALENTINIANUS, et VALENS annis xiii, mensibus v.

Valentinianus egregius alias imperator et Aureliano moribus similis, nisi quod severitatem ejus nimiam et parcitatem quidam crudelitatem et avaritiam interpretabantur.

Terræ motu per totum orbem facto, mare litus egreditur, et Siciliæ multarumque insularum innumerales populos opprimit.

Valens ab Eudoxio Arianorum episcopo baptizatus nostros persequitur. 370 2

Procopius, qui apud Constantinopolim tyrannidem invaserat, apud Phrygiam salutarem extinctus est : et plurimi Procopianæ partis cæsi atque proscripti.

Romanæ Ecclesiæ tricesimus quintus ordinatur episcopus Damasus. Et post non multum temporis intervallum Ursinus [*al.* Ursicinus] a quibusdam episcopus constitutus Sicinimum cum suis invadit : quo Damasianæ partis populo confluyente, crudelissimæ interfectiones diversi sexus perpetratae.

Gratianus Valentiniani filius Ambianis imperator factus. 371 3 Apud Atrebatas lana e cælo pluviamista defluit. Hilarius Pictaviensis episcopus moritur.

Tanta Constantinopoli est orta tempestas, ut miræ magnitudinis decidens grando nonnullos hominum interfecerit.

Libanius Antiochenus rhetor agnoscitur. 372 4 Nicæa, quæ sæpe ante corruerat, terræ motu funditus eversa.

Agon Constantinopoli a Valente reditus. 288 373 5 Eusebius Vercellensis episcopus moritur.

Atharicus rex Gothorum in Christianos persecutione mota plurimos interficit : et de propriis sedibus in Romanum solum expellit.

Magna fames in Phrygia. 374 6 Constantinopoli Apostolorum Martyrium dedicatur.

Lucifer Caralitanus episcopus moritur, qui cum Gregorio episcopo Hispaniarum, et Philone Libyæ, nunquam se Arianæ miscuit pravitati.

Maximinus præfectus annonæ maleficos ab imperatore investigare jussus, plurimos Romæ nobilium occidit.

Valentinus in Britannia, antequam tyrannidem invaderet, oppressus est. 375 7 Presbyter Sirinus [*al.* Sirmii] nequissime decollatur, quod Octavianum exproconsole apud se latitantem prodere noluisse.

Lex datur, nobilitate deleta, ut quique quarto gradui jungantur.

Didymus Alexandrinus multa de nostro dogmate per notarios commentatur : qui post quintum nati-
vitas suæ annum luminibus orbatus elementorum quoque ignarus fuit.

Probus præfectus Illyrici iniquissimis tributorum exactionibus ante provincias, quas regebat, quam a barbaris vastarentur, erasit.

Eunomius discipulus Aetii Constantinopoli agnoscitur, a quo hæresis Eunomiana.

Saxones cæsi Deusone in Franco- 376 8 Burgundionum octoginta ferme mil-
rum regione. 489 377 9 lia, quod nunquam antea, ad Rheenum
descenderunt.

Clearchus præfectus urbis Constantinopoli agnoscitur : a quo necessaria et diu expectata votis aqua inducitur civitati.

Alexandriæ vicesimus ordinatur episcopus Petrus : qui post Valentis interitum tam facilis in recipiendis hæreticis fuit, ut nonnullis suspicionem acceptæ pecuniæ intulerit.

Melania nobilissima mulierum Romanarum et Marcellini quondam consulis filia, unico prætere tunc

urbano filio derelicto, Hierosolymam navigavit : ubi tanto virtutum præcipueque humilitatis miraculo fuit, ut Theclæ nomen acciperet.

OLYMP. CHRISTVS	ROM.	Valenti- nianus et Valens
-----------------	------	---------------------------------

Aquileienses clerici, quasi chorus beatorum habentur. **R. MCXXX.**

Valens, lege data, ut monachi militarent, nolentes fustibus iussit interfici [*al. fluctibus necari*].

Post Auxentii seram mortem, Mediolani Ambrosio episcopo constituto, omnis ad fidem rectam Italia convertitur.

Theodulus miserabilis presbyter, dum adversus conscientiam furoris sui sacrificia Deo offerre aude- ret, in mediis precibus eliditur.

Valentinianus, subita sanguinis eruptione, quod Græce *apoplexis* vocatur, Brigitione moritur. Post quem Gratianus assumpto in imperium Valentiniano fratre, cum patruo Valente regnat.

Apollinarius Laodicensis jactatione ingenii quosdam errores pertinaciter asseverans, hæresim sui nominis suscitavit, quam Damasus habito Romæ concilio damnavit.

Theodosius Theodosii postea imperatoris pater, et plurimi nobilium occisi.

Photinus in Galatia moritur, a quo Photinianorum dogma Judaicum (1): qui multa continentæ et ingenii bona uno superbix malo perdidit [*al. decoloravit*].

Alamannorum triginta circiter millia apud Argentariam oppidum Galliarum ab exercitu Gratiani strata.

380

12

Basilii Cæsariensis episcopus Capadociæ clarus habetur.

Florentinus et Bonosus [*al. Bosonius*] et Rufinus insignes monachi habentur : e quibus Florentinus tam misericors in egenes fuit, ut vulgo pater pauperum vocatus sit.

Superatis in congressione Romanis, Gothi funduntur in Thraciam.

290

381

13

Gens Hunorum Gothos vastat : qui a Romanis sine armorum depositione suscepti, per avaritiam Maximi ducis ad rebellandum fame coacti sunt.

382

14

Valens de Antiochia exire compulsus sera pœnitentia nostros de exiliis revocat.

Lacrymabile bellum in Thracia : in quo, deserente equitum præsidio, Romanæ legiones a Gothis cinctæ usque ad internecionem cæse sunt. Ipse imperator Valens, cum sagitta saucius fugeret, et ob dolorem nimium sæpe equo laberetur, ad cujusdam villæ casam deportatus est. Quo persequentibus barbaris, et incensa domo, sepultura quoque caruit.

Ab Urbe condita, usque ad extremum hujus operis annum, fiunt anni **MCXXXI** hoc modo : Sub regibus anni **CCXL** ; sub consulibus anni **CDLXIV** ; sub Augustis et Cæsaribus anni **CDXXVII**.

Colliguntur omnes anni usque in consulatum Valentis sexies, et Valentiniani Junioris iterum Augusti, a quinto decimo Tiberii anno et prædicatione Domini Jesu Christi anni **CCCLI**.

A secundo anno Darii regis Persarum, quo tempore templum Hierosolymis instauratum est, anni **DCCCXCIX**.

Ab olympiade prima, qua ætate apud Hebræos Isaias prophetabat, anni **MCLVI**.

A Salomone et prima ædificatione templi, anni **MCCCXI**.

A captivitate Trojæ, quo tempore Samson apud Hebræos erat, anni **MDLXI**.

A Moyse et Cecrope primo rege Atticæ, anni **MCCCXC** [*al. MDCCCXCIII* ; *al. MDCCCXC*].

Ab Abraham et regno Nini et Semiramidis, anni **MCCCXCV**.

Continet omnis canon ab Abraham usque ad tempus suprascriptum annos **MCCCXCV**.

A diluvio usque ad Abraham supputantur anni **DCCCXII** [*al. DCCCXLII*].

Et ab Adam usque ad diluvium, anni **MCCCXLII**.

Fiunt ab Abraham usque ad quintum decimum Valentis annum, id est usque post consulatum ejus sexies, et Valentiniani iterum Augusti, omnes anni **VMDXXIX** [*al. VMDLXXIX*].

HUC USQUE HIERONYMUS PRESBYTER ORDINEM PRÆCEDENTIUM DIGESSIT ANNOBUM*.

(1) Recte *Judaicum* pro *inductum*. Nam judaizantem Photinum ecclesiastica narrat historia. Porro sequentem de Photini superbia pericopen stulti aliquot amanuenses ad proxinam S. Basilii magni pericopen transtulerunt ; quod mendum non agnovit in Adm. Scaliger, sed Pontacum non fugit, codices etiam Vaticani coarguunt, et Basilium sanctissimum ab iniqua criminatione defendunt.

* *Prosperi Aquitanici continuationem vide inter ipsius opera, tom. LI, col. 583-605.*